

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

27. OG 28. NOVEMBER 2002

Fiskeridirektoratet

SAKSLISTE

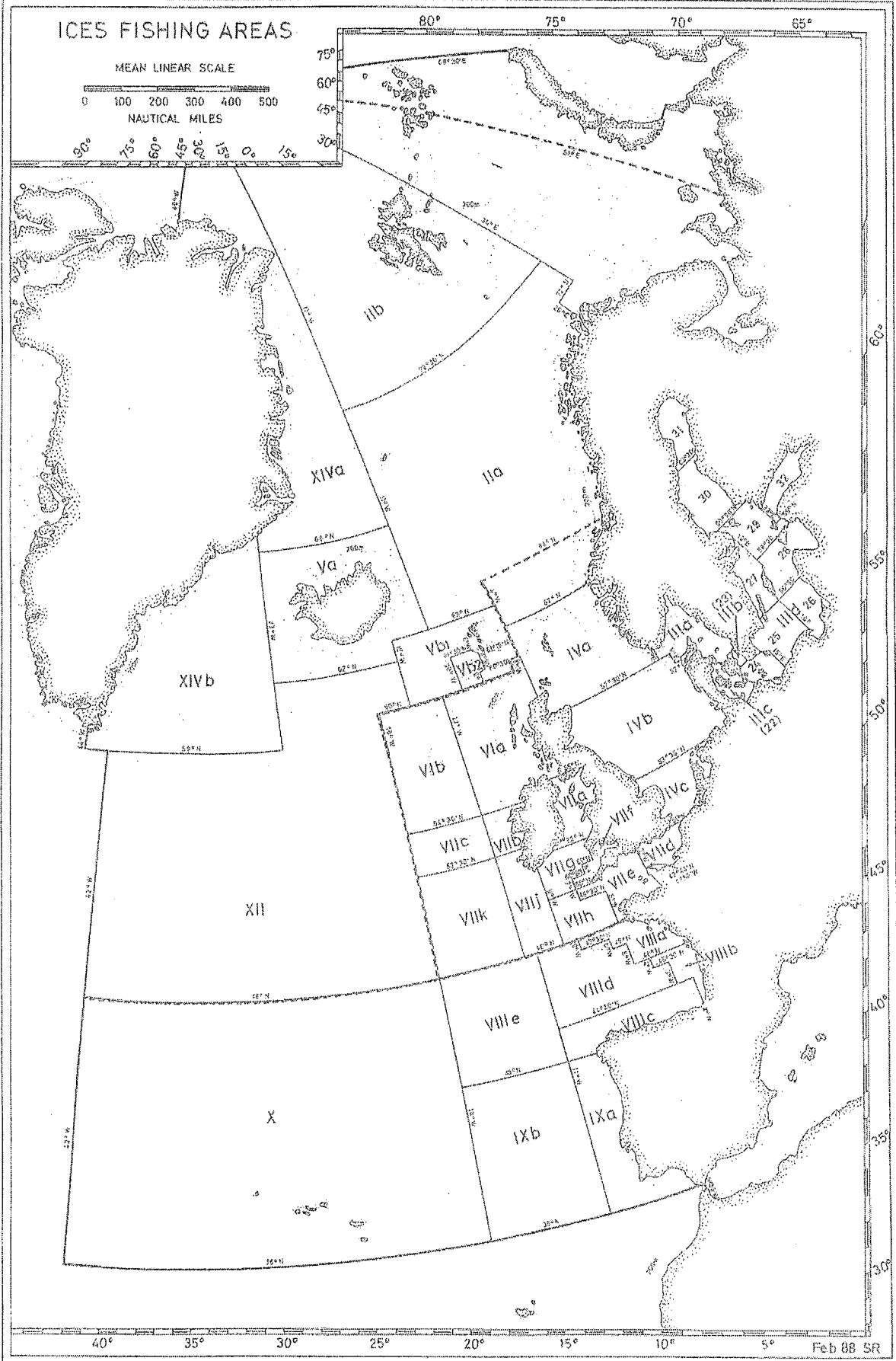
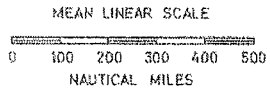
MØTE I REGULERINGSRÅDET DEN 27. OG 28. NOVEMBER 2002

- SAK 11/02 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- SAK 12/02 Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 2003
- SAK 13/02 Regulering av fisket etter sei i 2003
- SAK 14/02 Samlekvote av bunnfisk for kystflåten – evaluering og eventuell videreføring av samlekvoteordningen.
- SAK 15/02 Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2003
- SAK 16/02 Regulering av fisket etter snabeluer (sebastes mentella) i 2003
- SAK 17/02 Regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 2003
- SAK 18/02 Regulering av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 2003
- SAK 19/02 Regulering av fisket etter reker i 2003
a) Ved Grønland
b) I Nordsjøen og Skagerrak
c) I NAFO-området
- SAK 20/02 Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2003
- SAK 21/02 Regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2003
- SAK 22/02 Regulering av fisket etter makrell i 2003
- SAK 23/02 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2003
- SAK 24/02 Regulering av fisket etter havbrisling i 2003
- SAK 25/02 Regulering av fisket etter kolmule i 2003
- SAK 26/02 Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2003
- SAK 27/02 Regulering av fisket etter breiflabb
- SAK 28/02 Regulering av fisket etter bunnfisk i Nordsjøen i 2003
- SAK 29/02 Eventuelt

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES:	The International Council For The Exploration Of The Seas (Det internasjonale råd for havforskning)
ACFM:	The Advisory Committee On Fishery Management (ICES' rådgivende komité for fiskerireguleringer)
NAFO:	Northwest Atlantic Fisheries Organization (Den nordvestatlantiske fiskeriorganisasjon)
NEAFC:	North East Atlantic Fisheries Commission (Den nordøstatlantiske fiskeriorganisasjon)
CPUE:	Catch per unit effort (Fangst pr enhet)
TAC:	Total allowable catch (Total fangstkvote)
MBAL:	Minimum biological acceptable level (Laveste biologisk aksepterte nivå. Laveste nivå på gytebestanden som erfaringsmessig har gitt god rekruttering).
FMSY:	Maksimum vedvarende fiskedødelighet
SSB:	Spawning stock biomass (Gytebestand)
B_{pa} :	En føre-var-grense for gytebestanden
B_{lim} :	Den laveste gytebestand som antas å gi rimelig god rekruttering.
F:	Fiskedødelighet F_{93} = fiskedødelighet i 1993
F_{max} :	Fiskedødelighet som gir maksimalt utbytte pr rekrutt.
F_{med} :	Fiskedødelighet som gir balanse mellom det som tas ut av bestanden og det som tilføres ved rekruttering.
F_{low} :	Fiskedødelighet som i 9 av ti tilfeller vil gi en økning i bestanden.
F_{lim} :	Fiskedødelighet som i det lange løp gir en gytebestand lik B_{lim}
F_{pa} :	En føre-var-grense for fiskedødelighet

ICES FISHING AREAS

MØTE I REGULERINGSRÅDET 27. OG 28. NOVEMBER 2002.

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte første dag fra kl. 0900 til kl. 18.00 og andre dag fra kl. 0900 til kl. 14.00.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Thor Wold, Norges Fiskarlag
Åge Remøy, Norges Fiskarlag
Gerhard Olsen, Norges Fiskarlag
Ola Olsen, Norges Fiskarlag
Jakob M. Jakobsen, Norges Fiskarlag
Kjell Olaf Larsen, FHL
Hallgeir Helland, FHL
Johnny Hansen, Norsk Sjømannsforbund
Inge Arne Eriksen, Sametinget
Hans Johan Dahl, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund

Som faglige rådgivere møtte:

Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Åsmund Bjordal, Havforskningsinstituttet
Reidar Toresen, Havforskningsinstituttet
Roald Oen, Norges Sildesalgslag
Dag Rasmussen, Norges Råfisklag

Som sekretærer møtte Arne Fjellstad og Hanne Østgård, Fiskeridirektoratet

Som observatører møtte:

Johán H. Williams, Fiskeridepartementet
Kirsti Henriksen, Fiskeridepartementet
Kyrre Dale, Fiskeridepartementet
Knut Sverdrup, Fiskeridepartementet
Ragnhild Aursnes, Fiskeridepartementet
Heidi Margareth Johansen, Fiskeridepartementet
Elisabeth Sivertsen, Fiskeridepartementet
Oddmar Hatlevik, Sør-Norges Trålerlag
Torstein Kvalsvik, Sør-Norges Trålerlag
Arild-Inge Skram, Kystvakten
Willy Arntzen, Norges Kystfiskarlag
Christen A. Mordal, FNL
Gunnar Album, Norges Naturvernforbund
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag

Dessuten møtte:

Ove Midttun, Fiskeridirektoratet

Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Grethe Aa. Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Paul Oma, Fiskeridirektoratet
Inger Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Frøydis Sundhordvik, Fiskeridirektoratet
Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Sigbjørn Ulvatn, Fiskeridirektoratet
Anders Østreim, Fiskeridirektoratet
Anita K. Steinseide, Fiskeridirektoratet
Tove Aasheim, Fiskeridirektoratet
Anne M. Abotnes, Fiskeridirektoratet
Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet

Gullestad åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallelsen eller sakslisten, og om det var saker som var ønsket tatt opp under eventuelt.

Det var ingen merknader til saksliste og innkalling.

Under eventuelt ønsket FHL å ta opp spørsmålet om helligdagsfredning, samt regulering av rekefisket i Barentshavet. Videre ønsket Norges Fiskarlag å ta opp spørsmålet garnbegrensning i fisket etter torsk og hyse. Samtinget ønsket å drøfte en sak vedrørende fangst av kongekrabbe.

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 2003.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER.

Det innføres ny, felles gruppe I for torsk hyse og sei. Ny gruppe I under 15 meter og hele gruppe II foreslås regulert med samlekvote for torsk, hyse og sei. De to største lengdegruppene i gruppe I foreslås regulert med maksimalkvoter av torsk og hyse med svært liten overregulering.

2. GENERELT OM TORSK.

2.1. FISKET I 2001.

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike gruppene i 2001.

Tabell 1: Status for 2001.

Grupper	Tildelt norsk gruppekvote	Oppfisket kvantum:	Overfiske/rest
Gruppe II	15.120	16.667	1.547
Gruppe I < 28 m	104.729	106.943	2.214
Fartøy ≥ 28 m	17.608	17.402	- 206
Trål	57.878	57.437	- 441
Sum	195.335	198.449	3.114
Forsknings-/overvåkningsfiske:			
Konvensjonell		496	
Trål		3.893	
Sum		202.838	

Bifangstavsetningen på 3.000 tonn til gruppe I og gruppe II er i tabell 1 inkludert i gruppekvoten for gruppe I. Fangst av torsk innenfor ungdomsfiskeordningen, fritidsfiske som blir omsatt gjennom salgslagene og fangst på uoppgett fartøy blir avregnet gruppekvoten for gruppe II. Dette utgjorde i 2001 totalt ca. 2.000 tonn.

2.2. FISKET I 2002.

2.2.1. Kvoter og reguleringer i 2002.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (5.-10. november 2001) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 2001 inkludert 40.000 tonn "Murmanskorsk" og 40.000 tonn norsk kystorsk fastsettes til 435.000 tonn. Av denne avsettes 55.900 tonn til tredjeland. De resterende 379.100 tonn deles likt mellom de to parter. Etter en overføring av 6.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av torsk kvotene nord for 62°N i 2002 som følger:

Tabell 5: Landet fangst fordelt på grupper pr. 3. november:

Grupper	Tildelt norsk gruppekvote	Oppfisket kvantum:	Rest
Gruppe II	13.746	15.377	- 1.631
Gruppe I	106.103	118.649	- 12.546
Fartøy > 28 m	17.608	9.100	8.508
Trål	57.878	52.412	5.466
Sum	195.335	195.538	- 203

I tabell 5 er bifangst-/bufferkvoten for gruppe I og gruppe II inkludert i gruppekvoten til gruppe I. Fangst av torsk innenfor ungdomsfiskeordningen, fritidsfiske som blir omsatt gjennom salgslagene og fangst på uoppgitt fartøy blir avregnet gruppekvoten for gruppe II. Dette utgjør så langt i år 1.649 tonn.

2.3. BESTANDSSITUASJONEN.

ACFM vurderer bestanden av norsk-arktisk torsk til å være utenfor sikre biologiske grenser. Fiskedødeligheten har i de fire siste årene vært blant de høyest observerte, men det kan observeres en reduksjon i fiskedødeligheten. Gytebestanden har siden 1998 vært under føre var grensen på 500.000 tonn. Den har økt litt siden 2000, og gytebestanden vil passere 500.000 tonn i 2004 eller 2005.

For 2003 anbefaler ICES en betydelig reduksjon i beskatningsgraden til under føre-var-grensen (0,42). Dette tilsvarer en fangst på under 305.000 tonn.

Norge og Russland har avtalt en kvote for 2003 på 395.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn kysttorsk. Vi viser i denne sammenheng til orientering om forhandlingene med Russland under sak 11/02.

2.4. KVOTESITUASJONEN I 2003 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (4. – 8. november 2002) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten for 2003, inkludert 40.000 tonn "Murmanskorsk", fastsettes til 395.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av den samlede kvoten på 435.000 tonn avsettes 55.900 tonn til tredjeland. De resterende 379.100 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvote som følger:

Tabell 6: Kvotesituasjonen for 2003.

Land	Kvoter
Norge:	195.550 tonn
Russland:	183.550 tonn
Tredjeland:	55.900 tonn
Sum:	435.000 tonn

Av tredjelandskvoten disponerer Norge 23.300 tonn i NØS. Om vi forutsetter at EU, Færøyene, Grønland og Island blir tildelt like store kvoter i 2003 som i 2002 innebærer dette at det neste år

være behov for å avsette et tilleggskvantum på 115 tonn til tredjeland. Disponibelt for norske fiskere blir da 195.435 tonn torsk.

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001:

- ved en norsk totalkvote på mindre enn 130.000 tonn får konvensjonelle redskaper 72% av totalkvoten, mens trålerne får 28 %.
- ved en norsk totalkvote på 130.000 tonn og høyere utvikles gruppenes prosentandeler lineært til ved en norsk totalkvote på inntil 330.000 tonn, og fordeles med 67% til konvensjonelle redskaper og 33% til trål.
- ved en norsk kvote på 330.000 tonn og høyere fordeles gruppenes andeler tilsvarende som ved 330.000 tonn, med 67% til konvensjonelle redskaper og 33% til trålerne.

Landsmøtet legger til grunn at kvoten av norsk kysttorsk skal inngå i beregningsgrunnlaget for fordelingen mellom konvensjonelle fartøyer og trål. Siden den norske kvoten er 195.435 tonn, betyr dette at gruppenes prosentandeler skal utvikles lineært.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2003 følger vedtaket fra Norges Fiskarlag om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 70,36 % og trål 29,64%. Dette betyr 137.516 tonn til konvensjonelle redskaper og 57.919 tonn til trål.

3. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

3.1. ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2002.

Reguleringsopplegget i 2002 har vært tredelt: fartøy på 28 meter og over har vært regulert med fartøykvoter, fartøy i gruppe I har vært regulert med samlekvote og maksimalkvote og fartøy i gruppe II har vært regulert med maksimalkvote. Det er naturlig å behandle de enkelte ordningene hver for seg. Samlekvote behandles under sak 14/02.

3.1.1 Fartøy på 28 meter og over.

Alle fartøy på 28 meter største lengde og over er i 2002, som tidligere, regulert innenfor samme ordning, jf. "Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei m.v. for fartøy på 28 meter største lengde og over som fisker med konvensjonelle redskap i 2002."

Gruppen er regulert med fartøykvoter, hvor eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvoten. Fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line har måttet avsette 30 % av fartøykvoten til etter 1. september. For de øvrige fartøy i denne gruppen er fartøykvoten ikke periodisert. Det er i år avsatt 17.608 tonn til denne fartøygruppen. Dette utgjør 12,81 % av den konvensjonelle kvoten. Det er lagt inn en overregulering på i overkant av 3 % fra årets begynnelse for å begrense behovet for refordelinger.

Det ble i 2000 innført enhetskvoteordning for denne fartøygruppen. I utgangspunktet var det 98 deltakeradganger i denne gruppen. Det er nå mellom 50 og 60 aktive fartøy. Som vi ser av tabell 5 ovenfor, gjenstår det ca. 8.500 tonn av gruppeknoten pr. 3. november 2002.

3.1.2 Gruppe I

For fartøy i gruppe I er det i 2002 avsatt 104.103 tonn. Deltakelsen innenfor denne gruppen er regulert i medhold av "Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 2002."

Denne gruppen er i år delt inn i 4 lengdegrupper med tilhørende gruppekvoter som vist i tabell 7. Gruppekvotene ble fastsatt i tråd med Norges Fiskerilags vedtak.

Tabell 7: Fordeling av kvoten til Gruppe I i 2002.

Lengdegruppe	Gruppekvote	%
Under 10 m. s. l.	13.794 tonn	13,25
10 – 14,9 m. s. l.	39.819 tonn	38,25
15 – 20,9 m. s. l.	31.231 tonn	30,0
21 – 27,9 m. s. l.	19.259 tonn	18,5

De to reguleringsgruppene under 15 meter er regulert med samlekvoter, mens de to gruppene over 15 meter er regulert med maksimalkvoter og periodisering. Samlekvote behandles under sak 14/02.

3.1.2.1 Fartøygruppen fra 21 meter største lengde til og med 27,9 meter største lengde.

Denne fartøygruppen har en gruppekvote av torsk på 19.259 tonn. Av dette skulle i utgangspunktet 20 % avsettes til et fiske etter 1. september. Fiskeridirektøren endret imidlertid den 11. januar periodiseringen til 10 %.

Bakgrunnen for at Fiskeridirektoratet endret periodiseringen er følgende: Under møtet i Reguleringsrådet høsten 2001 var det diskusjon rundt overreguleringsgraden i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 2002. Landsiden ønsket en relativt lav overregulering, mens flåtesiden ønsket en noe større overregulering. For å holde overreguleringsgraden forholdsvis lav (20 %), foreslo derfor Fiskeridirektøren som et kompromissforslag, at 20 % av gruppekvotene av torsk for fartøy over 15 meter skulle avsettes til fiske etter 1. september. Dette ble vedtatt enstemmig.

Fiskeridirektoratet fant i etterkant av møtet at ikke mer enn 10 - 15 % av gruppekvotene de senere årene har blitt landet etter 1. september. Dersom Fiskeridirektøren hadde kjent til disse opplysningen under møtet i Reguleringsrådet ville ikke Fiskeridirektøren satt frem sitt forslag om 20 % periodisering.

Basert på det overnevnte fant Fiskeridirektøren det riktig å endre periodiseringen slik at periodiseringen er i tråd med den andel som tradisjonelt har blitt fisket etter 1. september. Som nevnt ble dette iverksatt allerede 11. januar. Fiskeridirektøren beklager imidlertid at Reguleringsrådets medlemmer ikke ble tilstrekkelig hørt i forbindelse med endringen.

Fisket innenfor denne gruppen er regulert med maksimalkvoter, hvor det er lagt inn en overregulering på 20 %. Det direkte fisket i denne gruppen ble stoppet 10. april for å sikre at 10% av gruppekvoten skulle gjenstå til et fiske etter 1. september. Fisket ble stoppet på kort

varsel og en beregnet at en ville ha igjen minst 2.000 tonn til fisket etter 1. september. På grunn av godt vær og god tilgjengelighet var fisket imidlertid svært godt i dagene før stoppen. De siste 3 dagene før stoppen trådte i kraft ble det således landet hele 3.800 tonn, noe våre prognoser ikke hadde tatt høyde for. Periodekvoten ble dermed kraftig overfisket.

Pr. 3. november er det totalt landet 21.486 tonn av denne fartøygruppen. Gruppekvoten er altså overfisket med 2.227 tonn. Som følge av at hele gruppekvoten er oppfisket ble det ikke bli åpnet for et direkte fiske etter 1. september for denne fartøygruppen slik det i utgangspunktet var tenkt.

3.1.2.2 Fartøygruppen fra 15 meter største lengde til og med 20,9 meter største lengde.

Denne fartøygruppen har en gruppekvote av torsk på 31.231 tonn. Også for denne gruppen ble periodiseringen tidlig i januar endret fra 20 % til 10 % avsetning til etter 1. september. Fisket innenfor denne gruppen er regulert med maksimalkvoter, hvor det er lagt inn en overregulering på 15 %, noe en i utgangspunktet antok ville være tilnærmet fartøykvoter.

Fisket var også for denne gruppen svært godt og en valgte å stoppe det direkte fisket 21. april. Våre prognoser med hensyn til stopptidspunkt traff noe bedre for denne gruppen enn for gruppen over, i og med at det ved stopptidspunktet var landet 27. 374 tonn.

Det ble åpnet for et direkte fiske etter torsk 1. september. Pr. 3. november er det landet 30.769 tonn, det gjenstår således bare 462 tonn av gruppekvoten, og det direkte fisket vil bli stoppet i løpet ved utgangen av uke 47. av november.

3.1.3 Fartøy i gruppe II.

Fartøy i gruppe II har i år en gruppekvote på 13.746 tonn, hvorav 5.000 tonn skulle avsettes til et fiske fra 1. mai. Det er i tillegg avsatt en buffer/bifangstkvote på 2.000 tonn.

Fisket i gruppe II er regulert med maksimalkvoter på samme nivå som i 2001, noe som innebærer en høyere grad av overregulering siden gruppekvoten i år er lavere enn gruppekvoten i 2001. Fartøy under 10 meter kan fortsette fisket innenfor garantert kvantum, selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Det direkte fisket ble stoppet 14. april i det en beregnet at periodekvoten var oppfisket. Det direkte fisket ble deretter åpnet 1. mai på andre periodekvote. Dette fisket ble stoppet 16. juni i det gruppekvoten var beregnet oppfisket.

Fartøy i denne fartøygruppen hadde i utgangspunktet anledning til å fiske inntil 10 % torsk i fisket etter andre arter. 20. september ble bifangstprosenten økt til 25 %. Bifangsten regnes i rund vekt pr. uke.

3.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 2003.

Ved å legge til grunn en norsk kvote på 195.435 tonn blir gruppekvoten til konvensjonelle fartøy 137.516 tonn etter forslaget i punkt 2.4.

3.2.1. Generelle deltakelseskriterier

For 2003 er det opprettet en ny gruppe I som omfatter deltakeradgang i torsk, hyse og seifisket. Dette innebærer at gruppe I blir utvidet med hensyn på antall deltakeradganger.

3.2.2. Behovet for regulering av fisket i 2003 – tilgjengelighet av torsk for kystflåten.

Behovet for regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper er begrunnet ut fra den forskjell en har mellom fangstkapasitet og kvote. Fangstkapasiteten i torskefiskeriene avhenger av en rekke forhold. Av disse er de viktigste:

- bestandsstørrelse og bestandssammensetning
- tilgjengelighet
- flåtens størrelse og sammensetning
- mottaks- og omsetningssituasjonen
- alternative fiskerier

Hvorvidt en får god tilgjengelighet av torsk langs kysten avhenger av en rekke forhold. Det synes klart at bestandsstørrelse og alderssammensetning, samt mattilgang for torsken er viktig, men også temperatur i sjøen, strømforhold og andre forhold kan ha betydning.

Selv om flere mottaksanlegg har vært nødt til legge ned driften i løpet av dette året, forventes ikke at omsetnings- og mottakssituasjonen i 2003 vil ha en bremsende effekt på utviklingen i fisket. Når det gjelder alternative fiskerier forventes også disse å bli stramt regulert i 2003. Ut fra erfaringene fra inneværende år foreligger det etter Fiskeridirektørens oppfatning et betydelig reguleringsbehov i torskefisket for den konvensjonelle flåten.

På bakgrunn av det som er sagt med hensyn til behovet for regulering ovenfor og under punkt 3.2.1, "Generelle deltakelseskriterier", foreslår Fiskeridirektøren at en viderefører den tredeling av den konvensjonelle flåten en har hatt de siste årene.

3.3. Forslag til regulering av fartøy på 28 meter og over.

Ut fra målsettingen om å tilrettelegge for utnyttelse av kvoter i andre lands soner, samt fartøyenes behov for driftsplanlegging, er det hensiktsmessig å regulere disse fartøyene med fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på eller over 28 meter største lengde reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene pålegges å dekke eventuell bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag innenfor fartøykvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at en følger vedtaket fra Landsmøtet i Norges Fiskarlag 2001 hvor det foreslås at andelen av den konvensjonelle gruppeknoten for fartøy på eller over 28 meter største lengde settes til 12,81 % , dvs 17.616 tonn.

Det er etablert en kvotestige for denne fartøygruppen og det er hensiktsmessig å videreføre denne. For å begrense behovet for refordelinger i løpet av året legger vi inn 3 % overregulering fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for 2002 for fartøy på 28 m. s. l. og over beregnes etter følgende kvotestige:

Tabell 8: Fiskeridirektørens forslag til kvoter for gruppen fartøy på 28 meter og over.

Fartøyets hjemmelslengde	Antall fartøy ¹	Kvotefaktor	Fartøykvote
Gruppe II	1	0,081	14,6
8 - 8,9	1	0,115	20,7
14 - 14,9	3	0,376	67,7
15 - 15,9	2	0,432	77,8
17 - 17,9	1	0,544	97,9
20 - 20,9	2	0,712	128,2
21 - 21,9	2	0,763	137,4
23 - 23,9	1	0,853	153,6
26 - 26,9	1	0,954	171,7
28 - 28,9	2	1,000	180,0
29 - 29,9	4	1,020	183,6
30 - 30,9	3	1,050	189,0
31 - 31,9	2	1,070	192,6
32 - 32,9	11	1,090	196,2
33 - 33,9	15	1,120	201,6
over 34 m.s.l.	47	1,140	205,2
Sum	98		

I år, som i tidligere år, har fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line vært pålagt å avsette 30 % av sin kvote til et fiske etter 1. september. Fiskeridirektøren vil vise til diskusjonen om periodiseringen i fartøykvoteregulerte fiskerier under sak 9/02 i juni 2002. Som et ledd i forenkling av reguleringene og større grad av markedsstyring i gjennomføringen av fisket vil Fiskeridirektøren foreslå at periodiseringen av banklineflåtens fiske etter torsk og hyse avvikles.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette minst 30 % av kvotene av torsk og hyse til et fiske etter 1. september, avvikles.

3.4. Forslag til fordeling av kvoter på gruppe I og gruppe II.

Med virkning fra 1. januar 2003 vil det bli etablert en ny gruppe I for konvensjonelle fartøy under 28 meter i det gruppen utvides til å omfatte fartøy med adgang til å delta i fisket etter

¹ Det er ikke 98 fartøyer som har kvoterrettigheter, men 98 kvoter til de gjenværende fartøyene.

torsk, hyse og sei. Fiskeridirektøren finner det naturlig å beskrive kvotefordelingen med hensyn til gruppe I og gruppe II her.

Når det gjelder fartøy i gruppe II, vurderte Fiskeridirektøren å innføre en samlekvoteregulering før Reguleringsrådets møte i november i fjor, men fant dette vanskelig så lenge hyse- og seifisket ikke var lukket. Ved at det nå er innført en adgangsbegrensning i hyse- og seifisket, er Fiskeridirektøren innstilt på å utvide ordningen med samlekvoter til også å omfatte fartøy i gruppe II til erstatning for dagens reguleringsopplegg for denne gruppen. For fartøy i Gruppe II, som i all hovedsak består av mindre og ikke helårsdrevne kystfartøy vil en samlekvoteordning medføre et enklere reguleringsopplegg som burde være velegnet for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at fartøy i nye gruppe II reguleres med samlekvoter i 2003 ved fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N.

Ved etableringen av en ny gruppe I for fisket etter torsk, hyse og sei, er det nødvendig å fastsette særskilte gruppekvoter for alle tre artene. Norges Fiskarlag har gått inn for å at kvoten av torsk, sei og hyse for konvensjonelle redskaper, inklusive fartøy over 28 meter største lengde, fordeles mellom gruppe I og II som vist i tabell 9:

Tabell 9: Norges Fiskarlags fordelingsforslag for torsk, hyse og sei.

Fiskeslag	Gruppe I + fartøy >28 meter	Gruppe II
Torsk	91%	9 %
Hyse	92%	8 %
Sei	88%	12 %

Denne fordelingen er foreslått ut fra visse forutsetninger om hvor mange fartøy som av Norges Fiskarlag var foreslått flyttet over fra gruppe II til gruppe I i forbindelse med adgangsbegrensningen av fisket etter hyse og sei. Det kan imidlertid være hensiktsmessig å avvente en endelig fordeling mellom gruppe I og gruppe II til en ser hvor mange fartøy som faktisk blir overflyttet til gruppe I.

Fangsten i gruppe II, og dermed også framtidig gruppekvote, omfatter i tillegg til fangst levert av manntallsførte fiskere, også fangst tatt av fritidsfiskere og under ungdomsfiskeordningen. Bufferkvoten, som i 2002 var på 2.000 tonn omfatter dessuten også fartøy i gruppe II. Bufferkvoten foreslås å utgå i 2003.

Den nye deltakerforskriften av 1. november 2002 vil føre til at i utgangspunktet 244 fartøy flyttes fra gruppe II til gruppe I. Tabell 10 viser totalfangst av torsk nord for 62° N med konvensjonelle redskap, totalfangst av fartøy i gruppe II, og hvordan denne fangsten i årene 1999-2002 fordeler seg mellom de 244 fartøyene som i henhold til foreløpig liste vil kunne bli flyttet til gruppe I og de fartøyene som blir tilbake i gruppe II.

Tabell 10: Fangstandel av torsk for nye fartøy i gruppe I og fartøy i gruppe II².

År	FANGST				ANDEL I %		
	Alle konv.	Gruppe II	Nye fartøy gr. I	Rest gr. II	Gruppe II	Nye fartøy gr. I	Rest gr. II
1999	164.727	16.481	1.423	15.058	10,0 %	0,9 %	9,1 %
2000	142.684	16.382	1.798	14.584	11,5 %	1,3 %	10,2 %
2001	141.395	16.667	1.968	14.699	11,8 %	1,4 %	10,4 %
2002	143.126	15.595	2.149	13.446	10,9 %	1,5 %	9,4 %
Snitt	147.970	16.198	1.835	14.363	11,0 %	1,3 %	9,8 %

I gjennomsnitt har fartøy som blir tilbake i gruppe II (ny gruppe II) hatt en andel på 9,8 % av samlet fangst av torsk til konvensjonelle fartøy. Det er 0,8 prosentpoengforskjell på dette og vedtaket til Norges Fiskarlag om en andel på 9 %. Når det tas hensyn til fritidsfiske, ungdomsfiskeordning og andel i dagens bufferkvote kan det etter Fiskeridirektørens oppfatning være grunner for foreløpig å sette andelen til den nye gruppe II til 10 %.

Fordelingen i tabell 10 er foreløpig i påvente av at alle klagesaker i forbindelse med etableringen av en gruppe I for fisket etter hyse og sei skal bli behandlet.

Fiskeridirektøren vil foreslå at gruppe II får en andel på 10 % av den konvensjonelle kvoten på torsk i 2003.

Tabell 11 viser totalfangst av hyse nord for 62° N med konvensjonelle redskaper, totalfangst av fartøy i gruppe II, og hvordan denne fangsten fordeler seg mellom de fartøy som vil kunne bli flyttet til gruppe I og de fartøy som blir tilbake i gruppe 2 for årene 1999 – 2002.

Tabell 11: Fangstandel av hyse for nye fartøy i gruppe I og fartøy i gruppe II³.

År	FANGST				ANDEL I %		
	Alle konv.	Gruppe II	Nye fartøy gr. I	Rest gr. II	Gruppe II	Nye fartøy gr. I	Rest gr. II
1999	31.178	1.796	231	1.565	5,8 %	0,7 %	5,0 %
2000	26.377	3.324	505	2.819	12,6 %	1,9 %	10,7 %
2001	30.817	3.185	606	2.579	10,3 %	2,0 %	8,4 %
2002	26.222	2.080	497	1.583	7,9 %	1,9 %	6,0 %
Snitt	28.649	2.597	460	2.137	9,2 %	1,6 %	7,5 %

I gjennomsnitt har fartøy som blir tilbake i gruppe hatt en andel på 7,5 % av samlet fangst av hyse til konvensjonelle redskaper. Her er det liten forskjell fra vedtaket til Norges Fiskarlag om en andel på 8 %.

Fiskeridirektøren vil foreslå at gruppe II får en andel på 8 % av den konvensjonelle kvoten av hyse i 2003.

Tabell 12 viser totalfangst av sei nord 62° N med konvensjonelle redskaper, totalfangst av fartøy i gruppe II, og hvordan denne fangsten fordeler seg mellom de fartøy som vil kunne bli flyttet til gruppe I og de fartøy som blir tilbake i Gruppe 2 for årene 1999 – 2002.

² Fangsttall pr. 20. oktober 2002.

Tabell 12: Fangstandel av sei for nye fartøy i gruppe I og fartøy i gruppe II³.

År	FANGST				ANDEL I %		
	Alle konv.	Gruppe II	Nye fartøy gr. I	Rest gr. II	Gruppe II	Nye fartøy gr. I	Rest gr. II
1999	53.216	9.425	1.707	7.718	17,7 %	3,2 %	14,5 %
2000	53.098	9.892	2.566	7.326	18,6 %	4,8 %	13,8 %
2001	49.467	8.664	2.005	6.659	17,5 %	4,1 %	13,5 %
2002	37.488	6.178	1.355	4.823	16,5 %	3,6 %	12,9 %
Snitt	48.317	8.540	1.908	6.631	17,6 %	3,9 %	13,7 %

I gjennomsnitt har fartøy som blir tilbake i gruppe II (ny gruppe II) hatt en andel på 13,7 % av samlet seifangst til konvensjonelle fartøy siden 1999. Her er forskjellen fra vedtaket til Norges Fiskerilag om en andel på 12 % noe større. Da kvotegrunnlaget til fartøy i Gruppe II blir bestemt av denne prosentsetningen, er det viktig at den settes slik at den gir et realistisk kvotegrunnlag, dvs. at den sikrer de gjenværende fartøy i gruppe II et driftsgrunnlag på nivå med det de har hatt de siste årene.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at Gruppe II får en andel på 14 % av den konvensjonelle kvoten på sei i 2003.

3.5. Forslag til maksimalkvoter av torsk som skal inngå i samlekvote for fartøy i gruppe II.

Med utgangspunkt i en totalkvote for konvensjonelle fartøy på 137.516, og en andel som nevnt over på 10 %, blir gruppekvoten for gruppe II 13.752 tonn i 2003. Kvoten for gruppe II blir med dette omtrent identisk med kvoten i 2002 til tross for at gruppen er blitt mindre. Dette skyldes blant annet at gruppe II har fått sin andel av bifangst/bufferkvoten. I tillegg skal kvoten til gruppe II dekke de kvanta som fiskes gjennom ungdomsfiskeordningen og i fritidsfiske.

Sett på bakgrunn av utviklingen i fisket i år og den tidlige stoppen i fisket, og at kvotene vil inngå som en del av garanterte samlekvoter, vil Fiskeridirektøren foreslå et noe strammere reguleringsopplegg fra årets begynnelse enn hva tilfellet var i 2002. Maksimal-/samlekvotene vil kunne bli justert i løpet av 1. halvår om det viser seg at reguleringsopplegget er for stramt. De foreslåtte maksimalkvotene i tabell 13 vil gi en overregulering på ca. 100 %. Kvotestigen fra 2002 og 2001 bør etter Fiskeridirektørens oppfatning videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at for fartøy i gruppe II inngår følgende maksimalkvoter av torsk i samlekvoteordningen:

Tabell 13: Maksimalkvoter av torsk i gruppe II

Fartøylengde	Antall fartøy	Faktor	Maksimalkvote 2002	Maksimalkvote 2003	Utdelt kvantum
< 8 meter	981	1,0	12,1 tonn	10 tonn	9.810
8 – 9,9 meter	831	1,4	17,4 tonn	14 tonn	11.634
10 – 14,9 meter	344	1,6	19,7 tonn	16 tonn	5.504
≥ 15 meter	41	1,9	22,8 tonn	19 tonn	779
Totalt	2.197				27.727

³ Fangsttall pr. 20. oktober 2002.

Vi viser til sak 14/2002 der samlekvoteordningen for gruppe II behandles.

3.6. Forslag til regulering av fartøy i gruppe I.

Ut fra det som etter dette er avsatt til øvrige grupper vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten til fartøy i gruppe I settes til 106.148 tonn.

Norges Fiskarlags Landsmøte mener det er nødvendig å dele kystflåten inn i flere undergrupper, ikke minst for å oppfylle målsettingen om å beholde en variert fiskeflåte i Norge. En slik inndeling vil kunne skape et mer rettferdig konkurransegrunnlag for fartøyene i mellom, sammenlignet med dagens reguleringsopplegg hvor både store og små fiskefartøy konkurrerer innenfor samme kvotegrunnlag.

Tabell 14 viser kvotefordelingen etter Finnmarksmodellen, med utgangspunkt i en kvote på 106.148 tonn til fartøy i gruppe I, og alternativt dersom andelene i Finnmarksmodellen blir justert i forhold til den lengdegruppe de foreløpig 244 nye fartøyene faller inn under.

Tabell 14: Gruppekvote og gruppekvoteandeler av torsk for fartøyene i den nye Gruppe I.

Lengde-gruppe	Fiskarlagets forslag	Fiskarlagets kvotefordeling	Nye fartøys fiske i 2002	Nye fartøys andel av kvoteøkning	Alternative andeler	Alternative gruppekvoter
< 10 m	13,25 %	14 065	1 142	53,2 %	14,8 %	15 707
10 – 14,9	38,25 %	40 602	826	38,5 %	38,25 %	40 606
15 – 20,9	30 %	31 845	179	8,3 %	29,16 %	30 953
21 – 27,9	18,5 %	19 638	0	0 %	17,79 %	18 882
Sum	100 %	106 149	2 147	100 %	100 %	106 149

En hovedbegrunnelse fra Landsmøtet i Norges Fiskarlag for å etablere en slik inndeling var at det vil bidra til å opprettholde en fortsatt variert kystflåte med små og store båter, og videre vil en slik inndeling være et avgjørende fundament dersom det skal etableres strukturordninger i flåten.

En generell svakhet med Landsmøtevedtaket er imidlertid at det med hensyn til kvotefordelingen mellom de 4 gruppene legger til grunn en lang referanseperiode som ikke på en fullgod måte reflekterer dagens flåtestruktur og senere års kvotenøkkel og fangstfordeling. I forhold til dagens struktur tilgodeses således særlig de minste fartøyene. Ved etablering av en ny gruppe I for torsk, hyse og sei er det som det fremgår av tabell 14 i hovedsak små fartøy som tilføres gruppe I. Med bakgrunn i det som er sagt ovenfor kan det derfor være grunn til nå ikke å justere Landsmøtets prosentfordeling på grupper, men å la en slik justering utestå til en mer generell evaluering og justering av fordelingsnøkklene i Finnmarksmodellen.

Fiskeridirektøren foreslår at man følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak om å dele gruppe I inn i lengdegrupper og med andeler som vedtatt av Landsmøtet, jf. andre og tredje kolonne i tabell 14.

En inndeling etter Finnmarksmodellen er mer krevende administrativt enn det reguleringsopplegget vi har hatt frem til og med 2001. Inndelingen innebærer at man kan ha ulike reguleringssituasjoner innenfor de ulike gruppene. Dette medfører at mens én gruppe fartøy er stoppet i sitt fiske, kan en annen gruppe fortsette. En slik inndeling vil også innebære at en går

bort fra å få til en jevn kvoteovergang på fartøynivå når en beveger seg fra en lengdegruppe til neste. En konsekvens kan også være at et mindre fartøy oppnår en kvote som er høyere enn det et større fartøy får, blant annet på grunn av behov for ulik grad av overregulering innad i hver reguleringsgruppe.

I gruppe I er det innført en ordning med skjæringsdatoer, som innebærer at fartøy som er skiftet ut eller forlenget etter bestemt dato, ikke får kvoten beregnet etter sin faktiske lengde. Ved inndeling av gruppen, må en således ta stilling til hvilket lengdebegrep som skal benyttes når fartøyene skal fordeles på de fire lengdegruppene. Spørsmålet blir da hvorvidt det er fartøyets hjemmelslengde eller faktiske lengde som skal være avgjørende for gruppeplasseringen.

Inneværende år er fartøyene plassert i lengdegrupper ut fra fartøyets faktiske lengde, men får sin kvote beregnet på grunnlag av sin hjemmelslengde.

Det er etter Fiskeridirektørens oppfatning hensiktsmessig at fartøyene tilhører samme lengdegruppe i alle fiskerier (både pelagisk og bunnfisk). Som følge av at det ikke er benyttet samme skjæringsdato i alle fiskeriene, vil et fartøy kunne plasseres i forskjellige lengdegrupper i de ulike fiskeriene dersom hjemmelslengden legges til grunn.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at fartøyene også i 2003 plasseres i lengdegrupper ut fra den faktiske lengden, men får kvoten beregnet på grunnlag av sin hjemmelslengde.

Fiskeridirektøren foreslår at de to fartøygruppene under 15 meter reguleres med samlekvote.

Når det gjelder detaljene i en slik samlekvoteregulering vil vi vise til sak 14/02.

For fartøygruppene over 15 meter er det etter Fiskeridirektørens oppfatning mest hensiktsmessig å benytte en tilnærmet fartøykvoteregulering, dvs en maksimalkvoteregulering med liten grad av overregulering. Dette vil gi fiskerne anledning til å planlegge fisket og vil kunne gi en større verdiskapning samlet sett enn det kappfisket en bevisst overregulert maksimalkvoteregulering vil kunne resultere i. Videre vil det med en fartøykvoteregulering være et redusert behov for en egen bifangstregulering noe som vil gjøre at regelverket kan være enklere for den enkelte, samtidig som det vil ha positive kontrollmessige aspekter.

Dersom en innfører fartøykvoteregulering vil imidlertid fartøykvotene ikke være økende med økende fartøylengde. De minste fartøyene i den største lengdegruppen vil ha lavere kvoter enn de største fartøyene i den nest største lengdegruppen. Årsaken til dette er at antall fartøy i den største lengdegruppen er betydelig økt i forhold til det antall en hadde i denne lengdegruppen i de årene som ligger til grunn for beregning av prosentandelen til gruppene. Selv om man endrer på stigen, kan man ikke få til en økende fartøykvote med økende lengde når man ser de to lengdegruppene samlet.

For å få til en løsning med økende fartøykvote ved økende fartøylengde må enten lengdegruppenes prosentandeler korrigeres eller antall fartøy i den største lengdegruppen reduseres, for eksempel gjennom en kondemneringsordning. Alternativt må gruppen 21-27,99 meter betydelig overreguleres, men dette ville i stor grad svekke hensikten med å innføre en mer gradert reguleringsmodell for kystflåten. Det vil også medføre lange perioder med stopp i fisket med de ulempene det medfører. Verdiskapningen vil også kunne bli vesentlig redusert. En

betydelig overregulering vil i praksis si en avkortning for fartøy som deltar innenfor flere fiskerier. Et annet alternativ er å gi en flat maksimalkvote i den ene eller begge lengdegruppene.

Tabellen nedenfor viser dagens kvotestige med minimal overregulering i begge lengdegrupper. Tabellen viser også antall fartøy ut fra faktisk lengde.

Tabell 15: Kvotestige med 3 % overregulering.

Lengde:	Antall fartøy:	Kvotefaktor	Sum faktor	Maks. kvote:	Utdelte kvoter
15-15,9 m	129	1,00	129,0	72	9 333
16-16,9 m	58	1,12	65,2	80	4 714
17-17,9 m	46	1,25	57,4	89	4 150
18-18,9 m	54	1,37	74,0	98	5 354
19-19,9 m	44	1,48	65,2	106	4 716
20-20,9 m	40	1,58	63,2	113	4 573
Sum 15-20,9 m	371		454		32 841
21-21,9 m	52	1,00	52,0	111	5 748
22-22,9 m	14	1,04	14,6	115	1 616
23-23,9 m	29	1,09	31,6	120	3 490
24-24,9 m	20	1,13	22,5	124	2 489
25-25,9 m	7	1,16	8,1	129	900
26-26,9 m	8	1,20	9,6	133	1 061
27-27,9 m	36	1,24	44,5	137	4 922
Sum 21-27,9 m	166		183		20 226

I tabellen over har lagt inn 3 % overregulering, som er det samme som for fartøy over 28 meter. Fiskeridirektøren har som målsetting at fisket bør kunne holdes åpent hele året, dvs at kvotene i realiteten er fartøykvoter. En overreguleringsgrad på 3 % vil innebære at fisket vil kunne holdes åpent hele året, noe som betyr at fartøyene kan planlegge sitt fiske slik at en får en mest mulig kostnadseffektiv utnyttelse av kvotene. Fiskeridirektøren tar sikte på å vurdere graden av overregulering på ny i løpet av våren 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene over 15 meter reguleres med maksimalkvoter som vist i tabell 15.

Jo større grad av overregulering en har jo større vil behovet for periodisering være for å unngå at store deler av året blir uten råstoff til landindustrien. I en situasjon uten overregulerte fartøykvoter vil ikke Fiskeridirektøren foreslå at kvotene periodiseres.

3.6.1 Bifangst

Som følge av forslaget over hvor fartøy under 15 meter i gruppe I og hele gruppe II foreslås regulert med samlekvoter, er det kun nødvendig med bifangstregler for fartøy på 15 meter og over i gruppe I.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 15 meter og over i gruppe I kan ha inntil 10 % bifangst av torsk i fisket etter andre arter, samt at ordningen med ukeavregning videreføres.

Med overreguleringsgrad på 3 % vil Fiskeridirektøren foreslå at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av torsk i fisket etter andre arter, men at det direkte fisket i de ulike gruppene eventuelt blir stoppet slik at behovet for bifangst blir tatt høyde for.

3.6.2 Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy

I henhold til gjeldende deltakerforskrifter kan Fiskeridirektoratet ved utskiftning av fartøy gi adgang til å delta med et erstatningsfartøy.

Gjeldende bestemmelser om beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy fremgår av reguleringsforskriftens §§ 9 og 11. Fartøy under 28 meter gis ikke økt kvote som følge av forlengelse eller utskiftning til større fartøy etter 21. desember 1998. Tilsvarende skjæringsdato for fartøy på eller over 28 meter er 9. desember 1994.

Reglene om beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy er begrunnet i kapasitetshensyn. En skal ikke kunne oppnå økte kvoter ved å forlenge fartøyet eller skifte det ut med et større.

Fiskeridirektørens prinsipielle oppfatning er at det er uheldig å endre skjæringsdatoene, siden dette gir insentiv til kapasitetsoppbygging i fiskerier hvor det allerede er overkapasitet. Flere fartøy med økt kvoteberegningsgrunnlag vil medføre svekket driftsgrunnlag for de øvrige fartøyene i gruppen, og vil dermed også kunne medføre dårligere lønnsomhet.

Det er som kjent opprettet en ny gruppe I i fisket etter torsk, hyse og sei, som består av fartøyene i dagens gruppe I og de fartøyene i gruppe II som har fisket en gitt mengde torsk, hyse og sei i årene 1999 – 2001. Gjeldende skjæringsdato 21. desember 1998 vil vanskelig kunne gjøres gjeldende for fartøy som kommer inn i gruppe I som følge av den nye adgangsbegrensningen. Den mest naturlige skjæringsdatoen for disse fartøyene vil være deltakerforskriftens vedtakelsesdato, som er 1. november 2002.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil den mest rettferdige løsning være en felles skjæringsdato for alle fartøy i gruppen, og vil på denne bakgrunn foreslå at skjæringsdatoen for beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse for fartøy under 28 meter med deltakeradgang i gruppe I, settes til 1. november 2002.

Når det gjelder fartøy på eller over 28 meter foreslår Fiskeridirektøren at gjeldende skjæringsdato, 9. desember 1994, videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår også at fartøy under 28 meter som er skiftet ut eller forlenget til fartøy over 28 meter etter 9. desember 1994, får kvoten beregnet etter utskiftningsfartøyets lengde.

Ved utskiftning til mindre fartøy vil Fiskeridirektøren foreslå at kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

Pr. 1. november 2003 har 293 fartøy i gruppe I, kvote etter en annen lengde enn faktisk lengde. 23 fartøy har skiftet ut fartøyet med mindre fartøy, og disse vil fortsatt få beholde kvoten etter lengden på utskiftningsfartøyet. 270 fartøy har blitt forlenget, og disse vil nå bli tildelt kvote etter

faktisk lengde. Den kvotemessige ”kostnaden” ved å endre skjæringsdatoen kan da beregnes, og foreløpige tall tyder på at ”kostnaden” er ca. 3.000 tonn.

SAMMENDRAG:

- Norsk totalkvote: 195.435 tonn
- Trål: 57.919 tonn (29,64 %)
- Konvensjonelle: 137.516 tonn (70,36 %)

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap:

- 28 meter og over:
 - 17.616 tonn (12,81 %), fartøyskvoter med 3 % overregulering
- Gruppe I:
 - 106.148 tonn (77,19 %) fordeles i 4 lengdegrupper.
 - fartøy under 15 meter reguleres med samlekvoter
 - fartøy over 15 meter reguleres med fartøyskvoter med 3 % overregulering
- Gruppe II: 13.752 tonn (10 %) – samlekvoter

4. GENERELT OM HYSE.

4.1. FISKET I 2001.

Tabell 16 gir en oversikt over kvoter og oppfisket kvantum hyse ved årsslutt i 2001.

Tabell 16: Status 2001.

	Gruppekvote	Landet kvantum	Rest
Konv. fartøy:	31.009	30.822	187
Trål:	19.826	18.228	1.598
Sum:	50.835	49.050	1.785

Norske fartøy kjøpte ikke kvoter fra Russland i 2001. Forskningsfangst på innleide fiskefartøy er også inkludert i tabellen.

4.2. FISKET I 2002.

4.2.1. Kvotesituasjonen i 2002.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (5. - 10. november 2001) var det enighet om følgende: Totalkvoten for 2002 fastsettes til 85.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 4.400 tonn til tredjeland. Det resterende kvantum på 80.600 deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvotene som følger:

Tabell 17: Kvotesituasjonen i 2002.

Land	Kvoter
Norge:	46.300 tonn
Russland:	34.300 tonn
Tredjeland:	4.400 tonn
Sum:	85.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten legges et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 2001 er 51.300 tonn. Av den norske kvoten ble et tilleggskvantum på 465 tonn avsatt til tredjeland. Disponibelt kvantum for norske fiskere i 2002 er da 50.835 tonn.

Av den norske kvoten ble det avsatt 19.317 tonn (38%) til trålerne og 31.518 tonn (62%) til den konvensjonelle flåten.

4.2.2. Utviklingen i fisket i 2002.

Pr. 3. november var følgende kvantum hyse registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 18: Landet fangst fordelt på salgslag pr. 3. november 2002.

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	21.178	9.591	30.769
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	4.465	5.383	9.848
Vest-Norges Fiskesalslag:	579	178	757
Nullsedler/NSL		494	494
Sum:	26.222	15.646	41.868
Kvote:	31.518	19.317	50.835
Restkvote:	5.296	3.671	8.967

4.3.BESTANDSSITUASJONEN.

Hysebestanden er i følge ICES utenfor sikre biologiske grenser. Fiskedødeligheten i 2001 er estimert til å ligge godt over føre var grensen (F_{pa}). Gytebestanden i 2001 (72.000 tonn) ligger i underkant av føre-var grensen ($B_{pa}=80.000$ tonn), men i løpet av 2003 antas gytebestanden å vokse over føre var grensen.

ICES anbefaler at fiskedødeligheten blir redusert til føre var grensen ($F_{pa}=0,35$). Dette tilsvarer at fangstene ikke overstiger 101.000 tonn i 2003.

4.4. KVOTESITUASJONEN I 2003 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (4. – 8. november 2002) ble det enighet om en totalkvoten for 2003 på 101.000 tonn. Dette er en økning på 16.000 tonn i forhold til 2002. Av totalkvoten avsettes 5.000 tonn til tredjeland. De resterende 96.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 4.500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 19: Kvotesituasjonen for 2003.

Land	Kvoter
Norge:	52.500 tonn
Russland:	43.500 tonn
Tredjeland:	5.000 tonn
Sum:	101.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 2002 vil være 57.500 tonn.

Av tredjelandskvoten disponerer Norge 3.000 tonn i NØS. Dette er en økning på 540 tonn i forhold til 2002. Økningen gjør at det sannsynligvis ikke vil være behov for å avsette tilleggskvantum fra norsk kvote til tredjeland neste år.

Norges Fiskerilags Landsmøte vedtok et forslag til ressursfordeling som gir en trålandel på 38%. Landsmøtet la til grunn at kysthyse skal inngå i fordelingsgrunnlaget. Dette vil gi en gruppekvote til trålerne på 21.850 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 35.650 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at trål får en gruppekvote på 21.850 tonn (38 %) og at konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 35.650 tonn (62 %).

5. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

5.1. REGULERINGER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2002.

Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er som nevnt 31.518 tonn i år, hvorav fartøy under 28 meter kan fiske inntil 25.845 tonn (82 %) og fartøy over 28 meter kan fiske inntil 5.673 tonn (18 %).

Reguleringsopplegget i 2002 har som for torsk vært tredelt: fartøy på 28 meter og over har vært regulert med fartøykvoter, fartøy i gruppe I har vært regulert med samlekvote og maksimalkvote og fartøy i gruppe II har vært regulert med maksimalkvote. Det er naturlig å behandle de enkelte ordningene hver for seg. Samlekvote behandles under sak 14/02.

5.1.1. Fartøy på 28 meter og over

Gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over på 5.673 tonn var periodisert ved at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line måtte avsette 30 % av fartøykvoten til et fiske etter 1. september. Fartøykvoten er på 70 tonn. Dette innebærer en overregulering på ca 20 %. Pr. 3. november er det landet 3.754 tonn, og restkvoten er dermed 1.919 tonn.

5.1.2. Fartøy med samlekvote

Fartøy under 15 meter i gruppe I er som nevnt regulert med samlekvoter. Av totalkvantumet på 25.845 tonn er det avsatt 11.672 tonn til fartøy under 15 meter største lengde som er regulert med samlekvote. Totalt har disse fartøyene fisket 9.836 tonn pr. 3. november. Samlekvoteordningen er for øvrig omtalt under sak 14/02.

5.1.3. Fartøy under 28 meter uten samlekvote

Gruppekvoten på 14.173 tonn for fartøy under 28 meter som ikke regulert med samlekvoter er delt i 3 perioder:

Tabell 20: Periodekvoter.

Periode	Kvote
01.01 – 30.04	4.677 tonn
01.05 – 31.08	4.252 tonn
01.09 – 31.12	5.244 tonn

Fisket er også regulert med maksimalkvoter. Når fisket er stoppet eller når maksimalkvoten er oppfisket er det tillatt med inntil 25 % bifangst av hyse i fisket etter andre arter ved landing,

mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50 %. Bifangstprosenten på 25 % avregnes av samlet fangst pr uke, og samlet bifangst pr. fartøy skal ikke utgjøre mer enn 40 % av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Det er ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket må stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår av en periodekvote er stort nok til å dekke bifangst fram til det direkte fisket på neste periodekvote åpnes.

Fisket i første periode ble stoppet allerede 23. mars da periodekvoten var beregnet oppfisket. Fram til og med 30. april var det dermed kun anledning til å fiske hyse som bifangst. Pr. 12. mai var det fisket 5.737 tonn hyse.

Fiskeridepartementet ba i telefaks av 17. april Fiskeridirektoratet om å vurdere åpningen av det direkte fisket etter hyse 1. mai både ut fra status i fisket og markedssituasjonen. Det ble vist til opplysninger om at markedssituasjonen for hyse på den tiden var svært dårlig. Fiskeridirektoratet sendte på denne bakgrunn ut et notat den 19. april til Reguleringsrådets medlemmer der Fiskeridirektøren ba rådets medlemmer om å syn på en utsettelse av åpningen inntil Reguleringsrådet hadde avholdt sitt møte 5. juni. Reguleringsrådets medlemmer var positiv til forslaget, og det direkte fisket ble ikke åpnet 1. mai. På Reguleringsrådets møte den 5. juni ble det samstemmig vedtatt å utsette en åpning av det direkte fisket etter hyse til 1. august på det restkvantum som da gjensto.

Pr. 3. november gjenstår det 1.541 tonn for fartøy under 28 meter uten samlekvote, og det direkte fisket kan bli stoppet i løpet av november.

5.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 2003.

5.2.1. Fartøy på 28 meter og over

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sine vedtak at 18 % av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy over 28 meter. Dette er det samme som denne fartøygruppen har hatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over blir tildelt en kvote på 6.417 tonn (18 % av konvensjonell kvote).

I inneværende år er overreguleringen på ca. 21 %. Fiskeridirektøren foreslår at man legger til grunn samme overregulering i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell maksimalkvote og at denne settes til 80 tonn.

5.2.2. Fartøy under 28 meter

Fartøy under 28 meter vil som følge av forslagene ovenfor få en gruppekvote på 29.233 tonn.

Som nevnt under punkt 3.4 foreslår Fiskeridirektøren at gruppe II får en andel på 8 % av den konvensjonelle hysekvoten. Dette gir en gruppekvote på 2.852 tonn. Vi viser til sak 14/02 for behandling av samlekvoten for gruppe II.

Gruppe I vil etter dette ha en kvote på 26.381 tonn. Fiskeridirektøren følger tilrådingen fra Norges Fiskarlag om å innføre "Finnmarksmodellen" også i hysefisket når hysefisket blir adgangsregulert. Finnmarksmodellen gir følgende kvoter:

Tabell 21: Finnmarksmodellen

Lengdegruppe	Prosent	Kvote
0 – 9,99 meter	12,5 %	3.298
10 – 14,99 meter	38,80 %	10.236
15 – 20,99 meter	36,20 %	9.550
21 – 27,99 meter	12,50 %	3.298
Totalt	100 %	26.381

Som nevnt over skal det opprettes en ny gruppe I som skal omfatte torsk, hyse og sei. For fartøy under 15 meter vil fisket omfattes av samlekvoter, og det vises her til sak 14/02.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør fartøy i gruppe I over 15 meter reguleres med maksimalkvoter. I årets hysefiske har maksimalkvotene vært betydelig overregulert. Hysekvotene for 2003 er høyere enn årets, og isolert sett gir det grunnlag for noe høyere maksimalkvoter. Fisket i første periode ble imidlertid stoppet i mars, og det kommer til å bli stoppet igjen nå i 3. periode. Dette indikerer at man bør ha lavere overregulering i 2003 enn i år.

I gruppen mellom 15 og 20,99 meter er det 371 fartøy, mens det i gruppen mellom 21 og 27,99 meter er 166 fartøy. Etter Fiskeridirektørens vurdering bør overreguleringsgraden samlet for gruppen 15-27,99 meter ikke overskride et nivå på i størrelsesorden 25 %. Med det som utgangspunkt kan en tenke seg flere tilnærminger med hensyn til reguleringsmodell: Det første alternativet er å følge Finnmarksmodellen fullt ut; dvs. separat regulering innenfor hver lengdegruppe. Konsekvensene av denne tilnærmingen fremgår av Tabell 22 nedenfor:

Tabell 22: Finnmarksmodellen. 2 lengdegruppekvoter. Separat regulering innenfor hver lengdegruppe. 25 % overregulering.

Lengdegrupper	Antall fartøy	Lengdegruppekvote	+ 25 % Overreg.	Utdelte kvoter	Maks. kvote
Sum 15-20,9m	371	9 550	11.938	11 938	32
Sum 21-27,9m	166	3.298	4 122	4 122	22
SUM	537		15 060	16 060	

Både overreguleringsgraden i hver gruppe og totalt er på 25 %, et nivå som totalt synes fornuftig. En ser derimot at maksimalkvoten i den største gruppen er 10 tonn lavere enn for fartøy i den største gruppen. Det må her tilføyes at basert på erfaringer kunne egentlig maksimalkvoten i den minste gruppen vært en god del større enn 32 tonn, altså betydelig høyere enn 25 % overregulering. For den største gruppen er derimot 25 % overregulering altfor høyt. Den forskjell mellom maksimalkvotene som fremkommer i Tabell 22 må derfor sies å være et absolutt minimum dersom Finnmarksmodellen skal følges. Å bryte forholdet mellom fartøystørrelse og kvotestørrelse i så stor grad som denne gjennomgangen viser, er etter Fiskeridirektørens sitt syn problematisk, og illustrerer at Finnmarksmodellen neppe kan legges til grunn for 2003-reguleringen.

En annen tilnærming er å beholde 25 % overregulering totalt innenfor 15-27,99 meter, men med ulike overreguleringsgrad av de to lengdegruppekvotene, og en kvotestige på 1,125 er lagt til grunn. Dette fremgår av Tabell 23 nedenfor.

Tabell 23: Maksimalkvoter for fartøy i gruppe I over 15 meter. 2 lengdegruppekvoter. Kvotestige på 1,125.

Lengdegrupper	Antall fartøy	Kvotefaktor	Sum faktor	Maks. kvote	Utdelte kvoter
Sum 15-20,9m	371	1	371	29	10 759
Sum 21-27,9m	166	1,125	186,75	32	5 312
SUM	537		557,75		16 071

Overreguleringen totalt er på ca. 25 %, der fartøyene i den minste gruppen er overregulert med 12 % overregulering og tilsvarende overregulering for fartøyene i den største gruppen er 61 %. Hovedproblemet er at overreguleringsgraden i den største gruppen er altfor høy, noe som viser at denne varianten av Finnmarksmodellen heller ikke er godt tilpasset for de to gruppene. I 2002 er overreguleringsgraden på i størrelsesorden 70 % for den største gruppen, noe som var en vesentlig årsak til at fisket måtte stoppes allerede i mars.

En tredje metode er å slå de to lengdegruppekvotene sammen og gi en flat fordelt maksimalkvote med 25 % overregulering. Med en slik tilnærming vil fartøyene kunne få en maksimalkvote på 30 tonn.

En fjerde mulighet er å slå de to lengdegruppekvotene sammen, men slik at en likevel beholder kvotestigen på 1,125 i fordelingen av maksimalkvote. Dette vil kunne gi maksimalkvoter på henholdsvis 29 og 32 tonn i de to gruppene, altså samme nivå på maksimalkvotene som i Tabell 23 men uten to lengdegruppekvoter, se Tabell 24 nedenfor.

Tabell 24: Maksimalkvoter for fartøy i gruppe I over 15 meter. Felles gruppekvote

Lengdegrupper	Antall fartøy	Kvotefaktor	Sum faktor	Maks. kvote	Utdelte kvoter
Sum 15-20,9m	371	1	371	29	16 071
Sum 21-27,9m	166	1,125	186,75	32	
SUM	537		557,75		

Etter Fiskeridirektøren sitt syn er Finnmarksmodellen i sin nåværende form lite egnet til å regulere hysefisket for konvensjonelle fartøy under 28 meter i 2003. En nærmere gjennomgang og justering av den nåværende Finnmarksmodellen er nødvendig før de to gruppene eventuelt kan reguleres separat. Etter Fiskeridirektørens vurdering vil det for 2003 være mest hensiktsmessig å regulere disse to gruppene sammen i 2003. Videre er det Fiskeridirektørens oppfatning at en bør beholde stigen på 1,125.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy mellom 15 og 27,99 meter gis en samlet gruppekvote på 12.848 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle fartøy mellom 15 og 20,99 meter reguleres med en maksimumkvote på 29 tonn i 2003, og at tilsvarende kvote for fartøy mellom 21 og 27,99 meter er på 32 tonn, dvs. som i Tabell 24.

Fiskeridirektøren vil foreslå at man for å sikre en viss leveranse over året, periodiserer fisket for fartøy som ikke reguleres med samlekvote. Fiskeridirektøren foreslår at man benytter 3 perioder som i inneværende år:

Tabell 25: Periodekvoter:

Periode	Andel	Lengdegruppe 15-27,9 m
01.01 – 30.04	1/3	4.280
01.05 – 31.08	1/3	4.280
01.09 – 31.12	1/3	4.288

Når det gjelder bifangst, er det i år tillatt med inntil 25 % bifangst av hyse ved fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50 %. Bifangstprosenten på 25 % avregnes av samlet fangst pr. uke, og samlet bifangst pr. fartøy skal ikke utgjøre mer enn 40 % av fartøyets maksimumkvote på årsbasis. Det ble ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket måtte stoppes så tidlig at det kvantum som gjensto skulle være stort nok til å dekke bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at årets bifangstordning videreføres i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte fisket etter hyse stoppes slik at behovet for bifangst av hyse i andre fiskerier blir tatt høyde for.

5.2.2.1. Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy

Det er som nevnt opprettet en ny gruppe I for konvensjonelle fartøy under 28 meter, som innebærer en adgangsbegrensning av hysefisket. For å hindre en kvotemotivert kapasitetsoppbygging etter etablering av en deltakerregulering, vil Fiskeridirektøren foreslå å innføre en ordning med skjæringsdato tilsvarende som for torsk. Det vil da være hensiktsmessig å bruke den samme skjæringsdatoen som for torsk, som er foreslått satt til deltakerforskriftens vedtakelsestidspunkt, 1. november 2002.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at forlengelse eller utskiftning til større fartøy etter 1. november 2002 ikke skal gi grunnlag for økt kvote.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at ved utskiftning til mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

6. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

6.1. OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 2002

6.1.1. Torsk og hyse

Trålernes gruppekvoter av torsk og hyse er fordelt uten overregulering.

6.1.2. Regulering av seitrålerne

Seitrålerne ble skilt ut som gruppe med egen konsesjon i 1996. Denne gruppen har i år avsetninger på 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av bifangst.

Pr 3. november har seitrålerne landet 964 tonn torsk og 1.188 tonn hyse, noe som er over avsetning av både torsk og hyse. Dette tyder på at enten har avsetningene av torsk og hyse vært for små, eller at adgangen til bifangst av torsk og hyse i seifisket har vært for liberal.

6.2. REGULERINGEN I 2003.

6.2.1. Gruppekvoter.

Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak i oktober 2001 vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote i 2003 for torsk vil utgjøre 29,64 % og for hyse 38 %.

Trålernes gruppekvote av torsk vil utgjøre 57.919 tonn. Gruppekvoten av hyse vil utgjøre en andel på 38 % utgjøre 21.850 tonn.

Seitrålerne ble som kjent skilt ut som gruppe med egen konsesjon i 1996. Kvotene for denne gruppen ble i 2002 satt til 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at det fortsatt avsettes 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til seitrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstadgangen om vinteren reduseres med 5 % fra inneværende år slik at fartøy med seitråltillatelse som er over 130 BRT, i perioden 1. januar til 30. april kan ta en samlet bifangst av torsk og hyse på inntil 30 %. For fartøy med seitråltillatelse som er under denne grensen settes prosentsatsen til 40 % i samme tidsrom. Resten av året kan alle fartøy med seitråltillatelse ha inntil 10 % samfengt bifangst av torsk og hyse.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvotene i 2003 blir henholdsvis 57.169 tonn torsk og 21.100 tonn hyse.

6.2.2. Kvotefaktorene

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

6.2.3. Bifangst

Fiskeridirektøren går inn for at gruppekvotene av torsk og hyse for torsketrålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

6.2.4. Høstkvote

Siden 1981 har 20 % av ferskfisktrålernes kvoter vært avsatt til fiske etter 1. september. Fiskeridirektøren vil vise til diskusjonen om periodiseringen i fartøyregulerte fiskerier under sak 9/02. Som et ledd i forenkling av reguleringene og større grad av markedsstyring i gjennomføringen av fisket vil Fiskeridirektøren foreslå at periodiseringen av ferskfisktrålernes fiske etter torsk og hyse avvikles.

Fiskeridirektøren foreslår en avvikling av ordningen der 20 % av kvoten til ferskfisktrålerne periodiseres til etter 1. september. Dette gjøres gjeldende både for torsk og hyse.

7. ANDRE REGULERINGSTILTAK

7.1. PÅSKESTOPP

Det var i år innført påskestopp i fisket etter torsk, hyse og sei. Stoppen varte fra lørdag 23.mars kl. 17.00 til mandag 1. april kl 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjaldt stoppen til tirsdag 2. april kl 10.00.

For den konvensjonelle flåten har det som kjent vært fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen også gjort gjeldende for trålerne. Begrunnelsen for påskestoppen var at vi i henhold til fiskeriatvaten mellom Russland og Norge var forpliktet til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeriatvaten mellom Russland og Norge legger fra og med 1995 ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene, men begge parter er opptatt av å sikre en god rekruttering til bestanden. I den situasjon man er i nå med en gytebestand under "føre-var" grensen på 500.000 tonn, ser Fiskeridirektøren gode biologiske grunner for å gjennomføre påskestopp også i 2003. Dette spesielt i en situasjon hvor helligdagsfredningen er opphevet.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres påskestopp i fisket etter torsk, hyse og sei fra lørdag 12. april kl 17.00 til mandag 21. april kl 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 22. april kl 10.00. Nord for 70°20' gjelder forbudet bare innenfor 12 mil av grunnlinjene.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det under påskestoppen heller ikke er adgang til å fiske torsk, hyse og sei som bifangst i fisket etter andre arter.

8. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen ble lansert som en prøveordning i 1995. Denne gikk opprinnelig ut på at ungdom skulle gis adgang til å delta i et sommerfiske etter torsk og hyse. I en reguleringsordning hvor det i perioder ikke var tillatt for fritidsfiskere å selge sine fangster av torsk, ble ordningen sett på som en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

En annen vesentlig forskjell fra de ordinære fritidsfiskebestemmelsene er at ordningen gir ungdom adgang til å fiske rognkjeks, noe som ellers er forbudt for ikke manntallsførte fiskere.

Ordningen omfattet i utgangspunktet ungdom mellom 15 og 25 år, og var gjeldende i perioden fra 24. juni til 9. august 2002.

I tillegg til de fordelene ungdom gis ved en slik ordning, kan ordningen også ha en motiverende effekt i forhold til rekrutteringen til yrket.

I en situasjon hvor man kan ha helt eller delvis stopp i fisket som følge av reguleringsmodellen for ordinære fiskefartøy og det dermed kan være forbud om omsetning av fisk i fritidsfiskeordningen kan en ungdomsfiskeordning være ønskelig. I en situasjon med samlekvote vil imidlertid fisket neppe være helt stoppet.

Det har tidligere vært reist kritikk mot ungdomsfiskeordningen at den er lett å omgå og at det i enkelte tilfeller dreier seg om et ordinært, men skjult næringsfiske.

Fiskeridirektøren ser at ungdomsfiskeordningen, med de foreslåtte reguleringsordningene for 2003 i første rekke har en symbolsk betydning. I utgangspunktet vil omsetning av fangst tatt i fritidsfiske være forbudt dersom det ordinære fisket er stoppet, men med samlekvoteregulering både i gruppe I under 15 meter og i gruppe II vil fisket i prinsippet aldri være helt stoppet.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet vurdere om ungdomsfiskeordningen bør videreføres i 2003.

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

Fordeling av den norske kvoten..

Fiskeridirektøren tilrådte at en ved fordelingen mellom trålfartøy og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, legger til grunn vedtaket fra Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001. Dette innebærer at trålerne gis en gruppekvote på 57.919 tonn (29,64%), og at konvensjonelle fartøy gis en gruppekvote på 137.516 tonn (70,36%).

Sametinget foreslo at trålerne gis en gruppekvote på 46.071 tonn, og at konvensjonelle fartøy gis en gruppekvote på 149.365. Forslaget innebærer at kvoten på 40.000 tonn kysttorsk forbeholdes fartøy som fisker med konvensjonelle redskap.

10 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, O. Olsen, Remøy, Jakobsen, Larsen, Helland og Dahl) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Eriksen) stemte for Sametingets forslag.

Regulering av fartøy på eller over 28 meter største lengde.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy på eller over 28 meter største lengde reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote, og at eventuell bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag må dekkes innenfor fartøykvoten.

Fiskeridirektøren foreslo at gruppekvoten for fartøy på eller over 28 meter settes til 12,81% av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy, noe som vil utgjøre 17.616 tonn. Dette er i samsvar med vedtaket fra Landsmøtet i Norges Fiskarlag i 2001. Det var enighet i Reguleringsrådet om dette.

Et enstemmig Reguleringsråd sluttet seg også til Fiskeridirektørens forslag til stige.

Som et ledd i forenkling av reguleringene og større grad av markedsstyring i gjennomføring av fisket, foreslo Fiskeridirektøren at periodiseringen av banklineflåtens fiske etter torsk avvikles.

Representanten fra NNN mente at det var uheldig å avvikle ordningen med periodisering i en tid da næringen sliter.

Fiskeridirektøren viste til at periodisering var nødvendig så lenge en hadde en kraftig overregulering. Siden denne gruppen er regulert med fartøykvoter, vil markedet kunne styre, og en periodisering vil kun ha en symbolsk effekt. Det ble også vist til at den foreslåtte samlekvoteordningen for fartøy under 15 meter i gruppe I og samtlige fartøy i gruppe II vil gi rom for at markedet i større grad kan styre.

FHL var ikke enig at periodisering kun har en symbolverdi og viste til at det var et betydelig press fra blant annet trålerne om å fiske opp kvoten så fort som mulig. Det var derfor et behov for periodisering også for havfiskeflåten, og FHL foreslo at ordningen ble videreført i 2003.

FHL trakk imidlertid etter noe diskusjon forslaget, og det var således enighet i Reguleringsrådet om at ordningen med periodisering av fartøykvoten for fartøy på eller over 28 meter avvikles.

Regulering av fartøy i gruppe II.

Reguleringsrådet drøftet størrelsen på gruppekvoten for fartøy som deltar i gruppe II.

Lukkingen av sei- og hysefisket, innebærer at i utgangspunktet 244 fartøy flyttes fra gruppe II til gruppe I. Fartøy som blir igjen i gruppe II har i gjennomsnitt hatt en andel på 9,8% av samlet fangst av torsk for konvensjonelle fartøy i årene 1999 – 2002. På denne bakgrunn, og tatt i betraktning at kvantum fisket av fritidsfiskere og under ungdomsfiskeordningen blir avregnet gruppekvoten til gruppe II, foreslo Fiskeridirektøren at 10% av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy avsettes til gruppe II.

Norges Fiskarlag foreslo at 9% av gruppeknoten til konvensjonelle fartøy avsettes til gruppe II. Det ble samtidig fremhevet at det ikke er noen ideell løsning at kvantum fisket av fritidsfiskere og under ungdomsfiskeordningen avregnes av gruppeknoten til fartøy i gruppe II. Etter noe diskusjon ble det enighet i Reguleringsrådet om at 9,5% av gruppeknoten for konvensjonelle fartøy avsettes til gruppe II, samt at fritidsfiske og ungdomsfiske fortsatt skal avregnes gruppe II-knoten. Dette innebærer at fartøy i gruppe II gis en gruppekvote på 13.064 tonn.

Reguleringsrådet sluttet seg til forslaget om at samtlige fartøy i gruppe II reguleres med samlekvoter av torsk, hyse og sei.

Sett på bakgrunn av utviklingen i fisket i år og den tidlige stoppen, samt at kvotene vil inngå som en del av garanterte samlekvoter, var det etter Fiskeridirektørens oppfatning behov for et noe strammere reguleringsopplegg fra årets begynnelse enn hva som var tilfelle i 2002. Fiskeridirektøren foreslo derfor maksimalkvoter etter følgende kvotestige:

Lengdegrupper:	Faktor:	Maksimalkvoter:
under 8 meter	1,0	10 tonn
8 - 9,9 meter	1,4	14 tonn
10 - 14,9 meter	1,6	16 tonn
over 15 meter	1,9	19 tonn

Et enstemmig Reguleringsråd sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Regulering av fartøy i gruppe I.

Som det fremgår av saksdokumentene foreslo Fiskeridirektøren en gruppekvote for fartøy i gruppe I på 106.148 tonn. Forslaget var basert på at gruppeknoten for fartøy i gruppe II ble satt til 10% av gruppeknoten for konvensjonelle redskap. Som nevnt var det enighet i Reguleringsrådet om at gruppeknoten for fartøy i gruppe II skulle utgjøre 9,5% av gruppeknoten for konvensjonelle fartøy. Som en konsekvens av dette ble gruppeknoten for fartøy i gruppe I økt til 106.836 tonn.

Det var enighet i i Reguleringsrådet om å følge Norges Fiskarlags landsmøtevedtak fra 2001 om å dele gruppe I inn i følgende lengdegrupper med tilhørende andeler av gruppeknoten:

Lengdegrupper:	Andel av gruppeknoten:	Gruppekvote i tonn:
under 10 m.s.l.	13,25%	14.156
10 - 14,99 m.s.l.	38,25%	40.865
15 - 20,99 m.s.l.	30,00%	32.051
21 - 27,99 m.s.l.	18,50%	19.765

Når det gjelder spørsmålet om plassering av fartøy i lengdegruppene, var det enighet om at fartøyene plasseres i lengdegrupper ut fra fartøyets faktiske lengde, men får sin kvote beregnet på grunnlag av hjemmelslengden.

Det var også enighet om at de to minste lengdegruppene reguleres med samlekvoter av torsk, hyse og sei.

Reguleringsrådet drøftet spørsmålet om maksimalkvotenes størrelse. Etter Fiskeridirektørens oppfatning var det mest hensiktsmessig at fartøygruppene over 15 meter reguleres med maksimalkvoter med en liten grad av overregulering. Dette vil gi fiskerne bedre anledning til å planlegge fisket, samtidig som en unngår kappfiske. Videre vil behovet for en bifangstregulering bli redusert, noe som vil bidra til å forenkle regelverket, samtidig som det vil ha positive kontrollmessige aspekter. Fiskeridirektøren foreslo på denne bakgrunn maksimalkvoter med en overreguleringsgrad på 3%.

Norges Fiskarlag mente at Fiskeridirektørens forslag ville medføre en uønsket refordeling, og foreslo en overreguleringsgrad på 10%.

FNL mente da at gruppekvotene for disse gruppene måtte periodiseres. Norges Fiskarlag var enig i dette.

Fiskeridirektørens oppfatning var at overreguleringsgraden og spørsmålet om periodisering må ses i sammenheng, og han kunne være med på høyere overregulering under forutsetning av at en ble enig om en fornuftig periodisering.

Etter noe diskusjon ble det deretter enighet i Reguleringsrådet om en overreguleringsgrad på 10% for de to største gruppene og en periodisering som innebærer at 75% av gruppekvotene kan fiskes i perioden 1. januar til og med 31. august, og at 25% av settes til et fiske etter 1. september.

Når det gjelder fartøy i de to gruppene under 15 meter vil graden av overregulering måtte ta hensyn til at samlekvoten vil være en garantert kvote. Utviklingen i fisket i 2002, med blant annet overfiske av torskekvoten, tilsier at det er et behov for å redusere graden av overregulering for fartøy under 15 meter. Fiskeridirektøren foreslo derfor maksimalkvoter på 14 tonn for de minste fartøyene og 61,7 tonn for de største, noe som innebærer 23% overregulering.

Etter noe diskusjon ble det imidlertid enighet et kompromissforslag om maksimalkvoter på 14,5 tonn til de minste fartøyene og 63,9 tonn til de største. Dette innebærer en overreguleringsgrad på 28%.

Det var således enighet i Reguleringsrådet om maksimalkvoter etter følgende tabell:

Lengde:	Kvotefaktor:	Maksimalkvote i tonn:
0 - 6,9	1,00	14,5
7 - 7,9	1,21	17,6
8 - 8,9	1,36	19,7
9 - 9,9	1,71	24,9
10 - 10,9	1,00	28,3
11 - 11,9	1,29	36,5
12 - 12,9	1,58	44,7
13 - 13,9	1,97	55,6
14 - 14,9	2,26	63,9
15 - 15,9	1,00	78
16 - 16,9	1,12	87
17 - 17,9	1,25	96
18 - 18,9	1,37	106
19 - 19,9	1,48	115
20 - 20,9	1,58	123
21 - 21,9	1,00	119
22 - 22,9	1,04	124
23 - 23,9	1,09	129
24 - 24,9	1,13	134
25 - 25,9	1,16	138
26 - 26,9	1,20	143
27 - 27,9	1,24	147

Når det gjelder bifangst foreslo Fiskeridirektøren at det ikke avsettes et kvantum til dekning av bifangst av torsk i fisket etter andre arter. Det var enighet i Reguleringsrådet på dette punkt.

Det var videre enighet om at bifangstprosenten for fartøy fra og med 15 til og med 27,99 meter største lengde i gruppe I settes til 10% fra årets begynnelse, og at ordningen med ukeavregning videreføres.

Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy:

Det var enighet i Reguleringsrådet om å videreføre gjeldende skjæringsdatoer for beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy på eller over 28 meter største lengde. Dette innebærer at fartøy på eller over 28 meter ikke gis økt kvote som følge av utskiftning og forlengelse etter 9. desember 1994. Videre vil fartøy under 28 meter som er skiftet ut eller forlenget til fartøy over 28 meter etter 9. desember 1994, få kvoten beregnet etter utskiftningsfartøyets lengde.

Når det gjelder fartøy under 28 meter foreslo Fiskeridirektøren å innføre en ny, felles skjæringsdato for alle fartøy i gruppe I. Datoen ble foreslått satt til 1. november 2002, som er vedtakelsesdatoen for den nye deltakerforskriften.

For nye fartøy i gruppe I var det enighet om at skjæringsdatoen for beregning av kvote ved forlengelse og utskiftning til større fartøy settes til 1. november 2002.

Norges Fiskerilag foreslo imidlertid å beholde skjæringsdatoen for fartøy som allerede er i gruppe I. Fiskeridirektøren trakk etter noe diskusjon sitt forslag, og det var således enighet i Reguleringsrådet om videreføre eksisterende skjæringsdato (21. desember 1998) for fartøy som allerede er i gruppe I.

Videre var det enighet i Reguleringsrådet om at kvoten ved utskiftning til mindre fartøy, skal beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

Fordeling av den norske kvoten.

Fiskeridirektøren tilrådte at en ved fordelingen mellom trålfartøy og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, legger til grunn vedtaket fra Norges Fiskerilags Landsmøte i 2001. Dette innebærer at trålerne gis en gruppekvote på 21.850 tonn (38%), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 35.650 tonn (62%).

Sametinget foreslo en annen fordeling av hyse mellom trålfartøy og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Dette ville innebære en gruppekvote på 17.250 tonn (30%) for trålerne og konvensjonelle fartøy ville få en gruppekvote på 40.250 tonn (70%).

10 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, O. Olsen, Remøy, Jakobsen, Larsen, Helland og Dahl) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Eriksen) stemte for Sametingets forslag.

Regulering av fartøy på eller over 28 meter største lengde.

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy på 28 meter og over blir tildelt en egen gruppekvote på 18% av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle fartøy, noe som vil utgjøre 6.417 tonn.

Sametinget foreslo at fartøy på 28 meter og over reguleres innenfor en egen gruppekvote på 10% av norsk totalkvote til konvensjonelle fartøy, noe som vil utgjøre 5.750 tonn.

10 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, O. Olsen, Remøy, Jakobsen, Larsen, Helland og Dahl) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Eriksen) stemte for Sametingets forslag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket for fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell maksimalkvote på 80 tonn. Dette innebærer en overregulering på 21%.

Som et ledd i forenkling av reguleringene og større grad av markedsstyring i gjennomføringen av fisket foreslo Fiskeridirektøren at periodiseringen av banklineflåtens fiske etter torsk og hyse avvikles. Som nevnt under sak 12 reiste forslaget prinsipielle innvendinger fra landindustrien, men Reguleringsrådet sluttet seg etter noe debatt til Fiskeridirektørens forslag.

Regulering av fartøy i gruppe II.

Reguleringsrådet drøftet størrelsen på gruppeknoten for fartøy som deltar i gruppe II. Fiskeridirektøren foreslo at den nye gruppe II i fisket etter torsk, hyse og sei får en andel på 8 % av den konvensjonelle kvoten av hyse i 2003, noe som gir en gruppekvote på 2.852 tonn. Det var enighet i Reguleringsrådet om dette.

Reguleringsrådet sluttet seg til forslaget om at samtlige fartøy i gruppe II reguleres med samlekvoter av torsk, hyse og sei.

Sett på bakgrunn av at kvotene vil inngå som en del av garanterte samlekvoter, at kvotene for inneværende år var fastsatt uten inndeling i gruppe I og II, samt det forhold at med samlekvoter kan ikke-utnyttede kvoter av hyse og sei konverteres til torsk, var det etter Fiskeridirektørens oppfatning behov for et noe strammere reguleringsopplegg fra årets begynnelse enn hva som var tilfelle i 2002. Fiskeridirektøren foreslo derfor maksimalkvoter etter følgende stige:

Lengdegrupper	Maksimalkvoter:
under 8 meter	2,1 tonn
8 – 9,99 meter	2,9 tonn
10 – 14,99 meter	3,4 tonn
over 15 meter	4,0 tonn

Et enstemmig Reguleringsråd sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Det var videre enighet om at fartøy i gruppe II reguleres med samlekvoter av torsk, hyse og sei.

Regulering av fartøy i gruppe I.

Som nevnt var det enighet i Reguleringsrådet om at gruppe II gis en andel på 8 % av den konvensjonelle kvoten av hyse i 2003. Dette gir en gruppekvote på 2.852 tonn. Gruppe I vil etter dette få en kvote på 26.381 tonn.

Det var enighet i i Reguleringsrådet om å følge Norges Fiskarlags landsmøtevedtak fra 2001 om å dele gruppe I inn i følgende lengdegrupper med tilhørende andeler av gruppeknoten:

Lengdegrupper:	Andel av gruppeknoten:	Gruppekvote i tonn:
under 10 m.s.l.	12,5 %	3.298
10 – 14,99 m.s.l.	38,80 %	10.236
15 – 20,99 m.s.l.	36,20 %	9.550
21 – 27,99 m.s.l.	12,50 %	3.298

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er Finnmarksmodellen i sin nåværende form lite egnet til å regulere hysefisket for konvensjonelle fartøy mellom 15 og 27,99 meter i 2003. Han foreslo på denne bakgrunn at fartøy mellom 15 og 27,99 meter gis en samlet gruppekvote på 12.848 tonn. Reguleringsrådet sluttet seg til dette.

Det var også enighet om at de to minste lengdegruppene reguleres med samlekvoter av torsk, hyse og sei.

Når det gjelder spørsmålet om maksimalkvotenes størrelse foreslo Fiskeridirektøren for Reguleringsrådet at konvensjonelle fartøy mellom 15 og 20,99 meter reguleres med en maksimalkvote på 29 tonn i 2003, og at tilsvarende kvote for fartøy mellom 21 og 27,99 meter settes 32 tonn. Norges Fiskarlag gikk imidlertid inn for en generell maksimalkvote.

Det ble etter noe diskusjon enighet i Reguleringsrådet om et kompromissforslag som innebar en generell maksimalkvote på 40 tonn for fartøy mellom 15 og 27,99 meter, forutsatt at direktefisket ikke åpnes før 15. februar.

Når det gjelder maksimalkvoter for fartøy i de to gruppene under 15 meter, var Fiskeridirektørens opprinnelige forslag at fartøy under 10 meter skulle reguleres med maksimalkvoter på 15 tonn, mens fartøy fra og med 10 til og med 14,99 meter skulle reguleres med maksimalkvoter på 19 tonn.

Etter litt diskusjon ble det imidlertid enighet om å bruke tilsvarende inndeling som for torskestigen, og at maksimalkvotene fastsettes til 6,0 tonn for de minste fartøyene og 30,0 tonn for de største.

Reguleringsrådet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om en fordeling på 33% (4.280 tonn) i perioden fra 1. januar til 30. april, 33 % (4.280 tonn) fra 1. mai til 31. august og 33 % (4.288 tonn) fra 1. september til 31. desember.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å videreføre bifangstordningen fra 2002. Dette innebærer at det er tillatt å ha inntil 25 % bifangst av hyse ved fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50 %. Bifangstprosenten på 25 % avregnes av samlet fangst pr. uke, og samlet bifangst pr. fartøy skal ikke utgjøre mer enn 40 % av fartøyets maksimalkvote på årsbasis.

Det var også enighet om at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst, men at fisket stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår er stort nok til å dekke bifangst.

Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslo at forlengelse eller utskiftning til større fartøy etter 1. november 2002 ikke skal kunne gi grunnlag for økt kvote. Reguleringsrådet sluttet seg til dette.

Det var også enighet om at ved utskiftning til mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER TORSK OG HYSE.

Det var enighet i Reguleringsrådet om en kvantumsavsetning til seitrålerne på henholdsvis 750 tonn torsk og 750 tonn hyse. Torsketrålernes andel av gruppekvote i 2003 blir således 57.169 tonn torsk og 21.100 tonn hyse.

3.1.2 Cod in Subareas I and II

3.1.2.a Northeast Arctic cod

State of stock/fishery: The stock is outside safe biological limits. Fishing mortality in the last four years has been among the highest observed and well above F_{pa} , even above F_{lim} , and is not sustainable. SSB has been below B_{pa} since 1998. Surveys indicate below average 1999 and 2000 year classes and a very poor 2001 year class.

Management objectives: In recent years, the advice has been to reduce fishing mortality below F_{pa} (=0.42) and to keep the spawning stock above 500 000 t, which was considered to be the minimum value required to have a low probability of poor recruitment. This approach was incorporated into a management objective in the years 1997–1999. The latest agreement in the Joint Russian-Norwegian Fisheries Commission sets a TAC of 435 000 t (including 40 000 t Norwegian Coastal cod) for 2001, 2002, and 2003. The intention is that this TAC could be revised either if the stock situation is more serious than known at the time of the agreement, or if the stock is

assessed to be within safe biological limits. ICES considers that TACs under this agreement are well above those that would correspond to the application of the precautionary approach.

Precautionary Approach reference points: The biological information on historic stock and recruitment sizes has been revised. These revisions have altered some of the historic values substantially, with two consequences. Spawning biomasses associated with some historic recruitment are now estimated to have been lower and current reference points may be revised. ACFM in May 2001 and the external peer-review in October 2001 considered that more detailed analyses were required as a basis for new reference points and recommended that old values be used until such studies were completed. This work should be undertaken by a dedicated Study Group that will meet before the next AFWG meeting in 2003, building upon the work of the most recent AFWG.

Reference points (1998)

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 112 000 t	B_{pa} is set at 500 000 t, the value below which the probability of below average year classes increases
F_{lim} is 0.70	F_{pa} be set at 0.42. This value is considered to have a 95% probability of avoiding the F_{lim}

Technical Basis:

$B_{lim} = B_{loss}$	B_{pa} = examination of stock-recruit plot
$F_{lim} = \text{Median value of } F_{loss}$	$F_{pa} = 5^{th} \text{ percentile of } F_{loss} = F_{lim} \times 0.6$

Advice on management: In order to harvest the stock within safe biological limits, ICES recommends a considerable reduction in fishing mortality to below F_{pa} (0.42). This corresponds to catches in 2003 of less than 305 000 t.

Relevant factors to be considered in management: The TAC for 2002 was set considerably higher than recommended by ICES. The pre-agreed TAC for 2003 (435 000 t, including 40 000 t of Norwegian coastal cod) is expected to result in a fishing mortality well above F_{pa} .

Evidence of under-reporting of catches in recent years is accumulating. Both discards and unreported landings will reduce the effect of management measures and it is important that management agencies ensure that all catches are counted against the TAC regulations.

The majority of the spawning stock comprises first time spawners. Evidence has shown that the eggs and larvae of first-time spawners are less viable than those of other

mature fish, but also that the overall spawning period is reduced when the spawning stock consists of fewer age groups. Both these factors can reduce the reproductive potential of the stock for the same biomass.

Catch forecast for 2003:

Basis: $F(2002) = F_{sq} = 0.84$; Catch = 523 ; SSB(2003) = 429 .

F	Basis	Landings 2003	SSB 2004
0.00	0	0	850
0.17	$0.2 * F_{sq}$	134	740
0.34	$0.4 * F_{sq}$	251	647
0.42	$F_{pa} (=0.5 * F_{sq})$	305	605
0.51	$0.6 * F_{sq}$	355	566
0.63	Catch2003=Catch 2001 ($0.75 * F_{sq}$)	425*	512
0.84	$1.0 * F_{sq}$	529	435

*Corresponding to expected landings of 426 000 t created by the pre-agreed quota of 435 000 t Northeast Arctic cod +Norwegian Coastal cod.

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Comparison with previous assessment and advice: In previous assessments, fishing mortality $F_{(5-10)}$ in the most recent years was often underestimated and stock numbers overestimated in the annual assessments of the stock. The current assessment does not present such retrospective patterns, and it is inferred that this over/underestimation is less evident for this assessment. The estimated stock numbers in 2001 are close to last years assessment, while the estimate for F in 2001 (0.84) is higher than expected from a TAC-constrained forecast in last years assessment (0.66), but lower than assumed by the F status quo forecast (0.91). The expectation of future SSBs is much higher than what was projected in 2001. This is mainly due to a much higher maturation rate for ages 6-8 observed in surveys in the autumn 2001 and in the winter of 2002. The projections are based on the assumption that high maturation rates prevail in 2003 and 2004. This assumption is supported by historical experience.

Elaboration and special comment: Changes in growth, maturity, and cannibalism are linked to abundance of capelin. Capelin abundance has increased since 1997 and is expected to stay at a high level in 2002. A considerable reduction in cod cannibalism has been observed since 1996, while a small increase in mean weight at age is observed since 2000. Annual variation in growth and maturity can be substantial for this stock.

The fishery for Northeast Arctic cod is conducted both by an international trawler fleet operating in offshore waters, and by vessels using gillnets, longlines, handlines, and Danish seine operating both offshore and in the coastal areas. Quotas were introduced in the trawl fishery in 1978 and for the fisheries with conventional

gears in 1989. In addition to quotas the fisheries are regulated by mesh size limitations (including sorting grids), a minimum catching size, a maximum by-catch of undersized fish, maximum by-catch of non-target species, closure of areas with high densities of juveniles, and by seasonal and area restrictions. Since January 1997 sorting grids have been mandatory for the trawl fisheries in most of the Barents Sea and Svalbard area. The fisheries are controlled by inspections of the trawler fleet at sea, by a requirement of reporting to catch control points when entering and leaving the EEZs, and by inspections for all fishing vessels when landing the fish. Keeping a detailed fishing log-book on board is mandatory for most vessels, and large parts of the fleet report to the authorities on a daily basis. There is some evidence that the present catch control and reporting systems are not sufficient to prevent under-reporting of catches.

The assessment is based on analysis of catch-at-age data, using one commercial CPUE series and three survey series. Estimates of cannibalism are included in the natural mortality. Alternative assessment methods (Fleksibest) are in development.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, 16 – 25 April 2002 (ICES CM 2002/ACFM:18).

Yield and spawning biomass per Recruit

F-reference points:

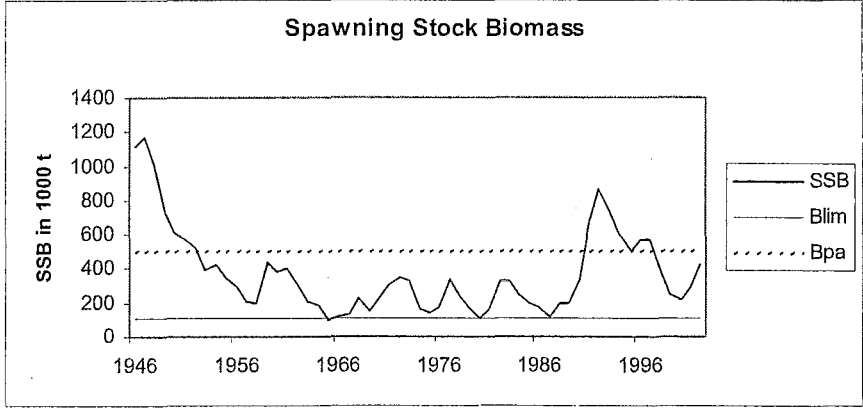
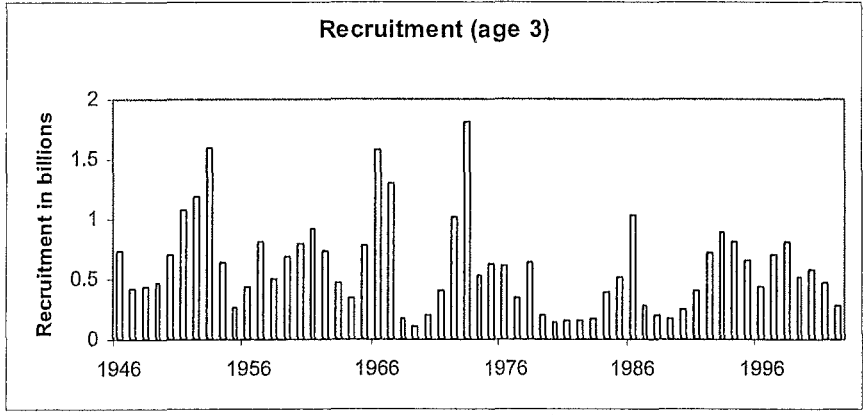
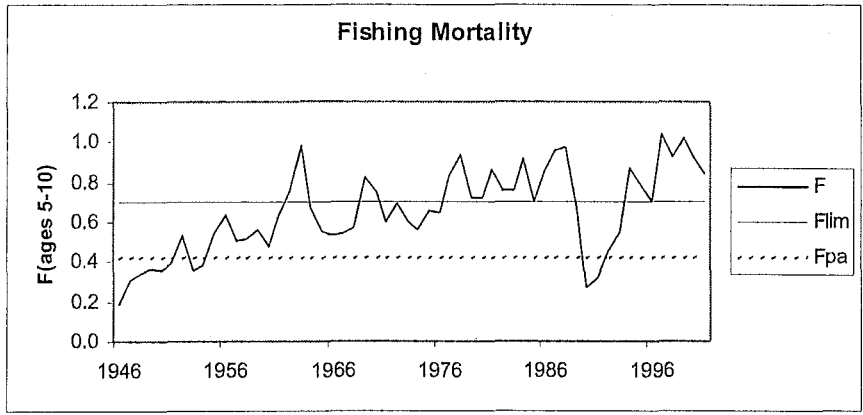
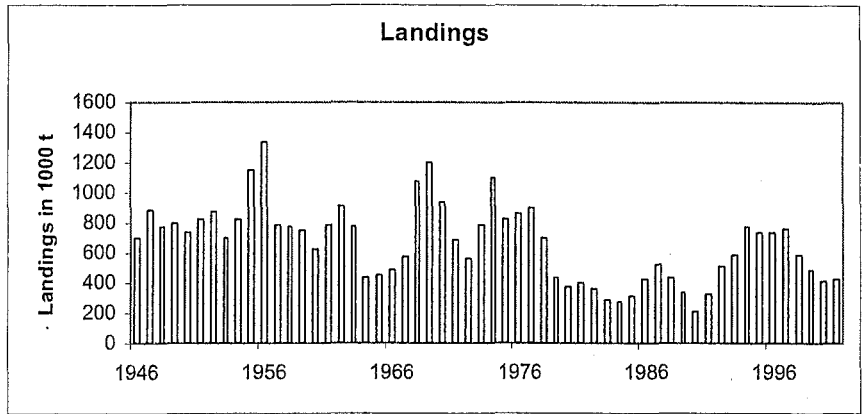
	Fish Mort	Yield/R	SSB/R
	Ages 5-10		
Average Current	0.842	1.083	0.744
F_{max}	0.251	1.261	3.907
$F_{0.1}$	0.128	1.158	7.165
F_{med}	0.937	1.062	0.623

Catch data (Tables 3.1.2.a.1–3):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice ¹	Agreed TAC ¹	Official landings	ACFM landings ¹	Unreported landings
1987	Gradual reduction in F	595	560	552	523	
1988	F = 0.51; TAC (Advice November 87) (Revised advice May 88)	530 (320-360)	590 451	459	435	
1989	Large reduction in F	335	300	348	332	
1990	F at F_{low} ; TAC	172	160	210	212	25
1991	F at F_{low} ; TAC	215	215	294	319	50
1992	Within safe biological limits	250 ²	356	421	513	130
1993	Healthy stock	256 ²	500	575	582	50
1994	No long-term gains in increased F	649 ²	700	795	771	25
1995	No long-term gains in increased F	681 ²	700	763	740	
1996	No long-term gains in increased F	746 ²	700	759	732	
1997	Well below F_{med}	< 993	850	775 ³	762	
1998	F less than F_{med}	514	654	597 ⁴	593	
1999	Reduce F to below F_{pa}	360	480		485	
2000	Increase B above B_{pa} in 2001	110	390		415	
2001	High prob. of SSB > B_{pa} in 2003	< 263	395		426	
2002	Reduce F to well below 0.25	< 181	395			
2003	Reduce F to below F_{pa}	< 305				

¹Norwegian coastal cod not included. ²Catch at *status quo* F. ³Spain data not included. ⁴Germany, Ireland, Spain not included. Weights in '000 t.

Northeast Arctic cod (Subareas I and II)

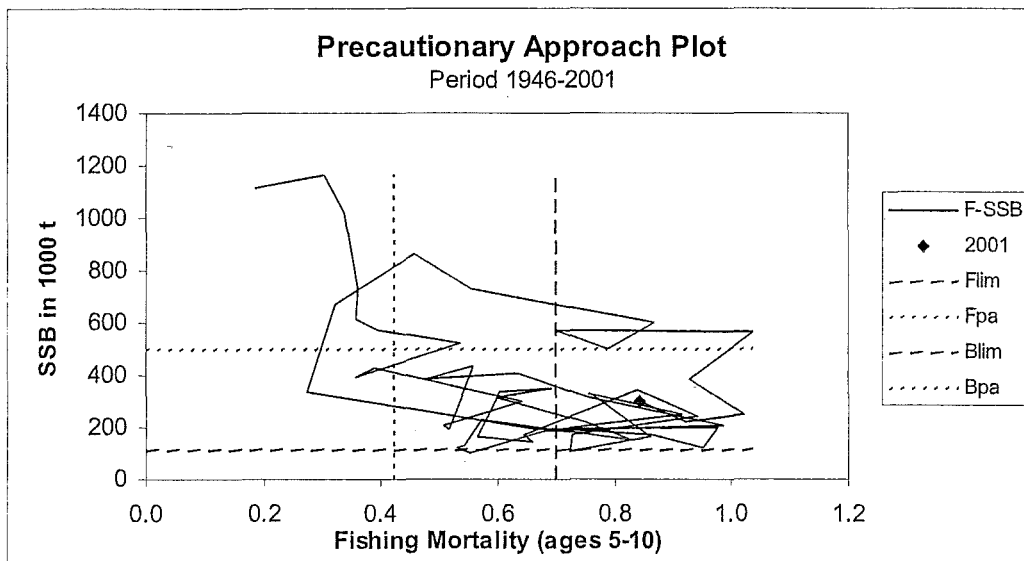
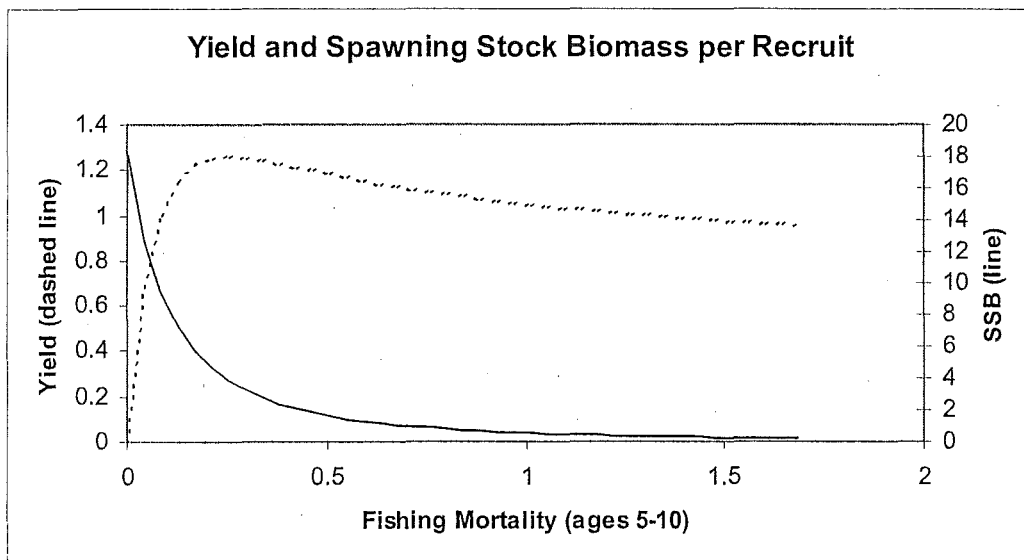
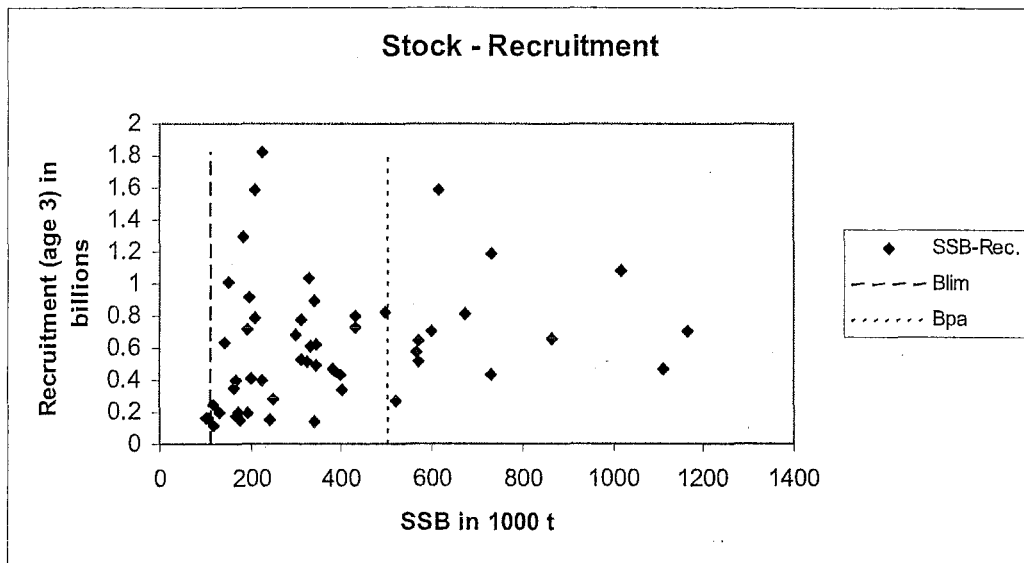

Table 3.1.2.a.1

Northeast Arctic COD. Total catch (t) by fishing areas and unreported catch
(Data provided by Working Group members.)

Year	Subarea I	Division IIa	Division IIb	Unreported catches	Total catch
1961	409,694	153,019	220,508		783,221
1962	548,621	139,848	220,797		909,266
1963	547,469	117,100	111,768		776,337
1964	206,883	104,698	126,114		437,695
1965	241,489	100,011	103,430		444,983
1966	292,253	134,805	56,653		483,711
1967	322,798	128,747	121,060		572,605
1968	642,452	162,472	269,254		1,074,084
1969	679,373	255,599	262,254		1,197,226
1970	603,855	243,835	85,556		933,246
1971	312,505	319,623	56,920		689,048
1972	197,015	335,257	32,982		565,254
1973	492,716	211,762	88,207		792,685
1974	723,489	124,214	254,730		1,102,433
1975	561,701	120,276	147,400		829,377
1976	526,685	237,245	103,533		867,463
1977	538,231	257,073	109,997		905,301
1978	418,265	263,157	17,293		698,715
1979	195,166	235,449	9,923		440,538
1980	168,671	199,313	12,450		380,434
1981	137,033	245,167	16,837		399,037
1982	96,576	236,125	31,029		363,730
1983	64,803	200,279	24,910		289,992
1984	54,317	197,573	25,761		277,651
1985	112,605	173,559	21,756		307,920
1986	157,631	202,688	69,794		430,113
1987	146,106	245,387	131,578		523,071
1988	166,649	209,930	58,360		434,939
1989	164,512	149,360	18,609		332,481
1990	62,272	99,465	25,263	25,000	212,000
1991	70,970	156,966	41,222	50,000	319,158
1992	124,219	172,532	86,483	130,000	513,234
1993	195,771	269,383	66,457	50,000	581,611
1994	353,425	306,417	86,244	25,000	771,086
1995	251,448	317,585	170,966		739,999
1996	278,364	297,237	156,627		732,228
1997	273,376	326,689	162,338		762,403
1998	250,815	257,398	84,411		592,624
1999	159,021	216,898	108,991		484,910
2000	137,197	204,167	73,506		414,870
2001 ¹	146,461	182,121	97,766		426,347

¹Provisional figures

Table 3.1.2.a.2 Northeast Arctic COD. Nominal catch (t) by countries (Subarea I and Divisions IIa and IIb combined). (Data provided by Working Group members.)

Year	Faroe Islands	France	German Dem.Rep.	Fed.Rep. Germany	Norway	Poland	United Kingdom	Russia ²	Others	Total all countries	
1961	3,934	13,755	3,921	8,129	268,377	-	158,113	325,780	1,212	783,221	
1962	3,109	20,482	1,532	6,503	225,615	-	175,020	476,760	245	909,266	
1963	-	18,318	129	4,223	205,056	108	129,779	417,964	-	775,577	
1964	-	8,634	297	3,202	149,878	-	94,549	180,550	585	437,695	
1965	-	526	91	3,670	197,085	-	89,962	152,780	816	444,930	
1966	-	2,967	228	4,284	203,792	-	103,012	169,300	121	483,704	
1967	-	664	45	3,632	218,910	-	87,008	262,340	6	572,605	
1968	-	-	225	1,073	255,611	-	140,387	676,758	-	1,074,084	
1969	29,374	-	5,907	5,543	305,241	7,856	231,066	612,215	133	1,197,226	
1970	26,265	44,245	12,413	9,451	377,606	5,153	181,481	276,632	-	933,246	
1971	5,877	34,772	4,998	9,726	407,044	1,512	80,102	144,802	215	689,048	
1972	1,393	8,915	1,300	3,405	394,181	892	58,382	96,653	166	565,287	
1973	1,916	17,028	4,684	16,751	285,184	843	78,808	387,196	276	792,686	
1974	5,717	46,028	4,860	78,507	287,276	9,898	90,894	540,801	38,453	1,102,434	
1975	11,309	28,734	9,981	30,037	277,099	7,435	101,843	343,580	19,368	829,377	
1976	11,511	20,941	8,946	24,369	344,502	6,986	89,061	343,057	18,090	867,463	
1977	9,167	15,414	3,463	12,763	388,982	1,084	86,781	369,876	17,771	905,301	
1978	9,092	9,394	3,029	5,434	363,088	566	35,449	267,138	5,525	698,715	
1979	6,320	3,046	547	2,513	294,821	15	17,991	105,846	9,439	440,538	
1980	9,981	1,705	233	1,921	232,242	3	10,366	115,194	8,789	380,434	
Spain											
1981	12,825	3,106	298	2,228	277,818	14,500	5,262	83,000	-	399,037	
1982	11,998	761	302	1,717	287,525	14,515	6,601	40,311	-	363,730	
1983	11,106	126	473	1,243	234,000	14,229	5,840	22,975	-	289,992	
1984	10,674	11	686	1,010	230,743	8,608	3,663	22,256	-	277,651	
1985	13,418	23	1,019	4,395	211,065	7,846	3,335	62,489	4,330	307,920	
1986	18,667	591	1,543	10,092	232,096	5,497	7,581	150,541	3,505	430,113	
1987	15,036	1	986	7,035	268,004	16,223	10,957	202,314	2,515	523,071	
1988	15,329	2,551	605	2,803	223,412	10,905	8,107	169,365	1,862	434,939	
1989	15,625	3,231	326	3,291	158,684	7,802	7,056	134,593	1,273	332,481	
1990	9,584	592	169	1,437	88,737	7,950	3,412	74,609	510	187,000	
1991	8,981	975		2,613	126,226	3,677	3,981	119,427 ³	3,278	269,158	
Greenland											
1992	11,663	2	3,337	3,911	168,460	6,217	6,120	182,315	1,209	383,234	
Iceland											
1993	17,435	3,572	5,389	5,887	221,051	8,800	11,336	244,860	9,374	3,907	531,611
1994	22,826	1,962	6,882	8,283	318,395	14,929	15,579	291,925	36,737	28,568	746,086
1995	22,262	4,912	7,462	7,428	319,987	15,505	16,329	296,158	34,214	15,742	739,999
1996	17,758	5,352	6,529	8,326	319,158	15,871	16,061	305,317	23,005	14,851	732,228
1997	20,076	5,353	6,426	6,680	357,825	17,130	18,066	313,344	4,200	13,303	762,403
1998	14,290	1,197	6,388	3,841	284,647	14,212	14,294	244,115	1,423	8,217	592,624
1999	13,700	2,137	4,093	3,019	223,390	8,994	11,315	210,379	1,985	5,898	484,910
2000	13,350	2,621	5,787	3,513	192,860	8,695	9,165	166,202	7,562	5,115	414,870
2001 ¹	12,500	2,910	5,727	4,521	188,420	9,196	8,698	183,572	5,835	4,968	426,347

¹Provisional figures

²USSR prior to 1991

³Includes Baltic countries

Table 3.1.2.a.3

Northeast Arctic cod (Subareas I and II)

Year	Recruitment	SSB	Landings	Mean F
	Age 3 thousands	tonnes	tonnes	Ages 5-10
1946	728139	1112776	706000	0.1857
1947	425311	1165059	882017	0.3047
1948	442592	1019114	774295	0.3398
1949	468348	729879	800122	0.3619
1950	704908	615339	731982	0.3566
1951	1083753	568705	827180	0.3966
1952	1193111	520599	876795	0.5348
1953	1590377	396417	695546	0.3572
1954	641584	429694	826021	0.3879
1955	272778	346919	1147841	0.5437
1956	439602	299823	1343068	0.6401
1957	804781	207840	792557	0.5089
1958	496824	195377	769313	0.5169
1959	683690	432489	744607	0.5596
1960	789653	383479	622042	0.4789
1961	916842	404228	783221	0.6348
1962	728338	311678	909266	0.7576
1963	472064	208207	776337	0.9866
1964	338678	186570	437695	0.6789
1965	776941	102315	444930	0.5533
1966	1582560	120722	483711	0.5302
1967	1295416	129784	572605	0.5439
1968	164955	227215	1074084	0.5704
1969	112039	151870	1197226	0.8292
1970	197105	224482	933246	0.7493
1971	404774	311662	689048	0.5956
1972	1015319	346511	565254	0.6928
1973	1818949	332913	792685	0.6020
1974	523916	164491	1102433	0.5633
1975	621616	142028	829377	0.6595
1976	613942	171238	867463	0.6457
1977	348054	341385	905301	0.8379
1978	638490	241536	698715	0.9406
1979	198489	174699	440538	0.7264
1980	137734	108253	380434	0.7241
1981	150865	166925	399038	0.8632
1982	151821	326131	363730	0.7583
1983	166793	327176	289992	0.7560
1984	397650	251077	277651	0.9162
1985	523306	193455	307920	0.7039
1986	1035454	170219	430113	0.8652
1987	286148	118247	523071	0.9520
1988	204602	201850	434939	0.9773
1989	172786	193794	332481	0.6645
1990	242748	339048	212000	0.2732
1991	411773	672212	319158	0.3229
1992	720655	867395	513234	0.4568
1993	893685	729229	581611	0.5543
1994	806991	599519	771086	0.8675
1995	657537	498092	739999	0.7888
1996	432544	570175	732228	0.6993
1997	702402	564544	762403	1.0372
1998	819138	385842	592624	0.9299
1999	521661	253253	484910	1.0201
2000	579764	219375	414868	0.9237
2001	462355	297853	426347	0.8423
2002	278000	429735		
Average	601585	371938	666649	0.6512

3.1.2.b Norwegian Coastal cod

State of stock/exploitation: At present, the SSB is the lowest observed in the time-series extending back to 1984. The stock has declined continuously since 1994, and fishing mortality increased from 1991 to 1999; since then it has stabilised. Recruitment in recent years has been well below average. The landings increased steadily from 1991 and up to 1997; since then they have decreased. The assessment reflects the general trends in the development of the stock, though it is not regarded as accurate.

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock. Management objectives should be defined, taking the status of the stock into consideration. In particular considerations should be given to the possibility of managing Norwegian Coastal cod separately from Northeast Arctic cod.

Precautionary Approach reference points: No precautionary reference points have been proposed for this stock, but candidate reference points are under investigation.

Advice on management: ICES recommends a considerable reduction in fishing mortality to allow the SSB to rebuild.

Relevant factors to be considered in management: The TAC for 2002 was set considerably higher than recommended by ICES. Due to the low stock size, the agreed TAC for 2002 (40 000 t) is not expected to be taken. The SSB is historical low, and the year classes recruiting to the SSB over the next few years seem to be well below average. Unless fishing mortality is reduced considerably, a further decrease in the total stock biomass and SSB is expected. Management measures should be implemented to ensure that catches, in particular, are reduced in areas where, and in seasons when, the proportion of Norwegian Coastal cod in the catch is large compared to Northeast Arctic cod.

Norwegian Coastal cod is managed as part of the Norwegian Northeast Arctic cod fishery. An expected yield of 40 000 t from the Coastal cod has been added annually since the mid-1970s to the quota for Northeast Arctic cod. If this practice is followed in 2003 and the quota is taken, both the stocks (Norwegian Coastal cod and Northeast Arctic cod) will continue to be overexploited. If Norwegian Coastal cod could be managed independently of Northeast Arctic cod, ACFM for 2002 would advise that the fishing mortality be reduced by at least 80% compared to F in 2001 in order to halt the decline in the spawning stock.

Catch forecast for 2003:

Basis: $F(2002) = F_{sq} = 0.48$; Landings(2002) = 27; SSB(2003) = 45.

F(2003 onwards)	Basis	Landings (2003)	SSB (2004)
0	$0 * F_{sq}$	0	60
0.10	$0.2 * F_{sq}$	5	54
0.19	$0.4 * F_{sq}$	10	49
0.27	$0.56 * F_{sq}$ $= F_{pa}$	13	45
0.29	$0.6 * F_{sq}$	14	44
0.38	$0.8 * F_{sq}$	18	40
0.48	$1.0 * F_{sq}$	22	36

Weights in '000 t.

Comparison with previous assessment and advice:

The calculated fishing mortality F_{4-7} and SSB in 2000 are almost the same for last year's assessment and this year's assessment (F - 0.49, 0.46; SSB- 65 000 t, 67 000 t). The recruitment in 2000 is approximately 30 % reduced in this year's assessment (21.7 mill, 14.6 mill). The change in catchability dependent on stock for age 2 causes most of the difference in recruitment. This is also more in accordance with the survey data. Last year ICES advised a 65% reduction in fishing mortality if this stock could be managed independently from Northeast Arctic cod to halt the decline in SSB. Due to the continued decline in SSB a greater reduction in fishing mortality is advised this year.

Assess ment year	F_{4-7} year 2000	SSB year 2000	Total stock biomass year 2000	Recruits age 2 year 2000
2001	0.49	65	121	22
2002	0.46	67	121	15

Elaboration and special comment: The fishery for Norwegian Coastal cod is part of a directed fishery on cod in Norway using a variety of traditional gears, including trawl, and has been conducted for several decades. The catches include both Northeast Arctic cod and Norwegian Coastal cod in some areas and in some periods of the year. In Finnmark 43 likely spawning areas for Norwegian Coastal cod have been identified. Among these 24 are closed for Danish seine fishery in the first five months of the year. Trawl fisheries for roundfish are not allowed at any time of the year within 4 nautical miles of the coast.

The method of catch separation by otolith pattern has been used in recent years to estimate landings from the Norwegian Coastal cod stock. The landings data are not considered to be estimated precisely.

The stock was assessed by XSA using commercial catch-at-age data and an acoustic survey series. The catch data used in analysis go back to 1984 and the survey series to 1995.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, 16 – 25 April 2002 (ICES CM 2002/ACFM:18).

Yield and spawning biomass per Recruit

F-reference points:

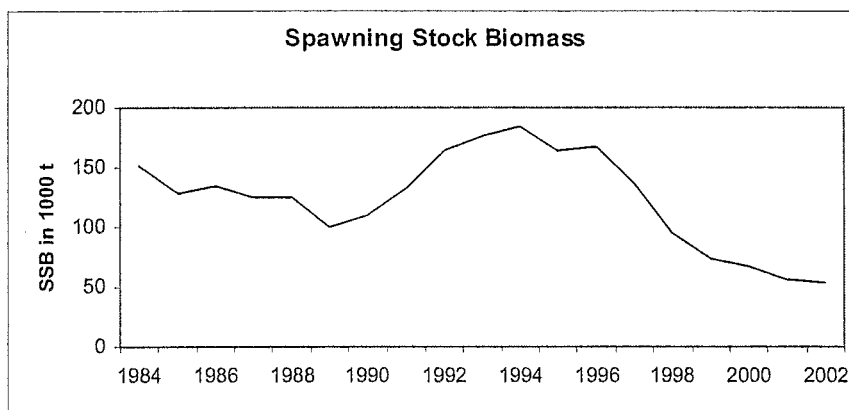
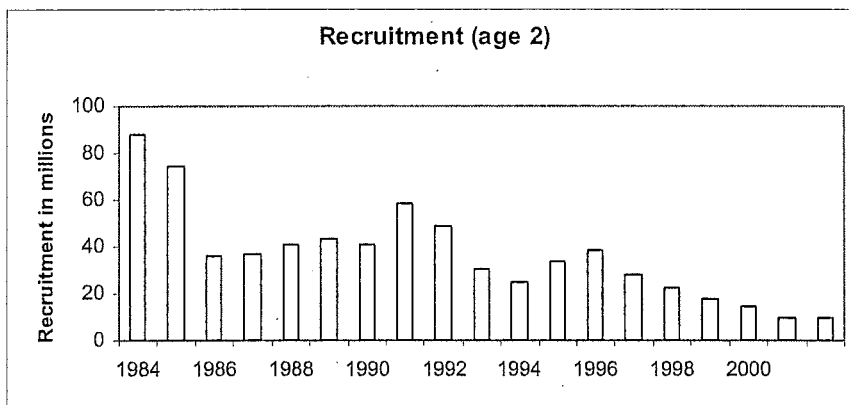
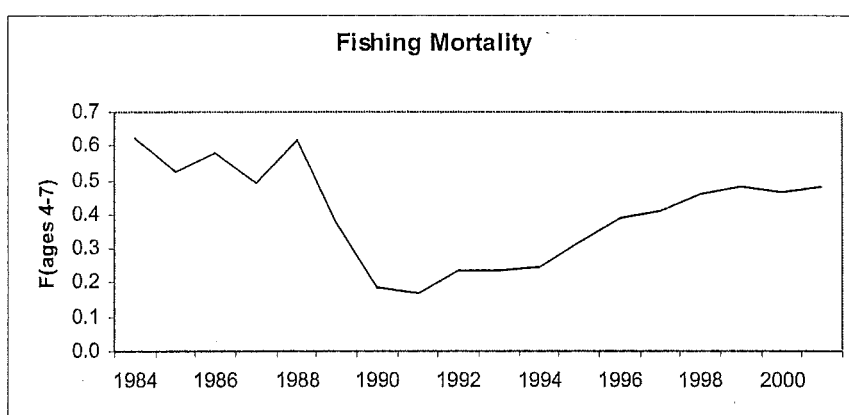
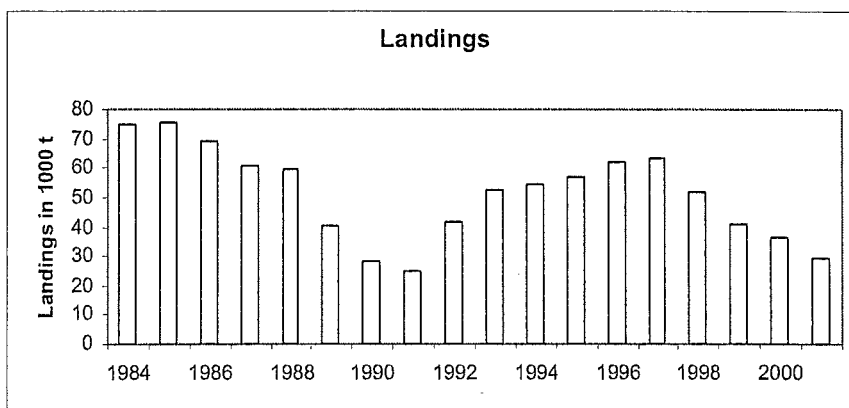
	Fish Mort Ages 4-7	Yield/R	SSB/R
Average Current	0.482	1.237	2.246
F_{max}	0.543	1.239	1.891
$F_{0.1}$	0.248	1.128	5.324
F_{msd}	0.283	1.164	4.561

Catch data (Table 3.1.2.b.1):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	Official landings ³	ACFM landings ²
1987	Not assessed		40		61
1988	Not assessed		40		59
1989	No advice		40		40
1990	No advice		40		28
1991	Included in TAC for Subareas I and II		40		25
1992	Shot forecast included in TAC for I and II		40		42
1993	Shot forecast included in TAC for I and II		40		53
1994	No advice		40		55
1995	No advice		40		57
1996	No advice		40		62
1997	No advice		40		63
1998	No advice		40		52
1999	No advice		40		41
2000	No advice		40		37
2001	Reduce F considerably	22	40		30
2002	catches should be reduced by the same proportion as for Northeast Arctic cod	13	40		
2003	Reduce F considerably				

¹40 000 tons has been added annually to the agreed TAC of Northeast Arctic cod. ²Estimated according to otolith type. ³No official landings. Weights in '000 t

Norwegian Coastal cod

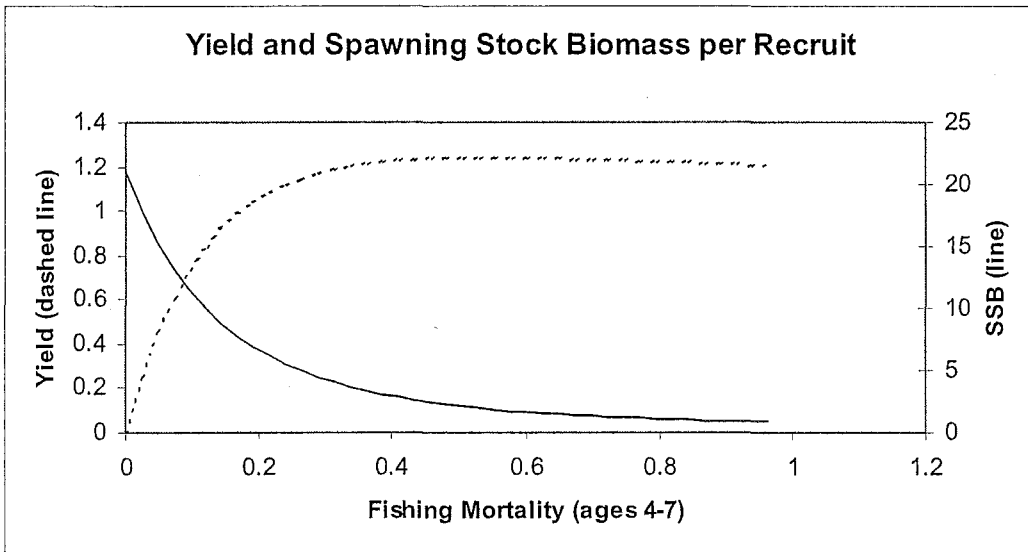
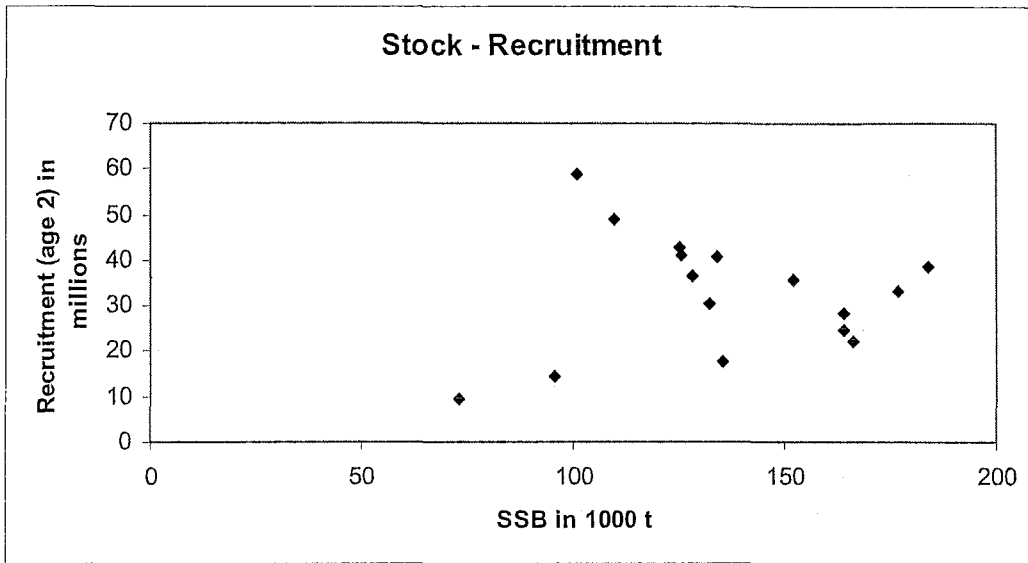

Table 3.1.2.b.1

Landings of Norwegian Coastal cod in Subareas I and II.

Year	Landings in '000 t.
1984	74
1985	75
1986	69
1987	61
1988	59
1989	40
1990	28
1991	25
1992	42
1993	53
1994	55
1995	57
1996	62
1997	63
1998	52
1999	41
2000	37
2001	30*)
Average 1984–2000	51

*) Provisional data.

Table 3.1.2.b.2

Norwegian Coastal cod.

Year	Recruitment Age 2 thousands	SSB tonnes	Landings tonnes	Mean F Ages 4-7
1984	87940	152179	74824	0.6221
1985	74505	128255	75451	0.5275
1986	35630	134048	68905	0.5806
1987	36691	125243	60972	0.4916
1988	40602	125633	59294	0.6195
1989	42923	100696	40285	0.3752
1990	41032	109904	28127	0.1835
1991	58757	132162	24822	0.1700
1992	49051	164026	41690	0.2353
1993	30332	177070	52557	0.2347
1994	24889	184271	54562	0.2452
1995	33212	164088	57207	0.3174
1996	38672	166524	61776	0.3891
1997	28213	135197	63319	0.4108
1998	22098	95564	51572	0.4567
1999	17556	73102	40732	0.4818
2000	14617	67267	36715	0.4647
2001	9536	56584	29699	0.4817
2002	9536	53739		0.4800
Average	36621	123450	51251	0.4088

3.1.3

North-East Arctic haddock (Sub-areas I and II)

State of stock/exploitation: The stock is harvested outside safe biological limits. Fishing mortality in 2001 is estimated to be well above the proposed F_{pa} and has been above F_{lim} in 1997 - 1999 and around F_{lim} in 2000 - 2001. The SSB in 2002 is estimated to be below (72,000 t) the B_{pa} of 80,000 t. The 1999 - 2000 year classes are indicated to be above average.

Management objectives: There have been no management objectives other than managing the stock within safe biological limits. However, for any management objectives to be consistent with the precautionary approach, their aim should be to reduce or maintain F below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Precautionary Approach reference points (Unchanged since 2000):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 50 000 t, the SSB below which only poor year classes have been observed.	B_{pa} be set at 80 000 t, which is considered to be the minimum SSB required to provide a 95% probability of maintaining SSB above B_{lim} taking into account, the uncertainty in the assessments and stock dynamics.
F_{lim} is 0.49, the fishing mortality associated with potential stock collapse.	F_{pa} is set at 0.35. This value is considered to have a high probability of keeping F below F_{lim} .

Technical Basis:

B_{lim} : only poor recruitment has been observed from 4 years of SSB < 50 000 t and all moderate or large year classes have been produced at higher SSB.	$B_{pa} = B_{lim} * 1.67$.
$F_{lim} =$ median value of F_{loss} .	$F_{pa} = F_{med}$. The stock has sustained higher fishing mortality for most of the period after 1950 without collapsing, however low SSB has often resulted.

Advice on management: ICES recommends that fishing mortality be reduced to below $F_{pa} = 0.35$, corresponding to catches of less than 101 000 t in 2003.

Comparison with previous assessment and advice: Mean fishing mortality in 2001 (0.46) is estimated as the same value used as *status quo* fishing mortality last year. Last year's assessment predicted the SSB in 2002 to be 76,000 t compared to 72,000 t in the current assessment.

Relevant factors to be considered in management: A substantial portion of the NEA haddock catch is taken as by-catch in the NEA cod fishery.

Catch forecast for 2003:

Basis: $F(2002)=F_{sq} = F(99-01) = 0.52$; $SSB(2003) = 100$.

F (2003)	Basis	Catch (2003)	Landings (2003)	SSB (2004)
0.00	$0.00 * F_{sq}$		0	194
0.10	$0.20 * F_{sq}$		33	176
0.21	$0.40 * F_{sq}$		63	160
0.31	$0.60 * F_{sq}$		91	146
0.35	$0.67 * F_{sq} (F_{pa})$		101	141
0.42	$0.80 * F_{sq}$		116	133
0.52	F_{sq}		139	122

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Medium-term projections not run

Elaboration and special comment: The above average year classes are expected to enter in the fishable stock in 2002 and the near future and the SSB and total biomass is expected to increase.

The results of the forecast are also sensitive to the estimates of variable maturity and natural mortality rates. The latter will very much depend on the development of the capelin and cod stocks in the near future.

Fishing mortality has been above F_{lim} a number of times during the 50-year time series. The stock has been able to withstand these periods of overfishing due to the occasional recruitment of exceptionally strong year classes.

The fishery is mainly a trawl fishery, in some periods only as by-catch in the fishery for cod. Quotas restrict the fishery. The fishery is also regulated by a minimum catching size, a minimum mesh size in trawls and Danish seine, a maximum by-catch of undersized fish, closure of areas with high density of juveniles and other area and seasonal restrictions.

The analytical assessment is based on catch-at-age data and 3 surveys, and it includes predation by NEA cod.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, April 2002 (ICES CM 2002/ACFM:18).

Yield and spawning biomass per Recruit

F-reference points:

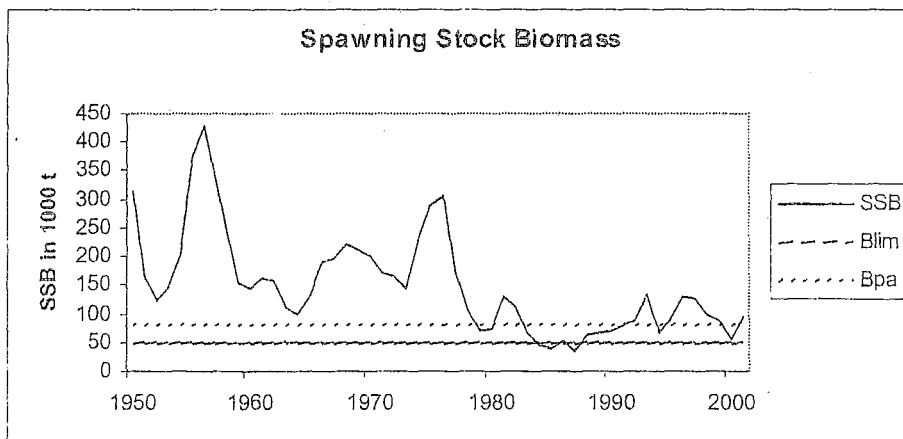
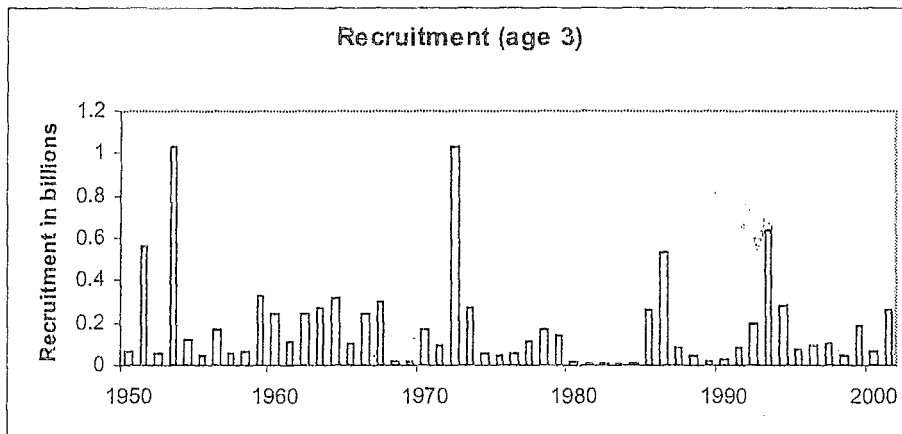
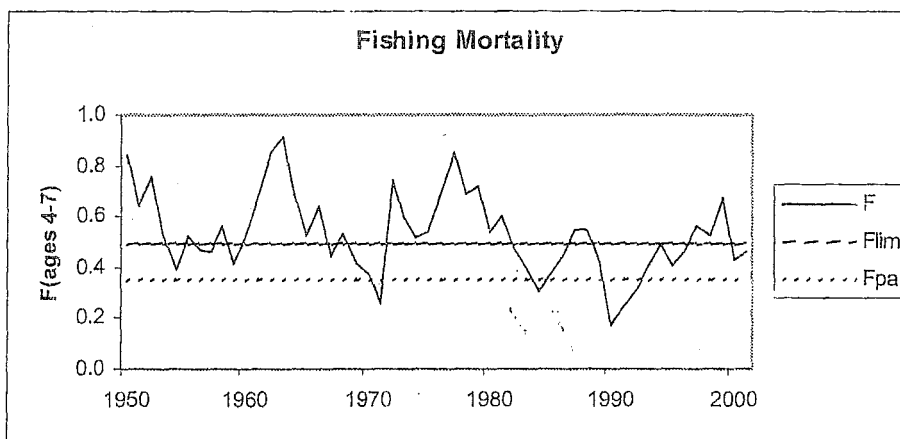
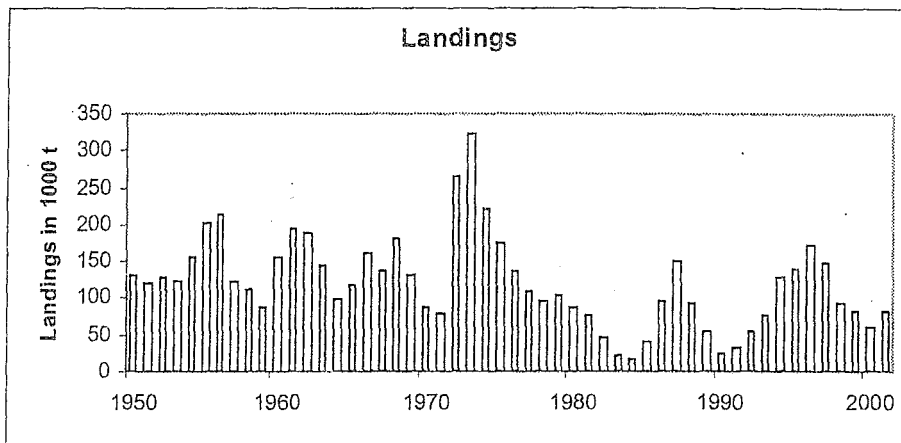
	Fish Mort Ages 4-7	Yield/R	SSB/R
Average Current	0.522	0.685	0.645
F_{max}	1.203	0.710	0.249
$F_{0.1}$	0.195	0.578	1.679
F_{med}	0.240	0.610	1.383

Catch data (Tables 3.1.3.1-3):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	Official landings	ACFM landings ¹
1987	No increase in F; TAC	160	250	155	151
1988	No increase in F	<240	240	95	92
1989	Large reduction in F	69	83	60	55
1990	No directed fishery	-	25	27	26
1991	No directed fishery	-	28	34	34
1992	Within safe biological limits	35 ²	63	58	54
1993	No long-term gains in increasing F	56 ²	72	83	78
1994	No long-term gains in $F > F_{med}$	97 ³	120	125	121
1995	No long-term gains in $F > F_{med}$	122 ³	130	139	138
1996	No long-term gains in $F > F_{med}$	169 ³	170	177	173
1997	Well below F_{med}	<242	210	152	149
1998	Below F_{med}	120	130	100	94
1999	Reduce F below F_{pa}	74	78	82	82
2000	Reduce F below F_{pa}	37	62	61	61
2001	Reduce F below F_{pa}	<66	85	81	
2002	Reduce F below F_{pa}	<64	85		
2003	Reduce F below F_{pa}	< 101			

¹Haddock in Norwegian coastal areas south of 67°N not included. ²Predicted catch at *status quo* F. ³Predicted landings at F_{med} . Weights in '000 t.

North-East Arctic haddock (Sub-areas I and II)

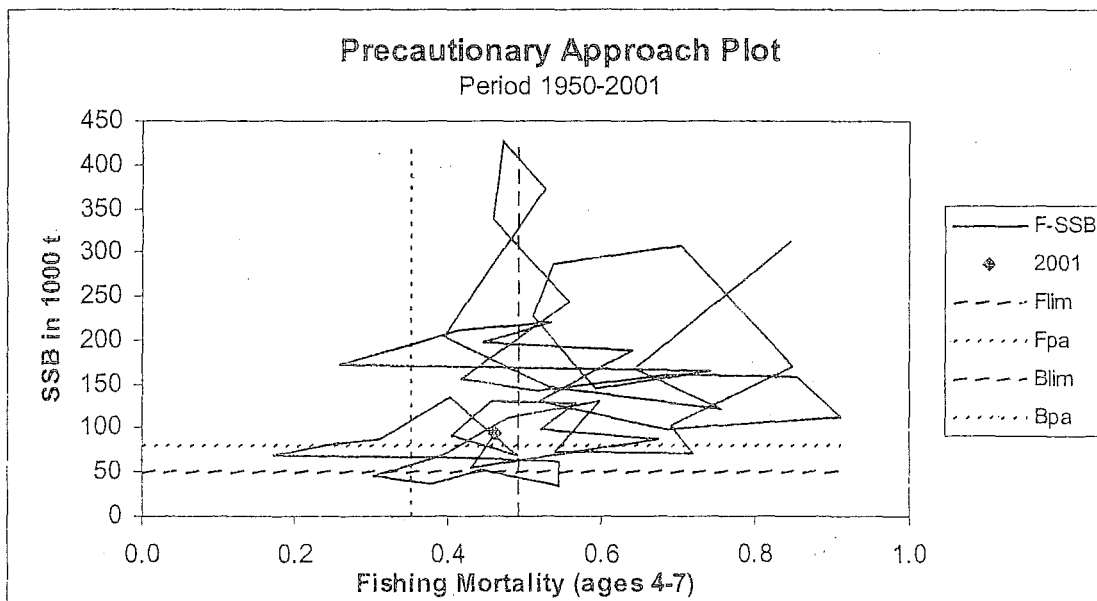
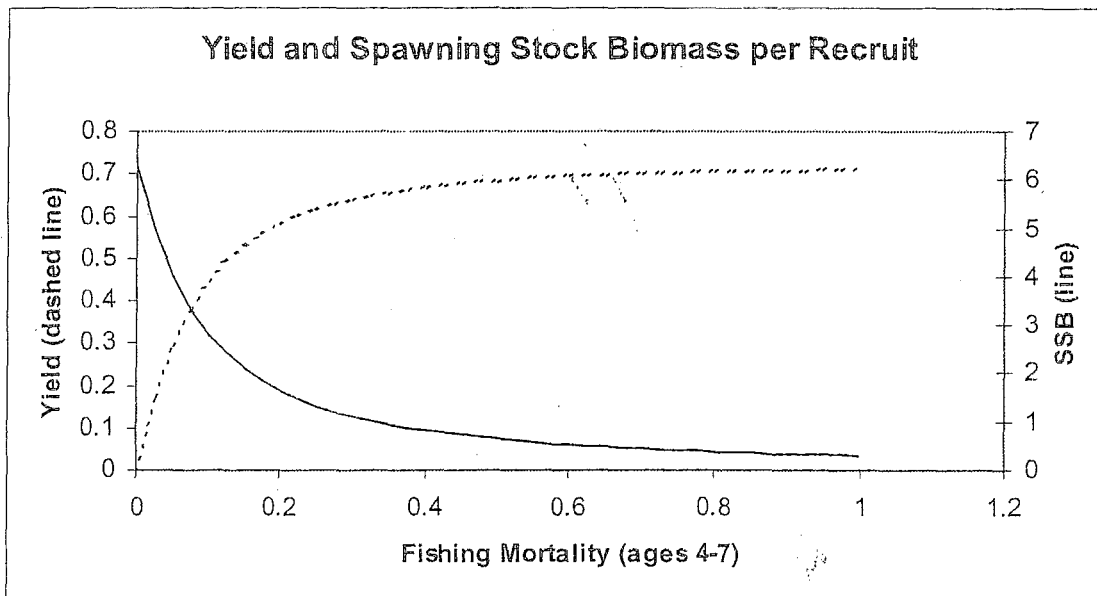
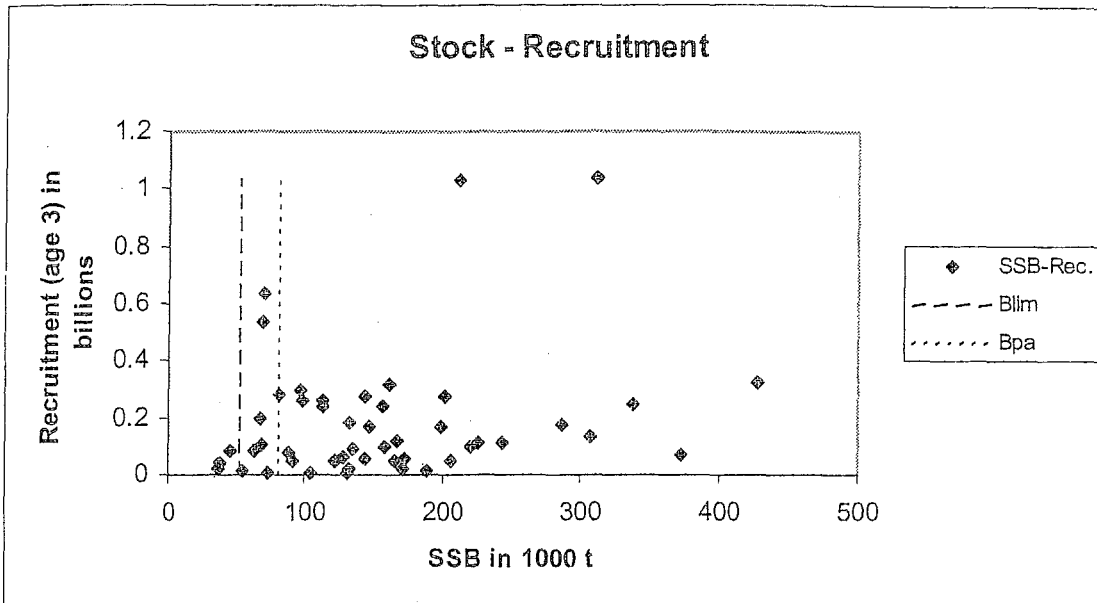

Table 3.1.3.1 North-East Arctic HADDOCK. Total nominal catch (t) by fishing areas.

Year	Sub-area I	Division IIa	Division IIb	Total
1960	125 026	27 781	1 844	154 651
1961	165 156	25 641	2 427	193 224
1962	160 561	25 125	1 723	187 408
1963	124 332	20 956	936	146 224
1964	79 262	18 784	1 112	99 158
1965	98 921	18 719	943	118 578
1966	125 009	35 143	1 626	161 778
1967	107 996	27 962	440	136 397
1968	140 970	40 031	725	181 726
1969	89 948	40 306	566	130 820
1970	60 631	27 120	507	88 257
1971	56 989	21 453	463	78 905
1972	221 880	42 111	2 162	266 153
1973	285 644	23 506	13 077	322 226
1974	159 051	47 037	15 069	221 157
1975	121 692	44 337	9 729	175 758
1976	94 054	37 562	5 648	137 264
1977	72 159	28 452	9 547	110 158
1978	63 965	30 478	979	95 422
1979	63 841	39 167	615	103 623
1980	54 205	33 616	68	87 889
1981	36 834	39 864	455	77 153
1982	17 948	29 005	2	46 955
1983	7 550	13 872	185	21 607
1984	4 000	13 247	71	17 318
1985	30 385	10 774	111	41 270
1986	69 865	26 006	714	96 585
1987	109 425	38 181	3 048	150 654
1988	43 990	47 087	668	91 745
1989	31 116	23 390	353	54 859
1990	15 093	10 344	303	25 741
1991	18 772	14 417	416	33 605
1992	30 746	22 177	964	53 887
1993	47 574	27 010	3 037	77 621
1994	75 059	46 329	7 315	128 703
1995	70 390	54 169	14 118	138 677
1996	112 781	57 189	3 294	173 264
1997	78 335	67 917	2 504	148 756
1998	45 471	47 774	701	93 946
1999	36 096	42 036	4 214	82 346
2000	25 312	31 857	4 126	61 292
2001 ¹	34 964	39 464	6 851	81 280

¹Provisional figures. Norwegian catches on Russian quotas are included.

Table 3.1.3.2 North-East Arctic HADDOCK. Nominal catch (t) by countries, Division I and Divisions IIa and IIb combined

Year	Faroe Islands	France	German Dem.Re.	Fed. Re. Germ.	Norway	Poland	United Kingdom	Russia ²	Others	Total
1960	172	-	-	5 597	46 263	-	45 469	57 025	125	154 651
1961	285	220	-	6 304	60 862	-	39 650	85 345	558	193 224
1962	83	409	-	2 895	54 567	-	37 486	91 910	58	187 408
1963	17	363	-	2 554	59 955	-	19 809	63 526	-	146 224
1964	-	208	-	1 482	38 695	-	14 653	43 870	250	99 158
1965	-	226	-	1 568	60 447	-	14 345	41 750	242	118 578
1966	-	1 072	11	2 098	82 090	-	27 723	48 710	74	161 778
1967	-	1 208	3	1 705	51 954	-	24 158	57 346	23	136 397
1968	-	-	-	1 867	64 076	-	40 129	75 654	-	181 726
1969	2	-	309	1 490	67 549	-	37 234	24 211	25	130 820
1970	541	-	656	2 119	37 716	-	20 423	26 802	-	88 257
1971	81	-	16	896	45 715	43	16 373	15 778	3	78 905
1972	137	-	829	1 433	46 700	1 433	17 166	196 224	2 231	266 153
1973	1 212	3 214	22	9 534	86 767	34	32 408	186 534	2 501	322 226
1974	925	3 601	454	23 409	66 164	3 045	37 663	78 548	7 348	221 157
1975	299	5 191	437	15 930	55 966	1 080	28 677	65 015	3 163	175 758
1976	536	4 459	348	16 660	49 492	986	16 940	42 485	5 358	137 264
1977	213	1 510	144	4 798	40 118	-	10 878	52 210	287	110 158
1978	466	1 411	369	1 521	39 955	1	5 766	45 895	38	95 422
1979	343	1 198	10	1 948	66 849	2	6 454	26 365	454	103 623
1980	497	226	15	1 365	61 886	-	2 948	20 706	246	87 889
1981	381	414	22	2 398	58 856	Spain	1 682	13 400	-	77 153
1982	496	53	-	1 258	41 421	-	827	2 900	-	46 955
1983	428	-	1	729	19 371	139	259	680	-	21 607
1984	297	15	4	400	15 186	37	276	1 103	-	17 318
1985	424	21	20	395	17 490	77	153	22 690	-	41 270
1986	893	33	75	1 079	48 314	22	431	45 738	-	96 585
1987	464	26	83	3 106	69 333	99	563	76 980	-	150 654
1988	1 113	116	78	1 324	57 273	72	435	31 293	41	91 745
1989	1 218	125	26	171	31 825	1	590	20 903	-	54 859
1990	875	-	5	128	17 634	-	494	6 605	-	25 741
1991	1 117	60	Greenld	219	19 285	-	514	12 388	22	33 605
1992	1 093	151	1 719	387	30 203	38	596	19 699	1	53 887
1993	546	1 215	880	1 165	36 590	76	1 802	34 700	646	77 620
1994	2 761	678	770	2 412	64 688	22	4 673	51 822	877	128 703
1995	2 833	598	1 351	2 675	72 864	14	3 108	54 516	718	138 677
1996	3 743	537	1 524	942	89 500	669	2 275	73 857	217	173 264
1997	3 327	495	1 877	972	97 789	424	2 340	41 228	304	148 756
1998	1 566	241	854	385	68 747	257	1 241	20 559	96	93 946
1999	1 003	64	252	437	48 632	652	694	30 520	92	82 346
2000	631	169	432	931	34 172	582	814	22 738	823	61 292
2001 ¹	1 210	223	547	552	41 307	1 030	1 061	34 307	1 043	81 280

¹Provisional figures. Norwegian catches on Russian quotas are included.

²USSR prior to 1991.

Table 3.1.3.3 North-East Arctic haddock (Sub-areas I and II).

Year	Recruitment Age 3 thousands	SSB tonnes	Landings tonnes	Mean F Ages 4-7
1950	66659	312318	132125	0.8463
1951	559068	166737	120077	0.6417
1952	60807	121584	127660	0.7550
1953	1034439	146899	123920	0.5328
1954	121819	205418	156788	0.3945
1955	51259	371890	202286	0.5264
1956	169575	427309	213924	0.4723
1957	52103	337481	123583	0.4608
1958	68171	244145	112672	0.5596
1959	326744	156176	88211	0.4168
1960	244019	143157	154651	0.5160
1961	110098	161327	193224	0.6904
1962	243007	157531	187408	0.8544
1963	275625	112665	146224	0.9120
1964	319121	97634	99158	0.6827
1965	101722	131574	118578	0.5204
1966	239634	188349	161778	0.6388
1967	296489	198208	136397	0.4457
1968	17718	220095	181726	0.5349
1969	17567	210915	130820	0.4138
1970	166355	201073	88257	0.3789
1971	95566	172180	78905	0.2575
1972	1030295	164816	266153	0.7427
1973	272646	143640	322226	0.5934
1974	53376	226405	221157	0.5128
1975	49193	286840	175758	0.5381
1976	56822	306778	137264	0.7018
1977	115516	170743	110158	0.8483
1978	172972	104206	95422	0.6896
1979	136676	71985	103623	0.7182
1980	18971	72884	87889	0.5415
1981	6250	130155	77153	0.5987
1982	8370	112793	46955	0.4803
1983	4844	67955	21607	0.3910
1984	8447	45549	17318	0.3021
1985	259365	37470	41270	0.3779
1986	534320	53688	96585	0.4448
1987	83800	35560	150654	0.5459
1988	42214	62893	91745	0.5469
1989	16798	66037	54859	0.4206
1990	24553	69474	25741	0.1735
1991	82431	81751	33605	0.2538
1992	197383	88124	53887	0.3115
1993	635492	134426	77621	0.4029
1994	279527	67789	128703	0.4915
1995	75138	91968	138677	0.4056
1996	89996	131202	173264	0.4581
1997	102792	127640	148756	0.5663
1998	46071	97964	93946	0.5222
1999	183240	87087	82346	0.6741
2000	63912	55562	61292	0.4306
2001	262041	93847	81280	0.4609
Average	183673	149460	121063	0.5307

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler, Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato

15.11.2002

Vår referanse

200200326/5-

ARKIV

333

Deres dato

18. NOV. 2002

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

SAKSNR.	DOKNR.
2002/20149	1
U.S. NR.	

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 2003

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøtet 12. – 14. november 2002 reguleringene av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 2003 og fattet følgende vedtak:

A) FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62° N I 2003.

"Norges Fiskarlag tar til etterretning at man i den 31. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen ble enig om en totalkvote at norsk-arktisk torsk for 2003 på 395.000 tonn.

Dette gir en norsk totalkvote på 195.550 tonn torsk for 2003 etter overføringer og inklusive kysttorsk som er identisk med kvoten for 2002.

Norges Fiskarlag er fornøyd med at man søker å stabilisere uttaket fra år til år, noe som har stor betydning for forutsigbarhet for flåtens driftsmuligheter. Det er også positivt at det er vedtatt langsiktig forvaltningsstrategi for torsk som forventes å redusere kvotesvingningene fra år til år og gi større stabilitet i uttaket.

I Landsstyresak 40/02 uttalte man i forbindelse med forslag om å opprette en ny gruppe I torsk, sei og hyse bl. a. følgende:

5. "Landsmøtet gikk i sak 7/01 inn for at både fisket etter sei og hyse nord for 62°N med konvensjonelle redskaper for fartøy under 28 meter skal adgangsbegrenses (lukkes). Landsmøtet gikk også inn for å adgangsbegrense ytterligere flere fiskerier innenfor kystflåten. I nevnte vedtak står følgende når det gjelder kriterier for utvelgelse av fartøy:

"Landsmøtet går i likhet med utvalget inn for at referanseperioden for å oppnå deltakelse i de angitt fiskeriene, i prinsippet, settes slik at fartøyet må ha deltatt og levert fangst i ett av årene 1998, 1999 eller 2000."

Landsstyret viser for øvrig til de begrunnelser som gis i landsmøtevedtak 7/01 for å gå inn for ytterligere adgangsbegrensninger i kystflåten.

6. Landsmøtets vedtak er lagt opp slik at man skal opprette tre separate adgangsortninger for henholdsvis sei og hyse, i tillegg til den eksisterende adgangsortningen (gruppe I) i torskfisket. Departementets forslag om en felles gruppe I som skal omfatte deltakelse i både torsk, hyse og sei fraviker således Landsmøtets tilnæringsmåte. Ut fra de positive tilbakemeldinger som er kommet fra medlemslagene på departementets tilnæringsmåte, så finner

Landsstyret å kunne støtte departementets forslag om at det etableres en felles gruppe I for torsk, hyse og sei."

9. "Et sentralt element i Landsstyrets vurderinger i denne saken er at en gjennom denne operasjonen (etablere en samlet adgangsgruppe for torsk, hyse og sei) skal forsøke å styrke driftsgrunnlaget til de fartøy som kan betegnes som helårsdrevne med basis i et fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N. Dette vil da omfatte eksisterende fartøymasse i gruppe I (torsk), samt de fartøy som i dag ikke er innlemmet i gruppe I, men som i de siste årene kan utvise/dokumentere en relativ høy aktivitet og kvoteutnyttelse i fiske etter torsk, hyse eller sei nord for 62°N.
10. Med bakgrunn i forannevnte utgangspunkt, departementets høringsnotat, gruppe II utvalgets innstilling, direktoratets alternative konsekvenskjøringer og de uttalelser og synspunkter som er fremmet fra medlemslagene i den organisasjonsmessige høringen, har Landsstyret konkludert med å gå inn for at følgende deltakervilkår legges til grunn for å utvide gjeldende gruppe I (torsk) til en felles gruppe I for fiske etter torsk, hyse og sei:

Fartøy som har fisket og levert minst 75% av fastsatt maksimalkvote ved årets start av torsk eller hyse eller sei nord for 62°N i to av årene 1999, 2000 og 2001."

12. "Landsstyret går inn for at den foreslåtte en prosentvis økningen av kvoteandelen torsk til de nye gruppe I fartøyene fordeles forholdsmessig på de fire kvotegruppene i Finnmarksmodellen etter hvor de nye fartøyene plasseres gruppemessig.

Landsstyret forutsetter at det øvrige kvantumsbehov for torsk som oppstår i gruppe I som følge av tilførsel av nye fartøyer, dekkes ved at prosentfordelingen internt i gruppe I justeres."

Norges Fiskarlag diskuterte i landsstyremøtet 12. november 2002 konsekvensene av de vilkår Fiskeridepartementet fastsatte for opprykk fra gruppe II til den nye gruppe I og det ble krevd at ordningen ble trukket tilbake.

Norges Fiskarlag finner det vanskelig å gi konkrete tilrådninger om et konkret reguleringsopplegg for fisket etter torsk og hyse nord for 62° N ut fra den situasjonen som har oppstått.

Ut fra tidligere vedtak i Landsmøtet og Landsstyret om fordeling av torsk mellom gruppene og innad i gruppene, vil Norges Fiskarlag i forbindelse med tilrådingen om et reguleringsopplegg for 2003 legge disse til grunn.

Dette medfører at den norske totalkvoten av torsk nord for 62° N fordeles som følger:

Gruppe	Gruppekvote
Trål	57.878
Herav seltrål	750
Konvensjonelle	137.457

Konvensjonelle fartøyer.

Landsstyret viser til vedtak av 12. november 2002 om å trekke tilbake og starte prosessen på nytt. Norges Fiskarlag legger som utgangspunkt til grunn samme antall fartøyer som i 2002 og som er under 27,9 meter. Det tilrås at disse blir regulert med samme inndeling og kvotefaktorer som i 2002.

Med dette som utgangspunkt, vil Norges Fiskarlag gi følgende tilrådninger:

Fordeling innad i gruppen under 27,9 meter:

Norges Fiskarlag tilrår at gruppeknoten fordeles i tråd med Landsmøtets vedtak i sak 7/01 om langsiktig fordeling av ressursene. Dette innebærer at det opprettes fire hovedgrupper innenfor konvensjonelle fartøyer under 28 meter og gis følgende andeler:

<u>Lengdegrupper</u>	<u>andeler</u>
Fartøyer under 10 meter	13,25 %
Fartøyer mellom 10,00 – 14,99 meter	38,25 %
Fartøyer mellom 15,00 – 20,99 meter	30,0 %
Fartøyer mellom 21,00 – 27,99 meter	18,5 %

Fartøy i gruppe I under 28 meter.

Norges Fiskarlag legger i utgangspunktet til grunn deltakelsen i 2002 og at den kvotestige som har vært benyttet i 2002 videreføres i 2003.

Overregulering.

Det har i 2002 vært ulik overregulering innenfor de fire hovedlengdegruppene. Erfaringen og utviklingen i fisket tilsier at det for fartøyer som ikke deltar i samlekvoteordningen (fartøyer mellom 15 m og 27,9 m) kan ha vært en litt for stor overregulering. Dette har imidlertid en så nær sammenheng med tilgjengelighet at sannsynligheten for å finne den riktige graden av overregulering er vanskelig.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det for gruppen 20 m - 27,9 meter blir satt en overregulering på 25 % i 2003. For fartøyer mellom 15 og 20,9 meter vil Norges Fiskarlag tilrå en overregulering på 15% i 2003.

Samlekvoteordningen

Norges Fiskarlag viser til de positive tilbakemeldinger som har vært i forbindelse med samlekvoteordningen. Med bakgrunn i at 2002 var første året med en samlekvoteordning, må det erkjennes at det ville oppstå forhold som trenger justeringer.

Et forhold som har ført til negative kommentarer mot ordningen, var når det ble gitt tillegg på maksimalkvotene uten en tilsvarende økning for fartøyer i samlekvoteordningen. Slike kommentarer kom i forbindelse med reguleringsendringene for sei i 2002, hvor tilleggskvotene ble høyere enn kvotene fastsatt fra årets begynnelse. Dette kunne skyldes for stram regulering fra årets begynnelse.

Samtidig må det erkjennes at andel torsk som kunne fiskes innenfor total samlekvote ble satt for høyt i 2002. Andelen torsk oppfisket ligger noe høyere enn hva som har vært gjennomsnittet for fartøyene.

Telefaks

Vår dato
15112002

Vår referanse
200200326/5-532.1

4 av 6

Norges Fiskarlag vil etter en totalvurdering tilrå at andelen torsk som kan fiskes av total tildelt samlekvote justeres ned fra 90% til 75% i 2003.

Fartøy i gruppe II.

Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten fordeles som differensierte maksimalkvoter på det enkelte fartøy etter følgende stige; ✓

Norges Fiskarlag tilrå at maksimalkvoten settes til samme nivå som i 2002. Videre at det gis en garantert andel for fartøy som er under 10 meter.

Det tilrås at gruppekvoten for fartøy med begrensede rettigheter periodiseres med 60% til et fiske fram til og med 30. april og 40% til et fiske etter 1. mai 2003.

Samlekvoteordning i gruppe II.

Norges Fiskarlag viser til landsstyrevedtak 40/02 hvor det i pkt. 17 heter:

Landsstyret går inn for at det etableres en samlekvoteordning (torsk, hyse og sel) for gruppe II fartøy for de fartøyerne som er manntallsført på blad B i fiskermanntallet, med virkning fra og med 2003.

Norges Fiskarlag tilrå at det blir etablert en samlekvoteordning også i gruppe II fra og med 2003 for de fartøyerne som er manntallsført på blad B.

Bifangst.

Norges Fiskarlag tilrå at det avsettes et kvantum på 2.000 tonn til dekning av bifangst av torsk i 2003 for fartøy under 28 meter og som ikke deltar i samlekvoteordningen.

Praksisen med å foreta avregningen pr. uke tilrås Norges Fiskarlag videreført.

Fartøy over 28 meter.

Norges Fiskarlag viser til at denne gruppen er tildelt en prosentandel av konvensjonell kvote på 12.81%.

Gruppekvoten for fartøy over 28 meter vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles på deltakende fartøyer med en overregulering på 10% i 2003.

Trål.

Fartøy med seitrållatelse - bifangst.

Norges Fiskarlag viser til Landsmøtets vedtak i sak 7/01 om at fartøy med seitrållatelse skal tildeles 750 tonn torsk for å dekke opp innblanding av torsk ved fiske etter andre fiskeslag. Dette kvantum skal tas av gruppekvoten til trål.

Norges Fiskarlag tilrå at dette kvantumet fordeles på deltakende fartøy etter samme opplegg som for 2001, der det enkelte fartøy gis et øvre tak i en samlet kvote av torsk og hyse. Videre at det innenfor dette taket gis anledning for det enkelte fartøy å ha en forhøyet innblanding av torsk i perioden januar til og med april 2003.

Ubenyttet kvantum bør reforderes senest innen 1. september 2003 til trålgruppen.

Torsketréalere.

Det resterende kvantum av trålerne gruppekvote, vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles som fartøykvoter på det enkelte fartøy etter omforent nøkkel som har vært benyttet tidligere.

Periodisering

Norges Fiskarlag viser til at det har vært innført periodisering av kvoten for fartøy som fisker med line eller line i kombinasjon med andre redskaper og for fartøy som fisker med torskestrål.

Norges Fiskarlag finner denne bestemmelsen uhensiktsmessig i et fiske som søkes drevet mest mulig rasjonelt, og tilrår at bestemmelsen oppheves for 2003.

Påsekestopp.

Norges Fiskarlag viser til at innslag av stor torsk og hyse er fremtredende i påsketiden på kysten. Dette er den mest verdifulle fisken og det vil derfor være uheldig om fiskerne ikke får benytte seg av dette. Den havgående fiskeflåten vil dessuten måtte flytte til nord for 70° N hvor innslaget av mindre fisk er fremtredende.

På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag gå inn for at det ikke blir gjennomført påsekestopp for 2003.

B) FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° N I 2003.

Partene i den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen ble enige om å sette en totalkvote for norsk-arktisk hyse til 101.000 tonn for 2003. Dette vil med tillegg av overføringer og kysthyse gi norske fiskere en totalkvote på 52.500 tonn i 2003.

Gruppekvote.

Med utgangspunkt i Landsmøtets behandling av «Ressursfordelingsutvalgets innstilling» i sak 7/01 vil den norske kvoten bli fordelt med 62% til konvensjonelle og 38% til trål. Av den konvensjonelle gruppeknoten avsettes det 18% til fartøy på eller over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper.

Dette gir en gruppekvote til trål på 21.850 tonn hyse og 35.650 tonn hyse til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. For fartøy på eller over 28 meter vil det være til disposisjon en gruppekvote på 6.417 tonn hyse. Dette gir for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper en gruppekvote på 29.233 tonn hyse nord for 62° N i 2003.

Grupper	Gruppekvoter
Trål	21.850
Herav seitrål	750
Konvensjonelle	35.650
Herav over 28 m	6.417

Fartøy med seitråltillatelse - bifangst.

Landsmøtet vedtok i sak 7/01 at det skulle avsettes 750 tonn hyse til dekning av bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag for fartøy med seitråltillatelse. Dette kvantumet tas av gruppeknoten for trål.

Norges Fiskarlag tilrår at dette kvantumet fordeles slik at fartøyene gis anledning til å kunne ha en forhøyet innblanding av hyse ved fiske etter sei i perioden 1. januar til og med 30. april. Det reguleringsopplegget som ble benyttet i 2002 for denne fartøygruppen bør videreføres i 2003.

Det vises for øvrig til tilrådingen under torsk, jfr. pkt. 2 ovenfor.

Torskestrålere.

Det resterende kvantum hyse til trål, vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles på deltakende fartøy etter samme kvotenøkkel som for torsk. For å sikre at kvoten blir tatt, vil Norges Fiskarlag tilrå at det legges inn en overfordeling på 10% fra årets begynnelse.

Konvensjonelle redskaper - fartøy på eller over 28 meter.

Norges Fiskarlag tilrå at avsetningen til fartøy på eller over 28 meter som fisker etter hyse med konvensjonelle redskaper, fordeles som maksimalkvoter på deltakende fartøyer. Det bør legges inn en overfordeling på 10% fra årets begynnelse for å sikre at kvoten blir tatt.

Konvensjonelle redskaper - fartøy under 28 meter.

Norges Fiskarlag viser til Landsmøtets vedtak i sak 7/01 om inndeling av fartøy under 28 meter i fire hovedgrupper. Norges Fiskarlag vil tilrå at denne inndeling blir benyttet for 2003 og at det avsettes gruppekvoter for hver av de fire gruppene etter følgende nøkkel:

Fartøyer under 10 meter	12,5%
Fartøyer mellom 10,00 - 14,99 meter	38,8%
Fartøyer mellom 15,00 - 20,99 meter	36,2%
Fartøyer mellom 21,00 - 27,99 meter	12,5%

Norges Fiskarlag vil tilrå at det settes en differensiert maksimalkvote for deltakende fartøyer innenfor hver lengdegruppe etter følgende stige:

Fartøyer under 10 meter	20 tonn
Fartøyer mellom 10,00 - 14,99	35 tonn
Fartøyer mellom 15,00 - 20,99	50 tonn
Fartøyer mellom 21,00 - 27,99	65 tonn

Bifangst

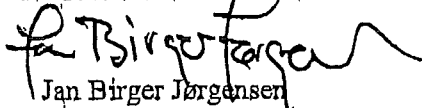
Norges Fiskarlag vil tilrå at innblandingprosenten avregnes pr. uke.

Påsekestopp

Norges Fiskarlag viser til at innslag av stor torsk og hyse er fremtredende i påsketiden på kysten. Dette er den mest verdifulle fisken og det vil derfor være uheldig om fiskerne ikke får benytte seg av dette. Den havgående fiskeflåten vil dessuten måtte flytte til nord for 70° N hvor innslaget av mindre fisk er fremtredende.

På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag gå inn for at det ikke blir gjennomført påsekestopp for 2003.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

fiskeri- og havbruksnæringslandforening

FHL industri og eksport
Essendropsgt. 6, Postboks 5471 Majorstuen, 0305 OsloDet Kgl. Fiskeridepartement
Telefaks: 22 24 95 85

Oslo 20.11.02

Innspill til reguleringsrådet den 27 og 28. november 2002

Vi viser til Fiskeridirektoratets forslag til saksliste av 17. oktober d.å. Nedenfor følger innspill fra FHL industri og eksport. Som det fremgår har vi valgt å konsentrere innspillene direkte opp mot Fiskeridirektoratets saksliste.

FHL har også to saker som ønskes tatt opp under eventuelt, og da hhv; a) Regulering av rekefisket i Barentshavet og i Svalbardsonen, og b) Innføring av helgefredning.

11/02 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.

FHL ønsker under sak 11/02 å knytte noen kommentarer til kvoteforhandlingene med våre pelagiske avtaleparter, og hvis avklaring vil ha avgjørende betydning for norsk pelagisk industris konkurransesituasjon:

Som et ledd i kvoteforhandlingene med EU skal også kontrollspørsmål behandles. En arbeidsgruppe bestående av representanter fra EU, Færøyene og Norge fremla en rapport i oktober 2002 om veiing og inspeksjon av landinger av pelagisk fisk. Det fremgår av rapporten at i EU tillates det å underrapportere fangstene med 20%. Det er de underrapporterte tallene som er grunnlaget for beregningen om EU har tatt sine kvoter. For øvrig er det bare Danmark som har krav om at fangstene skal veies. Danmark har 13% vanntrekk for sild og 8% for makrell.

I EU er det store forskjeller i kontrollørenes adgang til å kontrollere fartøy og landanlegg. I UK har ikke kontrollørene adgang til å foreta kontroll av landanlegg. Det er også et felles trekk at det er dårlige hjemler til å drive kontrollvirksomhet, samt manglende lovgivning og sanksjonsmuligheter. Heller ikke Færøyene har en avtalt vanntrekksprosent eller krav om veiing. Norge har som kjent krav om veiing ved levering til landanlegg og 4% vanntrekk.

Norge deler kvoter med EU og Færøyene, og rapporten viser at det langt på veg er meningsløst å forhandle om små endringer i kvotene når våre samarbeidspartnere lovlig underrapporterer sine fangster med 20%.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Gjennom denne ulike praksis skaffer våre samarbeidspartnere seg tilleggskvoter som bare de siste år kan representere milliardbeløp i NOK. Hertil kommer at ICES i sine beregninger kun tar med de offisielle fangsttallene. Med den rapport som nå foreligger vet vi at ressursuttaket har vært og er langt større enn det forskerne legger til grunn.

FHL er således av den oppfatning at det må etableres felles internasjonale regler for kontroll av ressursuttaket, herunder for vanntrekk. Det antas nødvendig å etablere et overnasjonalt regelverk og organ som kan foreta nødvendige inspeksjoner og kontroller. ICES må i fremtiden legge inn et beregnet uttak av bestanden i tillegg til oppgitt fangstkvantum.

SAK 12/02 Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62°N i 2003

De senere års reguleringer av torskefisket har medført betydelige negative ringvirkninger for norsk fiskerinæring. Bakgrunnen for denne utviklingen må ses i lys av uventet god tilgjengelighet, gode driftsforhold, for stor grad av overreguleringer, med mer. Konsekvensene har imidlertid vært utstrakt kappfiske, sprengt produksjonskapasitet, kvalitetsforringelse og redusert inntjening både for flåten og fiskeindustrien.

For å øke verdiskapningen i torskefiskeriene for 2003 må reguleringen av fisket ta større hensyn til markedsutviklingen og markedets behov for kontinuerlige leveranser av fersk kvalitetsfisk. Dette må skje gjennom å spre fisket utover året. FHL foreslår følgende reguleringsmodell for torsk:

Periode 1 (1.1.-30.4.):	60% av kvoten fiskes
Periode 2 (1.5.-31.8.):	20% av kvoten fiskes
Periode 3 (1.9.-31.12.):	20% av kvoten fiskes

Ved en slik regulering gjøres industrien bedre i stand til å betjene sine markeder gjennom året, og derved også bidra til å skape større verdier av den fangsten som bringes på land. En bedre fordeling av uttaket over året vil bedre industriens muligheter til å ta vare på kvaliteten på fisken som leveres, ved at leveransene tilpasses mottakskapasiteten på en bedre måte.

Regulering bør skje på ukebasis dersom avtaksmessige og/eller kvalitetsmessige forhold tilsier det.

Hysefisket foreslås regulert med 3 perioder: Periode 1 (1.1.-30.4.), periode 2 (1.5.-17.8.) og periode 3 (18.8.-31.12.). Fastsettelse av kvoteandel som skal fiskes innenfor hver periode foreslås gjennomført som i opprinnelig reguleringsvedtak for 2002.

SAK 13/02 Regulering av fisket etter sei i 2003

a) Nord for 62°N

FHL går inn for at reguleringen av fisket følger samme modell som i 2002.

Når det gjelder regulering av notseifisket, bør det vurderes innført reguleringsmodeller som stimulerer til økt låssetting av sei. Utrorsordninger og/eller kontinuerlig fiske (ikke periodestopp/avkortet periodestopp) for fartøy som fisker for låssetting bør vurderes.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

b) Sør for 62°N

Det vises til J-meld-2002 nr.06 av 3. januar 2002 og senere endringer. I samråd med næringsaktørene på landsida anbefaler FHL at reguleringa for 2003 blir lik den som gjelder for 2002; med totalkvote for notsei og refordeling om høsten (dersom kvoten ikke er oppfisket). Industrien sør for 62°N hevder på sin side at dagens kvote på 5.500 tonn er et for lite kvantum til å kunne sikre grunnlaget for drifta. Det anmodes derfor om at det avsettes 8.000 tonn til notseifisket for 2003, noe som for øvrig vil være forsvarlig ut fra økningen i totalkvoten av sei. Også for konvensjonell sektor sør for Stad anbefales opprettholdelse i 2003 av inneværende års regulering. Det er ingen bemerkninger til skjæringsdatoene som er foreslått av Fiskeridepartementet.

FHL ser med bekymring på utviklingen hvor norske fartøy i økende grad leverer fersk sei i utlandet, fortrinnsvis til Danmark. Oppgaver fra Sunnmøre og Romsdal Fiskeselslag samt forsonene 8 og 9 i Norges Råfisklags distrikt viser at norske fartøyer hittil i år har direktelandet drøyt 3 000 tonn sei i Danmark, samtidig som norsk industri ikke har hatt tilgang på sei.

Det finnes ikke lovmessige hindre for direktelandingene av sei i utlandet, og FHL ser ikke for seg at det vil være aktuelt å forby denne omsetningen. På den annen side vil FHL ta til orde for at det opprettes incentiver som virkemiddel for å øke direkteleveransene av sei til norsk landindustri.

SAK 14/02 Samlekvote for bunnfisk for kystflåten – evaluering og eventuell videreføring av samlekvoteordningen

Samlekvoteordningen for kystflåten under 15 meter oppfattes som positiv fra et industrielt perspektiv. Det har riktig nok vært en del innkjøringsproblemer, med de forvaltningsmessige konsekvenser dette har medført. Ordningen har imidlertid bidratt til et mer tilpasset fiske i torskesektoren, og således vært positiv for både flåten og industrien.

Et viktig moment i evalueringen av Samlekvoteordningen er hvorvidt den har hatt positiv effekt for verdiskapningen i næringen. Sett i lys av det kappfisket som ellers har foregått i kystflåten de senere år mener FHL at ordningen har vært positiv.

FHL foreslår at samlekvoteordningen utvides til også å gjelde kystfartøy mellom 15 og 21 meter største lengde. Vi er imidlertid klar over at dette forhold må ses i lys av bruken av overreguleringer som virkemiddel, og mulighetene for en større grad av faste fartøyskvoter.

FHLs prinsipielle syn er at man for enhver pris må søke å unngå det destruktive kappfisket, og dette vil være vårt overordnede mål i Reguleringsrådet. Vi vil støtte bruken av faste fartøyskvoter, og en evt. økt grad av overregulering i 2 og 3 periode.

Gitt årets erfaringer med Samlekvoteordningen, som også medførte et betydelig press på torskefisket i 1 periode, bør det vurderes å innføre periodisering også for samlekvotebåtene. En eventuell periodisering for samlekvotefartøyene bør imidlertid ikke gjelde for båter under 10 meter største lengde.

SAK 15/02 Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62°N i 2003

FHL går inn for at perioden for direktefisket etter blåkveite med fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap utvides til å vare i 6 uker. Dette fisket bør foregå i perioden 2. juni til 14. juli 2003.

SAKENE 16-19/02 FHL har ingen kommentarer til disse sakene**Felles problemstillinger for kystfisket etter sild, makrell og lodde.**

Reguleringsrådet skal behandle reguleringen av konsumfisket av sild, makrell og lodde. Ved regulering av kystfisket av nevnte 3 fiskeslag er det flere felles problemstillinger. FHL vil derfor kommentere dette samlet og dermed ikke gjenta våre anførsler under behandlingen av de enkelte fiskerireguleringer.

Det kan konstateres at kystfisket i hovedsak foregår som et olympisk kappfiske. På grunn av de store overreguleringene tvinges fiskerne inn i en kamp for å få tatt sine kvoter før felleskvotene er oppfisket og fisket stoppes.

Kapasiteten i kystfisket må ned. FHL ser derfor med bekymring på økningen i antallet båter og presset for å øke deltagelsen i stadig flere pelagiske kystfiskerier. Dette er uheldig fordi flåten er lite mobil og gjennomgående leverer fisk som kvalitetsmessig er dårligere enn leveransene fra ringnotfartøyene (mangler RSW). Med økende deltagelse antar vi at overreguleringene vil bli større, og den uheldige situasjon vi har mht. kystfisket vil kunne bli forsterket.

FHL mener at de båter som skal drive et pelagisk fiske må ha et kvotegrnlag som gjør det mulig å drive så profesjonelt og rasjonelt som mulig. Båtene må gjennom kvotestørrelsene ha et driftsgrunnlag som muliggjør nødvendige investeringer og oppdateringer slik at de kan fiske og frakte til land kvalitetsvare.

Allerede med dagens antall kystbåter er Norges Sildesalgslag rutinemessig nødt til å begrense fisket med puljevis utseiling og med turkvoter. En økning av antall båter vil føre til strengere reguleringer og økte krav til føring og klondykere. Spesielt sistnevnte leveranser reduserer verdiskapningen her i landet, og må derfor søkes unngått. Eksempelvis kan vi nevne at det i dagens markedssituasjon er vanskelig å omsette kystbåter i NVG-fisket, i hovedsak grunnet lav kvalitet. Sildesalgslaget har derfor fratatt industrien i nord muligheten til å kjøpe ringnot. I tillegg har laget måttet bremse fisketakten og innføre turkvoter for kystbåtene.

For å lette på leveringssituasjonen har kystfiskerne bedt om at det blir anlagt produksjonsskip. Både norske og færøyske pelagiske produksjonsskip er spurt om de kunne gå til Lødingen og produsere sild fra kystflåten, men de har takket nei fordi dette ikke er økonomisk lønnsomt. Derimot kan russiske produksjonsskip operere under slike betingelser. Dette skyldes at norskfanget sild produsert av russiske klondykere regnes som sild av russisk opprinnelse, og således ikke blir tollbelagt. Norskprodusert sild påføres da en tollulempe ved innførsel til Russland på NOK 0,95 per kilo, med den konsekvens at russiske klondykere underselger norsk industri. Fra tidligere år har vi erfart at når russiske klondykere ankommer Murmansk og losses vanligvis nærmere 2000 tonn, kollapser markedet for norsk industri inntil klondykerne er omsatt. Dette fører til et generelt prispress på sild og sildeprodukter i markedene.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Flere ganger hvert år mottar FHL høringskriv fra Fiskeridepartementet hvor det bes om vår uttalelse fordi norske aktører og Norges Sildesalgslag sammen, eller hver for seg, søker om å få ta inn russiske klondykere. Det er alltid noen som vil kunne tjene på å ta inn russiske klondykere fordi de opererer med helt andre rammebetingelser enn norsk industri. Oss hekjent nyttes ikke vekt ved kjøp og det er ingen kontroll om bord. Men ved bruk av russiske klondykere undermineres norsk pelagisk landindustri. Vi ønsker derfor at det fattes beslutning om at det ikke skal nyttes russiske klondykere for å løse et fiskeriproblem.

SAK 22/02 Regulering av fisket etter makrell i 2003

Våre over anførte generelle uttalelser om overkapasitet i kystflåten og behovet for at denne flåten får størst mulig faste kvoter pr båt gjelder i høyeste grad for kystfisket etter makrell. I tillegg fører dette kappfisket til at kystflåten starter fisket for tidlig ut fra kvaliteten på fisken. Det vil være ønskelig at kystmakrellfisket først åpnes i siste halvdel av august. Da er fisken normalt av bedre kvalitet, og det er mindre åteproblem.

FHL vil videreføre den ordning som ble innført høsten 2002 hvoretter industrien ikke vil produsere makrell om søndager. Dette vil bli tatt opp med Norges Sildesalgslag.

SAK 23/02 Regulering av fisket etter NVG-sild i 2003

FHL har drøftet periodisering av kystfartøygruppens kvantum. Ut fra de markedsmessige forhold vi venter kommende vinter, vil FHL for neste år tilrå at 35% av kvantumet tas første halvår og 65% i perioden fra 1 juli. Vi vil presisere at denne fordeling ikke bør stå fast, men være gjenstand for vurdering ut fra markedsmessige forhold hvert år, også slik at en annen prosentfordeling, for eksempel 45/55 kan være hensiktsmessig. For fremtiden ønsker vi derfor at Fiskeridirektøren, etter å ha konferert med Norges Fiskarlag og FHL, får fullmakt til å fastsette en hensiktsmessig fordeling.

SAK 26/02 Regulering av lodde i Barentshavet 2003

I forkant av fjorårets konsumsesong ble spørsmålet om en egen konsumregulering inngående behandlet. FHL har drøftet saken på nytt basert på de siste års erfaringer.

FHL vil uttale at så lenge det ikke kan fastsettes markedsreguleringer med hjemmel i Saltvannsfiskeriloven, altså reguleringer hvor det er sanksjonsmuligheter ved overtredelse, kan ikke FHL gå inn for en egen konsumregulering av produksjonen av holodde til Japan. Vi vil tilføye at selv om vi hadde hatt et slikt lovverk, ser vi at stadig større andeler av produksjonen går via Kina og andre land med lave lønnskostnader til Japan. Vi vil derfor opplyse om at det ikke blir en egen konsumregulering av lodde neste år.

For å sikre best mulig konsumkvalitet på lodden går FHL inn for at rognlodde ikke skal fiskes før den er ca. 100 mil fra land. FHL går for øvrig imot å ha et toprissystem på lodde, noe som vil bli tatt opp med Norges Sildesalgslag

SAK 28/02 Eventuelt

a) Regulering av rekefisket i Barentshavet og i Svalbardsonen

Fiskeridirektøren har ikke satt dette fiskeriet opp på dagsorden i Reguleringsrådet. Regulerings sak 19/02 gjelder bare fisket etter reker ved Grønland, i Nordsjøen og Skagerrak

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

og i NAFO-området. FHL ønsker imidlertid å knytte følgende kommentarer til rekefisket i Barentshavet og i Svalbardsonen:

I dag reguleres rekefisket i Barentshavet og i Svalbardsonen ved følgende ordninger:

- ? Konesjonsordning
- ? Minstemål på 6 cm (max. 10% av vekten av fangsten skal være mindre enn 6 cm, noe som medfører at det fangstes et stort antall småreker/en stor mengde individer)
- ? Innblandingskriterier for fiskeyngel, som kan medføre stenging av fiskefelter
- ? Lisensordning i Svalbardsonen siden juni 1996
- ? Ingen direkte regulering av rekefisket ved for eksempel fastsetting av kvoter/TAC.

Det er svært viktig for fiskeindustrien å lage en reguleringsstrategi også for fisket etter reker i Barentshavet og i Svalbardsonen. Dette begrunnes i:

- ? Markedsmessige bekymringer mht. krav fra forbrukerne om å kunne dokumentere en bærekraftig forvaltning av rekebestanden
- ? Bekymring for bestandsmessig utvikling: Det registreres en økende andel småreker i fangstene; forskerne registrerer en helt annen lengdefordeling de siste to år sammenlignet med tidligere år
- ? Internasjonal profil og forpliktelser
- ? Nasjonaløkonomiske hensyn.

Ad ovenstående vil FHL anmode Reguleringsrådet om å vurdere ulike alternativer for å regulere rekefisket i angjeldende områder, og nevner her spesielt;

- ? Bør vi ta havforskernes anbefalinger på alvor og fastsette TAC i Barentshavet og i Svalbardsonen?
- ? Ut fra dagens markedssituasjon er det svært små fortjenestemarginer på småreker. Vil det være på sin plass å øke minstemålet på reker fra 6,0 cm til 6,5 cm total lengde?
- ? Det er etter vår mening mulig å skreddersy reguleringstiltak som ivaretar Norges behov i forhold til bl.a. russisk rekefiske (historiske rettigheter, tilstedeværelse m.v.)

b) Helgefredning

FHL går inn for å innføre helgefredning i kystfiskeriene. Det ligger både kvalitetsmessige og arbeidsgivermessige vurderinger bak denne beslutningen. Rent praktisk ser vi for oss at dette kan gjennomføres på følgende måte:

- Helgefredning innføres for fiskeriaktiviteten ut til 12 mil,
- Det bør ikke være lov til å ro fiske på søndager, men det må være anledning til å sette bruk søndag kveld,
- Siste dragning lørdag kveld,
- Industrien tar ikke i mot leveranser på søndager.

Nå kan det selvsagt hevdes at industrien kan velge å ikke kjøpe på søndager, og dette er helt klart et poeng. På den annen side er konkurransen om råstoffet så stor innenfor alle deler av industrien at det er lite sannsynlig at man vil klare å legge tilstrekkelige føringer på industrien gjennom selvpålagte forbud.

Industrien opplever det som et problem at fisk som leveres på søndager/mandager, ofte i form av overståtte bruk, er av en sådan kvalitet at man begrenser fiskens anvendelsesområde, men også reduserer kvaliteten på all primærproduksjon. Denne problemstillingen er særlig aktuell i høysesongene, hvor tilgangen på fisk naturligvis er best.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk fhl industri og eksport

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Nok et moment er hvorvidt man med dagens begrensede kvoter også utfra et verdiskapningsperspektiv bør prøve å begrense fiskeri- og industriaktiviteten i helgene.

Helgedrift og evt. store råstoffkonsentrasjoner medfører også en lønsmessig belastning for industrien, som påføres betydelige ekstraomkostninger forbundet med overtid. Videre tvinges mange bedrifter til å gå på kant med arbeidsmiljølov og andre forhold, som også tar så vel fokus som betydelige krefter bort fra det å produsere.

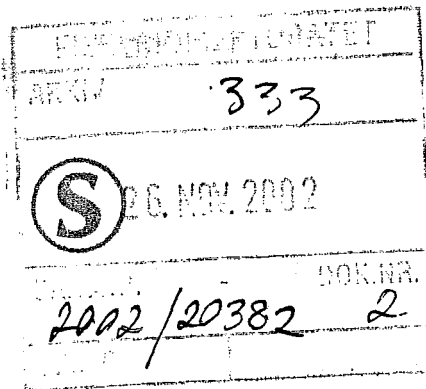
FHL ønsker at helgefredning innføres som et overordnet prinsipp, men har forståelse for at det ved enkelte fiskerier må kunne gis dispensasjon fra dette. Et sådant eksempel kan f. eks. være det svært avgrensede Borgundfjordfisket.

Mvh
FHL industri og eksport

for
Christen A. Mordal

Grethild Jensen

Kopi: Fiskeridirektoratet v/juridisk kontor, Norges Fiskarlag, Fiskebåtredernes Forbund, Sametinget

SÁMEDIGGI SAMETINGET

Fiskeridirektoratet

Postboks 185
5002 Bergen

Kultur- ja ealáhuoosádat
Kultur- og næringsavdelingen
Kautokelnoveien 50
N-9730 Kárásjohka/Karasjok
Telefovdne (47) 78 47 40 00
Telefaks (47) 78 47 40 90
samediggi@samediggi.no
www.samediggi.no
NO 974 760 347

AŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER	DIN ČUJ./DERES REF.	MIN ČUJ./VÅR REF.	BEAIVI/DATO
Inge Arne Eriksen, 78 47 41 44 inge.arne.eriksen@samediggi.no		01 / 1499 - 30	25.11.2002

Sametingets forslag til reguleringer i fiske 2003

Oppsummering

Sametinget vil i fiskerireguleringene for år 2003 sette fokus på det nære kystfiske og gjennom dette skape muligheter for å drive et fiske som er fremtidsrettet, skaper lønnsomhet og sikrer driftsgrunnlaget og arbeidsplassene lokalt.

Sak 11/02 Orientering om kvoteforhandlingene med andre land

For å lette Sametingets arbeid innen reguleringer i fiske ønsker Sametinget representasjon i den blanderte norsk-russiske fiskerikommisjon f.o.m. 2003.

Sak 12/02 Regulering av fiske etter torsk og hyse nord for 62° N i 2003

Torsk

Fordeling av kvotene for norsk arktisk torsk (NAC) på 155 435 tonn og norsk kysttosk (NCC) på 40 000 tonn kysttosk (jfr. tabell 1):

- Trål; 46 071 tonn (29,64 % av NAC)
- Båter 0/28 m. som fisker med konvensjonelle redskaper; 15 544 tonn (10% av NAC)
- Båter u/28 m. som fisker med konvensjonelle redskaper; 133 821 tonn (60,36 % av NAC og 100% NCC)

Norsk kysttorsk fordeles med 24 000 tonn (60%) til Gruppe I og 16 000 tonn (40%) til Gruppe II, med samme %-vise fordeling på lengdegruppene som Fiskeridirektøren har i sitt forslag (jfr. vår tabell 1).

Videre fordeling følger Fiskeridirektøren saksfremlegg.

Hyse

Sametinget går inn for følgende fordeling av totalkvoten på 57 500 tonn hyse (jfr. tabell 2):

- Trål; 17 250 tonn (30%)
- Fartøy over 28 meter; 5 750 tonn (10%)
- Fartøy under 28 meter; 34 500 tonn (60%)

Videre fordeling følger Fiskeridirektøren saksfremlegg.

Ungdomsfiskeordningen

Sametinget går inn for å videreføre ungdomsfiskeordningen for gjennom dette skape en motivasjon for rekruttering til fiskerinæringa.

Rekrutteringskvote

Sametinget foreslå en ausetning på 2000 tonn norsk arktisk torsk som uavkortet går til rekrutteringskvote for år 2003. Rekrutteringskvotene skal primært gis til båter under 15 meter i både Gr. I. og II., slik at man gjennom dette tiltaket styrker og revitaliserer næringsgrunnlaget i samiske kyst- og fjordområder.

Sak 13/02 Regulering av fiske etter sei i 2003

Sametinget foreslå følgende deling av totalkvoten for sei på 164 000 tonn med fordelingsgrunnlag på 154 000 tonn (jfr. tabell 3):

- Trål; 50 820 tonn (33%)
- Nøtgruppen; 41 580 tonn (27%)
- Konvensjonelle redskaper; 61 600 tonn (40%)

Med følgende fordeling på fartøygruppene i konvensjonelle gruppe (jfr. tabell 3):

- Fartøy under 14,99 m.sl. 3 659 tonn (8,80%)
- Fartøy under 15 - 20,99 m.sl. 8 191 tonn (19,70)
- Fartøy over 21 m.sl. 29 730 (71,50%)

Videre fordeling følger Fiskeridirektøren saksfremlegg.

Sametinget går videre inn for at alle fartøy under 15 meter og som har avtalt levering for fangstene, kan fiske sei i stoppperiode fra 13. Juni til 13. August 2003.

Sak 20/02 Regulering av fiske etter rognkjekse i Nordland, Troms og Finnmark i 2003

For å ivareta hensynet til både oppbygginga av rognkjeksebestanden og til de fartøyene som er mest avhengig av ressursen vil Sametinget foreslå følgende regulering for rognkjeksefiske i år 2003:

Sametinget foreslå at det for fartøy over 13 m. sl. som ønsker å delta i 2003 settes vilkår om tidligere deltagelse i rognkjeksefiske i minst to av årene 2000, 2001 eller 2002.

Bare eieren av fartøyet kan delta i fiske i 2003 og han må i tillegg være hjemmehørende (fast bostedsadresse) i Nordland, Troms eller Finnmark.

Sametinget foreslår at maksimalkvoten pr. båt blir satt til 2 000 liter rogn.

Sak 23/02 Regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2003

Sametinget foreslår følgende fordeling av totalkvoten på 404 700 tonn (jfr. tabell 4):

- Ringnot	50%	202 350 tonn
- Trål	10%	40 470 tonn
- Kyst	40%	161 880 tonn med fordeling:
- Under 10,67 m. sl.	3 %	4 856 tonn
- 10,68 - 14,99 m. sl.	14,5%	23 473 tonn
- 15 - 20,99 m. sl.	24 %	38 851 tonn
- 21 - 27,99 m. sl.	58,5 %	94 700 tonn

Videre fordeling følger Fiskeridirektøren saksfremlegg.

Alle kystfiskefartøy under 13 meter som fisker med garn kan delta i fiske etter norsk vårgytende sild i 2001.

Sak 26/02 Regulering av fiske etter lodde i Barentshavet i 2003

Sametinget er sterkt bekymret over utviklingen av loddebestanden i Barentshavet og hadde helst sett at totalkvoten for fiske etter lodde i Barentshavet i 2003 var satt atskillig lavere enn dagens totalkvantum på 310 000 tonn., slik at man allerede nå fikk til en rask vekst i loddebestanden og på den måten kunne motvirke at det om få år kan oppstå matmangel i Barentshavet for de artene som har lodda som byttedyr.

Sametinget foreslår følgende fordeling av loddekvoten:

- Ringnot;	139 500 tonn (75%)
- Trål;	20 460 tonn (11%)
- Kyst;	26 040 tonn (14%).

Prosentandelen til kyst er økt og ringnot er satt ned ettersom kyst leverte en større del av kvoten til konsum (40%) enn hva ringnot gjorde (27%) i 2002. Ved en slik fordeling vil en få en større verdiskapning av loddekvoten enn hva Fiskeridirektøren har som forutsetning i sitt fremlegg.

Videre fordeling følger Fiskeridirektøren saksfremlegg.

Sametinget går videre inn for at fisket reguleres slik at så stor mengde som mulig blir produsert til konsum ved landanleggene, og at all utkastlodde bli tatt vare på.

Sak 29/02 Eventuelt – Brev fra Jan Larsen, Vestertana, 9845 Tana.

Sametinget ønsker at Reguleringsrådet støtter Sametingets forslag om at Fiskeridepartementet danner en arbeidsgruppe som:

- synliggjør problemstillingene som fisker Jan Larsen omtaler i sitt brev (se vedlegg 1)
- kommer med konkrete forslag som forhindrer utilsiktede virkninger i gjennomføring av reguleringen i fiskeriene i samiske kyst- og fjordområder kommer

Bakgrunn for Sametingets forslag til reguleringer i fiske – 2001

Sametinget vil i fiskerireguleringene for år 2003 sette fokus på det nære kystfiske og gjennom dette skape muligheter for å drive et fiske som er fremtidsrettet, skaper lønnsomhet og sikrer driftsgrunnlaget og arbeidsplassene i lokalmiljøet. Dette gjelder også fiskerinæringen i samiske kyst- og fjordområder.

Samisk fiskeritilpasning kan kjennetegnes ved:

- i) Fiskeriaktiviteten drives som regel i tilknytning til husholdet (dvs. hjemme) og er nært knyttet til det sosiale livet og nettverket som familien som helhet har.
- ii) Fiskeriaktiviteten er gjerne en del av husholdets totale aktivitet og derav deres inntjeningsmuligheter.
- iii) Fiskeriaktiviteten drives ved hjelp av relativt små fartøy som kan betjenes av en eller få personer (mannskap).
- iv) Fiskeriaktiviteten drives som regel med fiskeredskaper som er rimelig i anskaffelse og som kan betjenes med liten arbeidskraft.

Generelle reguleringer for fiske nord for 62° N

Sametinget er som sakt opptatt av at å bevare og videreutvikle fiskeriene, og er derfor tilfreds med den positive måten fiskerne har mottatt samlekvoteordningen på. Sametinget anser samlekvotemodellen som en stor bedring når det gjelder å ivareta den lokale næringstilpasningen i regulering av fiskeriressursene. Samlekvotemodell ivaretar også de overordna samfunnsmessige målsettingene samt det å drive fiske på lokale ressurser.

Sametinget vil i årets fiskerireguleringer ha fokus på det nære kystfiske, for gjennom dette ivareta ressursene samtidig som det skapes muligheter for å drive et fremtidsrettet fiske som gir lønnsomhet og sikrer driftsgrunnlaget og arbeidsplassene lokalt. I dette ligger det bl.a. at Sametingets vil fremsette forslag som hindrer fraflytting og stopper reduksjon av den mindre kyst- og fjordflåten.

Sametinget vil i forbindelse med årets reguleringer gå inn for at de minste båtene i kyst- og fjordområdene skal få en langt friere tilpasning i fiske enn hva tilfelle er i dag.

Sametinget går inn for at nærhets- og avhengighetsprinsippet skal ligge til grunn ved fangst og forvaltning nord for 62° N, dvs. de som bor nærmest ressursen også skal få fortrinnsrett ved beskatning og fangst.

Sametinget vil arbeide for en kvoteavkorting i torsk, hyse og seifiske (bunnfisk sektor) for de fartøyene som har kvoterettigheter i sild- og loddefiske (pelagisk sektor).

Sametinget er orientert om at det til stadighet skjer bruks- og redskapskollisjoner innenfor 12 n.mil, mellom trålerflåten og de som fisker med faststående redskaper. Disse kollisjonene er lokalisert til området mellom 4 og 12 n. mil og er bl.a. forårsaket av at den store og mellomstore fjord- og kystflåten fisker stadig lengre ut fra land ettersom de blir mer og mer sjødyktige. Sametinget mener det vil være viktig å arbeide aktivt for å hindre redskapskollisjonene mellom flåtegruppene, ettersom disse fører til både store utgifter for fiskerne og skjult og ukontrollert beskatning av fiskeressursene.

Kystvaktens utgifter til bruksvakt er i dag betydelig (ca. 20-30 millioner kr.) hvor mesteparten av dette går til å forhindre brukskollisjoner mellom trål og faststående redskaper i området 4-12 n.mil.

Sametinget vil derfor arbeide for at den store havgående flåte skal fiske lenger ut fra fjordene og kysten samt forby trålfiske innenfor 12 n.mil. dette for at kyst- og fjordbefolkningen får større anledning til å utnytte de lokalressursene i forhold til dagens ordning.

Sak 11/02 Orientering om kvoteforhandlingene med andre land

Sametinget anser fiskeriene som en sentral og viktig i næring. Særlig betydningsfull er fiskerinæringa i de samiske kyst- og fjordområder, hvor fiske stort sett er eneste næringsaktiviteten for opprettholdelse av enkelte lokalsamfunn.

Sametinget har siden 1989 vært medlem i Reguleringsrådet og har gjennom dette organet arbeidet aktivt for å fremme kyst- og fjordbefolkningens interesser i fiskerispørsmål, noe også Sametinget vil videreføre.

Imidlertid vanskeliggjøres dette arbeid ettersom Sametinget har manglende innsyn og tilstedeværelse i den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Sametinget ønsker derfor deltagelse og representasjon i arbeidet som angår den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon f.o.m 2003.

Sak 12/02 Regulering av fiske etter torsk nord for 62° N i 2000.

Ved beskatning av fornybare fiskeriressurser i Barentshavet legger Sametingets de anbefalte kvotene fra Det Internasjonale Havforskningsråds komité (ACFM) til grunn, slik at man på et faglig nivå kan oppnå en langsiktig og bærekraftig utnyttelse av ressursene.

Torsk

Sametinget er svært bekymret over myndighetenes og næringens manglende vilje til å sette kvoten for norsk kysttorsk i tråd med forskernes anbefalinger, slik at bestanden i overskuelig fremtid kan komme opp på et bærekraftig nivå og innenfor sikre biologiske rammer.

Fordeling av kvotene for norsk arktisk torsk (NAC) på 155 435 tonn og norsk kysttorsk (NCC) på 40 000 tonn kysttorsk (jfr. tabell 1):

Norsk kysttorsk

ACFM har gitt en kvoteanbefaling for år 2002 på 5.000 tonn mens kvoten for norsk kysttorsk på 40.000 tonn. I årets rapport fra ACFM fastslås det at denne kvoten ikke forventes å bli fisket, og at gytebestanden er på et historisk lavt nivå. Til tross for dette er også kvoten for 2003 for norsk kysttorsk satt til 40.000 tonn.

Sametinget ser på denne bestanden som en svært viktig ressurs for de som bor i samiske kyst- og fjordområder og ser derfor frem til at Fiskeridepartementet v/Fiskeridirektoratet nå nedsetter en arbeidsgruppe som skal komme med forslag til forvaltning og fangst, slik at man også ved forvaltning av norsk kysttorsk oppnår en bærekraftig forvaltning.

Tabell 1 Sametingets forslag til fordeling av totalkvoten av torsk år 2003 (t = tonn)

Totalkvote av:	%	Norsk arktisk torsk		Norsk kysttorsk		Sum	% -fordeling	% av totalkvote
		155 435		40 000		195 435		
		Fordeling						
Trål	29,64	46 071				46 071		23,57
Båter o/ 28 meter	10	15 544				15 544		7,95
Til sammen	39,64							
Kystflåten	60,36	93 821		40 000		133 821	(68,47)	
		<u>Gruppe I</u>	<u>Gruppe II</u>	<u>Gruppe I</u>	<u>Gruppe II</u>	<u>Gruppe I</u>	<u>Gruppe II</u>	
	%-vis fordeling	90 %	10 %	60 %	40 %			
	Tonn	84 439	9 382	24 000	16 000	108 439	25 382	
under 10,67 m.sl.	14,8	12 497	1 389	3 552	2 368	16 049	3 757	10,13
10,68 - 14,99 m.	38,25	32 298	3 589	9 180	6 120	41 478	9 709	26,19
15 - 20,99 m.	29,16	24 622	2 736	6 998	4 666	31 621	7 401	19,97
21 - 27,99 m.	17,79	15 022	1 669	4 270	2 846	19 291	4 515	12,18
	100	84 439	9 382	24 000	16 000	108 439	25 382	100,00

Tabellen gir en oversikt over Sametingets forslag til fordeling av totalkvoten av torsk til trålerne, båter over 28 meter og kystflåten under 28 meter med fordeling av kvoten av norsk arktisk torsk og kysttorsk fordelt på de i fire lengdegrupper som Sametinget foreslo i sin høringsuttalelse den 30. mars 2001, om forenklet regelverk for fiskeriene.

Regulering av fiske etter hysc nord for 62° N i 2003

Sametinget har lagt merke til den positive viljen myndighetene har vist ovenfor de minste båtene når det gjelder å fiske hysc. Til tross for dette har ikke myndighetene makret å tilfredsstille behovet til kyst- og fjordflåten som fisker hysc med konvensjonelle redskaper. Sametinget vil foreslå følgende fordeling av hysckvoten på 57 500 tonn for 2003 (se tabell 2).

Tabell 2 Sametingets forslag til fordeling av totalkvoten av hysc og sei år 2003.

Total kvote (tonn)	57 500	
	%-vis fordeling	tonn
Trål	30 %	17 250
Fartøy o/28 m. Sl.	10 %	5 750
Fartøy u/28 m. Sl.	60 %	34 500
Sum	100 %	57 500

Videre fordelinger innad i de forskjellige gruppene følger Fiskeridirektøren saksfremlegg.

Ungdomsfiskeordningen

Sametinget går inn for å videreføre ungdomsfiskeordningen for gjennom dette skape en motivasjon for rekruttering til fiskerinæringa.

Rekrutteringskvote

Sametinget ser rekruttering til fiskeryrket som et svært viktig og sentralt element for å opprettholde og utvikle samisk kultur, språk og næring.

Slik dagens fiskeriforvaltning har utviklet seg med kvotereguleringer på alle viktige fiskebestander, er det nå viktig å slippe nye og yngre personer til i fisket. En rekrutteringsordning i fiskeriene vil etter Sametingets mening også bidra til å begrense flyttingen fra kyst- og fjordområdene.

Sametinget vil derfor foreslå en avsetning på 2000 tonn norsk arktisk torsk som uavkortet gå til rekrutteringskvote for år 2003. Rekrutteringskvotene skal primært gis til båter under 15 meter i både Gr. I. og II., slik at man gjennom dette tiltaket styrker og revitalisere næringsgrunnlaget i samiske kyst- og fjordområder.

Sak 13/02 Regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2003.

Reguleringer av seifiske i 2002 har vist seg å være problematiske med kritiske uttalelser fra både fiskerne og kjøpersiden. Kritikken har i første rekke gått på fordeling av kvotene mellom redskapsgruppene, men også måten regulering av fiske har vært gjennomført på.

Sametinget vil foreslå følgende fordeling av totalkvoten for sei på 164 000 tonn med fordelingsgrunnlag på 154 000 tonn (se tabell 3):

Tabell 3 Sametingets forslag til fordeling av totalkvoten av sei i 2003

Total kvote (tonn)	164 000	164 000		
	<u>%-vis fordeling</u>	<u>tonn</u>		
Trål	33 %	50 820		
Notgruppen	27 %	41 580		
Konvensjonell	40 %	61 600	<u>%-vis fordeling</u>	<u>tonn</u>
Fartøy under 14,99 m.sl.			8,80 %	3 659
Fartøy under 15 - 20,99 m.sl.			19,70 %	8 191
Fartøy over 21 meter			71,50 %	29 730
Til sammen	100,00 %	154 000	100,00 %	41 580

Videre fordeling følger Fiskeridirektøren saksfremlegg.

Sametinget går videre inn for at alle fartøy under 15 meter og som har avtalt levering for fangstene, kan fiske sei i stopp-periode fra 13. juni til 13. August 2003.

Sak 20/02 Regulering av fiske etter rognkjekse i Nordland, Troms og Finnmark i 2003.

Sametinget er enig med Fiskeridirektøren om at rognkjeksbestanden burde vært regulert strammere slik at gytebestanden ble høyere. Rognkjeksefiske er et fiske som passer svært godt for mindre fartøy under 13 meter som fisker rognkjekse i sine nærområder. For å ivareta hensynet til både oppbygginga av rognkjeksebestanden og til de fartøyene som er mest avhengig av ressursen vil Sametinget foreslå følgende regulering for rognkjeksefiske i år 2003:

- A) Sametinget foreslå at det for fartøy over 13 m. sl. som ønsker å delta i 2003 settes vilkår om tidligere deltagelse i rognkjeksfiske i minst to av årene 2000, 2001 eller 2002.
- B) Bare eieren av fartøyet kan delta i fiske i 2003 og han må i tillegg være hjemmehørende (fast bostedsadresse) i Nordland, Troms eller Finnmark.

Sametinget foreslår videre at maksimumkvoten pr. båt blir satt til 2 000 liter rogn.

Sak 23/02 Regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2003.

Sametinget vil peke på den viktige rollen norsk vårgytende sild har vært for bosetning og næringsgrunnlaget for både de store og de små båtene i kyst- og fjordområdene. Nå når denne ressursen er på et biologisk akseptabelt bestandsnivå, anser Sametinget det som meget viktig at båter under 13 meter og som fisker med garn, må få en friere tilpasning i dette fisket. Dette vil være et viktig bidrag for de minste båtene til å skape aktivitet i samiske kyst- og fjordområder.

Sametinget vil ut fra dette foreslå følgende fordeling av norsk vårgytende sild (se tabell 4):

Tabell 4 Sametingets forslag til fordeling av norsk vårgytende sild i 2003

Fartøygrupper	Kvoter - gruppevis fordelt			
	Prosent	Tonn	Prosent	Tonn
Ringnot	50 %	202 350		
Trål	10 %	40 470		
Kyst	40 %	161 880		
Under 10,67 m.sl.			3 %	4 856
10,68 - 14,99 m.sl.			14,50 %	23 473
15 - 20,99 m.sl.			24,00 %	38 851
21 - 27,99 m. sl.			58,50 %	94 700
Til sammen	100 %	404 700	100 %	161 880

I tillegg går Sametinget inn for at alle kystfiskefartøy under 13 meter og som fisker med garn, kan delta i fiske etter norsk vårgytende sild i 2003.

Sak 26/02 Regulering av fiske etter lodde i Barentshavet i 2003

Sametinget har ved gjentatte anledninger påpekt loddas viktige plass i økosystemet. Sametinget er videre usikker på hvordan dagens kvoteuttak vil innvirke på loddebestanden og på økologien i Barentshavet, ettersom loddebestanden spiller en sentral og viktig rolle i økosystemet i hele Barentshavet. Sametinget mener at "føre var"-prinsippet bør brukes ved forvaltning og fangst av loddebestanden.

Sametinget er sterkt bekymret over utviklingen av loddebestanden i Barentshavet og hadde helst sett at totalkvoten for fiske etter lodde i Barentshavet i 2003 var satt atskillig lavere enn dagens totalkvantum på 310 000 tonn. Et lavere uttak ville også ført til en raskere vekst i loddebestanden og gjennom dette motvirke en fremtidig matmangel i Barentshavet ettersom loddene er byttedyr for andre fiskearter i Barentshavet.

Sametinget foreslår følgende fordeling av loddekvoten (se tabell 5):

Tabell 5 Sametingets forslag til fordeling av lodde i Barentshavet i 2003

Fartøygrupper	Kvoter - gruppevis fordelt		Konsum % i 2002	
	Prosent	Tonn	Prosent	Tonn
Ringnot	75 %	139 500	27 %	37 876
Trål	11 %	20 460	22 %	4 596
Kyst	14 %	26 040	40 %	10 313
	100 %	186 000		

Sametinget går inn for at en større andel av loddekvoten skal gå til kyst ettersom denne gruppen produserte en større del av sin kvoten i 2002 til konsum (40%) enn hva tilfelle var for ringnot (27%). Gjennom dette tiltaket vil man oppnå større verdiskapning av loddekvoten enn ettersom prisen til konsum er adskillig høyere enn til fabrikk (mel/olje).

Videre fordeling følger Fiskeridirektøren saksfremlegg.

Sametinget går videre inn for at fisket reguleres slik at så stor mengde som mulig blir produsert til konsum ved landanleggene, og at all utkastlodde bli tatt vare på.

Sak 29/02 Eventuelt – Brev fra Jan Larsen, Vestertana, 9845 Tana.

Sametinget blir stadig kontaktet av personer og organisasjoner om utviklinga og forholdene i fiskeriene. Brevet fra Jan Larsen - som her fremlegges - er en klage i forbindelse med søknad om kvote i fiske etter kongekrabbe, men det viser også hvordan hverdagsituasjon for en fisker i samiske fjordområder arter seg. Larsens sin oppfatning og erfaring med norskfiskerireguleringer kan virke nedslående ettersom man vet at disse fiskerne ikke er noen fare for fiskebestandene, men blir skadelidende på grunn av at man må begrense båter og fiskere som kun har som målsetting å tjene mest mulig penger på kortest mulig tid.

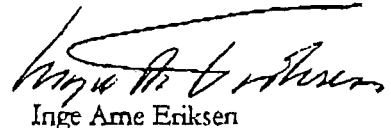
Sametinget ønsker at Fiskeridepartementet danner en arbeidsgruppe som:

- c) synliggjør problemstillingene som fisker Jan Larsen omtaler i sitt brev av 14. september 2002 (se vedlegg 1).
- d) kommer med konkrete forslag som forhindrer utilsiktede virkninger i gjennomføring av reguleringen i fiskeriene i samiske kyst- og fjordområder kommer

Dearvuodáiguin / Med hilsen

Jon Meløy

ossodatdirektøra / avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2003

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Nord for 62°N har Fiskeridepartementet fastsatt en totalkvote på 164.000 tonn. Det gir litt høyere kvoter, men ellers blir reguleringsopplegget fra 2002 videreført. Kvoteforhandlingene med EU er ikke avsluttet, og kvotene i Nordsjøen er beregnet som regneeksempler basert på en TAC på 135.000 tonn, dvs. samme TAC som i år.

2. BESTANDSSITUASJONEN

2.1. NORD FOR 62°N

En «føre var» forvaltning av sei nord for 62°N tilsier i følge ACFM at gytebestanden bør være større enn 150.000 tonn (B_{pa}) og at fiskedødeligheten holdes under 0,26 (F_{pa}). ACFM uttaler at mens fiskedødeligheten for mange bestander i ettertid ofte viser seg å ha vært undervurdert, har fiskedødeligheten for denne bestanden vært noe overvurdert i de siste årene. Gytebestanden er nå estimert til å utgjøre 360.000 tonn, godt over det foreslåtte B_{pa} . I 2002 er fiskedødeligheten foreløpig anslått til 0,24, dvs. under (F_{pa}). For 2003 tilrår ACFM at fiskedødeligheten bør være lavere enn 0,26 (F_{pa}), og at det samlede uttaket fra fisket bør ligge under 164.000 tonn.

I sin kommentar for 2003 gjentar ACFM at et bedret beskatningsmønster i de senere årene har gitt redusert dødelighet på yngre fisk på grunn av at minstemålet ble økt i 1998. Samtidig har notfiskets relative andel av fangstene blitt mindre de siste årene.

2.2. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Når det gjelder seibestanden i Nordsjøen og Skagerrak (ICES-område IIIa og IV) og seibestanden i ICES-område VI, dvs. havområdene vest av 4°V, har ACFM for 2003 på samme måte som i fjor i utgangspunktet gitt en samlet anbefaling, hvorav bestanden Nordsjøen og Skagerrak i regnes for å utgjøre 91% av totalbestanden. Tidligere ga ACFM separate anbefalinger for sei vest av 4°N og sei i Nordsjøen/Skagerrak. ACFM estimerer gytebestanden av sei i Nordsjøen (ICES-område IVa) til å utgjøre 298.000 tonn, som er over det som ACFM definerer som en nedre "føre var" grense (B_{pa}) på 200.000 tonn. For 2003 anbefaler ACFM at fiskedødeligheten bør være lavere enn $F_{pa} = 0,40$ som betyr et uttak i 2002 på under 176.000 tonn i Skagerrak og Nordsjøen (ICES-område IIIa og IVa).

Økningen i forhold til fjorårets anbefaling på 135.000 tonn, skyldes at fiskedødeligheten er blitt redusert og at gytebestanden har økt. Beregningene er imidlertid usikre og hviler på antagelsen om gjennomsnittlig rekruttering. I følge ACFM vil det ikke være noen langsiktig gevinst i å øke uttaket ut over nivået på 132.000 tonn.

3. SEIFISKET NORD FOR 62°N

3.1. GENERELT OM FISKET I 2002

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fra årets begynnelse fastsatt til 152.000 tonn, hvorav 10.000 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Nye beregninger fra ACFM basert på nye fangstdata fra de siste seitoktene, viste at bestandssituasjonen var mer positiv enn det som var lagt til grunn for kvotefastsettelsen for 2002. De nye beregningene viste at totalkvoten kunne økes til 162.000 tonn uten at fiskedødeligheten overskred F_{pa} . Etter avsetning til tredjeland ble den nye norske totalkvoten 152 000 tonn. Den norske kvoten ble fordelt på de ulike gruppene fra 15. juli og fangst pr 3. november fremgår av tabell 1 nedenfor. Alle kvotetall i det følgende er basert på totalkvoten av 15. juli.

Tabell 1 Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe:	Gruppekvote	Landet kvantum pr. 3.	
	pr 15. juli	november.	Rest
Not	38.000	24.767	13.233
Trål	56.240	38.306	17.934
Konvensjonelle	57.760	43.941	13.819
Sum	152.000	107.14	44.896

3.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det fremgår av tabell 1 i at det ble fra 15. juli fastsatt en gruppekvote på 57.760 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2002.

Tabell 2 nedenfor viser gruppekvoter og fangst pr 3. november innenfor de ulike kvoteordningene i den konvensjonelle flåten.

Tabell 2 Gruppekvoter og landet kvantum, fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper

Redskap	Gruppekvoter pr. 15. juli	Fangst pr. 3.11.02	Rest
Over 28 meter	6.354	5.567	787
Under 15 meter med samlekvote	20.737	13.712	7.025
Under 28 meter uten samlekvote	30.669	24.662	6.007
Sum	57.760	43.941	13.819

3.2.1. Fartøy på 28 meter og over

I 1998 ble deltakelsen i seifisket med garn for fartøy på 28 meter og over begrenset ved at bare fartøy som hadde deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995-1997 fikk adgang til å delta. Gruppekvoten utgjør 11,9% av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle redskaper. I 2002 ble gruppekvoten fastsatt til 6.354 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Det ble videre fastsatt en generell maksimalkvote på 220 tonn som ved justeringen av totalkvoten 15. juli ble økt til 235 tonn. På grunn av utviklingen i seifisket ble maksimalkvoten økt med 100 tonn 29. oktober.

17 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei nord for 62°N i 2002 og pr. 3. november er det fisket i alt 5.567 tonn hvorav 489 tonn er tatt som bifangst. Fartøy på 28 meter og over uten deltakeradgang i garnfisket kan ha inntil 50% sei som bifangst så lenge fisket er åpent.

3.2.2. Fartøy under 28 meter

Landsmøtet i Norges Fiskarlag gikk inn for at det skulle etableres 4 lengdegrupper av konvensjonelle fartøy under 28 meter. Men Landsmøtet understreket at en betingelse for en oppdeling av kystflåten i fire kvotegrupper, var at det ble etablert adgangsbegrensninger. Seifisket for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper var ikke adgangsbegrenset i 2002 og Fiskeridirektøren ville derfor ikke gå inn for at gruppen av fartøy under 28 meter ble delt inn i 4 lengdegrupper med tilhørende gruppeandeler.

Fartøy i den konvensjonelle flåten under 28 meter ble fra årets begynnelse regulert med maksimalkvoter. Fartøy under 15 meter i gruppe I var regulert med samlekvote, mens andre fartøy under 28 meter som ikke var med i samlekvotereguleringen var regulert med maksimalkvoter.

Tabell 3 viser maksimalkvotene slik de var etter kvotøkningen 15. juli. Fartøy under 10 meter fikk en garantert kvote på 5 tonn, angitt i parentes i tabellen under.

Tabell 3 Maksimalkvoter

Lengdegruppe	Fartøy regulert med samlekvoter maksimalkvoter 15/07 2002	Tilleggskvoter 15.07 fartøy under 28 meter som ikke er regulert med samlekvoter 2002
Under 10 meter sl.	19,2 (5) ¹	20
10 – 14,99 meter sl	30,7	32
15 – 20,99 meter sl	57,6	60
21 –27,99 meter sl	80,6	84

¹ Fartøy som ikke var regulert med samlekvoter hadde 5 tonn som garantert kvote.

Fartøy under 28 meter som ikke var regulert med samlekvote kunne fiske inntil 30.699 tonn, mens fartøy under 15 meter med samlekvote kunne fiske inntil 20.737 tonn. Gruppekvoten til fartøy under 28 meter som ikke var regulert med samlekvote var periodisert fra begynnelsen av året for å sikre en spredning av fangst og råstoff ut over året. På grunn av en svakere utvikling i fisket enn forventet, ble denne periodiseringen opphevet da totalkvoten ble økt 15. juli

Den svake fangstutviklingen fortsatte og maksimalkvotene for fartøy under 28 meter ble derfor opphevet fra og med 20. september. Den 24. september ble de fartøy som var regulert med samlekvoter og som hadde fisket opp denne gitt adgang til et fritt seifiske.

Pr 3. november er det landet 38.374 tonn av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap, og det gjenstår 13.032 av den disponible kvoten på 51.406 tonn. Av dette har fartøy under 15 meter i samlekvoteordningen fisket 13.712 tonn mens fartøy under 28 meter som ikke er regulert med samlekvoter har fisket 24.662 tonn.

3.3. NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N i 2002 ble regulert ved at det ble satt som krav at fartøy mellom 13 og 27,5 m sl. må ha hatt adgang til å delta i seinotfisket i 2001.

Etter kvoteøkningen 15. juli, var gruppekvoten for not 38.000 tonn. Notfisket har i år vært regulert med differensierte maksimalkvoter og med en periodisering av gruppekvoten. Utviklingen i maksimalkvotene fordelt etter fartøyets lengde fra 1997 til i år er vist i tabell 4.

Tabell 4 Maksimalkvoter 1997 - 2002:

Fartøy- lengde	Maksimal- kvote 1997	Maksimal- kvote 1998	Maksimal- kvote 1999	Maksimal- kvote 2000	Maksimal- kvote 2001	Maksimal- kvote 2002 pr. 15.07
under 15 m	650	330	270	151	166	179
15 - 20,9	800	440	360	202	220	270
21 - 22,9	950	550	450	252	274	364
23 - 25,9	1.100	660	540	302	328	438
over 26 m	1.250	770	630	353	382	508

Tabellen viser at maksimalkvotene har blitt redusert med vel 70% fra 1997 til 2000, mens de økte i 2001 og 2002. Overreguleringen i 2002 var på 80%.

Tabellen nedenfor viser deltakelse og landet kvantum fordelt på lengdegrupper i årene 1997 - 2002.

Tabell 5 Deltakelse og landet kvantum:

Lengde- Grupper	1997		1998		1999		2000		2001		2002 ¹	
	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn
under 15	51	3.799	76	4.322	65	3.500	51	2.371	42	1.942	20	925
15-20,9	47	10.204	66	8.612	62	8.236	51	4.538	47	2.971	31	1655
21-22,9	20	6.909	41	10.019	41	6.547	46	5.453	51	5.824	44	3.589
23-25,9	19	10.389	31	7.867	31	7.301	31	5.746	28	4.521	24	4.137
over 26	20	13.083	97	13.577	128	13.614	123	10.103	134	12.869	143	14.461
Sum	157	44.383	311	44.397	327	39.199	302	28.242	302	28.128	262	24.767

¹ Tall pr 3. november.

Økningen i deltakelsen i seinotfisket fra 1997 til 1998 førte til at det i 1999 ble innført en regulering for å hindre ytterligere ekspansjon. Veksten i antall fartøy over 26 m sl. skyldes også at Norges Sildesalgslag fra 1997 begynte å registrere bifangst av sei i ringnotfisket etter sild. Hittil i år er det registrert 91 ringnotfartøy med en bifangst på til sammen 684 tonn sei. Seinotfisket med fartøy over 90 fot (27,5 meter) er konsesjonsbelagt. Det er kun 6 fartøy som har slik konsesjon. I 2002 er det hittil 186 fartøy mellom 13 og 27,5 meter og 2 fartøy over 27,5 meter som har deltatt i seinotfisket nord for 62°N.

Fisket var periodisert ved at 40% av gruppekvoten ble avsatt til et fiske før 15. juli og 60% til et fiske etter 12. august. Det var forbudt å drive et notfiske i perioden mellom disse to datoene. Fisket i første periode ble ikke stoppet. Da det ble fisket såpass lite i første periode, ble maksimalkvotene økt med 50% den 8. august. Store innslag av sei under minstemål på notfeltene bidro til en svakere utvikling i fisket sammenlignet med tidligere år. Maksimalkvotene ble derfor ytterligere økt med 30% den 21. august og opphevet med virkning fra 17. september.

Pr. 3. november er det fisket 24.767 tonn sei med not og det gjenstod altså på det tidspunkt 13.233 tonn av gruppekvoten.

3.4. TRÅLFISKET ETTER SEI

Trålerne har 15.07 en kvote på 56.240 tonn. Som i 2001 ble det ble avsatt en kvote på 1.000 tonn til dekning av bifangst i trålfisket etter øyepål, tobis og sild. Den resterende kvoten ble fordelt med 44.992 tonn til torsketrålerne og 10.248 tonn til seitrålerne.

Tabell 6 nedenfor viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere, trålere med seitråltillatelse og trålere med nordsjø-/industritråltillatelse.

Tabell 6 Fangstutvikling i 1.000 tonn rund vekt

Konsesjon	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002 ¹
Torsketrålere	46,9	57,4	59,5	81,0	53,8	40,1	38,8	39,4	36,3	36,5	35,1
Seitrålere. ²	12,3	11,9	16,3	19,3	12,2	8,6	9,5	9,4	7,9	8,2	7,6
Bifangst industritrål o.a.	-	-	-	-	1,4	0,8	1,1	0,7	0,8	2,7	1,2
Total	59,2	69,3	75,8	100,3	67,4	49,5	49,4	49,5	45,0	47,4	43,9

¹ Fangst pr. 3. november

² Til og med 1995 omfatter tallene fangst/bifangst fra trålere med industritrål-/nordsjøttillatelse.

Av tabell 6 fremgår det kvantum sei som blir tatt som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild, samt trålfiske etter NVG-sild. I 2001 økte denne bifangsten sterkt sammenlignet med tidligere år. Trålere som driver industrifiske kan som kjent ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen, regnet i rund vekt av fangsten ombord. Spørsmålet om bifangst av sei i industritrålfisket blir for øvrig drøftet nærmere under punkt 4.5 om reguleringer av trålfisket etter sei nord for 62°N i 2003.

3.4.1. Seitrålerne

Etter økningen av den norske totalkvoten den 15. juli, ga dette seitrålerne følgende fartøyskvoter:

Tabell 7 Seitrålernes fartøyskvoter

Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antall	Fartøyskvote
Fartøy under 21 m	0,35	1	277
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,75	6	594
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	6	673
Fartøy over 400 BRT og 34 meter	1,00	3	793

Seitrålernes kvote ble periodisert ved at 20% av årskvoten skulle fiskes etter 1. september. Pr 20. oktober har seitrålerne fisket 7.550 tonn av kvoten på 10.248 tonn, slik at det gjenstår 2.698 tonn.

På grunn av utviklingen i fisket ble seitrålernes fartøyskvoter økt med 15% den 14. oktober, og med 15% på nytt den 31. oktober. Den 14. november ble maksimalkvotene igjen økt med 15%, slik at de gjeldende fartøyskvoter pr. nå varierer fra 421 tonn til 1204 tonn.

3.4.2. Torsketrålerne

Etter økningen 15. juli, hadde torsketrålerne en gruppekvote på 44.992 tonn som ble fordelt som fartøyskvoter på fartøy etter en modell som ga fabrikktrålerne en andel av gruppekvoten på 22,3%, ferskfisk/rundfrysetrålere 37,7%, mens småtrålere fikk en andel på 20%. Kvotene til de enkelte

gruppene ble deretter delt likt mellom antall fartøy i hver gruppe. Dette ga følgende kvotefaktorer og fartøykvoter:

Tabell 8 Kvotefordeling og fartøykvoter 2002

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvote	
Fabrikktrålere	1,32	603	Tonn
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	456	”
Småtrålere	0,58	264	”

Fartøykvotene i 2002 er såpass små at mange trålere også i 2002 har vært nødt til å bruke store deler av kvoten til å dekke bifangst av sei i fisket etter torsk og hyse.

Trålkvoten har hittil blitt endret 2 ganger, først ved en intern refordeling den 14.oktober som ga alle trålerne et kvotetillegg på 30 tonn pr. fartøy, og deretter et tillegg 170 tonn pr tråler den 31.oktober, slik at gjeldende fartøykvoter er på 803 tonn for fabrikktrålere, 656 tonn for ferskfisktrålerne og 464 tonn for småtrålerne. Den første refordelingen skyldtes at ikke alle torsketrålerne kom til å utnytte sin seikvote fullt ut, mens den andre refordelingen tok høyde for at det kunne komme til å gjenstå til sammen 15.000 tonn av gruppekvoten not og til konvensjonelle redskaper.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2003

4.1. GENERELT

Fiskeridepartementet har fastsatt TAC til 164.000 tonn. Når gruppekvoter o.a. skal tallfestes i det følgende, er utgangspunktet en norsk totalkvote på 154.000 tonn for 2003.

4.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

I tråd med vedtaket fra Landsmøte i Norges Fiskarlag i oktober 2001 når det gjelder fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper, vil Fiskeridirektøren foreslå følgende fordeling:

Tabell 9 Gruppekvoter 2003

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote	
Konvensjonelle redskaper	38%	58.520	Tonn
Notgruppen	25%	38.500	”
Trålgruppen	37%	56.980	”

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.3. REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

For å utnytte den individuelle veksten som finner sted i sommerhalvåret, vil det som før være hensiktsmessig å periodisere fisket slik at hovedtyngden av notfisket skjer sent på sommeren.

I 2002 ble 40% av kvoten avsatt til et fiske fra 1. januar til og med 8. juli, mens resten dvs. 60%, ble avsatt til et fiske fra og med 12. august. Tidspunktet for oppstart av andre periode var samordnet

med forslag til regulering av makrellfisket. En på forhånd fastlagt stopp-periode gir næringen muligheter for driftsplanlegging og dermed mulighet for økt verdiskapning både for flåte og landindustri. Det kan imidlertid synes som om stopp-perioden i år hadde en noe for lang varighet – noe som kan være en del av årsaken til at notgruppen ser ut til å ikke få fisket opp sin gruppekvote. Fiskeridirektøren er således innstilt på en noe kortere stopp-periode, blant annet for å gi små fartøy anledning til å fiske når vær og tilgjengelighet er best.

Fiskeridirektøren foreslår at det etter de samme prosentandeler som i 2002 avsettes et kvantum på 15.400 tonn (40%) til et fiske fra og med 1. januar til og med 13. juli og 23.100 tonn (60%) til et fiske fra og med 11. august og ut året.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme fordeling av gruppeknoten på fartøyer som i år, som var i tråd med vedtak i av 24.11.02 i Landstyret i Norges Fiskarlag, dvs.:

Tabell 10 Fordeling av gruppeknoten på lengdegrupper

Gruppe	%-andel	Kvote	
Fartøy 0 – 14,99 meter	8,8%	3.388	tonn
Fartøy mellom 15,00 – 20,99 meter	19,7%	7.584	”
Fartøy på 21 meter og over	71,5%	27.528	”
Sum	100,0%	38.500	

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten fordeles på lengdegrupper som vist i tabell 10.

Seinotfisket har tidligere vært betydelig overregulert, og maksimalkvotene i seinot har gradvis blitt redusert de siste årene, – både for å strekke varigheten på notfisket, men også for å sikre en rimelig fordeling av fangstmulighetene mellom fartøyene. Maksimalkvotene ved årets begynnelse i år ga en overregulering på ca 84%, litt høyere enn i 2001. Med utgangspunkt i fordelingsmodellen til Norges Fiskarlag, og basert på erfaringene fra årets fiske - er Fiskeridirektøren innstilt på å fastsette maksimalkvoter for 2003 som totalt sett gir omtrent samme overregulering fra årets begynnelse som i år.

En fornuftig overregulering i hver lengdegruppe gir ikke nødvendigvis sammenheng mellom kvotestørrelse og fartøystørrelse. Med utgangspunkt i samme stige som ble lagt til grunn for årets maksimalkvoter, har en i tabell 11 nedenfor beregnet maksimalkvoter for hver kvote- og lengdegruppe. Hvor stor overregulering maksimalkvoten medfører, er angitt i kolonnen til høyre. Overreguleringen gjør at forskjellen mellom maksimalkvotene neste år avviker fra årets kvotestige. Siden årets deltakelse var en del mindre enn deltakelsen i 2001, har en brukt deltakelsen i 2001 for å beregne maksimalkvotene, dette fordi fartøyene fra 2001 også vil ha deltakeradgang i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten for de forskjellige lengdegruppene fordeles som maksimalkvoter med en samlet overregulering på vel 80% for notgruppen sett under ett. Dette gir følgende maksimalkvotestige:

Tabell 11 Maksimalkvoter fordelt etter lengde

Kvotegruppe	Lengdegrupper:	Kvote- stige 2002	Maksimal- kvoter 2002	Maksimal- kvoter 2003	Over- regulering 2003
Under 15 meter	under 15 meter	1,00	179	182	125%
15 – 20,99 meter	15 – 20,9 meter	1,33	270	273	80%
Over 21 meter	21 – 22,9 meter	1,65	364	369	80%
	23 – 25,9 meter	1,98	438	443	80%
	26 meter og over	2,30	508	514	80%

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene, oppheve gruppekvotene for de ulike lengdegruppene og oppheve den samlede gruppekvoten for not dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig for å fiske opp gruppekvotene og norsk totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at forlengelse eller utskiftning til et større fartøy etter 28. april 1999, ikke skal gi grunnlag for økt kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ved utskiftning til et mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

4.4. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.4.1. Fartøy på 28 meter og over

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sine vedtak at 11% av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy på 28 meter og over.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over skal ha en andel på 11% av den konvensjonelle kvoten.

Dette utgjør 6.437 tonn sei.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn i 2003, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med garn for fartøy på 28 meter og over i 1998.

I 2002 har fartøy på 28 meter og over fisket til sammen 5.567 tonn pr 3. november, slik at det gjenstår 878 tonn av gruppekvoten på 6.354 tonn. I år og i 2001 var bifangstavsetningen 750 tonn, en reduksjon fra 2000 da den var på 1.000 tonn. Pr. 3. november er det fisket 489 tonn sei av denne bifangstavsetningen. Fartøy på 28 meter eller over som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket, kan ha inntil 50% bifangst så lenge det direkte fisket er åpent.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 750 tonn av gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 10%.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en liten overregulering ved beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell maksimalkvote på 300 tonn.

Dette gir en overregulering på ca 14% .

4.4.2 Fartøy i gruppe II under 28 meter

Under sak 12 har Fiskeridirektøren foreslått at fartøy i gruppe II skal ha en andel på 14% av den konvensjonelle kvoten i 2003. Dette gir en gruppekvote på 8.193 tonn.

På fartøynivå har fartøyene i gruppe II i år blitt regulert på lik linje med fartøy i gruppe I. Når det gjelder reguleringer av gruppe II i 2003, vises det til sak 14 om samlekvoter.

4.4.3. Fartøy under 28 meter i gruppe I

Fartøy under 28 meter i gruppe I vil som følge av forslagene ovenfor få en gruppekvote på 43.890 tonn. Finnmarksmodellen gir følgende kvotefordeling mellom lengdegruppene:

Tabell 12. Lengdegrupper og gruppekvoter

Lengdegruppe	%-andel	Gruppekvote
Fartøy under 10 meter	24%	10.534 Tonn
10 – 14,99 meter	37,3%	16.371 ”
15 – 20,99 meter	23,1%	10.139 ”
21 – 27,99 meter	15,6%	6.847
Sum	100%	43.890

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for gruppe II fordeles på fartøy over og under 15 meter i henhold til tabell 12.

Fartøy under 15 meter vil bli regulert med samlekvoter (jfr. Sak 14), og fartøy over 15 meter vil få en andel på til sammen på 16.986 tonn.

Siden fartøy i gruppe I for første gang er skilt ut som egen gruppe, bør ikke overreguleringen settes for høyt fra årets begynnelse. På den annen side tyder erfaringene fra årets fiske der maksimalkvotene ble opphevet den 20. september, på at nivået på maksimalkvotene ved årets begynnelse i år var satt i laveste laget.

I gruppen mellom 15 og 20,9 meter finnes det 371 fartøy, mens det i gruppen av fartøy mellom 21 og 27,99 meter er 166 fartøy. I forhold til gruppekvoten neste år, finner Fiskeridirektøren det fornuftig å holde maksimalkvotene på samme nivå som før de ble opphevet i år.

Dersom Finnmarksmodellen legges til grunn sammen med en flat fordeling i hver gruppe og en overregulering som gir samme nivå på maksimalkvotene som i år, medfører en overregulering som vist nedenfor:

Tabell 13 Maksimalkvoter

Lengdegruppe	Antall fartøy	Gruppekvote	Maksimalkvote	Utdelte Kvoter	Over-Regulering
Sum 15 – 20,99	371	10.139	57	21.147	108%
Sum 21 – 27,99	166	6.847	81	13.446	96%
Sum	537	16.895		34.694	104%

Maksimalkvoter beregnet på dette grunnlag gir en overregulering på hele 104%.

Ett annet alternativ er å slå de to gruppene sammen, og med samme stige som i år, gir med samme overregulering som ovenfor den samme maksimalkvoten for fartøy mellom 21 og 27,99 meter dvs. 81 tonn, og 57 tonn til fartøy mellom 15 og 20,99.

Dette viser at når det gjelder seifisket med konvensjonelle redskaper, er Finnmarksmodellen bedre egnet til å regulere fisket enn hva tilfelle er for hyse.

Fiskeridirektøren finner det imidlertid mest hensiktsmessig å regulere disse to gruppe sammen i 2003. Fiskeridirektøren er imidlertid skeptisk til å tiledele maksimalkvoter på årets nivå på grunn av den stor overreguleringen dette medfører, men er på bakgrunn av årets erfaringer innstilt på å tildele kvoter på samme nivå som i år, og etter samme stige som i år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy mellom 15 og 20,99 meter reguleres med en maksimalkvote på 57 tonn i 2003 og at tilsvarende kvote for fartøy mellom 21 og 27,99 meter settes til 81 tonn.

Disse maksimalkvoten gir samlet en overregulering på 104 %.

Fisket med konvensjonelle redskaper har vært fordelt på perioder for å sikre en spredning av fangst og råstoff ut over året. Siden reguleringsopplegget for seifisket med konvensjonelle redskaper nord for 62°N i 2003 inneholder en rekke nye momenter i forhold til tidligere års reguleringer, bla. annet ved at fartøyene under 28 meter er i en gruppe I og gruppe II med egne reguleringsopplegg i tillegg til at fartøy i gruppe I under 15 meter er regulert med samlekvoter. Dette reiser spørsmålet om ordningen med periodisering av fangsten for fartøy i gruppe I over 15 meter skal videreføres i sin nåværende form med en tredeling av året, eller om ordningen skal endres, eventuelt avskaffes. For fartøyene er det en ulempe ved å dele gruppekvoten opp i periodekvoter at fisket splittes opp som er både uhensiktsmessig og lite økonomisk rasjonelt i forhold til en kontinuerlig drift.

Behovet for periodisering henger også sammen med graden av overregulering og tilgjengelighet av sei. Overreguleringen forbundet med de maksimalkvotene som fastsettes ved årets begynnelse kan være i største laget i forhold til den første periodekvoten, slik at fisket må stoppes tidlig. Et annet forhold er at med ulike redskaper fisker sei til ulike tider i løpet av året. Garnfisket foregår i hovedsak i perioden fra slutten av september til begynnelsen av april, mens juksafisket i hovedsak foregår om sommeren. Siden de fleste båtene i gruppe I som deltar i juksafiske om sommeren er under 15 meter og vil være regulert innenfor samlekvoteordningen i 2003, er det spørsmål om det er hensiktsmessig å fortsatt dele fisket til fartøy i gruppe I over 15 i 3 perioder, eller om det er mer hensiktsmessig å dele året i bare 2 perioder.

På grunn av at overreguleringen er såpass stor, mener Fiskeridirektøren at det fortsatt er behov for en periodisering, men at året deles i to perioder i stedet for tre som i år. Tabell 14 nedenfor viser hva fartøy mellom 15 og 21 meter har fisket i perioden fra 1/1 – 31/8 og i perioden fra 1/9 – 31/12 for årene 1998 til 2002 (3.11.02).

Tabell 14 Fangst fordelt på perioder

Periode	1998		1999		2000		2001		2002	
	Tonn	i %	Tonn	i %	Tonn	i %	Tonn	i %	Tonn	i %
1/- 31/8	11 951,5	73 %	14 692,6	78 %	9 214,3	49 %	10 836,1	57 %	9 770,7	75 %
1/9 - 31/12	4 416,0	27 %	4 177,5	22 %	9 515,3	51 %	8 055,1	43 %	3 269,4	25 %
Sum	16 367,5	100 %	18 870,1	100 %	18 729,6	100 %	18 891,2	100 %	13 040,1	100 %

På bakgrunn av tabell 14, vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten i 2003 fordeles på 2 perioder på følgende måte:

Tabell 15 Periodekvoter:

Periode:	2003	%
1. januar til 31. august	9.718	60
1. september til 31. desember	6.478	40

Sum	16.196	100
-----	--------	-----

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 15 meter reguleres med en samlet gruppekvote på 16.196 tonn.

Når det gjelder bifangst, er det i år tillatt med inntil 25% bifangst av sei ved fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50%. Bifangstprosenten på 25% avregnes av samlet fangst pr uke, og samlet bifangst pr fartøy skal ikke utgjøre mer enn 40% av fartøyets maksimumkvote på årsbasis. Det ble ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket måtte stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår skulle være stort nok til å dekke bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ovenfornevnte bifangstordning videreføres i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av sei i fisket etter andre arter, men at fisket blir stoppet slik at behovet for bifangst blir tatt høyde for.

4.4.4. Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy

Det som nevnt opprettet en ny gruppe I for konvensjonelle fartøy under 28 meter, som innebærer en adgangsbegrensning av seifisket. For å hindre kvotemotivert kapasitetsoppbygning etter etablering av en deltakerordning, vil Fiskeridirektøren foreslå å innføre en ordning med skjæringsdato tilsvarende som for torsk. Det vil da være hensiktsmessig å bruke samme dato som for torsk, som er foreslått satt til deltakerforskriftens vedtakelsestidspunkt, 1. november 2002.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at forlengelse eller utskiftning til større fartøy etter 1. november 2002 skal ikke gi grunnlag for økt kvote.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at ved utskiftning til mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En norsk totalkvote på 154.000 tonn gir som nevnt en trålkvote på 56.980 tonn i 2003.

4.5.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

Som det fremgår av tabell 6 foran, blir det i tillegg til det direkte trålfisket, også tatt sei som bifangst i trålfisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Pr 3. november 2002 utgjør dette ca. 1.200 tonn. Avsetningen på 1.000 tonn er således overfisket med 300 tonn som er betydelig mindre enn i 2001 da kvoten ble overfisket med 1.700 tonn. I de fire foregående årene har kvantumet i gjennomsnitt utgjort ca. 1.000 tonn. pr år.

Trålere som driver et industritrålfiske med småmasket trål kan med hjemmel i §19 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av hele fangsten ombord. Denne regel gjelder ikke ved fiske etter tobis. Trålere med vassildtråltillatelse har en tilsvarende bifangstadgang begrenset til 10% nord for 64°N.

Tråltillatelsen (Nordsjøtillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småmasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråltillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N 9°10'Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig industritrålfiske og hensynet til å begrense bifangstfangsten så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N, og at denne trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

For å unngå en overskridelse av avsetningen i 2003 og samtidig begrense seifisket med småmasket trål, er det nødvendig å sette et tak på hvor mye bifangst det enkelte fartøy kan fiske i løpet av året. Så langt i år har flertallet av nordsjøtrålerne hatt en bifangst under 50 tonn.

Fiskeridirektøren forslår at det enkelte fartøy som fisker i medhold av en nordsjøtråltillatelse eller en avgrenset nordsjøtillatelse, ikke kan fiske mer en 50 tonn sei som bifangst.

Dersom et fartøy fisker mer enn 50 tonn, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst i resten av året.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 56.980 tonn, blir fordelt med en andel på 80% til torsketrålerne og 20% til trålere med seitråltillatelse. Fratrasket en bifangstfangst på 1.000 tonn til nordsjøtrålerne, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 10.396 tonn mens torsketrålerne får en gruppekvote på 45.584 tonn.

4.5.2. Torsketrålerne

Det forhold at torsketrålerne også i 2003 vil få lave fartøykvoter av torsk og hyse, øker betydningen av trålfisket etter sei som driftsalternativ. Trålernes fangstkapasitet er langt høyere enn det samlede kvotegrunnlaget og det er følgelig et stort reguleringsbehov i trålfisket.

For 2000 kom et forslag fra et enstemmig utvalg i Norske Trålerederiers Forening om hvordan gruppekvoten skulle fordeles mellom de ulike trålgrupper. Dette forslaget ble lagt til grunn for reguleringene i 2001 og 2002. Også Landsmøtet i Norges Fiskarlag har gitt sin tilslutning til denne fordelingen.

Denne fordelingen ga fabrikktrålerne en andel av gruppekvoten på 22,3%, ferskfisk/rundfrysetrålere 37,7%, mens småtrålere fikk en andel på 20%. Kvotene til de enkelte gruppene ble deretter delt likt mellom antall fartøy i hver gruppe. Dette ga følgende forhold mellom fartøykvoter:

Fabrikktrålere	1,32
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00
Småtrålere	0,58

Enhetskvoteordningen medfører at antall kvotefaktorer vil på det nærmeste være konstant til ordningen utløper om 12 – 13 år, samtidig som antall fartøy blir redusert. Flere ferskfisk- og rundfrysetrålere har gjennom denne ordningen skaffet seg småtrålerkvoter slik at fordelingen mellom gruppene er endret samt at fartøy i de enkelte gruppene vil ha forskjellige kvoter.

For 2003, foreslår derfor Fiskeridirektøren at torsketrålerne sin gruppekvote blir fordelt på grunnlag av følgende kvotefaktorer som gir disse kvotene:

Tabell 16 Kvotefaktorer og fartøykvoter 2003

Trålgruppe	Faktor	Fartøy kvote
Fabrikktrålere	1,32	616
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	467
Småtrålere	0,58	271

Fartøykvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøykvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote på 45.584 tonn skal bli oppfisket.

For å sikre et kvantum til landindustrien i andre halvår, kan det være hensiktsmessig å pålegge ferskfisktrålere å avsette noe av fartøykvoten til et fiske etter 1. september. Fiskeridirektøren vil vise til diskusjonen om periodisering i fartøyregulerte fiskerier under sak 9/2002. Som et ledd i forenkling av reguleringene og større grad av markedsstyring i gjennomføringen av fisket, vil Fiskeridirektøren foreslå at periodiseringen av ferskfisktrålerne etter sei avvikles.

Fiskeridirektøren foreslår en avvikling av ordningen der 20% av seikvoten til ferskfisktrålerne periodiseres til etter 1. september.

4.5.3. Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålerne gruppekvote i 2003 satt til 10.396 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for seitrålere fordeles som i 2003 som fartøykvoter på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer som i 2002:

Tabell 17 Kvotefaktorer, antall fartøy og fartøykvoter 2003

Kvotefaktor	Antall fartøy	Fartøykvote
0,35	1	281
0,75	6	602
0,85	6	682
1,00	3	803

På samme måte som for ferskfisktrålerne, foreslår Fiskeridirektøren en avvikling av ordningen der 20% av seikvoten til seitrålerne periodiseres til etter 1. september.

For å hindre en uhensiktsmessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålgruppen, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

5. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

5.1. FISKET I 2002

Etter forhandlingene med EU har Norge i 2002 en kvote på 70.200 tonn sei i Nordsjøen og Skagerrak. Av denne er 4.200 tonn avsatt til å dekke tredjelands sitt fiske, slik at den norske kvoten er på 66.000 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper med en gruppekvote på 5.500 tonn til notfisket, 8.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 52.500 tonn til trålerne. Av biologiske og markedsmessige hensyn er det også innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 2. juli til og med 12. august. Det er avsatt 35% av trålernes gruppekvote, til et fiske etter 12. august, mens det er avsatt 300 tonn av notkvoten til et fiske etter 1. september.

Tabell 18 viser utviklingen i fisket i perioden fra 2000 til 3. november 2002 .

Tabell 18 Norsk seifiske i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Fangst 2000	Fangst 2001	Gruppe- kvoter 2002	Fangst pr. 03.nov 2002	Rest- kvote 2002
Not	5.433	4.449	5.500	5.463	37
Garn og andre	9.140	7.874	8.000	6.414	1.586
Trål ²	28.634	31.621	52.500	39.440	13.060
Herav:					
Torsketrålere	15.274	19.887	34.675	27.830	6.845
Seitrålere	3.670	5.427	9.025	5.728	3.297
Nordsjøtrålere o.a.	9.690	6.307	8.800	5.882	2.918
Sum ²	43.207	43.944	66.000	51.317	14.683

¹ Inntil 3000 tonn kan fiskes som bifangst.

² I tillegg kommer bifangst av sei til oppmaling.

Tabellen viser at det gjenstår bare 37 tonn av notkvoten, mens det gjenstår 1.586 tonn av kvoten til garn og konvensjonelle redskaper. Trålfisket vil bli nærmere kommentert nedenfor.

I tillegg til gruppekvoten har seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper vært regulert på fartøynivå med en generell maksimalkvote på 450 tonn, mens det som i tidligere år ikke har vært fangstbegrensninger på fartøynivå i notfisket. Maksimalkvoten for garn og konvensjonelle redskaper ble økt til 600 tonn 15. oktober.

Også i 2002 ble trålkvoten fordelt på de ulike trålgruppene med 34.675 tonn til torsketrålerne, 9.025 tonn til seitrålere og 8.800 tonn til fartøy med nordsjøtillatelse eller avgrenset tråltillatelse. Torsketrålernes maksimalkvoter fremgår av tabell 19 nedenfor.

Tabell 19

Gruppe	Opprinnelig maksimalkvote	Tilleggskvote 12.07	Tilleggskvote 15.10
Fabrikktrålere	700	140	280
Torsketrålere	500	100	200

Dette gir en fabrikktråler en maksimalkvote på til sammen 1.120 tonn mens de andre torsketrålerne maksimalkvote på 800 tonn.

Torsketrålernes fiske i første periode ble stoppet 24. februar for å sikre at det gjensto et kvantum til fiske etter 12. august. Det var da fisket ca. 22.600 tonn. Torsketrålerne sitt fiske ble på nytt

åpnet 13. august og maksimalkvotene ble justert opp på grunn av at deltakelsen i 1. halvår var noe lavere enn forventet. Svak fangstutviklingen etter at trålfisket ble åpnet 13. august førte til at maksimalkvotene på nytt ble økt den 15. oktober. Pr. 3. november har torsketrålere fisket til sammen 27.830 tonn sei, slik at det gjenstår 6.845 tonn av gruppekvote på 34.675 tonn.

Seitrålerens gruppekvote på 9.025 tonn ble fra årets begynnelse fordelt med fartøyskvoter som fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 20 Seitrålerens maksimalkvoter/fartøyskvoter og tilleggskvoter 2002

Gruppe	Kvote-Faktor	Fartøysvote
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,75	485
Fartøy mellom 250 BRT og 450 BRT og under 34 meter	0,85	550
Fartøy over 400 BRT og over 34 meter	1,00	647

Også seitrålerne sitt seifiske viste en relativt svak fangstutvikling, slik at maksimalkvotene ble opphevet 15. oktober og det ble gitt adgang til et fritt fiske innenfor gruppekvote på 9.025 tonn.

Nordsjøtrålerne ble fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 300 tonn. Maksimalkvoten skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket, og dersom et fartøy fisker opp sin maksimalkvote, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst i resten av året. Denne maksimalkvoten ble økt fra 300 til 600 tonn den 16. oktober. Sluttседdelstatistikken viser at denne trålgruppen har fisket 5.606 tonn av gruppekvote på 8.800 tonn pr. 20 oktober. I tillegg kommer en estimert fangst på 6.187 tonn sei som har blitt oppmalt sammen med øyepål og tobis. Dette er et estimert kvantum som fremkommer på grunnlag av prøvetaking av industrifangstene.

6. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2003

Som nevnt foran har ACFM anbefalt at fiskedødeligheten bør være lavere enn $F_{pa} = 0,40$ som betyr et uttak i 2003 på under 176.000 tonn ($F_{pa} = 0,40$) i Skagerrak og Nordsjøen (ICES-område IIIa og IVa).

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført, men som et **regneeksempel**, vil en her legge til grunn at forhandlingsresultatet gir en totalkvote på samme nivå som i år - dvs. 135.000 tonn. Norges bruttokvote ut fra sonetilhørighet på 52%, skulle da bli 70.200 tonn. Norsk kvote etter avsetninger til 3. land skulle da bli i størrelsesorden 65.200 tonn.

Dersom det i forhandlingene med EU blir fastsatt en høyere TAC, vil trålkvote med tilhørende delgruppekvote og kvoter pr. fartøy måtte settes høyere enn i regneeksempelen nedenfor.

6.1. Notfisket

I tråd med vedtaket til Landsmøtet i Norges Fiskerilag, vil Fiskeridirektøren foreslå at kvoten i 2003 fastsettes til 5.500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes en egen kvote på 5.500 tonn til notfisket etter sei sør for 62°N i 2003.

6.2. Fisket med konvensjonelle redskaper

I tråd med Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at gruppekvoten for seifisket med konvensjonelle redskaper i 2003 settes til 8.000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 m stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten. Dette er tilsvarende regulering som i inneværende år.

I 2001 og 2002 ble det konvensjonelle fisket regulert med en generell maksimalkvote på 450 tonn. Dette var en reduksjon i forhold til de foregående årene da maksimalkvoten var på 500 tonn i 2000 og 600 tonn i 1999. det i øyeblikket gjenstår vel 1.600 tonn av gruppekvoten, samt at denne fartøygruppen har blitt redusert med 7 fartøy over 28 meter siden i 2001, er det etter Fiskeridirektøren behov for å justere denne maksimalkvoten noe opp.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 500 tonn.

6.3. Trålfisket

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak dvs. 50.340 tonn, tildeles trålerne.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag går inn for at det først avsettes 5.000 tonn til nordsjøtrålerne og at det resterende kvantum av trålkvoten fordeles som vist i tabellen på nedenfor;

Tabell 21 Trålkvoter

Gruppe	Andel	Gruppekvote
Gruppekvote trål		51.700
Nordsjøtrålere	Avsetn.: 5.000 tonn	5.000
Til fordeling		46.700
Nordsjøtrålere	8%	3.736
Seitrålere	19%	8.873
Torsketrålere	73 %	34.091

Fiskeridirektøren foreslår at en følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak om å fordele trålkvoten i Nordsjøen og Skagerrak som vist ovenfor.

I 2002 ble trålerne i tillegg regulert med egne maksimalkvoter innenfor de respektive gruppekvoteene. For å sikre fangstmulighetene til den enkelte tråler i størst mulig grad, samt fortsatt redusere risikoen for et overfiske, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning mest hensiktsmessig å fordele gruppekvoteene som fartøykvoter eller maksimalkvoter med liten grad av overregulering. Dette gjelder særlig fartøy med torsketråltillatelse eller, men i mindre grad fartøy med seitrål- og nordsjøtillatelse.

Av torsketrålerne har alle de gjenværende fabrikktrålerne deltatt i seifisket i Nordsjøen, og disse fartøyene har kapasitet til å fiske langt større kvanta enn årets kvote på 1.120 tonn. Når det gjelder småtrålere og ferskfisktrålere er det mange fartøy som ikke har deltatt i seifisket i Nordsjøen, og for disse to gruppene er det derfor behov for en viss overregulering i forhold til det samlede antall fartøy i de to gruppene. I år har for eksempel 18 småtrålere og 26 ferskfisk/rundfrysetrålere deltatt.

Sett under ett vil derfor Fiskeridirektøren videreføre årets modell med en maksimalkvoteregulering som gir en overregulering på 100% dersom alle fartøyene i denne gruppen deltar.

Tabell 22 Maksimalkvoter/fartøykvoter og tilleggskvoter 2002

Gruppe	Kvote-Faktor	Fartøykvote
Fabrikktrålere	1,4	916
Ferskfisktrålere og småtrålere	1,00	654

Når det gjelder seitrålerne, vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten på 8.873 fordeles på samme måte som i år, men med en overregulering på 30%.

Dette gir følgende kvoter

Tabell 23 Maksimalkvoter 2003

Gruppe	Kvote-faktor	Fartøykvote
Fartøy mellom 250BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	703
Fartøy over 400BRT og 34 meter	1,00	827

Gruppekvoten til nordsjøtrålerne på 8.736 tonn er en liten nedgang på 64 tonn i forhold til årets kvote. I år er nordsjøtrålerne blitt regulert med en maksimalkvote på 300 tonn som ble økt til 600 tonn den 3. oktober. Pr. 3. november er det registrert en fangst på 5.882 tonn på sluttседdel levert av nordsjøtrålerne. I tillegg kommer fangst av sei som er gått til oppmaling sammen med industriartene. Ved kvoteavregning av fartøyene i denne gruppen er det hittil ikke tatt hensyn til det kvantum som er beregnet medgått til oppmaling. Fiskeridirektøren vil ikke foreslå at oppmalingskvantumet tas hensyn til ved en kvoteavregning i 2003, men vil utrede dette spørsmålet nærmere med tanke på reguleringer etter 2003.

For å unngå et trålfiske på sei under minstemål, er hovedregelen at sei skal fiskes med stormasket trål. Trålere som driver et industrifiske med småmasket trål, unntatt ved fiske etter tobis, kan imidlertid med hjemmel i §18 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av hele fangsten om bord.

Bifangstbestemmelsen er en avveining mellom å ikke tillate et fiske etter torsk, hyse og sei med småmasket redskap, og på den annen side at det er nødvendig med en tillatt innblanding av disse artene for å kunne gjennomføre et industrifiske. Med den store overkapasiteten i industritrålerflåten i øyeblikket, kan det være grunn til å anta at enkelte fartøy fisker mer sei innenfor bifangstordningen enn det som er nødvendig for å gjennomføre et industritrålfiske, for på den måten å øke verdien av fangsten. Mange nordsjøtrålere har begrensede driftsalternativer til industrifisket etter øyepål, tobis og kolmule, og bifangsten av sei gir for mange av disse fartøyene et betydelig tilskudd til fangstverdien. Samlet sett vil derfor deltakelsen i denne gruppen trolig bli like stor i 2003 som i år dvs. ca. 60 fartøy.

En maksimalkvote vil bidra til at det enkelte fartøy må begrense bifangst av sei i industritrålfisket, og Fiskeridirektøren vil videreføre denne ordningen i 2003. Med utgangspunkt i den foreslåtte gruppekvoten på 8.736 tonn, i 2002 er kvoten 8.800 tonn, og erfaringene fra årets fiske, vil Fiskeridirektøren foreslå at nordsjøtrålerne også reguleres med en maksimalkvote på 300 tonn også i 2003.

Etter noe diskusjon ble det enighet i Reguleringsrådet om fisket periodiseres med et kvantum på 15.400 tonn (40%) fra og med 1. januar til og med 13. juli og 23.100 tonn (60%) fra og med 14. juli og ut året. Reguleringsrådet ble enig om å ikke anbefale en sommerstopp i notfisket etter sei, i det en mente at salgslaget ville være i stand til å regulere et slikt fiske innenfor salgslagets reguleringsfullmakter.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å dele seinotgruppen inn i følgende lengdegrupper med tilhørende andeler av gruppeknoten:

under 15,00 m.s.l	3.388 tonn (8,8%)
15,00 – 20,99 m.s.l.	7.584 tonn (19,7%)
21 m.s.l. og over	27.528 tonn (71,5%)

Dette er samme fordeling som Landsmøtet i Norges Fiskarlag går inn for.

Det var også enighet om at seinotfisket reguleres med differensierte maksimalkvoter, og at følgende kvotestige og maksimalkvoter legges til grunn:

Lengdegrupper:	Kvotefaktor:	Maksimalkvote:
under 15 meter	1,00	182
15 – 20,9	1,33	273
21 – 22,9	1,65	369
23 – 25,9	1,98	443
26 meter og over	2,30	514

Dette innebærer en samlet overregulering på ca. 80% for notgruppen sett under ett.

Det var videre enighet om at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å endre/oppheve maksimalkvotene, oppheve gruppeknoten for de enkelte lengdegruppene og oppheve den samlede gruppeknoten for not dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig for at gruppeknoten og totalkvotene skal bli oppfisket.

Reguleringsrådet sluttet seg også til Fiskeridirektørens forslag om at forlengelse eller utskiftning til et større fartøy etter 28. april 1999 ikke skal gi grunnlag for økt kvote, samt at ved utskiftning til et mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde fra og med 2003.

Regulering av fisket med konvensjonelle redskap.

Fartøy på eller over 28 meter.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at gruppeknoten for fartøy på eller over 28 meter settes til 11% av gruppeknoten for konvensjonelle fartøy, noe som utgjør 6.437 tonn. Dette er i samsvar med vedtaket fra Landsmøtet i Norges Fiskarlag.

Det var også enighet om at 750 tonn av gruppeknoten for konvensjonelle fartøy over 28 meter blir avsatt til dekning av bifangst.

Fiskeridirektøren foreslo at når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, skal det være tillatt å ha inntil 10% bifangst av sei i fisket etter andre arter.

Norges Fiskarlag foreslo bifangstprosenten satt til 25%. Dette ble begrunnet med at noen fartøy fisket med garn etter at fisket var stoppet, og at disse hadde behov for høyere innblanding enn 10%.

Fiskeridirektøren trakk sitt forslag, og et enstemmig Reguleringsråd sluttet seg til Fiskarlagets forslag.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om å videreføre ordningen med at andre fartøy på eller over 28 meter uten deltakeradgang i direktefisket med garn kan ha inntil 50% sei som bifangst når fisket er åpent.

Reguleringsrådet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om at fartøy på eller over 28 meter største lengde reguleres med en maksimalkvote på 300 tonn. Dette gir en overregulering på ca 14%.

Fartøy i gruppe II.

Reguleringsrådet drøftet størrelsen på gruppeknoten for fartøy som deltar i gruppe II. Fiskeridirektøren foreslo at den nye gruppe II i fisket etter torsk, hyse og sei gis en andel på 14% av den konvensjonelle kvoten i 2003, noe som utgjør 8.193 tonn. Det var enighet i Reguleringsrådet om dette.

Reguleringsrådet sluttet seg til forslaget om at samtlige fartøy i gruppe II reguleres med samlekvoter av torsk, hyse og sei.

Sett på bakgrunn av at kvotene vil inngå som en del av garanterte samlekvoter, og at kvotene for inneværende år var fastsatt uten inndeling i gruppe I og II, samt det forhold at med samlekvoter kan ikke-utnyttede kvoter av sei og hyse konverteres til torsk, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning behov for et noe strammere reguleringsopplegg fra årets begynnelse enn hva som var tilfelle i 2002. Fiskeridirektøren foreslo derfor maksimalkvoter etter følgende stige:

Lengdegrupper:	Maksimalkvoter:
under 8 meter	6 tonn
8 – 9,99	8,4 tonn
10 – 14,99	9,6 tonn
over 15 meter	11,4 tonn

Et enstemmig Reguleringsråd sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Fartøy i gruppe I.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å følge Norges Fiskarlags landsmøtevedtak fra 2001 om å dele gruppe I inn i følgende lengdegrupper med tilhørende andeler av gruppeknoten:

Lengdegrupper:	%-andel	Gruppekvote:
under 10 meter	24%	10.534 tonn
10 – 14,99	37,3%	16.371 tonn
15 – 20,99	23,1%	10.139 tonn
21 – 27,99	15,6%	6.847 tonn
Sum	100%	43.890 tonn

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er Finnmarksmodellen i sin nåværende form lite egnet til å regulere seifisket for konvensjonelle fartøy mellom 15 og 27,99 meter og foreslo på denne bakgrunn at fartøy mellom 15 og 27,99 meter reguleres med en samlet gruppekvote på 16.986 tonn. Reguleringsrådet sluttet seg til dette.

Det var også enighet om at fartøy under 15 meter, reguleres med samlekvoter av torsk, hyse og sei.

Når det gjelder spørsmålet om maksimalkvotenes størrelse foreslo Fiskeridirektøren at konvensjonelle fartøy mellom 15 og 20,99 meter reguleres med en maksimalkvote på 57 tonn i 2003, og at kvoten for fartøy mellom 21 og 27,99 meter settes 82 tonn.

Norges Fiskarlag mente at en burde starte mer offensivt og foreslo maksimalkvoter på 90 tonn til fartøy mellom 15 og 20,99 meter og 120 tonn til fartøy mellom 21 og 27,99 meter.

Det ble etter noe diskusjon enighet i Reguleringsrådet om et kompromissforslag som innebar maksimalkvoter på 75 tonn til fartøy mellom 15 og 20,99 meter og 100 tonn til fartøy mellom 21 og 27,99 meter.

Når det gjelder maksimalkvoter for fartøy i de to gruppene under 15 meter, var Fiskeridirektørens opprinnelige forslag at fartøy under 10 meter skulle reguleres med maksimalkvoter på 19 tonn, mens fartøy fra og med 10 til og med 14,99 meter skulle reguleres med maksimalkvoter på 31 tonn.

Etter litt diskusjon ble det imidlertid enighet om å bruke tilsvarende inndeling som for torskestigen, og at maksimalkvotene fastsettes etter følgende tabell:

Lengdegrupper:	Fartøykvote
0 - 6,99	20 tonn
7 - 7,99	23 tonn
8 - 8,99	26 tonn
9 - 9,99	29 tonn
10 - 10,99	32 tonn
11 - 11,99	35 tonn
12 - 12,99	38 tonn
13 - 13,99	41 tonn
14 - 14,99	44 tonn

Når det gjelder periodisering av gruppekvote for fartøy over 15 meter, var det enighet i Reguleringsrådet om en fordeling på 60% i perioden 1. januar til 31. august og 40% i perioden 1. september til og med 31. desember.

Reguleringsrådet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om at det ikke avsettes et eget kvantum til dekning av bifangst av sei i fisket etter andre arter, men at fisket blir stoppet slik at det blir tatt høyde for behovet for bifangst.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om å videreføre bifangstordningen fra 2002, herunder at det settes et tak (40% av fartøyets maksimalkvote) på hvor mye sei et fartøy kan ta som bifangst.

Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslo at forlengelse eller utskiftning til større fartøy etter 1. november 2002 ikke skal kunne gi grunnlag for økt kvote. Reguleringsrådet sluttet seg til dette.

Det var også enighet om at ved utskiftning til mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

Regulering av trålfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at trålnes gruppekvote på 56.980 tonn i likhet med tidligere år fordeles med 80% til torsketrålerne og 20% til seitrålerne.

Det var videre enighet om at det avsettes 1.000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62° N, og at denne trekkes fra seitrålnes gruppekvote.

Reguleringsrådet sluttet seg også til forslaget om at det enkelte fartøy med nordsjøtillatelse ikke kan fiske mer enn 50 tonn sei som bifangst.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at torsketrålnes fiske reguleres med fartøykvoter, som også skal dekke bifangst av sei i andre fiskerier.

Når det gjelder fartøykvotenes størrelse ble det fra Norges Fiskarlag påpekt at det på grunnlag av erfaringene fra i år og tidligere år, kunne være hensiktsmessig å legge inn en overregulering av fartøykvotene fra årets begynnelse. Reguleringsrådet sluttet seg til dette, og det var således enighet om at fartøykvotene overreguleres med 7,5%, noe som gir følgende fordeling:

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvote i tonn
Fabrikktrålere	1,32	663
Ferskfisk- og rundfrystrålere	1,00	502
Småtrålere	0,58	291

Det var også enighet om at fartøykvotene kan justeres dersom dette er nødvendig for at gruppekvoten skal bli oppfisket.

Som et ledd i forenkling av reguleringene og større grad av markedsstyring i gjennomføringen av fisket, foreslo Fiskeridirektøren at periodiseringen av ferskfisktrålnes fiske avvikles. Forslaget reiste prinsipielle innvendinger fra landsiden, men Reguleringsrådet sluttet seg etter noe debatt til Fiskeridirektørens forslag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at seitrålnes gruppekvote på 10.396 tonn fordeles som fartøykvoter på de enkelte fartøy etter den samme gruppeinndeling som for inneværende år. Dette gir følgende kvoter:

Kvotefaktor	Fartøykvote i tonn
0,35	281
0,75	602
0,85	682
1,00	803

Det var også enighet om at fartøykvotene kan justeres dersom dette er nødvendig for at gruppekvoten skal bli oppfisket.

Tilsvarende som for ferskfisktrålerne, foreslo Fiskeridirektøren en avvikling av ordningen der 20% av seikvoten til seitrålerne periodiseres til etter 1. september. Reguleringsrådet sluttet seg til forslaget.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å videreføre gjeldende skjæringsdato (1. januar 1998) for beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy. Dette innebærer at fartøyene ikke gis økt kvote som følge av utskiftning og forlengelse etter 1. januar 1998.

REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

Regulering av notfisket.

Fiskeridirektøren foreslo at det avsettes en kvote på 5.500 tonn til notfisket.

Under henvisning til at det var god etterspørsel i markedet for småfallen notsei, foreslo FHL at notkvoten for 2003 ble økt til 8.000 tonn.

Det ble deretter foretatt avstemming.

8 representanter (Gullestad, Wold, G. Olsen, O. Olsen, Remøy, Jakobsen, Hansen og Eriksen) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

3 representanter (Larsen, Helland og Dahl) stemte for forslaget til FHL.

Regulering av fisket med konvensjonelle redskap.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap settes til 8.000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, var det videre enighet om at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 meter stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten.

Det var også enighet om at fartøy som fisker med konvensjonelle redskap reguleres med en maksimalkvote på 500 tonn.

Regulering av trålfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at 5.000 tonn av trålernes gruppekvote avsettes til nordsjøtrålerne, og at det resterende kvantum av trålkvoten fordeles med 8% på nordsjøtrålerne, 19% på seitrålerne og 73% på torsketrålerne.

Det var videre enighet om at gruppekvoten til seitrålerne fordeles med like store fartøykvoter til samtlige fartøy.

Når det gjelder torsketrålernes kvote var det enighet i Reguleringsrådet at denne fordeles med en faktor på 1,0 til ferskfisktrålerne og småtrålerne og 1,4 til fabrikktrålerne.

Det var også enighet om at nordsjøtrålerne reguleres med en maksimalkvote på 300 tonn pr. fartøy, hvorav 30 tonn gis som en garantert kvote. Maksimalkvoten skal dekke både et eventuelt direkte fiske etter sei og bifangst i industritrålfisket.

Reguleringsrådet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om stopp i trålfisket etter sei fra og med mandag 30. juni til og med søndag 10. august.

Fiskeridirektøren foreslo trålfisket periodisert slik at inntil 65% av gruppekvoten kan fiskes før sommerstoppen og 35% etter stoppen.

Norges Fiskarlag viste til at tilgangen på fisk var dårligere i andre periode og foreslo at 80% av gruppekvoten kunne fiskes før sommerstoppen og 20% etter.

FHL sa at fordelingen 65/35 hadde vært et ønske fra industrien.

Som et kompromiss foreslo Fiskeridirektøren at 75% kunne fiskes før stoppen og 25% etter. Reguleringsrådet sluttet seg til dette.

3.1.4 Northeast Arctic saithe (Subareas I and II)

State of stock/exploitation: The stock is within safe biological limits. Fishing mortality in 2001 is below F_{pa} and SSB in 2002 is well above B_{pa} . After a long period of low stock size, the stock recovered during the 1990s with the recruitment of several above-average year classes. The exploitation pattern has shifted to the older ages due in part to the increase in minimum landing size (1999).

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock. For management objectives to meet precautionary criteria, their aim should be to reduce or maintain fishing mortality below F_{pa} and to increase or maintain spawning stock biomass above B_{pa} .

Precautionary Approach reference points (established in 1998):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 89 000 t, the lowest observed SSB in the 35-year time-series	B_{pa} is set at 150 000 t, the SSB below which the probability of poor year classes increases
F_{lim} is 0.45, the fishing mortality associated with potential stock collapse	F_{pa} be set at 0.26. This value is considered to have a 95% probability of avoiding the F_{lim}

Technical Basis:

$B_{lim} = B_{loss}$	B_{pa} = examination of stock-recruit plot
$F_{lim} = \text{Median value of } F_{loss}$	$F_{pa} = F_{lim} * 0.6$

Advice on management: ICES advises that fishing mortality should be below F_{pa} , corresponding to a catch in 2003 of less than 168 000 t.

Comparison with previous assessment and advice: Comparison with previous assessments shows that there has been a tendency to overestimate the fishing mortality in the assessment year.

Relevant factors to be considered in management: The estimation of incoming recruitment for forecasting purposes is difficult as the year classes are estimated by the acoustic survey after they have started recruiting to the fishery, and migration out from the near coast areas causes variation in the distributional availability of 2-year-old saithe.

Catch forecast for 2003:

Basis: TAC; Landings (2002) = 152; $F(2002)=0.24$; SSB(2003) = 370.

F(2003 onwards)	Basis	Catch (2003)	Landings (2003)	SSB (2004)
0.04	$0.2F_{sq}$		32	503
0.09	$0.4F_{sq}$		63	474
0.13	$0.6F_{sq}$		91	447
0.17	$0.8F_{sq}$		118	422
0.22	F_{sq}		144	398
0.26	$F_{pa}(1.2F_{sq})$		169	375

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Medium- and long-term projections: At $F_{status\ quo}$ the catch is expected to increase slightly during the period, to 155 000 t in 2007. At the same fishing mortality SSB is expected to increase to about 420 000 t in 2006.

Elaboration and special comment: Since the early 1960s, the fishery has been dominated by purse seine and trawl fisheries, with a traditional gill net fishery for spawning saithe as the third major component. The purse seine fishery is conducted in coastal areas and fjords. Historically, purse seiners and trawlers have taken roughly equal shares of the catches. Recent regulation changes led to less relative amounts taken by purse seine in 2000 and in 2001.

Based on the TAC set and estimates of catches for other gears, quotas are set for purse seine and trawl fisheries. In the Norwegian fishery, quotas may be transferred between purse seiners and trawlers based on negotiations if it becomes clear that the quota allocated to one of the fleets will not be taken.

In addition to quotas, the fisheries are managed by minimum mesh size limitations, minimum landing size, by-catch regulations, and area closures. On March 1st 1999 the minimum landing size was increased to 45 cm for trawl and conventional gears, and to 42 cm (north of Lofoten) and 40 cm (between 62°N and Lofoten) for purse seine, with an exception for the first 3000 t purse seine catch between 62°N and 65°30'N, where the minimum landing size remains at 35 cm.

The analytical assessment is based on catch-at-age data, an acoustic survey data, and revised CPUE data from two commercial fleets.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, 16 – 25 April 2002 (ICES CM 2002/ACFM:18).

Yield and spawning biomass per Recruit

F-reference points:

	Fish Mort	Yield/R	SSB/R
	Ages 3-6		
Average Current	0.218	0.743	2.040
F_{max}	0.257	0.746	1.697
$F_{0.1}$	0.114	0.675	3.680
F_{med}	0.345	0.739	1.189

Catch data (Tables 3.1.4.1–2):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. To advice	Agreed TAC ²	Official landings	ACFM landings
1987	No increase in F; TAC; protect juveniles	90	-	92	92
1988	No increase in F	< 83	-	114	114
1989	<i>Status quo</i> F; TAC	120	120	122	122
1990	$F \leq F_{med}$; TAC	93	103	96	96
1991	F at F_{low} ; TAC	90	100	107	107
1992	Within safe biological limits	115	115	128	128
1993	Within safe biological limits	132 ¹	132	154	154
1994	No increase in F	158 ¹	145	147	147
1995	No increase in F	221 ¹	165	168	168
1996	No increase in F	158 ¹	163	171	171
1997	Reduction of F to F_{med} or below	107	125	144	144
1998	Reduction of F to F_{med} or below	117	145 ³	154	154
1999	Reduce F below F_{pa}	87	144 ⁴	150	150
2000	Reduce F below F_{pa}	89	125 ⁵	135	135
2001	Reduce F below F_{pa}	<115	135	134	134
2002	Maintain F below F_{pa}	< 152	152		
2003	Maintain F below F_{pa}	< 168			

¹ Predicted catch at *status quo* F. ² Set by Norwegian authorities. ³ TAC first set at 125 000 t, increased in May 1998 after an inter-sessional assessment. ⁴ TAC set after an inter-sessional assessment in December 1998. ⁵ TAC set after an inter-sessional assessment in December 1999. Weights in '000 t.

3.5.5

Saithe in Subarea IV (North Sea), Division IIIa (Skagerrak), and Subarea VI (West of Scotland and Rockall)

State of stock/exploitation: The stock is within safe biological limits. Fishing mortality has declined from 1986 to 2001, and is estimated below F_{pa} in 2001. SSB has remained near or below B_{pa} since 1984, but it has increased in the late 1990s and is estimated to be above B_{pa} since 1999.

Management objectives: In 1999 the EU and Norway have "agreed to implement a long-term management plan for the saithe stock, which is consistent with the precautionary approach and is intended to constrain harvesting within safe biological limits and designed to provide for sustainable fisheries and greater potential yield. The plan shall consist of the following elements:

1. Every effort shall be made to maintain a minimum level of SSB greater than 106 000 t (B_{lim}).
2. For 2000 and subsequent years the Parties agreed to restrict their fishing on the basis of a TAC

consistent with a fishing mortality rate of 0.40 for appropriate age groups as defined by ICES.

3. Should the SSB fall below a reference point of 200 000 t (B_{pa}), the fishing mortality referred to under paragraph 2 shall be adapted in the light of scientific estimates of the conditions then prevailing. Such adaptation shall ensure a safe and rapid recovery of SSB to a level in excess of 200 000 t.
4. The Parties shall, as appropriate, review and revise these management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES."

ICES considers that the agreed Precautionary Approach reference points in the management plan are consistent with the precautionary approach, provided they are used as upper bounds on F and lower bounds on SSB, and not as targets.

Precautionary Approach reference points (unchanged since 1999):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 106 000 t.	B_{pa} be set at 200 000 t.
F_{lim} is 0.60.	F_{pa} be set at 0.40.

Technical basis:

$B_{lim}=B_{loss}=106\ 000\ t.$	B_{pa} Impaired recruitment at SSB less than 200 000 t. This affords a high probability of maintaining SSB above B_{lim} , taking into account the uncertainty of assessments. Below this value the probability of below-average recruitment increases.
$F_{lim}=F_{loss}=0.6$, the fishing mortality estimated to lead to potential stock collapse.	$F_{pa}=5^{th}$ percentile of F_{loss} (0.45) implies that $B_{eq} < B_{pa}$. $F = 0.4$ implies that $B_{eq} > B_{pa}$ and $P(SSB_{MT} < B_{pa}) < 10\%$. This F is considered to provide approximately 95% probability of avoiding F_{lim} , taking into account the uncertainty of the assessment.

Advice on management: ICES advises that fishing mortality in 2003 should be less than F_{pa} , corresponding to landings in 2003 of less than 193 000 t.

Relevant factors to be considered in management: There is no long-term gain in yield by increasing current fishing mortality. Restricting landings to 132 000 t would maintain *status quo* fishing mortality and would increase stability of catches in the medium term.

Before 1999, saithe in Subarea VI and saithe in Sub-area IV and Division IIIa were assessed as two separate stocks. The ICES advice applies to the combined areas IIIa, IV, and VI.

The assessment is considered to be uncertain because there are few survey data to confirm the stock trends as calibrated by commercial CPUE. The catch forecast is mainly driven by the assumption of average recruitment, with about one quarter of the forecast 2003 landings and 2004 SSB originating from this assumption. This means that the forecasts may not track fluctuations in the stock particularly well. Medium-term considerations indicate that continued fishing at F_{sq} implies low probability of falling below B_{pa} .

Catch forecast for 2003:

Basis: TAC(2002)=Landings(2002)=149; F(2002)= 0.29; SSB(2003) = 325.

F(2003 onwards)	Basis	Total Landings	Landings IIIa & IV* (2003)	Landings VI* (2003)	SSB(2004)
0.15	0.6*F _{sq}	84	76.4	7.6	386
0.20	0.8*F _{sq}	109	99.2	9.8	361
0.25	1.0*F _{sq}	132	120.1	11.9	338
0.30	1.2*F _{sq}	153	139.2	13.8	317
0.34	1.4*F _{sq}	173	157.4	15.6	297
0.40	1.61*F _{sq} (=F _{pa})	193	175.6	17.4	277
0.44	1.8*F _{sq}	211	192.0	19.0	261

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

*Landings split according to average in 1993-1998.

Medium- and long-term projections: Results of the medium-term analysis indicate that under the *status quo* fishing mortality there is a low probability of falling below B_{pa} in the medium-term.

Comparison with previous assessment and advice:

This assessment gives a new estimate of fishing mortality in 2000 which is 11% lower than the estimate from last year, and estimates of SSB in 2000 and 2001 which are respectively 6% lower and higher compared to the estimates from last year. The general tendency of this assessment to overestimate F and underestimate SSB appears to be reduced.

Elaboration and special comment:

Saithe in the North Sea are mainly taken in a direct trawl fishery in deep water near the Northern Shelf edge and the Norwegian deeps. Norwegian, French, and German trawlers take the majority of the catches. In the first half of the year the fishery is directed towards mature fish, while immature fish dominate in the catches the rest of the year. The main fishery was developed in the beginning of 1970s. In later years, the trawlers have also exploited deep-water fish.

The fishery in Subarea VI consists largely of a directed French, German, and Norwegian deep-water fishery operating on the shelf edge, and a Scottish fishery operating inshore.

The proportional contribution of saithe landings by area over different periods is as follows:

Period	Area IIIa & IV	Area VI
1982-1998	86%	14%
1988-1998	87%	13%
1993-1998	91%	9%

The assessment of saithe in the North Sea and area VIa was reviewed by the North Sea Commission Fisheries Partnership in August 2002. The review consisted of a scientific review by three independent scientific experts and a public review with the participation of fishermen organizations. The general conclusion of the review was that the assessment was carried out according to appropriate standards although there was concern about the reliance on commercial CPUE data for the calibration of the assessment. The fishermen broadly shared the perception on the development in the stock.

Analytical assessment is based on catch-at-age analysis using CPUE information from commercial fisheries. Lack of recruitment indices for recent and incoming year classes makes catch predictions imprecise.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, 11 – 20 June 2002 (ICES CM 2003/ACFM: 02).

Yield and-spawning biomass per Recruit

F-reference points:

	Fish Mort Ages 2-6	Yield/R	SSB/R
Average Current	0.280	0.632	1.401
F _{max}	0.170	0.654	2.409
F _{0.1}	0.090	0.604	4.108
F _{med}	0.412	0.600	0.857

Catch data (Tables 3.5.5.1-2):

Saithe in IV and IIIa

Year	ICES Advice	Predicted landings corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	Reduce F	<198	173	154	149
1988	60% of F(86); TAC	156	165	113	107
1989	No increase in F; TAC	170	170	92	92
1990	No increase in F; TAC	120	120	85	88
1991	No increase in F; TAC	125	125	93	99
1992	No increase in F; TAC	102	110	92	92
1993	70% of F(91) ~ 93 000 t	93	93	99	105
1994	Reduce F by 30%	72	97	90	102
1995	No increase in F	107	107	97	113
1996	No increase in F	111	111	96	110
1997	No increase in F	113	115	86	103
1998	Reduce F by 20%	97	97	88	100
1999	Reduce F to F_{pa}	104	110	108	107
2000	Reduce F by 30 %	75	85	85	87
2001	Reduce F by 20 %	87	87	86	90
2002	$F < F_{pa}$	<135	135		
2003	$F < F_{pa}$	<176			

Weights in '000 t.

Saithe in VI

Year	ICES Advice	Predicted landings corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	F reduced towards F_{max}	19	27.8	32.5	31.4
1988	80% of F(86); TAC	35	35	32.8	34.2
1989	$F < 0.3$; TAC	20	30	22.4	25.6
1990	80% of F(88); TAC	24	29	18.0	19.9
1991	Stop SSB decline; TAC	21	22	17.9	17.0
1992	Avoid further reduction in SSB	<19	17	10.8	11.8
1993	$F = 0.21$	6.3	14	14.5	13.9
1994	Lowest possible F		14	13.0 ²	12.8
1995	Significant reduction in effort	-	16	10.6 ²	11.8
1996	No increase in F	10.2 ¹	13	9.4 ²	9.4
1997	Significant reduction in F		12	8.6 ²	9.4
1998	60% Reduction in F	4.8	10.9	7.4 ²	8.4
1999	60% reduction in F	4.8	7.5	6.8	7.3
2000	Reduce F by 30 %	6.0	7	6.4	5.9
2001	Reduce F by 20 %	9.0	9	8.7	8.4
2002	$F < F_{pa}$	<13	14		
2003	$F < F_{pa}$	<17			

¹Status quo catch. ²Incomplete data. Weights in '000 t.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Eiling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
15112002

Vår referanse
200200273/3-
532,2

FISKEKONTROLLFORBUD	
Deres fartyg 333	Deres referanse

S	15. NOV. 2002	
	Saksnr. 2002/20120	Dok.nr. 1
U.O. §		

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2003

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøtet 12. – 14. november 2002 reguleringene av fisket etter sei i 2003 og fattet følgende vedtak:

A) Fisket etter sei nord for 62° N

" Norges Fiskarlag viser til at kvoten av sei nord for 62° N for 2003 ennå ikke er fastsatt. Ut fra de signaler som er gitt fra Havforskningen, er bestandssituasjonen for sei nord for 62° N i en fortsatt meget positiv utvikling.

Norges Fiskarlag legger til grunn at kvoten for 2003 settes slik at det stilles til disposisjon et kvantum på minst 160.000 tonn for norske fiskere.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag behandlet i oktober 2001 «Ressursfordelingsutvalgets Innstilling» og vedtok en langsiktig fordeling av ressursene for de neste 6 år. I tillegg ble det vedtatt en fordeling mellom de forskjellige kvotegruppene som fisker med sei med konvensjonelle redskaper og der fartøyet er under 28 meter, samt for fartøy som fisker etter sei med not nord for 62° N.

I tillegg har Fiskeridepartementet 1. november 2002 vedtatt opprettet en ny gruppe I for torsk, sei og hyse, Landsstyret vedtok i denne forbindelse i sak 40/02 at 88% av gruppekvoten til fartøy som fisker etter sei nord for 62° N med konvensjonelle redskaper skulle avsettes til gruppe I, mens 12 % skulle avsettes til fartøy i gruppe II.

Det vises til landsstyrets vedtak av 12. november 2002 om konsekvensene av de vilkår Fiskeridepartementet fastsatte for opprykk fra gruppe II til den nye gruppe I og hvor det ble krevd at denne beslutningen ble trukket tilbake og at prosessen må starte på nytt.

Norges Fiskarlag finner det vanskelig å gi konkrete tilrådninger om et konkret reguleringsopplegg for fisket etter sei nord for 62° N ut fra den situasjonen som har oppstått.

Ut fra tidligere vedtak i sak 7/01 i Landsmøtet samt vedtak i Landsstyret om fordeling av sei mellom gruppene og innad i gruppene, vil Norges Fiskarlag i forbindelse med tilrådingen om et reguleringsopplegg for 2003 som utgangspunkt legge disse vedtakene til grunn.

Med bakgrunn i de vedtak som er fattet, blir den norske totalkvoten av sei å fordele på deltakende grupper som følger:

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Gruppe	% - andel
Konvensjonelle redskaper	38 %
Notgruppen	25 %
Trålgruppen	37 %

Fordeling innenfor trål

Trålergruppe	% - andel
Seitrål	20,0 %
Småtrål	20,0 %
Fabrikktrål	22,3 %
Ferskfisk-/rundfrysetrål	37,7 %

Fordeling innenfor konvensjonell gruppe

Gruppe	% - andel
Fartøy over 28 meter	11 %
Fordelt under 28 m	89%

Fordeling innenfor konvensjonelle redskaper

Lengdegruppe	% - andel
Fartøy under 10 m	24,0
10 – 14,99 meter	37,3
15 – 20,99 meter	23,1
21 – 27,99 meter	15,6

Fordeling innenfor notgruppen

	% - andel
Under 14,99 meter	8,8
15 – 20,99 meter	19,7
21 – 27,99 meter	64,2
Fartøy på eller over 28 meter	7,3

Trål.

Gruppeknoten til fartøy med seitråltillatelse fordeles på deltakende fartøyer etter samme opplegg som for 2001. Norges Fiskarlag vil tilrå at følgende faktorer legges til grunn for fordeling av gruppeknoten:

- fartøy med kvotefaktor 0.35
- fartøy med kvotefaktor 0.75
- fartøy med kvotefaktor 0.85
- fartøy med kvotefaktor 1.00

Norges Fiskarlag legger til grunn at fartøyets størrelse som er innført i merkeregisteret 1. januar 1998 er avgjørende for hvilken lengdegruppe fartøyet

skal plasseres i.

I tråd med Landsmøtets vedtak settes det av et kvantum på 1,000 tonn til dekning av bifangst av sei ved fiske for fartøy med nordsjøtrållatelse som fisker i området nord om 62° N og at dette belastes med 50% fra seitrålemes gruppekvote og 50% fra den øvrige trålgruppen.

Norges Fiskarlag tilrår at dette kvantumet blir fordelt med 500 tonn for perioden 1. januar til 30. mai 2003, og 500 tonn for perioden 1. juni til 31. desember 2003.

Fordelingen i de øvrige gruppen i trål vil Norges Fiskarlag tilrå følger Landsmøtets tilrådning, jfr. pkt. 3 ovenfor. Det bør legges inn en overregulering innenfor de enkelte gruppene som reduserer behovet for senere refordelinger.

KONVENSJONELLE.

Fartøy over 28 meter som fisker etter sei med konvensjonelle redskaper.

Norges Fiskarlag tilrår at av gruppekvoten til fartøy over 28 meter som fisker etter sei med konvensjonelle redskaper nord for 62° N avsettes det 500 tonn til dekning av bifangst av sei ved fiske etter andre fiskeslag.

Det resterende kvantum av gruppekvoten fordeles på deltakende fartøyer som maksimalkvoter med en overregulering på 15% fra årets begynnelse. Dersom dette medfører at gruppekvoten til det direkte fisket kan bli overfisket, må fisket stoppes når bifangstavsetningen gjenstår.

Fartøy under 28 meter som fisker etter sei med konvensjonelle redskaper.

Med utgangspunkt i Landsmøtets vedtak om ny inndeling av fartøygruppen under 28 meter som fisker etter sei med konvensjonelle redskaper og vedtaket om en ny gruppe i torsk, sei og hyse, kjenner man ikke det antall fartøy som kommer til å delta i denne gruppen.

Erfaringene fra 2002 tilsier imidlertid at det fra årets begynnelse bør legges inn større overregulering på de enkelte fartøygruppene i 2003, slik at de områder som har sei tilgjengelig tidlig på året gis anledning til å utnytte kvotene.

Norges Fiskarlag vil derfor tilrå at avsetningen innenfor hver av de fire hovedlengdegruppene av fartøy under 28 meter, blir fordelt som maksimalkvoter.

Avsetningen til de fire hovedlengdegruppene bør periodiseres også i 2003. Periodiseringen bør ta hensyn til at det er et større kvantum som fiskes i siste halvdel enn første halvdel av året.

Etter en totalvurdering vil Norges Fiskarlag tilrå at det iverksettes to perioder i fisket etter sei, og at 1. periode går fra 1. januar til 30. juni og 2. periode går fra 1. juli 2003 og ut året. Avsetningen til 1. periode bør være 45% av hovedlengdegruppens kvantum, mens 55% avsettes til et fiske i 2. periode.

Fartøy som deltar i samlekvoteordningen, gis en kvote fra årets begynnelse og blir ikke berørt av periodiseringen.

Fartøy som fisker etter sei med not nord for 62° N.

For fartøy som fisker etter sei med not, vil Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten til not fordeles på de hovedlengdegrupper og med de prosentandeler som framgår av pkt. 3 foran.

Fordeling av kvoten innenfor den enkelte hovedlengdegruppe for det enkelte fartøy som fisker etter sei med not, vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles på det enkelte fartøy med en overfordeling på 50% i 2003. Dersom det viser seg at det blir gjenstående et større kvantum av 1. periodekvote i 2003, bør det foretas justering av maksimumkvotene forut for 2. periode.

Norges Fiskarlag tilrå at seinotfisket periodiseres med 40% før 1. juli og 60% til et fiske fra og med 1. juli 2003. Det må ikke innføres stopp i fisket etter sei med not, med mindre periodekvoten er oppfisket.

B) FISKET ETTER SEI SØR.

Norges Fiskarlag viser til at det enda ikke er forhandlet fram en kvote av sei sør for 62° N for 2003. Det forventes imidlertid en økning i kvoten.

Det vises til Landsmøtets vedtak i oktober 2001 i "Ressurssaken", hvor det tilrås en fordeling av sei sør for 62° N på deltakende grupper. I samme vedtak tilrås også fordeling innenfor trålgruppen.

Norges Fiskarlag tilrå at fordelingen av totalkvoten av sei sør for 62° N fordeles i tråd med tilrådingen fra Landsmøtet. Dette gir følgende fordeling:

8.000 tonn til konvensjonelle redskaper
5.500 tonn til notgruppen
resterende kvantum avsettes til trålergruppen

Av avsetningen til trål, avsettes først 5.000 tonn til nordsjøtrålerne
Resterende kvantum av trålkvoten fordeles internt i trålergruppen som følger:

Gruppe	Prosentandel
Nordsjøtillatelse	8 %
Seitrålere	19 %
Ferskfisk- /rundfrysetrålere	15 %
Småtrålere	10 %
Fabrikktrålere	48 %

Fisket etter sei med trål

Norges Fiskarlag tilrå at det internt i trålergruppen gis en differensiert maksimumkvote etter samme nøkkel som i 2002 med følgende faktorer:

fabrikkskip 1.4
småtrål, rundfryse-/ferskfisktrålere 1.0

Den enkelte kvote innenfor trålgruppen overfordles med 100%. Kvoten til det enkelte fartøy periodiseres ikke.

Norges Fiskarlag tilrå at fisket etter sei med trål periodiseres med 80% av gruppekvoten til et fiske før 1. juli 2003 og 20% til et fiske etter 15. august 2003.

Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten til fartøy med seitråltillatelse fordeles med flate maksimumkvoter på deltakende fartøyer.

Konvensjonelle.

Norges Fiskarlag viser til høringsnotat om adgangsbegrensning for fartøy som fisker etter sei sør for 62° N med konvensjonelle redskap. Det er forventet at denne vil være på plass foran sesongen 2003.

Med bakgrunn i at det ikke kan forventes noen økt deltakelse i fisket etter sei sør for 62° N med konvensjonelle redskaper i 2003, forutsatt at det iverksettes en adgangsbegrensning, og at kvantum avsatt til dette fisket er det samme som i 2002, vil Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten fordeles på deltakende fartøyer med 500 tonn på hvert fartøy.

Not.

Det er også i fisket etter sei med not sør for 62° N foreslått innført adgangsbegrensning for fartøy over 13 meter. Norges Fiskarlag tilrådte at grensen ble satt til 15 meter.

Forventet deltakelse i fisket etter sei med not sør for 62° N forventes å bli som i 2002. Norges Fiskarlag vil derfor tilrå at fisket etter sei med not gjennomføres som et fritt fiske innenfor gruppekvoten som er avsatt."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Eiling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

51510320

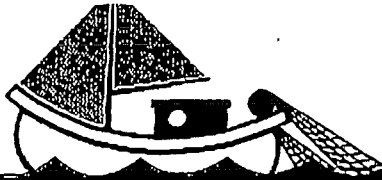
Tu

NE 1420
004
Korin Pb
u
Telle
u
Rf

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80
Telefax 52 81 71 88

Sør-Norges

TRÅLERLAG

Postboks 15
4252 AVALDSNES

Ny adresse og telefonnummer:

Smedesundet 90 Bankgiro 5340 10 06888
5527 Haugesund Postgiro 8807 156887
telefon 52 86 69 80
telefax 52 86 69 81
e-post sor_norges.tralerlag@chello.no
web www.tralerlaget.no

AR-NR.	333
	9. NOV. 2002
SÅKNR.	2002/15874
DOK.NR.	2

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

Haugesund, den 15. november 2002

SEIREGULERINGENE 2003

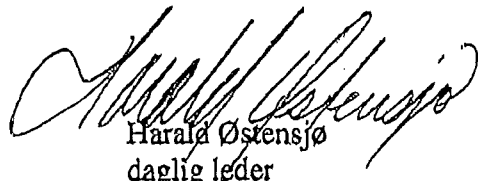
Styret i Sør-Norges Trålerlag har i møte 14.11.2002 drøftet ovennevnte sak og vil komme med følgende uttale i tillegg til den i brev av 2.9.2002 om samme sak :

Sei sør for 62. gr. n. br.

Trålerlaget vil kreve at maks.kvotene settes atskillig høyere i 2003 enn i 2002 og at dette gjøres f. o. m. 01.01.2003. Maks.kvoten ble satt til 300 tonn i 2002 og senere hevet til 600 tonn. Seikvoten ser også ut til å øke i 2003.

Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Kopi til: Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag

SAMLEKVOTE AV BUNNFISK FOR KYSTFLÅTEN – EVALUERING OG EVENTUELL VIDEREFØRING AV SAMLEKVOTEORDNINGEN.

Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER.

Fiskeridirektøren foreslår at man viderefører ordningen med samlekvote som reguleringsform for fartøy under 15 meter i gruppe I torsk som fra 2003 også utvides til å omfatte hyse og sei. Videre innføres samlekvote som reguleringsform for fartøy i den nye gruppe II i fisket etter torsk, hyse og sei. Samlekvote vil være garanterte og vil omfatte torsk, hyse og sei nord for 62°N. Omregningsfaktorene mellom artene foreslås satt slik: 1 kg sei = 0,25 torskeenheter, 1 kg hyse = 0,7 torskeenheter og 1 kg torsk = 1 torskeenheter. I 2003 er det tillatt å fiske inntil 75% av samlekvote for torsk i gruppe I og 80% i gruppe II.

2. BAKGRUNN FOR SAMLEKVOTEREGULERINGEN

I 2001 ble det gjennomført et pilotprosjekt med samlekvote for fartøy i kystflåten som fisket torsk, hyse og sei med konvensjonelle redskaper i området nord for 62° nord. 187 fartøy deltok. Alle lengdegrupper for kystflåten under 28 meter var representerte i pilotprosjektet som med hensyn til utvalgte fartøy også hadde en rimelig god geografisk spredning.

På bakgrunn av en omfattende høringsprosess høsten 2001 fremkom det nokså klart at aktørene i næringene så vel som representanter for Fiskeridirektoratets ytre etat stilte seg positivt til bruk av samlekvote som reguleringsmetode.

3. SAMLEKVOTEREGULERINGEN I 2002

3.1. Parametrene for reguleringsopplegget

På bakgrunn av erfaringene fra pilotprosjektet ble det vedtatt å videreføre samlekvote som reguleringsmetode i 2002, men da ikke som et nytt pilotprosjekt, men som erstatning for store deler av reguleringsopplegget for kystflåten i årene før 2002. Dette innebar bl.a. at det i motsetning til i pilotprosjektet, ikke var frivillig å delta i samlekvote-reguleringen. På grunn av at det ikke var etablert en gruppe I som også skulle omfatte hyse og sei, ble det nødvendig å ta utgangspunkt i de fartøy som hadde adgang i gruppe I torsk. Med virkning for 2002 ble det derfor vedtatt å innføre samlekvote-regulering med følgende parametere:

- Samlekvote-reguleringen omfatter fisket etter torsk, hyse og sei med konvensjonelle redskaper i området nord for 62° nord.
- Alle fartøy under 15 meter største lengde med adgang i gruppe I torsk er underlagt samlekvote-regulering.
- Lengdegruppene i Norges Fiskarlag sitt Landsmøtevedtak 7/01 (Finnmarksmodellen) er lagt til grunn (For samlekvote-fartøyene betyr det lengdegruppene 0-9,99 meter og 10-14,99 meter).

- For å regne om til et kvantum samlekvote pr. fartøy er hysekvotene omregnet med faktor = 0,7 og seikvotene med faktor = 0,3.
- For torsk er gjeldende kvotestige med meterintervaller videreført, mens maksimalkvotene for hyse og sei er differensierte for fartøy over og under 10 meter.
- Maksimalt 90 % av samlekvoten kan fiskes som torsk. Dette er ansett som et kompromiss mellom på den ene side å ikke hindre den frie tilpasningen innenfor et tildelt kvantum samlekvote, og på den andre side begrense et eventuelt stort overfiske av torsk.
- I tillegg til et kvantum på 53.613 tonn torsk, er 11.672 tonn hyse og 20.737 tonn sei avsatt til samlekvotereguleringen av gruppekvotene på henholdsvis 25.845 tonn hyse og 51.406 tonn sei til konvensjonelle fartøy under 28 meter.
- Bifangst må dekkes innenfor hvert fartøy sitt kvantum av samlekvote.
- Eventuelle refordelinger på grunn av utviklingen i fisket til andre grupper vil ikke omfatte fartøyene i samlekvotereguleringen. Den eneste aktuelle justeringen av kvotene ville være en intern refordeling fordi reguleringsopplegget hadde vært for stramt fra årets begynnelse.
- Kvotene i samlekvotereguleringen skal være garanterte. Samlekvotefartøyene vil ikke bli stoppet; dette uavhengig av stopp for andre grupper og hvordan det reelle fangstuttaket måtte bli i forhold til de tre mållartene torsk, hyse og sei. Om det for eksempel skulle vise seg at samlekvotefartøyenes fiske ville medføre overfiske på torsk og underfiske på hyse og sei, ville fisket likevel ikke bli stoppet.

3.2. Utviklingen i fisket

Da samlekvotereguleringen ble iverksatt pr. 01.01.02 var reguleringen basert på de kvoter som fremgår av Tabell 1 nedenfor:

Tabell 1. Samlekvoter pr. fartøy. 01.01.02. Torsk, hyse, sei i tonn og summen av disse uttrykt som kvantum samlekvote – dvs. i torskeenheter, pr. lengdegruppe.

Lengdegruppe	Samle-			
	Torsk	Hyse	Sei	kvote
0 - 6,99 m	17,4	14,0	18,0	32,6
7 - 7,99 m	21,2	14,0	18,0	36,4
8 - 8,99 m	23,7	14,0	18,0	38,9
9 - 9,99 m	29,9	14,0	18,0	45,1
10 - 10,99 m	34,0	17,5	28,8	54,9
11 - 11,99 m	43,9	17,5	28,8	64,8
12 - 12,99 m	53,7	17,5	28,8	74,6
13 - 13,99 m	66,9	17,5	28,8	87,8
14 - 14,99 m	76,8	17,5	28,8	97,7

Tabell 2. Antall utdelte kvoter av torsk, hyse og sei i tonn pr. lengdegruppe og totalt. Utdelte kvoter som sum tonn samlekvote.

Lengdegruppe	Antall fartøy 2002 ¹	SUM UTDELTE KVOTER AV:			Sum samlekvoter 2002
		av torsk	av hyse	av sei	
0 - 6,99 m	30	522	420	540	978
7 - 7,99 m	86	1 823	1 204	1 548	3 130
8 - 8,99 m	214	5 072	2 996	3 852	8 325
9 - 9,99 m	398	11 900	5 572	7 164	17 950
10 - 10,99 m	599	20 366	10 483	17 251	32 879
11 - 11,99 m	101	4 434	1 768	2 909	6 544
12 - 12,99 m	184	9 881	3 220	5 299	13 725
13 - 13,99 m	107	7 158	1 873	3 082	9 394
14 - 14,99 m	181	13 901	3 168	5 213	17 682
Sum	1 900	75 057	30 702	46 858	110 606
Fordeling i % av samlekvoter		68 %	19 %	13 %	100 %
Gruppekvoter		53 613	11 672	20 737	68 005
Overregulering		40 %	163 %	126 %	63 %

¹ Antall fartøy pr 1/1 – 2002.

Tabell 3. Oppfisket kvantum av torsk, hyse og sei i tonn av fartøyene i samlekvotereguleringen. Fangst pr. 3. november.

Lengdegruppe	Torsk	Hyse	Sei	Sum	Sum samlekvoter	Torsk	Hyse	Sei
						i %	i %	i %
0 - 6,99 m	138	14	20	172	154	80 %	8 %	12 %
7 - 7,99 m	713	93	164	970	827	74 %	10 %	17 %
8 - 8,99 m	2 647	331	838	3 816	3 130	69 %	9 %	22 %
9 - 9,99 m	8 455	1 196	1 669	11 320	9 793	75 %	11 %	15 %
10 - 10,99 m	20 699	3 204	3 911	27 814	24 115	74 %	12 %	14 %
11 - 11,99 m	3 681	562	757	5 000	4 302	74 %	11 %	15 %
12 - 12,99 m	10 269	1 259	2 003	13 531	11 751	76 %	9 %	15 %
13 - 13,99 m	5 654	724	917	7 295	6 436	78 %	10 %	13 %
14 - 14,99 m	14 579	2 512	3 432	20 523	17 367	71 %	12 %	17 %
Sum	66 835	9 895	13 711	90 441	77 875	74 %	11 %	15 %
Gruppekvote	53 613	11 672	20 737	86 022	68 005			
Over/under-fiske i tonn	13 222	-1 777	-7 026	4 419	9 870			
Over/under-fiske i %	25 %	-15 %	-34 %	5 %	15 %			

Tabell 4. Samlekvoteordningen. Fangst i tonn pr 3. november 2002 fordelt etter fylke.

Fylke	Torsk	Hyse	Sei	Sum	Torsk i %	Hyse i %	Sei i %
Finnmark	15 587	3 358	998	19 943	78 %	17 %	5 %
Troms	14 229	2 005	1 696	17 930	79 %	11 %	9 %
Nordland	26 137	3 179	7 055	36 371	72 %	9 %	19 %
Nord Trøndelag	1 964	194	429	2 587	76 %	7 %	17 %
Sør- Trøndelag	2 243	70	546	2 859	78 %	2 %	19 %
Møre og Romsdal	4 845	736	2 374	7 955	61 %	9 %	30 %
Sogn og Fjordane	1 014	203	263	1 480	69 %	14 %	18 %
Hordaland	259	108	88	455	57 %	24 %	19 %
Rogaland	115	6	192	313	37 %	2 %	61 %
Vest Agder	442	36	71	549	81 %	7 %	13 %
Sum	66 835	9 895	13 712	90 442	74 %	11 %	15 %

En sammenholding av tabellene 2, 3 og 4 viser at fangstfordelingen på de tre artene er "skeiv" i det torsk kvotene er overfisket, mens hyse- og seikvotene er underfisket. Dette kan skyldes flere forhold. Rapporter fra feltene antyder at tilgjengeligheten på skrei i perioder var svært bra sammenlignet med året før. I 2002 er landet i alt vel 44.000 tonn skrei, vel 14.000 tonn mer enn året før.

En av intensjonene var at samlekvotefartøyene skulle ha garanterte kvoter. Dette innbar også at de ikke skulle få del i eventuelle refordelinger i løpet av året. I forbindelse med at TAC for sei nord for 62° nord ble økt fra 152.000 til 162.000 tonn i sommer, fikk også samlekvotefartøyene økt sitt kvotegrnlag ved at seikvotene i samlekvotene ble økt med 7%. Denne kvoteøkningen kunne imidlertid ikke omgjøres til torsk som fortsatt var begrenset til maksimalt 90 % av samlekvoten pr. 1. januar. Denne økningen kunne la seg forsvare også i forhold til filosofien bak samlekvoteregulering fordi økningen i TAC representerte et helt nytt tilleggskvantum for alle fartøy som fisker sei.

Bl.a. på grunn av den svake fangstutviklingen i seinotfisket nord for 62° nord på sensommeren/tidlig høst, ble det nødvendig å refordele seikvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Fra og med 20.september har fartøy over 15 meter som fisker sei med konvensjonelle redskap ikke hatt noen kvantumsbegrensning pr. fartøy. Samlekvotefartøyene fikk også være med på denne refordelingen da samlekvotefartøy kunne fiske fritt fra og med 24. september. Men det var et krav at fartøyet måtte ha fisket sin samlekvote.

Å gi et fritt fiske på sei til fartøyene i samlekvotereguleringen har imidlertid en del problematiske sider: Det kan argumenteres at overfisket på torsk ikke dekkes inn på en biologisk og forvaltningsmessig forvarlig måte. Dessuten undermineres hele hovedtankegangen bak samlekvotereguleringen, nemlig at den enkelte fisker har et kvantum som det må husholdes med på årsbasis. En må i denne sammenhengen også huske på at samlekvotefartøyene har hatt fiskemuligheter gjennom hele året, mens både torsk fisket og hyse fisket har vært stengt i lange perioder for konvensjonelle fartøy over 15 meter. I tillegg innebar fritt fiske etter sei for samlekvotefartøyene at man måtte tillate bifangst av torsk ut over fartøyets samlekvote.

3.3. Evaluering av samlekvoteordningen i 2002.

Samlekvotereguleringen for fartøy under 15 meter har ikke vært gjenstand for en egen høringsprosess på samme måte som evalueringen av pilotprosjektet høsten 2001. Det er imidlertid Fiskeridirektøren sin oppfatning at samlekvotereguleringen stort sett er svært positivt mottatt både av fiskerne og av kontrollinstansene. Målsettingen om å skape mer ro i fisket og redusere kappfisket, slik at de enkelte fiskere bedre kan utnytte lokale fortrinn, synes i stor grad å

være oppnådd. Viktig for evalueringen av samlekvotereguleringen er også positive uttalelser fra årsmøtene i fylkesfiskarlagene; dessuten har mange enkeltfiskere gitt uttrykk for å være svært fornøyde med samlekvotereguleringen, særlig fordi den har bidratt til å redusere driftskostnadene sammenlignet med tidligere år.

Samlekvoteordningen har således mange gode egenskaper. På grunn av at kvotene er garanterte mister imidlertid Fiseridirektøren det styringsverktøy som ligger i det å kunne stoppe fisket når en gruppekvote er tatt. I samlekvoteordningen har Fiskeridirektøren tre muligheter til å påvirke utviklingen i fisket; den ene er omregningsfaktorene, den andre er størrelsen på tillatt torskeandel, og den tredje er overreguleringsgraden for de 3 artene.

For 2002 kan det konstateres at samlekvoteordningen har ført til et alt for stort uttak av torsk, og et alt for lite uttak av sei. Overfisket av torsk er et alvorlig problem som må løses, og viktigste utfordring ved fastsettelse av ordningen for 2003 blir å få eliminert overfisket. Dette vil etter Fiskeridirektørens oppfatning være en sentral forutsetning for at ordningen skal kunne fortsette i årene som kommer.

Det må understrekes at en grunnleggende forutsetning for hele ordningen er at dersom en art blir overfisket, må dette oppveies av at en annen art blir underfisket. I tillegg må det være slik at et slikt underfisket kvantum ikke refordeles til andre grupper, men faktisk forblir ufisket i angjeldende år.

4. SAMLEKVOTEREGULERING I 2003.

4.1. Fartøygruppene og gruppekvoter

En vesentlig forskjell på 2003 sammenlignet med 2002 er at med virkning fra 1. januar 2003 vil gruppe I for konvensjonelle fartøy under 28 meter utvides til også å omfatte fartøy med adgang til å delta i fisket etter hyse og sei. Med denne nye adgangsreguleringen på plass vil det i prinsippet være enklere å videreføre hovedelementene i samlekvotereguleringen etter torsk, hyse og sei da dette betinger at det tas utgangspunkt i fartøy som er underlagt adgangsregulering. For 2003 vil en således ta utgangspunkt i den nye gruppe I når parametrene for samlekvotereguleringen skal utformes.

Det er mer enn 10 ganger så mange fartøy i samlekvotereguleringen i 2002 sammenlignet med pilotprosjektet i 2001. Fra enkelte hold er det gitt uttrykk for at også de større fartøyene i kystflåten samt enkelte grupper i havfiskeflåten også bør reguleres med samlekvoter. Selv om det isolert sett kan argumenteres for at samlekvoteregulering også bør kunne innføres for de større fartøyene, er denne reguleringsmetoden etter Fiskeridirektørens sitt syn først og fremst velegnet for de mindre fartøyene med mindre mobilitet og dermed mindre muligheter til å kunne delta i forskjellige typer fiskerier. Dessuten er Fiskeridirektøren av den oppfatning at samlekvotereguleringen ennå ikke har funnet sin endelige form; en god del erfaring gjenstår derfor å vinne før denne reguleringsmetoden eventuelt kan anvendes også i forhold til større fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 15 meter i den nye gruppe I med adgang til å fiske torsk, hyse og sei, reguleres med samlekvoter i 2003.

Når det gjelder fartøy i gruppe II, vurderte Fiskeridirektøren å innføre en samlekvoteregulering før Reguleringsrådets møte i november i fjor, men fant dette vanskelig så lenge hyse- og seifisket ikke var lukket. Da det nå er innført en adgangsbegrensning i hyse- og seifisket, er Fiskeridirektøren innstilt på å utvide ordningen med samlekvoter til også å omfatte fartøy i gruppe II til erstatning for dagens reguleringsopplegg for denne gruppen. For fartøy i gruppe II,

som i all hovedsak består av mindre og ikke helårsdrevne kystfartøy vil en samlekvoteordning medføre et enklere reguleringsopplegg som burde være velegnet for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at fartøy i gruppe II sitt fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N, reguleres med samlekvoter i 2003.

4.2. Omregning av hyse og sei til torskeenheter

Omregningsfaktorene bør som hovedregel stå fast for et helt kalenderår, bla. for å skape forutsigbarhet når det gjelder kvotegrunnlaget for de enkelte fiskere med samlekvote. Omregningsfaktorene bør også i utgangspunktet i stor grad gjenspeile de reelle prisforholdene i markedet, men bør kunne avvike fra disse dersom en ønsker å stimulere til økt uttak av en av artene.

I 2002 er som kjent omregningsfaktorene fastsatt slik at ett tonn torsk = 0,7 tonn hyse og 0,3 tonn sei. Tabell 5 nedenfor viser en del prisrelasjoner mellom torsk, hyse og sei omsatt i Norges Råfisklag sitt distrikt fra 1999 og til nå i 2002.

Tabell 5

	1999	2000	2001	2002	Gjeldende faktorer
Torsk	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Hyse	0,76	0,79	0,82	0,77	0,70
Sei	0,38	0,31	0,33	0,33	0,30

Tabellen viser at den faktiske prisdifferansen mellom torsk og hyse på den ene side, og torsk og sei på den andre, har vært mindre enn de faktorene som ble lagt til grunn for årets regulering. Dersom faktorene på hyse og sei er lavere enn det faktiske prisforholdet mellom de to artene og torsk, burde dette teoretisk sett stimulere til økt fiske av både sei og hyse. Et annet forhold som påvirker bildet i motsatt retning er at tilgjengelighet og driftskostnader i torskefisket helt åpenbart har vært lavere enn driftskostnadene i hyse- og seifisket.

En har i øyeblikket ikke grunnlag til å forvente at det skal skje større endringer i de relative prisforhold mellom artene i 2003.

Erfaringene fra fisket i år tyder på at spesielt seifaktoren ikke har vært tilstrekkelig gunstig til at en større del av kvoten skulle blitt fisket som sei. For å stimulere til et økt uttak av sei innenfor samlekvoteordningen, vil derfor Fiskeridirektøren foreslå å redusere faktoren til 0,25.

Fiskeridirektøren foreslår at omregningsfaktorene til torskeenheter settes til 0,7 for hyse og 0,25 for sei.

4.3 Begrensning på fiske av en art innenfor samlekvotene.

Som kjent kan maksimalt 90 % av samlekvoten pr. fartøy fiskes som torsk etter 2002-reguleringen. For hyse og sei gjelder ingen slike begrensninger.

I forkant av 2002-reguleringen foreslo Norges Fiskarlag at maksimalt 70 % av samlekvotegrunnlaget skulle kunne fiskes som torsk. En nærmere studie av tallmaterialet viste at en så sterk begrensning ville ha hindret fartøy i de tre største lengdegruppene i å kunne fiske det kvantum torsk som inngikk i samlekvotegrunnlaget. En viktig årsak til dette var imidlertid en overregulering av torskekvotene i 2002 på 40%, noe som i ettertid har vist seg å være altfor høyt. Bl.a. for å ikke begrense det som hadde vært mange fartøyers naturlige tilpasning med hensyn til

torskefiske, ble det bestemt at begrensningen burde ligge på 90 %. Med det gode torskefisket tidligere i år, må det imidlertid i ettertid konstateres at en maksimalandel på 90 % torsk ikke representerte en sterk nok begrensning på torskefisket. Tabell 6 nedenfor viser beregnet reguleringseffekt av ulike andeler av torsk i forhold til det fisket som har foregått i 2002.

Tabell 6

Prosentandel Torsk	Kvantums- Effekt
90 %	589
80 %	2.493
75 %	4.233
70 %	6.368
65 %	8.852
60 %	11.658

Sammenholdes tabellene 3 og 6 ser en at overfisket av torsk pr. 3.11.02 ville vært bortimot halvert dersom maksimal torskeandel for eksempel hadde vært 70%. For å få eliminert overfisket av torsk er det således behov for en kombinasjon av både å redusere overreguleringsgraden og å redusere andelen av samlekvoten som tillates tatt ut som torsk.

Hvor stor andelen skal være, vil avhenge av størrelsen på kvotene av de tre artene som står til rådighet for fartøyene i henholdsvis gruppe I og II. Andelene må tilpasses slik at fartøyene kan fiske sine tildelte kvoter av torsk. I det en viser til samlekvoteforslagene under punkt 4.4. og 4.5 nedenfor,

vil Fiskeridirektøren foreslå at maksimalt 75 % av tonn utdelt samlekvote til hvert fartøy i gruppe I kan fiskes som torsk, og at tilsvarende andel settes til 80% for fartøy i gruppe II.

4.4 Forslag til samlekvoteregulering av fartøyene under 15 meter i gruppe I

I henhold til forslagene i sak 12 og 13 vil fartøy under 15 meter i den nye gruppe I ha til disposisjon gruppekvoter torsk, hyse og sei i 2003 som vist i tabell 7 nedenfor. Tabellen viser i tillegg hva dette utgjør i torskeenheter. For sammenligningens skyld har vi også tatt med de faktiske og omregnede kvanta for inneværende år.

Tabell 7

Lengdegruppe	Torsk	Hyse	Sei	Sum
0 - 9,99 m	14 065	3 298	10 534	27 897
10 -14,99 m	40 602	10 236	16 247	67 085
Sum gruppekvoter 2003	54 667	13 534	26 781	94 982
Samlekvoter 2003	54 667	9 474	6 695	70 836
Sum gruppekvoter 2002	53 361	11 672	20 737	85 770
Samlekvoter 2002	53 361	8 170	6 221	67 753
Fangst i torskenh. 2002	66 835	6 927	3 428	77 189
Fangst hittil i 2002 i % av kvoten i 2003	122 %	73 %	51 %	109 %

Ved å sammenholde årets fangst med neste års kvoter omregnet i torskeenheter, og forutsetter at utviklingen i fisket blir omtrent som i år, viser tabell 7 at det samlet er et reguleringsbehov på 9 % dersom en skal klare å holde fisket innenfor de tildelte samlekvoter.

Når det gjelder de enkelte artene, er det et reguleringsbehov på hele 22 % for torsk på den ene side, mens en ikke har fisket opp kvotene av hyse og sei.

Tabell 7 indikerer at det er et behov for å redusere graden av overregulering. Tabellen antyder at en samlet reduksjon på 9% er nok til at samlekvoten totalt ikke vil bli overfisket, men denne reduksjonen inneholder ingen garanti for at avsetningen av torsk ikke kan bli overfisket. To forhold som ytterligere øker behovet for å redusere overreguleringen, er for det første at året ikke er omme slik at overfisket i år vil bli enda større. For det andre vil nye fartøy i gruppe I neste år øke antallet fartøy i gruppen med vel 10%. Isolert sett vil det være et reguleringsbehov for torsk på anslagsvis 25%, mens det for samlekvoteordningen totalt vil være et reguleringsbehov på anslagsvis 11 - 12%.

I prinsippet kunne overreguleringen av hyse og sei økt noe på grunn av økningen i gruppekvote av hyse- og seikvote, men overreguleringen for disse artene er allerede stor slik at det bare er grunnlag bare for en mindre oppjustering av hyse- og seikomponentene i samlekvotemodellen.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at samlekvotene beregnes slik at overreguleringen for torsk reduseres med ca 25 % i forhold til "maksimalkvote" av torsk i 2002, mens overreguleringen når det gjelder hyse og sei tilpasses slik at reguleringsbehovet på 11 – 12% når det gjelder samlekvoteordningen sett under ett skulle bli dekket inn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at torskestigen brukes for å fordele kvoten på fartøynivå i de ulike lengdegruppene når det gjelder torsk, mens en bruker årets fordeling mellom fartøy over og under 10 meter når det gjelder hyse og sei.

I tabell 8 nedenfor har vi regnet om de individuelle kvotene av torsk, hyse og sei til samlekvoter ved å bruke omregningsfaktor 0,7 for hyse og 0,25 for sei.

Tabell 8. Samlekvoter 2003

Lengdegruppe	Torsk	Hyse	Sei	Samle-	75 %
				kvote	Torsk
0 – 6,99 m	14	15	19	29,3	21,9
7 – 7,99 m	17	15	19	32,3	24,2
8 – 8,99 m	19	15	19	34,3	25,7
9 – 9,99 m	24	15	19	39,3	29,4
10 - 10,99 m	27	19	31	48,1	36,0
11 - 11,99 m	35	19	31	56,1	42,0
12 - 12,99 m	43	19	31	64,1	48,0
13 - 13,99 m	53	19	31	74,1	55,5
14 - 14,99 m	61	19	31	82,1	61,5

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 15 meter i gruppe I reguleres med samlekvoter som vist i tabellen ovenfor.

Når inntil 75% av samlekvoten kan fiskes som torsk, vil fartøyene kunne fiske mer torsk enn hva de ville blitt tildelt i kvote dersom samlekvoteordningen ikke var blitt innført, men denne muligheten er redusert fra inneværende år, og blir mindre jo større fartøyet er.

Fiskeridirektøren vil til slutt peke på at det er nødvendig med et bedre erfaringsgrunnlag når det gjelder bruk av samlekvoter som reguleringsverktøy. I en situasjon med utprøving av både Finnmarksmodellen og samlekvoteregulering, er det nødvendig med større erfaringsgrunnlag for å finne de tilpassede kvotestørrelsene. Det må understrekes at det er en overordnet målsetting å unngå et overfiske av torsk kvoten i 2003. Dersom det skulle vise seg at nivået på samlekvotene er satt for lavt i forhold til målsettingen om at samlekvotefartøyene skal få fiske sine gruppekvote omregnet i sum samlekvoter, kan størrelsen på samlekvotene justeres på

SAK 15/02

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2003.

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER.

Reguleringsopplegget for fisket av blåkveite foreslås videreført i 2003

2. FISKET I 2001.

Tabell 1 viser fangst av blåkveite fordelt på redskap ved årsslutt 2001.

Tabell 1: Landet kvantum 2001.

Grupper	Landet kvantum	Herav forskningsfangst
Konvensjonelle:		
Fartøy < 28 meter	5.278 tonn	
Fartøy ≥ 28 meter	2.332 tonn	86 tonn
Sum konvensjonelle	7.610 tonn	86 tonn
Trål	3.277 tonn	728 tonn
Sum	10.887 tonn	814 tonn

3. REGULERINGEN I 2002.

Reguleringen av det direkte fiske i 2002 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, har kunnet delta i det direkte kystfisket etter blåkveite.
- tillatt med et direkte fiske i perioden 10. juni til 7. juli
- forbud mot et direkte fiske nord for 71°30'N
- differensierte maksimalkvoter regulert etter fartøylengde. Disse var som følger:

Tabell 2: Maksimalkvoter 2002.

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 m	10 tonn
14 - 19,9 m	12 tonn
20 - 27,9 m	14 tonn

Også i år var det et vilkår om at fartøy som skulle delta i det direkte kystfisket måtte være skriftlig påmeldt til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag innen 1. juni. I følge Norges Fiskarlag ville en slik påmelding, samt offentliggjøring av listen over påmeldte fartøy, motvirke at fangst ble ført på fiktive fartøy. 639 fartøy meldte seg på til årets direkte blåkveitefiske, hvilket er 50 færre fartøy enn i fjor.

I følge sluttseddelregisteret var antall deltakere i det direkte blåkveitefiske lavere enn i fjor, dvs. 431 i 2002 mot 491 i 2001. Det er også landet et lavere kvantum blåkveite i det direkte

fisket i år enn i fjor. Markedsmessige forhold som pris og avsetningsmuligheter, er hovedårsak til det lavere aktivitetsnivået i år sammenlignet med i fjor.

Tillatt bifangst for fartøy uten adgang i det direkte fisket og samtlige fartøy når det direkte fisket ikke er åpent, er 12 % i den enkelte fangst og 7 % om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. For fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke, regnes bifangsten pr. uke basert på summen av alle sluttседler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra mandag til og med søndag. Blåkveite som ble tatt som bifangst før det direkte fisket åpnet 10. juni, gikk til som fradrag i det enkelte fartøys maksimumkvote i det direkte fisket.

4. UTVIKLINGEN I FISKET I 2002.

Tabell 3 gir en oversikt over oppfisket kvanta av blåkveite fordelt på redskap så langt i år.

Tabell 3: Landet kvantum pr. 10. oktober.

Grupper	Landet kvantum	Hvorav forskningsfangst
Konvensjonelle fartøy < 28 m	4.205 tonn	
Konvensjonelle fartøy ≥ 28 meter	610 tonn	23 tonn
Sum konvensjonelle	4.815 tonn	23 tonn
Trål	1.997 tonn	605 tonn
Sum	6.813 tonn	628 tonn

Tabell 3 inkluderer forskningsfangst som i år er 628 tonn. Tabell 4 viser en oversikt over oppfisket kvantum av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap:

Tabell 4: Landet kvantum av konvensjonelle fartøy under 28 meter.

Bifangst før 11. juni	48 tonn
Direktefiske	4.080 tonn
Bifangst etter 8. juli	77 tonn
Sum	4.205 tonn

I tabell 5 vises deltakelse og fangst av konvensjonelle fartøy i år sammenlignet med i de to siste årene. Antall fartøy og landet fangst tar utgangspunkt i hele året, dvs. både direkte fiske og bifangst.

Tabell 5: Deltakelse og fangst i perioden 2000 – 2002. Fangsttall pr. 10. oktober 2002.

Lengdegrupper	Antall fartøy			Fangst - tonn		
	2000	2001	2002	2000	2001	2002
0 – 10 m	48	24	15	205	78	22
10 – 13,9 m	198	212	178	1.248	1.500	1.213
14 – 19,9 m.	228	260	247	2.216	2.711	2.365
20 – 27,9 m.	59	76	51	700	880	558
Uoppgitt	-	-		46	109	47
Sum	533	572	491	4.415	5.278	4.205

Som vi ser av tabellen over er både antall fartøy og fangst redusert noe i forhold til de to foregående årene.

5. BESTANDSSITUASJONEN

Situasjonen for blåkveitebestanden er usikker. Nåværende gytebestand er lav i et historisk perspektiv, men den har bedret seg langsomt i løpet av de siste årene. Kvoteanbefaling for 2002 er 11.000 tonn, men det vil bli fisket betraktelig mer (ca. 14 – 16.000 t). For 2003 anbefaler ICES et fangstuttak på maksimum 13.000 tonn for å bygge opp igjen bestanden.

6. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2003.

I likhet med tidligere gir Protokollen fra Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen, Norge adgang til å gjennomføre et begrenset norsk kystfiske. Fortsatt vil alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt. Videre var det enighet om å videreføre ordningen med at det ved fiske etter andre fiskeslag skal være tillatt å ha inntil 12 % blåkveite i vekt av de enkelte fangster og inntil 7 % om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Den gjensidige adgangen til å drive forskningsfangst er økt fra 1.500 tonn til 3.000 tonn.

7. REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET I 2003.

Basert på erfaringene fra de siste årene vil Fiskeridirektøren foreslå at en viderefører reguleringsopplegget fra inneværende år. I henhold til ressursfordelingsvedtaket til Norges Fiskarlag bør dagens regulering av fisket etter blåkveite videreføres så lenge kvoteanbefalingen ikke gir Norge er kvote utover 10.000 tonn.

Fiskeridirektøren viser til det som er sagt over og foreslår at fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i perioden fra og med 9. juni til og med 6. juli.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy under 28 meter reguleres med maksimalkvoter etter følgende stige:

Tabell 6: Maksimalkvoter 2002.

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 m	10 tonn
14 - 19,9 m	12 tonn
20 - 27,9 m	14 tonn

2001 var det første året hvor det var krav om påmelding for deltakelse i det direkte fisket. Begrunnelsen var at man skulle få "luket ut" fiktive fartøy. At antall deltakende fartøy i 2002 er lavere enn i 2001 kan, som nevnt under punkt 3, i hovedsak forklares med markedsmessige forhold. Vi kan imidlertid ikke se vekk fra at offentliggjøring av påmeldingslister har en preventiv effekt i forhold til å avsløre "triksing".

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med påmelding til salgslagene videreføres.

All den stund det direkte fisket etter blåkveite skal være et begrenset kystfiske ønsker Fiskeridirektøren å videreføre forbudet om direkte fiske nord for 71°30' N.

Det var enighet i rådet om inndelingen av kvotestigen.

Norges Fiskarlag mente imidlertid at maksimalkvotene var for lave, og foreslo maksimalkvoter på 12, 14 og 17 tonn.

Det ble deretter foretatt avstemming.

10 representanter (Wold, G. Olsen, O. Olsen, Jacobsen, Remøy, Hansen, Dahl, Larsen og Helland) gikk inn for Norges Fiskarlags forslag.

1 representant (Gullestad) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å videreføre ordningen med påmelding til salgslagene.

Fiskeridirektøren foreslo at forbudet mot å drive et direktefiske etter blåkveite nord for 71°30' N opprettholdes i 2003. Det var enighet i rådet på dette punkt.

Reguleringsrådet sluttet seg også til Fiskeridirektørens forslag om å videreføre gjeldende bifangstordning.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy som skal delta i det direkte kystfisket må være innført i merkeregisteret, og at eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført på blad B i fiskermanntallet.

Videre var det enighet om at eier av fiskefartøy ikke kan delta i fisket etter blåkveite med mer enn ett fartøy. Forbudet mot å benytte leiefartøy ble foreslått videreført.

3.1.6 Greenland halibut in Sub-areas I and II

State of stock/exploitation: The status of the stock is uncertain. In the current assessment both the total stock size and SSB are considered to be low in historical terms but have been improving slowly in recent years. Fishing mortality in the most recent years is estimated to be slightly below the long-term average. Recruitment has been rather stable but low since 1990. The catch of Greenland halibut in 2002 is expected to be much higher (17,000t) than the corresponding ICES advice (<11,000t).

Management objectives: No explicit management objectives have been established for this stock.

Reference points: No precautionary reference points have been proposed for this stock but candidate reference points are under investigation.

Advice on management: ICES recommends to reduce catches to below 13 000 t for 2003 in order to increase the stock. Furthermore, additional measures to control catch should be implemented.

Relevant factors to be considered in management: Although many aspects of the assessment remain uncertain, all fishery independent indices of stock size indicate positive trends in recent years. However, given the uncertainties in the assessment a reduction in fishing mortality is desirable to ensure stock improvement. Current management measures have reduced fishing mortality somewhat. Additional management measures to control catches, e.g. TACs, area closures and reduced by-catch limits, need to be introduced and enforced effectively.

Over the past 10 years the average catch has been 13 000 t and since the mid-1990s, SSB has steadily increased.

Comparison with previous assessment and advice: SSB in the 2001 assessment was estimated using a maturity ogive for both sexes while the SSB given this year uses one for females only. This change caused a revision in the perception of the trend and status of the stock; current assessment indicates a slight increase from a historical low in mid 1990s and a slight reduction in estimated fishing mortality for 1999 and 2000 compared to the 2001 assessment.

Elaboration and special comment: The assessment is considered uncertain due to age-reading problems and evidence of unreported landings that could not be taken into account. Nevertheless, it is considered that the assessment reflects the status of the stock reasonably well.

Since 1992, the fishery has been regulated by allowing a directed fishery only by small coastal longline and gill net vessels. By-catches of Greenland halibut in the trawl fisheries have been limited by permissible by-catch per haul and an allowable by-catch retention limit on board the vessel.

An analytical assessment was based on commercial catch-at-age data, two survey series, and one experimental commercial CPUE series. This assessment is only accepted as indicative of trends.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, 16 – 25 April 2002 (ICES CM 2002/ACFM:18).

Yield and spawning biomass per Recruit

F-reference points:

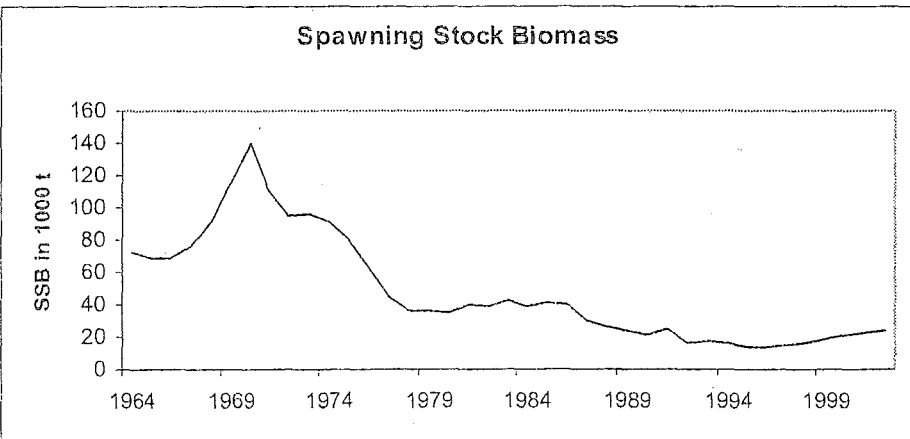
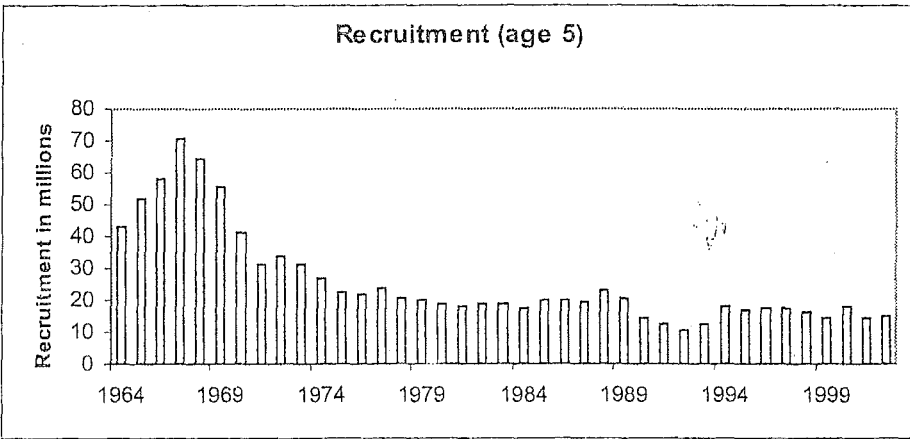
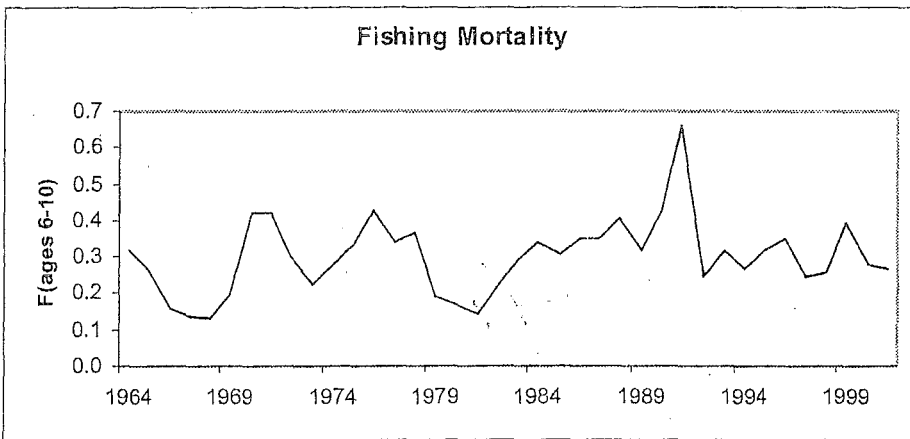
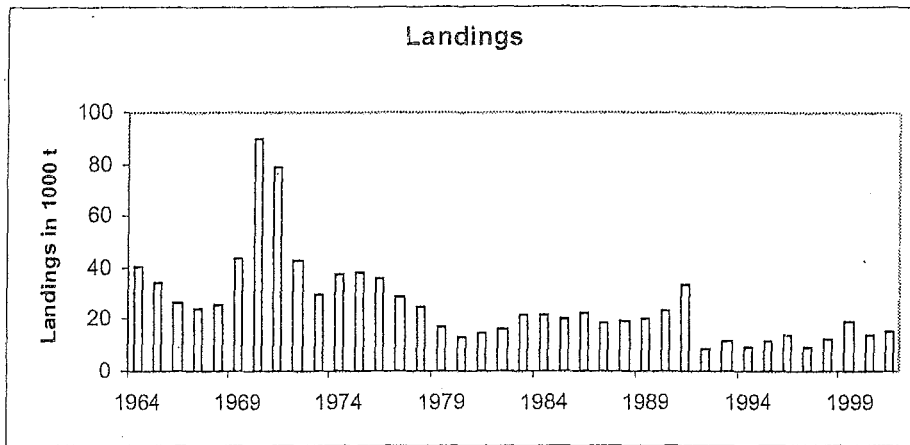
	Fish Mort Ages 6-10	Yield/R	SSB/R
Average Current	0.267	1.054	1.699
F_{max}	0.157	1.090	3.324
$F_{0.1}$	0.076	0.995	6.609
F_{med}	0.237	1.067	2.002

Catch data (Tables 3.1.6.1-5):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	Precautionary TAC	-	-	19	19
1988	No decrease in SSB	19	-	20	20
1989	$F = F(87)$; TAC	21	-	20	20
1990	$F = F(89)$; TAC	15	-	23	23
1991	F at F_{med} ; TAC; improved expl. pattern	9	-	33	33
1992	Rebuild SSB(1991)	6	7 ¹	9	9
1993	TAC	7	7 ¹	12	12
1994	$F < 0.1$	< 12	11 ¹	9	9
1995	No fishing	0	2.5 ²	11	11
1996	No fishing	0	2.5 ²	14	14
1997	No fishing	0	2.5 ²	10	10
1998	No fishing	0	2.5 ²	13	13
1999	No fishing	0	2.5 ²	19	19
2000	No fishing	0	2.5 ²	14	14
2001	Reduce catch to rebuild stock	< 11	2.5 ²	16	16
2002	Reduce F substantially	< 11	2.5 ²		
2003	Reduce catch to increase stock	< 13			

¹Set by Norwegian authorities. ²Set by Norwegian authorities for the non-trawl fishery; allowable by-catch in the trawl fishery is additional to this. Weights in '000 t.

Greenland halibut in Sub-areas I & II

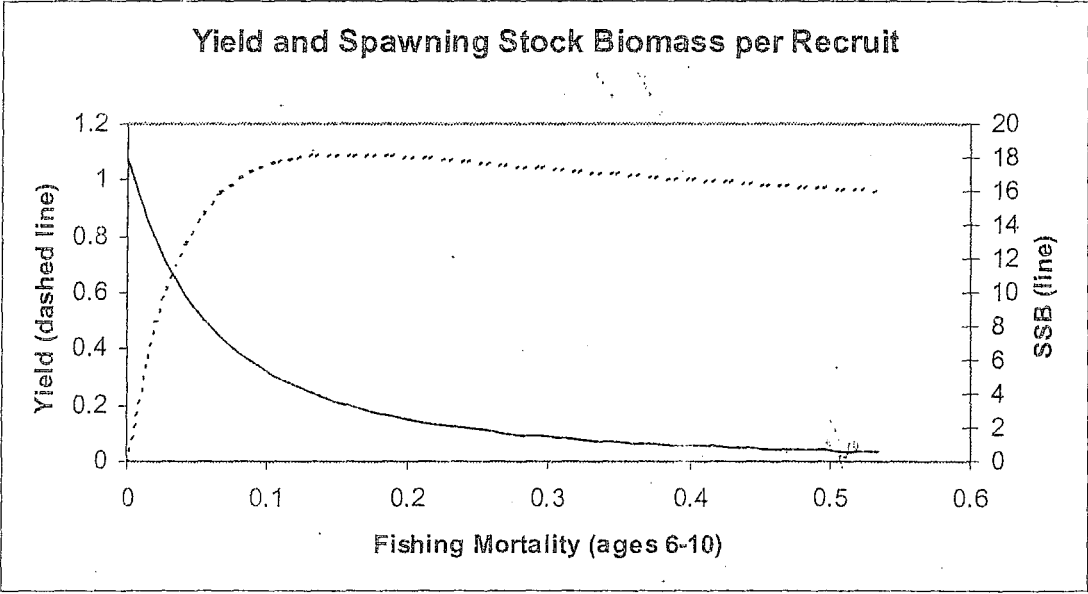
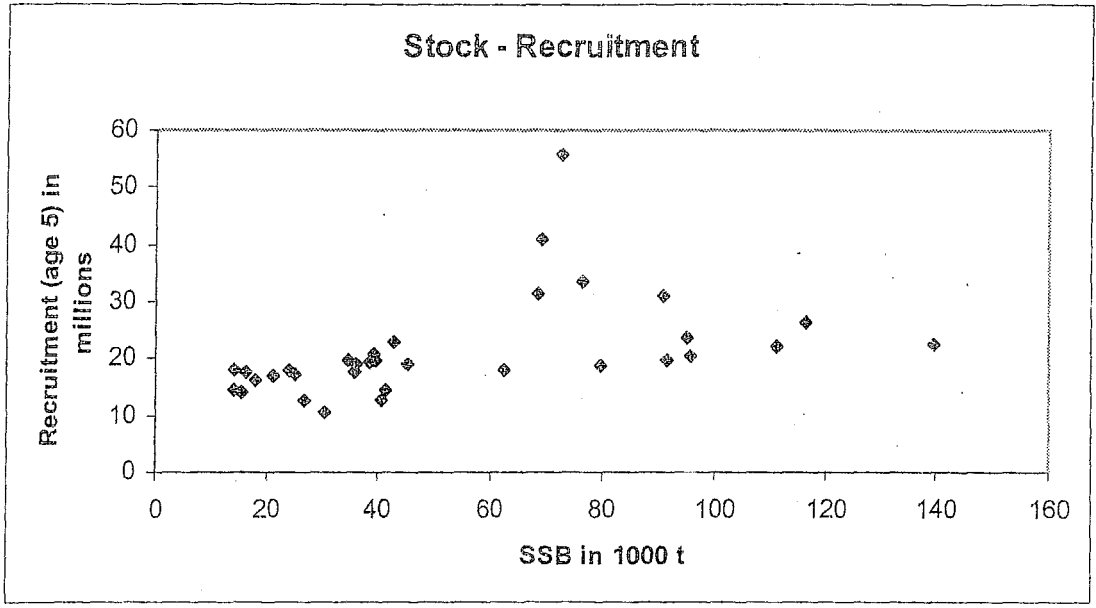

Table 3.1.6.1 Greenland halibut. Nominal catch (t) by countries (Subarea I, Divisions IIa and IIb combined) as officially reported to ICES.

Year	Denmark	Estonia	Faroe Isl.	France	Germany	Greenland	Iceland	Ireland	Lithuania
1984	0	0	0	138	2,165	0	0	0	0
1985	0	0	0	239	4,000	0	0	0	0
1986	0	0	42	13	2,718	0	0	0	0
1987	0	0	0	13	2,024	0	0	0	0
1988	0	0	186	67	744	0	0	0	0
1989	0	0	67	31	600	0	0	0	0
1990	0	0	163	49	954	0	0	0	0
1991	11	2,564	314	119	101	0	0	0	0
1992	0	0	16	111	13	13	0	0	0
1993	2	0	61	80	22	8	56	0	30
1994	4	0	18	55	296	3	15	5	4
1995	0	0	12	174	35	12	25	2	0
1996	0	0	2	219	81	123	70	0	0
1997	0	0	27	253	56	0	62	2	0
1998	0	0	57	67	34	0	23	2	0
1999	0	0	94	0	34	38	7	2	0
2000	0	0	0	0	15	0	16	0	0
2001 ¹	0	0	0	0	58	0	18	1	0

Year	Norway	Poland	Portugal	Russia ³	Spain	UK (E&W)	UK (Scot.)	Total
1984	4,376	0	0	15,181	0	23	0	21,883
1985	5,464	0	0	10,237	0	5	0	19,945
1986	7,890	0	0	12,200	0	10	2	22,875
1987	7,261	0	0	9,733	0	61	20	19,112
1988	9,076	0	0	9,430	0	82	2	19,587
1989	10,622	0	0	8,812	0	6	0	20,138
1990	17,243	0	0	4,764 ²	0	10	0	23,183
1991	27,587	0	0	2,490 ²	132	0	2	33,320
1992	7,667	0	31	718	23	10	0	8,602
1993	10,380	0	43	1,235	0	16	0	11,933
1994	8,428	0	36	283	1	76	2	9,226
1995	9,368	0	84	794	1,106	115	7	11,734
1996	11,623	0	79	1,576	200	317	57	14,347
1997	7,661	12	50	1,038	157 ²	67	25	9,410
1998	8,435	31	99	2,659	259 ²	182	45	11,893
1999	15,004	8	49	3,823	319 ²	94	45	19,517
2000	9,223 ²	3	37	4,568	375 ²	112	43	14,392
2001 ¹	10,875	2	35	4,692	198 ²	100	30	16,011

¹ Provisional figures.

² Working Group figures.

³ USSR prior to 1991.

Table 3.1.6.2 Greenland halibut. Nominal catch (t) by countries in Sub-area I as officially reported to ICES.

Year	Estonia	Faroe Islands	Fed. Rep. Germany	Greenland	Iceland	Norway	Russia ³	Spain	UK (E & W)	UK (Scot.)	Total
1984	-	-	-	-	-	593	81	-	17	-	691
1985	-	-	-	-	-	602	122	-	1	-	725
1986	-	-	1	-	-	557	615	-	5	1	1,179
1987	-	-	2	-	-	984	259	-	10	+	1,255
1988	-	9	4	-	-	978	420	-	7	-	1,418
1989	-	-	-	-	-	2,039	482	-	+	-	2,521
1990	-	7	-	-	-	1,304	321 ²	-	-	-	1,632
1991	164	-	-	-	-	2,029	522 ²	-	-	-	2,715
1992	-	-	+	-	-	2,349	467	-	-	-	2,816
1993	-	32	-	-	56	1,754	867	-	-	-	2,709
1994	-	17	217	-	15	1,165	175	-	+	-	1,589
1995	-	12	-	-	25	1,352	270	84	-	-	1,743
1996	-	2	+	-	70	911	198	-	+	-	1,181
1997	-	15	-	-	62	610	170	-	+	-	857
1998	-	47	+	-	23	859	491	-	2	-	1,422
1999	-	91	-	13	7	1,101	1,203	-	+	-	2,415
2000	-	-	+	-	16	920 ²	1,169	-	1	-	2,106
2001 ¹	-	-	+	-	18	844 ²	951	-	2	-	1,815

¹Provisional figures.

²Working Group figures.

³USSR prior to 1991.

Table 3.1.6.3 Greenland halibut. Nominal catch (t) by countries in Division IIa as officially reported to ICES.

Year	Estonia	Faroe Islands	France	Fed. Rep. Germ.	Green land	Ireland	Norway	Port ugal	Russia ⁵	Spain	UK (E & W)	UK (Scot.)	Total
1984	-	-	138	265	-	-	3,703	-	5,459	-	1	-	9,566
1985	-	-	239	254	-	-	4,791	-	6,894	-	2	-	12,180
1986	-	6	13	97	-	-	6,389	-	5,553	-	5	1	12,064
1987	-	-	13	75	-	-	5,705	-	4,739	-	44	10	10,586
1988	-	177	67	150	-	-	7,859	-	4,002	-	56	2	12,313
1989	-	67	31	104	-	-	8,050	-	4,964	-	6	-	13,222
1990	-	133	49	12	-	-	8,233	-	1,246 ²	-	1	-	9,674
1991	1,400	314	119	21	-	-	11,189	-	305 ²	-	+	1	13,349
1992	-	16	108	1	13 ⁴	-	3,586	15 ³	58	-	1	-	3,798
1993	-	29	78	14	8 ⁴	-	7,977	17	210	-	2	-	8,335
1994	-	-	47	33	3 ⁴	4	6,382	26	67	+	14	-	6,576
1995	-	-	174	30	12 ⁴	2	6,354	60	227	-	83	2	6,944
1996	-	-	219	34	123 ⁴	-	9,508	55	466	4	278	57	10,744
1997	-	-	253	23	- ⁴	-	5,702	41	334	1	21	25	6,400
1998	-	-	67	16	- ⁴	1	6,661	80	530	5	74	41	7,475
1999	-	-	-	20	25 ⁴	2	13,064	33	734	1	63	45	13,987
2000	-	-	-	10	- ⁴	-	7,774 ²	18	690	1	65	43	8,601
2001 ¹	-	-	-	49	- ⁴	1	8,923 ²	-	13	-	56	30	9,798

¹Provisional figures.

²Working Group figure.

³As reported to Norwegian authorities.

⁴Includes Division IIb.

⁵USSR prior to 1991.

Table 3.1.6.4 Greenland halibut. Nominal catch (t) by countries in Division IIb as officially reported to ICES.

Year	Den mark	Estonia	Faroe Isl.	Fra nce	Fed. Rep. Germ.	Ire land	Lith uania	Norway	Po land	Port ugal	Russia ⁴	Spain	UK (E&W)	UK (Scot.)	Total
1984	-	-	-	-	1,900	-	-	80	-	-	9,641	-	5	-	11,626
1985	-	-	-	-	3,746	-	-	71	-	-	3,221	-	2	-	7,040
1986	-	-	36	-	2,620	-	-	944	-	-	6,032	-	+	-	9,632
1987	+	-	-	-	1,947	-	-	572	-	-	4,735	-	7	10	7,271
1988	-	-	-	-	590	-	-	239	-	-	5,008	-	19	+	5,856
1989	-	-	-	-	496	-	-	533	-	-	3,366	-	-	-	4,395
1990	-	-	23 ²	-	942	-	-	7,706	-	-	3,197 ²	-	9	-	11,877
1991	11	1,000	-	-	80	-	-	14,369	-	-	1,663 ²	132	+	1	17,256
1992	-	-	-	3 ²	12	-	-	1,732	-	16	193	23	9	-	1,988
1993	2 ³	-	-	2 ³	8	-	30 ³	649	-	26	158	-	14	-	889
1994	4	-	1 ³	8 ³	46	1	4 ³	881	-	10	41	1	62	2	1,061
1995	-	-	-	-	5	-	-	1,662	-	24	297	1,022	32	5	3,047
1996	+	-	-	-	47	-	-	1,204	-	24	912	196	39	+	2,422
1997	-	-	12	-	33	2	-	1,349	12	9	534	156 ²	46	+	2,153
1998	-	-	10	-	18	1	-	915	31	19	1,638	254 ²	106	4	2,996
1999	-	-	3	-	14	-	-	839	8	16	1,886	318 ²	31	-	3,115
2000	-	-	-	-	5	-	-	529 ²	3	19	2,709	374 ²	46	-	3,685
2001 ¹	-	-	-	-	9	-	-	1,108 ²	2	22	3,017	198 ²	42	-	4,398

¹Provisional figures.

²Working Group figure.

³As reported to Norwegian authorities.

⁴USSR prior to 1991.

Table 3.1.6.5

Greenland halibut in Sub-areas I & II

Year	Recruitment Age 5 thousands	SSB tonnes	Landings tonnes	Mean F Ages 6-10
1964	42840	72644	40391	0.3146
1965	51686	69254	34751	0.2643
1966	57828	68557	26321	0.1601
1967	70443	76709	24267	0.1376
1968	64280	90723	26168	0.1309
1969	55932	116540	43789	0.1988
1970	41112	139620	89484	0.4204
1971	31550	111283	79034	0.4223
1972	33555	94880	43055	0.3019
1973	31061	95795	29938	0.2252
1974	26642	91519	37763	0.2787
1975	22540	79760	38172	0.3360
1976	22098	62686	36074	0.4264
1977	23687	45322	28827	0.3409
1978	20592	35938	24617	0.3659
1979	19700	35653	17312	0.1911
1980	18602	34654	13284	0.1720
1981	17875	39586	15018	0.1445
1982	18928	38430	16789	0.2188
1983	19002	42792	22147	0.2912
1984	17808	39254	21883	0.3383
1985	19925	41175	19945	0.3053
1986	19854	40620	22875	0.3513
1987	19423	30373	19112	0.3491
1988	22960	26843	19587	0.4056
1989	20706	24116	20138	0.3189
1990	14501	21053	23183	0.4245
1991	12624	24960	33320	0.6605
1992	10485	16093	8602	0.2457
1993	12807	18115	11933	0.3191
1994	17910	15671	9226	0.2703
1995	16857	14210	11734	0.3199
1996	17385	14095	14347	0.3500
1997	17676	15157	9628	0.2469
1998	16283	16643	12507	0.2550
1999	14080	18814	19350	0.3956
2000	17894	20819	14392	0.2806
2001	14306	22695	16011	0.2670
2002	15169	23344		
Average	25862	48369	26184	0.3012

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
15112002

Vår referanse
200200327/4-
532.3

Deres dato

ARKIV

333

Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

18. NOV. 2002

SAKSIF.

DOK.NR.

2002/19383

2

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE I 2003

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøtet 12. – 14. november 2002 regulering av fisket etter blåkveite og fattet følgende vedtak:

1. Det vises til at Landsmøtet i oktober 2001 uttalte følgende ved behandling av "Ressurssaken" om blåkveite nord for 62° N:

"Landsmøtet er enig i utvalgets forslag om at dagens regulering av fisket etter blåkveite videreføres så lenge kvoteanbefalingene ikke gir Norge en kvote utover 10.000 tonn. Det innebærer at det fortsatt skal avsettes et begrenset kvantum for et periodisert direktefiske for konvensjonelle redskaper under 28 meter, mens øvrig fiske skal reguleres gjennom bifangstordninger."

2. Landsmøtet vedtok også under samme sak at den nordlige grensen for det direkte fisket etter blåkveite med konvensjonelle redskaper måtte flyttes til 72° 35' N.
3. Norges Fiskarlag konstaterer at den norsk-russiske fiskerikommisjonen var enig om å videreføre blåkveiteregimet for 2003 slik det har vært i 2002, med unntak av at man var enig om å øke avsetningen til forskningsfangst fra 1.500 tonn til 3.000 tonn for hvert land.

Norges Fiskarlag er av den formening at dersom man skal få en lønnsom drift må maksimalkvoten av blåkveite økes med 25%.

4. Det har vært en bestemmelse om at fartøy som deltar i det direkte fisket etter blåkveite, må trekke bifangst fram til det direkte fiske åpnes fra den tillatte maksimalkvote. Dette kan få uheldige utslag for fartøyene, når det er lave kvoter og god tilgjengelighet.

Norges Fiskarlag krever at denne bestemmelsen oppheves fra og med 2003."

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

REGULERING AV FISKE ETTER UER I 2003

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre reguleringsopplegget for 2002. I tillegg og som et nytt reguleringsiltak innføres forbud mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med trål i Norges økonomiske sone nord for 62° N. I trålfiske etter andre fiskeslag skal bifangsten av uer ikke overstige 20% i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Det foreslås nedsatt en arbeidsgruppe med representanter fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og Norges Fiskarlag for å utarbeide reguleringsiltak for det konvensjonelle fisket på grunnlag av forslagene fra Havforskningsinstituttet.

2. BESTANDSSITUASJONEN

Havforskningsinstituttet (HI) har i brev av 21.10.02 oppsummert bestandssituasjonen for vanlig uer og snabeluer slik:

”Alle toktdata tyder på en forverret situasjon for bestanden av vanlig uer, særlig er signalene om redusert rekruttering bekymringsfulle. Når vi så de siste årene også registrerer reduserte mengder av fiskbare størrelser, og at offisiell fangststatistikk etter flere stabile år nå viser en nedgang selv om fisket tilnærmet er åpent og fritt, tyder det meste på at vi allerede er svært sent ute til å opprettholde bestanden slik den har potensiale til, og slik vi hadde den i en årrekke.

ICES gjentar rådet om at det som en forutsetning for fortsatt fiske, bør utvikles og tas i bruk en forvaltningsplan for bestanden av vanlig uer. HI støtter anbefalingen fra ICES om at det snarest bør etableres en forvaltningsplan for denne sentvoksende arten. HI ønsker derfor å ta initiativ, sammen med forvaltende myndigheter og fiskerinæringen, for å forsøke å utvikle en langsiktig forvaltningsplan for vanlig uer.

Inntil en slik forvaltningsplan er på plass, og siden man nå måler redusert fiskbar biomasse på toktene og det er klare indikasjoner på svak rekruttering, vil HI anbefale at man ser på mulighetene for å redusere fangsten i 2003 i forhold til fangstnivået man har hatt de senere årene. Man kan ikke ha et tilnærmet og ubegrenset fiske på en bestand som er så presset som vanlig uer. Spesielt viktig vil det være at man unngår fiske på hunnfisk i 1. halvår som samles i konsentrasjoner for å føde levende unger.

Når det gjelder snabeluer så tilrå ICES at det ikke blir fisket på snabeluer før toktresultat kan vise til en markert økning i gytebestand og rekruttering. Det blir også tilrådd at bifangst av snabeluer i andre fiskerier blir redusert til lavest mulig nivå. HI støtter anbefalingen fra ICES og peker på at det fortsatt er tillatt med et direkte og ubegrenset fiske i enkelte områder. HI går derfor inn for at fisket etter snabeluer må begrenses enda mer for å ta vare på denne høyst sannsynlig siste mulighet i overskuelig fremtid til å gjenoppbygge gytebestanden.”

3. REGULERINGSTILTAK I PERIODEN 1997-2002

Som kjent ble det med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (*sebastes mentella*).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å «treffe» snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

På denne bakgrunn ble det satt forbud mot et direkte fiske etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard og i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende punkter:

- A) N 70°00' E 05°21' (ved NØS ytre grense)
- B) N 70°00' E 17°30'
- C) N 73°30' E 18°00'
- D) N 73°30' E 35°56' (ved NØS ytre grense)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet har det vært adgang til å ha inntil 25% uer i vekt som bifangst i de enkelte fangster og ved landing.

Videre ble det med virkning fra 1. mars 2000 for å ytterligere redusere fangsten av snabeluer, i tillegg iverksatt stengning av to områder i Norges økonomiske sone med totalforbud mot å fiske med torsketrål. De to områdene som 1. mars 2000 ble stengt for fiske med torsketrål ble avgrenset slik:

Område 1: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

- 1. N 66° 30' E 06° 59'
- 2. N 66° 21' E 06° 44'
- 3. N 65° 43' E 06° 00'
- 4. N 65° 20' E 06° 00'
- 5. N 65° 20' E 05° 30'
- 6. N 66° 00' E 05° 30'
- 7. N 66° 30' E 06° 34,27' herifra i rett linje til pkt. 1.

Område 2: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner

- 1. N 62° 36' E 03° 00'
- 2. N 62° 10' E 01° 15' (ved NØS ytre grense)
- 3. N 62° 40' E 00° 52' (ved NØS ytre grense)
- 4. N 63°00' E 03° 00' herifra rett linje mot sør til pkt. 1.

For å gi snabelueren et styrket vern ble Område 1 utvidet med virkning fra 1. januar 2002 til å gjelde et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 66° 30` E 06° 59`
2. N 66° 21` E 06° 44`
3. N 65° 43` E 06° 00`
4. N 65° 20` E 06° 00`
5. N 65° 20` E 05° 30`
6. N 66° 00` E 05° 30`
7. N 66° 30` E 06° 34,27`
8. N 67° 10` E 08° 00`
9. N 67° 10` E 08° 35`
10. N 67° 00` E 08° 18`
11. N 66° 50` E 08° 09` herifra i rett linje til pkt. 1.

De to områdene som er stengt for fiske med torske trål er i utgangspunktet også stengt for fiske etter vassild med småmasket trål. Fartøy med vassildtrållatelse kan imidlertid fiske etter vassild med flyte trål i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst.

Oversikt over oppfisket kvantum

Tabellen nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for 62° N i perioden 1993-2002. Fangsttallene omfatter både snabeluer (sebastes mentella) og vanlig uer (sebastes marinus)

År	Alle redskaper	herav trål
1993	18.319	10.645
1994	21.466	13.934
1995	16.161	8.479
1996	21.674	13.832
1997	18.842	11.982
1998	26.274	18.227
1999	24.634	15.195
2000	19.057	10.200
2001	23.010	16.554
2002	9.242	4.298

Det foreligger ikke historisk fangststatistikk fordelt på de to uerartene, men Havforskningsinstituttet har foretatt en oppsplitting på grunnlag av observasjoner og prøvetaking ved ilandføringsstedene. I henhold til disse opplysningene, har det norske fisket av snabeluer siden 1993 variert mellom 3.000 og 9.000 tonn. Foreløpige tall for 2001 viser en norsk fangst på ca. 9.700 tonn, mens fangstene for 2002 ser ut til å bli betydelig lavere (1350 tonn).

4. FORSLAG TIL REGULERING I 2003

Den 31. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikomisjon ble avholdt i Kabelvåg 4.- 8. november 2002. Partene drøftet bestandssituasjonen for snabeluer og konstaterte at den er i særdeles dårlig forfatning, noe som vekker bekymring. De fant det nødvendig å skjerpe reguleringene for denne bestanden. I sammenheng med dette vil den russiske part ikke drive fiske etter snabeluer i Norges økonomiske sone i 2003. Den norske part redegjorde for arbeidet med skjerpede regler for norsk fiske både etter snabeluer og vanlig uer. I forbindelse med fastsetting av tekniske reguleringstiltak ble det fastsatt at det i fisket etter andre fiskeslag er tillatt å ha inntil 20% bifangst av uer i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst. Russland kan i Norges økonomiske sone ikke fiske utover 2.000 tonn bifangst til sammen av vanlig uer og snabeluer.

Havforskningsinstituttet legger i brev av 15.11.02 til grunn at alt direkte fiske med trål etter uer (både vanlig uer og snabeluer) blir stanset, og at maksimum tillatt bifangst av samlet uerfangst i trålfiske etter andre arter blir sett til maksimum 20% i vekt av den enkelte fangst og av landet fangst.

Havforskningsinstituttet foreslår videre at det blir innført reguleringstiltak i det konvensjonelle fisket både etter vanlig uer og etter snabeluer. For vanlig uer foreslås fredning i yngelperioden mars-juni i tillegg til en fredningsperiode om høsten.

Reguleringsopplegget for 2003 må etter Fiskeridirektørens vurdering gjenspeile den bekymringsfulle bestandsituasjonen for både snabeluer og vanlig uer. Dette innebærer at det i tillegg til de reguleringstiltak som er innført må innføres ytterligere tiltak i samsvar med anbefalingen fra ICES og Havforskningsinstituttet. Etter Fiskeridirektørens vurdering vil det ikke ligge innenfor anbefalingen å tillate et direkte fiske etter uer med trål i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

Når det gjelder det konvensjonelle fisket har Havforskningsinstituttet skissert konkrete reguleringsforslag for å nå de målsettingene som er gitt i anbefalingene. I brevet fra Havforskningsinstituttet heter det at HI gjerne vil samarbeide framover med nødvendige forbedringer av de skisserte forslagene. I denne sammenheng vil Fiskeridirektøren foreslå at det oppnevnes en arbeidsgruppe fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og Norges Fiskarlag for å vurdere nærmere de tiltak som er skissert med sikte på å gi en endelig tilrådning, senest i løpet av januar 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot et direkte fiske etter uer nord for N 70°00' slik som fastsatt i 1997 videreføres i 2003 for alle redskapsgrupper.

Fiskeridirektøren foreslår at det ved fiske etter andre fiskeslag i dette området skal bifangsten av uer ikke overstige 20% i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Fiskeridirektøren foreslår videre at de to områdene som har vært stengt for fiske med torsketrål og fiske etter vassild videreføres. Vassildfisket i disse områdene reguleres i samsvar med reguleringen for 2002.

HAVFORSKINGSINSTITUTTET

INSTITUTE OF MARINE RESEARCH

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet

HER

Dykkar ref.:
Your ref.:

Vår ref.:
Our ref.:

Bergen, 21.10.02

VEDR. REGULERING AV FISKE ETTER VANLEG UER OG SNABELUER.

Alle toktdata tyder på en forverret situasjon for bestanden av **vanlig uer**, særlig er signalene om redusert rekruttering bekymringsfulle. Når vi så de siste par årene også registrerer reduserte mengder av fiskbare størrelser, og at offisiell fangststatistikk etter flere stabile år nå viser nedgang selv om fisket tilnærmet er åpent og fritt, tyder det meste på at vi allerede er svært sent ute til å opprettholde bestanden slik den har potensiale til, og slik vi hadde den i en årrekke.

ICES gjentar rådet om at det som en forutsetning for fortsatt fiske, bør utvikles og tas i bruk en forvaltningsplan for bestanden av vanlig uer. Havforskningsinstituttet (HI) støtter anbefalingen fra ICES om at det snarest bør etableres en forvaltningsplan for denne sentvoksende arten. HI ønsker derfor å ta initiativ, sammen med forvaltende myndigheter og fiskerinæringen, for å forsøke å utvikle en langsiktig forvaltningsplan for vanlig uer.

Inntil en slik forvaltningsplan er på plass, og siden man nå måler redusert fiskbar biomasse på toktene og det er klare indikasjoner på svak rekruttering, vil HI anbefale at man ser på mulighetene for å redusere fangsten i 2003 i forhold til fangstnivået man har hatt de senere årene. Man kan ikke ha et tilnærmet åpent og ubegrenset fiske på en bestand som er så presset som vanlig uer. Spesielt viktig vil det være at man unngår fiske på hunnfisk i 1. halvår som samles i konsentrasjoner for å føde levende unger.

Når det gjelder snabeluer så tilrår ICES at det ikke blir fisket på **snabeluer** før toktresultat kan vise til en markert økning i gytebestand og rekruttering. Det blir også tilrådd at bifangst av snabeluer i andre fiskerier blir redusert til lavest mulig nivå. HI støtter anbefalingen fra ICES og peker på at det fortsatt er tillatt med et direkte og ubegrenset fiske i enkelte områder. HI går derfor inn for at fisket etter snabeluer må begrenses enda mer for å ta vare på denne høyst sannsynlig siste mulighet i overskuelig fremtid til å gjenoppbygge gytebestanden.

HI vil foreslå at området nord for 70°N, hvor det bare er tillatt med inntil 25% snabeluer og vanlig uer (samlet for begge arter) i vekt av totalfangst i hvert trålhal eller hver linestubb/garnlenke, utvides til å dekke områdene utenfor Vesterålen og Lofoten sørover til det stengte uerområdet på Trænaegga. Vi kan ikke internasjonalt forsvare et fritt og ubegrenset fiske av disse uerartene i området mellom Trænaegga og 70°N. Til orientering så

Postadresse/Post address:
Postboks 1870 Nordnes
N-5817 Bergen
Noreg/Norway
Internett:
<http://www.imr.no>

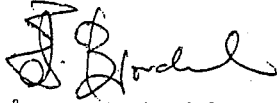
Tlf./Tel.: (+ 47) 55 23 85 00
Faks/Fax: (+ 47) 55 23 85 31
Bankgiro nr./Bank account: 7694.05.00849
Swift-adr.: DNBANOKK
Einingsregisternr./Registration no: 971349077
E-post/E-mail: havforskningsinstituttet@imr.no

Senter/Dept.:
Sakshandsamar/Handled by:
Adresse/Address:
Tlf./Tel.:
Faks/Fax:
E-post/E-mail:

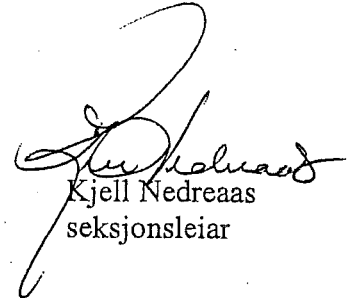
VER VENNLEG Å ADRESSERE ALL POST TIL INSTITUTTET/PLEASE ADDRESS YOUR CORRESPONDENCE TO THE INSTITUTE

har HI fra utenlandsk kollegialt hold hørt at andre lands fiskere har vanskelig for å etterkomme uerreguleringene i Svalbardsonen så lenge Norge tillater et fritt fiske i deler av NØS. HI vil også be Fiskeridirektoratet og Reguleringsrådet om å vurdere en generell begrensning av garnfisket etter vanlig uer i fødselsperioden 15.3.-15.6. som hovedsakelig foregår på konsentrasjoner av hunnfisk.

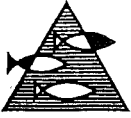
Vennleg helsing

Åsmund Bjordal
forskningsdirektør

Kjell Nedreaas
seksjonsleiar

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

INSTITUTE OF MARINE RESEARCH

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet

HER

Deres ref.:
Your ref.:

Vår ref.:
Our ref.:

2001/761 ÅB 324

Bergen, 15.11.02

VEDR. REGULERING AV FISKET ETTER VANLEG UER OG SNABELUER.

Havforskningsinstituttet (HI) viser til tidlegare brev datert 21.10. vedr. regulering av fisket etter vanleg uer og snabeluer. Fiskeritavtalen med Russland tilseier at alt direkte fiske med trål etter uer (både vanleg uer og snabeluer) blir stansa, og at maksimum tillatt bifangst av samla uerfangst i trålfiske etter andre artar blir sett til maksimum 20% i vekt av den enkelte fangst og av landa fangst.

Spørsmålet som gjenstår er korleis det konvensjonelle fisket etter vanleg uer skal regulerast for å få til ein nødvendig reduksjon av fangstkvantumet. Mykje av dette fisket, og spesielt det direkte garnfisket, fangar vaksen og kjønnsmoden vanleg uer. Situasjonen for vanleg uer er såpass alvorleg at alle delar av bestanden må gjevast så godt vern som mogeleg. Likevel vil det ta lang tid før ei betring i bestanden kan ventast.

HI har i brev datert 21.10. foreslått fredning av vanleg uer i yngleperioden mars-juni. Ein stor del av det direkte fisket (med garn som det viktigaste konvensjonelle reiskap) føregår i august-oktober (vedlagte figurar). Bl.a. etter samtale med næringsutøvarar har HI kome fram til at det også bør satsast på ein fredningsperiode om hausten og dessutan maksimum 20% tillatt fangst av vanleg uer som prosent av fangstvekt av alle artar fiska av fartøyet i løpet av ei veke. Fiskeridirektoratet vil kunne gjere ei betre vurdering av kor stor denne prosenten bør vere for at reguleringa skal ha effekt. Ved fastsetjing av fredningsperiode om hausten bør det takast omsyn til at vanleg uer er best betalt seint på hausten.

Oppsummert blir HI sitt forslag slik:

- maksimum 20% uunngåeleg bifangst av uer (vanleg uer og snabeluer samla) i vekt av kvar trålfangst og ved landing
- i alt konvensjonelt fiske maksimum tillatt fangst av vanleg uer 20% (endeleg presentsats må avgjerast av Fiskeridirektoratet) i vekt av totalfangst av alle artar fiska av fartøyet i løpet av ei veke
- totalfredning i det konvensjonelle fisket etter vanleg uer i perioden 1.4.- 31.5. og 1.8.- 31.8. (evt. til 15.9)

Postadresse/Post address:
Postboks 1870 Nordnes
N-5817 Bergen
Norge/Norway
Internett:
<http://www.imr.no>

Tlf./Tel.: (+ 47) 55 23 85 00
Faks/Fax: (+ 47) 55 23 85 31
Bankgiro nr./Bank account: 7694.05.00849
Swift-adr.: DNBANOKK
Enhetsregisternr./Registration no: 971349077
E-post/E-mail: havforskningsinstituttet@imr.no

Senter/Dept.:
Saksbeh./Handled by:
Adresse/Address:
Tlf./Tel.:
Faks/Fax:
E-post/E-mail:

VENNLIGST ADRESSER ALL POST TIL INSTITUTTET/PLEASE ADDRESS YOUR CORRESPONDENCE TO THE INSTITUTE

Tilbakemeldingar frå næringa sjølv viser at det hastar med å kome i gong. HI vil gjerne samarbeide framover med nødvendige forbetringar av ovanfor skisserte forslag etter kvart som Fiskeridirektoratet og næringa vinn erfaring.

Med vennlig hilsen

Åsmund Bjordal
forskningsdirektør

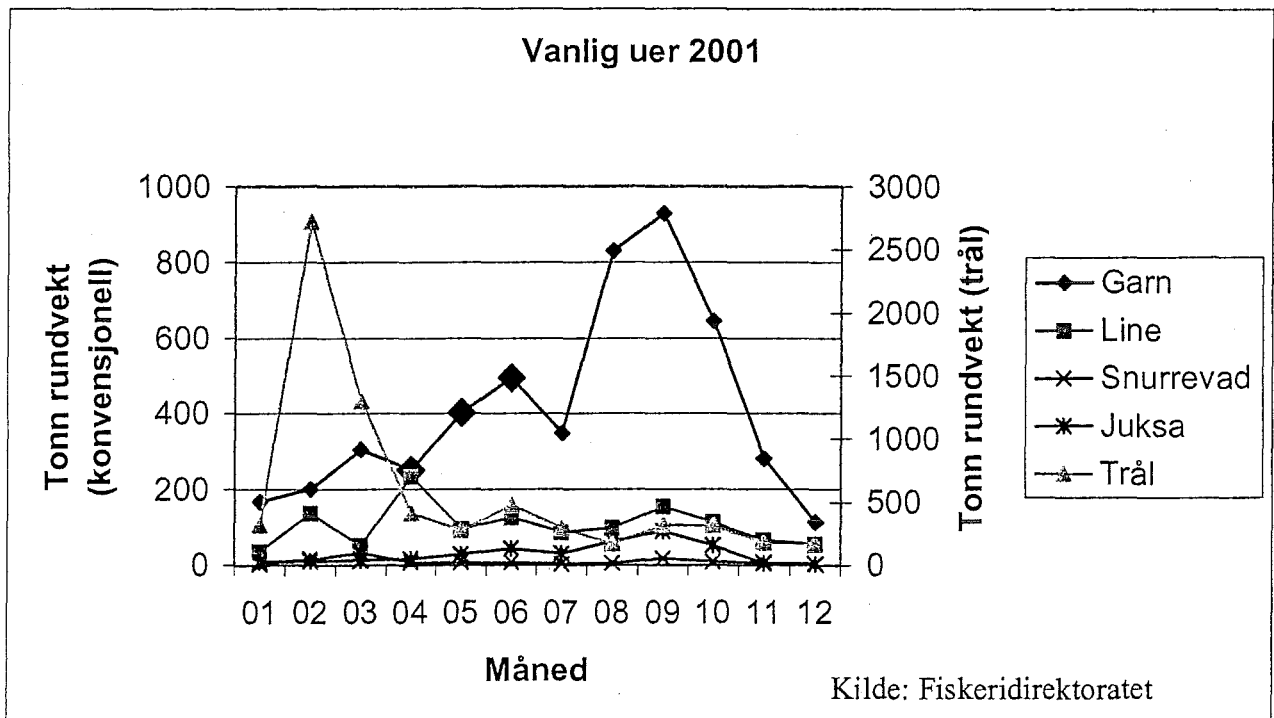
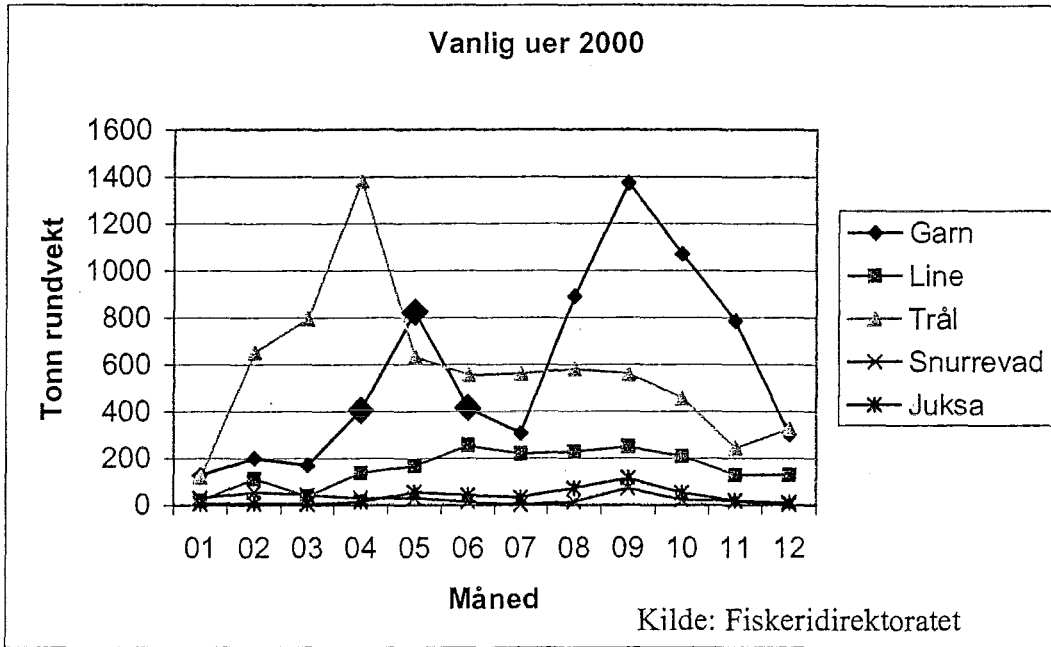
Kjell Nedreaas
seksjonsleiar

Vedlegg

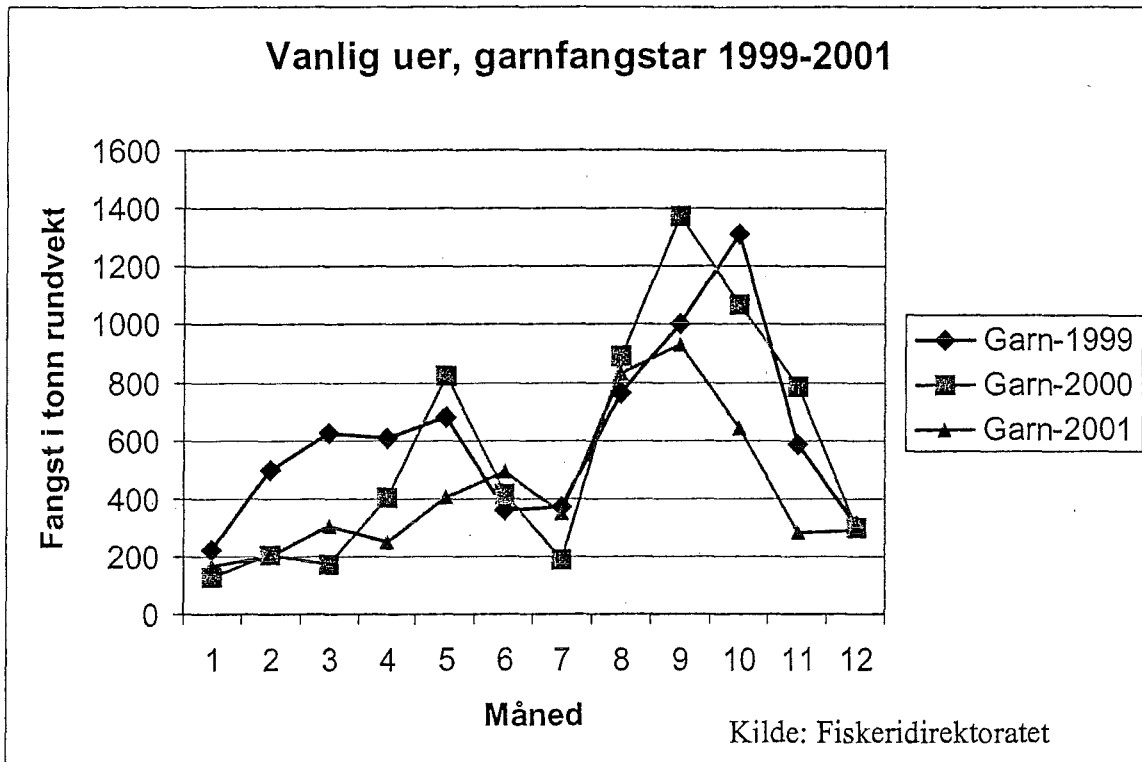
Vedlegg til brev frå Havforskningsinstituttet til Reguleringsrådet, datert 15.11.02.

Fangst (rundvekt) av vanlig uer (*Sebastes marinus*) i 2000-2001 fordelt på redskap og måned. Statistikken for trål kan inneholde snabeluer (*Sebastes mentella*).

Basert på Fiskeridirektoratet's fangststatistikk.

Fangst (rundvekt) av vanlig uer (*Sebastes marinus*) med garn i 1999-2001 fordelt på måned.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks
Vår dato
15112002

Vår referanse
200200328/2-
532.3

Deres dato

FISKERIDIREKTORATET
ARKIV 333
Deres referanse

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

18. NOV. 2002

SARSAPL. DOK.NR.
2002/19414 2

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2003

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøtet 12. – 14. november 2002 regulering av fisket etter uer og fattet følgende vedtak:

1. "Norges Fiskarlag viser til de signaler som gis fra ICES / ACFM om negativ utvikling i bestanden av uer. Det er fra ICES over flere år etterlyst en forvaltningsplan for uer. En slik plan må i følge ICES inneholde både en overvåkning av utviklingen i bestanden og fisket med tilhørende retningslinjer for regulering av fisket.
2. Norges Fiskarlag finner ikke grunnlag for å endre gjeldende reguleringsopplegg for fisket etter uer for 2003.
3. Norges Fiskarlag vil igjen påpeke viktigheten av at det umiddelbart iverksettes et arbeid med å få på plass en forvaltningsplan som foreslått av ICES, der det også blir fokusert på andre forhold som kan påvirke rekruttering og bestandsnivå i tillegg til fisket.

Norges Fiskarlag vil kreve at dette arbeidet gjennomføres med representanter fra næring, forskning og forvaltning og at en slik plan bør være klar i god tid før neste års kvoteforhandlinger."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

SAK 17/02

REGULERING AV FISKE ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK OG NORDSJØEN I 2003.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre årets reguleringsordning med unntak av maksimalkvoten for bomtrål som økes fra 20 tonn til et nivå som vil bli fastsatt etter at Skagerrakforhandlingene med EU er ferdige.

2. FISKET I SKAGERRAK I 2002

Etter Skagerrak-avtalen hadde Norge i 2002 i utgangspunktet en kvote av rødspette i Skagerrak på 128 tonn. TAC ble imidlertid økt fra 6.400 tonn til 8.448 tonn, noe som medførte at Norge fikk en kvote på 169 tonn. Som det fremgår av tabell 1 er kvoten litt lavere enn i tidligere år.

Tabell 1 Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak, 1992-2001.

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Kvote	224	224	224	224	220	220	220	220	220	190	169
Tradisjonell fangst¹	87	61	43	55	57	93	65	65	60	50	45
Bomtrålernes fangst²				-	ca. 220	60	6	118	8	140	16
Rest	137	163	181	169	-57	67	149	37	152	0	108

1. Kilde: Sluttseddelsystemet, foreløpige tall

2. Kilde: Kvotekontrollen, fangsttall pr. 19.11.02.

For første gang ble en i 1996 nødt til å stoppe fisket etter rødspette i Skagerrak. Det ble da stoppet på grunnlag av at den norske kvoten på 220 tonn var oppfisket av fartøy med bomtråltillatelse. På bakgrunn av erfaringene fra 1996 har Fiskeridirektøren gått inn for en strammere regulering av dette fiskeriet i årene 1997 til 2002.

I 2002 har man avsatt 100 tonn av rødspettekvoten til det konvensjonelle fisket. Det resterende kvantum ble tildelt bomtrålerne, dvs. 28 tonn fra 1. januar som økte til 69 tonn fra juli. Bomtrålerne ble regulert med individuelle maksimalkvoter. 10 tonn fra 1. januar som økte til 20 tonn fra juli. Tre fartøy har bomtrålkonsesjon, og alle har deltatt i dette fisket i Skagerrak i år. Til sammen har de fisket 16 tonn i Skagerrak.

Fiskeridirektøren innførte rapporteringsplikt for norske bomtrålere gjeldende fra 1.1.1998. Denne rapporteringsplikten gjelder for alle tre aktuelle områder; NØS, EU-sonen og Skagerrak-området.

2.1. REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2003.

Norsk kvote vil bli fastlagt i forhandlinger med EU. Kvoteavtalen om fisket i Skagerrak-området for 2003 er foreløpig ikke inngått. Dersom vi følger anbefalingene fra ACFM om en TAC for Skagerrak og Kattegat på til sammen 18.400 tonn, vil dette medføre en TAC for Skagerrak på 14.720 tonn. Norges kvote i Skagerrak blir dermed 294 tonn.

En målsetting er å bevare det konvensjonelle rødspettefisket i Skagerrak, og å hindre at dette må stoppes i løpet av 2003. I det konvensjonelle fisket har fangstkvantumet variert mellom 43 tonn i 1994 og 93 tonn i 1997. I gjennomsnitt er det blitt fisket 59 tonn årlig de ti siste år. For å være rimelig sikker på at det konvensjonelle fisket ikke måtte stoppes, ble det avsatt 100 tonn til dette fisket i 2002. Om man avsetter 100 tonn til denne gruppen i 2003 skulle man høyst sannsynlig være sikret at kvoten ikke blir overfisket. Den resterende kvoten tilfaller så bomtrålerne.

For 2003 må det også påregnes at tre fartøy vil delta. På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten fastsettes når forhandlingene med EU er ferdige.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2003 avsettes 100 tonn til det konvensjonelle fisket og at den resterende kvoten tilfaller bomtrålere som fisker rødspette i Skagerrak. Bomtrålerne reguleres med maksimalkvoter som vil bli fastsatt etter at forhandlingene med EU er ferdige. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i lys av deltakelsen og utviklingen i fisket.

3. ORIENTERING OM FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN.

Norge hadde i utgangspunktet en kvote på 3.890 tonn rødspette i Nordsjøen i 2002. Den 16. juli 2002 byttet Norge 1.500 tonn rødspette mot 15.000 tonn øyepål fra EU.

Tabell 2 Norsk fangst og kvoter på rødspette i Nordsjøen i årene 1992 til 2002.

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Kvote	6.200	6.200	11.600	8.050	2.460	3.870	3.090	3.375	2.790	1.460	2.390
Fangst	836	784	446	674	1.242	1.620	1.004	913	882	1.926	1.631 ¹
Rest	5.364	5.416	11.154	7.376	1.218	2.250	2.086	2.462	1.908	- 466	759

1. Fangst pr. 19.11.02. Foreløpige tall.

3.4.4

Plaice in Division IIIa (Skagerrak – Kattegat)

State of stock/exploitation: The stock is harvested outside safe biological limits. The estimated SSB in 2002 is well above B_{pa} , but fishing mortality is above F_{pa} . Recruitment of year classes 1998 and 1999 are the highest in the time-series and this has resulted in a high estimate of recent SSB.

Management objectives: No explicit management objectives are set for this stock.

Precautionary Approach reference points (unchanged since 1999):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} cannot be accurately defined.	$B_{pa} = 24\ 000\ t.$
F_{lim} cannot be accurately defined.	$F_{pa} = 0.73.$

Technical basis:

	$B_{pa} = \text{smoothed } B_{loss}$ (no sign of impairment).
	$F_{pa} = F_{med}.$

Advice on management: ICES recommends a reduction in fishing mortality to less than F_{pa} (0.73), corresponding to landings in 2003 of less than 18 400 t. This implies a reduction in fishing mortality of at least 15%. Management of fisheries taking plaice must respect the stringent restrictions on the catch and discard rates advised for cod, with effective monitoring of compliance with those restrictions.

important by-catch in a mixed cod-plaice fishery. The North Sea Cod stock area includes the Skagerrak (Division IIIaN). Also, the Kattegat cod is in a precarious state (Division IIIaS). The plaice fisheries take cod as by-catch. The by-catch and discard limits advised for cod and other management measures that may be implemented to promote the recovery of cod need to be respected in the prosecution of the mixed plaice-cod fisheries. By-catch or discards should be quantified.

Relevant factors to be considered in management: Plaice is taken both in a directed fishery and as an

There is no long-term gain in yield for fishing mortalities above 0.22.

Catch forecast for 2003:

Basis: $F_{sq} = F(99-01)$ scaled to $F(01)=0.86$; Landings (2002) = 14.2 ; SSB(2003)=73.4.

F (2003)	Basis	Landings (2003)	SSB (2004)
0	$0.0 * F_{sq}$		82.8
0.09	$0.1 * F_{sq}$		80.0
0.17	$0.2 * F_{sq}$		77.4
0.26	$0.3 * F_{sq}$		74.9
0.34	$0.4 * F_{sq}$		72.6
0.43	$0.5 * F_{sq}$		70.4
0.52	$0.6 * F_{sq}$		68.4
0.60	$0.7 * F_{sq}$	15.7	66.4
0.69	$0.8 * F_{sq}$	17.5	64.6
0.73	$F_{pa} = 0.85 * F_{sq}$	18.4	63.7
0.78	$0.9 * F_{sq}$		62.9
0.86	F_{sq}		61.3
0.95	$1.1 * F_{sq}$		59.7
1.03	$1.2 * F_{sq}$		58.3

Weights in '000t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Medium- and long-term projections: No medium-term projections have been carried out.

configuration compared to last year. Due to the addition of three new survey series and the inclusion of the 2001 data, SSB in 2001 is estimated to be 78% higher than last year and fishing mortality in 2000 is estimated 58% higher.

Comparison with previous assessment and advice: The assessment undertaken this year has a very different

The advice for plaice in IIIa has been revised in May 2002 following a re-evaluation of the available data. The current advice is consistent with the advice provided in May 2002.

Elaboration and special comment: The estimates of fishing mortality and proposed F_{pa} for plaice in Division IIIa are substantially higher than the corresponding estimates for plaice in the North Sea (Subarea IV). ACFM has previously speculated about the reasons for this difference, but there are no clear explanations. Reference points based on the estimated F will still be appropriate to use with this stock, but the values are not comparable to reference points for other plaice stocks.

The major plaice catches are taken in fisheries using Danish seine, trawl, and gillnet, targeting mixed species for human consumption including cod. The fishery is more directed at older fish than for most other plaice fisheries; however, due to the arrival of the strong 1998 and 1999 year classes, the catches of 2- and 3-year-old plaice was higher in 2001.

The analytical assessment uses information from three Danish commercial fleets and four survey series.

Multiannual TAC Arrangements and Recovery Plans: Section 3.5.17 reviewed a study on schemes for Multiannual advice on TACs for four plaice and two sole stocks. These studies indicated possible target fishing mortalities for specific TAC schemes. ICES considers that target values must be defined by management taking scientific studies into account. ICES has not received feed-back with specification of target reference points and therefore continues to provide advice based on the precautionary reference points consistent with previous practice.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, 11 – 20 June 2002 (ICES CM 2003/ACFM: 02).

Yield and spawning biomass per Recruit

F-reference points:

	Fish Mort Ages 4-8	Yield/R	SSB/R
Average Current	0.854	0.219	0.767
F_{max}	0.221	0.242	1.583
$F_{0.1}$	0.105	0.220	2.533
F_{med}	1.162	0.218	0.693

Catch data (Tables 3.4.4.1-2):

Year	ICES Advice	Predicted landings		Agreed TAC:		ACFM Landings
		Kattegat corresp. to advice ¹	Skagerrak	Kattegat	Skagerrak	
1987	Precautionary TAC	-	-	4.75	14.5	15.7
1988	No increase in F^3 ; precautionary TAC ⁴	3.7	-	4.75	15.0	12.9
1989	No increase in F^3 ; precautionary TAC ⁴	2.9	-	4.0	15.0	7.7
1990	80% of $F(88)^3$; TAC ³ ; TAC ⁴	1.3	10.0	2.0	11.0	12.1
1991	TAC	1.1 ²	10.0 ²	1.3	10.0	8.7
1992	TAC		14.0	2.8	11.2	11.9
1993	Precautionary TAC		-	2.8	11.2	11.3
1994	If required, precautionary TAC		-	2.8	11.2	11.3
1995	If required, precautionary TAC		-	2.8	11.2	10.8
1996	If required, precautionary TAC		-	2.8	11.2	10.5
1997	No advice		-	2.8	11.2	10.1
1998	No increase in F from the present level		11.9	2.8	11.2	8.4
1999	No increase in F from the present level		11.0	2.8	11.2	8.5
2000	$F < F_{pa}$		11.8	2.8	11.2	8.8
2001	$F < F_{pa}$		9.4	2.35	9.4	11.7
2002	$F < F_{pa}$		8.5 ⁵	1.6	6.4	
2003	$F < F_{pa}$		18.4			

¹From 1992 onwards predicted landings are for Kattegat and Skagerrak combined. ²In May 1991 ACFM revised its advice to 12.0 for both areas combined. ³Kattegat. ⁴Skagerrak. ⁵In March 2002 ACFM revised its advice to 12.0 for both areas combined. Weights in '000 t.

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2003.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU og Grønland blir tildelt kvoter av kveite og blåkveite ved Grønland i 2003 tilsvarende kvotene i 2002, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

2. KVOTEAVTALER, REGULERINGSOPPLEGG OG OPPFISKET KVANTUM I 2002.

Det norske fisket ved Grønland foregår på kvoter fremforhandlet gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite i grønlandske farvann i forhandlingene med EU. Siden 1991 har Norge også forhandlet frem årlige kvoteavtaler med Grønland. Fisket på kvoten i grønlandske farvann utgjør til sammen et viktig driftsalternativ for norske trål- og linefartøy.

Norge ble etter kvoteforhandlingene med Grønland og EU tildelt kvoter på 1520 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 715 tonn skolest/isgalt ved Vest-Grønland. Videre ble Norge tildelt 1580 tonn blåkveite, 593 tonn kveite, 285 tonn skolest/isgalt og 1400 tonn uer ved Øst-Grønland, samt 600 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland. Tabell 1 viser de norske kvotene tildelt av Grønland og EU ved Øst- og Vest-Grønland samt kvoteutnyttelse pr. 3. november 2002.

Utvelgelse av hvilke fartøy som skulle få delta, ble bestemt gjennom en påmeldingsordning og deretter loddtrekning. Resultatet fra kvoteforhandlingene med Grønland og EU var ikke klarlagt da Reguleringsrådet holdt sitt møte i november 2001. Fiskeridirektøren fikk derfor fullmakt til å utforme forslag til reguleringsopplegg i samråd med Norges Fiskarlag når forhandlingsresultatet forelå.

Fiskeridirektoratet mottok i alt 48 søknader om deltakelse i linefisket og 50 søknader om deltakelse i trålfisket.

Inntil 1996 ble fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland bare drevet med trål. Grønlandske myndigheter innførte fra 1. januar 1996 et generelt forbud mot trålfiske etter blåkveite i grønlandske farvann. Det ble gjort unntak fra forbudet for et norsk trålfiske på inntil 85% av kvoten. Grønland opphevet trålforbudet fra 2001, og ved fastsettelse av årets reguleringsforskrift ble blåkveitekvoten ved Vest-Grønland i sin helhet tildelt trålerne.

I henhold til kvoteavtalen kunne 6 trålere delta i fisket etter blåkveite samtidig ved Vest-Grønland og Øst-Grønland. Grønlandske myndigheter satte ikke begrensning på antall linefartøy. Av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten, valgte en i samråd med Norges Fiskarlag å begrense deltakelsen til 5 trålere og 4 linefartøy.

Tabell 1. Oversikt over norsk kvote fordelt på Øst- og Vest-Grønland, samt hva norske fartøy pr. 3. november 2002 hadde innmeldt av fangst:

Fiskeslag	Område	Kvote fra Grønland	Kvote fra EU	Sum kvote	Fangst	Rest-kvote
Torsk	Vest og Øst-Grønland	600	-	600	21	579
Kveite	Øst-Grønland	393	200	593	195	398
	Vest-Grønland	-	200	200	10	190
Blåkveite	Øst-Grønland	525	1.055	1.580	1.305	275
	Vest-Grønland	600	920	1.520	1.469	51
Uer	Øst-Grønland	400	1.000	1.400	1.226	174
Isgalt	Øst-Grønland	-	285	285	7	278
	Vest-Grønland	-	715	715	2	713

Tabell 2. Oversikt over kvote og fangst av blåkveite fordelt på redskap:

Fiskeslag	Område	Redskap	Kvote	Fangst	Restkvote
Blåkveite	Vest-Grønland	Trål	1.505	1.458	47
	Vest-Grønland	Line	15	11	4
	Sum		1.520	1.469	51
Blåkveite	Øst-Grønland	Trål	790	498	292
	Øst-Grønland	Line	790	807	-17
	Sum		1.580	1.305	275

3. UTVIKLINGEN I FISKET.

3.1. KVEITE

Kveitefisket ved Øst- og Vest-Grønland er reservert linefartøy, og har tradisjonelt vært regulert med fartøykvoter. For å sikre en størst mulig utnyttelse av kveitekvoten ble fisket etter kveite i 2002 regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene. Fartøy som ble trukket ut til å delta i fisket etter blåkveite, ble imidlertid kun gitt adgang til å fiske kveite ved Øst-Grønland som bifangst med en tillatt innblanding på 10%. Denne bifangstbegrensningen ble opphevet den 26. juli slik at fartøy som deltok i fisket etter blåkveite også kunne drive et direkte fiske etter kveite.

Av en kvote på 593 tonn kveite ved Øst-Grønland er det pr. 3. november kun fisket 195 tonn.

Videre har ett linefartøy tatt utseiling til Vest-Grønland, men pr. 3. november er det kun fisket 10 tonn av en kvote på 200 tonn.

3.2. BLÅKVEITE

3.2.2. Øst-Grønland

Den norske kvoten på 1580 tonn blåkveite ved Øst-Grønland ble i 2002 fordelt med 790 tonn til linefartøy og 790 tonn til trålere. Trålernes gruppekvote ble fordelt på de 5 uttrukne fartøyene med 158 tonn på hver. Av linefartøyenes kvote på 790 tonn ble 158 tonn avsatt til dekning av bifangst. Det resterende kvantum på 632 tonn ble fordelt som fartøykvoter på de 4 deltakende fartøy, noe som ga 158 tonn til hvert fartøy.

I fisket etter kveite var det fra årets begynnelse tillatt å ha inntil 20% bifangst av blåkveite. For at bifangstavsetningen på 158 tonn skulle utnyttes fullt ut, ble bifangstprosenten av blåkveite i kveitefisket senere økt til 40%.

Den 16. august gjenstod det 350 tonn av linefartøyenes gruppekvote. For å sikre en størst mulig utnyttelse av gruppeknoten, ble fartøykvotene for linefartøyene opphevet. Da det fremdeles gjenstod 312 tonn av linefartøyenes blåkveitekvote, ble trålernes fartøykvoter den 23. august økt med 35 tonn. Videre ble trålernes fartøykvoter økt med 15 tonn den 20. september og 27 tonn den 11. oktober.

Pr. 3. november gjenstår 275 tonn at blåkveitekvoten ved Øst-Grønland.

3.2.3. Vest-Grønland

Blåkveitekvoten ved Vest-Grønland på 1520 tonn ble i 2002 som nevnt i sin helhet tildelt trålerne. Kvoten ble fordelt med en fartøykvote på 304 tonn på de 5 uttrukne fartøyene.

Fartøykvoten for trålerne ble den 20. september økt med 30 tonn til 334 tonn.

Som nevnt var kveitekvoten ved Vest-Grønland på 200 tonn i sin helhet forbeholdt linefartøyene. Ett fartøy som var trukket ut til å delta i fisket etter blåkveite ved Øst-Grønland signaliserte interesse for å forsøke å utnytte denne kveitekvoten. Det var imidlertid behov for en mindre kvote av blåkveite til dekning av bifangst, og en av de uttrukne trålerne ga derfor fra seg 15 tonn blåkveite ved Vest-Grønland, mot at fartøyet fikk 15 tonn blåkveite av linefartøyets kvote ved Øst-Grønland.

Pr. 3. november har trålerne fisket 1458 ved Vest-Grønland, mens linefartøyet som ble gitt adgang til å fiske etter kveite har fisket 11 tonn blåkveite.

3.3. OSEANISK UER

I 2002 hadde norske fartøy adgang til å fiske inntil 1.400 tonn uer, hvorav 1.300 tonn kunne fiskes med pelagisk trål.

Pr. 3. november er det i alt fisket 1.226 tonn uer.

4. REGULERING AV FISKET I 2003.

Kvoteforhandlingene med Grønland skal avholdes 9. og 10. desember 2002. Forhandlingene med EU er heller ikke avsluttet. Det er derfor ikke klarlagt hvilke kvoter norske fartøy vil få til disposisjon ved Grønland neste år.

Når det gjelder blåkveite, vil de reglene de grønlandske myndigheter fastsetter for utøvelsen av trålfisket få betydning for hvilke kvoter norske fartøy har mulighet til å utnytte i 2003.

En legger imidlertid til grunn at grønlandske myndigheter vil kreve de samme redskapsbegrensninger og de samme begrensninger i antall fartøy som for inneværende år. Videre må en kunne påregne at Norge i henhold til fiskeriatvaten mellom Norge og EU også i 2003 vil få kvoter av kveite og blåkveite.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at kvoteforhandlingene med Grønland ennå ikke er gjennomført foreslå følgende:

Så snart kvoteavtalene med Grønland og EU foreligger, fastsettes det frist for påmelding. Hvis interessen for deltakelse er større enn det kvotegrunnlaget gir rom for, foretas utvelgelse ved loddtrekning. De uttrukne fartøy gis en utseilingsfrist. Videre gis Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme det nærmere reguleringsopplegget for fisket ved Grønland i 2003.

Reguleringsrådet sluttet seg til forslaget om at Fiskeridirektoratet gis fullmakt til å utforme nærmere reguleringer etter at kvoteavtale med Grønland er inngått.

SAK 19/02

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2003.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

1.1. GRØNLAND

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU blir tildelt en rekekvote ved Øst-Grønland i 2002, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

1.2. NORDSJØEN/SKAGERRAK

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

1.3. NAFO

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

2. REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2003.

2.1. FISKET I 2002.

Norge fikk etter kvoteforhandlingene med EU en kvote på 2.500 tonn reker ved Øst-Grønland også i 2002.

Det var 18 fartøy som fylte vilkårene for å delta. Totalkvoten på 2.500 tonn reker ble fordelt som maksimalkvoter etter tradisjonell fordelingsnøkkel. Overreguleringen ble fra årets begynnelse satt til 5%. Overreguleringen ble økt til 20% den 28. februar og til 40% den 5. april.

Grønland har videreført en lisensieringsordning som bl.a. innebærer at maksimalt 15 fartøy kan fiske reker i Grønlands fiskerisoner samtidig. Grønland har også et inspeksjonssystem som har som målsetting at det ombord på alle fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. Ordningen har ikke vært fullstendig gjennomført, men fra og med 1993 har noen fartøy til enhver tid hatt inspektører om bord under fiske.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt fra Reguleringsrådet til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten. Siste startdato ble satt til 15. september.

Pr. 3. november har 11 trålere deltatt i fisket, og det gjenstår 1244 tonn av kvoten.

2.3. REGULERING AV FISKET I 2003.

Kvoteforhandlingene med EU er ikke slutført, men en legger til grunn en forventet totalkvote på 2.500 tonn, slik resultatet har vært i de senere år.

Fiskeridirektøren har ikke mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere reguleringstiltak i rekefisket ved Grønland, som kan føre til at gjennomføringen av det norske fisket i området vanskeliggjøres.

Forutsatt at Norge etter forhandlingene med EU tildeles kvote av reker ved Øst-Grønland i 2003, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge tilsvarende reguleringsopplegg som i 2002, herunder at gjeldende kvotenøkkel legges til grunn. Siste frist for utseiling (startdato) foreslås satt til 15. september.

3. REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2003.

3.1. FISKET I 2002

3.1.1. Kvoter og reguleringer i 2002.

Norske fartøy kunne i 2002 fiske inntil 3.310 tonn reker i Nordsjøen og 4.730 tonn reker i Skagerrak.

Den samlede kvote på 8.040 tonn i 2002 ble fra årets begynnelse regulert med periodekvoter og med maksimalkvoter til det enkelte fartøy etter følgende ordning:

Tabell 1 Periodekvoter og maksimalkvoter 2002

Periode -2002	Periodekvote	Maksimalkvote
1. januar - 30. april	3.220 tonn (40%)	35 tonn
1. mai - 31. august	2.410 tonn (30%)	30 tonn
1. sept - 31. desember	2.410 tonn (30%)	30 tonn

Fartøy under 20 meter ble gitt en garantert andel av maksimalkvoten på 7 tonn i hver av de to første periodene selv om periodekvotene var oppfisket.

Det enkelte fartøys fiske var begrenset til 4 tonn reke pr. tur. Det var ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager.

3.1.2 Deltakelsen i fisket i 2002.

I 1998 ble det for første gang innført begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62°N for merkeregistrerte fiskefartøy over 11 meter. Adgangsbegrensningen ble videreført i 2002, slik at fartøy over 11 meter må ha levert reker fisket i Nordsjøen eller Skagerrak i ett av årene 1999, 2000 eller i 2001, for å kunne delta i 2002. Pr. 19. november har til sammen 301 fartøy deltatt i rekefisket i 2002, hvorav 186 fartøy er over 11 meter. Tabell 1 nedenfor viser den fylkesvise deltakelse i rekefisket.

Tabell 2 Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen/Skagerrak.

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Finnmark			1	1			
Troms	1		1		1		6
Nordland	2	3					
Sør-Trøndelag	1						
Møre og Romsdal	2	3		2	6	4	4
Sogn og Fjordane	3	3	3	3	4	4	4
Hordaland	21	19	20	25	17	18	19
Rogaland	95	92	92	89	84	78	75
Vest-Agder	97	95	77	72	75	66	55
Aust-Agder	53	52	50	40	44	35	31
Telemark	36	30	29	31	26	31	24
Vestfold	32	41	39	35	31	27	26
Buskerud	3	3	3	3	2	2	2
Oslo	2	2	0		1	1	1
Akershus	7	8	8	9	9	9	5
Østfold	60	61	57	59	61	54	49
Sum	415	412	380	369	361	329	301
Herav under 11 m	144	144	129	129	134	127	115

3.1.3 Utviklingen i fisket i 2002.

Tabell 2 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 2002 sammenlignet med årene 1995-2001. Pr. 19. november var det til sammen fisket 6.053 tonn reker av en totalkvote på 8.040 tonn.

Tabell 3 Månedsfangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak.

	Jan.	Feb.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum	Kvote	Kvoteturnyttelse
1995	557	885	1.109	869	921	507	407	725	586	418	723	418	8.125	8.775	92,6 %
1996	656	735	794	977	694	399	268	609	674	653	821	608	7.888	8.160	96,7 %
1997	950	544	1.096	1.043	765	659	606	857	690	808	525	20	8.562	8.160	104,9 %
1998	1.111	1.030	1.241	880	742	598	688	867	866	420	738	427	9.607	10.505	91,5 %
1999	567	696	557	591	419	385	450	713	783	544	517	519	6.740	10.505	64,2 %
2000	535	537	718	600	474	268	559	751	472	370	488	343	6.116	7.110	86,0 %
2001	576	679	822	624	750	647	648	584	679	290	313	295	6.906	8.040	85,9 %
2002	359	390	349	815	534	586	687	954	770	584	26		6.053	8.040	75,3 %

For 2002 ble det som nevnt fastsatt maksimalkvoter for de tre periodene med 35 tonn i første periode og 30 tonn i hver av de to siste periodene. På bakgrunn av utviklingen i fisket ble den fastsatte maksimalkvote på 35 tonn for 1. periode (1. januar til 1. mai) opphevet 25. mars. Den fastsatte maksimalkvote på 30 tonn for 2. periode (1. mai til 1. september) ble opphevet 14. juni. Den fastsatte maksimalkvote på 30 tonn for 3. periode (1. september til 31. desember) ble økt til 50 tonn 3. oktober 2002.

3.2. BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 2003.

Siden man for første gang i 1992 ble enige om en TAC for Nordsjøen og Skagerrak samlet, har rekebestanden etter ACFM sin vurdering vært innenfor sikre biologiske grenser. Den avtalte TAC i årene 1992 -2002 har variert fra 13.000 tonn til 18.800 tonn. Den avtalte TAC for 2002 er på 14.500 tonn. I kvotesammenheng har man fordelt 30 % av TAC til Nordsjøen og 70 % til Skagerrak. Norge har 100 % av TAC i Nordsjøen og 46,6 % av TAC i Skagerrak. For 2003 anbefaler ACFM en TAC på 14.750 tonn.

Kvoteforhandlingene med EU for 2003 er ikke avsluttet. Av denne grunn er rekekvotene for 2003 i Nordsjøen og Skagerrak ikke fastsatt. Ut fra ACFM sin anbefaling har vi lagt til grunn at de norske kvotene vil ligge på omtrent samme nivå som inneværende år.

3.3. REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2003.

Hovedmålsettingen med å innføre reguleringer i dette fiskeriet er at man klarer å fiske opp den norske kvoten samtidig som man unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil føre til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikker avsetning for sin fangst.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Rekene i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trållaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med å regulere fisket særskilt for hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, har fisket fra og med 1998 i de to områdene vært regulert med felles periode- og maksimalkvoter.

3.3.1. Deltakelsesregulering.

Fiskeridirektøren går inn for at ordningen med adgangsbegrensning for fartøy over 11 meter videreføres i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 11 meter må ha levert reker fisket i Nordsjøen eller Skagerrak i ett av årene 2000, 2001 eller 2002 i henhold til oppgaver fra salgslagene for å kunne delta i 2003.

3.3.2. Periodekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten for Nordsjøen/Skagerrak i tre perioder, hver på fire måneder. For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder ble det for 1998-2000 sett på tidligere fangst, hvoretter en fant det naturlig å ha en periodefordeling på henholdsvis 40 %, 30 % og 30 %. Erfaringene tilsier at det foreslås samme periodefordeling i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår som for 2002 å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt med 40 % i den første perioden (januar-april) og 30 % i hver av de to siste periodene.

3.3.3. Maksimalkvoter.

I 2002 ble fisket regulert med maksimalkvoter på henholdsvis 35 tonn i den første perioden og 30 tonn i hver av de to siste periodene.

Etter Fiskeridirektørens vurdering bør totalkvotens størrelse gjenspeiles i størrelsene på maksimalkvotene. Dersom en legger til grunn en forventet norsk totalkvote i 2003 på omtrent samme nivå som inneværende år, bør også maksimalkvoten kunne legges på tilsvarende nivå som i år. Selv om maksimalkvotene i rekefisket for 1. og 2. periode har blitt opphevet i de tre siste år, vil en foreslå at maksimalkvotene ikke settes for høyt allerede i utgangspunktet, før en får vurdert utviklingen i fisket.

Med samme kvotestørrelse som i 2002, vil Fiskeridirektøren foreslår å innføre maksimalkvoter på henholdsvis 35 tonn i den første perioden og 30 tonn i hver av de to siste periodene. Dersom totalkvoten endres foreslår en at maksimalkvoten endres tilsvarende.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan endre, eventuelt oppheve, maksimalkvotene for å sikre at den norske kvoten blir oppfisket.

3.3.4. Garantert kvote pr. fartøy.

For å hindre at det blir for store distriktsvise forskjeller på grunn av for eksempel vær-, vind- og isforhold bør man ha et reguleringssystem som sikrer at alle faktisk får delta. Fiskeridirektøren vil derfor i tråd med etablert praksis foreslå en garantert kvote på 7 tonn i de to første periodene for fartøy under 20 meter. Disse 7 tonnene kan fartøyene som tilfredsstillter de nevnte krav fiske selv om periodekvoten er oppfisket. I tredje periode vil man ikke ha en slik adgang til å fiske utover periodekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det i de to første periodene fastsettes en garantert andel av maksimalkvoten på 7 tonn for fartøy under 20 meter.

3.3.5. Helgedagsfredning og turkvote.

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig å videreføre ordningen fra årets regulering med helgedagsfredning og turkvote på maksimalt 4 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med helgedagsfredning og en turkvote på maksimalt 4 tonn.

4. REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2003.

4.1. INNLEDNING.

Sammen med rekeførere fra Færøyene og Grønland begynte norske rekeførere å fiske på rekefeltene ved Flemish Cap våren 1993, og siden har dette området vært et driftsalternativ for enkelte norske rekeførere. Deltakelsen var høy i de første årene, men fra 1997 til 1999 deltok bare 2 rekeførere. I fjor økte deltakelsen til 15 fartøy, og hittil i år har 10 fartøy deltatt.

Tabellen nedenfor er basert på fartøyrapporter til Fiskeridirektoratet og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i de enkelte år.

Tabell 1. Oppfisket kvantum og antall deltakende fartøy, 1993 - 2002.

År	Fangst (tonn)	Antall fartøy
1993	7.255	22
1994	8.720	19
1995	9.263	27
1996	6.191	15
1997	1.738	2
1998	1.315	2
1999	2.727	2
2000	2.825	5
2001	13.284	15
2002 (pr. 4. november)	10.515	10

Opprinnelig var det 32 norske rekeførere som hadde opparbeidet rett til deltakelse i rekefisket ved Flemish Cap. De 32 opprinnelige fartøyene omfatter alle de 18 trålerne som har rett til å delta i rekefisket ved Øst-Grønland. I tillegg har 14 andre rekeførere deltatt, hvorav 8 fartøy har torskeførertillatelse i tillegg til rekeførertillatelse, mens de 6 andre kun har rekeførertillatelse.

4.2. REGULERING OG AVVIKLING AV FISKET I 1996 – 2002.

Rekefisket ved Flemish Cap var før 1996 ikke underlagt annen form for regulering enn en påmeldingsordning, tekniske reguleringer og en rapporteringsordning i form av å melde inn- og utgang av NAFO-området som sendes via norske myndigheter til NAFO-sekretariatet. Norske fartøy har i tillegg vært pålagt å sende ukentlige fangstrapporter til norske myndigheter. De tekniske reguleringene i NAFO-området består av et påbud om å bruke rekerist med maksimalt 22 mm spileavstand, samt påbud om å benytte en maskevidde på minst 40 mm i trålen. Dette er forøvrig den samme maskeviddebestemmelse som gjelder for trålfisket etter reker ved Øst-Grønland.

Årsmøtet i NAFO vedtok i 1995 å innføre innsatsbegrensende reguleringstiltak i rekefisket på Flemish Cap fra 1996. Deltakelsen er begrenset slik at ikke flere fartøy enn det antall fartøy som har deltatt i perioden fra 1. januar 1993 til og med 31. august 1995, får adgang til å delta. Totalt hadde 32 norske fartøy deltatt i referanseperioden.

For å begrense fiskeriaktiviteten, ble det også vedtatt på årsmøtet i 1995 at hvert medlemsland skulle sørge for å begrense antall fiskedøgn til det maksimale antall fiskedøgn registrert i ett av

årene fra 1993, 1994 eller 1. januar til 31. august 1995. Med antall fiskedøgn menes antall døgn i sonen inklusive dato for inn- og utmelding, summert for alle fartøyer som i de enkelte år har fisket i NAFO-område 3M.

Rapportene fra Flemish Cap for de enkelte år som er innsendt til Fiskeridirektoratet, viser at 1994 var det gunstigste året for norske fartøyer, da det til sammen ble registrert 2.206 døgn.

Alle medlemsland ble fra 1997 pålagt å begrense antall fiskedager til 90% av maksimalt antall døgn. Reduksjonen innebar at norske fiskefartøyer totalt hadde 1.985 dager til disposisjon både i 1998, 1999 og 2000.

På det ekstraordinære årsmøtet i NAFO, som ble avholdt i perioden 28. – 30. mars 2001, ble det vedtatt å redusere antall fiskedøgn til 75% av det opprinnelige nivå, noe som for Norge innebar en reduksjon til 1.655 fiskedøgn. På spesialmøtet som ble avholdt i tiden 29. januar – 1. februar 2002, ble det besluttet å øke antall fiskedøgn til 90% av det opprinnelige nivå.

Fartøyer som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord. For 1996 ble det vedtatt i NAFO at observatørdekningen på fartøyer som fisker i området skulle økes fra 10% til 100%. Fiskeridirektoratet har engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon ombord på norske fartøyer. Kostnadene med observatørordningen belastets det enkelte fartøyer, og kostet i 2002 i underkant av kr. 2.000,- pr. døgn pr. fartøyer.

Norske myndigheter har argumentert med at observatørordningen ikke har gitt målbar nedgang i regelbrudd når det gjelder rekefiske. På årsmøte i NAFO i september 2000 ble det imidlertid bestemt å videreføre observatørordningen.

Fra og med 1996 har de norske fartøyene, som ledd i et pilotprosjekt, også vært underlagt obligatorisk satellittsporing ved fiske i NAFO-området. I løpet av 1998 ble prosjektet grundig evaluert, og det var enighet i NAFO om at alle fartøyer som fisker i området, skulle være utstyrt med satellittovervåkningsutstyr senest fra 1. januar 2001.

Som nevnt er det 32 fartøyer som deltatt i fisket etter reker i NAFO-området referanseperioden, og som dermed har opparbeidet adgang til å delta i dette fisket. Til og med 1999 var det i utgangspunktet kun disse fartøyene ble gitt adgang til å delta i rekefisket på Flemish Cap. Hvert fartøyer ble tildelt en basiskvote på 25 døgn. Overskytende døgn ble fordelt forholdsmessig på fartøyene i henhold til fartøyets deltakelse i referanseperioden 1993-1995.

På bakgrunn av at det i årene 1997, 1998 og 1999 kun var to av disse fartøyene som benyttet seg av denne adgangen, fant Fiskeridirektøren det nødvendig å endre reguleringsopplegget fra 2000.

Fartøyer som ønsket å delta i fisket måtte sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet innen 31. januar 2000. Også fartøyer som ikke hadde deltatt i referanseperioden kunne melde seg på. Videre ble fisket regulert som et fritt fiske innenfor rammen av 1.985 fiskedøgn.

Tilsvarende reguleringsopplegg ble fastsatt for 2001. Fiskeridirektoratet mottok i alt 39 søknader fra fartøyer med reketråltilatelse som ønsket å delta i dette fisket i 2001. Deltakelsen ble ved loddtrekning begrenset til 32 fartøyer.

Erfaringene fra 2001 viste at det ble påmeldt og trukket ut fartøy som ikke hadde til hensikt å delta i fisket. I tillegg var det flere fartøy på reservelisten som ønsket å fiske i NAFO-området. For at disse skulle kunne gis adgang til å delta, var forutsetningen at noen av fartøyene som var tildelt deltakeradgang, bekreftet skriftlig overfor Fiskeridirektoratet at de ikke ønsket å benytte seg av adgangen. Denne prosessen ble vanskeliggjort ved at flere fartøyeiere ikke ville frasi seg adgangen, selv om de ikke hadde planlagt å delta i fisket.

På denne bakgrunn ble det bestemt at fartøy med reketråltillatelse som ønsket å delta i fisket i 3M i 2002, måtte sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet notifikerte fartøyene fortløpende etter hvert som de ønsket å starte fisket. Videre ble fisket i 3M regulert som et fritt fiske innenfor rammen av 1.985 fiskedøgn.

Totalt har de 10 norske fartøyene brukt 1.171 fiskedøgn hittil (pr. 4. november) i 2002.

På årsmøtet i NAFO i 1999 ble det besluttet å åpne for et rekefiske i underområde 3L fra 2000. Norge ble tildelt en kvote på 67 tonn reker i dette området.

Fisket etter reker i 3L kan kun utøves av ett fartøy om gangen. Fisket er videre begrenset til periodene 1. januar - 31. mars, 1. juli til 14. september og 1. desember til 31. desember. Det ble bestemt at ett fartøy skulle gis adgang til å delta i dette fisket, og det fartøy som først meldte seg aktiv i 3L, ble gitt en fartøykvote på 67 tonn.

4.3. REGULERING AV FISKET I 2003.

Antall deltakende fartøy er fortsatt begrenset oppad til 32 fartøy. Ordningen med observatører og satellittsporing videreføres i 2003.

Norske fartøy vil også i 2003 totalt ha 1.985 fiskedøgn til disposisjon i 3M. Videre er Norge tildelt 67 tonn reker i 3L.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av å utnytte fiskerettighetene i NAFO-området. Reguleringsopplegget for 2003 bør derfor være mest mulig fleksibelt for å medvirke til at norsk totalkvote i størst mulig grad kan utnyttes.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå å videreføre gjeldende reguleringsopplegg slik at fartøy med reketråltillatelse som ønsker å delta i fisket i 3M, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet notifikere fartøyene fortløpende etter hvert som de ønsker å starte fisket inntil det er notifikert 32 fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fisket i 3M reguleres som et fritt fiske innenfor rammen av 1.985 fiskedøgn.

Fiskeridirektøren forslår at ett fartøy gis adgang til å delta i fisket etter reker i 3L, og at det fartøy som først melder seg aktiv i 3L, gis en fartøykvote på 67 tonn.

3.4.6

Pandalus borealis in Division IIIa and Division IVa East (Skagerrak and Norwegian Deep)

State of the stock/exploitation: The state of the stock is not known, relative to precautionary reference points. Stock size is estimated to have increased since the beginning of the 1990s and is above the long-term average since 1995. Fishing effort has declined since 1993 and is currently estimated to be at the lowest observed level. Predator abundance has declined over the last 3 years. Recruitment of the year class 2000 (in 2002) is above average.

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock.

Advice on management: ICES recommends that landings in 2003 should not exceed 14 750 t, based on an estimated increase in stock size of around 20% from 2002 to 2003 and corresponding to the current level of exploitation.

Relevant factors to be considered in management: The perception of the state of the stock in 2002 is based on an assessment that takes predation into account. The assessment shows that predators remove annually about 60% of the stock biomass, while only about 10% is removed by fishing. The exploitable biomass comprises only few age groups (1-3) of which age group 2 and older constitute around 70% in weight of the total catch.

Sorting grids or other means of facilitating the escape of fish should be implemented in this fishery.

Catch forecast for 2003: Not available.

Comparison with previous assessment and advice: In previous years, analytical assessments (XSA) have been applied to assess this stock as a basis for catch forecasts. However, since the natural mortality of this species is most likely to be several times higher than the fishing mortality, cohort analysis methodology is not well suited for this species. The few age groups in the stock further add to uncertainty of the XSA estimates. ICES has investigated alternative assessment

models. A stock production model (SPP) taking predation into account has been introduced. For the beginning of the time-series, the SPP model estimates the stock level to be similar to that estimated by XSA, while for the most recent years (since ≈1994) SPP estimates the stock to be at a higher level than estimated by XSA. This is in agreement with the survey results and the commercial LPUE data.

Elaboration and special comments: *Pandalus borealis* is fished by bottom trawls at 150–400 m depth throughout the year by Danish, Norwegian, and Swedish fleets.

Strong fluctuations in the *Pandalus* stocks are frequently observed. Predator pressure as well as the low number of age groups in the stock contributes significantly to such fluctuations. The natural mortality for *Pandalus* is likely to be substantially higher than the fishing mortality and fluctuates considerably according to the abundance of predators.

Because of the potentially large impact of predation on stock dynamics, the biological consequences of any specific fishing mortality rate can be highly variable. At low predator abundance, even a low fishing mortality (F) may be a high proportion of total mortality (Z), whereas at high predator abundance, a higher F may still be a small part of Z . It is not yet possible to identify appropriate precautionary fishing mortality reference points (F_{lim} , F_{pa}) for such circumstances, and reference points based on total mortality may be more sound biologically.

The assessment was based on commercial catches, survey indices of available biomass, recruitment, and amount of predators.

Source of information: Report of the *Pandalus* Assessment Working Group, Flødevigen, Norway, August 2002 (ICES CM 2003/ACFM:05).

Catch data (Tables 3.4.6.1–2):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC Skagerrak	Agreed TAC IIIa+ IVaE	Dis-cards	ACFM landings	ACFM catch
1987	Not assessed				0.7	14.2	14.9
1988	Catches significantly below 1985–1986 ³				0.8	12.2	12.9
1989	No advice		3.1 ¹		1.1	11.0	12.1
1990	F as F(pre-85) ³ ; TAC ³ ; No increase in F ⁴ ; TAC ⁴	10.0	2.75 ¹		1.2	10.2	11.4
1991	No increase in F; TAC	12.0	8.55		0.5	11.6	12.1
1992	Within safe biological limits	15 ²	10.50	15.0	0.5	13.0	13.6
1993	Within safe biological limits	13 ²	10.50	15.0	0.9	12.6	13.5
1994	Within safe biological limits	19 ²	12.60	18.0	0.2	11.5	11.7
1995	Within safe biological limits	13 ²	11.20	16.0	0.3	14.2	14.5
1996	No advice	11 ²	10.50	15.0	0.3	14.2	14.5
1997	No advice	13 ²	10.50	15.0	1.0	15.1	16.1
1998	No increase in F; TAC	19 ²	13.16	18.8	0.4	15.4	15.8
1999	Maintain F	19 ²	13.16	18.8	0.6	11.2	11.9
2000	Maintain F	<11.5 ²	9.10	13.0	0.7	10.8	11.5
2001	Maintain F	13.4	10.15	14.5	0.7	11.3	12.0
2002	Long-term average landings	12.6	10.15	14.5			
2003	Maintain F	14.7					

¹EU zone only. ²Catch at *status quo* F. ³IIIa. ⁴Norwegian Deep. Weights in '000 t.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
15112002

Vår referanse
200200286/4-
533.3

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	333
Deres dato	Deres referanse
	18. NOV. 2002
SÅSNR.	DOK.NR.
2002/20146	1
UO. 9	

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2003

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøtet 12. – 14. november 2002 regulering av fisket etter reker i 2003 og fattet følgende vedtak:

A) Grønland

1. "Norges Fiskarlag viser til at norske fiskere har hatt en kvote på 2.500 tonn reker ved Grønland som en del av avtalen mellom EU og Norge. Det forutsettes at det også i 2003 blir anledning for norske fiskere å fiske et tilsvarende kvantum reke i grønlandsk sone.
2. Hovedprinsippene i regulering av fisket etter reker ved Grønland har de senere år fulgt samme opplegg.

Norges Fiskarlag tilrår at det reguleringsopplegg som har vært i de siste årene i fisket etter reker blir videreført i 2003. Basert på erfaringene fra 2002 bør det vurderes om det skal legges inn en større overregulering fra årets begynnelse enn tidligere, slik at man i størst mulig grad sikrer at totalkvoten blir tatt.

3. Norges Fiskarlag vil tilrå at siste oppmøtedato settes til 15. september 2003 og 1. november 2003 settes som refordellingsdato i fisket etter reker ved Grønland.

Dersom utviklingen i fisket tilsier det og det er fartøy som mot slutten av året ønsker å delta, bør det vurderes om det kan gis dispensasjon fra siste oppmøtedato."

B) Nordsjøen og Skagerrak.

4. Norges Fiskarlag viser til at avtalen om en totalkvote for reker sør for 62° N for 2003 enda ikke er på plass. Ut fra anbefalingene kan det bli en økning i totalkvoten med opp mot 20%.
5. Fisket etter reker sør for 62° N i 2002 har vært regulert med adgangsbegrensning, periodekvoter og maksimalkvoter. Disse tiltak har sammen med den fleksible praktisering av reguleringsopplegg som Fiskeridirektoratet har utvist, fungert bra.

Det har imidlertid vært behov for endringer i maksimalkvotene i 2002 både for 1. og 2. periode. Maksimalkvotene har blitt opphevet som følge av at det har gjenstått relativt mye igjen av periodekvotene. En tilsvarende situasjon kan oppstå i 2003 dersom det blir en økning i totalkvoten og denne fordeles på samme måte som i 2002 på tre perioder.

Adresse
Plrsepartet
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Norges Fiskarlag tilrår at maksimalkvotene økes tilsvarende økningen i totalkvoten for norske fiskere.

6. Norges Fiskarlag forutsetter at øvrige reguleringstiltak i fisket etter reker videreføres i 2003. Dette gjelder bestemmelsen om adgangen til å fiske etter reker sør for 62° N, helligdagsfredningen og turkvote.»

C) Barentshavet

7. Norges Fiskarlag viser til landsstyresak 45/02 hvor det ble vist til den prosess som har vært for eventuelt å kunne fastsette en TAC. Videre vises det til protokollen fra den 31. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen hvor man er enig om å arbeide videre for eventuelt å kunne fastsette en TAC,

For å ivareta norske interesser i et framtidig forvaltningsregime av reker er det viktig at næring, forvaltning og forskning sammen deltar i utredningsarbeidet for å finne fram til en framtidig forvaltning av rekefisket.

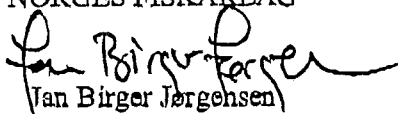
8. Norges Fiskarlag viser til at det i fisket etter reker i Barentshavet er regler for stenging og åpning av felt med for høy innblanding av flskeyngel. Denne ordningen fører også til at uttaket av reker kan bli påvirket,
9. Norges Fiskarlag vil tilrå at fisket etter reker i Barentshavet forvaltes på samme måte som i 2002."

D) NAFO-området.

10. Fisket etter reker i NAFO-området er innsatsregulert ved at hver nasjon tildeles et nærmere gitt antall fiskedøgn. Disse fordeles på fartøy som har deltatt tidligere i en definert referanseperiode.
11. Norges Fiskarlag tilrår at hovedprinsippene i reguleringene av fisket etter reker i NAFO-området videreføres i 2003, og at Fiskeridirektøren i et nært samarbeid med næringen regulerer fisket på en mest mulig hensiktsmessig måte, slik at fangstdøgnkvoten blir best mulig utnyttet.
12. Den særordning som norske fiskere er pålagt ved å begrense antall deltakende fartøyer i sonen samtidig til 15 fartøyer, krever Norges Fiskarlag blir tatt bort. Norske fartøy må likebehandles med andre fartøy,
13. Norges Fiskarlag viser til at kostnadene med gjeldende observatørordning i NAFO-området er svært kostbar. Dette er tidligere påpekt overfor myndighetene uten at noe har skjedd.

Norges Fiskarlag krever at norske myndigheter finner fram til rimeligere alternativer for flåten uten at dette går på bekostning av de oppgaver inspektørene skal utføre.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lørentsen

Kopi til: Medlemslaga

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2003

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Reguleringene for 2003 følger i all hovedsak reguleringene for 2002.

Fiskeridirektøren foreslår imidlertid at maksimalkvoten reduseres fra 2000 liter til 1.500 liter rognkjeksrogn.

2. FISKET I 2002

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark var i 2002 regulert med maksimalkvoter på inntil 2.000 liter rognkjeksrogn.

Vilkårene for deltakelse i fisket var at fartøyet som skulle nyttes måtte være innført i Fiskeridirektoratets merkeregister, samt at høvedsmannen måtte stå på blad A eller B i fiskermanntallet. For eier av fartøy over 13 meter største lengde ble det fra og med 1998 i tillegg satt vilkår om at vedkommende måtte ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av de tre foregående årene. Denne ordningen er blitt videreført i senere år.

Tabell 1 Utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 1992 til 2002.

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Tonn rund vekt ¹	3.786	4.611	5.620	4.005	4.328	5.550	1.347	2.046	2.353	5.177	5.921
Tonn saltmoden rogn	565	688	839	597	647	829	201	3045	351	773	884
Fersk rogn i tusen liter ²	700	852	1.038	739	801	1.027	249	377	435	957	1.094
Antall fartøy	445	536	671	571	606	758	224	236	297	506	654

¹ Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall. Omregningsfaktoren fra saltmoden rogn til rundvekt er 6,7.

² Kilo rogn omregnet til liter rogn med en omregningsfaktor slik at 130 liter fersk rogn tilsvarer 1 tønne (105 kg saltmoden) rogn. Omregningsfaktor = 0,8077.

Med virkning fra 1. januar 1999 vedtok Fiskeridepartementet en minste maskevidde på 267 mm i garnfisket etter rognkjeks. Det er ellers ingen tekniske reguleringer i fisket.

Fangsten av rognkjeks målt i rund vekt varierte mellom 1.347 og 5.921 i perioden 1992-2002. Maksimalkvoten ble redusert fra 5.500 liter i 1995 til 3.000 liter i 1996. I årene fra 1997 til 2002 har kvoten vært 2.000 liter. Antall deltakende fartøy gikk ned fra 758 i 1997 til 224 fartøy i 1998. I 1999 og 2000 steg antall deltagende fartøy og fangstkvantum svakt for så å øke kraftig i 2001 og 2002. Det har ikke vært fisket større fangstkvantum enn i 2002. Det deltok videre 654 fartøy i 2002. Dette er det nest høyeste antall deltakende fartøy i perioden 1992 - 2002.

En gradvis bedring i markedssituasjonen siden 1998 har medført økning både i deltakelse og fangstkvantum i perioden 1998 - 2002. I 2002 ble rognen omsatt for 30,2 kroner literen og 4.860 kroner for tønner. Det har således vært en prisvekst på ca. 6 % både i 2001 og 2002.

Tabell 2 Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i perioden 1998 - 2002.

	1998		1999		2000		2001		2002	
	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt	Ant.	Fangst i tonn rundvekt
Under 7 meter	84	484	107	894	115	863	186	1.747	244	2.084
7 - 9,9 meter	63	330	65	556	91	701	141	1.450	205	1.856
10 - 12,9 meter	64	454	37	233	72	632	159	1.722	187	1.745
13 - 19,9 meter	11	73	13	96	19	141	19	218	17	185
Over 20 meter	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ikke oppgitt Lengde	2	6	0	15	0	15	0	38	1	51
Sum	224	1.347	236	2.046	297	2.353	505	5.177	654	5.921

Som en ser av tabell 2 har det vært en markert økning i deltakelsen for fartøy under 13 meter i perioden 1998 til 2002. Utviklingen av deltakelsen for fartøy i størrelses gruppen 10-12,9 meter største lengde er i denne sammenheng interessant. I 1998 var det 64 fartøy som deltok, 1999 var deltakelsen nede i 37 fartøy. Fra 2000 til 2001 økte derimot deltakelsen med mer enn det dobbelte målt i antall deltakende fartøy fra 72 fartøy i 2000 til 159 fartøy i 2001.

Av de 31 fartøyene som oppfyller deltakervilkårene for fartøy over 13 meter i 2002 var det 17 fartøy som deltok. En har således lyktes med å få ned tallet på fartøy over 13 meter største lengde.

3. BESTANDSUTVIKLING

Fiskeriforskning har ansvar for norsk forvaltningsrettet forskning på rognkjeks. Rapporten er inntatt som vedlegg (./.) til saksdokumentet. For å beskrive utviklingen i rognkjeksbestanden er det brukt en midlet indeks for fangstmengde pr. enhet innsats (CPUE), som antas å være proporsjonal med gytebestandens størrelse.

For å kunne gi råd om fangst av rognkjeks benyttes en dynamisk biomassemodell (SHOT) som er tilpasset landingsstatistikken og fangst og innsats- dataene. Modellen gir predikasjoner for fangst og bestandsstørrelse et par år frem i tid ved ulike valg for fiskedødelighet. Det er antatt at rekruttering av ny årsklasse er tilnærmet proporsjonal med størrelsen på den gytebestanden som var opphav til årsklassen.

Fangstene av rognkjeks lå i perioden 1970 til 1986 rundt 3-400 tonn og dette nivået antas å være bærekraftig. Fra og med 1987 og frem til og med 1997 har fangstene de fleste årene vært mye større. I denne perioden har fangstene vist en nedadgående trend samtidig som CPUE indeksen har vært jevnt nedadgående. De siste årene har indeksen ligget på 30-35% av nivået på 1980-tallet, men har vist tegn til en svak oppgang siden midten av 1990-tallet.

Minste tillatte maskevidde økte i 1999 fra 252 mm til 267 mm. Lengdefordelingen etter endringen viste at den forventede effekten med redusert andel små rognkjeks i fangstene ble

innfridd. Lengdefordelingen viste imidlertid også at de største rognkjeksene utgjør en mindre andel nå enn tidligere år, noe som også kan være et varsel om at bestanden er overbeskattet.

For 2003 anbefaler Fiskeriforskning at uttaket reduseres med sikte på å bygge opp bestanden til et høyere nivå. Dette vil best kunne gjøres med et uttak som er moderat til lite og som vil gi et uttak i 2003 på 200 tonn rogn. Dersom uttaket blir ca 200 tonn forventer Fiskeriforskning at bestanden i løpet av kort tid vil ta seg opp på samme nivå som før fisket startet i 2002.

Fiskeriforskning legger til grunn at det er fare for ytterligere reduksjon i bestanden dersom det totale uttaket av saltmodnet rogn ikke blir halvert. Det anbefales derfor sterkt at uttaket blir halvert til ca 400 tonn for å unngå fare for ytterligere reduksjon av bestanden. Det kan imidlertid ikke forventes noen vesentlig endring i bestandsstørrelsen dersom uttaket holdes mellom 300 og 400 tonn.

4. REGULERINGSTILTAK I 2003

Fiskeridirektøren mener videre at det store uttaket viser at det trengs et reguleringsregime for dette fisket utover det man har i dag.

Bestanden viser klare tegn på å være for sterkt beskattet. Det er ikke tilfredsstillende at det totale årlige fangstkvantum i så stor grad reguleres gjennom markedets etterspørsel, eller mangel på etterspørsel. Fiskeridirektøren mener det bør diskuteres hensiktsmessige måter regulere fisket på. Innføring av en totalkvote i dette fiskeriet er omtalt nedenfor. En slik modell kan virke vanskelig å gjennomføre, men andre hensiktsmessige tiltak bør vurderes, herunder en adgangsbegrensning med aktivitetskrav også for fartøy på eller under 13 meter største lengde.

4.1. TOTALKVOTE MV.

Tidligere år har Fiskeriforskning tilrådd å innføre en totalkvote i fisket etter rognkjeks. Fiskeridirektøren viser imidlertid til tidligere drøftelser i Reguleringsrådet, hvor det blant annet er anført at kontrollen med en totalkvote vil være svært vanskelig i dette fisket. Det foregår her hovedsakelig sjølproduksjon, og for å ha kontroll må en fastsette omfattende kontrollordninger, egenmelding osv. I tillegg vil en måtte ha oppdeling i delkvoter i de ulike fylker, fordi fisket starter på forskjellige tidspunkt i de ulike regionene. Dertil kommer at de administrative kostnadene ikke vil stå i forhold til det en vil oppnå i forhold til kvalitativt bedret kontroll. Fiskeridirektøren vil i stedet tilrå en videreføring av ordningen med deltakerbegrensning og stramme maksimalkvoter samt bestemmelsen om at eier kun kan delta med ett fartøy.

Sett på bakgrunn av det som er nevnt ovenfor, finner Fiskeridirektøren heller ikke for 2003 å kunne foreslå en totalkvote i fisket etter rognkjeks.

4.2. DELTAKELSESKRITERIER

I møte i Reguleringsrådet i desember 1997 ble det besluttet å innføre vilkår for å begrense en økning i deltakelsen i fisket etter rognkjeks. I tillegg til vilkårene om at fiskeren måtte være registrert i fiskermanntallet og at fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret, ble det fra og med 1998 satt vilkår om tidligere deltakelse i

fisket for fartøy over 13 meter største lengde. For å få delta i fisket etter rognkjeks måtte fartøy av denne størrelsen ha fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av de tre siste årene. I 1997 deltok 56 fartøy over 13 meter største lengde. I 2002 deltok 17 fartøy, av totalt 31 som oppfylte aktivitetskravet. Foreløpige tall tyder på at 30 fartøy over 13 meter oppfyller kravet til deltakelse i 2003.

For fartøy under 13 meter største lengde har det ikke vært satt krav utover det å ha vært innført i manntall og merkeregister. Som det fremgår av tabell 2 er det fortrinnsvis de mindre fartøyene som deltar. I 2002 utgjorde fangsten til gruppen over 13 meter største lengde 185 tonn av total fangst på 5.971 tonn. Fangstkapasiteten i flåten av fartøy under 13 meter som deltar i dette fisket er fortsatt for høy. Tallene for 2001 og 2002 viser at den er økende. Det bør derfor vurderes om ytterligere tiltak skal gjennomføres for å redusere innsatsen i fisket.

For å sikre at ressursene fordeles er det imidlertid hensiktsmessig å stille krav om at eier kun kan delta med ett fartøy i fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at eier av fiskefartøy ikke kan delta i fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark med mer enn ett fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at det for fartøy over 13 meter største lengde som ønsker å delta i 2002 settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeksfisket i minst ett av årene 2000, 2001 eller 2002, samt at forbudet mot å overføre deltakeradgangen ved salg eller utskifting videreføres.

Videre foreslås å videreføre de alminnelige vilkår om at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret, samt at et fartøy eller eier av fartøy bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote i reguleringsåret. På samme måte som for 2002 foreslår Fiskeridirektøren at bare eier av fartøyet kan delta i fisket i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre forbudet mot bruk av leiefartøy.

4.3. MAKSIMALKVOTE

I årene 1997 til 2002 ble det satt maksimalkvote på 2000 liter rognkjeksrogn.

Fiskeridirektøren foreslo i utgangspunktet en maksimalkvote på 1.500 liter for 2002. En reduksjon i maksimalkvotene vil kunne medføre at det blir mindre interessant å delta i dette fisket. Dette kan det være behov for. I 1999 og 2000 deltok det henholdsvis 238 og 299 fartøy. I 1999 leverte 51 % av disse fartøyene mer enn 1500 liter rogn. I 2000 leverte 43 % av fartøyene mer enn 1500 liter rogn. Dette bildet har endret seg parallelt med at det er blitt langt flere fartøy som deltar. I 2001 leverte 14 % av de 508 fartøyene som deltok over 1500 liter. I 2002 var det bare 6 % av de 658 fartøyene som leverte mer enn 1500 liter rogn.

Fiskeridirektøren mener en lavere maksimalkvote vil kunne bidra til å holde det totale uttaket av rognkjeksrogn nede på et mer forsvarlig nivå. Med en tilsvarende deltakelse og utnyttelsesgrad som i 2002 vil en reduksjon fra 2000 til f.eks 1500 liter imidlertid ikke ha særlig stor virkning siden bare 6 % av de deltakende fartøy i 2002 leverte mer enn 1500 liter rogn. En reduksjon i maksimalkvoten vil likevel kunne representerer et tak i forhold til det potensiale som ligger i gruppen. På bakgrunn av dette vil Fiskeridirektøren likevel foreslå at maksimalkvoten reduseres fra 2000 liter til 1500 liter i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten fastsettes til 1.500 liter rogn i år 2003.

4.4 MASKEVIDDE

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre en minste tillatte maskevidde på 267 millimeter i garnfisket etter rognkjeks.

5. FRITIDSFISKE

I forbindelse med vedtakelsen av § 4a i saltvannsfiskeloven om fritidsfiske i juni 1997, ble det inntatt en bestemmelse i rognkjeksforskriften om at kun personer som er registrert i fiskermanntallet kan drive fiske etter rognkjeks. Denne bestemmelsen foreslås videreført for 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at det i likhet med 2002 ikke blir adgang til å drive fritidsfiske etter rognkjeks i 2003.

6. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Dersom ungdomsfiskeordningen blir videreført i 2003 forutsettes det at den også inkluderer rognkjeks.

TOTALKVOTE M.V.

Fiskeridirektøren viste til drøftelser i Reguleringsrådet i årene 1996 til 2001, hvor det blant annet er anført at kontrollen med en totalkvote vil være svært vanskelig i dette fisket. Det foregår her hovedsakelig sjølproduksjon, og for å ha kontroll må en fastsette omfattende kontrollordninger, egenmelding osv. I tillegg vil en måtte ha oppdeling i del-kvoter i de ulike fylker, fordi fisket starter på forskjellige tidspunkt i de ulike regionene. Dertil kommer at de administrative kostnadene ikke vil stå i forhold til det en vil oppnå i forhold til kvalitativt bedret kontroll.

Sett på bakgrunn av de praktiske problemene fastsettelse av en totalkvote vil ha, var det enighet i Reguleringsrådet om at det heller ikke i 2003 kunne fastsettes en totalkvote i fisket etter rognkjeks.

DELTAKELSE

Sametinget foreslo at aktivitetskravet ble skjerpet for fartøy over 13 meter slik at fartøy i denne gruppen måtte ha deltatt i to av de tre siste år for å kunne delta i fisket. Etter drøfting i Reguleringsrådet, hvor det blant ble pekt på at fartøy over 13 meter bare står for 3 % av fangsten, ble forslaget trukket.

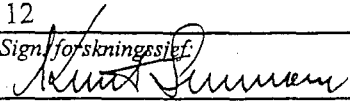
Det var etter dette enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det for fartøy over 13 meter største lengde som ønsker å delta i 2002 settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeksfisket i minst ett

RAPPORT

 Tilgjengelighet:
Åpen

 Rapportnr:
 19/2002

ISBN: 502-4

Tittel: Taksering av bestand av rognkjeks nord for 62°N og rådgiving for fisket i 2003		Dato: 4. november 2002
Forfatter(e): Knut Sunnanå og Ole Thomas Albert		Antall sider og bilag: 12
Avdeling: Marine ressurser		Sign./forskningsstef:
Oppdragsgiver: Fiskeridepartementet		Prosjektnr.: 0025
3 stikkord: Rognkjeks – Bestand – Regulering		Oppdragsgivers ref.:
Sammendrag: (maks 200 ord) <p>Fangsten av rognkjeks i 2002 gav et utbytte på 883 tonn rogn med en deltagelse av 658 fartøy. Dette representerer en økning av uttaket på 14% og en økning i deltagelse på 30%. Bare 6% av fartøyene tok mer enn 1500kg rogn mot 14% i 2001.</p> <p>Bestanden av rognkjeks (<i>Cyclopterus lumpus</i>) er kartlagt ved hjelp av innsamlede data fra lokale fiskere. Ved hjelp av en enkel biomassemodell (SHOT) basert på data for innsats og fangst per enhet innsats (CPUE) innsamlet fra fiskerne er det gjort beregninger av mulig utvikling av rognkjeksbestanden.</p> <p>Det anbefales å halvere det totale uttaket av rognkjeks i 2003 sammenlignet med fangsten for 2002 for å unngå ytterligere reduksjon i bestanden. For å sikre en oppbygging av bestanden bør fangstuttaket ligge på 1/3 av nåværende uttak og dette representerer et moderat uttak i historisk perspektiv.</p> <p>Antall deltagende fartøy er i år inkludert i beregningene og viser at beskatningspresset på bestanden er tilnærmet proporsjonalt med deltagelsen. Tidligere reguleringstiltak basert på fartøykvoter, har vist seg å være lite effektive i å begrense totaluttaket. Fiskeriforskning anbefaler forvaltningsmyndighetene i samarbeid med fiskerne og forskningsmiljøene, å utarbeide mer effektive reguleringstiltak som innebærer en sterk reduksjon av antall deltagende fartøy.</p>		

INNHOOLD

1	INNLEDNING	1
1.1	Historisk oversikt over fisket.....	1
1.2	Fangst, verdi og deltagelse	1
2	MATERIALE OG METODE	3
2.1	Innsamling av data for bestandsanalyse	3
2.2	Etablering av midlet indeks for bestandsstørrelse	3
2.3	Indeks for beskatningspress og tilpassing til modell	4
3	RESULTATER.....	6
3.1	Lengdesammensetning	6
3.2	Fangstfremskrivning, beskatningspress og bestandsstørrelse.....	9
3.3	Prognoser med opsjoner for forvaltningen.....	9
4	ANBEFALING OG KOMMENTAR	11
4.1	Anbefaling.....	11
4.2	Kommentar.....	11
5	REFERANSER.....	12

1 INNLEDNING

1.1 Historisk oversikt over fisket

Fisket etter rognkjeks har vært drevet siden 1950-tallet. Det foregikk før 1990 i hovedsak fra mindre, åpne fartøy langs kysten fra Vestfjorden til Varanger. Fisket er et sesongfiskeri som foregår om våren når rognkjeks kommer inn til kysten for å gyte. I de norske fiskeriene er det kun rogna som tas vare på. Den saltes og nyttes til produksjon av kaviar.

Det beste fisket foregår på svært grunne områder, 5-40m, og oftest på de ytre delene av kysten som er eksponert for det åpne havet. Fiskeriet er dermed svært vær-avhengig, spesielt siden fisket på de grunneste områdene nødvendigvis gjør bruk av små fartøy.

Rognkjeksfisket ble i de tidligste årene hovedsakelig drevet av fiskere som ikke deltok i de store sesongfiskeriene i Lofoten og i Finnmark om våren. Etter de strenge reguleringene i torskefiskeriene fra 1990 og fremover har også en del større fartøy deltatt i fisket. Fisket etter rognkjeks bidrar for mange med en viktig del av den årlige inntekten fra fisket.

1.2 Fangst, verdi og deltagelse

Tabell 1 viser fangstmengde, verdi og deltagelse i rognkjeksfisket de siste årene. Før innføring av kvoteregulering for kystflåten i forbindelse med torskefiskeriene er det vanskelig å angi hvor mange fartøy som deltok i fisket. Etter 1990 har deltagelsen variert fra under 300 til over 800 fartøy. I 1997 var deltagelsen særlig stor, mens den i 1998-2000 var liten. I de to siste årene har deltakelsen gått kraftig opp og ligger igjen på samme nivå som i midten av 90-åra. I de siste årene har en minkende andel av de deltakende fartøyene levert mer enn 1500 kg rogn og i 2002 var det bare 6%. Likevel var gjennomsnittlig fangst pr fartøy på et høyt nivå.

Noen fartøy tilvirker rogna selv og i enkelte år kan det være avvik mellom det som leveres og det som fiskes. Dette var særlig et problem i 1997. I tillegg til det som ble levert dette året ble det fisket ca 500 tønner (ca 52,5 tonn) ekstra. Av dette ble ca 300 tønner levert i 1998, mens 200 tønner ble kastet. I Tabell 1 er det tatt hensyn til dette slik at fangstmengden for et gitt år representerer det som ble fanget det året. Verdien av fangsten representerer derimot det som ble omsatt det året.

Fangstkvantumet forsøkes regulert ved bruk av fartøykvoter. Fra midten av åttitallet var denne kvoten 6500 liter rogn. I 1995, 1996 og 1997 ble den gradvis redusert til henholdsvis 5500, 3000 og 2000 l. I de etterfølgende årene har den vært den samme som i 1997. Både deltakelse og fangstkvantum avhenger imidlertid i stor grad av den internasjonale markedssituasjonen for rognkjeksrogn. Således økte totalfangstene med 50% fra 1995 til 1997 på tross av at kvoten ble redusert med 64%. Nedgangen i fangstkvantum etter 1997 skyldes at markedet var mettet, med relativt store lager allerede før fangsts sesongen startet. En gradvis bedring i markedssituasjonen har ført til økning både i deltakelse og fangstkvantum fra 1998 til 2002.

Tabell 1. Oversikt over levert kvantum saltmoden rogn fra rognkjeks, førstehåndsverdi, antall deltagende fartøy i Norges Råfisklags distrikt, samt andel av de deltagende fartøy som har levert mer enn 1500 kg rogn (Kilde: Norges Råfisklag/ Fiskeridirektoratet).

År	Fangst (tonn rogn)	Verdi (mill kr)	Antall fartøyer	Andel >1500 kg (%)
1986	476	5.7		
1987	1055	19.8		
1988	1035	15.8		
1989	960	12.1	700	
1990	359	4.9	300	
1991	799	11.2	534	34
1992	564	10.3	449	28
1993	686	19.9	534	24
1994	839	31.2	662	28
1995	588	23.8	568	5
1996	641	31.4	597	29
1997	880	38.0	827	35
1998	163	7.1	226	18
1999	305	9.6	238	51
2000	351	9.6	299	43
2001	772	22.3	508	14
2002	883	27.0	658	6

2 MATERIALE OG METODE

2.1 Innsamling av data for bestandsanalyse

Tabell 1, som viser utviklingen av fangstmengde, gir ikke et bilde av utviklingen i bestanden. Til dette trengs det også mål på den innsatsen man har benyttet for å få denne fangsten. Antall deltagende fartøy og antall garndøgn kan være slike mål. Under visse forutsetninger kan fangstmengden av en fiskeart per enhet innsats (catch per unit effort, CPUE) antas å være proporsjonal med bestandsstørrelsen. Slike data inngår ikke i fiskeristatistikkene og må derfor samles inn separat. Det har ikke vært aktuelt å gjennomføre egne forskningstokt på denne bestanden, så innsamlingen av disse dataene må derfor gjøres av fiskerne selv.

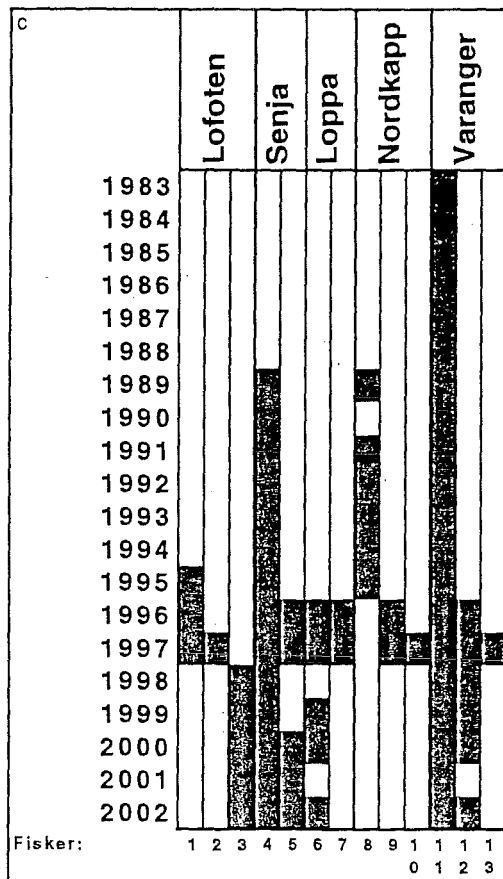
Siden 1995 er dette blitt gjort i regi av Fiskeriforskning og i samarbeid med tretten lokale fiskere i Lofoten, Senja, Loppa, Nordkapp og Varanger. Innsamlingen var inntil 1999 finansiert av Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste (OFV). Innsatsen ble målt som antall garndøgn, dvs antall garn multiplisert med antall døgn i sjøen. Fangstmengden ble registrert som antall rognkjeks og rognkall separat. Registreringene ble gjort for hvert sjøvær eller for hver setting dersom ståtiden varierte mellom settingene. En av fiskerne fra hvert område ble dessuten bedt om å registrere lengdefordelinger for hvert av kjønnene. En detaljert beskrivelse av dataene som samles inn er gitt i tidligere rapporter til OFV (Sundet, 1995, Rasmussen og Sunnanå, 1996, Sunnanå og Rasmussen, 1997 og Rasmussen og Albert, 1998).

Figur 1 gir en oversikt over datatilfanget fra de enkelte fiskere. Tre av fiskerne har gitt Fiskeriforskning tilgang på sammenlignbare data fra før 1995. To av disse fiskerne er fremdeles med i prøvetakingen. Av de øvrige er det fire som har bidratt med data i minst fem av de siste sju årene. Verdien av dataene fra en enkelt fisker øker sterkt med antall år han har bidratt.

2.2 Etablering av midlet indeks for bestandsstørrelse

I våre beregninger antas rognkjeksen i Nord-Norge å tilhøre samme bestand. Data fra alle områdene ble derfor benyttet til beregning av en felles CPUE indeks for hele bestanden. Før 1999 benyttet vi kun de lange tidsseriene fra Senja, Nordkapp og Varanger ved utregning av CPUE indeksen. Nå har vi etterhvert fått en rekke fiskere som bidrar med data fra flere år (Figur 1). Selv om de fleste av disse nye seriene fremdeles er svært korte, har vi likevel valgt å inkludere dem i årets beregninger og det inngår derfor seks dataserier i årets beregninger.

Siden fangst per enhet innsats må forventes å variere fra fisker til fisker, ble de årlige verdiene fra hver fisker standardisert ved å dividere på gjennomsnittet over år for fiskeren. Den resulterende CPUE-indeksen for en fisker i et gitt år vil da f.eks. være 2 når hans gjennomsnittlig fangst per garndøgn det året var dobbelt så stor som gjennomsnittet for alle årene som inngår i beregningen av gjennomsnittet. Siden vår interesse er endringer i (relativ) bestandsstørrelse har vi bare benyttet data fra fiskere som har bidratt med data i minst to år.

Figur 1. Datainnnsamling fra totalt 13 fiskere i fem områder.

Noen av fiskerne har bidratt med data fra en periode da bestandsstørrelsen var mye større enn i dag. Gjennomsnittlig fangst per innsats gjennom hele tidsserien, vil for disse fiskerne være høyere enn for fiskere som bare har bidratt mens bestanden var liten. Endringer i CPUE fra ett år til et annet vil da utgjøre en mindre andel av gjennomsnittet for disse fiskerne. For å kompensere for denne effekten ble gjennomsnittet for hver fisker beregnet for de siste fem årene de bidro med data. Siden ikke alle har bidratt hvert av de siste fem årene vil fremdeles den nevnte effekten kunne være til stede i noen grad. Standardiserte CPUE-indeks for hvert område ble så beregnet som gjennomsnittet av de standardiserte indeksene for enkeltfiskere. Til slutt ble bestandsindeksen beregnet som gjennomsnittet av de standardiserte CPUE-indeksene for hvert område. Her burde man ideelt sett ha benyttet et vektet gjennomsnitt, der hvert område ble vektet mot antall rognkjeks i området. Datagrunnlaget ble ikke vurdert som godt nok til å gjennomføre en slik vektning.

2.3 Indeks for beskatningspress og tilpassing til modell

For å kunne gi råd om fangst av rognkjeks i 2003 har vi anvendt den samme generell metoden som i tidligere år. En enkel biomassemodell (SHOT-modellen) er tilpasset til landingsstatistikken og en indeks for beskatningspress. Modellen gir fremskriving av fangst og anslag for bestandsstørrelse samt prognose et par år fram i tid ved ulike valg for fiskedødelighet. Bestandsstørrelse uttrykkes som rognmengde i bestanden. Fiskedødelighet uttrykkes som fangst delt på bestandsstørrelse i begynnelsen av året, dvs fangstens andel av bestanden ($F\%$). Selve tilpasningen er beskrevet og diskutert i en egen rapport (Albert, 1998) og metoden er beskrevet i et vitenskapelig tidsskrift (Shepherd, 1991).

Valg av historisk beskatningspress i modellen er avgjørende for modellens utfall. En serie for beskatningspress er gitt ved å dele fangstverdiene på fangst per innsats (CPUE). En annen serie for beskatningspress er antall deltagende fartøy. Disse to seriene er sammenlignet og gir et svært likt bilde av beskatningspresset. I årets modell er det derfor valgt å bruke en serie som er et middel av disse to.

Det er liten kunnskap om hvor gammel rognkjeks er når den gyter første gang. Basert på relativt dårlig dokumenterte data fra Island har vi tidligere antatt at fisken er ca. seks år ved kjønnsmodning. Nye foreløpige aldersdata fra norske farvann indikerer at denne alderen kan være nærmere fire år (Albert et al., 2001). I årets analyse er det brukt 5 år, som er et middel av disse betraktningene.

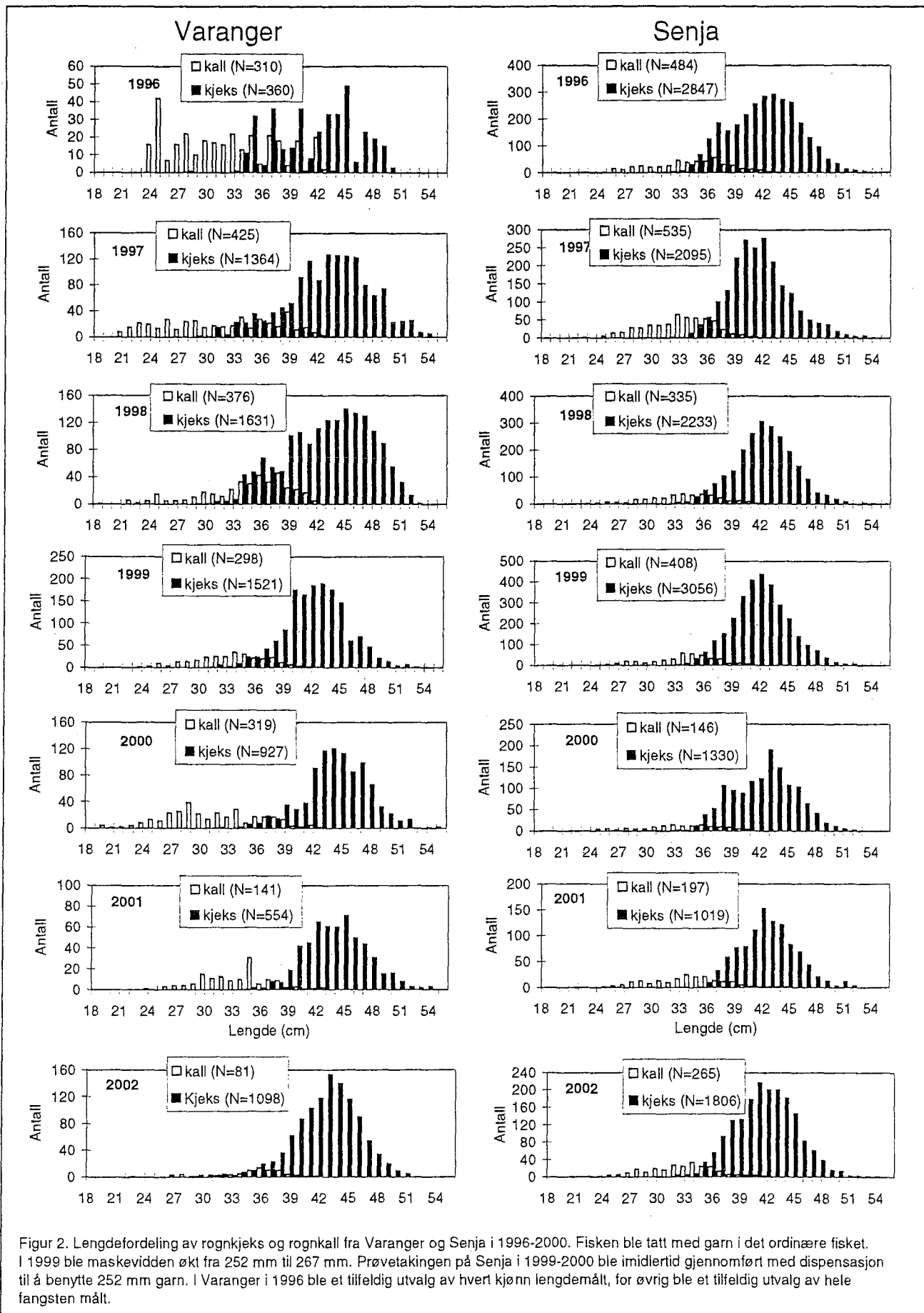
Det antas i modellen at rekruttering av en ny årsklasse er tilnærmet proporsjonal med størrelsen på den gytebestanden som ga opphav til årsklassen. Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir, slik at mengden yngel som produseres bør være avhengig av antall fisk som gyter. Man kjenner imidlertid svært lite til de prosessene som virker på individene fra yngelstadiet og fram til rekruttering til den fiskbare del av bestanden. Antagelsen om proporsjonalitet mellom gytebestand og påfølgende rekruttering er derfor meget usikker, selv om modellen gir en rimelig god sammenheng. Det arbeides med å etablere empiriske rekrutteringsindekser, men dette arbeidet har ennå ikke gitt resultater som kan anvendes i bestandsanalysen.

3 RESULTATER

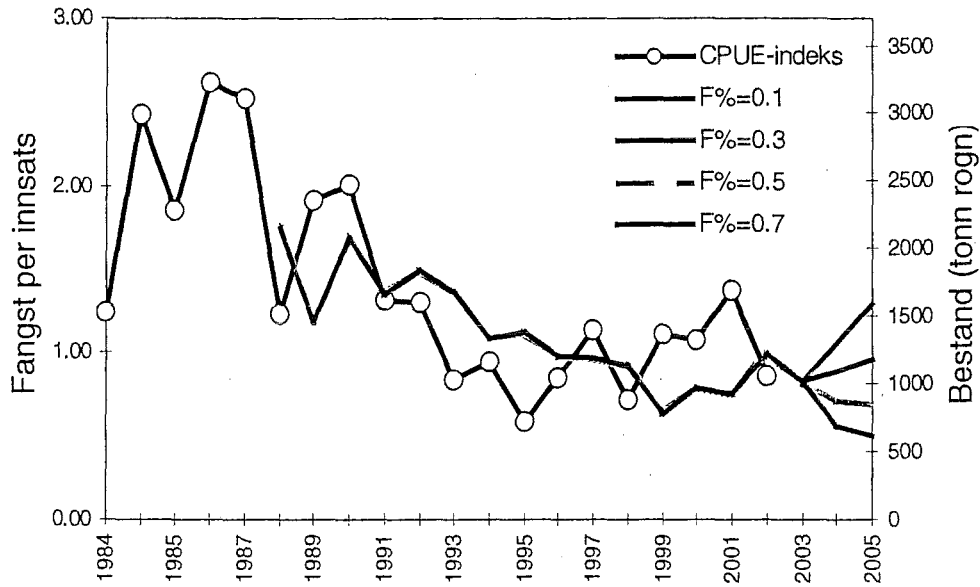
3.1 Lengdesammensetning

Figur 2 viser lengdefordelingene fra Varanger og Senja de siste sju årene. Minste tillatte maskevidde økte i 1999 fra 252 mm til 267 mm. Fiskeren på Senja har imidlertid hatt dispensasjon til å fortsette fiske med 252 mm maskevidde. Etter tre år med ny maskevidde er effekten av reguleringen tydelig: Både på de minste kjeksene og de største kallene utgjør nå en mindre andel av fangstene. Dette er positivt både mht å beskytte førstegangsgytende hunnfisk og med tanke på hannenes yngelpleie.

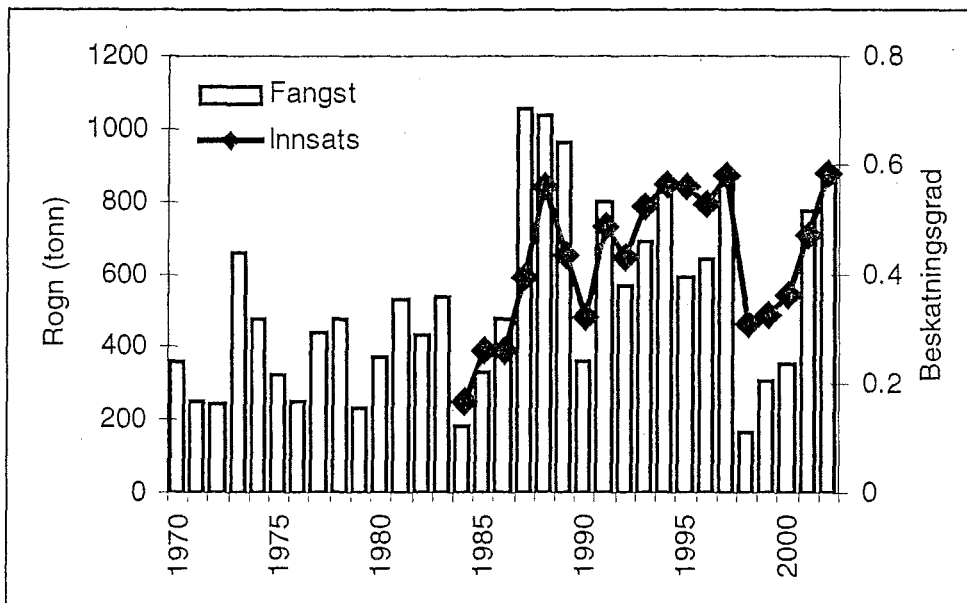
Det er fremdeles uklart hvor mange aldersgrupper som inngår i gytebestanden. Foreløpige analyser av otolitter og av topper i lengdefordelingene antyder at tyngdepunktet utgjøres av 2-4 årsklasser. I fordelingen fra Varanger i 1998 ser vi en topp rundt 36 cm. Foreløpige analyser indikerer at denne toppen representerer tre eller fireåringer, d.v.s. 1994 eller 1995 årsklassen. Denne årsklassen synes det mulig å spore med topp rundt 40 cm i 1999 og 44 cm i 2000. Neste aldersgruppe (6 eller 7 åringer) synes å ligge rundt 47 cm og i 2001 synes denne årsklassen å være på vei ut av fangstene. Lengdefordelingen i 2001 antyder en årsklasse på veg inn i fisket og dette støttes av fordelingen i 2002.

Figur 2. Lengdefordeling av rognkjeks og rognkall fra Varanger og Senja i 1996-2000. Fisken ble tatt med garn i det ordinære fisket. I 1999 ble maskevidden økt fra 252 mm til 267 mm. Prøvetakingen på Senja i 1999-2000 ble imidlertid gjennomført med dispensasjon til å benytte 252 mm garn. I Varanger i 1996 ble et tilfeldig utvalg av hvert kjønn lengdemålt, for øvrig ble et tilfeldig utvalg av hele fangsten målt.

Figur 3. Midlet fangst per enhet innsats (CPUE) fra seks dataserier og beregnet biomasse fra modell. I framskrivningen er det benyttet fire forskjellige verdier for fiskedødelighet ($F\%$) tilsvarende opsjonene i Tabell 2.

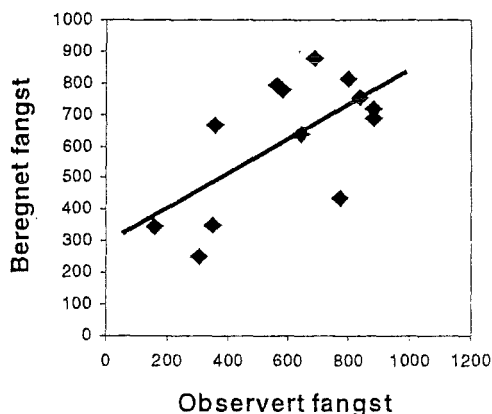
Figur 4. Totale årlige landinger av rognkjeksrogn i Nord-Norge, plottet sammen med den midlede indeksen for beskatningspress.

Ved Senja var det tilsvarende signaler på relativt sterke rekrutterende årsklasser i 1996 og fra 2000 og påfølgende år. Alle disse årsklassene synes å kunne spores først med topp rundt 37-39 cm og deretter rundt 42 cm. Bredden på toppen av fordelingen støtter antagelsen om at det kan være flere relativt gode årsklasser inne i fisket ved Senja.

3.2 Fangstfremskrivning, beskatningspress og bestandsstørrelse

I Figur 3 er vist den midlede CPUE-serien sammen med bestandsindeksen fra modellen. Begge seriene viser en nedadgående tendens fram til slutten av 90-tallet. CPUE-indeksen viser en midlertidig økning for så å falle i 2002. Indeksen for beskatningspress som er brukt i modellen tar hensyn til at CPUE kan øke for effektive fartøy uten at dette er representativt for hele flåten. Derfor viser modellen en noe annen utvikling enn CPUE-indeksen.

Figur 4 viser årlige totalfangster sammen med indeksen for beskatningspress. Figuren viser at

Figur 5. Fangst beregnet av modellen på bakgrunn av indeksen for beskatningspress. Figuren viser modellens evne til å fremskrive forventet fangst ett år fram i tid.

økningen i fiskepress på begynnelsen av 90-tallet gav tilsvarende økning i fangstene. Det er rimelig å anta at dette store uttaket medvirket til en nedgang i bestanden og dette viser seg i at fangstene ligger klart under forventet i forhold til beskatningspress på slutten av 90-tallet. Det er bekymringsfullt at beskatningsgraden nå er oppe på samme nivå som på midten av 90-tallet og det er fare for at bestanden ikke tåler dette presset selv om de økte fangstene kan skyldes bedret rekruttering de aller siste årene.

Selv om årsaken til reduksjonen er uklar synes modellen å beskrive fangst-utviklingen på en konsistent måte (Figur 5) selv om det er en betydelig usikkerhet knyttet til modellens fremskrivninger.

3.3 Prognoser med opsjoner for forvaltningen

Beregningene er i år gjort med tre forskjellige scenarier for det historiske fiskepresset gitt som moderat uttak ($F\%=0.3$), stort uttak ($F\%=0.5$) og meget stort uttak ($F\%=0.7$). Alle scenariene gir stort sett det samme relative bildet men scenariet med stort historisk uttak (1988 – 1997) gir best tilpassing til rekruttering og CPUE indeks. Tabell 2 viser modellens framskrivning av bestanden fram til år 2004 under denne historiske forutsetning men med forskjellige opsjoner for fiskedødelighet ($F\%$) i fremskrivingsperioden. Tabellen viser at dersom det fiskes tilnærmevis så mye i 2003 som i 2002 (Tabell 1) så må en forvente en betydelig reduksjon i bestanden. Med dagens bestandsstørrelse bør beskatningen være moderat dersom man ønsker å gjenoppbygge gytebestanden. Dersom uttaket holdes mellom 300 og 400 tonn, slik som i 1999-2000, forventer vi ingen vesentlig endring i bestandsstørrelsen fra 2003 til 2004.

Tabell 2. Ett års framskriving av rognkjeksbestanden (rognmengde) ved ulike høstningsalternativer. Benevnelsen på de ulike opsjonene er fra Shepherd (1991) og refererer til en generell bestandssituasjon.

Stort uttak	Bestand 2002 1225	F 0.7	Fangst 883		
Opsjoner	Bestand 1/1 2003	Fangst i 2003		Bestand 1/1 2004	
	tonn rogn	F%	tonn rogn	tonn rogn	Endring
Lite uttak	1021	0.1	102	1300	27%
Moderat-lite uttak	1021	0.2	204	1198	17%
Moderat uttak	1021	0.3	306	1096	7%
Stort uttak	1021	0.5	511	891	-13%
Meget stort uttak	1021	0.7	715	687	-33%

Hvis uttaket blir ca 200 tonn forventer vi at bestanden i løpet av kort tid vil ta seg opp på samme nivå som før fisket startet i 2002.

Det må understrekes at disse prognosene antar en bedret rekruttering de siste årene, men at dette ikke gjelder lengre frem i tid pga. antagelsen om proporsjonalitet mellom størrelsen på gytebestanden og den resulterende rekruttering. Erfaringene fra de siste års bestandsanalyser tilsier at dette er en vesentlig usikkerhet i prognosen.

4 ANBEFALING OG KOMMENTAR

4.1 Anbefaling

Det anbefales sterkt å halvere det totale uttaket av rognkjeks i 2003 til ca 400 tonn rogn for å redusere faren for reduksjon i bestanden. Det anbefales videre å bygge bestanden opp til et høyere nivå og dette gjøres best med et uttak som er moderat til lite og vil gi et uttak i 2003 på 200 tonn rogn.

Det understrekes at rekrutteringen til gytebestanden av rognkjeks for det meste er ukjent. Den kan være både større og mindre enn det som antas i modellen. Selv om bestandsanslaget har stabilisert seg de senere årene, er det fremdeles betydelig under nivået på midten av 1980-tallet. I tråd med føre-var-prinsippene bør en derfor utvise forsiktighet i forvaltningen av denne bestanden.

Antall deltagende fartøy er i år inkludert i beregningene og viser at beskatningspresset på bestanden er tilnærmet proporsjonalt med deltagelsen. Tidligere reguleringstiltak basert på fartøykvoter, har vist seg å være lite effektive i å begrense totaluttaket. Fiskeriforskning anbefaler forvaltningsmyndighetene i samarbeid med fiskerne og forskningsmiljøene, å utarbeide mer effektive reguleringstiltak som innebærer en sterk reduksjon av antall deltagende fartøy.

4.2 Kommentar

Vurderingen av bestandssituasjonen baserer seg på data om fangst og innsats som fiskere har registrert på oppdrag fra Fiskeriforskning. I år var det seks fiskere som gjennomførte denne registreringen. Selv om hver fisker registrerte data for hvert sjøvær over en periode på opp til seks uker, så er likevel datatilfanget mindre enn ønskelig. Siden dataene støtter opp om en trend som vi har sett over flere år, finner vi det likevel forsvarlig å gi forvaltningsråd basert på disse dataene. Vi vil imidlertid be om at behovet for data til forskning og rådgiving blir tatt hensyn til ved en eventuell fremtidig endring i forvaltningen av denne bestanden.

5 REFERANSER

- Albert, O.T., 1998. The application of a simple biomass model for lumpsucker in Norwegian waters. *Fiskeriforskning, rapport /1998, 9 pp.*
- Albert, O.T., 1998. Taksering av bestand og rådgivning for fisket etter rognkjeks nord for 62°N. *Fiskeriforskning, rapport, 17/1998, 5s.*
- Albert, O.T., E. Torstensen, B. Bertelsen, S.T. Jonsson, I.H. Pettersen and J.C. Holst, 2001. Age-reading of lumpsucker (*Cyclopterus lumpus*) otoliths: dissection, interpretation and comparison with length frequencies. *Fisheries Research, in print.*
- Rasmussen, T. og O.T. Albert, 1998: Innsamling av data fra fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann i 1998. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 20 /1998, 10s.*
- Rasmussen, T og K.Sunnanå,1996: Kartlegging av bestandsgrunnlaget for regulering av fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 18/1996, 15 s.*
- Shepherd, J. 1991. Simple methods for short-term forecasting of catch and biomass. *ICES. J.Mar.Sci. 48: 67-78*
- Sundet, J., 1995: Bestandsgrunnlag for rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 27/1995, 26s.*
- Sunnanå, K., 1996. Taksering av bestand og rådgivning for fisket etter rognkjeks nord for 62°N. *Fiskeriforskning, rapport, 20 nov. 1996, 6s.*
- Sunnanå, K., 1997. Taksering av bestand og rådgivning for fisket etter rognkjeks nord for 62°N. *Vedlegg til: Fiskeriforskning, rapport, 23/1997, 7s.*
- Sunnanå, K. og T.Rasmussen,1997: Innsamling av data fra fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 23/1997, 16s.*

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
14112002

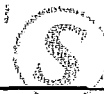
Vår referanse

200200337/2-

532.3

333

Deres dato

Deres referanse

18. NOV. 2002

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

2002/20151 1

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 2003

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 12. – 14. november 2002 drøftet regulering av fisket etter rognkjeks i 2003 og fattet følgende vedtak:

1. "Norges Fiskarlag viser til at det i 1999 ble foretatt en økning i maskevidden i garn som benyttes til fiske etter rognkjeks fra 252 mm til 267 mm. I følge Fiskeriforskning tyder undersøkelser som er foretatt av fangstene, at dette hadde en positiv effekt med redusert andel av små rognkjeks i fangstene.

Dette til tross, uttrykker forskerne bekymring med hensyn til uttaket av bestanden.
2. Fiskeridirektøren uttalte i forbindelse med Reguleringsrådsmøtet i november 2002 at det bør utarbeides andre hensiktsmessige måter å regulere fisket på, eksempelvis totalkvote og/eller adgangsbegrensning.
3. Norges Fiskarlag mener at dersom det skal benyttes andre reguleringstiltak enn antall liter pr. fartøy, må det gjennomføres en utredning, der næring, forvaltning og forskning sammen kommer fram til en omforent løsning. I en slik utredning må foruten biologiske forhold også økonomiske forhold tas hensyn til. Det er i hovedsak den minste flåten som beskatter denne ressursen.

Inntil det foreligger noe annet kunnskapsgrunnlag om riktig uttak, og ut fra den positive utviklingen i fangstene med hensyn til lengde som er registrert etter innføring av økt maskevidde i rognkjeksgarn, vil Norges Fiskarlag tilrå at det for 2003 settes en kvote på 3.000 liter rognkjeksrogn pr fartøy.

Øvrige vilkår for deltakelse i fisket etter rognkjeks foreslås videreført."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

Adresse	E-postadresse	Telefon	Telefaks	Organisasjonens
Pirsenteret 7462 Trondheim	fiskarlaget@fiskarlaget.no	73 54 58 50	73 54 58 90	NO 936 500 290

SAK 21/02

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N I 2003

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår at norsk totalkvote av nordsjøsilde fordeles mellom fartøygruppene i samsvar med vedtak på Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01.

Deltakelsesadgangen for kystfartøygruppens fiske med not ventes lukket neste år. Det forventes at Fiskeridepartementet vil foreslå å innføre en åpen gruppe - ”gruppe II” - etter mønster fra fisket etter makrell og torsk.

For kystfartøygruppen foreslår derfor Fiskeridirektøren at det til sammen avsettes et kvantum på 250 tonn til gruppe II og til fiske med garn. Kystfartøygruppens kvote reguleres som én gruppekvote i 2003, men maksimalkvotene fastsettes i samsvar med kvotestigen i Norges Fiskarlags Landsmøtesak 7/01.

For øvrig foreslår Fiskeridirektøren i det alt vesentlige at fisket i 2003 reguleres som foregående år.

2. GJENNOMFØRING AV FISKET I 2002

2.1. GENERELT

I henhold til avtalen mellom Norge og EU hadde Norge i 2002 en bruttokvote på 76.850 tonn i Nordsjøen, det vil si at norske fartøy totalt har en disponibel kvote på 85.470 tonn etter kvotetildelinger til tredjeland.

De norske sildekvotene etter avsetning til tredjeland fordelte seg slik på områder og fartøygrupper i 2002 (alle kvanta er i tonn):

Tabell 1 Kvoter og fordeling:

	Konsesjonsplikt ige ringnotfartøy	SUK	Trål	Kyst ¹	Totalt
Nordsjøen	60.930	3.890	5.980	4.000	74.800
Skagerrak	7.210	460	-	3.000	10.670
Totalt	68.140	4.350	5.980	7.000	85.470

1. Gruppekvoten på 7.000 tonn kan fiskes innenfor hele området Nordsjøen/Skagerrak.

Oppfisket kvantum pr. 18. november 2002 fordeler seg slik på områder og fartøygrupper (kvanta i tonn):

Tabell 2 Oppfisket kvantum:

	Konsesjonsplikt ige ringnotfartøy	SUK	Trål	Kyst	Totalt
Nordsjøen	51.580	3.833	3.308 ¹	6.241	64.962
Skagerrak	5.440	345	-	823	6.608
Totalt	57.020	4.178	3.308 ¹	7.064	71.570

Kilde: Norges Sildesalgslag og Skagerrakfisk, foreløpige tall pr. 18.11.02.

1. Kvantumet viser estimert innblanding av sild i industritrålfisket fra 1. januar til 31. oktober 2002.

2.2 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens sildekvote på 7.000 tonn i 2002 kunne fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak.

I samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtes ressursfordelingsvedtak 14. oktober 2001 var maksimalkvotene differensiert iht. fartøyets lengde:

fartøy med 9,99 meter største lengde eller mindre	60 tonn
fartøy mellom 10,00 - 14,99 meter største lengde	100 tonn
fartøy mellom 15,00 - 20,99 meter største lengde	200 tonn
fartøy mellom 21,00 - 21,35 meter største lengde	250 tonn

Kystfartøygruppens kvote var periodisert med adgang til å fiske 2/3 (4.667 tonn) i perioden fra 1. januar til og med 19. august, og 1/3 (2.333 tonn) etter 19. august 2002.

Kystfartøygruppens fiske i første periode ble stoppet 6. juni 2002. Landingsdata viste at 960 tonn ble landet 6. juni alene, i tillegg ble 516 tonn landet de neste 4 dagene, altså etter at fisket var stoppet. Aktiviteten i kystgruppen hadde således vært stor, og periodekvoten var blitt "overfisket" med i overkant av 1.100 tonn.

Fisket i andre periode tok til 20. august 2002. Gruppekvoten var beregnet oppfisket og fisket ble stoppet 29. september 2002. Oppfisket kvantum var da 7.080 tonn. Av dette var et kvantum på 1.462 tonn levert til mel og olje. Etter henvendelse fra Norges Fiskarlag, åpnet Fiskeridepartementet den 23. oktober 2002 for at fartøy kunne fiske et garantert minstekvantum på 50 tonn i løpet av reguleringsåret. Etter denne dato er det fisket 56 tonn nordsjøsild av kystgruppen.

Tabell 3 nedenfor viser kystfartøygruppens fangst og deltagende fartøy i årene 1995 til 2002.

Tabell 3 Kystfartøygruppens fangster og antall deltagende fartøy.

		1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002*
Nordsjøen	Fangst	3.740	2.599	3.377	3.135	2.376	2.207	6.592	6.241
	Ant. Fartøy	113	86	76	103	79	81	110	108
Skagerrak	Fangst	2.912	2.193	2.778	2.568	3.106	2.010	2.053	823
	Ant. Fartøy	90	66	52	67	57	65	56	41
Totalt	Fangst	6.652	4.792	6.155	5.703	5.482	4.217	8.645	7.064
	Ant. Fartøy	194	144	128	170	136	146	166	149
Gj.s.fangst	I tonn	34	33	48	33	40	29	52	47

* Foreløpige tall pr. 18. november 2002.

2.3. TRÅLGRUPPEN

Gruppekvoten til trålerne var i 2002 på 5.980 tonn.

Primært er gruppekvoten ment å dekke innblanding av sild som bifangst i industritrålfisket.

Dersom det skulle gjenstå et ledig kvantum i henhold til prøvetaking og estimert innblanding av sild i industritrålfisket totalt for hele året, kan det åpnes for et direkte fiske den 4. november 2002.

Ved påmeldingsfristens utløp 28. oktober 2002 var beregnet bifangst om lag 3.250 tonn. Etter å ha tatt høyde for noe innblanding i industrifisket resten av året, åpnet Fiskeridirektøren for et direkte fiske for trålerne innenfor et kvantum på ca. 2.000 tonn, jf pkt. 5.3. nedenfor.

Da fisket tok til var 63 fartøy påmeldt. Direktefisket startet den 4. november 2002.

2.4. RINGNOTGRUPPEN

Ringnotgruppens gruppekvote i nordsjøsildefisket ble delt i 2 delgruppekvoter i 2002. Av et gruppekvantum på 72.490 ble 68.140 tonn (94%) tildelt konsesjonspliktige ringnotfartøy og 4.350 tonn (6%) tildelt fartøy mellom 21,35 meter og 27.50 meter største lengde (SUK-gruppen).

Videre var gruppekvoten for konsesjonspliktige ringnotfartøy fordelt på følgende områder:

Nordsjøen 60.930 tonn
Skagerrak 7.210 tonn.

Gruppekvoten for SUK-fartøy var fordelt på følgende områder:

Nordsjøen 3.890 tonn
Skagerrak 460 tonn.

Ringnotgruppens fiske var regulert med fartøykvoter i 2002.

Kvotefaktorene i ringnotgruppens fiske i 2002 var:

For fartøy med ringnottillatelse, hhv. 1,35 i Nordsjøen og 0,15 i Skagerrak,

for fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter (SUK), hhv. 1,15 i Nordsjøen og 0,25 i Skagerrak.

3. RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2003

3.1. BESTANDSSITUASJONEN

I henhold til avtalen mellom Norge og EU av desember 1997 om forvaltning av bestanden av nordsjøsild skal alt gjøres («every effort shall be made») for å holde gytebestanden over B_{lim} - laveste forsvarlige gytebestand - på 800.000 tonn. Dersom gytebestanden faller under B_{pa} på 1,3 millioner tonn, kan det iverksettes spesielle tiltak for å sikre gjenoppbygging av bestanden.

Når gytebestanden er større enn 1,3 mill. tonn, bør dødeligheten iht. avtalen være mindre enn $F_{2-6} = 0.25$ og $F_{1-2} = 0.12$.

ACFM uttaler at sildebestanden i statistikkområdene IV, VIIId og IIIa (høstgytere) er innenfor sikre biologiske grenser. Både 1998 årsklassen og 2000 årsklassen fremstår som meget gode ved alle forskningstokt. 1999 årsklassen var middels. Gytebestanden forventes å øke til 1,7 millioner tonn i 2002, som er over B_{pa} -nivået på 1,3 millioner tonn.

Forvaltningsråd: Det er gitt ulike opsjoner for fangstnivå. Bestandsutviklingen gir rom for en reell økning i totalfangsten. ICES anbefaler at kvoten ikke bør være så stor at den avtalte fiskedødeligheten overskrides. Dette kan gi et fangstuttak på ca. 450.000 tonn i 2003, en oppgang fra 265.000 tonn i 2002.

3.2. AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2003

Pr. 20. november 2002 forelå det ingen kvoteavtaler mellom Norge og EU om fisket i Nordsjøen og Skagerrak i 2003.

Dersom avtalene mellom Norge og EU foreligger før Reguleringsrådsmøtet, vil det bli gitt en orientering om avtalene på møtet, jfr. sak 11/02 "Orientering om kvoteforhandlinger med andre land". Dersom det ikke foreligger kvoteavtaler før årsskiftet, vil Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes en foreløpig kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen og i Skagerrak lik norsk totalkvote i 2002.

4. REGULERING AV DELTAKELSE I 2003

4.1. KYSTFARTØYGRUPPEN

Regulering av kystfartøygruppens fiske i 2003 forventes noe annerledes enn foregående år. Dette skyldes at deltakelsesadgangen for fiske med not ventes lukket neste år. Fiskeridirektøren forventer at vilkårene for deltakelse i kystgruppen vil være én av følgende to modeller:

Modell 1; at fartøyet har fisket 5 % av maksimalkvotene for 2002 eller mer, dvs. at fartøyet, avhengig av største lengde, har fisket hhv. 3, 5, 10 tonn eller 12,5 tonn nordsjøsild i et av årene 1999, 2000 eller 2001 for å kunne delta i kystgruppens fiske etter sild sør for 62° N i 2003, eller

Modell 2; at fartøyet har fisket hhv. 1, 3, 10 eller 12,5 tonn nordsjøsild i et av årene 1999, 2000 eller 2001 for å kunne delta i kystgruppens fiske etter sild sør for 62° N i 2003

Som følge av at begge modeller innebærer at det stilles et minimumskrav til oppfisket kvantum når kystfartøygruppen lukkes, må det forventes at Fiskeridepartementet vil foreslå å innføre en åpen gruppe - "gruppe II" - etter mønster fra fisket etter makrell og torsk.

Fiskeridirektøren legger til grunn at spørsmålet om deltakelse i kystfartøygruppens fiske med not, herunder eventuelle vilkår for deltakelse i gruppe II, fastsettes av Fiskeridepartementet på vanlig måte.

Når det gjelder lukking av kystfartøygruppen og dermed vilkår for deltakelse i gruppe I, viser Fiskeridirektøren til Fiskeridepartementets særskilte forslag til deltakerregulering.

Fiskeridirektøren legger til grunn at eventuelle vilkår for å delta i en gruppe II i nordsjøisildfisket vil være de samme som vilkårene for å delta i fisket etter makrell. I så fall vil vilkårene for begrenset deltakelse i gruppe II være at fartøyet skal være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på under 21,35 meter største lengde, eier av fartøyet og høvedsmann skal være registrert i fiskermanntallet, og fartøyet skal være egnet, bemannet og utstyrt for å fiske nordsjøisild med not.

Eier av fartøy som deltar i andre fartøygrupper i fisket etter sild sør for 62 grader nord, får ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av slikt fartøy får heller ikke adgang til å delta i gruppe II med andre høvedsmenn.

Når det gjelder fiske med garn, vises til tidligere års bestemmelser, som foreslås videreført.

Fiskeridirektøren foreslår at eier med fartøy som oppfyller følgende vilkår kan delta med garn:

Fartøyet må være under 21,35 meter største lengde og registrert i merkeregisteret, og

Høvedsmannen må være ført i fiskermanntallet.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra kravet om største lengde for fartøy på 21,35 meter største lengde og over som kan vise til tidligere deltakelse i fisket med garn.

4.2. TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende vilkår videreføres for deltakelse i 2003, slik at fartøy som har nordsjøtrål- eller industritråltillatelse kan delta.

4.3. RINGNOTGRUPPEN

Pr. 4. november 2002 hadde 95 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 20 ringnotfartøy uten konsesjon adgang til å delta i ringnotgruppens fiske etter sild sør for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende vilkår videreføres for deltakelse i 2003, slik at følgende fartøy kan delta:

Konsesjonspliktige ringnotfartøy, jf. forskrift av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot § 2.

Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde og med lastekapasitet på inntil 1.500 hl som har deltatt i fisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62°N i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001.

Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde og med lastekapasitet på inntil 1.500 hl som fikk adgang til å delta etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i fisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøsild eller makrell i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001.

Ringnotfartøy uten konsesjon som før 13. februar 1998 har deltatt med lastekapasitet over 1.500 hl, kan delta med sin tradisjonelle lastekapasitet.

5. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2003

5.1. GENERELT

Fiskeridirektøren vil foreslå at norsk andel av nordsjøsild i 2003 fordeles i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01:

- kystfartøygruppen får 8% av norsk totalkvote, men minst 7.000 tonn,
- trålgruppen 7 % av norsk totalkvote og
- ringnotgruppen det resterende, hvorav SUK-gruppen fordeles med 6 % av ringnotgruppens gruppekvote.

5.2. KYSTGRUPPEN

Fram til og med 1996 var kvantumet til kystfartøygruppen en såkalt avsetning, hvor fisket ikke ville bli stoppet selv om gruppen hadde fisket ut over avsetningen. Etter revisjon av sildeavtalen mellom EU og Norge i juni 1996 besluttet norske myndigheter å omgjøre kystfartøygruppens avsetningen på 7.000 tonn til en gruppekvote. Fra og med 1996 er kystfartøygruppen blitt stoppet 2 ganger.

Deltakelsen i kystfartøygruppen i 2003 forventes å bli endret som følge av at Fiskeridepartementet som nevnt innfører deltakerbegrensning i kystfartøygruppen ved fiske etter nordsjøsild i 2003. Fiskeridirektøren viser til særskilt høring om dette og til Fiskeridepartementets forventede forskrift om kystfartøygruppens adgang til å fiske sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på kyststrekningen Stad-Lindesnes og i Skagerrak i 2003.

Videre er det spørsmål om vi som følge av lukking av deltakeradgangen skal redusere eller eventuelt fjerne overreguleringen. I den forbindelse må en også vurdere størrelsesfordelingen av maksimalkvotene mellom de fire lengdegruppene i kystfartøygruppen.

Kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak har fra og med 1996 vært behandlet som ett samlet fiskeri for å sikre fleksibilitet i utøvelsen av fisket for de mindre fartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 2003.

5.2 1. Avsetning av et kvantum til gruppe II og til garnfiske.

Dersom det skal være en mer åpen adgang til å delta for notfartøy som faller utenfor den lukkede deltakeradgangen, bør det foretas en avsetning av kystfartøygruppens kvote. Tilsvarende gjelder for fiske med garn

Når det gjelder avsetning til gruppe II, er det vanskelig første året å anslå hvor stor avsetningen bør være. Gruppe II's andel i makrellfisket er om lag 2 %. Makrellfisket er trolig mer attraktivt enn nordsjøsildfisket. På den annen side er andelen meget liten. Størrelsen på avsetningen er i noen grad avhengig av hvilken maksimalkvote vi ønsker at fartøy i gruppe II skal kunne fiske. I og med at fisket foregår med not, er det realistisk at maksimalkvoten settes til noen få tonn.

Når det gjelder avsetning til garnfisket har oppfisket kvantum de senere år vært som følger :

Tabell 4 Garnfiske 1995 - 2002

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Gj. snitt
Ant. tonn	496	45	183	217	54	43	11	9	132
Ant. fart.	93	57	53	54	53	46	39	32	53

Som tabellen viser har garnfangster gått betydelig ned de siste årene.

Fiskeridirektøren vil foreslå at 250 tonn, rundt 3 %, avsettes til gruppe II og garnfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt 250 tonn nordsjøsild av kystfartøygruppens kvote for notfartøy i gruppe II som faller utenfor adgangsbegrensingen i kystnotfisket og for garnfisket.

Fiskeridirektøren foreslår videre at avsetningen blir fratrukket kystfartøygruppens kvote før denne fordeles på fartøy som fyller vilkårene i Fiskeridepartementets forskrift om årlig begrensning i adgangen til å delta i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøsild med not.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i gruppe II og fiske med garn kan fortsette ved en eventuell stopp i kystgruppen.

Ved regulering av fisket i 2002 var det ikke foretatt noen oppdeling av gruppekvoten i lengdegruppekvoter. Under forutsetning av at det innføres deltakerbegrensning i 2003, foreslår Fiskeridirektøren at Norges Fiskarlags Landsmøtevedtak, sak 7/01 om lengdegrupper tas i betraktning ved fastsettelse av maksimalkvotenes størrelse. Videre foreslår Fiskeridirektøren at en for 2003 ikke fastsetter separate lengdegruppekvoter. En inndeling i lengdegruppekvoter bør først vurderes etter at lukkingen av gruppen er endelig gjennomført.

5.2.2. Maksimalkvoter.

Norges Fiskarlag fattet i Landsmøtesak 7/01 vedtak om fordeling av gruppekvoten mellom 4 lengdegrupper ved fiske etter sild med not sør for 62° N:

Tabell 5 Den prosentvise fordeling av gruppeknoten på de 4 lengdegruppene

Kvotegrupper	Lengde	Andel
Gruppe 1	fartøy under 10 meter	7,4 % av gruppeknoten
Gruppe 2	fartøy mellom 10,00 og 14,99 meter	33,0 % ”
Gruppe 3	fartøy mellom 15,00 og 20,99 meter	22,9 % ”
Gruppe 4	fartøy mellom 21,00 og 27,99 meter	36,7 % ”

Under forutsetning av at kystgruppens fiske med not lukkes fra og med 2003 sesongen, vil en ha i størrelsesorden 120 fartøy som oppfyller vilkårene for deltakelse. Uten å ta hensyn til evt. dispensasjonssøknader vil en med økt TAC til 450.000 tonn for 2003 og påfølgende tradisjonell deling Norge- EU, samt fordeling på fartøygrupper og avsetning til gruppe II og garnfiske, kunne få maksimalkvoter i 2003 av følgende størrelsesorden:

Tabell 6 Modell for maksimalkvote etter avsetning på 250 tonn.

Lengde	Kvoteprosent	Kvotetonn	Ant. fart	Maks. Kvote 2003	Overregulering
0 – 9.99 m	7,4 %	754	29	35	34,62 %
10 – 14.99 m	33,0 %	3.363	55	70	14,48 %
15 – 20.99 m	22,9 %	2.333	20	125	7,16 %
21 – 21.34 m	36,7 %	3.740	22	175	2,94 %
Sum	100,0 %	10.190	126		10,05 %

Erfaringene fra de siste års fiske viser at de største fartøyene utnytter maksimalkvotene sine best.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med differensierte maksimalkvoter i henhold til Norges Fiskerilags gruppeinndeling av kystfartøygruppen.

5.2.4. Avsetning til fiske øst for Lindesnes

En del av gruppekvantumet fiskes i Skagerakfisk S/L område. Det er et begrenset antall fartøy som tradisjonelt fisker sild i Oslofjordområdet, men fartøyene er ikke av de minste.

Tabell 7 nedenfor gir en oversikt over hvor fartøy som har fisket i Skagerrak i årene 1995 – 2002, er hjemmehørende.

Tabell 7 Fangster i Skagerrak, fordelt på hvor fartøyet er hjemmehørende

År		FYLKE									
		A	A-A	B	O	Tk	V	V-A	Ø	Andre	Sum
2002	Tonn	1.24	5.17	-	0.25	0.04	0.05	107.53	673.31	35.15	822.74
2001	Tonn	52.54	3.76	-	0.36	0.07	0.17	17.87	1407.31	571.44	2053.52
2000	Tonn	2.43	5.90	0.06	0.43	0.33	2.42	135.04	1863.76	-	2010.37
1999	Tonn	1.44	9.10	-	0.05	0.55	2.40	283.76	2731.94	77.24	3106.48
1998	Tonn	2.23	9.35	0.21	-	0.39	2.73	36.29	2450.37	67.03	2568.60
1997	Tonn	76.52	4.91	0.67	-	8.15	2.43	2.56	2682.77	-	2778.01
1996	Tonn	2.56	3.83	0.31	-	0.74	3.20	3.72	1635.21	544.04	2193.61
1995	Tonn	72.43	1.23	0.37	0.13	25.08	5.78	9.57	2676.77	120.69	2912.05
Snitt	Tonn	26.42	5.41	0.20	0.15	4.42	2.40	74.54	2015.18	176.95	2305.67

Bakgrunns materialet for tabellen har vist at fartøy hjemmehørende øst for Lindesnes utelukkende fisker sild i Skagerrak, med unntak av fartøy hjemmehørende i Østfold som også fisker i Nordsjøen. En tidlig stopp i fisket de siste 2 årene har medført at fartøy hjemmehørende øst for Lindesnes ikke har fått fiske sitt "tradisjonelle" kvantum.

Videre viser innmeldingene de siste år at der foregår et fiske både i Nordsjøen og Skagerrak sent på høsten. Det anses derfor ikke hensiktsmessig å avsette et eget kvantum kun til fiske i Skagerrak, men et eventuelt avsatt kvantum bør gjelde for begge områdene. 2003 vil være et prøveår, og for å sikre at alle får "litt", kan det være et alternativ å fastsette et garantert minstekvantum for de notfartøyene som fyller vilkårene for å kunne delta. Kvantumet kan for eksempel settes til maksimalkvoten for minste lengdegruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med adgang til å delta likevel kan fiske inntil et garantert minstekvantum etter en eventuell stopp i kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at minstekvantumet settes lik maksimalkvoten for den minste lengdegruppen.

5.2.5. Maksimalkvote ved fiske i gruppe II.

Maksimalkvoten ved fiske i gruppe II må dels avspeile deltakervilkåret for delta i gruppe I. Fiskeridirektøren vil foreslå at maksimumkvoten settes lavest mulig. For makrell har Sør-Norges Notfiskarlag antydning for eksempel 10 % av maksimumkvoten innen vedkommende lengdegruppe. Fiskeridirektøren mener imidlertid at det er for omstendelig med differensierte kvoter. En gruppe II ordning bør rette seg mot de mindre notfartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimumkvoten i gruppe II settes til 5 tonn.

5.2.6. Kvotebegrensning ved eierendring

Etter gjeldende forskrift kan hvert fartøy bare fiske og levere én kvote. Regelen retter seg mot bruken av selve fartøyet, også ved eierendring og utskifting. Dette innebærer at fartøyet ikke kan fiske og levere mer enn det som gjenstår av kvoten etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Ved utskifting kan det heller ikke fiskes og leveres mer enn det som gjenstår etter fradrag for det som utskiftingsfartøyet har fisket og levert.

5.2.7. Konsumkrav

Tidligere år har Norges Sildesalgslag hatt fullmakt til å gi dispensasjon fra konsumkravet for enkeltfangster inntil f.eks. 1.500 tonn. Laget har gitt dispensasjoner i vekslende omfang. I inneværende sesong har 1.462 tonn gått til oppmaling i kystgruppen. Grunnen til dette synes å være et feilslått matjesfiske. Spørsmålet er om konsumpåbudet bør innskjerpes, eventuelt at silda slippes såfremt det ikke er bud på den, se saltvannsfiskelovens § 11.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt krav om fiske til konsum i kystfisket, som tidligere år. Videre foreslår Fiskeridirektøren det kan gis dispensasjon fra påbudet i særlige tilfeller.

5.2.8. Særskilt turkvoteordning for alle kystfartøy i 2003.

I gjeldende reguleringsforskrift er det i tillegg til en begrensning i lengste lengde (21,35 og 27,50 m.s.l.) satt en grense på laste(roms)kapasiteten på 1500 hl. eller mindre. Bestemmelsen er en gjentakelse av ringnotforskriftens § 2, hvor det fremgår at fartøy på 90 fot eller mer eller med en lastekapasitet over 1500 hl ikke må nyttes i fiske med ringnot etter sild, makrell, lodde, kolmule eller brisling uten tillatelse fra Fiskeridirektøren. Med tillatelse menes her ringnotkonsesjon.

Ringnotforskriften fra 1997 og reguleringsforskriftene de senere år har operert med lastekapasitet som et viktig deltakerparameter. Det foretas i dag beregninger knyttet til nybygg og innsendte generalarrangementer (tegninger) for disse, men forvaltningsmyndighetene fastsetter ikke offisielt lastekapasiteten.

I forbindelse med innføring av SUK gruppen i 1992 var det 2 fartøy som hadde lastekapasitet over 1500 hl. Disse hadde likevel adgang til å delta i fisket. I tillegg er det en rekke fartøy som i forbindelse med søknad om ervervstillatelse har fått godkjent en samlet lastekapasitet over 1500 hl uten at det er gitt en ringnotkonsesjon. Lastekapasitet over 1500 hl kan i disse tilfellene til dels skyldes romvolum til foredling av råstoff samt fryserom, og felles for disse fartøyene er at de ikke er gitt tillatelse til lastekapasitet til føring av løsført fangst mer en 1500 hl. De to ovennevnte fartøyene som i 1992 likevel kunne nyttes i fisket til tross for at de hadde en

lastekapasitet mer enn 1500 hl er siden solgt, og det er i forbindelse med ervervstillatelsen oppgitt en lastekapasitet på 1500 hl for løsført fangst også for disse fartøyene. Det skal således ikke være fiskere som kan hevde å ha tillatelse til å delta i de pelagiske kystfiskerier/SUK med en lastekapasitet over 1500 hl.

Fiskeridirektoratet ser at det er en rekke fartøy i kystfartøygruppen som lossere mer en 150 tonn råstoff pr. landing. (Vi legger da til grunn en generell omregningsfaktor slik at 1 hl = 0,1 tonn.) Der er imidlertid usikkert hvorvidt dette skyldes at fartøyene har lasterom med mer en 1500 hl kapasitet eller om det også brukes andre lasterom i strid med vilkårene gitt i ervervstillatelsen. I tillegg til at dette er brudd på ringnotforskriftens bestemmelser om hvor stort et kystnotfartøy kan være, er brudd på lastebestemmelsen konkurransevridende i et maksimalkvoteregulert fiske.

I de senere år har reguleringsforskriftene for de pelagiske fiskeriene hatt bestemmelser som kan oppfattes som dispensasjon og/eller amnesti fra lastebegrensningen i ringnotforskriften. Denne type bestemmelser har imidlertid ikke gitt oss noen oversikt over hvilke fartøy som eventuelt deltar i strid med hovedregelen i deltakerreguleringen og ringnotforskriften.

Som et tiltak for å få kontroll med situasjonen har Fiskeridirektoratet foretatt en gjennomgang av landingsdata fra Norges Sildesalgslag samt at Fiskeridirektoratet i en telefaks til Norges Sildesalgslag av 29. oktober 2002 har bedt om at alle landinger/fangster over 150 tonn rapporteres til Fiskeridirektoratet og at utbetaling holdes tilbake til Fiskeridirektoratet har undersøkt saken.

Vedtaket medfører at en har innført en turkvotebegrensning på 150 tonn for fartøy i kystfartøygruppen, noe som vil gi en kontrollerbar håndhevelse av lastebegrensningen.

Fiskeridirektøren utgangspunkt er således at lastebegrensningen i ringnotforskriften på 1500 hl fremdeles gjøres gjeldende i kystfartøygruppen, men at den gjøres operasjonabel ved å innføre en lossebegrensning/turkvote på 150 tonn. En slik turkvotebegrensning ønsker Fiskeridirektoratet å gjøre mer synlig ved å innføre den i de aktuelle reguleringsforskriftene.

Det er berettiget å stille spørsmål om hvorvidt 150 tonn er en for liberal regel. Et lasterom på 1500 hl vil i praksis romme mindre enn 150 tonn fisk, avhengig av mengde is/vann og det enkelte fartøys omregningsfaktor fra hl til kg. For å fastsette "rette" kvantumsgrense for de ulike fiskeslag vil det kreve et omfattende program blant annet med målinger både med hensyn til fiskeslag og anvendelse av fangst.

Fiskeridirektøren ønsker å få på plass en turkvotebegrensning allerede fra 2003. I forhold til ovennevnte vil en begrensning på 150 tonn fisk være det maksimale kvantum som en teoretisk kan få ut av et fartøy med et lasterom på maksimalt 1500 hl.

Det er imidlertid Fiskeridirektørens oppfatning av en slik regel nå, ikke utelukker at en på et senere tidspunkt kan finne det hensiktsmessig å endre denne kvantumsgrensen, ev også å differensiere avhengig av fiskeslag og om råstoffet skal gå til konsum- og industriformål.

Bestemmelsen hjemles i saltvannsfiskelovens § 5, med mulighet for inndragning etter saltvannsfiskelovens § 7. (Salgslagene er vedtaksmyndighet). Det er en forutsetning at inndratt fangst over 150 tonn pr. tur skal belastes fartøyets individuelle kvote dersom det er noe gjenstående av denne. Fiskeridirektøren vil ikke foreslå at det gis vederlag for eventuell ilandføring av turkvote mer enn 150 tonn, da denne bestemmelsen er knyttet opp mot lastebegrensningen i ringnotforskriften.

Da dette må oppfattes som en generell regel, vil eventuelle særlige (lavere) turkvoter, fastsatt av salgslagene (saltvannsfiskeovens § 6) eller fiskerimyndighetene, få fortrinn.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres en generell turkvotebegrensning på 150 tonn losset kvantum i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N samt i fiske etter norsk vårgytende sild, makrell, lodde, og brisling. Kvantum over kvote inndras med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 7 og belastes fartøyets eventuelle gjenstående individuelle kvote.

5.3. TRÅLGRUPPEN

Nordsjøtrålernes gruppekvote skal primært dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Det kan åpnes for et direkte fiske på slutten av året dersom det gjenstår et tilstrekkelig kvantum av gruppekvoten, dvs. etter beregnet innblanding av sild i industritrålfisket

Tabell 8 viser sildeinnblanding i industritrålfisket de siste åtte årene, og oppfisket kvantum i det direkte fisket.

Tabell 8 Industritrålernes fiske av sild sør for 62° N i perioden 1994-2002 (i tonn).

År	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Kvote	10.600	10.522	4.310	4.200	5.990	6.150	5.980	5.980	5.980
Fangst	12.664	11.681	3.815	4.831	11.416	6.150	5.996	6.207	3.763
Herav									
Bifangst	1.153	613	630	2.000	3.856	6.150	5.996	1.412	3.308 ¹
- konsum	441	526	2.921	563	333	-	-	4.795	455
- mel/olje	11.070	10.542	264	2.189	7.497	6.150	5.996	1.412	3.308

1. Estimert bifangst pr. 31. oktober 2002.

Dersom det i 2003 gjenstår et kvantum sild etter at innblanding av bifangst i industritrålfisket er beregnet, vil vi foreslå at Fiskeridirektøren etter samråd med næringen noe ut på høsten kan åpne for et direkte fiske. Fiskeridirektøren foreslår derfor at startdato for et eventuelt direkte fiske i 2003 settes til mandag 3. november 2003 med frist for påmelding innen mandag 27. oktober 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at industritrålfangstene - som i foregående år - maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Videre foreslår Fiskeridirektøren at han kan endre bifangstprosenten dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppekvoten, kan Fiskeridirektøren etter 3. november 2003 og i samråd med næringen åpne for et direkte fiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som vil delta i et eventuelt direkte fiske må melde seg på til Fiskeridirektoratet innen 27. oktober 2003.

5.3.1. Differensierte fartøykvoter

Universalnøkkelen for trålfartøygruppen ble anvendt i 2002, og foreslås videreført i 2003.

Det er etablert en basiskvote for hvert enkelt trålfartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0- 100 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	101-200 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	201-300 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	301-400 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	401-600 tonn

Fartøykvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

For å gi bedre sikkerhet for vedkommende fartøys kvote, unngå unødig overfordeling i gruppen og å unngå omfordeling innen trålgruppen ved senere utskifting o.a. fastsatte Fiskeridepartementet i 2001 en skjæringsdato for trålfartøyenes bruttotonnasje.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne gis differensierte fartøykvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet over.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at trålernes basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr. 31. desember 2001 og være uendret av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring etter denne dato.

Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes fartøykvote.

5.3.2. Partråling

Reglene om partråling er samordnet for de ulike pelagiske fiskerier, og Fiskeridirektøren tilrår at de alminnelige regler om partråling videreføres:

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy kan ikke partråle sammen med mer enn ett annet fartøy innenfor samme kvoteår.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at fangst som tas i forbindelse med partråling skal fordeles med minimum 20 % av fangsten pr. levering til det ene fartøyet.

Fartøy som ønsker å partråle må melde seg som partrållag til Fiskeridirektoratet før fisket tar til, videre innmelde som ett partrållag ved innmelding til salgslaget og registrere fangsten som ett lag ved levering. Uten hensyn til forbudet om overføring av fangst, kan påmeldte fartøy fordele kvantumet på de to samme fartøy ved levering.

5.3.3. Fisket i Skagerrak

Fiskeridirektøren foreslår at trålforbudet i Skagerrak videreføres:

For å unngå fiske av sild under minstemålet vil Fiskeridirektøren foreslå at trålfisket etter sild i Skagerrak forbys.

5.4. RINGNOTGRUPPEN

5.4.1. Reguleringsform

Ringnotfisket har siden 1990 med unntak av 1998, vært regulert med separate fartøykvoter for de forskjellige områdene.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i 2003 blir regulert med separate fartøykvoter for hvert av områdene Nordsjøen og Skagerrak.

5.4.2 Fartøykvoter

5.4.2.1. Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

5.4.2.2. SUK-fartøy (notfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter uten konsesjon)

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

5.4.2.3. Særskilt turkvotebegrensning for fartøy under 27,50 meter største lengde.

Det vises til drøftelsen av spørsmålet om turkvotebegrensning i sak 21/02 om regulering av fisket sør for 62° N i 2003, pkt. 5.2.8 "Særskilt turkvoteordning for alle kystfartøy i 2003".

Fiskeridirektøren viser til drøftelse inntatt ovenfor, og til vedtak vedrørende innføring av en generell turkvotebegrensning på 150 tonn losset kvantum for kystfartøy under 27,50 meter største lengde.

5.4.3. Konsumkrav

På grunn av EUs regelverk er det satt konsumkrav ved fiske etter sild i EU-sonen i Nordsjøen.

deltakelse og kvantumskrav. Fiskeridirektøren foreslo at en drøftet spørsmålet, fordi vilkårene for å delta i lukket gruppe var at eier med fartøy måtte oppfylle et krav om minste fangstkvanrum (aktivitetskrav). De som ikke tilfredstilte dette kravet ville være aktuell for deltakelse i en gruppe II.

Norges Fiskarlag opplyste at laget ikke hadde drøftet problemstillingen i forhold til fiske etter nordsjøild. Norges Fiskarlags representanter kunne umiddelbart ikke se noen særlig grunn til å opprette en gruppe II i dette fisket.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening uttalte at de var prinsipielt imot at det fikk delta flere mindre fartøy enn dem som vil komme inn ved lukking av kystfartøygruppene.

Dersom det blir innført en gruppe II, var det likevel enighet i Reguleringsrådet om at det foretas en begrenset avsetning av kystfartøygruppens kvantum, for eksempel 2-3% til gruppe II samt til fiske med garn, i alt 250 tonn.

FORSLAG TIL TURKVOTEORDNING FOR FARTØY I KYSTFARTØYGRUPPEN

Et tiltakende problem i notfisket med kystfartøy er at fartøy bringer i land større fangster enn fartøyet har adgang til å ha om bord. Med hjemmel i deltakerloven er det bestemt at fartøy med adgang til å delta ikke kan ha større lastekapasitet enn 1.500 hl. Er lastekapasiteten større, skal eier ha konsesjon for å kunne delta.

Fiskeridirektoratet har pr. i dag ikke nødvendige virkemidler for å håndheve bestemmelsen om største tillatte lastekapasitet. Likhets hensyn tilsier imidlertid at fiskerimyndighetene må gripe fatt i problemstillingen. Derfor foreslo Fiskeridirektøren overfor Reguleringsrådet at det innføres en turkvoteordning.

En slik turkvoteordning må være presis, uten skjønsmessig trekk for vanninnhold osv. Fiskeridirektøren foreslo derfor en turkvoteordning på 150 tonn pr tur for alle pelagiske fiskeslag. Alternativt kunne en ha omregningsfaktorer for de ulike fiskeslag, men hensynet til håndhevelse og kontroll tilsier at bestemmelsen er så enkel som mulig.

Reguleringsrådet sa seg enig i at det er viktig å stoppe en utilsiktet dreining av gruppens fangstkapasitet.

Med grunnlag i drøftelsen var det enighet om å innføre en generell turkvotebegrensning på 150 tonn losset kvantum i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N, i fiske etter norsk vårgytende sild, i fisket etter makrell og i fisket etter lodde. Kvantum over kvote inndras med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 7 og belastes fartøyets eventuelle gjenstående individuelle kvote.

SPØRSMÅL OM DELING AV FISKET I SKAGERRAK OG I NORDSJØEN OG OM LÅSSETTINGSPÅBUD KYSTFARTØYGRUPPEN.

Kystfisket utøves både i Skagerrak og i Nordsjøen. I spørsmålet om eventuell splitting av gruppeknoten i en Skagerrakkomponent og en Nordsjøkomponent, hadde Norges Fiskarlags landsstyre den 15. november 2002 under sak 7 og 9 foreslått at 1/3 av kystfartøygruppens

kvantum forbeholdes et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene. Videre foreslo Norges Fiskarlag å øke kystfartøygruppens kvantum med et særskilt tilleggskvantum på 1.000 tonn fjordsild.

Når det gjelder fjordsildkvantumet opplyste Havforskningsinstituttet at det var lokale sildestammer innenfor territorialgrensen, men at en ikke hadde tilstrekkelig kunnskap til å kunne tilrå noen beskatning av denne ut over det kvantum som tradisjonelt kan fiskes i området.

Fiskeridirektøren fastslo at Reguleringsrådet ikke var egnet forum for diskusjon av spørsmål om beskatning ut over de internasjonale avtaler som en må forvente vil bli inngått.

Derimot ville Fiskeridirektøren stille seg positiv til et ønske om å stoppe alt fiske for direkte-hoving når det gjenstår 1/3 av kystfartøygruppens kvote dersom dette ble sett i sammenheng størrelsen på maksimalkvotene, se nedenfor.

Med grunnlag i Reguleringsrådets behandling var det enighet om at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 2003. Videre var det enighet om at fisket stoppes når det gjenstår 1/3 av gruppekvotes kvantum, og at fartøy med adgang til å delta bare kan fiske for låssetting etter dette tidspunkt.

MAKSIMALKVOTER I KYSTFARTØYGRUPPEN.

Fordi deltakerforskriften ikke var fastsatt da Reguleringsrådets møte ble avholdt, måtte behandlingen av spørsmålet om differensierte maksimalkvoter og mulig overfordeling drøftes på et prinsipielt grunnlag med utgangspunkt i en gruppekvote på 7.000 tonn.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket blir regulert med differensierte maksimalkvoter med kvotenivåer i henhold til Norges Fiskarlags inndeling i størrelse - Finnmarksmodellen - i kystfartøygruppen.

I saksdokumentet fremmet Fiskeridirektøren forslag om garantert minstekvantum og tilsvarende reguleringstiltak for å ivareta hensynet til mindre fartøygrupper i reguleringsområdet.

Videre la Fiskeridirektøren opp til en helt marginal overregulering av største lengdegruppe, og kvoter i de øvrige lengdegrupper i samsvar med Finnmarksmodellens maksimalkvotetige. Norges Fiskarlag foreslo at en hadde samme overfordelingsgrad i 2003 som i 2002. Fiskeridirektøren la til grunn at Norges Fiskarlags forslag til overfordeling ville bli for høy. Norges Fiskarlag foreslo deretter at overfordelingen i 2003 ble det halve av overfordelingsgraden i 2002. Forslaget ville gi en omtrentlig stige på 50 tonn, 90 tonn, 160 tonn og 220 tonn, gitt en norsk kvote tilsvarende som i 2002.

Med grunnlag i diskusjonen og forslaget om en stopp i direktehovingsfisket når det gjensto 1/3 av gruppekvoten, fant Fiskeridirektøren å kunne strekke seg til en den overfordeling en får på maksimalkvotestigen når minste lengdegruppes maksimalkvote settes til 45 tonn. Denne skulle være på 45 tonn uansett om norsk kvote ble større enn i 2002.

Det var etter dette enighet i Reguleringsrådet om en overfordeling med grunnlag i maksimalkvote for minste lengdegruppe på 45 tonn, hvilket gir en stige på 45 tonn for fartøy under 10 meter, 90 tonn for fartøy mellom 10 og 14,99 meter største lengde, 160 tonn for fartøy mellom 15 og 20,99 meter og 225 tonn for fartøy mellom 21 og 21,35 meter største lengde.

Herring in Subarea IV, Division VIIId and Division IIIa (autumn-spawners)

State of stock/exploitation: The stock is inside safe biological limits. SSB in 2001 was estimated at 1.4 million t and is expected to increase to 1.7 million tons in 2002, which is above the B_{pa} of 1.3 million t. SSB has increased gradually since the low stock size in the mid 1990s. This in response to reduced catches, strong recruitment and management measures that reduced exploitation both on juveniles and adults. In 1996 the fishing mortality for the adult part of the stock was reduced to 0.43. It has further decreased in subsequent years, being 0.24 in 2001. For juveniles the fishing mortality remained below 0.1 since 1996. Both, the 1998 year class and the 2000 year class appear to be very strong in all the surveys.

Management objectives: According to the EU-Norway agreement (December 1997):

1. Every effort shall be made to maintain a level of Spawning Stock Biomass (SSB) greater than the Minimum Biological Acceptable level (MBAL) of 800.000 tonnes.
 2. A medium-term management strategy, by which annual quotas shall be set for the directed fishery and for by-catches in other fisheries as defined by ICES, reflecting a fishing mortality rate of 0.25 for 2-ringers and older and 0.12 for 01-ringers, shall be implemented.
 3. Should the SSB fall below a reference point of 1.3 million tonnes, the fishing mortality rates referred to under paragraph 2, will be adapted in the light of scientific estimates of precise conditions then
 4. prevailing, to ensure rapid recovery of SSB to levels in excess of 1.3 million tonnes.
- The recovery plan referred to above may, inter alia, include additional limitations on effort in the form of special licensing of vessels, restrictions on fishing days, closing of areas and/or seasons, special reporting requirements or appropriate control measures.*
5. By-catches of herring may only be landed in ports where adequate sampling schemes to effectively monitor the landings have been set up. All catches landed shall be deducted from the respective quotas set, and the fisheries shall be stopped immediately in the event that the quotas are exhausted.
 6. The allocation of the TAC for the directed fishery for herring shall be 29% to Norway and 71% to the Community. The by-catch quota for herring shall be allocated to the Community.
 7. The Parties shall, if appropriate, consult and adjust management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES including that from the assessment of the abundance of the most recent year class.
 8. A review of this agreement shall take place no later than 31 December 2001.
 9. This agreement shall enter into force on 1 January 1998.

ICES considers the agreement to be consistent with the precautionary approach.

Precautionary Approach reference points (unchanged since 1999):

ICES considers that:	ICES proposed that:
B_{lim} is 800 000 t	B_{pa} be set at 1.3 mill t
F_{lim} is not defined	F_{pa} be set at $F_{ages\ 0-1} = 0.12$; at $F_{ages\ 2-6} = 0.25$

Technical basis:

B_{lim} : below this value poor recruitment has been experienced	B_{pa} : part of a harvest control rule based on simulations
F_{lim} : Not defined	F_{pa} : part of a harvest control rule based on simulations

Advice on management: ICES advises that catches in 2003 should be within the constraints on fishing mortality agreed by EC and Norway, i.e. less than $F_{2-6} = 0.25$ and $F_{0-1} = 0.12$. Several such options are presented in the Management Option table. The fisheries on herring in Division IIIa should be managed in accordance with the management advice given on spring-spawning herring in Section 3.4.7.

Analyses of survey data suggest that the catches in 2003 in Divisions IVc and VIIId (Downs herring) should not exceed the TAC for 2002.

Relevant factors to be considered in management: Catches on adult herring in recent years have consistently exceeded the agreed TAC, mainly due to misreporting

from other ICES areas into and out of the North Sea; this gives rise to overshooting of the TAC.

The 1998 year class is strong and comprises almost 45% of SSB in 2002. In the past large year classes have tended to have a lower maturation rate than the long-term average. So far these signals have not been detected for the 1998 yearclass, as the proportion, which mature, appears to be above average.

The ICES advice is based on the projected SSB in 2003 being above 1.3 million t. SSB in 2003 depends on the fisheries in 2002 and that part in 2003 that takes place before spawning. About 2/3 of the total mortality is expected to be realised before spawning each year. The increase in SSB expected in 2003 depends strongly on the incoming 1998 and 2000 year classes. Observations from different surveys indicate that these year classes are strong. Although the 1998 year class and the 2000 year class appear to be very strong in all the surveys, they have not been well represented in the catches. The reason for this discrepancy is not clear at present. Generally, the surveys provide more reliable indications of year class strength than catches of juveniles do.

Catch Forecast for 2003: Catch options are given for 2003, for limits on the fishing mortality rate, which reflect both the ICES recommendation and the EU-Norway agreement. Catch forecasts assume F status quo for all fleets for 2002 (=F₂₀₀₁), because the alternative

assumption of a catch constraint produced an unrealistic decrease in F. This implies F on adults close to 0.25, but a low fishing mortality on juveniles.

There are many possible permutations of catches by the four fleets that could result in the desired values of F₀₋₁ and F₂₋₆. Hence, there is some liberty within the framework set by the fishing mortalities for managers to decide the proportion of the total catch to be allocated to each of the fleets. The following options are provided:

Two options are included where the fishing mortality of the C and D fleets varies in proportion with the B fleet, maintaining the ratios between these fleets as in the status quo fishing mortalities. The examples have F₂₋₆ close to 0.2, but different fishing mortalities for the 0-1 ringers.

In the remaining options, some combinations of fishing mortalities for the four fleets that give an F₀₋₁ close to 0.12 and F₂₋₆ close to 0.25 are shown. The combinations in addition satisfy constraints that the catch by the C fleet shall be close to either 30, 50 or 70 thousand tonnes, and the catch of the D fleet close to either 10, 20 or 30 thousand tonnes.

All scenarios indicate a rapid increase in spawning biomass and in yield. This is mainly caused by the 1998 year class, which is estimated to be strong, and the 2000 year class, which also appears strong in the surveys.

Catch Forecast for 2003

Assuming F status quo in 2002													
Fishing Mortality						Yield 2002						SSB	
F ₂₋₆	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₂₋₆	A	B	C	D	B-D	Total	2002	
0.226	0.01	0.017	0.014	0.043	0.243	403	16	52	12	80	483	1699	
F for fleets B-D maintain proportion from 2002													
Fishing Mortality						Yield 2003						SSB	
F ₂₋₆	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₂₋₆	A	B	C	D	B-D	Total	2003	
0.185	0.009	0.015	0.012	0.039	0.2	414.1	13.7	46.9	9.4	70	484.1	2276.4	
0.155	0.026	0.044	0.036	0.108	0.2	346.4	39	132.1	26.2	197	543.7	2269.0	
Combinations of catches by the various fleets that give F ₀₋₁ = 0.12 and F ₂₋₆ = 0.25													
Fishing Mortality						Yield 2003						SSB	
F ₂₋₆	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₂₋₆	A	B	C	D	B-D	Total	2003	
0.2	0.096	0.01	0.014	0.123	0.247	438	142	30	10	182	620	2207	
0.205	0.083	0.01	0.027	0.123	0.248	449	123	30	20	172	621	2207	
0.215	0.066	0.011	0.04	0.12	0.252	470	98	33	29	160	629	2201	
0.2	0.085	0.016	0.014	0.118	0.247	438	126	48	10	184	622	2207	
0.205	0.071	0.017	0.028	0.119	0.248	449	105	51	20	176	625	2205	
0.21	0.059	0.017	0.041	0.12	0.249	460	87	51	30	168	627	2204	
0.2	0.078	0.023	0.014	0.118	0.249	438	115	69	10	194	632	2202	
0.205	0.067	0.024	0.028	0.122	0.251	448	99	72	20	191	639	2199	
0.21	0.05	0.024	0.042	0.119	0.25	459	74	72	31	176	635	2201	
F status quo in 2003													
Fishing Mortality						Yield 2003						SSB	
F ₂₋₆	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₀₋₁	F ₂₋₆	A	B	C	D	B-D	Total	2003	
0.226	0.01	0.017	0.014	0.043	0.243	497	14.9	51.1	10.2	76.2	573.2	2216.3	

Fleet definitions:

- A: Directed herring fisheries with purse seiners and trawlers in the North Sea;
- B: All other vessels, which take herring as by-catch in the North Sea;
- C: Directed fisheries with purse seiners and trawlers in Division IIIa;
- D: Vessels fishing in Division IIIa for herring and sprat and other vessels participating in fisheries where herring is taken as by-catch in Division IIIa.

The following bullet points apply for all options presented above:

- $F_{2,6}$ is the total F averaged over 2-6-ringers;
- $F_{0,1}$ is the total F averaged over 0-1-ringers;

Medium- and long-term projections: The medium-term projections are heavily dependent on the stock-recruitment relationship. The currently estimated parameters for the Beverton and Holt stock-recruitment tend to give very optimistic trends in SSB at the current levels of SSB. Medium-term projections are available in the HAWG report, but because of the above concerns are not regarded as useful for management consideration. Medium-term forecasts indicate that a fishing mortality of 0.25 on adult herring, and 0.12 on juvenile herring, will give a high probability of SSB being above B_{pa} .

Comparison with previous assessment and advice: As noted above, assessments of this stock show a tendency to overestimate stock size and underestimate fishing mortality. Compared with the 2001 assessment, the 2002 assessment increased the influence of the more precise surveys on results and decreased the influence of juvenile catch. The result of these revised assessment methods is a 22% greater estimate of the 2000 stock size and a lower estimate of the fishing mortality than in the 2001 assessment. Nevertheless, both methods have internal inconsistencies that tend to overestimate stock size.

Elaboration and special comment: Stock depletion in the 1970s resulted in a four-year closure of the directed fishery. The stock recovered during the 1980s. Following the re-opening of the fishery, the fishing mortality rate steadily increased. By the 1990s this rate was no longer sustainable and the SSB fell below the MBAL of 800 000 t. Emergency regulations were introduced to reduce TACs which reduced the fishing mortality rate substantially.

The directed fisheries (fleet A in the North Sea and fleet C in the Skagerrak/Kattegat area) have been managed by TACs since the re-opening of the North Sea herring fisheries in 1981. Fleet D, landing herring as by-catch, has also previously been managed by TAC for mixed clupeoids. It has been managed by a by-catch ceiling since 1996. The catch of fleet A has been higher than the agreed TAC and in 2001 was about 16% above the agreed TAC of 265 000 t. The by-catch of herring in the small mesh fishery has been low since 1997.

The total catch of North Sea autumn-spawners, taken in all areas in 2001, comprises around 60% immature fish (in numbers), which is more than in recent years, but significantly lower than the 80% in 1995 and earlier years.

The harvest control rule, which forms the basis for advice, separates the mortality for adults and juveniles. Fleet A catches adults, fleets B and D catch juveniles, and fleet C catches both. Therefore, the harvest control rule does not determine the catches uniquely, but offers some flexibility to the share of the catch between the fleets.

To obtain catch forecasts, projections by fleet are performed for the whole area. The area split that was used in previous years was shown to add little to the predictive power of the process.

This stock complex also includes Downs herring (herring in Divisions IVc and VIId), which has shown independent trends in exploitation rate and recruitment, but cannot be assessed separately. Abundance indices from larvae and trawl surveys indicate that since 1995 the SSB of the Downs herring has increased. The Downs fishery is concentrated on the spawning aggregations in a restricted area, which makes this stock component particularly vulnerable to excessive fishing pressure. EU splits its share of the total TAC (Subarea IV and Division VIId) into TACs for Divisions IVa+IVb and for Divisions IVc+VIId. In response to ICES advice in May 1996 the IVc+VIId TAC was reduced by 50% in line with reductions for the whole North Sea. The TAC for Downs herring was reduced from 50 000 t to 25 000 t and has remained there until 2001. TACs for this component have been significantly exceeded in all years. The TAC for this component was increased in 2002 (to 42,000 t) following the advice of ICES in 2001. However, the strong increase in SSB in the North Sea stock in 2001 is not mirrored in the Downs component, and therefore the TAC for Downs herring should not increase.

Catches for recent years from Divisions IVc and VIId are found in Table 3.5.8.5.

Age-based assessment is based on landings of North Sea Autumn Spawning herring in Subarea IV, Divisions VIIId and IIIa and surveys. Incomplete discard data are available.

Source of information: Report of the Herring Assessment Working Group for the Area South of 62 N, March 2002 (ICES CM 2002/ACFM:12).

Yield and spawning biomass per Recruit
F-reference points:

	Fish Mort	Yield/R	SSB/R
Ages 2-6			
Average Current	0.243	0.013	0.050
F_{max}	0.381	0.013	0.031
$F_{0.1}$	0.128	0.012	0.089
F_{med}	N/A		

Catch data (Tables 3.5.8.1-7):

Subarea IV and Division VIIId

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	By-catch ceiling Fleet B	ACFM Landgs. ²	ACFM Catch ³
1987	TAC	610	600		625	625
1988	TAC	515	530		710	710
1989	TAC	514	514		713	717
1990	TAC	403	415		570	578
1991	TAC	423	420		583	588
1992	TAC	406	430		567	572
1993	No increase in yield at $F > 0.3$	340 ¹	430		545	548
1994	No increase in yield at $F > 0.3$	346 ¹	440		495	498
1995	Long-term gains expected at lower F	429 ¹	440		566	566
1996	50% reduction of agreed TAC ²	156 ¹	156 ³	44	263	265
1997	$F = 0.2$	159 ¹	159	24	228 ⁵	234 ⁵
1998	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	254 ¹	254	22	325	329
1999	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	265 ¹	265	30	331	336
2000	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	265 ¹	265	36	323	329
2001	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	See scenarios	265	36	322	323
2002	$F(\text{adult}) = 0.2, F(\text{juv}) < 0.1$	See scenarios	265	36		
2003	$F(\text{adult}) = 0.25, F(\text{juv}) = 0.12$	See scenarios				

¹Catch in directed fishery in IV and VIIId. ²Revision of advice given in 1995. ³Revised in June 1996, down from 263. ⁴TAC overshoot not calculated for years prior to 1993. Revised in 2000 ⁵Based on revised estimates of misreporting by the WG. ⁶Values revised to reflect catches and landings from area IV and Division VIIId only. Weights in 000 t.

Telefaks

Vår dato
15112002Vår referanse
200200340/2-
532.4

Norges Fiskerilag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Deres dato

 FISKERIDIREKTORATET
 ARKIV 333
 Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

18. NOV. 2002

 2002/19688 2
 DOK. NR. 2
 U.D. S

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2003.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet ovennevnte sak (101/02) i møte 12.-14. november d.å. og fattet slikt vedtak:

«Totalkvote og gruppefordeling

- Norges Fiskerilag viser til at man ennå ikke har ferdigforhandlet kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2003. Etter det organisasjonen kjenner til ligger det imidlertid an til at sildekvoten sør 62°N vil kunne øke noe i 2003 sammenlignet med årets kvote.
- Norges Fiskerilag anbefaler at man legger til grunn en kvotefordeling for sild sør for 62°N i 2003 som er i samsvar med landsmøtevedtak 7/01. Med forannevnte som utgangspunkt gir dette følgende kvotefordeling for 2003:

Fartøygruppe	Kvotepandel
Kystgruppen (alle fartøy under 21,35 meter)	8% av den norske totalkvoten, men gruppekvoten skal ikke settes mindre lavere enn 7.000 tonn
Trålgruppen (alle trålere)	7%
Ringnotgruppen (konsesjonsbelagte ringnotfartøy)	Resterende kvantum etter at kyst og trål er trukket fra
SUK-gruppen	6% av ringnotgruppens kvote

Norges Fiskerilag forutsetter at myndighetene fordeler den norske kvoten som angitt ovenfor.

Kystgruppen-deltakelse

- Når det gjelder deltakervilkår i kystgruppen for 2003 så ble dette behandlet som en egen høringssak, jfr. landsstyrevedtak 72/02 av september d.å. Etter det Landsstyret kjenner til er deltakervilkårene ennå ikke fastsatt av myndighetene. Norges Fiskerilag legger til grunn at deltakervilkårene blir fastsatt i samsvar med organisasjonens tilrådning gitt i landsstyrevedtak 72/02.

Fordeling internt kystgruppen

- Etter en nøye vurdering har Landsstyret kommet til at man heller ikke for 2003 vil gå inn for anvendelse av Finnmarksmodellen med en inndeling i fire kvotegrupper kystgruppens fiske etter sild sør for 62°N. Dette hovedsakelig ut fra at det fortsatt er

 Adresse
 Pirseneteret
 7462 Trondheim

 E-postadresse
 fiskerilaget@fiskerilaget.no

 Telefon
 73 54 58 50

 Telefaks
 73 54 58 90

 Organisasjonsnr
 NO 938 500 290

NORGES FISKERILAG

Telefaks

Vår dato
15112002Vår referanse
200200340/2-532.4

2 av 3

usikkerhet omkring deltakervilkårene i dette fisket. Det vises for øvrig til den drøfting som er gjort i punkt 12 i landstyrevedtak .. /02 om regulering av fisket etter nvg-sild i 2003.

5. Norges Fiskerilag viser til at en for 2002 har periodisert kystgruppens kvote slik at 2/3 skulle kunne fiskes før 20. august, mens resterende 1/3 ble reservert til et fiske etter denne dato. Dette ble gjort med henblikk på å skjerme den mindre notflåten. Landsstyret konstaterer imidlertid at dette reguleringsgrepet ikke i nevneverdig grad bidro til en bedring av fiske mulighetene for notflåten som fisker nært kysten, da første periodekvote ble nok så mye overfisket.

Med bakgrunn i de regulerings tiltak man har gått inn på i punktene 7 og 9 nedenfor går Norges Fiskerilag i mot at kystgruppens kvote periodiseres i 2003.

6. Landstyret i Norges Fiskerilag er innforstått med at reguleringsopplegget i de to siste år, med en tidlig stopp i sildefisket på grunn av oppfisket gruppekvote har gjort driftssituasjonen vanskelig for de mindre fartøyene. Også årets nedjustering av maksimumkvotene har bidratt til et svekket driftsgrunnlag for de "rene" sildebåtene.
7. I løpet av 2002 har organisasjonen gjennomført en organisasjonsmessig behandling av spørsmålet om det vil være fornuftig å foreta en splitting av kystgruppekvoten i en skagerrakkomponent og en nordsjøkomponent. Som en konklusjon på dette spørsmålet går Norges Fiskerilag inn for at 1/3 av kystgruppens kvote forbeholdes et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene. Et fiske på dette låssettingskvantumet vil i utgangspunktet måtte foregå innenfor de maksimumkvoterammer som gjelder generelt for kystgruppen.
8. Norges Fiskerilag vil på nytt vise til at det opptrer lokale bestander av kystsild i Skagerrak som oppholder seg innenfor grunnlinjene, noe som for øvrig ikke benektes av norske havforskere. Norges Fiskerilag vil derfor på nytt be om at norske havforskere arbeider for at dette forhold kan bekreftes gjennom ICES.
9. Selv om slike lokale fjord/kystsildbestander ennå ikke er dokumentert gjennom ICES går Norges Fiskerilag inn for at det i 2003 må gis adgang til at kystfartøy skal kunne fiske inntil 1.000 tonn fjord/kystsild innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Dette kvantumet må komme som et tillegg til den ordinære gruppekvoten til kystgruppen. Et slikt fiske må avvikles som et låssettingsfiske, og reguleres med en separat maksimumkvote, eventuelt et fritt fiske innenfor avsetningen. Fiskerimyndighetene må vurdere om åpningen av et slikt fiske først bør skje etter at den ordinære kystkvoten er oppfisket, eller om det kan foregå et parallelt fiske på begge kvotekomponentene.

Maksimumkvoter og kvotestige i kystgruppen

10. Når det gjelder spørsmålet om kvotestige i kystgruppen har Norges Fiskerilag vurdert ulike modeller, men kommet til at en for 2003 bør videreføre prinsippet som har vært benyttet i 2002 med fire kvotenivåer iht Finnmarksmodellens størrelsesinndeling. Norges Fiskerilag anbefaler at man legger seg på omtrent samme overregulering i dette fisket som i inneværende år.

Konsumregulering i kystgruppen

11. Fiskerilaget mener videre at det bør settes et konsumkrav, med anledning til dispensasjon i tilfeller det ikke er marked for konsumsild. Det må imidlertid være anledning til å fiske sild, med alle typer redskap, til eget agnforbruk.

Telefaks

Vår dato
15112002Vår referanse
200200340/2-532.4

3 av 3

Ringnotgruppen og SUK fartøy

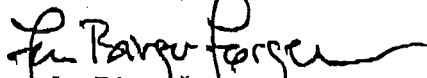
12. Konesjonspliktige ringnotfartøy bør reguleres med individuelle separate fartøykvoter for hvert av områdene Nordsjøen og Skagerrak, beregnet etter universalnøkkelen. Som følge av landsmøtevedtak 7/01 går Norges Fiskarlag inn for at SUK-fartøyene (fartøyer mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse) reguleres som en separat gruppe med basis i 6% av ringnotgruppens kvote, og det etableres videre en egen faktor for gruppen på grunnlag av samlet basiskvotemengde i gruppen.
13. Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra årets start. For konesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy bør siste frist for oppstart i fisket settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøykvotene på grunnlag av deltakelsen på nevnte dato. Det enkelte fartøys kvote bør imidlertid være garantert fram til 1. desember.

Trålgruppen

14. Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppen fortsatt gis anledning til å ha bifangst av sild i industrifangster på inntil 20%. Dersom det er kvantumsmessig dekning innenfor trålernes gruppekvote må det gis åpning for et direkte trålfiske etter sild i løpet av andre halvår.

Fiske i området sør for 61°56'N

15. Når det gjelder reguleringen av fisket etter sild sør for 61°56'N (Klovningen) vises det til organisasjonens syn i punkt 17 i landsstyrevedtak .../02 om «Reguleringen av fisket etter norsk vårgytende sild i 2003.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG
Jan Birger Jørgensen
Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Sør-Norges Trålerlag
Norges Sildesalgslag

51510320

74

NET 1420
L02
Kopi P6
u P alle
u P

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:
Kontor 52 81 58 80
Telefax 52 81 71 88

Postboks 10
4262 AVALDSNES

Ny adresse og telefonnummer :

*Bank giro 5340 10 06628
Post giro 0807 358987*
Smedesundet 90
5527 Haugesund
telefon 52 86 69 80
telefax 52 86 69 81
e-post sor_norges.tralerlag@chello.no
web www.tralerlaget.no

333
2002/15852 2
Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
postboks 185-Sentrum

5804 BERGEN

Haugesund, den 15. november 2002

NORDSJØSILDFISKET 2003

Styret i Sør-Norges Trålerlag har i møte 14.11.2002 drøftet ovennevnte sak og ønsker å gi følgende uttale i tillegg til brev av 02.09.2002 i samme sak :

Trålerlaget vil kreve at det etableres en egen nordsjøsilde-tråltillatelse slik vi foreslo opprinnelig i forbindelse med struktureringssaken. Denne kan eventuelt inngå i makrelltråltillatelsen.

Kravet grunngis med at :

- det allerede er innført fartøyskvote basert på basiskvote.
- en egen tillatelse for nordsjøsilde gjør at trålerne kan velge å ta kvota som innblanding i industritrålinga eller til konsum i et direktefiske.

Oppstart og avslutning bør være som for ringnot, dvs. oppstart 0101 og avslutning 3112 med en refordelingsdato pr. 01.12. Dette vil ha mange positive effekter :

- kombibåtene som fisker kolmule må da bruke av sin ringnotkvote til innblanding slik at deres kvantum ikke belastes industritrålerne selv om de bruker trålrredskap.
- samplingsproblematikken forsvinner. Hver båt må nå ta ansvar for selv for om de skal fiske til mel og olje eller konsum.

Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
Harald Østensjø
daglig leder

Kopi til : Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2003

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1 SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL REGULERINGEN I 2002

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre reguleringsopplegget fra 2002.

I inneværende år er det etablert en ny ordning med makrelltråltillatelse, og det foreslås at bare fartøy med makrelltråltillatelse skal kunne delta i trålfisket etter makrell i 2003. Trålerne skal kunne starte fiske samtidig som det ordinære fisket i ringnot- og kystfartøygruppen starter. Det foreslås dessuten at makrellfangst som tas i forbindelse med partråling må deles med minimum 20 % av fangsten per levering til det ene fartøyet.

2 GJENNOMFØRING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2002

2.1 GENERELT

I 2002 har Norge en disponibel kvote på 182.637 tonn makrell.

Av totalkvoten kunne 21.391 tonn fiskes i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N og i internasjonalt farvann. Av kvantumet på 21.391 tonn kunne inntil 6.600 tonn fiskes i færøysk sone. I området nord for 62°N kunne fisket fortsette utover 21.391 tonn med 100.000 tonn inntil maksimalt 121.391 tonn var beregnet oppfisket.

Av totalkvoten kunne 161.246 tonn fiskes i Nordsjøen i ICES statistikkområde IVa. Av dette kvantum kunne inntil 14.100 tonn fiskes i EU-sonen vest av 4°V i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30'N, og i ICES statistikkområder VIIId, VIIe, VIIf og VIIh. Det som i området nord for 62°N ble fisket utover 21.391 tonn, ble trukket fra den ovenfor nevnte områdekvoten på 161.246 tonn.

Den norske kvoten på 182.637 tonn ble fordelt med en gruppekvote på 131.279 tonn til konsesjonspliktige ringnotfartøy, 11.726 tonn til ringnotfartøy uten konsesjon (SUK), 5.844 tonn til trålgruppen og 33.788 tonn til kystfartøygruppen.

Tabell 1 viser kvotefordelingen mellom fartøygruppene i 2002.

Tabell 1: Fordelingen mellom fartøygruppene i 2002

Fartøygruppe	Prosentvis fordeling	Kvote (tonn)
Kystfartøy	18,5 % av totalkvoten	33.788
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	5.844
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	Resten av totalkvoten	131.279
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	11.726
Totalt		182.637

Tabell 2 viser innmeldt og sluttseddelført fangst per 18. november 2002.

Tabell 2: Innmeldt og sluttseddelført fangst per 18.11.02

Fartøygruppe	Fangst (tonn)
Kystfartøy	33.252
Trålfartøy	6.038
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	131.091
SUK	11.340
Totalt	181.721

Av dette har 201 tonn gått til oppmaling.

2.2 RINGNOTGRUPPEN

De konsesjonspliktige ringnotfartøyene hadde som nevnt ovenfor en gruppekvote på 131.279 tonn. Ringnotfartøy uten konsesjon hadde en kvote på 11.726 tonn.

Fra og med 1. januar til og med 11. august kunne konsesjonspliktige ringnotfartøy fiske makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N og i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone. De enkelte fartøy kunne i denne perioden fiske inntil 550 tonn. Ringnotfartøy uten konsesjon kunne fiske inntil 400 tonn.

Fra og med 12. august 2002 ble maksimalkvotene for konsesjonspliktige ringnotfartøy beregnet med en faktor på 2,9. Maksimalkvotene for ringnotfartøy uten konsesjon ble beregnet med en faktor på 2,8.

Det var per 18. november 2002 innmeldt og sluttseddelført 142.431 tonn makrell i ringnotgruppen.

2.3 TRÅLGRUPPEN

I 2001 var det satt som vilkår for deltakelse i makrellfisket at fartøyet og eier var tildelt industri- eller nordsjøtråltillatelse. Fartøyet måtte dessuten være egnet og utstyrt for konsumfiske, og godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor for slikt fiske. Tilsvarende vilkår ble i utgangspunktet fastsatt i reguleringsforskriften for 2002.

Ved kgl. res. av 5. juli 2002 ble det fastsatt regler om tillatelse til å fiske makrell med trål (makrelltråltillatelse) i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål. Makrelltråltillatelse omfatter rett til å drive trålfiske etter makrell i de områder og til de tider Fiskeridepartementet bestemmer.

Det var lenge usikkert om en av tidsmessige og praktiske årsaker ville kunne avvikle trålfisket etter makrell i 2002 med basis i de fartøy som er tildelt makrelltråltillatelse. Da det på et sent tidspunkt viste seg å være mulig, og blant annet av hensyn til ønske fra næringen om å få ordningen på plass i 2002, endret Fiskeridepartementet reguleringsforskriften 1. november 2002. Etter denne endringen gjaldt vilkåret at bare fartøy med makrelltråltillatelse kunne delta i

trålfisket etter makrell i 2002. Det ble som tidligere stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske, samt godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Trålfisket ble åpnet den 4. november 2002. Trålgruppekvoten på 5.844 tonn måtte også i år fiskes til konsum. Per 18. november hadde 55 fartøy tillatelse til å fiske makrell med trål. Fisket ble stoppet denne dagen, da kvoten var beregnet oppfisket.

2.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

2.4.1 Generelt

Til og med 1994 var fiske i kystfartøygruppen regulert med en avsetning. En betydelig fangst utover gruppeavsetningen i 1994, gjorde at kystfartøygruppens kvantum fra og med 1995 ble fastsatt som en gruppekvote.

I 1997 ble det innført begrensninger i adgangen til å delta i fisket med notfartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde. Fra og med 1998 har også adgangen til å delta med garn/snøre i denne lengdegruppen vært begrenset. I 2002 ble dessuten adgangen til å delta med fartøy under 13 meter begrenset.

For å kunne delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2002 for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde, var det vilkår om at fartøyet var registrert i merkeregisteret og hadde en lastekapasitet på 1.500 hl. eller mindre, at eier av fartøyet og høvedsmann var ført på blad B i fiskermanntallet, at fartøyet hadde adgang til å delta i fisket i 2001, og at fartøyet var egnet, bemannet og utstyrt for fiske med hhv. not eller garn/snøre. For deltakelse med garn-/snørefartøy var det også adgang til å delta dersom eier/høvedsmann var ført på blad A i fiskermanntallet.

I gruppen mellom 13 og 21,35 meter var det per 30. oktober 2002 registrert 100 deltakeradganger med not og 86 deltakeradganger med garn/snøre.

For å kunne delta med fartøy under 13 meter var det vilkår om at fartøyet var registrert i merkeregisteret, at eier av fartøyet og høvedsmann var ført på blad B i fiskermanntallet, at eier av fartøyet hadde deltatt i fisket etter makrell med hhv. not eller garn/snøre og levert mer enn 5 tonn makrell i minst ett av årene 1998, 1999 eller 2000, og at fartøyet var egnet, bemannet og utstyrt for deltakelse i fisket med hhv not eller garn/snøre.

I gruppen under 13 meter var det per 18. november 2002 registrert 192 deltakeradganger med not og 194 deltakeradganger med garn/snøre. Alle fartøy med deltakeradgang utgjør Gruppe I i kystgruppens fiske etter makrell.

Tabell 3: Antall deltakeradganger i gruppe I

Redskap	Under 13 m	Mellom 13 og 21,35 m	Sum
Not	192	100	292
Garn/snøre	194	86	280
Sum	386	186	572

Vilkårene for begrenset deltakelse (gruppe II) var at fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter, eier av fartøyet og høvedsmann måtte

være ført i fiskermanntallet, og fartøyet måtte være egnet, bemannet og utstyrt for makrellfiske. Det var adgang til å delta både med not og med garn/snøre.

Eier av fartøy som deltok i andre fartøygrupper i fisket etter makrell, hadde ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av slikt fartøy hadde heller ikke adgang til å delta i gruppe II med andre høvedsmenn. Eier av fartøy som deltok i gruppe II, hadde ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av slikt fartøy hadde heller ikke adgang til å delta i fisket i gruppe II med andre høvedsmenn.

Av kystfartøygruppens kvote på 33.788 tonn makrell ble 21.637 tonn tildelt notfartøyene (65 %) og 11.651 tonn (35 %) tildelt garn-/snorefartøyene.

Av kvantumet på 21.637 tonn til notfartøy var 16.660 tonn (77 %) forbeholdt fartøy på 13 og under 21,35 meter, mens 4.977 tonn (23 %) forbeholdt fartøy under 13 meter.

Fra og med 1. januar til og med 11. august 2002 kunne fartøy som deltok i kystfartøygruppen fiske og levere inntil 30 tonn makrell.

Tabell 4 viser maksimal- og lengdegruppekvoter per 12. august 2002 for notfartøy.

Tabell 4: Maksimal- og lengdegruppekvoter for notfartøy i gruppe I per 12.08.02

NOT	LENGDEGRUPPE- KVOTE (TONN)	MAKSIMALKVOTE (TONN) 1. januar – 31. desember 2002		
		50	Garantert 5 tonn	Herav kunne 30 tonn fiskes i perioden 1. januar – 11. august 2002
0 – 9,99 m	4.977	50		
10 – 12,99 m		63		
13 – 14,99 m		92		
15 – 17,99 m		134		
18 – 21,35 m		217		

Den 9. september 2002 ble maksimalkvotene for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter økt til hhv 110 tonn (13 – 14,99 m), 160 tonn (15 – 17,99 m) og 260 tonn (18 – 21,35 m). Fisket med fartøy mellom 13 og 21,35 meter ble stoppet 11. september 2002. Fartøy som ikke hadde fisket de opprinnelige maksimalkvotene kunne likevel fortsette fisket innenfor lengdegruppekvoten på 16.660 tonn.

Den 26. september fikk notfartøy mellom 0 og 9,99 meter økt maksimalkvoten til 80 tonn, og fartøy mellom 10 og 12,99 meter fikk økt maksimalkvoten til 100 tonn.

På grunn av utviklingen i fisket ble stoppen og lengdegruppekvotene innenfor notfartøygruppen opphevet den 8. oktober. Notfartøyene kunne fra denne dato fiske innenfor de sist fastsatte maksimalkvotene, og innenfor samlet gruppekvote på 21.637 tonn til not.

Tabell 5 viser maksimal- og lengdegruppekvoter for garn-/snørefartøy per 12. august 2002.

Tabell 5: Maksimal- og lengdegruppekvoter for garn-/snørefartøy i gruppe I per 12.08.02

GARN/ SNØRE	GRUPPEKVOTE (TONN)	MAKSIMALKVOTE (TONN) 1. januar – 31. desember 2002		
		50	Garantert 5 tonn	Herav kunne 30 tonn fiskes i perioden 1. januar – 11. august 2002
0 – 9,99 m	11.651	50	Garantert 5 tonn	Herav kunne 30 tonn fiskes i perioden 1. januar – 11. august 2002
10 – 21,35 m		71		

Garn-/snørefartøyenes fiske ble stoppet 25. september. Fartøy under 10 meter kunne likevel fiske og levere innenfor et kvantum på 5 tonn i 2002.

Fartøy i gruppe II kunne fiske og levere inntil 5 tonn makrell i 2002. Fisket kunne foregå uavhengig av stoppen iverksatt i gruppe I.

Det er per 18. november 2002 innmeldt og sluttseiddelført totalt 33.252 tonn makrell i kystfartøygruppen. Av dette har garn-/snøregruppen fisket 11.740 tonn og notgruppen 21.512 tonn. Fartøy som deltar i gruppe II har fisket 394 tonn.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2003

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

Det fiskes i dag på tre forskjellige gytebestandskomponenter av makrell: Den vestlige komponenten, den sørlige komponenten og Nordsjøkomponenten. Disse komponentene blander seg utenom gytesesongen, og kan ikke skilles i fangstene. Siden 1995 har havforskerne foretatt en samlet vurdering av hele bestanden i hele utbredelsesområdet, og nord-østatlantisk makrell (North-East Atlantic Mackerel) anses av ACFM som en bestand.

Gytebestanden i 2002 er antatt å være over B_{pa} (2,3 millioner tonn). ACFM anslår imidlertid at den nordøstatlantiske makrellbestanden høstes utenfor sikre biologiske grenser. Totalfangsten i følge ACFM-rapporten var i årene 1999, 2000 og 2001 på henholdsvis 609.000, 667.000 og 678.000 tonn, noe som innebærer en beregnet fiskedødelighet for disse årene like i overkant av F_{pa} (0,17).

Også for 2003 anbefaler ICES en fiskedødelighet på $F_{pa} = 0,17$ eller lavere, noe som svarer til en totalfangst av nordøstatlantisk makrell på inntil 542.000 tonn i alle områder. Det anbefales videre at det ikke fiskes makrell i statistikkområde IIIa, IVb og IVc på noe tidspunkt i løpet av året. For statistikkområde IVa anbefales det at det ikke fiskes makrell i perioden 1. februar – 31. juli.

3.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2003

De internasjonale rammene for hvor mye makrell som skal fiskes, og hvordan den totale makrellkvoten skal fordeles mellom ulike parter, drøftes i flere fora. EU, Norge og Færøyene har blitt enige om en flerårig forvaltningsstrategi for makrellbestanden. Partene er blitt enige om å begrense fisket i henhold til denne strategien, hvor målsettingen bl.a. er å holde gytebestanden (SSB) over det historisk observerte minimumsnivået på 2,3 millioner tonn i 1995. I avtalen

forutsettes en fiskedødelighet på mellom 0,15 og 0,20 for relevante aldersgrupper slik disse er definert av ICES, med mindre forskerne legger frem andre tilrådninger.

Siden norsk totalkvote for 2003 ennå ikke er bestemt, tar beregningene nedenfor utgangspunkt i anbefalingen fra ICES om en TAC på 542.000 tonn makrell. En har i dette dokumentet lagt til grunn en norsk kvote på 140.000 tonn ut fra en betraktning om at endelig norsk kvote vil bli minst så stor. Alle kvotetall vil derfor bli reviderte når den avtalesituasjonen er avklart.

4 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2003

4.1 RINGNOTGRUPPEN

Per 18. november 2002 hadde 95 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 20 ringnotfartøy uten konsesjon adgang til å delta i ringnotgruppens makrellfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende vilkår videreføres for deltakelsen i 2003, slik at følgende fartøy kan delta:

- Konsesjonspliktige ringnotfartøy, jf. forskrift av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot § 2.
- Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde og med lastekapasitet på inntil 1.500 hl som har deltatt i makrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62°N i minst ett av årene 2000, 2001 eller 2002.
- Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde og med lastekapasitet på inntil 1.500 hl som fikk adgang til å delta etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 nr. 425 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøild eller makrell i minst ett av årene 2000, 2001 eller 2002.

Ringnotfartøy uten konsesjon skal ikke kunne delta med lastekapasitet over 1.500 hl, jf. § 2 i forskrift om adgang til å delta i fiske med ringnot. Unntaksbestemmelsen fra 2002 foreslås ikke videreført. Se sak 21/02 om regulering av fisket sør for 62° N i 2003, pkt. 5.2.8 "Særskilt turkvoteordning for alle kystfartøy i 2003".

4.2 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy som har makrelltråltillatelse skal kunne delta i trålgruppens makrellfiske i 2003. Fartøy med makrelltråltillatelse som deltar i ringnotgruppens eller kystfartøygruppens fiske etter makrell, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

Vilkåret om godkjenning for konsumfiske ble fastsatt på bakgrunn av at fartøy med industri- eller nordsjøtråltillatelse kunne delta. Dette er en gruppe på ca. 110 fartøy med varierende muligheter for å håndtere makrell fisket for konsum. Godkjenningsordningen ble også gjennomført for fartøyene med makrelltråltillatelse i 2002. Etter at gruppen med makrelltråltillatelse er etablert og disse har vært gjennom en godkjenning, legges det til grunn at det ikke vil være behov for en tilsvarende godkjenningsordning neste år, selv om selve kravet om at fartøyet skal være egnet og utstyrt for konsumfiske ligger fast.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn bare en videreføring av kravet om at fartøyet skal være egnet og utstyrt for konsumfiske, dvs. bestemmelsen om den spesielle godkjenningsordningen bortfaller.

4.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

Per 18. november 2002 var det registrert totalt 572 deltakeradganger i kystfartøygruppen.

Fartøy som hadde adgang til å delta med not, kunne også delta med garn/snøre. I tråd med vanlig praksis hvor samme fartøy har adgang til å delta innenfor ulike redskapsgrupper, ble fangst fra notfartøy tatt med garn/snøre avregnet gruppekvoten til garn-/snøregruppen.

I forslag til forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske i 2003 er det lagt opp til å videreføre gjeldende vilkår. Dette gjelder også deltakelse i gruppe II.

5 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2003

5.1 INNLEDNING

Tabell 6 viser fordelingen mellom fartøygruppene med utgangspunkt i en antatt norsk totalkvote på 140.000 tonn (minst).

Tabell 6: Fordelingen mellom fartøygruppene i 2003

Fartøygruppe	Prosentvis fordeling	Kvote (tonn)
Kystfartøy	18,5 % av totalkvoten	25.900
Trålfartøy	3,2 % av totalkvoten	4.480
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	Resten av totalkvoten	100.631
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,2 % av ringnotgruppens kvote	8.989
Totalt		140.000

Av kystfartøygruppens kvote på 25.900 legges det til grunn at 500 tonn tildeles fartøy som fisker i gruppe II (avsetning).

5.2 RINGNOTGRUPPEN

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøyene tildeles en gruppekvote som tilsvarer den del av totalkvoten som gjenstår etter fradrag av trålgruppens og kystfartøygruppens kvoter.

Fiskeridirektøren foreslår videre at de konsesjonspliktige ringnotfartøyene tildeles en kvote som tilsvarer den del av ringnotgruppens kvote som er igjen etter fradrag av andelen (8,2 %) tildelt ringnotfartøy uten konsesjon.

Fiskeridirektøren foreslår som tidligere at fartøykvotene blir fordelt etter "universalnøkkelen".

Fiskeridirektøren foreslår videre at ringnotfartøyene uten konsesjon tildeles en gruppekvote på 8,2 % av ringnotgruppens kvote.

For ringnotfartøy mellom 21,35 til og med 27,50 meter største lengde nyttes lastekapasitet, maksimalt 1.500 hl, som grunnlag for utregning av fartøykvoten.

Fisket stoppes når gruppekvote er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

5.3 TRÅLGRUPPEN

5.3.1 Generelt

I 2002 hadde trålgruppen en kvote på 5.844 tonn makrell. Sør-Norges Trålerlag har fattet vedtak om at trålgruppekvoten økes med 0,8 prosentpoeng til 4 % i forhold til gruppekvote i 2002. Det foreslås å redusere ringnotgruppens kvote tilsvarende. Fiskeridirektøren kan imidlertid ikke se at det er grunnlag for å gjøre endringer i forhold til 2002 når det gjelder fordelingen mellom de ulike fartøygruppene.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne tildeles en gruppekvote på 3,2 % av totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy med makrelltråltillatelse kan delta i trålfisket etter makrell i 2003.

Det enkelte fartøys maksimalkvote beregnes i 2003 i henhold til følgende utregningsnøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0- 100 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	101-200 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	201-300 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	301-400 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	401-600 tonn

Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvote med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene for 2003 beregnes etter nøkkelen ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår at trålernes basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr. 31. desember 2001 og være uendret uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring etter denne dato.

Fiskeridirektøren kan endre fartøkvotene.

5.3.2. Refordeling

Fiskeridirektøren foreslår at han skal kunne oppheve maksimalkvotene og gruppekvoten for trålere etter 24. november 2003. Ingen kan delta i fisket innenfor en eventuell restkvote uten å ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag før avgang til feltet.

5.3.3. Partråling

For å unngå at partråling utnyttes på måter som ikke er i overensstemmelse med intensjonene i regelverket ble det i 1999 vedtatt regler som retter seg mot kontroll med partråling.

Med "partråling" forstås i gjeldende forskrift at fartøyene i partrållag må fiske med samme redskap, og å dra med inntil to wirer i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å benytte tråldører under partråling.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende vilkår for partråling i 2003, noe som innebærer at følgende vilkår må være oppfylt for at to fartøy som partråler kan fordele kvantumet på de samme to fartøy:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering skal det gis oppgave over at fangsten er fisket som partrållag. Oppgavene skal angi hvilke to fartøy som har partrålt.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn ett annet fartøy i løpet av året.
- Fiskeridirektoratet kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning.

Fartøy påmeldt som partrållag kan ved melding til Fiskeridirektoratet oppløse partrållaget. Slik oppløsning kan ikke finne sted etter at partrållaget har startet fisket.

Bestemmelsen om partråling gjør som kjent unntak fra hovedregelen om at hvert fartøy skal fiske og levere sin egen fangst, og er begrunnet blant annet ut fra hensynet til kvalitet og forsvarlig fangsting. Ofte vil utgangspunktet være at to mindre trålfartøy som hver for seg ikke er i stand til å drive makrellfiske med trål, sammen får den nødvendige motorkraft til å kunne utøve et forsvarlig trålfiske. De senere år har fiskeriforvaltningen registrert en del arrangementer hvor partrålingen synes å ha andre motiver. Noen mindre fartøy driver partråling med vesentlig større fartøy, og i enkelte tilfeller har de større fartøyene oppfisket kvoten sin slik at fangsten som gjøres ved partråling i sin helhet går til det mindre fartøyet. Dette er kritisert fra en rekke aktører ettersom det oppleves som om det større fartøyet utelukkende driver et fiske for det mindre fartøyet.

Som følge av dette ble det den 21. oktober 2002 tatt inn en bestemmelse i forskriften som regulerer fiske etter norsk vårgytende sild, hvor det ble fastsatt at fangst som tas i forbindelse med partråling må deles med minimum 20 % av fangsten per levering til det ene fartøyet. Ettersom de beveggrunner som medførte endringer ift. partrålfiske etter norsk vårgytende sild også gjelder for makrellfisket, bør en tilsvarende regel gjøres gjeldende for trålfisket etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at makrellfangst som tas i forbindelse med partråling må deles med minimum 20 % av fangsten per levering til det ene fartøyet.

5.4. KYSTFARTØYGRUPPEN

5.4.1. Generelt

I 2002 hadde kystfartøygruppen en kvote på 33.788 tonn makrell. Det ble avsatt 500 tonn makrell (avsetning) for fartøy under 13 meter som deltok i gruppe II. Avsetningen ble fratrukket kystfartøygruppens kvote. Fartøy under 13 meter i gruppe II kunne fiske inntil 5 tonn makrell.

Per 18. november 2002 hadde det deltatt ca 250 fartøy i gruppe II. De hadde fisket til sammen 394 tonn makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppen tildeles en gruppekvote på 18,5 % av totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt et særskilt makrellkvantum (avsetning) på 500 tonn for fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen blir fratrukket kystfartøygruppens kvote før denne deles i lengdegruppekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell gis en maksimalkvote på 5 tonn.

5.4.2. Fordeling av gruppekvoten mellom kystnotfartøy og fartøy som fisker med garn og snøre

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten i 2003 til gruppe I deles slik at fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med notredskaper tildeles en gruppekvote på 65 % av kystfartøygruppens kvote. Fartøy under 21,35 meter største lengde som fisker med garn og snøre tildeles en gruppekvote på 35 % av kystfartøygruppens kvote.

5.4.3. Fartøy under 21,35 meter som fisker med not

I 2002 er kystnotkvoten fordelt med 23 % til fartøy under 13 meter og 77 % til fartøy mellom 13 og 21,35 meter.

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy mellom 13 meter og 21,35 meter får tildelt 77 % av notfartøyenes gruppekvote i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at notfartøy under 13 meter får tildelt 23 % av notfartøyenes gruppekvote i 2003.

Tabell 7 viser antall deltakerfartøy og sluttseddelført fangst fra notfartøy per 18. november 2002.

Tabell 7: Antall fartøy og sluttseddelført fangst med not per 18.11.02

Fartøy	Antall deltakere	Fangst (tonn)
Under 13 meter	148	3.017
13 – 21,35 meter	94	16.539
Alle	242	19.556

Overreguleringen i 2002 var lavere enn i 2001 ut fra et ønske om å redusere preget av et kappfiske som var over på noen få uker. Tabellen nedenfor viser Fiskeridirektørens foreslåtte maksimalkvoter basert på samme lengdeintervaller og kvotefaktorer (stige) som forslaget fra Norges Fiskarlag i 2002.

Tabell 8: Utdelte kvoter per lengdegruppe og totalt med Fiskeridirektoratets foreslåtte maksimalkvoter for notfartøy som har adgang til å delta i fisket i 2003

Lengdegrupper	Antall fartøy (2002)	Kvotefaktor	Maksimalkvoter (tonn)	Maks kvantum (tonn)	Overregulering %
0 – 9,99 meter	77	1,00	40	3.080	132,55 %
10 – 12,99 meter	115	1,25	50	5.750	
13 – 14,99 meter	25	1,83	73	1.830	8,74%
15 – 17,99 meter	15	2,67	107	1.602	
18 – 21,35 meter	60	4,33	173	10.392	37,21 %
Totalt	292				

Den totale overreguleringen for 2003 er omtrent 12 % høyere enn for 2002. Dette kommer av at flere fartøy har fått adgang til å fiske etter makrell i 2003. Dette gir særlig utslag for fartøy under 13 meter. Overreguleringen er her 132,55 %, mot en overregulering på 83,28 % i 2002. Dette kan forsvares da fisket i 2002 for notfartøy ennå ikke er stoppet. En regner således med at en kan tillate at fisket strekker seg over en kortere periode neste år.

5.4.4. Fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre

Tabellen nedenfor viser fangststatistikken for fartøy over og under 10 meter, samt antall fartøy som deltok.

Tabell 9: Antall fartøy og sluttseddelført fangst med garn/snøre per 18.11.02

Fartøy	Antall deltakere	Fangst (tonn)
Under 10 meter	80	196
10 – 21,35 meter	122	3.303
Alle	202	3.499

Tabellen nedenfor viser Fiskeridirektørens foreslåtte maksimalkvoter basert på samme lengdeintervall og kvotefaktorer (stige) som forslaget fra Norges Fiskarlag i 2002.

Tabell 10: Kvoter per lengdegruppe og totalt med Fiskeridirektoratets foreslåtte maksimalkvoter for fartøy som fisker med garn/snøre med adgang til å delta i fisket i 2003, gitt en norsk totalkvote på 140.000 tonn.

Lengdegrupper	Antall fartøy (2002)	Kvotefaktor	Maksimalkvoter (tonn)	Maks kvantum (tonn)
Under 10 meter	65	1,00	35	2.275
Over 10 meter	215	1,42	50	10.686
Totalt	280			12.961
			Overregulering	45,79 %

Overreguleringen for fartøy som kan fiske med garn og snøre er blitt redusert med omtrent 13,5 % i forhold til 2002. Fisket for fartøy som fisker med garn og snøre ble, som tidligere nevnt, stoppet 25. september i år. På denne bakgrunn kan det synes hensiktsmessig med en litt lavere overregulering i 2003. En har ved beregningen av fartøyenes maksimalkvoter også tatt hensyn til at notfartøy ikke får tildelt lavere maksimalkvoter enn garn/ snørefartøy i samme lengdegruppe. Dette er blitt gjort fordi fartøy som fisker med not også kan fiske med et mindre effektivt redskap, dvs. garn og snøre. Fartøy som hadde rett til å delta i notgruppen hadde i 2002 dermed et incentiv til å "spise" av garn/ snøregruppen sin kvote, ettersom den utdelte maksimalkvoten til fartøy som hadde rett til å delta i fisket med garn og snøre var høyere enn notfartøyenes maksimalkvote i samme lengdegruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i kystfartøygruppen fastsettes i henhold til ovennevnte prinsipp.

5.4.5. Refordeling

Fiskeridirektøren foreslår at han kan endre eller oppheve maksimalkvoten innen de ulike lengdegruppene dersom utviklingen i fisket skulle gjøre det nødvendig.

Fiskeridirektøren skal videre kunne gi adgang til at den enkelte lengdegruppekvote innenfor notgruppen kan overfiskes for å bidra til at notgruppens totale gruppekvote blir oppfisket.

En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren skal kunne gi adgang til at den enkelte gruppe i kystfartøygruppen overfisker sin lengdegruppekvote dersom dette er nødvendig for å få oppfisket kystfartøygruppens kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at man kan foreta refordelinger, både innenfor og på tvers av grupper, dersom enkelte grupper ikke er i stand til å fiske opp sine tildelte gruppekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det skulle bli nødvendig med refordeling innenfor notgruppen og/eller garn/krokgruppen så bør dette tidligst skje 15. september 2003.

5.4.6. Garanterte kvoter

Fartøy under 10 meter ble i 2002 tildelt et garantert kvantum på 5 tonn. Per 18. november hadde 36 notfartøy under 10 meter fisket under 5 tonn. Kvantumet utgjør til sammen 59 tonn. 71 garn-/snørefartøy hadde fisket under 5 tonn, med et samlet kvantum på 57 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 10 meter også i 2003 skal tildeles et garantert kvantum på 5 tonn.

Det at fartøy under 10 meter får et garantert kvantum på 5 tonn, må tas hensyn til når Fiskeridirektoratet skal stoppe fisket.

5.4.6.1. Beregning av kvote ved utskifting og forlengelse

Fiskeridirektøren foreslår at ved forlengelse eller utskifting etter 9. juli 1998 (skjæringsdato) av fartøy fra og med 13 og under 21,35 meter største lengde med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell, blir maksimalkvoten beregnet etter fartøyets lengde registrert i merkeregisteret senest skjæringsdatoen eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Ved forlengelse eller utskifting etter 31. desember 2001 (skjæringsdato) av fartøy under 13 meter største lengde med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell, blir maksimalkvoten beregnet etter fartøyets lengde registrert i merkeregisteret senest skjæringsdatoen eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Fiskeridirektøren foreslår videre at hvert fartøy bare kan fiske og levere én kvote, og at dette også gjelder ved eierendring og utskifting. Dette innebærer at fartøyet ikke kan fiske og levere mer enn det som gjenstår av kvoten etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Ved utskifting kan det heller ikke fiske og levere mer enn det som gjenstår etter fradrag for det som utskiftingsfartøyet har fisket og levert.

Fiskeridirektøren foreslår dessuten at det som eier av fartøy i gruppe II har fisket og levert kommer til fradrag på fartøykvoten ved en eventuell deltakelse i gruppe I.

5.4.7. Fartøy med adgang til å delta i fisket både med not og garn/snøre

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende bestemmelse om at fartøy som fisker med ulike redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvote som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap kan ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap.

5.4.8. Samfiske

Nordland Fylkes Fiskarlag krever at det åpnes for samfiske for båter under 15 meter som driver med låssetting for å gjøre det mulig for disse båtene å drive et lovlig fiske. Begrunnelsen er at dagens kriterier tilsier at hver båt skal være utstyrt og bemannet for notfiske, noe som innebærer at snurpenot, poser, fortøyninger og mannskap skal være om bord i båten, noe som er umulig fordi det ikke er plass i den enkelte båt. Det bør derfor åpnes for samarbeid slik som i sildefisket.

Fiskeridirektøren forutsetter at alle fartøy som skal drive fiske til låssetting hver for seg må oppfylle gjeldende krav og være godkjent for slikt fiske. Dette er tilfelle i fisket etter norsk vårgytende sild, hvor det enkelte fartøy som skal delta i samfiske må være godkjent etter de samme vilkår som gjelder for andre fartøy i kystfartøygruppen. Samfiske skal ikke være en måte å få inn i fisket fartøy som ellers ikke fyller kravene.

Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå at det åpnes for samfiske i makrellfisket.

5.5. SÆRSKILT TURKVOTE BEGRENSNING FOR FARTØY UNDER 27,50 METER STØRSTE LENGDE.

Det vises til drøftelsen av spørsmålet om turkvotebegrensning i sak 21/02 om regulering av fisket sør for 62° N i 2003, pkt. 5.2.8 "Særskilt turkvoteordning for alle kystfartøy i 2003".

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres en generell turkvotebegrensning på 150 tonn losset kvantum for ringnot- og kystfartøy under 27,50 meter i fisket etter makrell. Kvantum over kvote inndras med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 7 og belastes fartøyets eventuelle gjenstående individuelle kvote.

6. ÅPNINGSTIDSPUNKT OG SÆRSKILT REGULERING FØR 11. AUGUST 2003

I 2002 ble det åpnet for et begrenset makrellfiske 1. januar for ringnot- og kystfartøygruppen. Det ordinære fisket ble åpnet 12. august.

Tidligere år har rådet fra ICES vært at det ikke bør fiskes makrell i område IVa første halvår. I 1999 uttalte ICES at det som virkemiddel for å unngå feilrapportering likevel kunne åpnes for fiske i område IVa i januar.

For 2003 anbefaler ICES at det ikke bør fiskes makrell i perioden 1. februar – 31. juli i statistikkområdet IVa.

Før 12. august 2002 var det sluttseddelført fangst på 876 tonn makrell levert av 179 fartøy. I gruppe II var det sluttseddelført 147 tonn. Det var ikke registrert fangst i ringnotgruppen.

Fiskeridirektørens prinsipale standpunkt er at det av hensyn til bestanden ikke bør fiskes makrell i første halvår. Da det likevel gjennom mange år bare er blitt fisket helt begrensede kvanta i første halvår, har Fiskeridirektøren de siste år gått inn for å åpne fisket for gruppene ringnot og kystfartøy allerede fra årsskiftet. I 2002 ble fisket til og med 11. august regulert med lavere fartøykvoter enn for resten av året for å ivareta det biologiske hensynet.

Med grunnlag i det begrensede kvantum som fisket første halvdel av året tradisjonelt har utgjort, vil Fiskeridirektøren gå inn for at gruppene ringnot og kystfartøy gis adgang til et begrenset fiske også i første halvår av 2003. Forutsetningen bør være at fiskerimyndighetene eventuelt kan fastsette totalkvote og gruppekvoter for hver gruppe for fisket i første halvår. Som i 2002 vil det bli fastsatt foreløpige maksimalkvoter som vil være en del av de kvoter per fartøy som vil bli fastsatt i andre halvår.

I 2002 ble datoen for overgang til fulle kvoter satt til mandag 12. august. Fiskeridirektøren legger til grunn at det også i 2003 bør velges en dato som faller på en mandag, og foreslår mandag 11. august 2003.

Inntil avtalene med EU og Færøyene er klare, vil det norske fisket måtte avgrenses til Norges økonomiske sone. I tillegg kommer at fisket sør for 62°N begrenses til ICES statistikkområde IVa.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen maksimalt kan fiske 30 tonn makrell til konsum i Norges økonomiske sone til og med 10. august 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy uten konsesjon mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde maksimalt kan fiske 400 tonn makrell til og med 10. august 2003 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy maksimalt kan fiske 550 tonn makrell til og med 10. august 2003 i Norges økonomiske sone nord for 62°N og den del av ICES område IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det enkelte fartøys fangst til og med 10. august 2003 går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2003.

Fiskeridirektøren foreslår dessuten at trålgruppen kan starte fisket 11. august 2003.

7. G-6 ORDNINGEN

I forbindelse med at fisker- og kjøpersiden sommeren 2000 avtalte et nytt system for avregning av størrelsessortering, ble det som en prøveordning for 2000 vedtatt å ikke ha en G6-regulering. Erfaringene fra høsten 2000 skulle så inngå i grunnlaget for vurderingen av hvorvidt G-6 ordningen skulle gjeninnføres eller ikke i 2001.

Spørsmålet om en eventuell gjeninnføring av G6-reguleringen ble vurdert i Fiskeridirektoratet sommeren 2001, i samråd med aktører i næring og forvaltning. Konklusjonen i dette arbeidet var at G6-reguleringen ikke skulle gjeninnføres i 2001-sesongen.

Til forskjell fra tidligere år var det i 2001 ikke stor prisforskjell mellom liten og stor makrell. I henhold til de forespurte kontrollorganer var det heller ingen signaler på økt dumpingsproblematikk som følge av avskaffelsen av G-6 ordningen i 2001. Det ble på denne bakgrunn ikke foreslått en regel om en særskilt kvoteavregning av makrell over 600 gram i 2002. Det ble heller ikke foreslått en permanent fjerning av ordningen, men at Fiskeridirektøren gis myndighet til å gjeninnføre en slik kvoteavregning dersom hensynet til et biologisk rasjonelt fiskeri gjør det nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår også for 2003 at han gis myndighet til å gjeninnføre en slik kvoteavregning dersom hensynet til et biologisk rasjonelt fiskeri gjør det nødvendig.

Det var ellers enighet i Reguleringsrådet om å videreføre gjeldende vilkår for partråling i 2003, med den begrensning at makrellfangst som tas i forbindelse med partråling må deles med minimum 20 % av fangsten per levering til det ene fartøyet.

REGULERING AV KYSTFARTØYGRUPPENS FISKE

Fiskeridepartementet forutsatte at kvoten ved utskifting beregnes med basis i lengden til utskiftingsfartøyet, noe Reguleringsrådet sa seg enig i.

Det var videre enighet om at hvert fartøy kan bare kan fiske og levere én kvote, og dette gjelder også ved eierendring og utskifting. Dette innebærer at fartøyet ikke kan fiske og levere mer enn det som gjenstår av kvoten etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Ved utskifting kan det heller ikke fiske og levere mer enn det som gjenstår etter fradrag for det som utskiftingsfartøyet har fisket og levert. Det som eier av fartøy i gruppe II har fisket og levert kommer til fradrag på fartøyskvoten ved en eventuell deltakelse i gruppe I.

MAKSIMALKVOTER FOR FARTØY PÅ 21,35 METER OG UNDER

Fiskeridirektøren la i sitt forslag for Reguleringsrådet til grunn maksimalkvoter i forhold til både not- og garn-/snørefartøy basert på samme lengdeintervaller og kvotefaktorer (stige) som forslaget fra Norges Fiskarlag i 2002.

Fiskeridirektørens forslag til regulering var basert på en helhetlig vurdering, der det var et viktig poeng å oppnå en akseptabel overregulering samtidig som det var god sammenheng mellom henholdsvis notfartøyenes og garn-/snørefartøyenes maksimalkvoter.

Norges Fiskarlag hadde i utgangspunktet gått inn for å innføre Finnmarksmodellen for garn-/snørefartøy fra og med 2003 med følgende maksimalkvoter: 40 tonn for fartøy under 10 meter, 70 tonn for fartøy mellom 10 og 14,99 meter, 85 tonn for fartøy mellom 15 og 20,99 meter og 85 tonn for fartøy over 21 meter. Lagets representanter i Reguleringsrådet meddelte imidlertid at de kunne slutte seg til Fiskeridirektørens forslag, blant annet fordi innføring av Finnmarksmodellen kun for garn-/snørefartøy ville gi dårlig sammenheng med reguleringen av notfartøyene.

Reguleringsrådet var etter dette enig om en maksimalkvote for garn- og snørefartøy på 10 meter og over på 50 tonn, noe som innebærer en overregulering totalt i garn- og snøregruppen på 45,79 % i regneeksempelet. Dette ville gi en overregulering som er 13,55 prosentpoeng lavere enn for 2002.

Når det gjaldt en eventuell refordeling var Norges Fiskarlag opptatt av at det ble gitt varslings tid før eventuelle refordelte kvote ble gjort gjeldende. Fiskeridirektøren tok dette til etterretning.

ÅPNINGSTIDSPUNKT OG SÆRSKILT REGULERING FØR 11. AUGUST 2003

Fiskeridirektøren hadde i sitt forslag lagt opp til at det ordinære makrellfisket skulle starte 11. august 2003. FHL fremholdt at det av kvalitetsmessige grunner ville være gunstig om det ordinære fisket startet noe senere, og etter forslag fra Fiskeridirektørens var det enighet i Reguleringsrådet om å starte opp 18. august.

3.12.3 Mackerel

3.12.3.a Mackerel (combined Southern, Western and North Sea spawning components)

State of stock/exploitation: The combined stock is currently harvested outside safe biological limits. The spawning stock biomass in 2002 is estimated to be well above B_{pa} , but the fishing mortality in 2001 is above F_{pa} . The North Sea component remains severely depleted.

Management objectives: The agreed record of negotiations between Norway, Faroe Islands, and EU in 1999, states:

"For 2000 and subsequent years, the Parties agreed to restrict their fishing on the basis of a TAC consistent with a fishing mortality in the range of 0.15 - 0.20 for appropriate age groups as defined by ICES, unless future scientific advice requires modification of the fishing mortality rate."

"Should the SSB fall below a reference point of 2 300 000 tonnes (B_{pw}), the fishing mortality rate, referred to under paragraph 1, shall be adapted in the light of scientific estimates of the conditions prevailing. Such adaptation shall ensure a safe and rapid recovery of the SSB to a level in excess of 2 300 000 tonnes."

"The Parties shall, as appropriate, review and revise these management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES."

The rationale for ICES proposing $F_{pa} = 0.17$ is to have a high probability of avoiding exploiting the stock above F_{lim} . In addition, projections indicate that $F = 0.17$ will optimise long-term yield and at the same time result in a low risk for the stock to decrease below B_{pa} . If F on average is kept below 0.17, ICES regards the management plan as meeting precautionary criteria.

Precautionary Approach reference points (established in 1998):

ICES considers that:	ICES proposes that:
There is no biological basis for defining B_{lim}	B_{pa} be set at 2.3 million t
F_{lim} is 0.26, the fishing mortality estimated to lead to potential stock collapse.	F_{pa} be set at 0.17. This F is considered to provide approximately 95% probability of avoiding F_{lim} , taking into account the uncertainty in the assessments.

Technical basis:

	$B_{pa} = B_{loss}$ in Western stock raised by 15%: = 2.3 million t.
$F_{lim} = F_{loss} = 0.26$	$F_{pa} = F_{lim} \times 0.65$. $F_{0.1} = 0.17$

Advice on management: ICES advises a fishing mortality in 2003 of no more than F_{pa} (0.17), corresponding to landings in 2003 of less than 542 000 t. ICES advises that any agreed TAC should cover all areas where North-East Atlantic mackerel are fished.

SSB estimates in 2001 of both the Western and the Southern area are lower than in 1998. The 2002 egg survey in the North Sea with limited spatial and temporal coverage indicates a higher egg production in the North Sea area than in 1999, due to a relatively strong 1999 year class.

The North Sea spawning component still needs the maximum possible protection.

- There should be no fishing for mackerel in Divisions IIIa and IVb,c at any time of the year.
- There should be no fishing for mackerel in Division IVa during the period 1 February–31 July.
- The 30 cm minimum landing size at present in force in Subarea IV should be maintained.

The advised TAC for 2003 is lower than the advice for 2002. Last year ICES indicated that the catch projections for 2002 could be too optimistic. This comment was based on the observation that preliminary information from the egg surveys, carried out in 2001, showed a decline in both the Western and Southern area, indicating that the spawning stock could have been overestimated. This preliminary information has subsequently been confirmed. In the present assessment where this new egg survey information was used the estimate of the stock size is lower and the estimate of fishing mortality is higher compared to previous assessments.

Relevant factors to be considered in management: Egg surveys were carried out in the western and southern spawning areas during February-July 2001 and in the North Sea spawning area in June 2002. The egg survey

The closure of the mackerel fishery in Divisions IVb,c and IIIa throughout the whole year is designed to

protect the North Sea component in this area and also the juvenile Western mackerel which are numerous, particularly in Division IVb,c during the second half of the year. This closure has unfortunately resulted in increased discards of mackerel in the non-directed fisheries (especially horse mackerel fisheries) in these areas as vessels at present are permitted to take only 10% of their catch as mackerel by-catch. No data on the actual size of mackerel by-catch are available, but the reported landings of mackerel in Divisions IIIa and IVb,c from 1997 onwards might seriously underestimate catches due to discarded by-catch.

Closure of Division IVa for fishing during the first half of the year was recommended for several years. This was based on the perception that the western mackerel entered the North Sea in July/August, and stayed there until December before migrating back to their spawning areas. Updated observations taken in the late 1990s suggested that this return migration actually started in mid- to late February. This was believed to result in large-scale misreporting from the Northern part of the North Sea (Division IVa) to Division VIa. It was recommended that the closure date for IVa be extended to the 1st February. This was adopted for the 1999/2000 and the 2000/2001 fishing season. Misreporting from IVa to VIa occurred again in 2001. The reasons this misreporting in 2001 are unclear but are not thought to be linked to a change in the timing of the migration to spawning areas.

For mackerel, fishery independent data of the stock size becomes available only once every 3 year from egg-surveys. In the 2 years following the most recent egg-Catch forecast for 2003:

Basis: $F(2002) = F(99-01, \text{unscaled}) = F_{so} = 0.20$; Landings (2002) = 649; SSB(2002) = 3080.

F (2003)	Basis	SSB (2003)	Landings (2003)	Landings (2003) N	Landings (2003) S	SSB (2004)
0.15	Lower level of agreement by EU, Norway and Faroe	3007	482	452	30	3037
0.17	$F = F_{pa}$	2986	542	508	34	2971
0.18		2975	568	533	35	2941
0.19		2964	597	560	37	2909
0.20	F_{so} = upper level of agreement by EU, Norway and Faroe	2954	629	590	39	2875

Weights in '000 t.

N: Northern area comprising the Western areas, North Sea, Skagerrak and Norwegian Sea (I, IIa, IIIa, IVa, Vb, VI, VII, VIIIa,b,d,e); catches in the international zone in IIa are included.

S: Southern area (VIIIc, IXa).

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

The catches are allocated to areas according to the proportion of catch-at-age by area in recent years (1998-2000). This forecast is based on the assumption of no change in the spatial distribution of the population and stable fishing mortality levels.

Medium- and long-term projections: No medium- or long-term projections were carried out.

Comparison with previous assessment and advice: This year's assessment indicates that the recent level of the stock is significantly lower than predicted in the

survey, the assessment is an extrapolation based on catch at age and landing data only. Inclusion of a new independent data point may result in quite large revisions of the stock size, fishing mortality and consequently catch predictions and TAC advice. In order to avoid large changes in TAC advice, ICES is investigating whether NE Atlantic mackerel is a suitable candidate to be managed by a multi-annual TAC. The spawning stock has been stable and well above B_{pa} over a long period. Also many age groups are well represented in the stock and annual fluctuations in recruitment are moderate. ICES has deferred from providing multi-annual advice this year because, it did not complete its work to evaluate the risks associated with specific annual TACs, but intends to consider the provision of multi-annual advice in future.

The Mackerel Box

A review of the utility of the mackerel box was undertaken. The review concluded that the loss of potential yield and the increased risk to the spawning stock of the NEA mackerel resulting from an opening of the box should be avoided. Consequently, the mackerel box should remain closed to targeted mackerel fishing. This is consistent with previous advice. For further comments see answer to special request from UK on the utility of the Western Mackerel Box.

ICES is aware that juvenile fish are sometimes taken in large quantities in other areas of the NEA mackerel stock distribution and is continually monitoring the situation. ICES will recommend management measures for those areas if appropriate.

previous years. However, the spawning stock remains well above B_{pa} , and is the largest in the time-series since 1977. The change in perception of recent SSB level is mainly caused by the inclusion of the 2001 egg survey biomass estimate, which required a change of a number of model parameter settings. However, comparative assessments performed with different models resulted in

similar SSB levels. This has also led to higher estimates of fishing mortalities and lower estimates of recruitments in recent years. These differences in the stock perception may reflect the uncertainty in the assessment, which was remarked by ICES in last year's advice.

Elaboration and special comment: No independent information is available on the most recent year classes before they are fully recruited to the fishery. In addition, the assessment model is sensitive to the most recent SSB estimate from the egg surveys leading to changes in the perception of the stock. Therefore a management regime, which is capable of incorporating this uncertainty in the advice is required. Specifically the management regime should consider the possibility that poor year classes are not recognised until several years later, and that the recent perception of the stock is subject to variability.

Little is known about discards in the mackerel fishery; however, sampling for discards has improved. ICES continues to recommend that observers should be placed on vessels in order to estimate discards in those fisheries where discarding of mackerel is perceived to be a problem.

The assessment data set on commercial landings was extended in 2002, including now the data series from 1972 onwards (previously it started in 1984).

Stock components: ICES currently uses the term "North East Atlantic Mackerel" to define the mackerel present in the area extending from ICES Division IXa in the south to Division IIa in the north, including mackerel in the North Sea and Division IIIa. The spawning areas of mackerel are widely spread, and only the area in the North Sea is sufficiently distinct to be clearly identified as a separate spawning component. Tagging experiments have demonstrated that after spawning, fish from Southern and Western areas migrate to feed in the Norwegian Sea and the North Sea during the second half of the year. In the North Sea they mix with the North Sea component. Since it is at present impossible to allocate catches to the stocks previously considered by ICES, they are at present, for practical reasons, considered as one stock: the North East Atlantic Mackerel Stock. Catches cannot be allocated specifically to spawning area components on biological grounds, but by convention the catches from the Southern and Western components are separated according to the area where they are taken.

In order to be able to keep track of the development of the spawning biomasses in the different spawning areas, the North East Atlantic mackerel stock is divided into three area components: the Western Spawning Component, the North Sea Spawning Component, and the Southern Spawning Component:

North-East Atlantic Mackerel			
Distributed and fished in ICES Subareas and Divisions IIa, IIIa, IV, Vb, VI, VII, VIII and IXa			
Spawning component	Western	Southern	North Sea
Spawning Areas	VI, VII, VIIIa,b,d,e.	VIIIc, IXa.	IV, IIIa.

The Western Component is defined as mackerel spawning in the western area (ICES Divisions and Subareas VI, VII, VIII a,b,d,e). This component currently comprises 85% of the entire North East Atlantic Stock (historically 61-85% (1972-2002)). Similarly, the Southern Component is defined as mackerel spawning in the southern area (ICES Divisions VIIIc and IXa). Although the North Sea component has been at an extremely low level since the early 1970s, ACFM regards the North Sea Component as still existing. This component spawns in the North Sea and Skagerrak (ICES Subarea IV and Division IIIa). Current knowledge of the state of the spawning components is summarised below:

Western Component: The catches of this component were low in the 1960s, but increased to more than 800 000 t in 1993. The main catches are taken in directed fisheries by purse seiners and mid-water trawlers. Large catches of the western component are taken in the northern North Sea and in the Norwegian Sea. The 1996 catch was reduced by about 200 000 t, compared with 1995, because of a reduction in the TAC. The catches since 1998 have been stable. The SSB of the Western

Component declined in the 1970s from above 3.0 million t to 2.2 million t in 1994, but was estimated to

have increased to 2.7 million t in 1999. A separate assessment for this stock component is no longer required, as a recent extension of the time-series of NEA mackerel data now allows the estimation of the mean recruitment from 1972 onwards. Estimates of the spawning stock biomass, derived from egg surveys, indicate a decrease of 14% between 1998 and 2001.

North Sea Component: Very large catches were taken in the 1960s in the purse seine fishery, reaching a maximum of about 1 million t in 1967. The component subsequently collapsed and catches declined to less than 100 000 t in the late 1970s. Catches during the last five years have been assumed to be about 10 000 t. The 2002 egg survey in the North Sea with limited spatial and temporal coverage indicates a higher egg production in the North Sea area than in 1999, due to a relatively strong 1999 year class. However, this component is still considered to be severely depleted and outside safe biological limits.

Southern Component: Mackerel is a target species for the hand line fleet during the spawning season in Division VIIIc, during which about one third of the total catches are taken. It is taken as a by-catch in other fleets. The highest catches (87%) from the Southern Component are taken in the first half of the year, mainly from Division VIIIc, and consist of adult fish. In the second half of the year catches consist of juveniles and are mainly taken in Division IXa. Catches from the Southern Component increased from about 20 000 t in the early 1990s to 44 000 t in 1998, and are currently at the same level. Estimates of the spawning stock biomass, derived from egg surveys, indicate a decrease of about 50% between 1998 and 2001. However, the SSB estimated in 2001 is similar to the survey estimates in 1995.

Combined Assessment: Analytic ICA assessment is based on catch numbers-at-age for the period 1972 - 2001 and egg survey estimates of SSB from 1992, 1995, 1998,

and 2001. Exploratory assessment using different assessment models gave comparable results.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Mackerel, Horse Mackerel, Sardine and Anchovy, 10-19 September 2002 (ICES CM 2003/ACFM:07).

**Mackerel Combined
Yield and spawning biomass per Recruit
F-reference points:**

	Fish Mort Ages 4-8	Yield/R	SSB/R
Average Current	0.199	0.148	0.723
F_{max}	0.656	0.171	0.298
$F_{0.1}$	0.188	0.146	0.749
F_{med}	0.204	0.149	0.712

Catch data for combined area (Tables 3.12.3.a.1-6):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Total Agreed TAC ¹	Official landings	Disc. slip ¹	ACFM landings ²
1987	Given by stock component		442	589	11	655
1988	Given by stock component		610	621	36	676
1989	Given by stock component		532	507	7	586
1990	Given by stock component		562	574	16	626
1991	Given by stock component		612	599	31	668
1992	Given by stock component		707	723	25	760
1993	Given by stock component		767	778	18	825
1994	Given by stock component		837	792	5	823
1995	Given by stock component		645	660	8	756
1996	Significant reduction in F	-	452	493	11	564
1997	Significant reduction in F	-	470	434	19	570
1998	F between 0.15 and 0.2	498	549	647	8	667
1999	F of 0.15 consistent with PA	437	562	595	n/a	609
2000	F=0.17: F _{pa}	642	612	579	2	667
2001	F=0.17: F _{pa}	665	670	620	1	676
2002	F=0.17: F _{pa}	694	683			
2003	F=0.17: F _{pa}	542				

¹Data on discards and slipping from only two fleets. ²Landings and discards from IIa, IIIa, IV, Vb, VI, VII, VIII, and IXa. ³All areas except some catches in international waters in II. n/a=not available. Weights in '000 t.

Catch data for western component (Tables 3.12.3.a.4 and 7):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	Disc. slip	ACFM landings ²
1987	SSB = 1.5 mill. t; TAC	380	405	11	615
1988	F = F _{0.1} ; TAC; closed area; landing size	430	573 ¹	36	628
1989	Halt SSB decline; TAC	355	495 ¹	7	567
1990	TAC; F = F _{0.1}	480	525 ¹	16	606
1991	TAC; F = F _{0.1}	500	575 ¹	31	646
1992	TAC for both 1992 and 1993	670	670 ¹	25	742
1993	TAC for both 1992 and 1993	670	730 ¹	18	805
1994	No long-term gains in increased F	831 ³	800 ¹	5	798
1995	20% reduction in F	530	608 ¹	8	729
1996	No separate advice	-	422 ¹	11	529
1997	No separate advice	-	416 ¹	19	529
1998	No separate advice	-	514 ¹	8	623
1999	No separate advice	-	520 ¹	0	565
2000	No separate advice	-	573 ¹	2	631
2001	No separate advice	-	630 ¹	1	634
2002	No separate advice	-	642 ¹		
2003	No separate advice				

¹TAC for mackerel taken in all areas VI, VII, VIIIa,b,d, Vb, IIa, IIIa, IVa. ²Landings and discards of Western component; includes catches of North Sea component. ³Catch at *status quo* F. Weights in '000 t.

Catch data for North Sea component (Tables 3.12.3.a.3 and 8):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice ¹	Agreed TAC ²	ACFM landings ³
1987	Lowest practical level	LPL	55	3
1988	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	55	6
1989	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	49.2	7
1990	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	45.2	10
1991	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	65.5	⁻⁴
1992	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	76.3	⁴
1993	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	83.1	⁻⁴
1994	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	95.7	⁻⁴
1995	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	76.3	⁻⁴
1996	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	52.8	⁻⁴
1997	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	52.8	⁻⁴
1998	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	62.5	⁻⁴
1999	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	62.5	⁻⁴
2000	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	69.7	⁻⁴
2001	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	71.4	⁻⁴
2002	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	72.9	⁻⁴
2003	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL		

¹Subarea IV and Division IIIa. ²TAC for Subarea IV, Divisions IIIa, IIIb,c,d (EU zone), and Division IIa (EU zone).

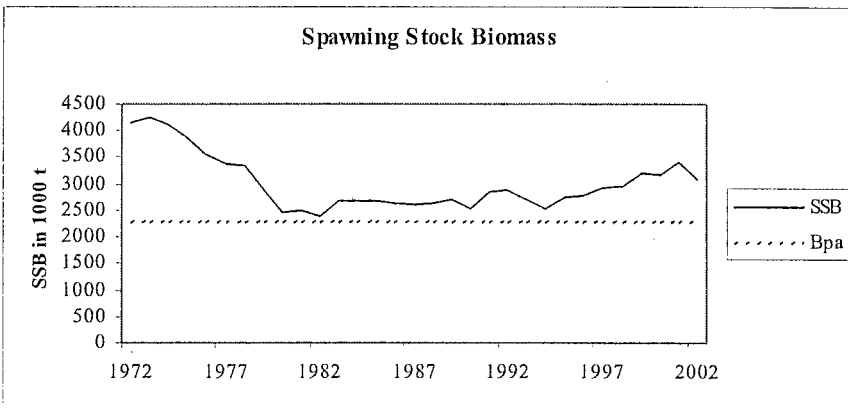
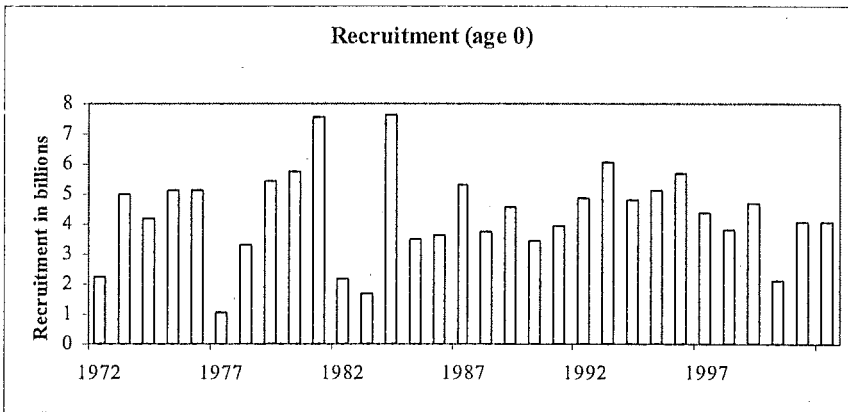
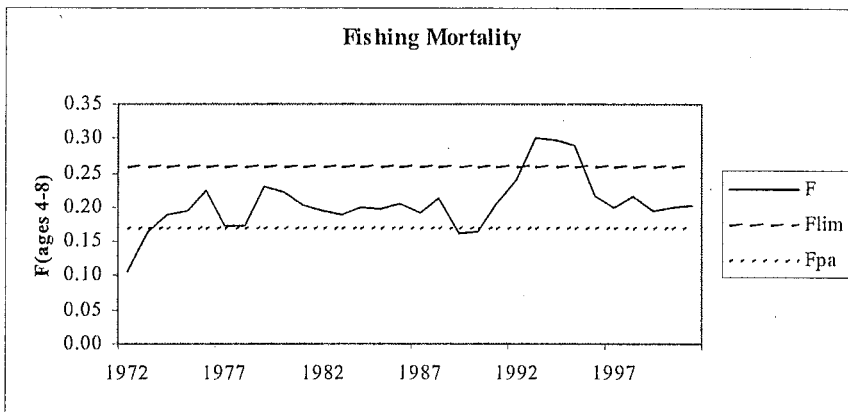
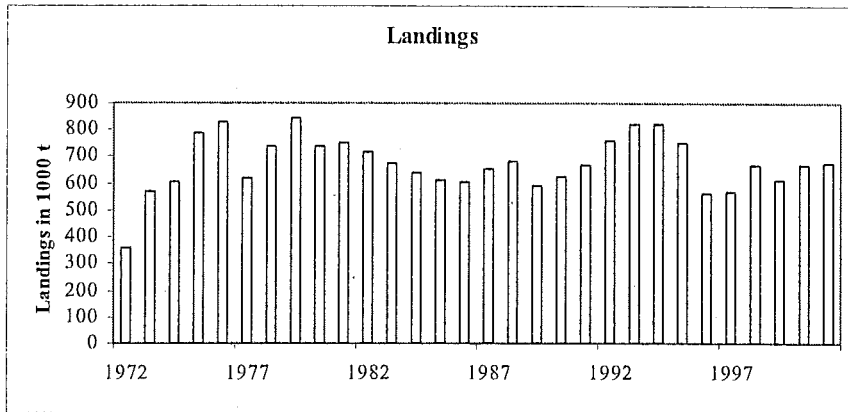
³Estimated landings of North Sea component. ⁴No information. Weights in '000 t.

Catch data for southern component (Table 3.12.3.a.5):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	ACFM landings
1987	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	22
1988	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	25
1989	No advice	-	36.57	18
1990	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	21
1991	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	21
1992	No advice	-	36.57	18
1993	No advice	-	36.57	20
1994	No advice	-	36.57	25
1995	No advice	-	36.57	28
1996	No separate advice	-	30.00	34
1997	No separate advice	-	30.00	41
1998	No separate advice	-	35.00	44
1999	No separate advice	-	35.00	44
2000	No separate advice	-	39.20	36
2001	No separate advice	-	40.18	43
2002	No separate advice	-	41.1	
2003	No separate advice	-		

¹Division VIIIc, Subareas IX and X, and CECAF Division 34.1.1 (EU waters only). Weights in '000 t.

Mackerel (combined Southern, Western & N.Sea spawn.comp.)

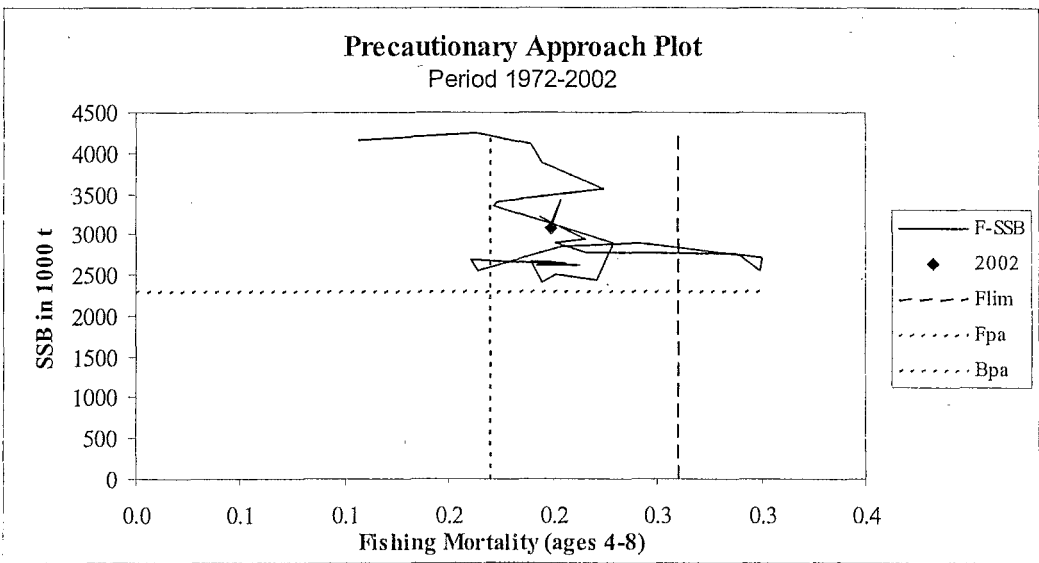
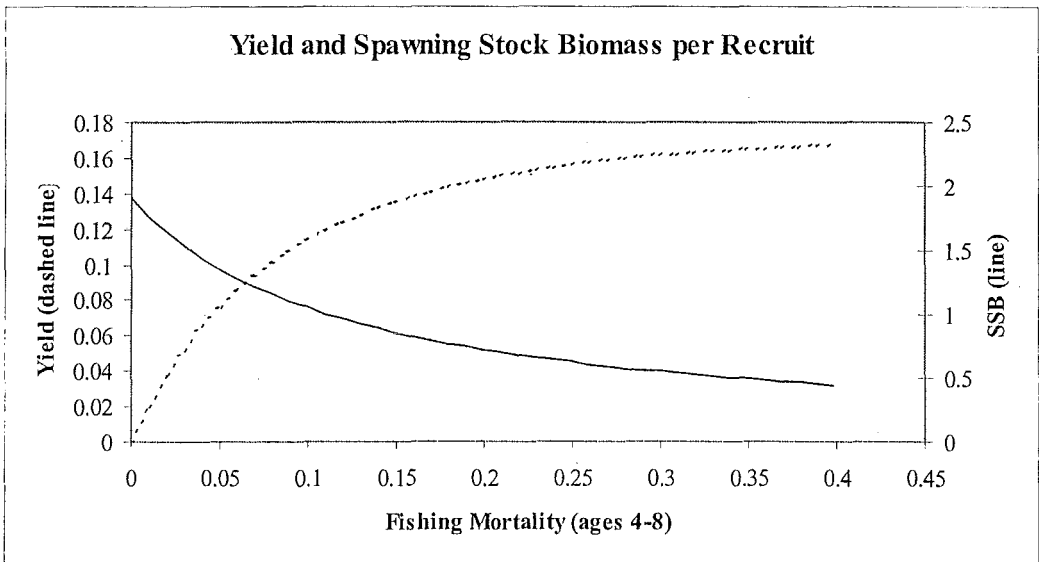
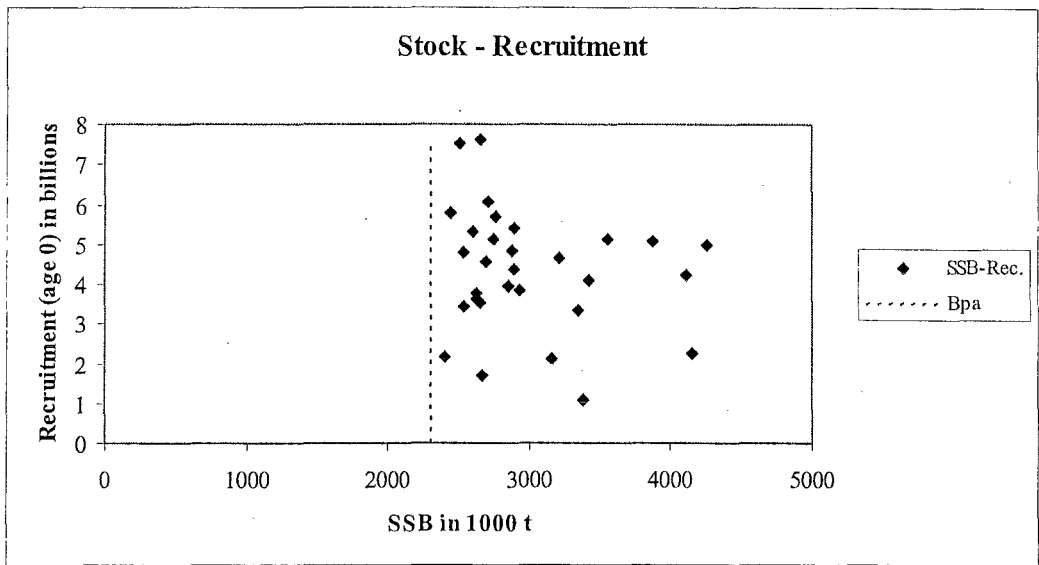

Table 3.12.3.a.1 Catches of MACKEREL by area. Discards not estimated prior to 1978. (Data submitted by Working Group members.)

Year	Subarea VI			Subarea VII and Divisions VIIIa,b,d,e			Subarea IV and III			Subarea I,II & Divs.Vb ¹	Divs. VIIIc, IXa	Total ¹		
	Landings	Discards	Catch	Landings	Discards	Catch	Landings	Discards	Catch			Landings	Landings	Discards
1969	4,800		4,800	47,404		47,404	739,175		739,175	7	42,526	833,912	0	833,912
1970	3,900		3,900	72,822		72,822	322,451		322,451	163	70,172	469,508	0	469,508
1971	10,200		10,200	89,745		89,745	243,673		243,673	358	32,942	376,918	0	376,918
1972	13,000		13,000	130,280		130,280	188,599		188,599	88	29,262	361,229	0	361,229
1973	52,200		52,200	144,807		144,807	326,519		326,519	21,600	25,967	571,093	0	571,093
1974	64,100		64,100	207,665		207,665	298,391		298,391	6,800	30,630	607,586	0	607,586
1975	64,800		64,800	395,995		395,995	263,062		263,062	34,700	25,457	784,014	0	784,014
1976	67,800		67,800	420,920		420,920	305,709		305,709	10,500	23,306	828,235	0	828,235
1977	74,800		74,800	259,100		259,100	259,531		259,531	1,400	25,416	620,247	0	620,247
1978	151,700	15,100	166,800	355,500	35,500	391,000	148,817		148,817	4,200	25,909	686,126	50600	736,726
1979	203,300	20,300	223,600	398,000	39,800	437,800	152,323	500	152,823	7,000	21,932	782,555	60600	843,155
1980	218,700	6,000	224,700	386,100	15,600	401,700	87,931		87,931	8,300	12,280	713,311	21600	734,911
1981	335,100	2,500	337,600	274,300	39,800	314,100	64,172	3,216	67,388	18,700	16,688	708,960	45516	754,476
1982	340,400	4,100	344,500	257,800	20,800	278,600	35,033	450	35,483	37,600	21,076	691,909	25350	717,259
1983	320,500	2,300	322,800	235,000	9,000	244,000	40,889	96	40,985	49,000	14,853	660,242	11396	671,638
1984	306,100	1,600	307,700	161,400	10,500	171,900	43,696	202	43,898	98,222	20,208	629,626	12302	641,928
1985	388,140	2,735	390,875	75,043	1,800	76,843	46,790	3,656	50,446	78,000	18,111	606,084	8191	614,275
1986	104,100		104,100	128,499		128,499	236,309	7,431	243,740	101,000	24,789	594,697	7431	602,128
1987	183,700		183,700	100,300		100,300	290,829	10,789	301,618	47,000	22,187	644,016	10789	654,805
1988	115,600	3,100	118,700	75,600	2,700	78,300	308,550	29,766	338,316	120,404	24,772	644,926	35566	680,492
1989	121,300	2,600	123,900	72,900	2,300	75,200	279,410	2,190	281,600	90,488	18,321	582,419	7090	589,509
1990	114,800	5,800	120,600	56,300	5,500	61,800	300,800	4,300	305,100	118,700	21,311	611,911	15600	627,511
1991	109,500	10,700	120,200	50,500	12,800	63,300	358,700	7,200	365,900	97,800	20,683	637,183	30700	667,883
1992	141,906	9,620	151,526	72,153	12,400	84,553	364,184	2,980	367,164	139,062	18,046	735,351	25000	760,351
1993	133,497	2,670	136,167	99,828	12,790	112,618	387,838	2,720	390,558	165,973	19,720	806,856	18180	825,036
1994	134,338	1,390	135,728	113,088	2,830	115,918	471,247	1,150	472,397	72,309	25,043	816,025	5370	821,395
1995	145,626	74	145,700	117,883	6,917	124,800	321,474	730	322,204	135,496	27,600	748,079	7721	755,800
1996	129,895	255	130,150	73,351	9,773	83,124	211,451	1,387	212,838	103,376	34,123	552,196	11415	563,611
1997	65,044	2,240	67,284	114,719	13,817	128,536	226,680	2,807	229,487	103,598	40,708	550,749	18864	569,613
1998	110141	71	110,212	105,181	3,206	108,387	264,947	4,735	269,682	134,219	44,164	658,652	8012	666,664
1999§	98,666		98,666	93,821		93,821	299,798		299,798	72,848	43,796	608,929	0	608,929
2000*	150,927	1	150,928	113,520	1,918	115,438	271,997	165	272,162	92,557	36,074	665,075	2084	667,159
2001*	113,234	83	113,317	141,012	1,081	142,093	311,979	24	312,003	67,097	43,198	676,520	1,188	677,708

*Preliminary.

¹For 1976–1985 only Division IIa. Subarea I and Division IIb included in 2000 only.

§ Discards reported as part of unallocated catches.

NB: Figures in gray are revised, the revisions are documented in the SGDRAMA annex to this report.

Table 3.12.3.a.2 Catches (t) of MACKEREL in the Norwegian Sea (Division IIa) and off the Faroes (Division Vb).
(Data submitted by Working Group members.)

Country	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Denmark	11,787	7,610	1,653	3,133	4,265	6,433	6,800
Faroe Islands	137				22	1,247	3,100
France		16				11	
Germany, Fed. Rep.			99		380		
German Dem. Rep.			16	292		2,409	
Norway	82,005	61,065	85,400	25,000	86,400	68,300	77,200
Poland							
United Kingdom			2,131	157	1,413		400
USSR	4,293	9,405	11,813	18,604	27,924	12,088	28,900
Discards							2,300
Total	98,222	78,096	101,112	47,186	120,404	90,488	118,700

Country	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Denmark	1,098	251			4,746	3,198	37	2,090	106	1,375	7
Estonia		216		3,302	1,925	3,741	4,422	7,356	3,595	2,673	219
Faroe Islands	5,793	3,347	1,167	6,258	9,032	2,965	5,777**	2,716	3,011	5,546	3,272
France	23	6	6	5	5	0	270				
Germany						1					
Iceland						92	925	357			
Ireland									100		
Latvia		100	4,700	1,508	389	233					
Lithuania										2,085	
Netherlands						561			661		
Norway	76,760	91,900	110,500	141,114	93,315	47,992	41,000	54,477	53,821	31,778	21,971
Russia		42,440	49,600	28,041	44,537	44,545	50,207	67,201	51,003	49,100*	41,566
United Kingdom	514	802		1,706	194	48	938	199	662		54
USSR ²	13,631 ²										
Poland							22				
Sweden											8
Misreported (IVa)				-	-18,647			-177	-40,011		
Misreported (VIa)				109,625					-100		
Discards											
Total	97,819	139,062	165,973	72,309	135,496	103,376	103,598	134,219	72,848	92,557	67,097

²Russia.

*Includes small by-catches in Subarea I & Iib.

** Faroese catch revised from previously reported 7,628.

Table 3.12.3.a.3 Catch (t) of MACKEREL in the North Sea, Skagerrak, and Kattegat (Subarea IV and III). (Data submitted by Working Group members).

Country	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Belgium	49	14	20	37		125	102	191
Denmark	23,368	28,217	32,588	26,831	29,000	38,834	41,719	42,502
Estonia							400	
Faroe Islands				2,685	5,900	5,338		11,408
France	1,200	2,146	1,806	2,200	1,600	2,362	956	1,480
Germany, Fed. Rep.	1,853	474	177	6,312	3,500	4,173	4,610	4,940
Iceland								
Ireland				8,880	12,800	13,000	13,136	13,206
Latvia							211	
Netherlands	1,949	2,761	2,564	7,343	13,700	4,591	6,547	7,770
Norway	50,600	108,250	59,750	81,400	74,500	102,350	115,700	112,700
Sweden	1,300	3,162	1,003	6,601	6,400	4,227	5,100	5,934
United Kingdom	559	19857	1,002	38,660	30,800	36,917	35,137	41,010
USSR (Russia from 1990)								
Romania								
Misreported (IIa)								
Misreported (VIa)	148,000	117,000	180,000	92,000	126,000	130,000	127,000	146,697
Unallocated	7,391	8,948	29,630	6,461	-3,400	16,758	13,566	-
Discards	7,431	10,789	29,776	2,190	4,300	7,200	2,980	2,720
Total	243,700	301,618	338,316	281,600	305,100	365,875	367,164	390,558

Country	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000 ¹	2001
Belgium	351	106	62	114	125	177	146	97
Denmark	47,852	30,891	24,057	21,934	25,326	29,353	27,720	21,680
Estonia								
Faroe Islands	11,027	17,883	13,886	3,288 ²	4,832	4,370	10,614	18,571
France	1,570	1,599	1,316	1,532	1,908	2,056	1,588	1,981
Germany, Fed. Rep.	1,479	712	542	213	423	473	78	4,514
Iceland						357		
Ireland	9,032	5,607	5,280	280	145	11,293	9,956	10,284
Latvia								
Netherlands	3,637	1,275	1,996	951	1,373	2,819	2,262	2,441
Norway	114,428	108,890	88,444	96,300	103,700	106,917	142,320	158,401
Sweden	7,099	6,285	5,307	4,714	5,146	5,233	4,994	5,090
United Kingdom	27,479	21,609	18,545	19,204	19,755	31,578	57,110	50,165
Russia				3,525	635	345	1,672	2
Romania	2,903							
Misreported (IIa)	109,625	18,647	-	-	-	40,000		
Misreported (VIa)	134,765	106,987	51,781	73,523	98,432	59,882	8,591	39,024
Unallocated	-	983	236	1,102	3,147	4,946	3,197	-272
Discards	1,150	730	1,387	2,807	4,753		1,912	24
Total	472,397	322,204	212,839	229,487	269,700	299,799	272,160	312,004

¹Includes small catches in IIIb & IIIc.

²Faroes catches revised from previously reported 1,367.

Table 3.12.3.a.4 Catch (t) of MACKEREL in the Western area (Subareas VI and VII and Divisions VIIIa,b,d,e).
(Data submitted by Working Group members).

Country	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992
Denmark	200	400	300	100		1,000		1,573	194
Faroe Islands	9,200	9,900	1,400	7,100	2,600	1,100	1,000		
France	12,500	7,400	11,200	11,100	8,900	12,700	17,400	4,095	
Germany	11,200	11,800	7,700	13,300	15,900	16,200	18,100	10,364	9,109
Ireland	84,100	91,400	74,500	89,500	85,800	61,100	61,500	17,138	21,952
Netherlands	99,000	37,000	58,900	31,700	26,100	24,000	24,500	64,827	76,313
Norway	34,700	24,300	21,000	21,600	17,300	700		29,156	32,365
Poland									
Spain	100				1,500	1,400	400	4,020	2,764
United Kingdom	198,300	205,900	156,300	200,700	208,400	149,100	162,700	162,588	196,890
USSR	200								
Unallocated	18000	75100	49299	26000	4700	18900	11,500	-3,802	1,472
Misreported (Iva)			-148,000	-117,000	-180,000	-92,000	-126,000	-130,000	-127,000
Discards	12,100	4,500			5,800	4,900	11,300	23,550	22,020
Grand Total	479,600	467,700	232,599	284,100	197,000	199,100	182,400	183,509	236,079

Country	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Denmark		2,239	1,443	1,271	-	-	552	82	835
Estonia			361		-	-			
Faroe Islands	2,350	4,283	4,248	-	2,448 ¹	3,681	4,239	4,863	2,161
France	8,296	9,998	10,178	14,347	19,114	15,927	14,311	17,857	18,975
Germany	23,776	25,011	23,703	15,685	15,161	20,989	19,476	22,901	20,793
Ireland	81,773	79,996	72,927	49,033	52,849	66,505	48,282	61,277	60,168
Netherlands	44,600	40,698	34,514	34,203	22,749	28,790	25,141	30,123	33,654
Norway	600	2,552			-	-			223
Spain	3,162	4,126	4,509	2,271	7,842	3,340	4,120	4,500	4,063
United Kingdom	215,265	208,656	190,344	127,612	128,836	165,994	127,094	126,620	139,589
USSR									
Unallocated	0	4,632	28,245	10,603	4,577	8,351	9,254	0	12,807
Misreported (IVa)	-146,697	-134,765	-106,987	-51,781	-73,523	-98,255	-59,982	-3,775	-39,024
Discards	15,660	4,220	6,991	10,028	16,057	3,277		1,920	1,164
Grand Total	248,785	251,646	270,476	213,272	196,110	218,599	192,486	266,367	255,408

¹Faroes catches revised from 2,158.

Table 3.12.3.a.5 Landings (tonnes) of mackerel in Divisions VIIIc and IXa, 1977–2001. Data submitted by Working Group members.

Country	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
Spain ¹	19,852	18,543	15,013	11,316	12,834	15,621	10,390	13,852	11,810	16,533	15,982	16,844
Portugal ²	1,743	1,555	1,071	1,929	3,108	3,018	2,239	2,250	4,178	6,419	5,714	4,388
Spain ²	2,935	6,221	6,280	2,719	2,111	2,437	2,224	4,206	2,123	1,837	491	3,540
Poland ²	8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
USSR ²	2,879	189	111	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total ²	7,565	7,965	7,462	4,648	5,219	5,455	4,463	6,456	6,301	8,256	6,205	7,928
TOTAL	27,417	26,508	22,475	15,964	18,053	21,076	14,853	20,308	18,111	24,789	22,187	24,772

¹Division VIIIc.

²Division IXa.

Country	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Spain ¹	13,446	16,086	16,940	12,043	16,675	21,146	23,631	28,386	35,015	36,174	37,631	30,061	38,205
Portugal ²	3,112	3,819	2,789	3,576	2,015	2,158	2,893	3,023	2,080	2,897	2,002	2,253	3,119
Spain ²	1,763	1,406	1,051	2,427	1,027	1,741	1,025	2,714	3,613	5,093	4,164	3,760	1,874
Total ²	4,875	5,225	3,840	6,003	3,042	3,899	3,918	6,737	5,693	7,990	6,165	6,013	4,993
TOTAL	18,321	21,311	20,780	18,046	19,719	25,045	27,549	34,123	40,708	44,164	43,796	36,074	43,198

¹Division VIIIc.

²Division IXa.

Table 3.12.3.a.6 Mackerel (combined Southern, Western & N.Sea spawn.comp.)

Year	Recruitment Age 0 thousands	SSB tonnes	Landings tonnes	Mean F Ages 4-8
1972	2248990	4148849	361204	0.1060
1973	4976080	4255845	571011	0.1633
1974	4216500	4118121	607632	0.1898
1975	5102370	3875290	784070	0.1944
1976	5125150	3554524	828239	0.2250
1977	1060540	3388656	620276	0.1734
1978	3341640	3352920	736832	0.1718
1979	5429540	2899829	843227	0.2288
1980	5778680	2444369	734951	0.2206
1981	7538030	2508240	754438	0.2016
1982	2180520	2407086	717267	0.1946
1983	1694210	2671034	671588	0.1897
1984	7607650	2664191	637606	0.1994
1985	3515670	2654424	614371	0.1958
1986	3620300	2637758	602200	0.2064
1987	5297020	2607755	654991	0.1925
1988	3751860	2627656	680492	0.2126
1989	4552690	2694023	589509	0.1610
1990	3446630	2542161	627511	0.1639
1991	3940490	2851443	667886	0.2039
1992	4858890	2881514	760351	0.2408
1993	6084460	2717108	825036	0.3008
1994	4805880	2537184	821395	0.2992
1995	5139740	2757892	755776	0.2890
1996	5697260	2768540	563612	0.2159
1997	4353140	2902304	569613	0.2008
1998	3839570	2937605	666682	0.2154
1999	4679650	3215136	608930	0.1937
2000	2105760	3156635	667159	0.1996
2001	4084200	3423557	677708	0.2037
2002	4084200	3080000		0.1990
Average	4327655	3009085	674052	0.2049

Norges Fiskarlag

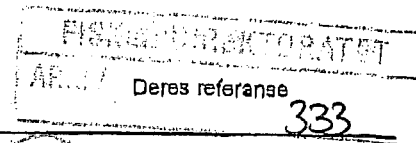
Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

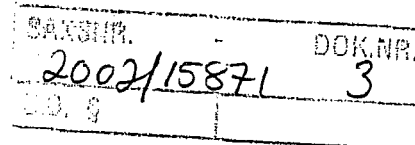
Vår dato
15112002

Vår referanse
200200265/7-
532.5

Deres dato

18. NOV. 2002

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2003

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (107/02) i møte 12.-14. november d.å. og fattet slikt vedtak:

« Generelt om makrellforvaltningen

1. Norges Fiskarlag viser til at det verken foreligger en trepartsavtale om makrell mellom Norge, Færøyene og EU for 2003, eller en bilateral avtale mellom Norge og EU for 2003 på det nåværende tidspunkt. Dette innebærer at en foreløpig ikke kjenner den norske makrellkvoten for 2003. Landsstyret er kjent med at ACFM har gått inn for en lavere totalkvote av makrell for 2003 sammenlignet med inneværende års kvote.
2. Norges Fiskarlag mener den innrømmelse EU har gjort i trepartsavtalen mellom Norge, EU og Færøyene for 2002, med hensyn til den særlige makrellkomponenten, er et skritt i riktig retning sammenholdt med norsk posisjon på dette punkt begrunnet ut fra biologiske fakta fremsatt av ICES. Avtalen for 2003 må således resultere i at den særlige makrellkomponenten inngår i den såkalte referanse TAC'n. Dersom så ikke skjer må norske myndigheter vurdere å fastsette på ensidig basis en tilleggskvote av makrell definert til en nordlig komponent med sikte på å balansere andelsutviklingen.

Norges Fiskarlag anser fortsatt trepartsavtalen som et viktig skritt i forhold til næringens strategi for å oppnå en økt norsk makrellandel. Norges Fiskarlag vil på nytt poengtere behovet for at en nå øker innsatsen på forskningshold for å dokumentere utbredelsen og vandringsmønsteret for makrell for å underbygge den norske posisjonen om økt norsk makrellandel.

Norges Fiskarlag viser videre til at NEAFC i denne uken har til hensikt å vedta en makrellregulering for internasjonalt farvann for 2003 slik at man oppnår en totalregulering av makrellfisket, som omfatter både de økonomiske sonene og internasjonalt farvann.

3. Norges Fiskarlag vil presisere nødvendigheten av effektiv og god kontroll. Felles arbeidsgrupperapporter tyder på at det skjer et stortilt overfiske fra spesielt EU-fartøy. Av beskatningsmessige og fordelingsmessige hensyn kan dette ikke aksepteres. Norges Fiskarlag forutsetter i den forbindelse at manglende iverksetting av satelittsporing på alle fartøy fra EU over 24 meter som fisker etter makrell og leverer makrell ved norske anlegg nå er brakt i orden.

Adresse
Pirsenteret
7482 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Norges Fiskarlag forutsetter at vanntrekksbestemmelsene for kommende år blir harmonisert gjennom kvoteavtalen mellom Norge og EU, eller eventuelt satt til samme nivå som danske vanntrekksprosenter, slik norske myndigheter tidligere har kunngjort dersom det ikke oppnås felles vanntrekksprosenter i EU-avtalen.

Norges Fiskarlag forventer at arbeidet med å forenkle regelverket knyttet til ulike rapporteringsplikter snart må gi resultater for flåten.

Fordeling av den norske kvoten på fartøygrupper

4. Norges Fiskarlag går inn for at den norske makrellkvoten fordeles mellom de ulike flåtegruppene i henhold til landsmøtevedtak 7/01, jfr. følgende fordelingsnøkkel:

Fartøygruppe	Kvoteandel
Kystgruppen (alle fartøy under 21,35 meter)	18,5% av den norske totalkvoten, men gruppekvoten skal ikke settes lavere enn 25.000 tonn
Trålgruppen (alle trålere)	3,2%
Ringnotgruppen (konsesjonsbelagte ringnotfartøy)	Resterende kvantum etter at kyst og trål er trukket fra
SUK-gruppen	8,2% av ringnotgruppens kvote

Kystgruppen-deltakelse

5. Når det gjelder deltakervilkår for kystgruppens fiske i 2003 vises det til behandling av dette i egen sak.

Kvotefordelinger innenfor kystgruppen

6. Norges Fiskarlag går videre inn for at kystgruppens kvote fordeles mellom garn- og krokfartøy på den ene siden og notfartøy på den andre siden etter den angivelse som framkommer i landsmøtevedtak 7/01. Dette innebærer følgende kvoteandeler:

Fartøygruppe	Kvoteandel
Notfartøy	65%
Garn/krokfartøy	35%

8. Etter en totalvurdering av situasjonen er Landsstyret i Norges Fiskarlag kommet til at en for 2003 vil anbefale innføring av Finnmarksmodellen med fire kvotegrupper innenfor garn/krokfartøy.

Notfartøy

9. Norges Fiskarlag går inn for å videreføre todelingen av gruppekvoten til notfartøy, og anbefaler at man forholder seg til et skille ved fartøy på over og under 13 meter lengste lengde. Fiskarlaget går inn for at følgende delingsforhold legges til grunn:

Fartøygruppe	Kvoteandel
Notfartøy under 13 meter	23%
Notfartøy mellom 13 og 21,35 meter	77%

Norges Fiskarlag tilrår videre at man benytter samme differensierte kvotenøkkel som i inneværende år. Kvotenøkkelten er som følger:

<i>Fartøystørrelse</i> <i>Garantert</i>	<i>Faktor</i>	<i>Maksimalkvoter</i>
Fartøy mindre enn 10 meter	1,00	
Fartøy 10-12,99 meter	1,25	
Fartøy 13-14,99 meter	1,83	
Fartøy 15-17,99 meter	2,67	
Fartøy 18-21,35 meter	4,33	

Det må legges inn samme overreguleringsgrad som i 2002.

Krok-og garnfartøy

10. Norges Fiskarlag går inn for at Finnmarksmodellen innføres for garn- og krokfartøy f.o.m. 2003, at de vedtatt gruppeprosenter ligger fast, og med følgende maksimumkvoter:

Fartøy 0-9,99 meter	40 tonn
Fartøy 10-14,99 meter	70 tonn
Fartøy 15-20,99 meter	85 tonn
Fartøy over 21 meter	85 tonn

Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse

11. Norges Fiskarlag går inn for at de fastsatte skjæringsdatoene for kvotebergning skal stå fast i 2003. For fartøy mellom 13-21,35 meter er skjæringsdatoen satt 9.7.1998, og for fartøy under 13 meter er datoen satt til 31.12.2001.

Åpningsdato

12. Norges Fiskarlag ber om at det i liket med tidligere år åpnes opp for et begrenset fiske etter makrell i kystgruppen fra årets start og fram til 11. august 2003. Fiskarlaget går inn for at maksimumkvoten i første periode må settes til 30 tonn for alle fartøy, slik man har høyt i 2002. Maksimumkvotene angitt etter punkt 10 og 11 må gjelde fra og med 11. august 2003. Makrell som er fisket i løpet av første periode fram til forannevnte dato, må komme til fratrukk på det enkelte fartøy sin totale maksimumkvote.

Refordelingsdato

13. Dersom det skulle bli nødvendig med refordeling innenfor henholdsvis notgruppen og/eller garn/krokgruppen så bør dette skje tidligst med virkning fra 15. september 2003. Eventuell refordeling (kvoteøkninger) må varles/kunngjøres minst 3 dager før refordelingen trår i kraft.

Fartøy som fisker med flere redskaper

14. Norges Fiskarlag forutsetter at fartøy som fisker med flere redskap, not eller krok/garn, kan samlet fiske den høyeste maksimumkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap må ikke overskride maksimumkvoten for dette redskap.

Ringnotgruppen og SUK-fartøy

15. Norges Fiskarlag går inn for at konsesjonsbelagte ringnotfartøy reguleres i henhold til universalnøkkelten.

Norges Fiskarlag går videre inn for at SUK-fartøy, (fartøyer med tillatelse til å fiske makrell i 70-90 fots gruppen) gis 8,2% av ringnotgruppens kvote og reguleres som

en selvstendig gruppe med egen faktor fastsatt med grunnlag i samlet basiskvotemengde i gruppen, jfr. landsmøtevedtak 7/01.

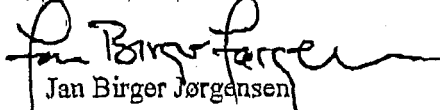
Norges Fiskarlag går i utgangspunktet inn for at makrellfisket for fartøy som reguleres innenfor ringnotgruppen og SUK-gruppen åpnes fra årets start. Dersom myndighetene fortsatt ikke vil tillate en generell åpning av ringnotgruppens makrellfiske fra årets start, må de siste års modell med en begrenset åpning videreføres.

Trålgruppen

16. Norges Fiskarlag viser til at det innenfor trålgruppen fra og med inneværende år er innført et nytt deltagerregime, med egen tråltillatelse for makrell. Norges Fiskarlag legger til grunn at dette deltakerregimet videreføres for 2003.

Fisket reguleres i henhold til den etablerte kvotenøkkelen i trålgruppen. Den fastsatte skjæringsdatoen for kvoteberegning (31.12.2001) forutsettes videreført for 2003, »

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Sør-Norges Trålerlag
Norges Sildesalgslag

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
postboks 185

5804 BERGEN

Karmøy, den 2. september 2002

MAKRELLFISKET 2003

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) har i møte 16. – 17.08.2002 behandlet ovennevnte sak og fattet følgende vedtak :

1. SNT krever at gruppekvoten økes i forhold til 2002 med 0,8% - fra 3,2% til 4%. Økningen bør gjøres ved at ringnotkvoten minker tilsvarende.
2. I utgangspunktet bør det være slik at alle trålfartøy med makrelltråltillatelse automatisk er påmeldt fisket. Disse har også fått fastsatt sin fartøykvote. Det bør derfor ikke settes noen åpningsdato slik at fartøyene kan ta sitt kvantum når det måtte passe best i forhold til andre fiskerier og markedet. For å få fisket opp kvantumet bør det imidlertid settes en refordelingsdato slik det er bestemt for 2002.
3. Det bør foretas en fordeling av kvantumet til trålerne mellom industri- og nordsjøtrålguppen.
4. Øvrige reguleringer bør være som i 2002.

Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Kopi til : Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag

SØR-NORGES TRÅLERLAG

Smedesundet 90

5527 Haugesund

telefon 52 86 69 80

telefax 52 86 69 81

e-post sor_norges.tralerlag@chello.no

web www.tralerlaget.no

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

Haugesund, den 15. november 2002

MAKRELLTRÅLFISKET 2003

Styret i Sør-Norges Trålerlag har i møte 14.11.2002 behandlet ovennevnte sak og vil avgi følgende uttale i tillegg til vårt brev av 02.09.2002 i samme sak :

1. I og med innføringen av en egen makrelltråltillatelse med fordeling av gruppekvoten fartøyene imellom basert på basiskvote, finner styret at det ikke lenger foreligger noen grunn til å foreta overregulering ved fastsettelse av faktor.
2. Makrellfisket for industri-/nordsjøtrålerne bør nå kunne reguleres på samme måte som for ringnotflåten med åpning 01.01 og avslutning 31.12 med en eventuell refordeling ultimo november/primo desember. På den måten kan hver enkelt bestemme når han vil ta kvota i forhold til forekomst og marked. Stikkord er effektivitet og planlegging samt at fisket erfaringsmessig er renere tidlig på året enn på den tida som til nå har vært vanlig for trålerne å fiske makrell.
3. Fiskeridirektoratet anmodes om å vurdere hensiktsmessigheten med å stille konsumkrav til trålerne for å kunne delta i makrellfisket nå etter at makrelltråltillatelsen er innført. Dette bør være et forhold mellom fartøy og mottaker.

Med hilsen

sign.

Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Kopi til : Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag

SØR-NORGES TRÅLERLAG

Smedesundet 90

5527 Haugesund

telefon 52 86 69 80

telefax 52 86 69 81

e-post sor_norges.tralerlag@chello.no

web www.tralerlaget.no

Fiskeridepartementet
postboks 8118 Dep.

0032 OSLO

Haugesund, den 18. november 2002

MAKRELLTRÅLTILLATELSEN

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) har i møte 14.11.2002 drøftet utviklingen i ovennevnte sak, og vil sterkt beklage at Fiskeridepartementet (FID) ikke fulgte innstillingen fra et enstemmig representantskap i SNT da høringsnotatet om de nye trålforskriftene ble behandlet på møtet i desember 2001. Her var det foreslått å begrense adgangen til fartøy som faktisk hadde deltatt i 1999 eller 2000. Da den nye forskriften forelå var dette endret til å gjelde årene 1999, 2000 og 2001. På dette grunnlag gikk en rekke industritrålerier i gang med å planlegge for enhetskvoter, bl. a. ved å kjøpe inn/planlegge kjøp av fartøy eller planlegge kontrahering av nytt fartøy. Da behandlingen av søknadene om makrelltråltillatelse var ferdig viste det seg at hele 66 fartøy hadde blitt tildelt makrelltråltillatelse. I tillegg ser det nå ut for at FID har senket terskelen enda lavere ved å tildele ytterligere to fartøy makrelltråltillatelse.

Styret i SNT ser alvorlig på dette all den tid det forringer driftsgrunnlaget for en allerede hardt presset flåtegruppe samt at enkeltrederier sammen med sine samarbeidsparter har tatt store og viktige avgjørelser på sviktende grunnlag. I og med at dette helt og holdent er en avgjørelse FID har tatt på egen hånd i strid med industritrålerierens mening, finner styret det ikke mer enn rett og rimelig at FID retter opp den feil som etter vår mening er gjort, ved å øke industritrålerierens gruppekvote på makrell samt at man stanser utdelingen av flere makrelltråltillatelser med øyeblikkelig virkning.

Med hilsen

sign.

Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Kopi til : Norges Fiskarlag
Fiskeridirektoratet

MAKRELLKVOTER 2003

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot har sidan foreininga vart stifta, hatt som mål å få til ein meir rettferdig fordeling av makrellkvotene mellom dei ulike fiskefartøygruppene.

RFR sitt mål har vore same reguleringsform som dei andre som fiskar makrell med ringnot har, basis og faktor.

Sist vi hadde dette forslaget framme, fekk vi som svar at om noko slikt skulle gjennomførast "måtte det nærare utgreidingar, og høyringar til før noko slikt kunne innførast i kystringnot".

Etter dette svaret har det gått eit år.

Vi tek no dette opp at, med von om at styremaktene har brukt dette året til å foreta dei naudsynte grep, slik at dei ved årets fordeling av makrellkvotene kan bruke basis og faktor også i Kystringnot.

Vi legg ved vårt krav av 20. september 2001.

Som de ser er desse kvotekrava langt under dei kvotene som fartøy med tilsvarende lastekapasitet, (SUK) og dei største fartøya innan Kystringnot har i dag.

Vi kan om styremaktene vil, på nokre dagar, finne ut kva kvart enkelt fartøy i Kystringnotgruppa skal ha i kvote, ut frå basis og faktor.

Om styremaktene treng fleire år på utgreidingsarbeidet, og det derfor ikkje kan gjerast for makrellsesongen 2003, set vi med dette fram krev om at basis og faktor for kystringnot skal vurderast og leggest som grunn for fordelingane av makrellkvotene for 2004.

Om styremaktene, også etter vårt tilbod om hjelp, likevel ikkje finn tid til å vurdere vårt krav frå 2001, set vi fram eit krav for 2003 som RFR har vurdert som eit opptrappingsforslag, fram mot ein meir rettferdig fordeling av makrellkvotene.

Derfor vil vi understreke at vi har for 2003, kravd berre omlag det halve i kvote av det som eit SUK fartøy, med tilsvarende lastekapasitet som dei største fartøya i Kystringnot har.

Fartøya i lengdegruppe mellom 13---14,99 m. Basislengde liste okt. 02. 23 fartøy

Desse hadde i 2002 ein maksimalkvote på 92 tonn.

Dette var etter RFR sitt syn urimeleg lite. Det står heller ikkje i forhold til fartøy som ein kan samanlikne seg med, anten det er snøre eller garn i den mindre gruppa. For det er slett ikkje samsvar mellom investert kapital, mannskap, som fartøya i denne gruppa har samanlikna med fartøy i lengdegruppa, 13 m og nedover.

RFR krev 200 tonn i fast kvote pr. **fartøy lengdegruppa 13—14,99 m.** i Om ein ikkje vil gje faste kvoter kan vi godta 200 tonn i maksimalkvoter.

Fartøy i lengdegruppe mellom 15--- 17,99 m. Basislengde liste okt. 02. 13 fartøy.

RFR krev 250 tonn i fast kvote pr. fartøy. Om ein ikkje kan gje fast kvoter, kan vi godta 250 tonn i maksimalkvoter.

Fartøy i lengdegruppe mellom 18--- 20,99 m. Basislengde liste okt. 02. 23 fartøy

RFR krev 300 tonn i fast kvote pr. fartøy. Om ein ikkje kan gje faste kvoter, kan vi godta 300 tonn i maksimalkvoter.

Fartøy i lengdegruppa mellom 21---21,35 m. Basislengde liste okt. 02. 31 fartøy.

RFR krev 350 tonn i fast kvote pr. fartøy. Om ein ikkje kan gje faste kvoter, kan vi godta 350 tonn i maksimalkvoter.

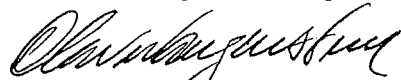
Dette vil gje også denne gruppa ein del, (heller liten) av veksten som berre dei 3 siste år har vore i den totale Norske Makrellkvote. Frå 172 000 tonn i 2000, til 182 637 tonn i 2002. Det er ein auke på i overkant av 10 000 tonn. Det er slett ikkje noko stort krav RFR fremjar på vegne av kystringnotgruppa . Særleg om ein går endå fleire år attende. Den totale Norske Makrellkvote var for 1997 133 210 tonn. Kvota som kystringnot kunne fiske var i 1997 20 000 tonn.

Refordeling. RFR foreslår at ein før makrellfisket startar, set ein dato når ein eventuelt skal refordele. Ein refordelar då alt som står att i kystringnot.

Ålesund, 17. oktober 2002

Venleg helsing

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot

Olav Wangensteen

SAK 23/02

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2003.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Det er innført en årlig deltakerbegrensning i kystfartøygruppens fiske. Det er kommet et innspill fra Fiskeridepartementet om å innføre en gruppe II i fisket etter norsk vårgytende sild. Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet ta stilling til dette. Fiskeridirektøren vil ikke for 2003 foreslå en lengdegruppeinndeling i henhold til Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak. Denne inndelingen gir en skjev fordeling i forhold til gjeldende kvotestige, og må ses nærmere på før den innføres. Fiskeridirektøren foreslår for 2003 å ta bort den særskilte kvantumsbegrensningen på fisket i Karmøykassen, og innføre en periodisering for kystfartøyene som innebærer at 41 % av kvoten kan fiskes fra og med 1. januar til og med 30. juni, og 59 % av kvoten kan fiskes etter den 30. juni.

Det er foreslått presiseringer når det gjelder spørsmål om partråling .

Fiskeridirektøren foreslår dessuten å stenge fjordsystemet øst for 16°Ø for trålfiske for å begrense problemene knyttet til bifangst i fisket etter norsk vårgytende sild i Vestfjorden. Ytterligere stenging av områder bør vurderes dersom innblandingen av sei i fisket etter norsk vårgytende sild overgår et akseptabelt nivå.

2 NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2002.

2.1 DELTAKELSESBEGRENSNING (INNSATSREGULERING)

I 2002 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål
- Fartøy som tilfredstiller kriteriene i Fiskeridepartementets forskrift av 16. desember 2001 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild for fartøy under 27,50 meter største lengde i 2002.

2.2 FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING), KVOTER OG UTVIKLING I FISKET.

Den norske totalkvoten i 2002 var på 484.500 tonn, og ble fordelt, i tråd med Norges Fiskarlag sitt Landsmøtevedtak, på grupper som følger:

Tabell 1 Fordeling av norsk kvote i 2002

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	244.900	50,55
Trålere	47.850	9,88
Kystfartøy	191.660	39,56
Totalt	484.500	100,00

2.2.1. Totalt oppfisket kvantum

Pr. 18. november 2002 var det totalt, for alle norske fartøygrupper, fisket 430.489 tonn norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet legger til grunn at gruppekvote og dertil den norske kvoten på 484.500 tonn vil bli oppfisket.

2.2.2. Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren er 5,48.

Pr. 18. november 2002 hadde gruppen fisket 204.256 tonn av kvoten på 244.990 tonn.

2.2.3 Trålere.

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål ble tildelt fartøykvoter etter fartøyenes bruttotonnasje som parameter. Kvote faktoren ble fastsatt til 3,9.

Et eventuelt restkvantum vil bli refordelt etter den 25. november 2002.

Pr. 18. november 2002 hadde gruppen fisket 42.664 tonn av kvoten på 47.850 tonn.

2.2.4. Kystfartøy.

Kvoteenheten ble fastsatt til 55 tonn, og er i løpet av året ikke blitt justert.

Kystfartøygruppens kvote var periodisert for å sikre et tilstrekkelig restkvantum til andre halvår. Det kunne maksimalt fiskes 35 %, dvs. et kvantum på 67.081 tonn, før 1. juli. Den 2. februar økte Fiskeridepartementet kystgruppens periodekvote i første halvår fra 67.081 tonn til 79.081 tonn. Kvantumet på 12.000 tonn ble trukket fra kvantumet som kunne fiskes i Karmøykassen. Periodekvoten ble således økt fra 35 % til 41 %.

For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje i kystfartøygruppen når det gjensto et restkvantum på 100.000 tonn. Et slik konsumpåbud ble innført den 18. oktober 2002, da det gjenstod ca. 65.300 tonn av kystfartøygruppens kvote.

Etter henvendelse fra Norges Fiskarlag ble det den 16. oktober 2002 lagt til rette for et fortsatt fiske innenfor et kvantum på de siste 5.000 tonn av gruppekvote for rene låsetter og fartøy som nyttet landnot.

Pr. 18. november 2002 hadde kystfartøygruppen fisket 183.569 tonn.

2.2.5. Kystgruppens fiske i Karmøykassen

Opprinnelig hadde kystfartøygruppen adgang til å fiske inntil 24.225 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 61°N i perioden fra 16. februar til og med 30. april. I tråd med havforskernes anbefalinger er dette kvantumet fastsatt som 5 % av norsk totalkvote. Som følge av en utvidelse av periodekvoten, ble dette kvantum 19. februar 2002 redusert fra 24.225 tonn til 12.225 tonn. Det ble fisket ca. 996 tonn ved Karmøy m.v. i år.

Fisket av norsk vårgytende sild ved Karmøy m.v. har de siste årene vært som følger:

Tabell 2 Fangst og kvote norsk vårgytende sild for årene 1997 – 2002

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)
1997	4.000	3.260
1998	37.000	6.810
1999	37.000	2.510
2000	36.500	9.786
2001	14.225	1.170
2002	12.225	996

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk pr. 18. november 2002

3 FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2003.

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

ACFM vurderer bestanden til å være innenfor sikre biologiske grenser. Det legges imidlertid til grunn at bestanden har vært høstet noe over den anbefalte "føre-var fiskedødelighetsnivået" på 0,15 og dermed utover fiskedødeligheten på 0,125, som er avtalt mellom de fem kyststatene. Siden 1997 har gytebestanden blitt redusert fra vel 9 millioner tonn til vel 5 millioner tonn i 2002, altså bare litt over "føre-var"-gytebestandsnivået på 5 millioner tonn. En regner med at gytebestanden vil, ved anvendelse av avtalt beskatningsgrad på 0,125, øke til omtrent 6 millioner tonn i perioden 2003-2004. Dette på grunn av rekruttering av årsklassene 1998 og 1999. Rekrutteringsprognosen er imidlertid nedskrevet i forhold til fjorårets rapport fra havforskerne. 1999 årsklassen er svakere enn antatt, og årsklassene 2000 og 2001 er begge svake. Disse svake rekrutteringsutsiktene gjør at en, i et femårsperspektiv, vurderer sannsynligheten for at gytebestanden kommer under "føre-var"- gytebestandsnivået som betydelig (omtrent 50 %).

Basert på tilrådninger fra en felles arbeidsgruppe vedtok de fem kyststatene (Norge, Russland, EU, Færøyane og Island) i 1999 en beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild. Det var enighet om at fiskedødeligheten burde reduseres i forhold til de verdiene ACFM hadde benyttet i sine tilrådninger. En redusert fiskedødelighet vil er et virkemiddel for å begrense muligheten for at gytebestanden kommer under den biologiske forsvarlige grensen, og en reduksjon i fiske vil også kunne medvirke til en stabilisering i uttaket.

ACFM har i sin kvoteanbefaling for 2003 lagt til grunn en fiskedødelighet lik 0,125, noe som gir en maksimal anbefalt TAC på 710.000 tonn. Tilsvarende anbefaling for 2002 var 850.000 tonn. Vi vil her forutsette en TAC for 2003 på 710.000 tonn.

3.2 TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2003

Det ble ingen enighet mellom kysstatene om fordelingen av norsk vårgytende sild under de internasjonale sildeforhandlingene som ble gjennomført i Russland den 14.-17. oktober. En legger derfor i det videre arbeidet med reguleringsforslaget for 2003 til grunn en midlertidig norsk totalkvote som utgjør samme andel av TAC som i 2002, dvs. 57 %. Beregnet foreløpig norsk kvote blir dermed 404.700 tonn. En vil likevel presisere at Norge sitt krav i de internasjonale forhandlingene er 70 % av TAC. Dette vil gi en norsk kvote på 497.000 tonn i 2003. Når en, på tross av dette, legger til grunn den samme andel av TAC som i 2002 i de videre regneeksemplene, er det pga. at man kan risikere å stå uten noen kvoteavtale på slutten av 2002. Fartøyene må likevel bli tildelt en kvote for 2003, og det er bedre å oppjustere kvoten dersom Norge får gjennomslag for sitt krav enn å nedjustere den i løpet av året. En vil i denne sammenheng bemerke at det er den prosentvise fordelingen mellom og innad i gruppene og overreguleringen av disse som er det viktige for Reguleringsrådet å diskutere og ta stilling til.

3.3 DELTAKELSESBEGRÆNSNING (INNSATSREGULERING)

3.3.1 Ringnotgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2003 som i 2002, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

3.3.2 Trålgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2003 som i 2002, dvs. at fartøy må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

3.3.3 Kystfartøygruppen.

I kystfartøygruppen deltar godkjente fartøy under 27,5 meter største lengde som fisker med not, snurrevad eller garn. Eier av fartøy som nytter not og eier av fartøy som nytter snurrevad må dessuten ha fisket og levert norsk vårgytende sild i perioden 1998 til 24. september 2001. Dessuten kan eier av fartøy som fisket med landnot og leverte fangst i perioden 1990 til 1997 etter søknad delta med landnot og eier av fartøy som med eget fartøy låssatte eller fisket med landnot og leverte norsk vårgytende sild i det særskilte fisket fra 9. november 2001 til 20. november 2001 delta i kystfisket etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot eller snurrevad.

I tillegg deltar to eldre fartøy med dispensasjon fra lengdegrensen. Deltakelsen på 1990- og 2000-tallet har variert fra 326 til 700 fartøy. Etter at deltakelsen i kystfartøygruppen ble lukket er det i skrivende stund inne 540 fartøy som har rett til å delta i gruppen. Av disse er det 364 som faktisk har deltatt i 2002.

3.4 FANGSTBEGRÆNSNING (UTTAKSREGULERING).

Foreløpig norsk totalkvote er som nevnt beregnet til 404.700 tonn.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 anbefalt at totalkvoten for norsk vårgytende sild fordeles mellom de ulike fartøygrupper med følgende nøkkel:

Ved en norsk totalkvote på 250.000 tonn og høyere utvikles gruppene prosentandeler lineært til ved en totalkvote på inntil 500.000 tonn, og fordeles med 39% til kystgruppen, 51% til ringnotgruppen og 10% til trålgruppen.

Norges Fiskarlags Landsmøte anbefaler videre at kystflåten blir delt inn i fire kvotegrupper. Anbefalingen er illustrert i tabell 3 nedenfor.

Tabell 3 Fiskarlagets forslag til kvotefordeling mellom ulike fartøygrupper og mellom ulike lengdegrupper i kystfisket ved norsk totalkvote mellom 250.000-500.000 tonn norsk vårgytende sild, og denne nøkkelen anvendt på en foreløpig norsk totalkvote på 404.700 tonn.

Fartøygrupper	Kvoter – gruppevis fordeling			
	Tonn	Prosent	Tonn	Prosent
Ringnot	206 397	51,0		
Trål	40 470	10,0		
Kyst	157 833	39,0		
	Under 10,00 m.		3 157	2,0
	10,00 - 14,99 m		22 886	14,5
	15,00 - 20,99 m		38 669	24,5
	21,00 - 27,99 m		93 121	59,0
Totalt	404 700	100,0	157 833	100,0

Fiskeridirektøren foreslår at en i 2003 fordeler norsk totalkvote av norsk vårgytende sild på fartøygrupper i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

3.4.1. Kystfartøygruppen.

Som nevnt under punkt 3.4 er det foreslått at kystfartøygruppen får en foreløpig kvote på 157.833 tonn i 2003. Når det gjelder den delen av Norges Fiskarlag sitt forslag om fordeling av kystgruppens kvote har vi et alternativt forslag.

Fartøy i denne gruppen har tidligere vært maksimalkvoteregulert, i henhold til en fastsatt kvotestige. Størrelsen på kvoteenheten har således dannet utgangspunktet for maksimalkvotens størrelse innenfor de enkelte intervaller i kvotestigen.

Inndelingen i Norges Fiskarlag sitt forslag innebærer at man kan ha ulike reguleringssituasjoner innenfor de ulike gruppene. Dette kan medføre at mens en gruppe fartøy er stoppet i sitt fiske, kan en annen gruppe fortsette. En slik inndeling vil også innebære at en må gå bort fra å få til en jevn kvoteovergang på fartøynivå når en beveger seg fra en lengdegruppe til neste. Overgangen fra en gruppe til neste vil tvert imot måtte bli slik at det største fartøyet i en gruppe vil få en betydelig større kvote enn det minste fartøyet i gruppen over. Dette skyldes bl.a at det vil være hensiktsmessig med en stor grad av overregulering for fartøyene i de to minste gruppene mens liten eller ingen grad av overregulering vil være nødvendig for de to største lengdegruppene.

3.4.1.1 Kvoteenhetens størrelse.

Følgende forhold er viktig ved fastsettelse av kvoteenhetens størrelse:

- Kystfartøygruppen skal få mulighet til å fiske sin gruppekvote, dvs overreguleringen må være tilstrekkelig
- Fartøyene i gruppen skal i størst mulig grad få muligheten for å utnytte sin forskriftsfestede fangstrettighet, dvs at overreguleringen ikke må settes så høyt at mindre effektive fartøy og fiskere som ønsker å fiske sent på året blir skadelidende.
- Av hensyn til konsumindustrien som kjøper sild, bør fisket strekkes ut lengst mulig mot slutten av året.
- Det må kunne forventes at de større fartøyene vil ta sine maksimalkvoter i større grad enn de mindre fartøyene. Dette må få konsekvens for overreguleringsgraden.

Nødvendigheten av å innføre et konsumpåbud og stopp i fisket vil være avhengig av kvoteenhetens størrelse. Også i høst har det vært en god del problemer i forbindelse med avviklingen av kystgruppens fiske. Det oppstår "flaskehals" ved levering med den konsekvens at fangster må gå til oppmaling p.g.a. kvalitetsforringelse. Dette problemet skyldes blant annet situasjonen på mottakssida, men også kapasiteten i fangstleddet er en viktig del av forklaringen. På denne bakgrunn er det Fiskeridirektørens oppfatning at utviklingen mot lavere overregulering også i 2003 vil være formålstjenlig i avviklingen av kystgruppens fiske. Kvoteenheten kan eksempelvis reduseres til 45 tonn i 2003 mot 55 tonn i 2002. Siden kystfartøygruppens foreløpige kvote i 2003 vil være redusert i forhold til 2002, samtidig som en ønsker å unngå en tidlig stopp i fisket, bør de individuelle kvotene være lavere enn fastsatt for 2002. Selv med noe lavere kvoteenhet vil forventet overregulering i gruppen være stor. I 2002 ble maksimalkvotene fastsatt etter skala som oppgitt i tabell 4.

3.4.1.2 Gruppe II

Fiskeridepartementet har i brev av 29. oktober bedt Fiskeridirektoratet vurdere en gruppe II i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at dersom en skal innføre en gruppe II i dette fiske, bør det gjøres etter samme modell som det en allerede har innført for kystfartøygruppens fiske etter makrell og fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap. Videre må det være en forutsetning at det avsettes et kvantum til en gruppe II, og at et slikt kvantum må belastes kystfartøygruppens totale kvote.

I vurderingen av om det bør innføres en gruppe II i dette fisket er det imidlertid flere faktorer som spiller inn.

I forbindelse med innføringen av deltakerbegrensningen i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2002, ble det lagt til grunn en svært liberal modell. Aktivitetskravet var knyttet til 4 sesonger og det var ikke satt krav om minste kvantum for å delta. Forholdet kan således ikke sammenlignes med for eksempel deltakerreguleringen for makrellfartøy under 13 meter, hvor det var satt et minstekvantum på 5 tonn levert makrell for å kunne delta. I tillegg ble det i sildefisket innført en liberal dispensasjonsordning som gav en rekke fiskere adgang til å delta.

Fiskeridirektøren vil videre bemerke at lukkingen av norsk vårgytende sild ikke omfattet garngruppen. En tanke bak dette var at fiske med garn skulle fungere som et åpnet fiske,- et alternativ til den lukkede gruppen.

Videre har Fiskeridepartementet den 31. oktober 2002 etablert en egen landnotgruppe i sildefiske, som tar inn en rekke av "gruppe II kandidatene".

Det er også et spørsmål knyttet til hensiktsmessigheten ved å etablere en gruppe der deltakerne må investere i kostbare notredskaper for å kunne delta i det som må bli et begrenset fiske.

Med bakgrunn i ovennevnte er det derfor Fiskeridirektørens oppfatning at det ikke bør etableres en ny gruppe II i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild, og ber om Reguleringsrådets synspunkt til dette.

3.4.1.3. Reguleringsmodell

Tabell 4 viser kvoteenheten, kvotestigen og tilhørende maksimalkvoter i 2002.

Tabell 4 Kvotestige og maksimalkvoter for 2002. Kvoteenhet:55 tonn.

Fartøylengde:	Kvotestige:	Maksimalkvote (tonn)
0,00 – 6,9	1,0	55,0
7,00 – 7,9	1,5	82,5
8,00 – 8,9	2,0	110,0
9,00 – 9,9	3,0	165,0
10,00 – 10,9	3,5	192,5
11,00 – 11,9	4,0	220,0
12,00 – 12,9	4,5	247,5
13,00 – 13,9	5,0	275,0
14,00 – 14,9	6,0	330,0
15,00 – 15,9	7,0	385,0
16,00 – 16,9	8,0	440,0
17,00 – 17,9	9,0	495,0
18,00 – 18,9	10,0	550,0
19,00 – 19,9	11,0	605,0
20,00 – 20,9	12,0	660,0
21,00 – 21,9	13,5	742,5
22,00 – 22,9	15,0	825,0
23,00 – 23,9	16,5	907,5
24,00 – 24,9	18,0	990,0
25,00 – 25,9	19,5	1072,5
26,00 og over	21,0	1155,0

En inndeling av kystfartøygruppens kvote i 4 lengdegruppekvoter vil være mer krevende administrativt enn det reguleringsopplegget vi har hatt så langt. Inndelingen innebærer at man kan ha ulike reguleringssituasjoner innenfor de ulike gruppene. Dette kan medføre at mens en gruppe fartøy er stoppet i sitt fiske, kan en annen gruppe fortsette. En slik inndeling vil også innebære at en må gå bort fra å få til en jevn kvoteovergang på fartøynivå når en beveger seg fra en lengdegruppe til neste. En konsekvens kan også være at et mindre fartøy oppnår en

maksimalkvote som er høyere enn det et større fartøy får, blant annet på grunn av ulik overregulering innad i hver reguleringsgruppe.

Modell 1 er basert på inndeling etter Landsmøtevedtakets fordeling på fire lengdegrupper, med dagens kvotestige med meterintervall innenfor hver lengdegruppe, og med en overreguleringsgrad tilpasset behovet for overreguleringer i den enkelte lengdegruppe.

Modell 2 er som modell 1 med flate maksimalkvoter i hver av de fire lengdegruppene.

Modell 3 er bygget på årets kvotestige, med samme overreguleringsgrad som ved årets regulering, det vil si en kvoteenhet på 45 tonn (55 tonn i 2002).

Dette vil gi følgende alternative individuelle kvoter:

Tabell 5 Ulike alternative modeller for neste års regulering

		Modell 1 Kvotestige			Modell 2 Flate maksimalkvoter		Modell 3 Eksisterende regulering (kvotestige)
Lengde Grupper	Fartøy lengde	Kvote faktor	Maksimal kvote (tonn)	Over- regulering (%)	Maksimal- kvote (tonn)	Over- regulering (%)	Maksimalkvote (tonn)
I	0 – 6,9	1,00	200	670	486	670	45
	7 – 7,9	1,50	300				67,5
	8 – 8,9	2,00	400				90
	9 – 9,9	3,00	600				135
II	10 – 10,9	1,00	280	233	370	233	157,5
	11 – 11,9	1,14	319				180
	12 – 12,9	1,29	361				202,5
	13 – 13,9	1,43	400				225
	14 – 14,9	1,71	479				270
III	15 – 15,9	1,00	320	41	446	41	315
	16 – 16,9	1,14	365				360
	17 – 17,9	1,29	413				405
	18 – 18,9	1,43	458				450
	19 – 19,9	1,57	502				495
	20 – 20,9	1,71	547				540
IV	21 – 21,9	1,00	387	0	480	0	607,5
	22 – 22,9	1,11	430				675
	23 – 23,9	1,22	472				742,5
	24 – 24,9	1,33	515				810
	25 – 25,9	1,44	557				877,5
	26 – 26,9	1,56	603,72				945
	27 – 27,5	1,56	603,72				945
Total overregulering				57,25%		57,25%	57,25 %

I 2002 ble kvoteenheten satt til 55 tonn, noe som i utgangspunktet ga en overregulering på ca. 58,22 % dersom man legger til grunn antall fartøy som har adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002. Total overregulering i modell 1, modell 2 og modell 3 er til sammenligning alle 57,25 %. Utgangspunktet for de tre modellene er den tradisjonelle stigen, antall fartøy med adgang til å delta og en kvoteenhet på 45 tonn (mot 55 tonn i 2002). Fartøyene er blitt plassert i lengdegrupper etter hjemmelslengde. Overreguleringen er altså beregnet med bakgrunn i antall fartøy som har adgang til å delta i 2002 og lengdegruppekvotene for 2003. Overreguleringsgraden er således ikke sammenlignbar med tidligere år, da en tidligere ikke kunne legge til grunn antall fartøy med adgang til å delta. En overregulering på 57,25 % som er angitt dersom man legger til grunn antall fartøy som har rett til å delta tilsvarer en overregulering på 22,8 % dersom man legger faktisk deltakelse pr. 1 november 2002 til grunn for 2003-

reguleringen. Den lavere overreguleringsgraden skyldes at færre fartøy har deltatt hittil i 2002 enn de som har adgang til å delta. Dersom overreguleringen beregnes på grunnlag av reell deltakelse i 2002 vil minste kvote i hver lengdegruppe i "Finnmarkmodellen" måtte justeres for å få en samlet overregulering på 22,8 %.

I det videre er modellene i tabell 5 diskutert. I diskusjonen av modell 1 har vi sammenlignet den foreslåtte kvoten for de ulike lengdegruppene i 2003 med størrelsen på kvoten i 2000 og fisket i 2000. Grunnen til at vi har sammenlignet med 2000 og ikke 2001, er at 2001 var et spesielt år, der flere deltok i fisket enn vanlig.

Modell 1 – Kvotestige

Denne modellen er hovedsakelig basert på kvotestigen for 2002 og reguleringen innenfor fire lengdegruppekvoter.

- **I:** Lengdegruppe 0–9,99 m

I 2000 fisket denne gruppen ca. 1.300 tonn. Gruppen fikk utdelt 4.520 tonn. Fartøy som deltok i kystgruppens fiske ble stoppet 8. desember 2000. Denne gruppen skal i 2003 fiske omtrent 2,5 ganger så mye som de fisket i 2000 (3.157 tonn). Dette innebærer i realiteten et fritt fiske for denne gruppen.

- **II:** Lengdegruppe 10–14,99 m

I 2000 fisket denne gruppen 16.500 tonn. Gruppen fikk utdelt 28.760 tonn. I 2003 vil lengdegruppekvoten være ca. 22.886 tonn.

- **III:** Lengdegruppe 15–20,99 m

Denne gruppen fisket totalt ca. 35.500 tonn i 2000. Gruppen fikk utdelt 56.880 tonn. 22 av 67 fartøy fisket maksimalkvoten sin. I 2003 vil denne gruppen få en lengdegruppekvote på 38.669 tonn.

- **IV:** Lengdegruppe 21-27,5 m

Denne gruppen inneholder svært mange fangsteffektive fartøy. 94 av 161 fartøy fisket maksimalkvoten sin i 2000, og gruppen fisket ca. 188.400 tonn. I 2003 vil denne fartøygruppen få en lengdegruppekvote på ca. 93.121 tonn. Derfor bør man være svært forsiktig med å overregulere denne gruppen.

Som det fremgår av tabellen er kvotene pr. fartøy jevnt økende med fartøylengde innenfor hver lengdegruppekvote, men ikke mellom gruppene. Det minste fartøyet i en lengdegruppe får en mindre kvote enn det største fartøyet i lengdegruppen under. Dette vil nok de berørte kunne oppfatte som urimelig, men det er en nødvendig konsekvens av størrelsen på de fire lengdegruppekvotene når en samtidig skal oppnå en fornuftig grad av overregulering innen de ulike lengdegrupper.

Modell 2 – Flate maksimalkvoter

Her er det vist eksempel på en flat maksimalkvote innenfor hver av de fire lengdegruppene. Overreguleringen er basert på lengdegruppekvotene for 2003, antall fartøy som har rett til å delta i 2002, samt en overregulering som i modell 1.

Modell 3 – Eksisterende regulering (kvotestige)

Denne modellen bygger på eksisterende reguleringsopplegg, uavhengig av eventuelle lengdegruppekvoter. I 2002 ble kvoteenheten bestemt å være 55 tonn, med en overreguleringsgrad på 58,28 %. (Dette tilsvarer en overreguleringsgrad på 11 % dersom man beregner overreguleringen ut fra antall fartøy som faktisk fisket i 2000.)

Konklusjon:

Fiskeridirektøren legger til grunn at næringen ønsker differensierte kvoter innenfor kystfartøygruppen. Dersom en bruker modell 1 vil det minste fartøyet i en lengdegruppe få en mindre kvote enn det største fartøyet i lengdegruppen under. Tilsvarende vil en i modell 2 få maksimalkvoter som er høyere for de mindre fartøyene.

Ressursfordelingsutvalget og Norges Fiskarlag har etter Fiskeridirektørens oppfatning gjort et godt arbeid når det gjelder å foreslå kvotefordeling mellom de forskjellige fartøygruppene. En mener likevel at det kan være grunn til å se nærmere på fordelingen av lengdegruppekvotene i kystfartøygruppen. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en avventer resultatet av en slik gjennomgang før en på dette punkt eventuelt fastsetter en modell i henhold til Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

Med bakgrunn i ovennevnte vil derfor Fiskeridirektøren foreslå at en for 2003 legger til grunn en fordelingsmodell tilsvarende som i 2002, med en samlet overregulering på ca. 60 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med differensierte maksimalkvoter etter samme stige som i 2002 (modell 3).

Fiskeridirektøren foreslår at kvoteenheten fastsettes med bakgrunn i en overregulering på ca. 60 %. Det gir en kvoteenhet på 45 tonn ut fra en foreløpig gruppekvote for kystflåten på 157.833 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å endre kvoteenhetsstørrelsen. Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket, selv om kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

3.4.1.4 Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse.

Det ble for 2002 innført en "hjemmellengdeordning", der fartøyene får beregnet sin maksimalkvote kvote ut fra fartøyets lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato, mens kvoteavregningen skal skje etter virkelig lengde. En legger til grunn at denne ordningen vil ligge fast.

3.4.1.5 Særskilt turkvotebegrensning for fartøy under 27,50 meter største lengde.

Det vises til drøftelsen av spørsmålet om turkvotebegrensning i sak 21/02 om regulering av fisket sør for 62° N i 2003, pkt. 5.2.8 "Særskilt turkvoteordning for alle kystfartøy i 2003".

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres en generell turkvotebegrensning på 150 tonn losset kvantum i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N, norsk vårgytende sild, makrell, lodde, og brisling. Kvantum over kvote inndras med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 7 og belastes fartøyets eventuelle gjenstående individuelle kvote.

3.4.1.6 Periodisering og konsumkrav.

I 2002 ble et kvantum på 12.000 tonn overført fra Karmøykassen til det ordinære kystfisket i første halvår. Dette innebærer i realiteten at man har en 41/59 periodisering. I 2001 ble det overført 10.000 tonn til det ordinære kystfisket i første halvår fra kvantumet i Karmøykassen. Dette innebærer at man også i 2001 hadde en 41/59 periodisering. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at noe av kvantumet som kan fiskes i Karmøykassen bør legges til det opprinnelige periodiseringskvantumet for første halvår, samtidig som man tar bort kvantumsbegrensningen i Karmøykassen. Dette med bakgrunn i at kvantumet som blir fisket i Karmøykassen er minimalt, samtidig som det har vist seg at 35 % av den norske kvoten blir oppfisket lenge før 30. juni. En slik løsning innebærer også en forenkling av regelverket vi har i dag. For å sikre kontinuitet i leveranser av sild, vil Fiskeridirektøren derfor foreslå å periodisere gruppeknoten slik at 41 % kan fiskes i første halvår.

På grunn av prisforskjellen mellom anvendelse til henholdsvis mel/olje og konsum, og for å skape gode rammebetingelser for konsumindustrien, vil Fiskeridirektøren foreslå at det også i år settes av et kvantum på inntil 100.000 tonn for mulig leveranse til konsum. Når restkvoten for kystgruppen er redusert til 100.000 tonn, kan Fiskeridirektøren iverksette konsumpåbud.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket stoppes dersom 41% av gruppeknoten er tatt i løpet av i første halvår 2003.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn.

Videre kan Fiskeridirektøren endre kvoteenheten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

3.4.2 Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Som nevnt i punkt 3.4 vil ringnotgruppen få en foreløpig kvote på 206.397 tonn i 2003.

I 2002 ble fartøykvotene fordelt etter følgende fordelingsnøkkel:

1.500 hl	+ 40% av konsesjonskapasiteten fra	0	-	4.000 hl
	+ 30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000	-	6.000 hl
	+ 20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000	-	10.000 hl
	+ 10% av konsesjonskapasiteten over			10.000 hl

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2002.

3.4.3 Trålere

Som nevnt i punkt 3.4 vil trålgruppen få en foreløpig kvote på 40.470 tonn i 2003.

Basiskvoten for hvert enkelt fartøy ble beregnet etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0	-	100
	40% av bruttotonnasje fra	101	-	200
	30% av bruttotonnasje fra	201	-	300
	20% av bruttotonnasje fra	301	-	400
	10% av bruttotonnasje fra	401	-	600

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av fartøykvoter i trålgruppen for 2003 som for 2002.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Trålernes basiskvote har i 2002 vært forankret i bruttotonnasjen i henhold til fartøyets målebrev pr. 31. desember 1998. Fiskeridirektoratet forutsetter at dette ligger fast.

3.4.3.1. Refordeling.

For de deltakende trålfartøy vil det være usikkerhet knyttet til hvor mye hvert enkelt fartøy vil fiske av sin kvote. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå tilsvarende refordelingsordning som tidligere år. Refordelingsdatoen er satt til 25. november i 2002. Refordelingsdatoen i 2003 foreslås satt til tidligst mandag 24. november, og gjennomføres slik at refordelingen skjer ved å øke faktoren. Refordelingen foregår etter påmelding, og påmeldingsfristen settes til en uke før eventuell refordelingsdato. Fartøy som ikke er påmeldt innen denne dato kan ikke delta i fisket etter at en eventuell refordeling er gjennomført.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan reforedele fartøykvotene etter 24. november 2003. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes fartøykvoter økes. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 17. november 2003.

3.5 DEN SØRLIGE GRENSEN FOR FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Havforskningsinstituttet foretok høsten 1997 en vurdering av spørsmålet om "Fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61° N", der det ble konkludert med at fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N ikke burde overstige 5% av norsk kvote, og at en burde innføre restriksjoner i bruk av redskap som kunne skade sildeegg som ligger på bunnen.

Spørsmålet ble drøftet i Reguleringsrådets møte i desember 1997, og en har siden regulert fisket sør for 61°N ved at fisket i dette området er blitt forbeholdt kystgruppen innenfor en begrenset kvote tilsvarende 5% av norsk kvote) (24.225 tonn i 2002).

Havforskningsinstituttet har i brev av 10. november 2000 vist til en arbeidsgruppe som har vurdert sildeundersøkelsene i dette område i tidsperioden 1998 - 2000, og arbeidsgruppen har konkludert med at en fortsatt bør ha særskilte beskyttelsestiltak for norsk vårgytende sild som gyter sør for 61° N. Havforskningsinstituttet har derfor anbefalt at de særskilte reguleringsiltakene til vern av bestanden i dette området som ble innført fra 1998, videreføres for en periode på 3 år fra 2001.

Med en norsk kvote på 404.700 tonn for 2003 vil det tilsi at kystfartøygruppen kan fiske inntil 20.235 tonn (5 % av norsk totalkvote) norsk vårgytende sild sør for 61°N i 2002. Dette kvantumet er tidligere blitt avsatt til et fiske i Karmøykassen. Landet kvantum fra Karmøykassen har i de senere år blitt redusert betydelig, og Fiskeridirektøren foreslår derfor å ta bort den særskilte kvantumsbegrensningen på Karmøykassen.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N i 2002 videreføres i 2003, slik det blir forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i statistikkområde IV og i statistikkområde III.

Videre blir det forbud mot fiske hele året i området mellom 62°00' N og 60°30' N fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra 15. februar til og med 30. april blir det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudene som nevnt ovenfor foreslår en videre at det i perioden fra 1. januar til og med 30. april 2003 likevel skal være tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensynet til forbudene foreslår en videre at det i perioden fra 16. februar til og med 30. april 2003 skal være adgang for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Alle fangster fisket innenfor grunnlinjene i denne perioden skal belastes det enkelte fartøys kvote på norsk vårgytende sild.

Det foreslås at Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve disse bestemmelsene, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

(Se vedlagte kart)

3.5.1 Kontroll.

For å ivareta kontrollhensynet vil Fiskeridirektøren videreføre avgrensningene av fangstområder for norsk vårgytende sild og sild generelt fra 2002. Dette innebærer følgende avgrensninger:

For å redusere faren for feilrapportering foreslår Fiskeridirektøren at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. I statistikkområde IVa, sør for 61°N, er det videre forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62°N og 61°N er det forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

3.6. DAGSTENGNING.

Det har vært registrert liten notsprengeing i forbindelse med dagfiske etter sild i 2002. Med bakgrunn i ovennevnte vil Fiskeridirektøren heller ikke i 2003 foreslå at den tidligere ordningen som en hadde sist i 2000 videreføres, men i stedet foreslå at det i utgangspunktet også i 2003 vil være tillatt å fiske med not om dagen. Dersom det registreres notsprengeing vil en foreslå at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å stoppe alt dagfiske med not. Et forbud mot dagfiske vil da gjelde alle typer nøter, også loddenot og liten sildenot.

Fiskeridirektøren vil foreslå at Fiskeridirektoratet gis fullmakt til å stoppe alt fiske etter norsk vårgytende sild på dagtid for fartøy i ringnotgruppen, dersom hensynet til et forsvarlig fisket krever det.

3.7. SPERRING AV OMRÅDER OG REGULERT INNSEILING

I forbindelse med en eventuell overvintring i fjordene i Nordland fylke kan faren for notsprengeing grunnet store sildestimer/tetthet være overhengende. For å redusere faren for neddreping under avvikling av fisket vil det være nødvendig med nøye kontroll.

I likhet med i 2002 foreslår Fiskeridirektøren at overvintringsområdene i Nordland fylke blir sperret om vinteren og påfølgende høst i 2003.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i deler av overvintringsområdet og forøvrig sette vilkår for utøvelsen av fiske i området, herunder vilkår om inspektør om bord.

3.8. ÅPNINGSTIDER M.V.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 1. januar 2003.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

3.9. GODKJENNINGSORDNINGEN.

Det har også i fisket etter norsk vårgytende sild vært henvendelser til Fiskeridirektoratet om at det skrives sluttsedler på fartøy som ikke er egnet og utstyrt for fiske. I forbindelse med at deltakelsen i fisket nå er lukket, tar Fiskeridirektoratet også i 2003 sikte på å gjennomføre en utvidet kontroll og godkjenningsordning for kystfartøyene. Dette som ledd i arbeidet med å få slettet fartøy i våre registre som ikke er egnet og utstyrt for fisket, men også som en kvalitetssikring av de opplysninger som ligger i våre registre i dag.

I denne sammenheng kan det ikke påregnes løsninger som gir tilbakevirkende kraft i form av inndragning, men eiere av fartøy som viser seg å ha deltatt i strid med regelverket kan påregne å få slettet kvalifiseringsår i henhold til aktivitetskravet. Dette kan i verste fall innebære at en ikke får adgang til å delta i fisket i 2003.

Spørsmålet om godkjenningsordningen er ellers behandlet i deltakerforskriften som har vært ute på høring.

3.10. SAMFISKE.

Det har vært få problemer med avvikling av samfiske i 2002. Også regelen om at man må ha minst 50 % igjen av kvoten for å kunne påbegynne samfiske har blitt håndhevet på en uproblematisk måte.

Det foreslås at bestemmelsene om samfiske videreføres i 2003.

3.11 OVERFØRING AV FANGST.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning for overføring av fangst i 2003 som i 2002. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

3.12 LEIEFARTØY

Det er forbudt å overføre kvote fra et fartøy til et annet.

Det har likevel de tre siste år vært adgang til å dispensere fra forbudet mot å benytte leiefartøy når forlis eller havari medfører vesentlig driftsavbrudd.

Denne dispensasjonsadgangen har vært praktisert strengt, slik at blant annet en rekke søknader om leiefartøy knyttet til motorhavari har blitt avslått.

Spørsmål om leiefartøy er ellers behandlet i deltakerforskriften.

3.13 PARTRÅL

Begrepet partrål har vært definert ganske fritt med basis i at det er snakk om to fartøyer som håndterer et trålredskap. Partråling er beskrevet i diverse fora som at det er to fartøyer som drar en trål hvor hvert fartøy har om bord wire(r) som kun er festet til en side av trålredskaperen. Videre benyttes det ikke tråldører for å holde åpning på trålen, men man bestemmer trålens åpning ved å øke eller minske avstanden mellom fartøyene under tråling. Defineringen av partrål som driftsform i norsk fiskeriforvaltning har ikke vært nærmere presisert i regelverket. I den senere tid har det blitt påvist ved noen anledninger at noen i næringen definerte begrepet partrål etter behov. Det en oppdaget var at det blant annet ble benyttet et fartøy (hjelpesfartøy) til å slepe et annet for å øke drakraften til det fartøyet som dro trålen. Det ble også påvist at et fartøy tilsynelatende bare hang fast i trålwirene til det andre fartøyet uten å fysisk være til hjelp med å dra trålen. I begge forannevnte tilfeller ble metodene som ble brukt definert av de involverte parter som partrål. Som en ytterligere presisering vil Fiskeridirektoratet definere hva som skal ligge til grunn for at to fartøyer skal kunne definere sin fiskeriaktivitet som fiske med partrål. En slik presisering vil kunne være at det kun skal være trålwire(r) om bord i hver båt som kun er festet til en side av trålredskaperen under fiske, samt at det ikke skal benyttes tråldører/ trålbrett.

Bestemmelsen om partåling gjør unntak fra hovedregelen om at hvert fartøy skal fiske og levere sin egen fangst, og er begrunnet blant annet ut fra hensynet til kvalitet og forsvarlig fangsting. Ofte vil utgangspunktet være at to mindre trålfartøyer som hver for seg ikke er i stand til å drive sildefiske med trål, sammen får den nødvendige motorkraft til å kunne utøve et forsvarlig trålfiske. De senere år har fiskeriforvaltningen registrert en del arrangementer hvor partålingen synes å ha andre motiver. Noen mindre fartøyer driver partråling med vesentlig større fartøyer, og i enkelte tilfeller har de større fartøyene oppfisket kvoten sin slik at fangsten som gjøres i helhet går til det mindre fartøyet. Dette er kritisert fra en rekke aktører ettersom det oppleves som om det større fartøyet utelukkende driver et fiske for det mindre fartøyet.

Som en følge av dette ble det den 21. oktober 2002 tatt inn en bestemmelse i forskriften som regulerer fiske etter norsk vårgytende sild, hvor det ble fastsatt at fangst som tas i forbindelse med partråling må deles med minimum 20 % av fangsten per levering til det ene fartøyet.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene, som ble innført i 1999 og senere videreført med presisering i 2002 videreføres også i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at definisjonen av partråling som er nevnt overfor legges til grunn i fisket etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren foreslår at denne bestemmelsen også legges til grunn i 2003, slik at sildefangster deles med minimum 20 % av fangsten per levering til det ene fartøyet.

3.14 BIFANGST.

I mai 2000 ble det avholdt et møte i Fiskeridirektoratet hvor blant annet Norges Fiskarlag, Nordland Fylkesfiskarlag og Sør-Norges Trålarlag var representert, der særlig innblandingsproblematikken i forbindelse med trålernes fiske etter sild i Vestfjorden ble diskutert. Det ble i den sammenheng særlig satt fokus på tauetid og nødvendigheten av å tråle på allerede lokaliserte sildestimer. Til tross for at det er iverksatt en del tiltak for å få redusert innblandingsproblemen, registreres det ennå mange tilfeller med innblanding av sei og torsk i trålgruppens fiske etter sild i Vestfjorden. Innblanding av sei og torsk i dette fisket er forbudt, og

Fiskeridirektøren gav så en orientering om den turbulens som har vært omkring årets deltakerforskrift samt høringsnotatet om deltakerforskrift for 2003. Problemene har særlig vært knyttet til såkalt "knoppskyting". En nærmere undersøkelse viser at problemet i mindre grad skyldes det en kan betegne som "egentlig knoppskyting". At det er kommet relativt mange fartøy inn i fisket synes særlig å ha to hovedforklaringer:

- 1) At kvalifiseringsperioden i løpet av prosessen med å utarbeide forskriften ble utvidet til å gjelde også 2001 (fram til 24. september). I denne perioden fant det sted en utstrakt posisjonering.
- 2) Dispensasjonsadgangen har vært vid.

Omlag 120 fartøyeiere er kommet inn på dispensasjonsadgang. I følge Fiskeridirektoratets tall kan det være ca 26 deltakeradganger som kan skyldes egentlig "knoppskyting". Fiskeridirektøren forklarte at knoppskyting ikke er noe nytt og at dette har vært et problem i forbindelse med alle fiskerier som er blitt lukket. Dette er også en nødvendig følge av vide dispensasjonshjemler som gir forvaltningen rom for å treffe beslutninger om hvem som skal delta etter en skjønsmessig totalvurdering. Denne saken har været en alvorlig lærepeng i så måte, og Fiskeridirektøren ønsker i utgangspunktet ikke så vide hjemler lagt til seg. Deltakeradgang i fiske er blitt "penger", og vi har fått et helt nytt klima der enhver dispensasjonsadgang blir forsøkt utvidet og utnyttet. Fiskeridirektøren mente videre at det kunne være grunn til å se nærmere på de som har fått deltakeradgang men som ennå ikke har skaffet seg fartøy til å delta i fisket med. Slik situasjonen har utviklet seg kan det kanskje være grunn til å sette en grense i forhold til de som ikke har skaffet seg driftsmiddel. Fiskeridirektøren inviterte Reguleringsrådet til å drøfte dette.

Jan Birger Jørgensen i Norges Fiskarlag sa at de har kjempet med denne saken siden deltakerreguleringen ble innført. Norges Fiskarlag har alltid vært i mot deltakerforskriftens valg av subjekt ("eier av fartøy"), og han mente at Fiskeridirektøren burde innse at en skulle valgt fartøy som subjekt også ved denne lukkingen. Han la til grunn at situasjonen var ute av kontroll og at hele lukkingsprosessen har feilet. Han stilte også spørsmål ved at en har valgt ulike tilnærminger til lukkingen av de ulike fiskerier og de ulike gruppene innenfor samme fiskeri (f.eks makrell). Norges Fiskarlag ønsket å sende et sterkt signal om at vi må komme oss over på et fartøybasert regime. Konsekvensen av det en har i dag er at det fortsatt kan være rom for stadig nye deltakere, sa Jørgensen.

Fiskeridirektøren gjentok at han så for seg at en nå lot de prinsipielle synspunktene på dette ligge, og at en heller måtte innta en holdning om at døren nå burde lukkes siden situasjonen engang var som det var. Fiskeridirektøren utfordret Norges Fiskarlag til å formidle samme synspunkt til Fiskeridepartementet, og Jan Birger Jørgensen bekreftet at Norges Fiskarlag delte dette synet.

Sametinget gikk av prinsipielle grunner imot et fartøy basert regime og vil reservere seg mot dette.

Kirsti Henriksen kunne ellers opplyse Fiskeridepartementet hadde fått mye kritikk for at fristen som ble satt for å sende inn dispensasjonssøknader var satt så tidlig som til 1. mars. Departementet vurderte å sette denne fristen noe senere i 2003.

Hallgeir Helland fra FHL orienterte om FHL's generelle betraktninger vedrørende norsk vårgytende sild, makrell og nordsjøisild. Mottakene har de siste årene hatt utfordringer med kystfartøyene. Kjøperne opplever det som lite rasjonelt å ta imot fangst fra så mange små fartøy.

FHL var derfor bekymret for den økningen i antall mindre fartøy og den belastning dette legger på kjøpersiden. Han mente at dette kunne føre til en situasjon med lave kvoter pr. fartøy og ulønnsom mottakssituasjon for kjøper. Til slutt vil alle tape på en slik utvikling. FHL kan derfor ikke støtte en ytterligere økning i kystfartøygruppen. Dette er også problematisk dersom en gir etter for å tillate russiske kjøpefartøy, noe som kan føre til ytterligere dumping av prisnivået.

Thor Wold sa at FHL måtte være klar over at ikke alle fartøy var like godt rigget til sildefiske. Dersom landindustrien ikke var mer imøtekommende mot kystgruppen vil presset i retning av å åpne for salg til russiske klondykkere bare øke mente han.

FHL hadde full respekt for det Wold gav uttrykk for, men sa at dette til syvende og sist handlet om økonomi for begge parter. Det verste som kan inntreffe både for industri og fiskere er sammenfall av dårlig marked og klondykkere. En må derfor samarbeide om å finne løsninger som begge parter kan være tjent med.

BESTANDSSITUASJONEN

Sametingets representant ønsket en rask gjennomgang av bestandsutviklingen, og Toresen fra Havforskningsinstituttet kunne fortelle at bestanden var i god befatning. Hvis miljøforholdene hadde slått til kunne rekrutteringen vært formidabel. Siste gode årsklasse var 1992/93 årsklassen. Han viste ellers til at vi har gått fra en gytebestand på 10 mill tonn til i dag 5-6 mill tonn. Dersom vi nå skulle få en god årsklasse, ville ikke den gi uttelling før om 5 år. Vi har kunnskap som tilsier at bestanden kan bryte sammen dersom gytebestanden kommer ned mot 2,5 millioner tonn. Det vil da være dårlige sjanser for god rekruttering.

SPØRSMÅLET OM INNFØRING AV EN GRUPPE II

Det ble ingen stor debatt om innføring av en egen gruppe II i kystfartøygruppen.

Jakob Jakobsen viste til at Fiskarlaget har drøftet dette og at de var kommet til at de ikke vil støtte et forslag om en gruppe II.

Også FHL støttet Fiskeridirektøren syn om at det ikke bør innføres en gruppe II i dette fisket. FHL begrunnet dette med at de ikke ønsket vekst i gruppen.

FORDELING AV KVOTEN

Fiskeridirektøren foreslo at en i 2003 fordeler totalkvote av norks vårgytende sild på fartøygrupper i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

Reguleringsrådet sluttet seg til forslaget til Fiskeridirektørens forslag med unntak av stemmen for Sametinget. Sametinget foreslo et alternativt opplegg med følgende fordeling: Ringnotgruppen 50 %, Kystgruppen 40 %, Trålgruppen 10 %.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med differensierte maksimalkvoter etter samme stige som i 2002, og at kvoteenheten fastsettes med bakgrunn i en overregulering på ca 60 %. Det gir en kvoteenhet på 45 tonn ut fra en foreløpig gruppekvote for kystflåten på 157,833 tonn.

Videre foreslo Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag skal kunne fortsette garnfisket, selv om kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Jakob Jakobsen fra Norges Fiskarlag støtte forslaget, men Thor Wold uttrykte skuffelse over at det ikke lot seg gjøre å innføre Finnmarksmodellen i dette fiske. Norges Fiskarlag ville på bakgrunn av situasjonen presse ned overreguleringsgraden og foreslo en overreguleringsgrad på 35 %.

Fiskeridirektøren syntes innspillet fra Norges Fiskarlag var gledelig, og foreslo å runde dette av til 40 % noe som et enstemmig Reguleringsråd sluttet seg til.

TURKVOTEREGULERING PÅ 150 TONN FOR FARTØY I KYSTFARTØYGRUPPEN

Fiskeridirektøren viste til side 10 i saksforelegget til sak om Nordsjøsil. Fiskeridirektørens forslag var at det innføres en generell turkvotebegrensning på 150 tonn losset kvantum i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62 N, norsk vårgytende sild, makrell, lodde og brisling. Kvantum over kvote inndras med hjemmel i saltvannsfiskekollen § 7 og belastes fartøyets eventuelle gjenstående individuelle kvote.

Han viste til at en kunne differensiere dette ut fra ulike omregningsregler i de forskjellige fiskeriene samt at det kunne differensieres avhengig av om fangsten skulle til industri eller konsum. Når en foreslår 150 tonn turkvote uten å knytte dette opp mot et bestemt fiskeslag så skyldes dette at en ønsker å ha en enkel regel om dette. Et alternativ kan selvsagt være å benytte omregningsfaktoren for lodde som utgangspunkt for beregningen.

Et samlet Reguleringsråd sluttet seg til forslaget fra Fiskeridirektøren om en turkvote på 150 tonn i kystfartøygruppen.

PERIODISERING

Fiskeridirektøren foreslo at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket stoppes dersom 41 % av gruppeknoten er tatt i løpet av første halvår 2003. Han presiserte at han ønsket ett tall, og at han ikke ønsket at det skulle avsettes et kvantum i Karmøykassen.

Norges Fiskarlag gikk inn for 41 %, samt en avsetning av et kvantum i Karmøykassen. En slik avsetning er i følge Norges Fiskarlag nødvendig fordi dette dreier seg om ulike fartøygrupper.

Fiskeridirektøren presiserte at hensynet bak innføringen av Karmøykassen var biologisk begrunnet, og at erfaringen har vist at denne ordningen ikke lenger er nødvendig. Karmøykassen kan ikke brukes som begrunnelse for å beskytte låssettere i Rogaland.

Hallgeir Helland viste til at dette ikke var en lett for FHL. Den sørlige del av næringen støtter Fiskeridirektøren. Den nordlige del ønsker helt andre løsninger. FHL foreslo derfor at fordelingen settes til 35 % men at Fiskeridirektøren kan justere dette etter konferering med Norges Fiskarlag og FHL.

Ola Olsen foreslo i tillegg at 600 – 800 tonn måtte avsettes til fiske til agn, og at det i denne forbindelse kunne gis adgang til å dispensere fra periodiseringsreglene. Det var videre et poeng

for Norges Fiskerlag at at fiske til låssetting måtte kunne fortsette etter at en eventuell periodekvote var tatt. Et slik fortsatt fiske måtte da bare omfatte fartøy som ikke hadde direktehåvet.

Fiskeridirektøren kunne konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om en periodisering på 41 % første halvår, og med en mulighet for fortsatt fiske for låssettere og for fiske til agn.

LEIEFARTØY

Ola Olsen mente at det måtte åpnes opp for å kunne benytte leiefartøy også i havfiskeflåten.

Truls Konow fra Fiskeridirektoratet viste til at leiefartøyordningen var ment å avhjelpe en uheldig situasjon. Fiskeridirektoratet har grunn til å tro at noen søknader er økonomisk betinget, uten at det foreligger et reelt havari. I forbindelse med søknader mottar Fiskeridirektoratet dokumentasjon fra verksteder etc, men en må erkjenne at Fiskeridirektoratet ikke har kapasitet til å verifisere disse opplysningene. Han kunne ellers opplyse at det var 61 søknader om leiefartøy i 2002, hvorav 28 var innvilget. 7 søknader var innvilget i fisket etter norsk vårgytende sild.

Ola Olsen mente at det var uheldig at en hadde ulike regimer, ett for havfiskeflåten og et for kystgruppen. Risikoen for tap i havfiskeflåten er betydelig dersom en mister muligheten til å ta kvoten på grunn av havari. Han la imidlertid til grunn at leiefartøyordningen fortsatt skulle praktiseres strengt.

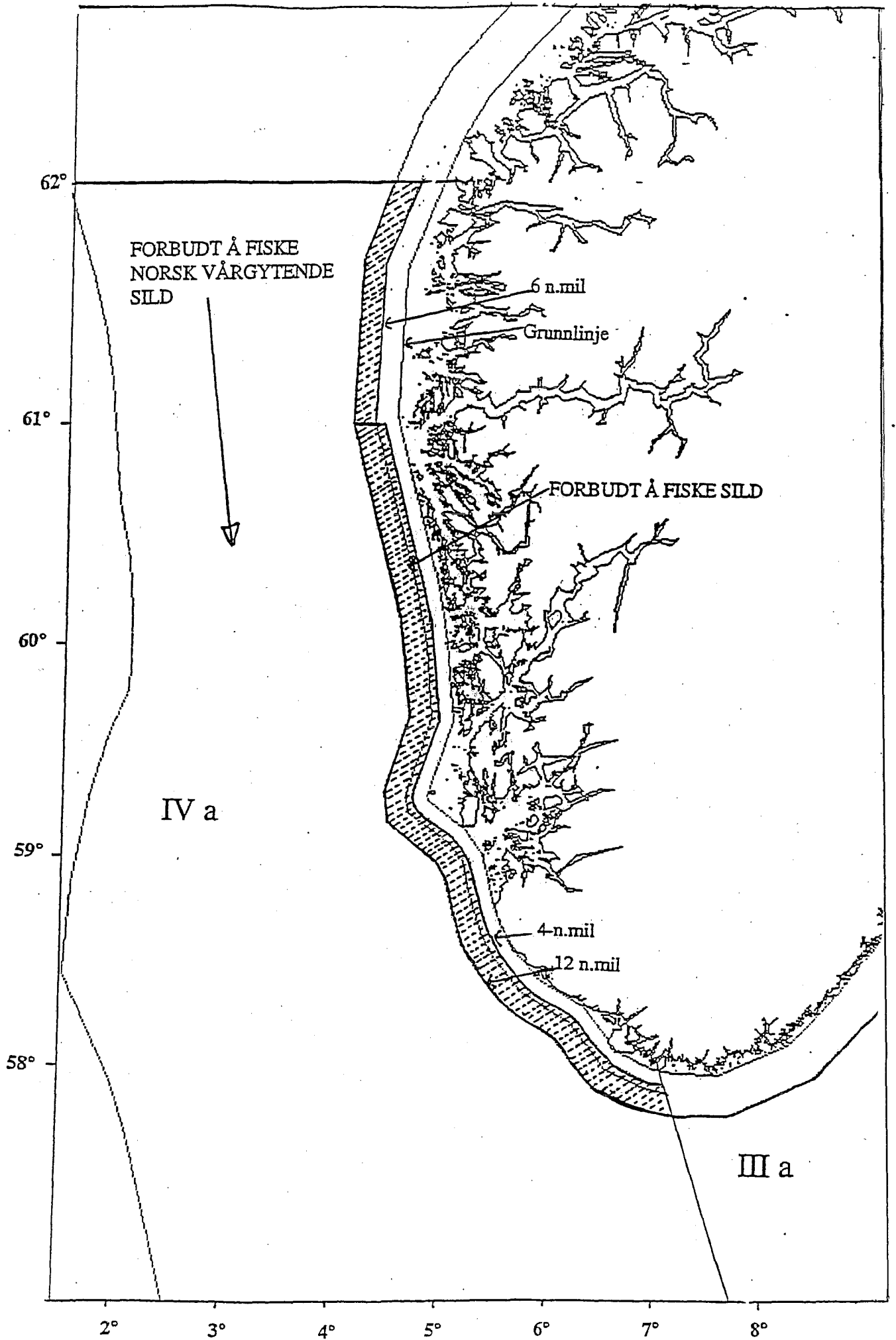
Kirsti Henriksen viste til at Fiskeridepartementet hadde en grundig gjennomgang av leiefartøyordningen for 2-3 år siden. Den ble da utvidet til å gjelde samtlige deltakerregulerte fiskerier på bakgrunn av at det for disse fartøyene var uforholdsmessig dyrt å forsikre seg mot driftsavbrudd. Hun viste videre til brev fra Norges Fiskerlag hvor det bes om streng praktisering. Departementet arbeider også med henvendelsen fra Ola Olsen vedrørende havfiskeflåten.

Fiskeridirektøren mente at de som har utnyttet leiefartøyordningen har brakt hele ordningen i miskreditt, og han så det derfor som en fordel å bli kvitt hele leiefartøyordningen.

Jan Birger Jørgensen kunne opplyse at saken var vært problematisk for Norges Fiskerlag. Søkere som aldri skulle fått tillatelse til å benytte leiefartøy har fått innvilget sine søknader. Dette må en bli kvitt. Utgangspunktet var at ordningen ble innført i torsk. Her hadde den et lite omfang. Det er nødvendig med en evaluering av ordningen. Norges Fiskerlag var likevel ikke forberedt på å tilrå at ordningen avskaffes for 2003. En fikk heller komme tilbake til dette spørsmålet i 2003.

Åge Remøy presiserte for egen del at han var enig i at ordningen bør avskaffes. At det er ulike ordningen for kystgruppen og havfiskeflåten er i seg selv et problem. Mulighetene for misbruk er store i begge grupper. Han støttet derfor Fiskeridirektoratet i at ordningen burde avskaffes.

Fiskeridirektøren konkluderte med at det var enighet i Reguleringsrådet om at ordningen hadde utartet seg, og at Fiskeridirektoratet i 2003 skulle komme tilbake med en grundig redegjørelse og gjennomgang av hele leiefartøyordningen.

3.1.7 Norwegian spring-spawning herring

State of stock/exploitation: The stock is inside safe biological limits. The stock is harvested at or slightly below $F_{pa} = 0.15$. The recruitment of the very strong 1992 year class led to an increase in SSB in 1997 to approximately 9 million t, but SSB has since declined to just over 5 million t in 2001. The incoming year classes 1998 and 1999 are estimated to be strong.

Management objectives: EU, Faroe Islands, Iceland, Norway, and Russia agreed to implement a long-term management plan. This plan consists of the following elements:

1. Every effort shall be made to maintain a level of Spawning Stock Biomass (SSB) greater than the critical level (B_{lim}) of 2 500 000 t.
2. For the year 2001 and subsequent years, the Parties agreed to restrict their fishing on the basis of a TAC consistent with a fishing mortality rate of less than 0.125 for appropriate age

groups as defined by ICES, unless future scientific advice requires modification of this fishing mortality rate.

3. Should the SSB fall below a reference point of 5 000 000 t (B_{pa}), the fishing mortality rate, referred under paragraph 2, shall be adapted in the light of scientific estimates of the conditions to ensure a safe and rapid recovery of the SSB to a level in excess of 5 000 000 t. The basis for such an adaptation should be at least a linear reduction in the fishing mortality rate from 0.125 at B_{pa} (5 000 000 t) to 0.05 B_{lim} (2 500 000 t).
4. The Parties shall, as appropriate, review and revise these management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES.

ICES considers that the objectives of this agreement are consistent with the precautionary approach.

Precautionary Approach reference points (established in 1998):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 2.5 million t	B_{pa} be set at 5.0 million t.
F_{lim} not considered relevant for this stock	F_{pa} be set at $F = 0.15$

Technical basis:

B_{lim} : MBAL	B_{pa} : $B_{pa} = B_{lim} * \exp(0.4 * 1.645)$ (ICES Study Group 1998)
F_{lim} :	F_{pa} : ICES Study Group 1998

Advice on management: ICES advises that this fishery should be managed according to the agreed management plan, corresponding to a catch of 710 000 t in 2003.

Rebuilding plan: Incorporated to the agreed long-term management strategy.

Catch forecast for 2003:

Basis: TAC constraint; Landings (2002) = 850; $F_w(2002) = 0.17$; SSB(2002)=5300; SSB (2003) = 5800.

$F_w(2003)$	Multiplier	Catch (2003)	Landings (2003)	SSB (2004)
0.103	0.69 * $F_w(2001)$	600	600	5965
0.113	0.75 * $F_w(2001)$	650	650	5913
0.124	0.83 * $F_w(2001)$	710	710	5850
0.131	0.87 * $F_w(2001)$	750	750	5807
0.14	0.93 * $F_w(2001)$	800	800	5755
0.15	$F_{pa}=1.0$ * $F_w(2001)$	850	850	5703

Weights in '000 t.

For 2002 landings of 850 000 t were assumed to correspond to the agreed TAC. In recent years the actual catch was close to the TAC, but in 2001 the catch was less than the TAC.

F_w =weighted F, used in the management plan. Flat selection used from age 8 onwards.

Medium- and long-term projections: The medium-term view of the stock is very sensitive to the estimate of the 1999 year class. The 1999 year class is now estimated to be much lower than assumed last year. Therefore the medium term projections now indicate lower future yields and SSB.

Comparison with previous assessment and advice: Last year the spawning stock estimate for 2001 was 6.1 million t. This year's estimate of the spawning stock in 2001 is 5.2 million t. The catch forecasted for 2003 is lower than the catch forecasted in 2001 for 2002. This is due to lower estimates of recruitment than were used earlier.

Relevant factors to be considered in management: In spite of the strong 1998 and 1999 year classes, continued fishing under the present management agreement gives a

low probability of falling below B_{lim} in the medium-term, but a probability of about 50% of the spawning stock falling below B_{pa} (5.0 million t).

Elaboration and special comment: The main catches from the fishery in 2001 were taken by Norway (495 000 t), Iceland (78 000 t), Russia (109 000 t), and Faroe Islands (34 000 t). Lesser catches were taken by a number of EU fleets (54 000 t). The fisheries in general follow closely the migration of the stock as it moves from the wintering and spawning grounds along the Norwegian coast to the summer feeding grounds in the Jan Mayen and international areas. The Norwegian fishery exploits the stock as it migrates to and remains on the wintering areas and during the spawning period. The Icelandic fishery takes place mainly in May and June, and most catches are taken in international waters and in the Jan Mayen EEZ. The main Russian catches are taken along the shelf region of the Norwegian EEZ in spring as the stock moves from the spawning grounds, and also in August and September in the eastern part of the international area and in the Norwegian zone. The Faroese catches, taken mainly in spring and early summer, are from the Norwegian zone and from the Jan Mayen area. Most of the EU catches are taken in the international area and in the Norwegian zone.

A large increase in fishing effort, new technology, and environmental changes contributed to the collapse of this stock around 1970. Recruitment failed when the SSB was reduced below 2.5 million t. In the years following the collapse the aim was to rebuild the spawning stock above this minimum limit. In order to reach this goal, fishing mortality was kept low. However, recruitment remained poor and SSB increased only slowly until a very strong year class occurred in 1983. As this year class recruited, management between 1985 and 1993 aimed at restricting the fishing mortality to 0.05, although the actual F was much higher in some years. Year classes after 1983 were

on average more than four times stronger than those produced between 1970 and 1982, and SSB continued to increase. Starting in 1989 a succession of above-average to very strong year classes were produced, promoting full recovery of the SSB and allowing expansion of fisheries. Up to 1994, the fishery was almost entirely confined to Norwegian coastal waters. Since 1992 the coastal fishery has increased sharply. During the summer of 1994 there were also catches in the offshore areas of the Norwegian Sea for the first time in 26 years. The geographical extent of this fishery increased in 1995, with nine nations participating and a total catch exceeding 900 000 t. The fishery expanded further in 1996 and the annual level of the fishery was in the order of 1.2-1.5 million t in the period 1996-2000. An international management agreement includes a TAC consistent with a maximum fishing mortality of $F=0.125$ from 2002. A pre-agreed stock recovery strategy was introduced to the management agreement in 2001.

Juveniles and adults of this stock form an important part of the ecosystem in the Barents Sea and the Norwegian Sea. The herring has an important role as transformer of the plankton production to higher trophic levels (cod, seabirds, and marine mammals). It is therefore important to facilitate a high production of the herring.

A report based on the distribution of herring over the summer feeding areas in 2002 by an international ICES co-ordinated survey will be available in September 2002.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch, survey data (acoustic surveys of adults and juveniles, larval index), and tagging data.

Source of information: Report of the Northern Pelagic and Blue Whiting Fisheries Working Group, 29 April – 8 May 2002 (ICES CM 2002/ACFM:19).

Catch data (Tables 3.1.7.1-3).

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	ACFM Catch
1987	TAC	150	115	127
1988	TAC	120-150	120	135
1989	TAC	100	100	104
1990	TAC	80	80	86
1991	No fishing from a biological point of view	0	76	85
1992	No fishing from a biological point of view	0	98	104
1993	No increase in F	119	200	232
1994	Gradual increase in F towards $F_{0.1}$; TAC suggested	334	450	479
1995	No increase in F	513	None ¹	906
1996	Keep SSB above 2.5 million t	-	None ²	1 217
1997	Keep SSB above 2.5 million t	-	1 500	1 420
1998	Do not exceed the harvest control rule	-	1 300	1 223
1999	Do not exceed the harvest control rule	1 263	1 300	1 235
2000	Do not exceed the harvest control rule	max 1 500	1 250	1 207
2001	Do not exceed the harvest control rule	753	850	770
2002	Do not exceed the harvest control rule	853	850	
2003	Do not exceed the harvest control rule	710		

¹Autonomous TACs totaling 900 000 t; ²Autonomous TACs totaling 1 425 000 t were set by April 1996. Weights in '000 t.

22249585

DET KONGELIGE
FISKERIDEPARTEMENT

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	333
S 29. OKT. 2002	
Saksnr.	DOK.NR.
2002/18997	1

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5804 Bergen

TELEFAX

Deres ref

Vår ref
2001/1226

Dato

29 OKT. 2002

Kopi: PG
OM
Fiske og F.
SE
TT
MR

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2003

Det vises til at Fiskeridirektoratet i disse dager utarbeider saksdokumentene til møtet i Reguleringsrådet 27. – 28. november 2002.

Fiskeridepartementet ber om at en eventuell innføring av en gruppe II i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild diskuteres i saksfremlegget, og at Fiskeridirektoratet utformer forslag om kvotestørrelser til fartøyene, og kvotemessig inndekning for gruppen, ved en eventuell innføring av en gruppe II i dette fisket.

Med hilsen

Kirsti Henriksen
Kirsti Henriksen
avdelingsdirektør

Kyrre Dale
Kyrre Dale
rådgiver

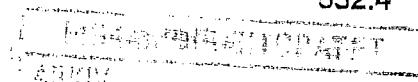
Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler, Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
15112002

Vår referanse
200200340/3-
532.4

Deres dato 333 Deres referanse

18. NOV. 2002

FISKE NR.

2002/19693

DOK.NR.

2

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2003

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (103/02) i møte 12.-14. november d.å. og fattet slikt vedtak:

Generelt om forhandlingene om en kvoteavtale for 2003

1. Norges Fiskarlag er tilfreds med at norske myndigheter fremsatte krav om en vesentlig høyere norsk kvoteandel (70%) av norsk vårgytende sild for 2003 under fempartsforhandlingene i St. Petersburg i oktober d.å. Fiskerlaget konstaterer at de fleste av de øvrige partene ikke ville inngå en avtale med basis i det norske kravet, og at det dermed foreløpig ikke er inngått noen sildeavtale for 2003. Fiskerlaget er kjent med at det vil bli gjort nye forsøk i uke 46 på å få til en avtale for neste år. Norges Fiskarlag forventer at norske myndigheter kjører den norske posisjonen om en økt kvoteandel fullt ut til det gir et oppnådd resultat, selv om dette skulle innebære at vi går inn i 2003 uten noen fempartsavtale. Dersom så blir tilfelle må norske myndigheter, som et foreløpig tiltak, fastsette en autonom kvote for norske fiskere. Likeså må en få til en tilfredsstillende løsning med Russland slik at også russiske fartøy kan starte sitt sildefiske tidlig i 2003, herunder adgang til å fiske i NØS. Den norske kvoten må settes til et nivå som tilsvarer den norske årskvoten, slik at det enkelte fartøy kan planlegge sitt fiske ut fra dette.

Norges Fiskarlag vil på ingen måte akseptere at norske myndigheter i en senere fase av forhandlingene frafaller det norske kravet, slik vi opplevde under fjorårets forhandlinger. Fiskerlaget understreker betydningen av en fortsatt tett og god dialog mellom myndigheter og næring i dette spørsmålet framover.

2. Da det ennå ikke er inngått noen kvoteavtale for 2003 kjenner vi foreløpig ikke disponibelt norsk kvantum for neste år. Kvotebefalingen fra ACFM indikerer at det totale uttaket i 2003 ikke må overstige 710.000 tonn. Dersom en legger til grunn at Norge oppnår en vesentlig høyere kvoteandel av silda, så bør dette kunne gi en norsk totalkvote for 2003 som blir omtrent på samme nivå som i inneværende år. Dette tilsier at den norske kvoten for 2003 vil ligge i kvoteintervallet 250.000-500.000 tonn.

Kvotefordeling mellom grupper

3. På bakgrunn av ovenstående vil Norges Fiskarlag avgir følgende tilrådninger om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2003:

Norges Fiskarlag viser til landsmøtevedtak 7/01 som angir at den norske totalkvoten av nvg-sild skal fordeles som følger dersom den norske kvoten for 2003 blir fastsatt innenfor kvoteintervallet 250.000-500.000 tonn:

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskerlaget@fiskerlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

Telefaks

2 av 5

Vår dato
15112002Vår referanse
200200340/3-532.4

«Ved en norsk totalkvote på 250,000 tonn og høyere utvikles gruppens prosentandeler lineært til ved en totalkvote på inntil 500.000 tonn, og fordeles med 39% til kystgruppen, 51% til ringnotgruppen og 10% til trålgruppen.»

Ringnotflåten

4. Norges Fiskarlag går inn for at den konesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøyskvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.

Trålgruppen

5. Norges Fiskarlag legger til grunn at deltakelsen i trålfisket etter nvg-sild i 2003 baserer seg på den konesjonsordningen som ble innført med virkning fra 1998.
6. Norges Fiskarlag går inn for at en viderefører den etablerte kvotenøkkelen i trålgruppen for 2003. Kvotene til det enkelte fartøy framkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten på summen av basiskvotene til de deltakende fartøyer. Faktoren må settes til et nivå som innebærer at kvotene på fartøynivå har stor grad av sikkerhet. Skjæringsdatoen for beregning av kvote må videreføres (31.12.1998).
7. Norges Fiskarlag mener fortsatt at det kan være hensiktsmessig å etablere en påmeldingsordning i trålfisket selv om en konesjonsordning gir den ytre rammen for mulige deltakere. Dette for å fastsette en faktor som gjenspeiler deltakelsen i fisket.
8. Eventuell refordeling bør foretas ved at fartøyenes ordinære kvoter justeres (øker faktoren), men da slik at man fortsatt opprettholder en viss sikkerhet i kvotene. En slik kvotjustering bør foretas etter en påmeldingsordning etter samme mal som tidligere. Norges Fiskarlag går i mot at trålnes kvantum periodiseres.
9. Norges Fiskarlag konstaterer at bestemmelsene for partråling ble endret i høst, og at dette ikke var i samsvar med organisasjonens tilråding. Fiskarlaget ber derfor om at de "gamle" bestemmelsene for partråling inntas i reguleringen for 2003.

Innblanding i sildefangstene

10. Når det gjelder spørsmålet om problemer knyttet til innblanding av sei og torsk i trålnes sildefangster så konstaterer Fiskarlaget at verken sorteringsrista eller anmodningen om begrenset tauetid ser ut til å løse alle problemene med innblanding. Norges Fiskarlag viser til avholdt møte i Fiskeridirektoratet i september d.å. Videre vises det til at en arbeidsgruppe med representanter fra næring og myndigheter har kommet opp med forslag til tiltak for å unngå innblanding av sei og torsk i sildefangstene. Fiskarlaget kan slutte seg til de tiltak som er skissert fra arbeidsgruppen, herunder forslag til stegningskriterier.

Norges Fiskarlag legger til grunn at det på bakgrunn av forslagene fra arbeidsgruppen iverksettes nødvendige tiltak for å unngå innblanding av sei og torsk i sildefangstene. Dette gjelder for så vidt både trål og notfiske i Vestfjorden. Samtidig vil vi påpeke at en uansett vil måtte påregne en viss iblanding av hvitfiskarter i sildefangstene så lenge det skal pågå et sildefiske i dette området.

Kystgruppen-deltakelse

11. Når det gjelder vilkår for deltakelse i kystgruppen i 2003 vises det til behandling i egen sak 100A /02 Når det gjelder egnethetsvilkårene i kystfartøygruppen vil Norges Fiskarlag understreke nødvendigheten av at Fiskeridirektoratet utøver en streng håndhevelse av regelverket, og den må være like streng uavhengig av distrikt.

Kystgruppen-kvotereguleringsmodell

12. Norges Fiskarlag, har som pålagt av Landsmøtet i 2001, på nytt vurdert innføring av Finnmarksmodellen i nvg-sild fisket. På samme måte som i fjor står en overfor vanskelige avveininger for å få til en strømlinjeformet modell, og særlig gjelder dette forholdet mellom de kvoteandeler Landsmøtet har anbefalt og det å få til jevnt stigende kvoter mellom lengdegruppene. Landsstyret er imidlertid innforstått med at Landsmøtet i 2001 påpekte at dette nødvendigvis ikke behøvede å være tilfelle. Landsstyret har videre registrert at det også blant medlemslagene er ulike synspunkter på anvendelse av Finnmarksmodellen i nvg-sild fisket. Etter en omfattende drøfting har Landsstyret konkludert med å tilrå at en for 2003 regulerer kystgruppens fiske etter nvg- sild etter samme modell som tidligere år. Dette begrunnes hovedsakelig ut fra at det fortsatt er uklarheter omkring deltakelsen i sildefisket, jfr. landsstyrevedtak 100A/02. Landsstyret vil også påpeke at det etter hvert har oppstått et betydelig avvik mellom de premisser som lå bak landsmøtevedtak 7/01 og dagens reelle situasjon i sildefisket.

Med bakgrunn i foranstående viser Landsstyret til at man har støtt på en del problemer knyttet til innføringen av Finnmarksmodellen i flere av de pelagiske fiskeriene for kystflåten. Landsstyret er derfor av den oppfatning at det (kanskje) vil være behov for at spørsmål omkring den interne fordelingen av kvoteandeler knyttet til Finnmarksmodellen i de pelagiske fiskeriene innenfor kystgruppens kvoteandeler må opp til ny behandling på Landsmøtet høsten 2003. Landsstyret vil imidlertid understreke at kystgruppens fiskemønster i nvg-sild fisket i årene etter siste Landsmøte ikke må inngå i grunnlaget for den andelsdiskusjon som skal føre fram til en avklaring på andelsfordelingen i de fire kvotegruppene i Finnmarksmodellen.

Ut fra ovennevnte går Norges Fiskarlag inn for gjeldende kvotestige, slik den er presentert under, benyttes i 2003. I og med at man fortsatt ikke kjenner den norske kvoten vil Fiskarlaget anbefale at det legges inn en overregulering på ca. 35% i kystgruppen.

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote tonn
under 7,0 meter l.l.	1	
7,0-7,99 meter l.l.	1,5	
8,0-8,99 meter l.l.	2	
9,0-9,99 meter l.l.	3	
10,0-10,99 meter l.l.	3,5	
11,0-10,99 meter l.l.	4	
12,0-12,99 meter l.l.	4,5	
13,0-13,99 meter l.l.	5	
14,0-14,99 meter l.l.	6	
15,0-15,99 meter l.l.	7	
16,0-16,99 meter l.l.	8	
17,0-17,99 meter l.l.	9	
18,0-18,99 meter l.l.	10	
19,0-19,99 meter l.l.	11	
20,0-20,99 meter l.l.	12	
21,0-21,99 meter l.l.	13,5	
22,0-22,99 meter l.l.	15	
23,0-23,99 meter l.l.	16,5	
24,0-24,99 meter l.l.	18	
25,0-25,99 meter l.l.	19,5	
26,0 meter l.l. og over	21	

Fiskarlaget går inn for at skjæringsdatoen for kvoteberegning (31.12.2001) skal stå fast i 2003. Videre må den dispensasjonsbestemmelsen som ble tatt inn i forskriften ved endring av 30.10.2002 videreføres.

Låssettingskvantum

13. Norges Fiskarlag går videre inn for at det innenfor kystgruppens kvantum reserveres et kvantum på 5.000 tonn til låssetting.

Samfiske

14. Norges Fiskarlag går inn for at bestemmelsene om samfiske videreføres med en begrensning på to fartøyer og inntil 27 enhetskvoter, uansett båtstørrelse og deltakelse i ett samfiskelag pr. kalenderår. Norges Fiskarlag går videre inn for at slike samfiskearrangement inngås skriftlig.

Periodisering

15. Norges Fiskarlag anbefaler at en viderefører periodiseringen av gruppekvoten til kystgruppen, slik at inntil 41% kan fiskes fram til 30. juni 2003, mens gjenværende kvantum kan fiskes i resterende del av året. Denne periodiseringen må ikke omfatte kvantumet som er avsatt til et fiske sør for 61°56'N (Klovningen), jfr. punkt 17.

Omsetningen

16. Norges Fiskarlag viser til de store problemene som har vært knyttet til omsetningen av nvg-sild i høst. Situasjonen har vært særlig ille for kystflåten. Landsstyret har konstatert at både Norges Sildesalgslag og Norges Fiskarlag har fått betydelig kritikk for at ikke utenlandske kjøpefartøyer er satt inn for å lette omsetningssituasjonen. Norgs Fiskarlag har hatt en tett dialog med Sildesalgslaget utover hele høsten for derved å bidra til å finne fram til tiltak som har kunnet bedret

omsetningssituasjonen. Med den vanskelige situasjonen på sildemarkedene har det imidlertid ikke vært lett å få til kortsiktige løsninger, men Sildelaget har bl.a. operert med turkvorerereguleringer og puljevise utseilinger, samt kompensasjonsordninger for de som måtte levere sild av konsumkvalitet til mel- og oljeanvendelse.

Landsstyret har stor forståelse for den frustrasjonen som har bygget seg opp utover høsten, men vil imidlertid be om at fiskerne tenker langsiktighet i denne saken, da situasjonen på sildemarkedene fortsatt kan tenkes å bli vanskelig utover vinteren. Norges Fiskarlag har full tillit til at Sildesalgslaget fortsatt gjør sitt ytterste for å tilrettelegge for en mest mulig smidig avvikling av sildefisket, og herunder vurderer alle nødvendige tiltak.

Fiske i området sør for 61°56'N

17. Norges Fiskarlag viser til at det fortsatt er betydelige begrensninger i fisket på tradisjonelle sildefelt sør for Stad. Norges Fiskarlag kan ikke se at det lenger foreligger tilstrekkelige biologiske grunner til å iverksette begrensninger i fiskemulighetene i disse områdene. Norges Fiskarlag mener derfor at det nå må gis adgang for alle redskapsgrupper til å fiske norsk vårgytende sild innenfor 12-mils grensen sør til 60°N.

Dersom myndighetene fortsatt motsetter seg en slik regulering må man videreføre gjeldende reguleringsregime for nvg-sild i området sør for 61°56'N (Klovningen) etter samme mønster som i 2002,

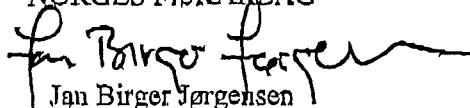
Leiefartøyordningen

18. Norges Fiskarlag viser til det i fjor høst oppsto mye kritikk omkring myndighetenes praktisering av leiefartøyordningen i kystgruppen. Fiskarlaget har også mottatt signaler om en viss misnøye også i år, og ber på nytt om at direktoratet utøver en streng praktisering av leiefartøyordningen slik at ikke fiktive havaritifeller slipper gjennom.

Øvre tillatte lastekapasitet i kystflåten

19. Norges Fiskarlag viser til at myndighetene på nytt har satt fokus på øvre tillatte lastekapasitet i kystgruppen. Norges Fiskarlag viser til at organisasjonen behandlet dette spørsmålet tidligere i år, jfr. landsstyrevedtak 8/02 av april d.å. Fiskerlaget mener at det nå er kjent ute i flåten at myndighetene håndhever bestemmelsen om at kystfartøy maksimalt kan laste 150 tonn løsført fangst, og Fiskarlaget støtter dermed myndighetenes kontrollfokus på at denne bestemmelsen overholdes».

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Sør-Norges Trålerlag
Norges Sildesalgslag

NORSK VÅRGYTENDE SILD 2003

Det har dette siste året vore skapt stor utrygging omkring NVG sildefiske.

For det fyrste kom gruppe 2 utvalet i N.F., med eit forslag som Fiskeridepartementet sende til høyring. So vart dette forslaget trekt, eller i alle fall endra. Ny høring kom frå Fiskeridepartementet.

Dette fører til at alle fiskarane som kan, tenkjer attende om dei på ein eller annan måten kan ha kvoter ut frå historiske rettar, som dei innanfor desse uklare rammene, (med høyring, ny høyring, endå ikkje noko klart) kan finne og søke overført til deira noverande fartøy. Kanskje endå verre er at det er foreslege etter vårt syn, svake reglar, om deltaking i det, eller det året, som gjev rett til fiske.

Har nokon teke omsyn til naturleg avgang, eller tilgang.

Resultatet av dette, vert at ein får utrygging, og at fiske vert prega av at ein ikkje har faste reglar for utøving av fiske.

Det har også særleg i haustfiske, vore store vanskar med mottaket av NVG sild. Ja, vi har sett tendensar til at kjøparane i nord har forfordelt større fartøy. Det har ført til at fartøy frå vår gruppe, anten har gått til Møre for å levere, eller dei har gått til oppmaling.

Alle desse tinga er uverdige for ein fiskerinasjon, der målet er stabile reglar, og føruttsjåande kvoter. Slik at fiskarane kan levere god og rett handsama råvare til landindustrien.

Ut frå dette krev Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/ 70 fot

Ingen endring i fartøy som får løyve til å fiske NVG sild i Kystringnot for 2003. Om styremaktene skulle gje nokon løyve, må desse få NVG sild frå den Norske totalkvota. Vi vil altså ha den same totale NVG sildekquota, i tillegg til vår rettmessige del av ein eventuell auke i den Norske totalkvota.

Kvifor

Det kan ikkje vera slik at rykte, eller endra innstilling, som etter nærare gjennomgang ikkje var rettferdig, og etter kanskje endå ein gjennomgang, er like urettferdig, som skal styre NVG sildefiske.

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot krev at styremaktene nedsett eit breidt samansatt utval som får som mandat å gå gjennom NVG sildefiske, og koma med ei innstilling i mai 2003.

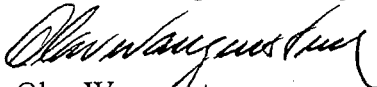
Kjøpefartøy

RFR har i sine føresegner å bevara også arbeidsplassane i land. Likevel ser vi at landindustrien, av uvisse grunnar føretrekk å kjøpe NVG sild frå større fartøy. RFR krev at styremaktene syter for at det er på plass kjøpefartøy når NVG sildefiske startar. Vi ser det som sjølvsagt at kystringnot får førtrinn til å levere, anten til kjøpefartøy eller til landanlegg. Dette for grunn at fartøya som lastar minst ikkje kan gå lange vegar for levering.

Ålesund, 17. oktober 2002

Venleg helsing

Rederiforeningen for Ringnotfartøy u/70 fot

Olav Wangensteen

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I NORDSJØEN OG FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 2003.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Pr. 20. november 2002 forelå ingen avtale mellom Norge og EU om et mulig kvantum brisling i EU-sonen i 2003. Dersom vi får en avtale i tråd med dem vi har hatt de senere år, vil Fiskeridirektøren foreslå å videreføre gjeldende reguleringsopplegg.

2. FISKET ETTER HAVBRISLING I EU-SONEN OG NORGES ØKONOMISKE SONE I NORDSJØEN

2.1. FISKET I 2002.

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2002 hadde Norge en kvote på 35.000 tonn brisling i EU-sonen. Fisket var periodisert på vanlig måte, med forbud mot å fiske havbrisling i tiden fra og med 1. april til og med 30. september samme år grunnet fare for bifangster av sild under minstemål, se nedenfor. I Norges økonomiske sone (NØS) var det forbud mot å fiske brisling i den tiden det var adgang til å fiske i EU-sonen. Fartøy med nordsjø-/industritråltillatelse og fartøy med ringnottillatelse hadde adgang til å delta, men bare fartøy med ringnottillatelse kunne vise til aktivitet i løpet av årets ti første måneder.

Fisket i EU-sonen ble åpnet ved årsskiftet. Fartøyene var regulert med like maksimalkvoter på 900 tonn i EU-sonen. I løpet av første kvartal hadde 1 fartøy deltatt, og det er sluttседdelført 13 tonn havbrisling fisket i første kvartal.

Etter at fisket i fjerde ble åpnet 1. oktober er der ikke registrert fangster foreløpig. En forventer imidlertid at fisket vil ta seg opp senere i høst.

2.2. BESTANDSSITUASJONEN 2003.

Brisling i Nordsjøen har kort livssyklus med store naturlige variasjoner i biomasse.

Fra ACFMs rapport våren 2002 kan vi opplyse; brislingbestanden viser tegn på å være i god forfatning. Biomassen synes å være stabil og relativt høy. Når det gjelder brisling kan ICES bare gi sin tilrådning for uttak inneværende kalenderår. Med grunnlag relasjoner en historisk sett

kjenner mellom toktobservasjoner og faktisk fangstmengde vedkommende år, gir toktundersøkelsene for 2002 en indikasjon på at med en fangstmengde på 160.000 tonn i 2002 vil SSB forblir stabil eller øke.”

Forventninger for 2003: På grunn av at fangstmengden det enkelte år er svært avhengig årsklassen som kommer inn i fisket samme år, kan ICES ikke gi noen anbefaling om fangstkvantum for det påfølgende år 2003.

Bestandssituasjonen har en del år vært god. I NØS er fisket ikke kvoteregulert. Det er imidlertid gjennom den årlige avtale mellom Norge og EU at det fastsettes hvilket kvantum brisling Norge kan fiske i EU-sonen i Nordsjøen.

2.3. KVOTESITUASJON OG DELTAKELSE I 2003.

Forhandlingene mellom Norge og EU er ikke avsluttet, og det er derfor usikkert hvor stor kvote havbrisling Norge får.

2.4. FISKET I EU-SONEN.

Et eventuelt kvantum brisling i EU-sonen er som nevnt enda ikke fastsatt. I 2002 var det adgang til å fiske 35 000 tonn i EU-sonen. Kvoten var så stor at vi unngikk forhåndspåmelding, loddtrekning osv.

Dersom Norge etter avtale med EU får adgang til å fiske om lag samme kvantum i 2003 som i 2002, foreslår Fiskeridirektøren at fisket i 2003 avvikles uten forhåndspåmelding mv.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med ringnot-/industritrållatelse kan delta.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at fisket i EU-sonen avvikles uten forhåndspåmelding såfremt kvantumet er tilstrekkelig stort. I motsatt fall reguleres deltakelsen ved kunngjøring, skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet og loddtrekning og for øvrig som før 2001.

2.5. MAKSIMALKVOTER.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter havbrisling i norsk sone i Nordsjøen ikke kvotereguleres.

Det foreslås at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med like maksimalkvoter i 2003. Videre foreslår Fiskeridirektøren at dersom norsk totalkvote i sonen blir om lag som i 2002, settes maksimalkvoten til om lag samme kvantum som ved åpningen av fisket i 2002, dvs. 900 tonn.

2.6. PERIODER MED FORBUD MOT FISKE ETTER HAVBRISLING.

Det kvantum Norge kan fiske i EU-sonen fastsettes i den årlige kvoteavtalen mellom EU og Norge. Fra og med 1999 har det vært forbud mot å fiske i 2. og 3. kvartal. I siste kvartal har det i løpet av de siste seks årene blitt fisket brisling i alle år med unntak av i 1997. For 2002 kjenner vi enda ikke omfanget av fisket i 4. kvartal. Bifangster av sild over og under minstemål kan til tider representere et problem i havbrislingfisket i Nordsjøen i sommerhalvåret. Det har av den grunn vært fornuftig å forby havbrislingfiske i nevnte periode. Fiskeridirektøren tilrår at fisket i 2003 periodiseres på samme måte som i foregående år.

Fiskeridirektøren foreslår at havbrislingfisket i Norges økonomiske sone og i EU-sonen forbys i andre og tredje kvartal.

2.7. STENGING I NORGES ØKONOMISKE SONE.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i Norges økonomiske sone i 2003 stenges i den perioden fisket i EU-sonen pågår, på samme måte som foregående år.

2.8. ÅPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 1. januar i EU-sonen, forutsatt at kvoteavtalen for 2003 mellom Norge og EU foreligger.

2.9. ANDRE BESTEMMELSER.

Videre foreslår en at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette bestemmelser som er nødvendige for avviklingen av fisket.

3. FISKET ETTER KYSTBRISLING, HERUNDER BRISLING I SKAGERRAK.

3.1. FISKET I 2002.

I henhold til avtalen mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak i 2002, kunne det fiskes totalt 50.000 tonn brisling i avtaleområdet. Norges kvote var 3.750 tonn. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, bør trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 1 gir en oversikt over det norske brislingfisket i Skagerrak i årene 1990-2002. Oppfisket kvantum pr. 15. oktober er 781 tonn.

Tabell 1. Brislingfisket i Skagerrak i 1990 - 2002. Kvantum i tonn.

År	Hav	Kyst	Totalt
1990	17	1.294	1.311
1991	-	851	851
1992	689	394	1.083
1993	-	1.270	1.270
1994	1.192	683	1.875
1995	-	456	456
1996	-	1.030	1.030
1997	-	408	408
1998	-	1.200	1.200
1999	-	192	192
2000	-	905	905
2001	-	1398	1398
2002 pr. 15.10	149	632	781

Kystbrislingfisket omfatter også kystnotfiske innenfor grunnlinjene vest for Lindesnes. Pr. 15. oktober var det fisket 2.458 tonn i kystbrislingfisket vest for Lindesnes.

3.2. KVOTESITUASJONEN OG DELTAKELSE I 2003.

Det tradisjonelle kystbrislingfisket på kysten og på fjordene vest for Lindesnes er for tiden ikke undergitt kvantumsbegrensning. Deltakervilkårene i kystnotfisket fremgår av egen forskrift av 1. juni 1990 om regulering av deltakelsen i fisket med not etter brisling. I 2002 ble reguleringsforskriften harmonisert med havrettstraktatens terminologi når det gjelder geografisk virkeområde, men endringen var uten betydning for utøvelsen av det tradisjonelle kystbrislingfisket i Norges indre farvann og i sjøterritoriet.

Eventuelt åpning og gjennomføring av fisket er avhengig av avtakssituasjonen, og reguleres derfor av Norges Sildesalgslag.

Som beskrevet ovenfor fastsettes det totalkvote for fisket etter brisling i Skagerrak. ACFM har tradisjonelt påpekt at brisling i det vesentlige fiskes sammen med ungsild. Dette har medført at beskatning og utnyttelse av brisling i Skagerrak har vært begrenset av de restriksjoner en har på fisket av ungsild i området.

Fiskeridirektøren antar at Norges brislingkvote i Skagerrak i 2003 vil bli fastsatt på omtrent samme nivå som i 2002, altså i underkant av 4.000 tonn. Imidlertid vil den endelige brislingkvoten i Skagerrak først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU om fisket i Skagerrak har resultert i en avtale for 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten i Skagerrak skal være tilgjengelig for kystnotfartøy for hermetikkformål m.v.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter brisling i Skagerrak i 2003, begrenses til fartøy under 27,5 meter største lengde som med hjemmel i forskrift av 1. juni 1990 om regulering av deltakelsen i fisket med not etter brisling, har adgang til å delta.

I henhold til deltakervilkårene kan fartøy som laster 1.500 hl eller mer ikke delta. Det vises til drøftelsen av spørsmålet om turkvotebegrensning i sak 21/02 om regulering av fisket sør for 62° N i 2003, pkt. 5.2.8 "Særskilt turkvoteordning for alle kystfartøy i 2003". Fordi det gjelder et konsumpåbud for brislingen, og fisket for tiden er et rent låssettingsfiske, antar vi at problemstillingen om turkvotebegrensning pr. idag ikke er relevant som parameter i dette fisket.

Fra Sildelagets representant ble det etterlyst en biologisk begrunnelse for fortsatt fredning av havbrilsingen i 2. og 3. kvartal.

Reidar Toresen fra Havforskningsinstituttet skulle ta dette spørsmålet med seg til sine kolleger.

Fra Ola Olsen ble det anmodet om ikke å presse denne reguleringen, da han mente at vi nå hadde et velfungerende regime.

Det var ellers full enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektøren forslag til regulering.

3.5.9

Sprat in the North Sea (Subarea IV)

State of stock/exploitation: The sprat stock shows signs of being in good condition, as the biomass seems to be stable and relatively high. There is an indication from the IBTS (February) 2002 survey of a good 2001 year class recruiting to the 2002 fishery (the age-1 index in 2002 was among the highest observed).

Management objectives: There are no explicit management objectives for this stock.

Advice on management: For this stock only in-year advice is available. Based on the historic relationship between survey and catch, the 2002 survey value indicates that a catch of 160 000 t in 2002 would allow SSB to remain stable or increase.

Relevant factors to be considered in management: Sprat has a short life span, and most of the production of the stock is therefore likely to be due to recruitment and the growth of recruits rather than the growth of post-recruits. The use of the IBTS (February) as an index of abundance may introduce some underestimation of the stock biomass, because the surveys cannot cover the most shallow parts of the North Sea where sprat also occur.

The proportion of herring by-catch in the sprat fishery has been around 8% for the last four years. In 2002, high by-catch of 0- and 1-ringer herring is expected to occur during the third and the fourth quarter as the incoming year classes of herring are estimated to be strong.

Therefore, the sprat fishery in 2002 may be restricted by the existing limit placed on the allowable by-catch of herring, rather than by the actual sprat TAC.

Catch forecast for 2003: Because the fishery in a given year is very dependent on that year's incoming year class of sprat, ICES is not able to predict catches for 2003.

Comparison with previous assessment and advice: The assessment method and input data were similar to last year. The decrease in the advised TAC (160 000 t compared to 225 000 t advised last year) reflects changes in the stock.

Elaboration and special comment: The present assessment and TAC-setting regime requires a two-year forecast. This means that the estimated TAC for 2003 has to be calculated in 2002 based on data collected in 2001. This may not be a realistic approach for a stock consisting of only a few year classes, with a predominance of 1-year-old fish in the catches. Instead, a two-step management process is suggested consisting of a provisional TAC for January-March 2003 that could be revised in April, taking into account the most recent survey data. Although this would require a change in the actual process of setting TACs for sprat, it would result in a better utilisation of this stock.

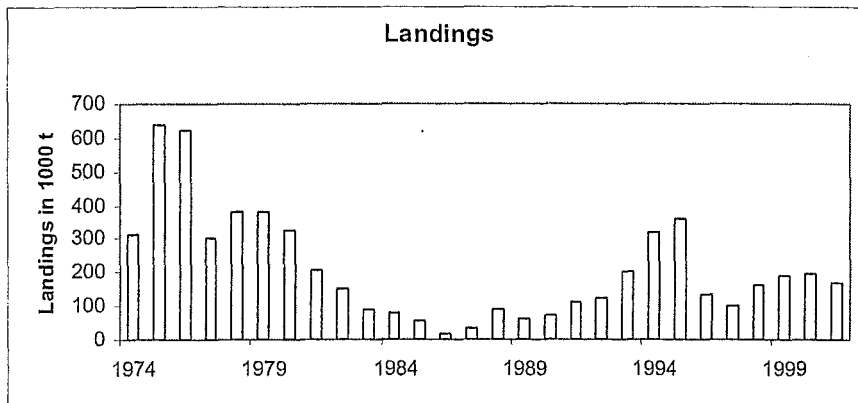
Source of information: Report of the Herring Assessment Working Group for the Area South of 62°N, March 2002 (ICES CM 2002/ACFM:12).

Catch data (Tables 3.5.9.1-2):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	Official Landings	ACFM Catch
1987	Catch at lowest practical level	0	57	78	32
1988	TAC < recent catches, preferably zero	0	57	93	87
1989	No advice	-	59	50	63
1990	No advice	-	59	49	73
1991	No advice	-	55	92	112
1992	No advice	-	55	72	124
1993	No advice	-	114	127	200
1994	No advice for sprat; maintain by-catch regulations	-	114	184	320
1995	No advice	-	175	190	357
1996	No advice	-	200	141	136
1997	Enforce by-catch regulations	-	150	123	103
1998	Limited by restrictions on juvenile herring	-	150	175	163
1999	Limited by restrictions on juvenile herring	-	225	167	188
2000	Limited by restrictions on juvenile herring	-	225	208	196
2001	TAC restricted	225	225	180	170
2002	TAC restricted	160	232		
2003					

¹EU zone

Sprat in the North Sea (Subarea IV)

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler, Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
15112002

Vår referanse
200200340/4-
532.4

Deres dato

333

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

18. NOV. 2002

2002/15875 3

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING OG BRISLING I 2003.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (87/02) i møte 12.-14. november d.å. og fattet slikt vedtak:

«Havbrisling

1. Norges Fiskarlag viser til at man ennå ikke har ferdigforhandlet kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2003, og det er derfor usikkert hvilke kvanta havbrisling som vil bli stilt til disposisjon for norske fiskere i EU-sonen i 2003.

Gitt at den norske kvoten i EU-sonen minst blir på samme nivå som i år, mener Norges Fiskarlag at fisket bør gjennomføres etter årets modell med maksimalkvoter og fri deltakelse for de grupper som har vært inne i årets fiske.

Under forutsetning av at Norge tildeles en kvote av havbrisling i EU-farvann i 2003 går Norges Fiskarlag inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra året start.

Størrelsen på maksimalkvoten må vurderes i relasjon til størrelsen på kvoten som stilles til disposisjon for norske fiskere.

2. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling til mel og olje stoppes fra 1. april til 30. september 2003.

Brisling i Skagerrak

3. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling i Skagerrak i 2003 reguleres etter samme mønster som i 2002.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Erling Lorentsen
Erling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Sør-Norges Trålerlag
Norges Sildesalgslag

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
postboks 185

5804 BERGEN

Karmøy, den 2. september 2002

HAVBRISLINGFISKET 2003

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) har i møte 16. – 17.08.2002 behandlet ovennevnte sak og fattet følgende vedtak :

1. Åpningsdatoen for fisket på høsten bør flyttes fram til 01.09. Med åpningsdato 01.10 kommer dette fisket alt for nær opp til makrell- og nvg-sildfisket slik at det kan være uaktuelt for de fleste av trålerne å gå på et havbrislingsfiske i EU-sonen da.
2. Øvrige reguleringer bør være som i 2002.

Med hilsen

sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Kopi til : Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag

REGULERING AV FISKE ETTER KOLMULE I 2003.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at hovedtrekkene reguleringene vedrørende kolmuletrålernes direkte fiske etter kolmule i NØS nord for 62° N, Fiskerisonen ved Jan Mayen, internasjonalt farvann, EU-sonen og Færøy-sonen i 2002, videreføres i 2003. Imidlertid foreslår Fiskeridirektøren at periodiseringen av kolmulekvoten fjernes.

Med hensyn til industritrålfisket etter kolmule i Nordsjøen og i NØS sør for 64° N, foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes en gruppekvote til industritrålerne. Etter Fiskeridirektørens vurdering bør denne kvoten utgjøre 29 % av norsk kolmulekvote utenom de bilaterale kvoteavtalene. For å hindre en ekspansjon av fisket på 0-gruppe kolmule bør kvoten likevel ikke kunne bli større enn 80.000 tonn som er på samme nivå som kvoten som ble satt for 2002.

Fiskeridirektøren foreslår også at det innføres utkastforbud for kolmule.

2. INNLEDNING.

Både Norge og andre land startet sitt fiske etter kolmule for alvor på slutten av 1970-tallet. Kolmulefangstene for alle nasjoner økte fra omlag 15.000 tonn i 1973 til over 1.100.000 tonn i både 1979 og 1980. Sovjetunionen landet de største fangstene, men også de norske fangstene økte betydelig, fra noen tusen tonn på midten av 1970-tallet til vel 244.000 tonn i 1979.

På 1980-tallet lå samlet fangsttall for alle nasjoner i størrelsesorden 570.000 tonn - 1.115.000 tonn. I løpet av de siste 12 årene har fangsttallet variert mellom ca. 340.000 tonn og ca. 1.800.000 tonn i 2001 i hele ICES-området.

På 1990-tallet varierte de norske fangstene fra omlag 142.000 tonn i 1991 til ca. 560.000 tonn i 1998. Gjennomsnittet for tiårsperioden 1991 til 2000 var på ca. 350.000 tonn, mens den var på ca. 258.000 tonn for perioden 1981-1990. I 5 - årsperioden 1998 - 2002 har Norge fisket i gjennomsnitt ca. 550.000 tonn. Fangsttallene inkluderer et mindre kvantum fisket av industritrålerne i Nordsjøen, som i perioden 1977 - 2001 har variert fra ca. 3.000 tonn til ca. 80.000 tonn.

Den norske kolmuleflåten direkte fiske etter kolmule foregikk frem til og med 1996 som et fritt fiske innenfor norske kvoter i henholdsvis EU- og Færøy-sonen. I årene 1997 - 2002 har fisket etter kolmule blitt regulert med like maksimalkvoter pr. fartøy for hver av de to sonene. I årene 1999 - 2002 har Norge unilateralt fastsatt en kvote for alt norsk fiske i Norges økonomiske sone (NØS) nord for 62° N, Fiskerisonen rundt Jan Mayen og internasjonalt farvann, herunder maksimalkvote for det enkelte fartøy i disse farvannene. Med utgangspunkt i en fartøymasse på 46 fartøy var maksimalkvotene i internasjonalt farvann, NØS nord for 62° N og Jan Mayen-sonen fra sesongstart i 2002 overregulert med 84 %, mens de i EU-sonen og Færøy-sonen var overregulert med henholdsvis ca. 4 % og 18 % fra årets begynnelse .

For industritrålernes fiske etter kolmule ble det våren 2002 innført kvoteregulering. Tidligere har kolmulefiske foregått som et fritt fiske etter øyepål/kolmule. Fiskeridepartementet fastsatte 9. april 2002 en gruppekvote for industritrålerne på 79.396 tonn for 2002. Denne kvoten var satt ut fra det kvantum av kolmule som denne fartøygruppen hadde sluttseiddelført i 2001. Kvoten ble fastsatt for å hindre ekspansjon i industritrålfisket etter kolmule. Kolmulekvoten til industritrålerne kom i tillegg til kolmuletrålernes kvoter.

I vedlegg 1, tabell 1, foreligger en oversikt over norske kolmulekvoter. Vedlegg 1, tabell 2, gir en oversikt over norske fangster i internasjonalt farvann i perioden fra 1990 - 2002. Tabell 3 i vedlegg 1 viser omfanget av industritrålfisket i Nordsjøen i perioden 1977 - 2002.

Det norske direkte kolmulefisket har i de siste årene startet allerede i januar på de sydlige feltene vest av de britiske øyene i EU-sonen og i internasjonalt farvann. Senere i sesongen flytter fisket seg tradisjonelt nord- og nordøstover og avsluttes i mai/juni i færøysk sone og/eller i de nordvestlige deler av Nordsjøen. Kolmuleflåtens fiske har stort sett vært et sesongfiskeri i perioden februar-mai, men i de siste årene har det også vært et fiskeri i 2. halvår i og med at 25.000 tonn av den norske unilateralt fastsatte kvoten er avsatt for fiske i NØS nord for 62° N i 2. halvår. I de siste årene har det dessuten hendt at noen fartøy fisker kolmule i "Smuthavet" på sommeren, i Færøy-sonen på høsten og i EU-sonen på slutten av året.

Den norske kolmuleflåten har i all hovedsak ikke funnet det interessant å drive et direkte kolmulefiske i Norges økonomiske sone (NØS) eller i internasjonalt farvann i Norskehavet før i 1998. Høsten 2001 ble det derimot fisket hele 60.000 tonn i NØS nord for 62° nord, og dette fisket ble for første gang stoppet. Også i 2002 ble fisket i dette området stoppet etter at det reserverte kvantumet på 25.000 var oppfisket. I tillegg til det kvoteregulerte fisket foregikk det fra juni til og med august et prøvofiske etter kolmule i NØS nord for 65° N i 2002. Det ble fisket totalt 37.400 tonn i dette prøvofisket. Mye tyder dermed på at kolmulefisket i nordlige farvann, herunder i NØS nord for 62° N, vil kunne utvikles slik at nordområdene i større grad enn før fremstår som et alternativ til vestlige/sørlige områder.

I Vedlegg 2, er det presentert oversikter over de norske kolmuletråleres kolmulefangster (tabell 1) og kolmulefangstene fordelt på ICES-områder for perioden 1990-2002 (tabell 2).

3. KOLMULETRÅLERNES FISKE I 2002.

I 2002 disponerte Norge en kolmulekvote på 120.000 tonn i EU-sonen og 35.000 tonn i Færøy-sonen. Fra årets begynnelse fastsatte Norge en unilateral kvote på 200.000 tonn for fiske i NØS nord for 62° N, Fiskerisonen ved Jan Mayen og i internasjonalt farvann. Denne kvoten ble økt til 250.000 tonn 19. februar 2002 som følge av at det ikke ble oppnådd enighet om en internasjonal forvaltning av kolmule på det 9. kyststatsmøtet, som ble avholdt i Reykjavik i februar 2002. Denne kvoten inkluderte 25.000 tonn som måtte fiskes i NØS eller i Fiskerisonen rundt Jan Mayen i 2. halvår 2002. Fartøy med kolmuletråltillatelse disponerte dermed en kvote på til sammen 405.000 tonn i 2002. Som nevnt over ble det også fastsatt en kvote for industritrålfisket etter kolmule i Nordsjøen og i NØS sør for 64° N på 79.396 tonn. Totalt disponerte Norge dermed kvoter på 484.396 tonn kolmule i andre lands farvann, internasjonalt farvann, NØS og ved Jan Mayen i 2002.

I utgangspunktet ble maksimalkvoten i EU-sonen fastsatt på bakgrunn av en fartøymasse på 46 fartøy og med en overregulering på ca. 4 %. Dette ga en maksimalkvote på 2.700 tonn ved sesongstart. Maksimalkvotene måtte økes en gang i løpet av sesongen til 3.100 tonn 30. april.

Fisket ble stoppet den 7. mai 2002. I følge sluttseddelstatistikken ble det ble fisket 120.900 tonn av norske fartøy i EU-sonen i 2002. Totalt deltok 43 fartøy i kolmulefisket i EU-sonen. I Færøy-sonen ble det ved sesongstart fastsatt en maksimalkvote på 900 tonn. Basert på samme deltakelse som i EU-sonen ga dette en overregulering på ca. 18 % fra årets begynnelse. Ved fastsettelse av maksimalkvoten ble det imidlertid tatt høyde for at faktisk deltakelse i Færøy-sonen, var ventet å bli noe lavere enn i EU-sonen. Maksimalkvoten i Færøy-sonen ble stående uendret frem til fisket ble stoppet 6. mai 2002. I følge sluttseddelstatistikken ble det fisket 36.200 tonn kolmule av 40 norske fartøy i færøysk sone.

Av en totalkvote på 250.000 tonn for fiske i internasjonalt farvann, NØS og i fiskerisonen ved Jan Mayen, ble 25.000 tonn kolmule avsatt til fiske i NØS i 2. halvår i 2002. Ved sesongstart ble maksimalkvoten i internasjonalt farvann og NØS fastsatt til 10.000 tonn. Dette innebar 84 % overregulering av kvoten basert på en fartøymasse på 46 fartøy. Maksimalkvoten forble uendret gjennom hele sesongen. Fisket i internasjonalt farvann ble stoppet 27. mars 2002 da periodekvoten på 225.000 tonn kolmule 1. halvår var beregnet oppfisket. Det viste seg at det på stopptidspunktet var fisket ca. 222.500 tonn, noe som medførte at man hadde 27.500 tonn igjen på kvoten 2. halvår, hvorav ca. 2.500 tonn kunne fiskes i internasjonalt farvann. I 2. halvår ble fisket i internasjonalt farvann stoppet 8. juli da restkvoten på 2.500 tonn var beregnet oppfisket, mens fisket i NØS nord for 62° nord og Jan Mayen-sonen ble stoppet 13. juli 2002. Det viste seg at det i 2. halvår 2002 ble fisket ca. 28.500 tonn i NØS nord for 62° N og 2.200 tonn i internasjonalt farvann, slik at den norske totalfangsten i 2002 i disse områdene ble ca. 253.200 tonn. I NØS nord for 62° nord og i Fiskerisonen ved Jan Mayen hadde ringnotfartøy uten kolmuletråltillatelse anledning til å delta i et direkte fiske etter kolmule innenfor totalkvoten på 250.000 tonn. I 2002 var det i motsetning til 2001 ingen av disse fartøyene som valgte å delta.

Som nevnt under punkt 3 ble det i 2002 også gjennomført et prøvefiske etter kolmule i NØS nord for 65° N. Hele flåten av kolmuletrålere ble invitert til å delta. Også 3 industritrålere som viste interesse fikk tillatelse til å delta. Fisket ble gjennomført i 3 perioder, 1. juni – 20. juli, 21. juli – 10. august og 11. august – 31. desember 2002. Etter 16. august har det ikke vært noe aktivitet i dette fisket, og vi anser prøvefisket for 2002 som avsluttet selv om det formelt sett fremdeles er adgang til å delta i fisket. Fartøyene som deltok fikk alle en maksimalkvote på 1.500 tonn med et tillegg på 200 tonn for å delta i den 1. perioden. Hvis man fisket nord for 70° N kunne man få opptil 1.500 tonn i tillegg til maksimalkvoten på 1.500 tonn.

I alt 39 fartøy deltok i prøvefiske, og det var kun fartøy med kolmuletråltillatelse som deltok. Det ble fisket henholdsvis omlag 12.600, 21.400 og 2.200 tonn i de tre periodene, til sammen ca. 36.100 tonn. Av dette var kun drøye 200 tonn fisket nord for 70° N.

I følge Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk har dermed de norske kolmuletrålerne samlet fisket ca. 446.500 tonn kolmule i EU-sonen, Færøy-sonen, NØS og i internasjonalt farvann i 2002. Tabell 1 under gir en oversikt over det direkte kolmulefisket i 2002.

Tabell 1: Direkte fiske i 2002.

Område	Kvote	Fangst
EU-sonen:	120 000	120 935
Færøy-sonen:	35 000	36 224
Int. farvann 1. halvår	225 000	222 524
Int. farvann 2. halvår	2 476	2 183
Totalt internasjonalt farvann:	225 000	224 680
Totalt NØS nord for 62 gr. N	25 000	28 535
Totalt NØS+int farvann:	250 000	253 215
Totalt direkte fiske:	405 000	410 374
Prøvefiske i NØS nord for 65° N:		36 128
Totalfangst kolmuletrålerne:		446 502

4. RESSURSGRUNNLAGET I 2003.

Kolmulen, som har utbredelse i Nord-Atlanteren, fra Barentshavet i nord til Gibraltar i sør, blir behandlet som en bestand. I følge ACFM høstes bestanden i dag utenfor sikre biologiske grenser. Gytebiomassen for 2002 er estimert til å være over B_{pa} på 2,25 millioner tonn, men fiskedødeligheten har i perioden 1998-2002 ligget godt over F_{pa} som er på 0,32. For 2002 ble fiskedødeligheten estimert til 0,82 som også er langt over F_{lim} på 0,51.

For 2001 anbefalte ACFM en TAC på 628.000, men det ble fisket ca. 1.800.000 tonn. For 2002 anbefalte ACFM en stopp i alt fiske, og landene som deltar i fisket har begrenset fisket noe. Imidlertid regner man med at fangsten i 2002 vil bli i overkant av 1.500.000 tonn. I dag fiskes det i all hovedsak ungfisk på 0 – 3 år, noe som innebærer at bestanden beskattes meget hardt før fisken får rekruttere til bestanden. Dette hindrer bestanden i å nå sitt maksimale vekstpotensiale. For at det skal være mulig å opprettholde bestanden på dagens nivå med dagens fangstkanta, er man helt avhengig av at rekrutteringen fortsetter å være meget god. Ett eller to år med dårlig rekruttering vil kunne få alvorlige konsekvenser for bestanden og dersom fiskepresset ikke reduseres betraktelig.

ACFM anbefaler at det fiskes mindre enn 600.000 tonn i 2003. Dette tilsvarer et fiske som vil gi en fiskedødelighet på F_{pa} . Dette vil bidra til å holde gytebiomassen på et stabilt nivå.

Kolmule er en av bestandene som forvaltes av den Nordøstatlantiske Fiskerikommisjon (NEAFC). Her er det ikke enighet om fordeling av bestanden på de ulike partene. I både NEAFC og blant kyststatene pågår det for tiden prosesser hvor man prøver å få til en internasjonal forvaltning av bestanden, som innebærer fastsettelse av totalkvote (TAC) og fordeling av denne på de relevante land. Det har i perioden 1999 - 2002 blitt avholdt til sammen 10 kyststatsmøter om fordeling av kolmulebestanden, men man har fremdeles ikke oppnådd enighet. Det har i samme periode vært avholdt to møter i NEAFC-arbeidsgruppen om kolmule.

Som en konsekvens av mangel på internasjonalt avtalte kvoter for kolmule, fastsetter de stater som har utbredelse av kolmule i egen sone, unilaterale kvoter som samlet langt overskrider forskernes anbefalinger. I 2002 summerer kvotene som kyststatene EU, Færøyene, Grønland, Island og Norge har gitt til seg selv, og Russland seg til ca. 1.500.000 tonn.

Mange ser med bekymring på et utstrakt fiske på 0- og 1-gruppe kolmule både i Nordsjøen og i andre områder. Stengning av felt, minstemål og maskeviddebestemmelser er tekniske tiltak som kan bidra til å vri beskatningsmønsteret i retning av å fiske større fisk. Konsekvensene av å innføre et minstemål på kolmule, vil sannsynligvis umuliggjøre et kolmulefiske av industritrålerflåten i Nordsjøen. Dette fisket foregår i hovedsak på 0-gruppe kolmule. Når det gjelder Nordsjøen spesielt, er det Fiskeridirektørens sin oppfatning at stengning av felt/områder i visse perioder kan være hensiktsmessig.

5. KVOTESITUASJON OG ANTATT DELTAGELSE I 2003.

Den norske kolmulekvoten i EU-sonen gjelder i følgende ICES-områder; IIa, IVa, VIa (nord for 56°30'N), VIIb, VII(vest av 12°V). Av kolmulekvoten i EU-sonen har det tradisjonelt vært adgang til å fiske inntil 40.000 tonn i ICES-område IVa. Innenfor kolmulekvoten i EU-sonen har det også vært adgang til å fiske inntil 9.000 tonn vassild de siste årene. Vi vil ikke vite nivået på kolmulekvotene i EU-sonen eller Færøy-sonen før kvoteavtalene er ferdigforhandlet etter at Reguleringsrådet er avholdt. EU-kommisjonen har allerede gitt signaler om at hvis det ikke oppnås enighet om en internasjonal forvaltning av kolmule kan man ikke forvente å bli tildelt kolmulekvote i EU-sonen i 2003.

I 2002 deltok det totalt 45 norske fartøy i det direkte fisket etter kolmule i EU-sonen, Færøy-sonen, internasjonalt farvann og NØS. 43 fartøy deltok i fisket i EU-sonen, 42 fartøy fisket i internasjonalt farvann/NØS og 40 i Færøy-sonen. I følge sluttsetdelstatistikken har fangstene pr. fartøy med kolmuletråltillatelse i år variert fra ca. 320 tonn til ca. 15.340 tonn. 24 fartøy har fisket mer enn 10.000 tonn. Vi legger til grunn at interessen for å delta i et direkte kolmulefiske i 2003 minst blir like stor som i 2002.

Det har altså også i 2002 vært betydelig aktivitet i internasjonalt farvann. Som nevnt før, pågår det en prosess for å regulere fisket i blant annet internasjonalt farvann. Også det 10. kyststatsmøtet om forvaltningen av kolmule i Oslo i november i år ble resultatløst, og en slik regulering realistisk sett ikke foreligge med virkning fra og med 1. januar 2003.

For å hindre ekspansjon i det norske fisket i påvente av en internasjonal regulering, vil Fiskeridirektøren gå inn for at det også i 2002 fastsettes en norsk forebyggende kvote som skal omfatte kolmuleflåtens samlede fiske.

Ved fastsettelse av en slik forebyggende kvote bør man ta hensyn til den prosessen som foregår i kyststatssammenheng og i NEAFC. Årsmøtet i 2001 i NEAFC vedtok ingen TAC for 2002, slik som har vært tilfelle de siste årene (650.000 tonn). Det ble i stedet for vedtatt en tekst hvor partene forplikter seg til å drive et ansvarlig fiske. Hvis Norge skal fastsette en unilateral kvote, bør nivået på denne kvoten fastsettes i lys av hva andre parter i kolmuleprosessen (spesielt EU) foretar seg.

Siden vi pr. i dag ikke har oppnådd en internasjonal enighet om fordeling og forvaltning av kolmulebestanden og fordi man ikke har informasjon om at andre parter i kolmuleforhandlingene vil redusere sitt fiske, vil Fiskeridirektøren derfor gå inn for at norsk kvote i internasjonalt farvann og i NØS fastsettes på samme nivå som i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at Norge fastsetter en forebyggende kvote for internasjonalt farvann, NØS og Jan Mayen-sonen på 330.000 tonn.

Fiskeridirektøren vil samtidig bemerke at ovennevnte kvote bør omfatte alt direkte kolmulefiske utenom EU-sonen og Færøy-sonen. Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør dermed ordningen med prøvefiske etter kolmule nord for 65° N ikke videreføres i 2003. Kvoten skal i likhet med i 2002 også omfatte industritrålernes kolmulefiske i Nordsjøen og i NØS sør for 64° N. Fordelingen av kvoten mellom kolmuletrålerne og industritrålerne vurderes under punkt 9.

Imidlertid må ovennevnte kvote kunne endres i lys av en utvikling i forhandlingene om kolmule. Hvis det i løpet av 2002 eller tidlig 2003 blir oppnådd enighet om, enten et helhetlig reguleringsregime for kolmule i Nordøst-Atlanteren eller et ad-hoc regime, vil Norge måtte ha mulighet til å endre denne unilaterale fastsatte kvoten. Hvis det for eksempel viser seg at EU fastsetter en kolmulekvote på et lavere nivå for 2003 enn hva de gjorde i 2002, vil det være Fiskeridirektørens anbefaling at også Norge justerer sine kvoter tilsvarende.

Fiskeridirektøren foreslår at den forebyggende kvoten kan reduseres i løpet av året hvis man enten i kyststatsforhandlingene om kolmule eller på annet vis kommer fram til enighet med en eller flere parter om reduksjon i totaluttaket.

I årene 1998-2002 har det vært avsatt et kvantum av norsk kvote til fiske i NØS og Fiskerisonen ved Jan Mayen. Dette har vært gjort for å utvikle kolmulefiske i norske farvann. I 2001 ble det fisket ca. 60.000 tonn i NØS nord for 62° nord før fisket ble stoppet, og i 2002 ble fisket stoppet når det var fisket 25.000 tonn. At det har foregått et stort fiske i nordområdene har bidratt til å sette fokus på at det er fiskbare forekomster av kolmule i disse farvannene.

Det har vist seg at den kolmulen som ble fisket i dette området var småfallen, og fangstene har for det meste bestått av 0- og 1-gruppe kolmule. Dette innebærer at man fisker kolmulen før den har oppnådd sitt maksimale vekstpotensiale. Med henvisning til ønsket av et bedret beskatningsmønster i kolmulefisket, vil ikke Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes et eget kvantum til NØS og Fiskerisonen ved Jan Mayen i annet halvår i 2003. Dette innebærer at periodiseringen av kvoten faller bort. En mulig konsekvens av dette vil kunne bli at hele den norske kvoten blir oppfisket i internasjonalt farvann vest for de britiske øyer, og det norske fisket i NØS nord for 62° nord faller bort. Dette vil også ha fordelingsmessige konsekvenser i og med at ringnotfartøy uten kolmuletråltillatelse har anledning til å delta i fisket i dette området. Deltakelsen fra disse fartøyene har imidlertid vært meget beskjeden.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke innføres periodisering av kvoten i internasjonalt farvann, NØS og i Fiskerisonen ved Jan Mayen i 2003.

6. MAKSIMALKVOTER.

Da det ikke foreligger differensierte konsesjonskapasiteter knyttet til kolmulekonsesjonene vil en ikke kunne gjennomføre et reguleringsopplegg basert på differensierte maksimalkvoter til de deltagende fartøyene. I 2002 ble det kun foretatt en refordeling av kvotene i løpet av sesongen. Dette gjaldt økning av maksimalkvoten i EU-sonen.

Fiskeridirektøren foreslår at kolmuleflåtens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter pr. fartøy; en lik maksimalkvote for EU-sonen, en lik maksimalkvote for Færøy-sonen og en lik maksimalkvote for internasjonalt farvann og NØS nord for 62° N.
Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene reguleres stramt med liten overregulering i EU-sonen og i Færøy-sonen. I internasjonalt farvann, NØS og Jan Mayen-sonen foreslår Fiskeridirektøren å benytte en noe høyere grad av overregulering.

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i kolmulefisket. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvotene i alle reguleringsområdene skal kunne bli oppfisket, kan det bli nødvendig med liberaliseringer av reguleringene.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU-sonen, Færøy-sonen og i internasjonalt farvann, NØS og Jan Mayen-sonen. Eventuell refordeling vil bli vurdert i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Det foreslås også at Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta de endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvotene enten i EU-sonen, Færøy-sonen eller i internasjonalt farvann er beregnet oppfisket uavhengig av om det enkelte fartøy har fisket maksimalkvote.

7. ÅPNINGSDATO.

I internasjonalt farvann, NØS og Fiskerisonen ved Jan Mayen bør fisket åpnes fra 1. januar 2003. Under forutsetning av at det pr. utgangen av 2002 foreligger en kvoteavtale mellom Norge/EU og mellom Norge/Færøyene for 2003 bør kolmulefisket i EU-sonen og Færøy-sonen også åpnes fra 1. januar.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes onsdag 1. januar 2003.

I 2002 har det verken vært krav om påmelding til det direkte kolmulefisket eller krav en siste utseilingsdato for fartøy som ønsker å delta. Erfaringen viser at nesten 100 % av fartøyene med kolmuletråltillatelse deltar, og etter Fiskeridirektørens oppfatning er det derfor heller ikke i 2003 nødvendig med disse tiltakene for å sørge for en hensiktsmessig gjennomføring av det direkte kolmulefiske.

8. INDUSTRITRÅLFISKET ETTER KOLMULE I NORDSJØEN.

8.1. Bakgrunn

Fartøy som har industritråltillatelse har anledning til å fiske med småmasket trål i NØS sør for 64° N og i hele Nordsjøen. Norsk kolmulefiske i dette området har foregått som et blandingsfiskeri i industritrålernes kolmule/øyepål-fiskeri. Det er en allmenn oppfatning at det er meget vanskelig å drive et rent kolmulefiske i Nordsjøen med industritrål, og man har derfor tidligere ikke avregnet industritrålernes kolmulefiske på norske kvoter.

En eventuell stopp i industritrålernes fiske etter kolmule vil, på grunn av at det er et blandingsfiskeri, dermed også få konsekvenser for fartøygruppens fiske etter øyepål. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det nemlig umulig å drive et rent øyepålfiske uten at det er betydelige innslag av kolmule. En stopp i fisket etter kolmule vil dermed bety stopp i fisket etter øyepål og kolmule. I de årene hvor tilgjengeligheten på havbrislig og tobis er dårlig, vil konsekvensene av en stopp i kolmulefisket kunne bety stopp i alt norsk industritrålfiske for resten av året.

I kvoteavtalene med både EU og Færøyene for 2002 ble industritrålkvotene etter øyepål og kolmule splittet opp i separate øyepål- og kolmulekvoter. Norske industritrålere fikk som nevnt også en egen kolmulekvote i løpet av april 2002. Disse endringene ble blant annet foretatt fra norsk side for å synliggjøre at det foregår et utstrakt fiske etter kolmule i NØS. Det ble også gjort for å inkludere industritrålfisket etter kolmule i et helhetlig forvaltningsregime etter kolmule. EU har på samme måte som Norge fastsatt en kolmulekvote for sine industritrålere i EU-sonen i Nordsjøen. Denne kvoten er på 27.650 tonn i 2002, hvorav Danmark har 26.846 tonn.

I forbindelse med den internasjonale prosessen der det tas sikte på å få et helhetlig forvaltningsregime av kolmule uavhengig av fangstområder, er det Fiskeridirektørens syn at industritrålfisket etter kolmule i Nordsjøen vil måtte inngå i reguleringsopplegget. Selv om det ikke oppnås enighet om et helhetlig forvaltningsregime fra og med 2003, vil Fiskeridirektøren tilrå en innføring av en kvoteregulering av industritrålfisket av kolmule i Nordsjøen og NØS sør for 64° N fra og med 1. januar 2003 (se punkt 6 over). Dette betyr at en norsk kvote må fordeles mellom industritrålerflåten og kolmuletrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at det norske industritrålfisket etter kolmule blir regulert med en gruppekvote i 2003.

8.2. Kvotefordeling

Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør en kvotefordeling mellom industritrålflåten og kolmuletrålflåten innebære at industritrålflåten får en andel av norsk kvote basert på historiske fangstnivåer. Denne kvoten bør, etter Fiskeridirektørens oppfatning, være en fast andel av norsk kvote hvor man ser bort i fra kvoter i henhold til bilaterale kvoteavtaler. Fisket i EU-sonen og Færøy-sonen har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med kolmuletråltillatelse, og Fiskeridirektøren vil ikke foreslå at dette endres.

Som nevnt under avsnitt 2 har industritrålerne fangst av kolmule i Nordsjøen og i NØS sør for 64° N variert mellom ca. 3.000 tonn og ca. 80.000 tonn i årene 1977 til 2001. Disse fangsttallene er beregnet av Havforskningsinstituttet på basis av Fiskeridirektoratets prøvetaking av industritrålfangster. De endelige fangsttallene for 2002 blir dermed ikke klare før et stykke ut i 2003. Imidlertid indikerer foreløpige tall fra sluttседdelstatistikken på at kolmulefangstene i Nordsjøen i likhet med 2001 kan bli høye også i 2002. Tabell 3 i vedlegg 1 viser en oversikt over omfanget av industritrålerne kolmulefiske i Nordsjøen basert på Fiskeridirektoratets prøvetakning.

Prøvetakningen gir imidlertid kun oversikt over fisket som foregår i Nordsjøen. I området mellom 62° N og 64° N har man ikke et prøvetakningsprogram. Fisket i dette området er dermed ikke inkludert i tabell 3 i vedlegg 1. Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør industritrålerne få "uttelling" også for fiske nord for 62° N. En tilnærming som vil gi et mer korrekt bilde av situasjonen er å kombinere sluttededtall for området nord for 62° nord med prøvetakningen i Nordsjøen. Tabellen under viser en sammenligning av de to typene tallsett vi kan bruke.

Tabell 2: Sammenligning av ulike fangsttall for industritrålflåtens kolmulefiske

År/Metode	Prøvetakning	Prøvetakning + sluttsedler nord for 62° N	Sluttsedler
1997	27 394	27 620	27 666
1998	28 869	30 715	41 815
1999	46 288	49 567	63 614
2000	64 768	73 509	91 140
2001	48 074	69 222	80 063
Gjennomsnitt 5 år	43 079	50 127	44 847

Etter Fiskeridirektoratets vurdering gir prøvetakningen et riktigere bilde av faktisk fangst av kolmule enn hva sluttsedlene gir, men for å inkludere fiske nord for 62° N velger Fiskeridirektøren å benytte en kombinasjon av sluttsedler og prøvetakning. For tiden før 1997 har vi imidlertid ikke annen mulighet enn å bruke prøvetakningsresultater, siden det ikke ble registrert kolmule på sluttsedler for denne fartøygruppen i den perioden.

Tabellen under gir en oversikt over fangstutviklingen til industritrålerne sett i forhold til kolmuletrålerne fiske i farvannene utenom EU- og Færøysonen.

Tabell 3: Norsk fangstfordeling i NØS, Jan Mayen-sonen og internasjonalt farvann

År	Kolmuletrål	Andel	Industritrål	Andel	Totalt
1990	51 837	72,2 %	20 000	27,8 %	71 837
1991	5 644	20,0 %	22 644	80,0 %	28 288
1992	5 051	13,6 %	31 977	86,4 %	37 028
1993	41 671	77,2 %	12 333	22,8 %	54 004
1994	36 220	91,4 %	3 408	8,6 %	39 628
1995	39 032	33,2 %	78 565	66,8 %	117 597
1996	27 737	32,2 %	58 441	67,8 %	86 178
1997	32 240	53,9 %	27 620	46,1 %	59 860
1998	262 749	89,5 %	30 715	10,5 %	293 464
1999	225 706	82,0 %	49 567	18,0 %	275 273
2000	197 666	72,9 %	73 509	27,1 %	271 175
2001	251 926	78,8 %	69 222	21,6 %	321 148
Sum	1 177 479	71,2 %	478 001	28,8 %	1 655 480
Gjennomsnitt	98 123	71,2 %	39 833	28,8 %	137 957

Et annet spørsmål vi må ta stilling til er hvor lang referanseperiode vi bør ta med i beregningsgrunnlaget. Tabell 4 under viser utviklingen av andelen av fangst utenom bilaterale kvoteavtaler, mellom industritrål og kolmuletrål, ved ulike referanseperioder.

Tabell 4: Gjennomsnittsberegninger

Gjennomsnitt	Andel	
	Industritrål	Kolmuletrål
1990-2001	28,9 %	71,1 %
1991-2001	28,9 %	71,1 %
1992-2001	28,0 %	72,0 %
1993-2001	26,6 %	73,4 %
1994-2001	26,7 %	73,3 %
1995-2001	27,2 %	72,8 %
1996-2001	23,6 %	76,4 %
1997-2001	20,5 %	79,5 %
1998-2001	19,2 %	80,8 %
1999-2001	22,2 %	77,8 %
2000-2001	24,1 %	75,9 %
2001-2001	21,6 %	78,4 %

Tabell 4 over viser at perioden 1998 – 2001 er den perioden som gir den laveste andelen til industritrålerne med 19,2 %, mens perioden 1990 og 1991 – 2001 gir den høyeste andelen til denne gruppen, 28,9 %.

Tabell 3 viser helt klart at det i 1998 skjedde en ekspansjon i det norske fisket utenom EU-sonen og Færøysonen. Dette bør reflekteres ved valg av referanseperiode. Hvis vi ønsker at den fartøygruppen som ekspanderte sitt fiske mest skal få full uttelling for dette velger vi en kort referanseperiode. Dette vil kunne bli oppfattet som en urettferdig tilnærming fra industritrålernes side, blant annet fordi det kan hevdes at en av grunnene til at vi er kommet i den situasjonen vi er i med hensyn til kolmulen, nettopp er kolmuletrålernes ekspansjon i fisket.

1987 var det første året norske kolmuletrålere er registrert med noe kvantum i internasjonalt farvann av betydning. Går man lengre tilbake enn 1987 vil vi dermed finne at det av norske fartøy kun var industritrålerne som fisket kolmule utenom EU- og Færøysonen. Bruker man en lang referanseperiode vil derfor andelen for industritrålerne øke.

Fiskeridirektøren vil anbefale at man velger en referanseperiode som også reflekterer situasjonen før ekspansjonen i fisket. En 10 eller 12-års periode kan være hensiktsmessig.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten utenom EU- og Færøysonen fordeles med 29 % til industritrålerne og 71 % til kolmuletrålerne, dette basert på en 12-års referanseperiode.

Industritrålkvoten bør imidlertid være begrenset oppad til et maksimumsnivå slik at det ikke gis rom for ekspansjon i et direkte kolmulefiske i Nordsjøen på 0-gruppekolmule. På samme måte bør det fastsettes et minimumsnivå for kolmulekvoten til industritrålerne. Minimumsnivået bør fastsettes på bakgrunn av at uten kolmulekvote på et visst nivå vil det være umulig å drive et industritrålfiske etter øyepål i Nordsjøen. En eventuell norsk kolmulekvote utover avsetningen til industritrålerne bør etter Fiskeridirektørens oppfatning tildeles kolmuletrålerne, eventuelt med fiskemuligheter for ringnotfartøy uten kolmuletillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimumsnivået på kolmulekvoten til industritrålerne fastsettes til 80.000 tonn.

Som nevnt over har kolmulefangstene til industritrålerne variert mye, og det er vanskelig å anslå hva som bør være et minimumsnivå på kvoten. Tabell 3 viser at et 12-årgjennomsnitt for fangstnivået er ca. 40.000 tonn. Medianen for samme perioden er ca. 30.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at minimumsnivået på industritrålernes kolmulekvote fastsettes til 30.000 tonn.

Ovennevnte fordeling vil for 2003, gi industritrålerne en gruppekvote på ca. 96.000 tonn om vi legger til grunn en unilateral norsk kvote på 330.000 tonn. Siden dette er en høyere kvote enn det foreslått maksimumsnivået, vil dette medføre at industritrålkvoten for 2003 vil bli 80.000 tonn. Resterende kvantum på 250.000 tonn foreslår Fiskeridirektøren tildeles fartøy med kolmuletrål-/ringnottillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at industritrålerne i 2003 tildeles en kvote på 80.000 tonn i NØS sør for 64° N og i Nordsjøen, og at kolmuletrålerne/ringnotfartøy i 2003 tildeles en kvote på 250.000 tonn i NØS nord for 62° N, Jan Mayen-sonen og internasjonalt farvann.

Med den foreslåtte fordeling av norsk kvote vil industritrålerne først få lavere kvote enn 80.000 tonn, når norsk kvote utenom bilaterale avtaler blir lavere enn ca. 276.000 tonn. Minimumskvoten vil først bli aktuell om norsk kvote blir lavere enn ca. 103.000 tonn.

8.3. Kvoteavregning

Det har i løpet av 2002 fremkommet spørsmål med hensyn til hva som bør være et eventuelt stoppgrunnlag for industritrålernes fiske etter kolmule. Som nevnt over er det ulike tallsett man kan legge til grunn for en kvoteavregning, men Fiskeridirektøren har etter en helhetsvurdering funnet at tall fra prøvetakningen i Nordsjøen gir et riktigere bilde av den faktiske situasjonen enn sluttsedlene. Siden vi kun har prøvetakningstall fra området sør for 62° N må vi foreløpig legge til grunn sluttsedler for det fisket som foregår mellom 62° N og 64° N til prøvetakningstallet.

Fiskeridirektøren foreslår at ved kvoteavregning av industritrålernes kolmulefiske legges til grunn tall fra prøvetakningen i Nordsjøen med tillegg for sluttsedler for området mellom 62° N og 64° N.

8.4. Tekniske reguleringer

Som nevnt i punkt 4 over vil områdestengninger og periodestengninger av fiskefelt hvor det er et stort innslag av umoden kolmule være aktuelle tekniske reguleringstiltak for å begrense uttaket av småfisk i industritrålfisket etter kolmule. Fiskeridirektoratet vil i samarbeid med Havforskningsinstituttet se på muligheten for slike reguleringstiltak. Andre tiltak kan være endringer i tillatt maskevidde og innføring av minstemål på kolmule. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er slike tiltak av en slik art at de ikke kan innføres på kort sikt uten et grundig utredningsarbeid på forhånd, der effekten på både kolmulebestanden og fiskeflåten vurderes.

Innføring av et utkastforbud for kolmule vil være et av tiltakene som kan iverksettes for å forhindre at et industritrålfiske etter øyepål kan fortsette etter at kolmulefisket er stoppet.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres utkastforbud for kolmule.

VEDLEGG 1

Tabell 1: Norske kolmulekvoter (tonn) i perioden 1979-2002.

År	EU-sonen	Færøy-sonen	Int. farvann, NØS nord for 62° N, JM-sonen	Industrietrålerne	Sum
1979	125.000	90.000	fritt fiske	fritt fiske	215.000
1980	125.000	50.000	fritt fiske	fritt fiske	175.000
1981	120.000	68.000	fritt fiske	fritt fiske	188.000
1982	140.000	71.000	fritt fiske	fritt fiske	211.000
1983	180.000	30.000	fritt fiske	fritt fiske	210.000
1984	190.000	30.000	fritt fiske	fritt fiske	220.000
1985	200.000	40.000	fritt fiske	fritt fiske	240.000
1986	250.000	65.000	fritt fiske	fritt fiske	315.000
1987	260.000	65.000	fritt fiske	fritt fiske	325.000
1988	250.000	60.000	fritt fiske	fritt fiske	310.000
1989	215.000	35.000	fritt fiske	fritt fiske	250.000
1990	203.500	35.000	fritt fiske	fritt fiske	238.500
1991	155.000	30.000	fritt fiske	fritt fiske	185.000
1992	155.000	28.000	fritt fiske	fritt fiske	183.000
1993	205.000	27.000	fritt fiske	fritt fiske	232.000
1994	205.000	27.000	fritt fiske	fritt fiske	232.000
1995	225.000	27.000	fritt fiske	fritt fiske	252.000
1996	259.000	27.000	fritt fiske	fritt fiske	286.000
1997	255.000	27.000	fritt fiske	fritt fiske	282.000
1998	245.000	36.000	fritt fiske	fritt fiske	281.000
1999	235.000	39.000	250.000	fritt fiske	524.000
2000	222.000	42.000	250.000	fritt fiske	514.000
2001	190.640	47.000	250.000	fritt fiske	487.640
2002	120.000	35.000	250.000	79.396	484.396

Tabell 2: Norske kolmulefangster i internasjonalt farvann i årene 1990 - 2002.

År	Internasjonalt farvann
1990	50.400
1991	6.400
1992	4.300
1993	34.300
1994	35.000
1995	47.000
1996	26.600
1997	36.500
1998	252.500
1999	220.200
2000	197.700
2001	191.100
2002	224.700

Tabell 3: Norske kolmulefangster i industritrålfisket i Nordsjøen i årene 1977 - 2002. Fangsttallene er basert på prøvetaking.

ÅR	Kvantum (tonn)
1977	20.737
1978	39.989
1979	30.930
1980	15.000
1981	18.627
1982	47.856
1983	62.591
1984	58.038
1985	54.522
1986	26.941
1987	24.969
1988	24.898
1989	43.000
1990	20.000
1991	22.644
1992	31.977
1993	12.333
1994	3.408
1995	78.565
1996	57.458
1997	27.394
1998	28.869
1999	46.288
2000	73.509
2001	48.074
2002	46.344 ¹

¹ Prøvetakningstall pr. utgangen av september 2002.

VEDLEGG 2

Tabell 1: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) og antall deltagende fartøy i årene 1990-2002.

	Kvantum (tonn)	Deltagelse
1990	281.200	44
1991	118.400	32
1992	154.500	31
1993	200.000	30
1994	226.200	29
1995	261.400	29
1996	337.500	36
1997	320.500	37
1998	527.600	43
1999	472.700	42
2000	462.100	42
2001	496.100	48 ²
2002	443.160	45

Tabell 2: Norske kolmuletråleres kolmulefangster (tonn) fordelt på ICES-områder i årene 1990-2002. Sluttseddeltall pr. 20. oktober 2002

Område	IIa	IV	Vb	VIa	VIb	VII	XII	SUM
1990	566	1.596	19.344	108.429	616	153.788	-	284.339
1991	113	13.417	495	65.945	-	39.231	-	119.200
1992	28	14.354	2.540	92.081	808	44.745	-	154.555
1993	240	3.141	17.031	103.172	799	75.598	-	199.981
1994	-	5.799	18.846	97.592	2.417	101.581	-	226.235
1995	-	24.555	6.757	105.960	438	123.651	-	261.362
1996	1.118	-	34.856	119.887	-	182.691	-	337.549
1997	1.336	5.047	31.356	152.790	24.704	105.314	-	320.549
1998	8.992	3	35.779	167.968	104.797	210.070	-	527.609
1999	2.425	21.077	40.846	120.737	145.253	139.719	2.686	472.744
2000	1.590	45	42.934	156.853	180.708	80.020	-	462.149
2001	73.018	21.377	63.282	148.789	35.820	77.509	76.285	496.079 ²
2002	67.020	6.635	6.131	104.155	200.468	53.071	5.680	443.160

² Inklusiv 5 ringnotfartøy uten kolmuletråltillatelse.

3.12.5 Blue whiting combined stock (Subareas I–IX, XII, and XIV)

State of stock/exploitation: The stock is harvested outside safe biological limits. The spawning stock biomass for 2001 at the spawning time (April) is inside safe biological limits while the SSB for 2002 is expected to be below B_{pa} . Fishing mortality has increased rapidly in recent years, and is estimated at 0.82 in 2001. Total landings in 2001 were almost 1.8 million t. The incoming year classes seem to be strong.

Management objectives: EU, Faroe Islands, Iceland, and Norway agreed to implement a long-term management plan for the fisheries of the blue whiting stock, which is consistent with a precautionary approach, aimed at constraining the harvest within safe biological limits and designed to provide for sustainable fisheries and a greater potential yield. The plan shall consist of the following:

1. Every effort shall be made to prevent the stock from falling below the minimum level of Spawning Stock Biomass (SSB) of 1 500 000 tonnes.
2. For 2003 and subsequent years, the Parties agreed to restrict their fishing on the basis of a TAC

consistent with a fishing mortality less than 0.32 for appropriate age groups as defined by ICES, unless future scientific advice requires modification of the fishing mortality rate.

3. *Should the SSB fall below a reference point of 2 250 000 tonnes (B_{pa}) the fishing mortality rate, referred to under paragraph 1, shall be adapted in the light of scientific estimates of the conditions then prevailing. Such adaptation shall ensure a safe and rapid recovery of the SSB to a level in excess of 2 250 000 tonnes.*
4. *In order to enhance the potential yield, the Parties shall implement appropriate measures, which will reduce catches of juvenile blue whiting.*
5. *The Parties shall, as appropriate, review and revise these management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES.*

ICES has not yet evaluated the management plan with respect to its conformity to the precautionary approach.

Precautionary Approach reference points (proposed in 1998):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 1.5 mill t	B_{pa} be set at 2.25 million t
F_{lim} is 0.51	F_{pa} be set at 0.32

Technical basis

$B_{lim} : B_{loss}$	$B_{pa} = B_{lim} \exp(1.645 * \sigma) \sigma = 0.25$
$F_{lim} : F_{loss} (0.51)$	$F_{pa} : F_{med} (1998)$

Advice on management: ICES recommends that the fishing mortality be less than $F_{pa}=0.32$, corresponding to landings of less than 600 000 t in 2003.

Rebuilding plan: Implementation of a rebuilding plan is not necessary since according to the current assessment the state of the stock is better than previously estimated.

Relevant factors to be considered in management: The current exploitation rate is not sustainable. The advice implies a reduction in fishing mortality by 60 % to F_{pa} . However, it is recognised that fishing mortality will have to be reduced further in the following years in order to bring SSB back above B_{pa} . The reduction of fishing mortality to F_{pa} is a first necessary step.

The spawning stock biomass reached a peak in 1999 due to the strong year classes 1995, 1996, and 1997. Even though the 1999 and 2000 year classes seem to be very

strong, the SSB is expected to decline rapidly at the present level of fishing mortality.

The current exploitation rate and pattern means that few year classes support the fishery. The year classes dominating in the fishery are harvested heavily before they can reproduce or reach full growth potential. The estimate of year class strength for such young age groups is uncertain. The shift in dominance of younger ages in the stock in recent years is considered to be caused by an overall increase in fishing mortality and increased recruitment.

The proposed biological reference points for this stock may not be appropriate because even at moderate exploitation the probability that the stock drops below B_{pa} may be substantial. Revision of the biological reference points should be carried out based on a reliable analytical assessment of the stock.

Blue whiting is widely distributed in the eastern North Atlantic. Its distribution extends from the Strait of Gibraltar to the Barents Sea. It consists of several populations with genetic "leakage" between them, but it

is treated as one stock since it has so far not been possible to define an unambiguous border between populations.

Catch forecast for 2003:

Basis: $F(2002) = F(2001) = 0.82$; Landings(2002) = 1505; SSB in 2002 = 2238.

F(2003) onwards	Basis	Catch (2003)	Landings (2003)	SSB in year 2003	SSB in year 2004
0.00	No fishing	0	0	2238	2756
0.08	0.1 * F(2001)	169	169	2202	2559
0.16	0.2 * F(2001)	327	327	2167	2378
0.25	0.3 * F(2001)	476	476	2132	2214
0.32	$F_{pn} = 0.39 * F(2001)$	598	598	2102	2082
0.33	0.4 * F(2001)	615	615	2098	2063
0.41	0.5 * F(2001)	747	747	2065	1924
0.82	F(2001)	1296	1296	1908	1383

Weights in '000 t, Mean F, ages 3-7.

Medium- and long-term projections: Medium-term projections were made using an F status quo assumption for the current year. The projections indicate that fishing at the current F_{pn} has a high probability of reducing the stock to below B_{pn} . A revised estimate of F_{pn} that is more consistent with maintaining stock sizes above B_{pn} will have to be substantially below the current value.

Comparison with previous assessment and advice:

The present assessment gives far higher estimates of the stock abundance in the most recent years compared to the assessments made in 1999 to 2001. Recruitment estimates from the 2001 surveys indicated that the 1999 and 2000 year classes were very abundant. The 2002 survey on the spawning grounds suggested that most age classes are more abundant than was indicated by earlier surveys. However, the increase is also seen in all the oldest year classes where a decrease due to mortality would be expected. This suggests that the 2002 survey values may be overestimates.

The 1999 and 2000 year classes were very abundant in the fishery in 2001 (notably in the third quarter). However, the ages 8 and 9 were also more present in the catch than could be expected from the catches of the earlier years. This has caused the selection pattern that is estimated in the model to be changed compared to the assessment from last year. Notably, the selection on the oldest ages has increased and this is carried through in the historical reconstruction of the stock by giving higher fishing mortality to the oldest age and a lower SSB over the historical period.

Both the higher abundance of most year classes in the 2002 survey and the high estimates of fishing mortality for the oldest age could be year-specific effects, and not reliable indicators of true changes in stock status relative to recent assessments.

The catch information from 2001 and the surveys from 2001 and spring 2002 indicate that the 1999 and 2000

year classes are very strong, but their actual size is still very uncertain. The survey and catch information that was available for the 2001 assessment (catch data for 2000 and survey information for 2000 and spring 2001) estimated the 1999 year class to be 50 % above average. The estimated strength of the 2000 year class was based on catches of age group 0 only and these were not abnormally high. The value used in the projections was very close to the geometric mean recruitment. The surveys do not provide precise estimates of 0 group strength and the strength of the 1 group is estimated in summer after the assessment was done. The summer survey in 2000 found the 0 group abundance to be less than that of the 1999 year class.

The change in perception of recent recruitment has led to a very different outlook for the development of the stock in the near future. Spawning biomass is estimated to be above B_{pn} , although its exact size is highly uncertain. The trend in fishing mortality is considered to be reliably reflected in the assessment, and there is little doubt that F is very high and has increased rapidly in the recent years.

Because the stock appears to have improved due to the strong 1999 and 2000 year classes, a rebuilding plan is no longer considered imperative. Nevertheless, a substantial reduction in fishing mortality is still required. Fishing at F_{pn} (=0.32) will result in a declining SSB to a level below B_{pn} (=2.25 million tonnes) in 2003 unless another strong year class appears.

Elaboration and special comment: Most of the catches are taken in the directed pelagic trawl fishery in the spawning and post-spawning areas (Divisions Vb, VIa,b, and VIIb,c). Catches are also taken in a directed and a mixed fishery in Subarea IV and Division IIIa and in the pelagic trawl fishery in the northern areas (Subarea I and II, Divisions Va, XIVa,b). These fisheries in the northern areas have taken 340 000 – 1 390 000 t per year in the last decade, while catches in the southern

areas (Subarea VIII, IX, Divisions VII,d,e and g-k) have been stable in the range of 25 000–34 000 t. In Division IXa blue whiting is mainly taken as by-catch in mixed trawl fisheries.

Estimates of spawning biomass by acoustic surveys are well above the level indicated by the assessment. However, it has generally been difficult to reconcile catch data and absolute survey abundance estimates for blue whiting and although the acoustic surveys may be

indicative of trends in biomass, the absolute values are not considered - representative.

The analytical assessment is based on catch data, acoustic surveys, and commercial CPUE series data.

Source of information: Report of the Northern Pelagic and Blue Whiting Fisheries Working Group, 29 April – 8 May 2002 (ICES CM 2002/ACFM:19).

Catch data (Tables 3.12.5.1–7):

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	ACFM catch
1987	TAC for northern areas; no advice for southern areas	950	-	665
1988	TAC for northern areas; no advice for southern areas	832	-	558
1989	TAC for northern areas; no advice for southern areas	630	-	627
1990	TAC for northern areas; no advice for southern areas	600	-	562
1991	TAC for northern areas; no advice for southern areas	670	-	370
1992	No advice	-	-	475
1993	Catch at <i>status quo</i> F (northern areas); no assessment for southern areas	490	-	481
1994	Precautionary TAC (northern areas); no assessment for southern areas	485	650 ¹	459
1995	Precautionary TAC for combined stock	518	650 ¹	579
1996	Precautionary TAC for combined stock	500	650 ¹	646
1997	Precautionary TAC for combined stock	540		672
1998	Precautionary TAC for combined stock	650		1125
1999	Catches above 650 000 t may not be sustainable in the long run	650		1256
2000	F should not exceed the proposed F_{pa}	800		1412
2001	F should not exceed the proposed F_{pa}	628		1780
2002	Rebuilding plan	0		
2003	F should be less than the proposed F_{pa}	600		

¹NEAFC proposal for NEAFC regions 1 and 2. Weights in '000 t.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 69

Telefaks

Vår dato
15112002

Vår referanse
200200263/3-
532.7

Deres dato

Deres referanse

FISKERIDIREKTORATET

ARKIV

333

18. NOV. 2002

SAKSBEH.

DOK.NR.

2002/19686 2

U.S. 3

REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2003.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (88/02) i møte 12.-14. november d.å og fattet slikt vedtak:

1. Etter gjentatte forhandlingsrunder konstaterer Norges Fiskarlag at det ennå ikke foreligger noe omforent forhandlingsresultat om forvaltningen av kolmulebestanden i Nordøstatlanteren. Ut fra at det fortsatt hersker stor usikkerhet omkring avtalesituasjonen for kolmule for 2003 tar Norges Fiskarlag utgangspunkt i årets kvotesituasjon, og anbefaler at fisket reguleres med maksimalkvoter, slik det er gjort i inneværende år. Erfaringene fra 2002-sesongen, samt det totale kvotebildet i vintersesongen må tillegges vekt i spørsmålet om størrelsen på maksimalkvotene. Nivået på maksimalkvotene må fastsettes i nær dialog med næringens organisasjoner.
2. Norges Fiskarlag kan ikke se at det kan være i norsk interesse å fortsette en ensidig norsk begrensning av fisket i internasjonalt farvann dersom det fortsatt ikke foreligger en internasjonal avtale på området. Fiskarlaget mener at slike tiltak svekker norske posisjoner, samtidig som andre nasjoner ekspanderer sitt kolmulefiske. Norges Fiskarlag viser i denne forbindelse spesielt til det gode fisket en hadde i NØS nord for 62°N i år. Mens man fra norsk side valgte å stanse dette fisket, registrerer Fiskarlaget at både det islandske og færøyske fisket i praksis har vært fritt. En regulering av fisket etter kolmule i internasjonalt farvann må således være en følge av en internasjonalt bindende avtale mellom de aktuelle partene. Dersom norske myndigheter begrenser det norske fisket gjennom en kvotebegrensning i internasjonalt farvann, vil Fiskarlaget tilrå at fisket nord for 62°N holdes oppe på et tilsvarende nivå som i år. Med en videreføring av samme kvotenivå som i 2002 vil Fiskerlaget anbefale en noe strammere fartøyregulering av fisket i internasjonalt farvann i første halvår.
3. Norges Fiskarlag forutsetter at en fra norsk side treffer tiltak som bidrar til at rapporteringssystemene mellom fartøy og myndigheter forenkles. Den nåværende rapporteringsmengden synes å være grunnlag for feilopplysninger og feilfortolkninger i forvaltningen. Fiskarlaget vil be om at kolmuleflåten gis dispensasjon fra varslingstiden på 6 og 12 timer for inn- og utseiling til/fra internasjonalt farvann.
4. Norges Fiskarlag viser til at i tilknytning til behandling av reguleringsopplegget for 2002 også hadde en prosess hvor en vurderte en deling av den norske kolmulekvoten mellom kolmuletrålerne og nordsjøtrålerflåten, jfr. bl.a. innstilling fra en intern arbeidsgruppe i Norges Fiskarlag avgitt 1. februar 2002. På grunn av manglende forvaltningsavtale for kolmule i 2002 ble nevnte innstilling ikke realitetsbehandlet i organisasjonen. Fiskarlaget har registrert at også Fiskeridirektoratet har avgitt synspunkter på en eventuell kvotedeling mellom kolmuletrålere og nordsjøtrålere. Norges Fiskarlag vil avvente å se utfallet de pågående

Adresse
Fiskeridirektoratet
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

drøftingene om en mulig internasjonal kolmuleavtale for 2003 før en går videre med dette fordelingsspørsmålet.

5. Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg på til Norges Sildesalgslag innen 7. januar 2003.
6. Under forutsetning av at det foreligger kvoteavtaler mellom Norge og Færøyene og Norge og EU for 2003 innen årsskiftet 2002/2003 går Norges Fiskarlag inn for at fisket etter kolmule åpnes fra årsskiftet i alle områder.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Sør-Norges Trålerlag
Norges Sildesalgslag

SØR-NORGES TRÅLERLAG

Smedesundet 90

5527 Haugesund

telefon 52 86 69 80

telefax 52 86 69 81

e-post sor_norges.tralerlag@chello.no

web www.tralerlaget.no

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

Haugesund, den 15. november 2002

KOLMULEFISKET 2003

Styret i Sør-Norges Trålerlag har i møte 14.11.2002 drøftet ovennevnte sak og vil avgi følgende uttale i saken i tillegg til vårt brev av 02.09.2002 i samme sak :

Forskriften om regulering av fisket etter kolmule i EU-sonen, Færøysonen, internasjonalt farvann, NØS og fiskerisonen v/Jan Mayen for fartøy med kolmuletråltillatelse og nordsjø-/industri- tråltillatelse (se vedlegg) som ble offentliggjort 21.12.2001, ga i § 2 Kvote og virkeområde, siste ledd, fartøy med nordsjø-/industri- tråltillatelse anledning til å fiske i nevnte farvann.

Det ble fulgt opp med å fastsette maksimalkvoter (J-melding 93/2002 AV 6.5. 2002) i EU- og Færøysonen for kolmule- og industri-/nordsjøtrålere, hhv. 3.100 og 900 tonn.

I J-melding 82/2002 av 30.04.2002, § 2 siste ledd, er det imidlertid ikke fastsatt kvote for industri-/nordsjøtrålere i andre farvann enn Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone (i Nordsjøen sør for 64. gr. n. br.), 79.396 tonn.

I den nye trålforskriften av 5.7.2002 er det imidlertid i § 5-1 gitt anledning for industritrålere å fiske kolmule sør av 64. gr. n. br. uten begrensning vestover. Industritrålerne har derved fått rett til å fiske kolmule i alle soner. På grunn av disse endringene i adgangsregimet for industritrålerne, finner vi det naturlig at dette gjenspeiles i reguleringene slik at industritrålerne ikke avskjæres fra å fiske i farvann hvor de vitterlig har rett til å fiske.

Med hilsen
sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Kopi til : Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET		52866981
ARBEIDSGRUPPE	333	
27. NOV. 2002		
DOK.NR.	-	DOK.NR.
2002/19686		3

SØR-NORGES TRALERLAG

Smedesundet 90

5527 Haugesund

telefon 52 86 69 80

telefax 52 86 69 81

e-post sor_norges.tralerlag@chello.noweb www.tralerlaget.no

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
postboks 185 Sentrum

5804 BERGEN

Haugesund, den 26. november 2002

KOLMULEFISKET 2003 – SAK 25/2002 I REGULERINGSRÅDETUndertegnede ber om at følgende tas med i sakspapirene til Reguleringsrådet 2002 :

I ovennevnte sak på side 5 øverst blir det av Fiskeridirektøren (F.dir.) hevdet at industritrålerflåten i hovedsak fisker på 0-gruppe kolmule og at han derfor vurderer at stenging av felt/områder kan være hensiktsmessig i visse perioder.

Arbeidsgruppen som ble nedsatt av Norges Fiskarlag i 2001 med mandat å avgi innstilling om fordeling av eventuelle kolmulekvoter i 2002 imøtegikk ovennevnte utsagn fra F.dir. i pkt. 12 i sin tilråding. Her heter det :

"Arbeidsgruppen (Tor Østervold, Egil Sørheim, Torstein Kvalsvik og Helge O. Vikshåland) har merket seg F.dir.s påstand om at industritrålerne i hovedsak fangster på 0-gruppe kolmule i Nordsjøen, jfr. Arbeidsgruppens medlemmer vil tilbakevise denne påstand og hevder at industritrålerne beskatter kolmule av "normal" størrelse i Nordsjøen. Arbeidsgruppen er imidlertid innforstått med at det i enkelte perioder av året og i avgrensede områder kan være innslag av 0-gruppe kolmule, og da særlig i år med sterke årsklasser (rekruttering). Dette kan for så vidt også være problem for øvrige flåtegrupper som fangster etter kolmule, noe som også reflekteres i F.dir.s gjennomgang i Reguleringsrådssak 21/2001. Arbeidsgruppen er derfor av den oppfatning at de flåtegrupper som beskatter kolmule må være villig til å diskutere mulige tiltak for må unngå beskatning på 0-gruppe kolmule. Arbeidsgruppen anbefaler i denne forbindelse at Norges Fiskarlag må be om å bli trukket inn i det utredningsarbeidet F.dir. tar sikte på å starte vedrørende beskatningsmønster og reguleringstiltak form kolmule."

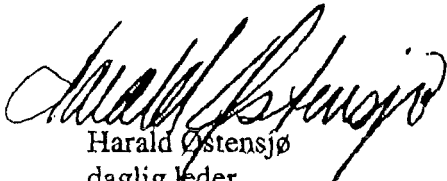
Vedlagt følger brev av 21.01.2001 fra Havforskningsinstituttet som dokumenterer det ovenfor nevnte.

I forbindelse med den alvorlige situasjonen torskebestanden i Nordsjøen påstås å være i, er det allerede innført trålforbud i et 4.000 kvkm stort område rundt Patchbanken. Det antas å være øyepålfisket som medfører fare for at torskeyngel tas med i industritrålfangstene. På denne bakgrunn er det nødvendig å vri fisket i enda større grad over på kolmule som er et rent fiske i denne sammenheng.

52866981

Sammenholdt med det påståtte 0-gruppefisket på kolmule i Nordsjøen bør i dette så fall medføre at industritrålerne i tillegg til å få kolmulekvote i Nordsjøen, får kvoter i internasjonalt farvann, i EU-sonen, Færøy-sonen og Jan Mayen-sonen hvor det påstås at kolmulen generelt er større. Industritrålernes evne til å fangste kolmule i disse farvann er nå større for en del fartøyers vedkommende. Denne utviklingen vil bare fortsette slik at man om noen få år vil ha en flåte industritrålere som ikke vil ha noen vansker med å fangste kolmule i de nevnte farvann.

Med hilsen

Harald Østensjø
daglig leder

Vedlegg : Brev av 21.01.2002 fra Havforskningsinstituttet v/Olav Rune Godø.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

INSTITUTE OF MARINE RESEARCH

Sør Norges Trålerlag
v/ Harald Østensjø
Husøyvn 245
4262 AVALDNES

Deres ref.:
Your ref.:

Vår ref.: 2002/49/ORG/alj
Our ref.:

Bergen, 21.01.2002

0-GR KOLMULE I FANGSTER FRA INDUSTRITRÅL

Viser til Deres henvendelse av 17. januar 2002. Vi arbeider for tiden med å skaffe en fullstendig oversikt over kolmulefangster i industritrål basert på alle innsamlede data tilbake til 1990. Vi har som mål at dette arbeidet skal rapporteres i løpet av 2002. Derfor har vi her bare gitt en grov framstilling av dataene som er tilgjengelig for 2000 og 2001 (Vedlegg I).

Allerede i andre kvartal ble det registrert årsyngel (0-gruppe) i fangstene, men innslaget ble først betydelige i årets to siste kvartaler (se tabell i vedlegg). Tabellen viser at fangstene av kolmule for enkelte kvartal og områder samlet kan bestå av mer enn 50 % 0-gr fisk. Figuren viser at enkeltfangster totalt kan være dominert av 0-gr med over 80 %.

Dette er ikke ment å være en fyllestgjørende dekning av problemkomplekset, men bare en første orientering om det arbeidet vi har på gang med en mer grundig analyse av mengden 0-gr kolmule i industritrålfisket. Håper det tilfredstiller Deres umiddelbare behov.

Vennlig hilsen

Olav Rune Godø
(seksjonsleder)

Hovedkontor/Head Office
Nordnesgaten 50
P.b. 1870 Nordnes
N-5817 Bergen
Norge/Norway
HTTP://www.imr.no

Tlf/Tel (+47) 55 23 85 00
Faks/Fax (+47) 55 23 85 31
Bankgiro nr./Bank account: 7694,05,00849
S.W.I.P.T. adr.: DNBAKOKK
Bühetsregistrert/Registration no.:
971349077

Sender/Dept.
Saksbeh./Handled by:
Adresse/Address:
Tlf/Tel.:
Faks/Fax:
E-mail:

Sender for marine ressurser
Olav Rune Godø
P.O. Box 1870
55 238675
55 238687
olav.rune.godoe@imr.no

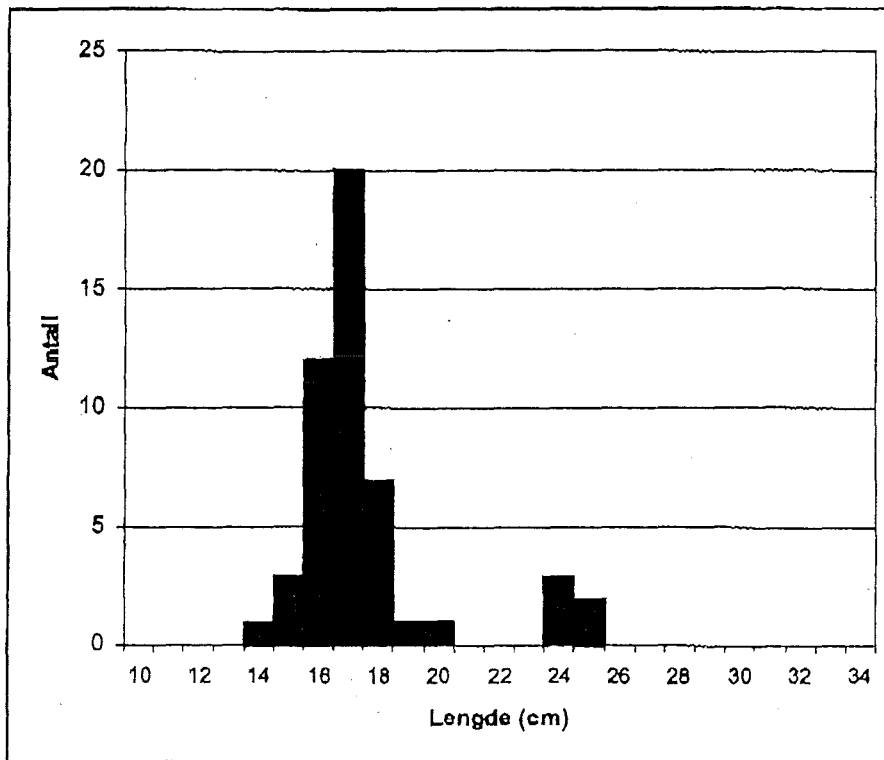
VENNLIGST ADRESSER DERES BREV TIL INSTITUTTET/PLEASE ADDRESS YOUR CORRESPONDENCE TO THE INSTITUTE

52866981

Vedlegg I. Data fra 2000 og 2001

År	Årskvartal	Lokalitet	Prøvetatt fangst (kg)	0-gr kolmule % (antall)	Lengdegrense for 0-gruppe (cm)*	Antall fangster med prøve
2000	1	8	164 744	0.0	14.5	3
	2	8	928 208	1.4	17.5	9
	2	28	781 377	0.0	17.5	4
	3	8	838 329	12.1	18.5	7
2001	3	28	921 118	52.8	18.5	6
	4	8	688 293	2.0	19.5	7
	1	7	31 619	0.0	14.5	2
	1	8	94 565	0.0	14.5	1
	2	7	197 752	0.0	15.5	1
	2	8	2 294 005	3.0	17.5	20
	2	28	1 713 650	5.3	17.5	12
	3	8	491 914	10.8	18.5	5
	3	28	233 445	0.0	18.5	1
	4	8	149 702	16.0	19.5	1
4	28	65 547	25.5	19.5	1	

* Basert på alderslesing i prøvene fra 2000

Figur 1. Eksempel på lengdefordeling i kolmulefangst fra område 2809, september 2000. Fangsten var 161174 kg, og 84% av fangsten var kolmule. Antall fisk i prøvet er 50.

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2003.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1 SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren er villig til å tillate loddefiske innenfor 4 mil av grunnlinjene. Dersom innblanding igjen blir et problem, kan Fiskeridirektøren stenge felt på kort varsel.

Fiskeridirektøren foreslår for øvrig å videreføre årets reguleringsopplegg.

2. NORSK FISKE ETTER LODDE I BARENTSHAVET VINTEREN 2002

2.1. TAC OG NORSK KVOTE

TAC for fiske etter lodde vinteren 2002 ble av ACFM anbefalt til 650.000 tonn. Russland og Norge avtalte en TAC for fiske etter vinterlodde i 2002 på 650.000 tonn. I henhold til den etablerte fordelingsnøkkelen fikk Norge 390.000 tonn av denne kvoten, derav fikk tredjeland 6.000 tonn.

Norge hadde derfor en disponibel kvote på 384.000 tonn vinterlodde i Barentshavet i 2002.

2.2. DELTAGELSESBEGRENSNINGER (INNSATSREGULERING)

Følgende fartøygrupper kunne delta i 2002:

- 1) Ringnotgruppen, dvs. fartøy med ringnottillatelse
- 2) Trålgruppen, dvs. fartøy større enn 27,5 m.s.l. med loddetråltillatelse
- 3) Kystgruppen, dvs. not- og trålfartøy på 27,5 m.s.l. eller mindre. Dersom fartøyet skulle nytte trål i fisket, måtte det ha loddetrålkonsesjon.

Kystgruppen omfattet også 3 fartøy mellom 27,35 og 33,5 meter som hadde adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2002.

2.3. FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING)

Totalkvoten på 383.000 tonn ble fordelt mellom fartøygruppene som vist i tabell 1. Denne fordelingen var i tråd med Norges Fiskarlags Landsmøtevedtak 7/01.

Tabell 1 Fordeling av kvoter på fartøygrupper i 2002

Fartøygruppe	Kvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	294.910	77,0
Trålere over 27,5 m.s.l.	42.130	11,0
Kystfartøy	45.960	12,0
Totalt	383.000	100,0

2.3.1. Ringnotgruppen

Faktoren ble den 15. januar 2002 satt til 6,7, hvilket innebar en overregulering på 1.075 tonn eller 0,36 %. 94 fartøy deltok i fisket.

Den 19. mars 2002 ble faktoren økt til 6,95, og den 25. mars 2002 ble faktoren ytterligere økt til 7,65. Ringnotgruppen ble stoppet 2. april 2002. Oppfisket kvantum var da 302.401 tonn.

2.3.2. Trålgruppen

I trålgruppen meldte 63 fartøy seg på fisket og faktoren ble den 8. februar 2002 satt til 5,0. Faktoren innebar i forhold til den totale påmeldte basiskvote en overregulering på 26,4 %. Dette ble vurdert å være en hensiktsmessig overreguleringsgrad ut fra en forventning om at ikke alle de påmeldte fartøyene kom til å delta. Det deltok 52 fartøy i dette fisket i 2002.

Den 19. mars 2002 ble faktoren økt til 5,5. Dette var blant annet begrunnet i at man så at med gjeldende regulering ville trålgruppen neppe klare å fiske hele sin gruppekvote før sesongen var over. Den 30. mars ble faktoren igjen hevet til 7,2. Fisket ble for denne gruppen ble stoppet 2. april 2002. Oppfisket kvantum var da 44.127 tonn.

2.3.3. Kystgruppen

I kystgruppen ble det påmeldt 129 fartøy, derav 2 fartøy over 27,5 meter. Kystgruppens kvoter var differensiert for fartøy over og under 27,5 meter. Fartøy over 27,5 meter fikk 25 % høyere fartøykvoter enn fartøy under 27,5 m.s.l. . Fartøykvoten for fartøy til og med 27,5 m.s.l. ble i utgangspunktet fastsatt til 750 tonn. Fartøy over 27,5 m.s.l. fikk i utgangspunktet en fartøykvote på 940 tonn. I forhold til den totale påmeldte basiskvote innebar dette en overregulering på 111 %. En slik overregulering ble vurdert å være en hensiktsmessig overreguleringsgrad ut fra en forventning om at svært mange kystfartøy ikke kom til å delta i dette fisket eller at mange fartøy bare ville fiske begrensede kvanta. Det deltok 81 fartøy i denne gruppen i 2002, altså litt mer enn halvparten av dem som var påmeldt.

Fartøykvoten ble økt til 1.000 tonn/1.250 tonn den 5. mars 2002. Dette ble gjort på bakgrunn av at enkelte fartøy hadde nådd taket på sin kvote, og utviklingen i fisket gjorde en slik faktorøkning mulig. Fartøykvotene til kystfartøygruppens fiske etter lodde i Barentshavet ble opphevet fra 14. mars 2002 og det var fritt fiske innenfor gruppeknoten etter denne dato.

Fisket i kystgruppen ble stoppet 5. april 2002. Kystgruppen hadde da totalt fisket 47.245 tonn i 2002.

2.4. ÅPNING, FISKETS UTVIKLING, OPPFISKET KVANTUM OG ANVENDELSE

2.4.1. Åpning

Loddefisket ble åpnet for alle fartøygruppene 15. januar 2002 innenfor et område sør for 74°N og utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Under Reguleringsrådsmøte i november 2001 ble det bestemt at dersom næringen ønsket å starte fisket tidligere enn 15. januar, var det muligheter for at to fartøy kunne starte letingen tidligere med en representant fra Fiskeridirektoratet om bord i hvert fartøy. To fartøy deltok således i loddekartleggingen som varte til 28. januar 2002. Hvert av ringnotfartøyene fikk lov til å fiske inntil 1.000 tonn. Dette kvantumet ble fratrukket ringnotgruppens kvote før faktoren ble beregnet. Etter anbefaling fra Fiskebåtrederens Forbund fikk disse to fartøyene beholde letekvantumet etter at letingen var avsluttet. Dette som vederlag for at fartøyene i en periode har deltatt i loddekartleggingen i Barentshavet.

Fiskeridirektøren bestemte i samarbeid med næringen at det også i 2002 skulle fastsettes en siste utseilingsdato for fartøy som skulle delta i fisket. Dette gjaldt alle tre fartøygruppene og ble satt til 7 dager etter at konsumloddefisket hadde startet. Deltakende fartøy som ikke allerede hadde fisket og levert lodde, måtte ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og ha kurs mot feltet ved melding om utseiling til Norges Sildesalgslag, Harstad. Det var dessuten en forutsetning at fartøyet hadde nødvendig redskap for loddefiske om bord. Norges Sildesalgslag fastsatte pris på konsumlodde 5. mars 2002 og siste utseilingsdato ble fastsatt til 13. mars 2002.

2.5.2. Åpning av felt

Med bakgrunn i Protokollen i Den blandete norsk-russiske kommisjonen og drøftelsene i Reguleringsrådet i november 2001, ble det lagt til grunn at fisket etter lodde i Barentshavet i 2002 ikke skulle åpnes i områder hvor faren for innblandingen av smålodde, og eventuelt bifangster av andre arter, var over akseptable grenser.

Basert på tidligere års erfaringer, ble fisket derfor åpnet den 15. januar 2002 innenfor et område sør for 74°N og utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

Når det gjelder forbudet mot fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene var det basert på tidligere års erfaring med stor innblanding av sild og torsk i fangstene.

Fiskeridirektoratet la videre til grunn at det måtte gjøres ytterligere undersøkelser, blant annet med prøvefiske og kontroll med innblandinger i fangstene, før en eventuelt åpnet nye områder.

2.5.3. Oppfisket kvantum og anvendelse

Oppfisket kvantum og anvendelse fordelt mellom de ulike fartøygruppene er illustrert i tabell 3.

Tabell 3 Fangstoversikt og anvendelse for de ulike fartøygruppene i 2002

	Totalt (tonn)			
	Kvote	Fangst	%-vis andel	Herav konsum
Ringnot	294.910	302.372	76,7	82.446
Trål	42.130	44.326	11,2	9.744
Kyst	45.960	47.659	12,1	18.742
Totalt	384.000	394.357	100,0	110.932

Kilde: Norges Sildesalgslag pr. 19.11.02., foreløpige tall.

3. RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2003

3.1. BESTANDSSITUASJONEN

Det internasjonale råd for havforskning (ICES) sin rådgivende fiskerikomité (ACFM) anslår høsten 2002 at loddebestanden i Barentshavet er innenfor trygge biologiske grenser. Nedre grense for gytebestanden er 200.000 tonn. ICES uttaler at gytebestanden av lodde i 2003 med 95 % sannsynlighet vil være større enn 200.000 tonn dersom fangstuttaket i 2003 begrenses til inntil 310.000 tonn. ICES mener med dette at det vil være rom for å fiske inntil 310.000 tonn vinterlodde i Barentshavet i 2003 uten at bestanden faller utenfor sikre biologiske grenser. Dette er mer enn en halvering fra 2002, da TAC ble satt til 650.000 tonn.

3.2. AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2003

Under den 31. sesjon i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for et fiske etter vinterlodde i perioden 1. januar – 30. april 2003 på 310.000 tonn. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 186.000 tonn av denne kvoten. I 2002 fikk Færøyene 6.000 tonn fra Norge, men hvor mye de vil få i 2003 er ikke avgjort. En proratarisk reduksjon til Færøyene i forhold til reduksjonen i TAC, vil gi Færøyene en kvote i 2003 på knappe 3.000 tonn.

4. REGULERING AV FISKE ETTER VINTERLODDE I 2003

4.1. DELTAKERBEGRENSNING

4.1.1. Ringnotgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse.

4.1.2. Trålgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må være over 27,5 m.s.l. og ha loddetråltillatelse.

4.1.3. Kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i kystgruppen må være under 27,5 m.s.l., registrert i merkeregisteret og ha en lastekapasitet på inntil 1.500 hl, samt at eieren og hovedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet. Dersom fartøyet skal delta med trål må det ha loddetråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy mellom 27,5 m.s.l. og 33,5 m.s.l. som har adgang til å delta i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2003, gis adgang til deltakelse i kystgruppens fiske etter lodde dersom de øvrige vilkårene er oppfylt.

4.1.3.1. Særskilt turkvotebegrensning for fartøy under 27,50 meter største lengde.

Det vises til drøftelsen av spørsmålet om turkvotebegrensning i sak 21/02 om regulering av fisket sør for 62° N i 2003, pkt. 5.2.8 "Særskilt turkvoteordning for alle kystfartøy i 2003".

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres en generell turkvotebegrensning på 150 tonn losset kvantum i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N, norsk vårgytende sild, makrell, lodde, og brisling. Kvantum over kvote inndras med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 7 og belastes fartøyets eventuelle gjenstående individuelle kvote.

4.2. REGULERING AV LEVERANSER TIL PRODUKSJON AV ROGNLODDE

4.2.1. Produksjon av rognlodde

Fiskeridirektøren legger til grunn at som i 2002 vil en eventuell regulering av leveranser til konsumanvendelse i 2003 blir ivarettatt av næringen selv, altså et samarbeid mellom aktørene på sjø- og landsiden. Dersom næringen ønsker å gjennomføre en konsumkvoteregulering der myndighetene skal medvirke, må dette fremsettes som et omforent ønske fra de involverte parter i næringen. Fiskeridirektøren vil i denne sammenhengen minne om at markedsreguleringer ikke er myndighetenes primære oppgave; i tillegg anses næringen selv å ha den beste forutsetning for en slik eventuell regulering.

4.3. FORDELING AV KVOTE PÅ GRUPPER

Totalkvoten har i 1991-1993, 1999 og 2001 vært fordelt på flåtegruppene etter samme fordelingsnøkkel. Dvs. 76,5 % til ringnotgruppen, 13,7 % til kystfartøygruppen og 9,8 % til trålgruppen. I 2000 var fordelingen 70,6 % til ringnotgruppen, 19,6 % til kystfartøygruppen og 9,8 % til trålgruppen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at norsk andel av lodde i 2003 fordeles i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01;

Ringnotgruppen (konsesjonsbelagte ringnotfartøy):	77 %
Trålgruppen (fartøy over 27,5 meter):	11 %
Kystgruppen (fartøy under 27,5 meter):	12 %

Fordelingen i 2002 var i overensstemmelse med dette.

På bakgrunn av ovennevnte vil Fiskeridirektøren foreslå at den norske totalkvoten fordeles med 77 % til ringnotgruppen, 12 % til kystgruppen og 11 % til trålgruppen.

4.4. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2003

4.4.1. Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Ringnotfartøy som har adgang til å delta, tildeles fartøykvoter med utgangspunkt i "universalnøkkelen".

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til konsesjonspliktige ringnotfartøy fordeles som fartøykvoter etter "universalnøkkelen":

Fiskeridirektøren kan endre fartøykvotene.

4.4.2. Trålere over 27.5 m.s.l. med loddetråltillatelse

I fisket etter norsk vårgytende sild har trålerne siden 1997 blitt gitt maksimalkvoter ut fra samme prinsipp som konsesjonspliktige ringnotfartøy. Denne nøkkelen ble også brukt ved beregning av trålernes fartøykvoter i loddefisket vinteren 2000, 2001 og 2002. Det ble etablert en basiskvote for hvert enkelt trålfartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0-99 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	100-199 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	200-299 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	300-399 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	400-600 tonn

Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Trålernes basiskvote har i 2002 vært forankret i bruttotonnasjen i henhold til fartøyets målebrev pr. 31. desember 1998. Fiskeridirektøren forutsetter at dette ligger fast.

Fiskeridirektøren foreslår at trålere gis maksimalkvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av nøkkel som beskrevet over.

Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes maksimalkvote.

4.4.3. Kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren foreslår at påmeldte fartøy i kystgruppen får maksimalkvoter, og at disse differensieres med faktor lik 1,00 for fartøy under 27,5 m.s.l. og faktor 1,25 for fartøy over 27,5 m.s.l.

Fartøyene må være egnet og utstyrt for å kunne delta i fisket.

Fiskeridirektøren kan endre fartøyenes maksimalkvote.

4.5. PÅMELDING

Fiskeridirektøren foreslår at trål- og kystfartøy som ønsker å delta i loddefisket i Barentshavet må sende skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag, Harstad, innen 10. januar 2003.

4.6. ÅPNINGSDATO OG OVERVÅKNING AV FANGSTFELT

Som tidligere nevnt ble det under den 31. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon også i år enighet om at hver av partene skal iverksette tiltak for å hindre bifangst av torsk, hyse, sild og blåkveite under minstemål. Innblandingskriteriet ble som tidligere fastsatt til 300 eksemplarer av hver av artene pr. tonn lodde.

Fiskeridirektøren vil derfor videreføre bestemmelsen fra vinterloddefisket i 2002 om å stenge felt når fangstene inneholder mer enn 35 kg torsk over minstemål pr 100 tonn lodde.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon var det videre enighet om et minstemål på 11 cm, og at det skulle være tillatt å ha en innblanding på 10 % i antall av lodde under minstemål.

Fiskeridirektøren vil ikke som i 2002 foreslå at det settes en østlig grense i forbindelse med åpningen av fisket. Med bakgrunn i tidligere års erfaring og etter samtale med Havforskningsinstituttet, vil vi imidlertid foreslå at et område øst av Vardø holdes stengt (sildeboks), og at eventuell åpning av dette området bare kan skje etter et forutgående kontrollert prøvefiske.

Dersom næringen ønsker å starte fisket tidligere enn 15. januar 2003, er Fiskeridirektøren innstilt på å medvirke til dette. Det må da avsettes et kvantum på eks. 1.000 tonn lodde til hvert av det/de fartøy som gjennomfører et slikt kartleggingsfiske, og kvantumet kommer da på toppen av fartøyets ordinære kvote. Dette kvantumet tas fra ringnot sin gruppekvote før faktoren fastsettes. Fartøyene bør velges ut av næringen selv, men det forutsettes at det skrives kontrakt med Fiskeridirektoratet for gjennomføring av oppdraget.

Med bakgrunn i ovennevnte vil Fiskeridirektøren foreslå at loddefisket åpnes den 15. januar 2003.

Det har tidligere vært stengt for fiske etter lodde innenfor 4 mil av grunnlinjene, men Fiskeridirektøren har åpnet for fiske dersom fangster inneholder mindre enn 300 eksemplarer av artene torsk, hyse, sild og blåkveite under minstemål pr. tonn lodde, eller 35 kg torsk over minstemål pr. 100 tonn lodde. Da innblanding de siste år ikke synes å ha vært et stort problem, er Fiskeridirektøren villig til å lempe på kravene. Dersom innblanding igjen blir et problem, kan Fiskeridirektøren stenge felt på kort varsel.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at det er åpent for fiske etter lodde innenfor fire mil av grunnlinjene, men at områder innenfor denne grensen kan stenges for fiske på kort varsel dersom prøvefiske viser at innblandingen er utenfor akseptable grenser.

Det foreslås for øvrig å holde stengt "Sildeboksen" innenfor følgende koordinater:

1	<u>70°30'N</u>	<u>32°Ø</u>
2	<u>72°30'N</u>	<u>31°Ø</u>
3	<u>72°30'N</u>	<u>38°Ø</u>
4	<u>70°30'N</u>	<u>38°Ø</u>

4.7. SISTE UTSEILINGSDATO

For å få en økonomisk forsvarlig og hensiktsmessig avvikling av loddefisket er det nødvendig med en siste utseilingsdato til dette fisket. Fiskeridirektøren kan refordele kvoten etter denne dato.

Fiskeridirektøren fastsetter siste utseilingsdato. Melding om utseiling må sendes Norges Sildesalgslag, Harstad. Fartøy som ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og ha kurs mot feltet ved melding om utseiling til Norges Sildesalgslag. Det er dessuten en forutsetning at fartøyet har nødvendig redskap for loddefiske om bord.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra kravet om siste startdato.

4.8. INSPEKSJON

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye, og vil kunne ha inspektører ombord i fartøy som driver loddefiske i Barentshavet.

4.9. UTKAST

Fiskeridirektøren vil som i tidligere år sette forbud mot å slippe fangst som er død eller døende, og utkast av fangst eller fiskeavfall (kapp/faks).

4.10. FANGSTOMRÅDE

3.1.8 Barents Sea capelin (Subareas I and II, excluding Division IIa west of 5°W)

State of stock/exploitation: The stock is within safe biological limits. The maturing component in autumn 2002 was estimated to be 1.3 mill. tonnes, and is predicted to be 0.7 mill. tonnes at the time of spawning in 2003 without fishing. This is above B_{lim} with a very high probability.

Management objectives: The fishery is managed according to a target escapement strategy, with a harvest control rule allowing (with 95% probability) the SSB to be above B_{lim} , taking account of predation by cod.

Reference points:

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is set equal to 200 000 t, which is above the SSB ₁₉₈₉ , the lowest SSB that has produced a good year class.	B_{pa} not defined (not relevant).
F_{lim} not defined (not relevant).	F_{pa} not defined (not relevant).

Advice on management: In order to stay above B_{lim} with more than 95% probability, the catch in 2003 should be less than 310 000 t. ICES further recommends that the fishery should be directed on the spawning stock in the period January-April.

Adjustment of the harvest strategy, perhaps including a target biomass reference point, should also be investigated to take the uncertainty in the predicted amount of spawners together with the role of capelin as a prey item into account.

Relevant factors to be considered in management: The estimated annual consumption of capelin by cod has varied between 0.2 and 3.0 million t over the period 1984-2001. Young herring consume capelin larvae, and this predation pressure is thought to be one of the causes for the poor year classes of capelin in the periods 1984-1987 and in 1992-1994. The abundance of herring in the Barents Sea is expected to increase from a low level in 2002 to an intermediate level in 2003.

Catch forecast for 2003: The spawning stock in 2003 is projected from the acoustic survey in September-October 2002. For catches in 2003 below 310 000 t, the probability of having an SSB below 200 000 t is less than 5%, and with a catch of 310 000 tonnes, the expected SSB is 440 000 t. Only catches of mature fish have been considered. The proportion of large fish (suitable for human consumption) in the spawning stock is similar to the three previous years, but high compared to most years in the time-series.

There is no direct measurement of the SSB at spawning time for this stock. The SSB is estimated based on the results of the survey in September/October and projections taking into account growth, maturation, and mortality, as well as uncertainties in these parameters and in the survey. Hence, the historical estimates in Table 3.1.8.2 are median values of the modelled stochastic SSB and will change e.g. if there are changes in the historical stock values for Northeast Arctic cod. For this stock, a B_{lim} equal to the value of the 1989 spawning stock biomass, which is the lowest SSB having produced an outstanding year class, at least after 1980, is considered a good basis for such a reference point in a non-herring situation. The median value of the 1989 spawning stock biomass is 96 000 t, adjusted upwards from 69 000 t last year. The assessment method may not yet account for all sources of uncertainty, and there are inconsistencies in the data series. Thus, it is considered appropriate to use a somewhat higher value for B_{lim} . The B_{lim} currently adopted by ICES is 200 000 t.

Elaboration and special comments: The spawning stock in 2003 will consist almost exclusively of fish from the 1999 and 2000 year classes. The survey estimate at age 1 of the 2001 year class is the lowest since the 1994 year class, and is far below the long-term average. Observations during the international 0-group survey in August 2002 indicated that the size of the 2002 year class is somewhat above the long-term mean.

Since 1979, the fishery has been regulated by a bilateral agreement between Norway and Russia (formerly USSR). The catches have been very close to the advice in all years since 1987.

The assessment and stock history is based on joint Russian-Norwegian acoustic surveys mainly during September each year. From 1998 onwards, a model incorporating predation from cod has been used for predicting SSB and for estimating the historical time-series of SSB.

Keeping the stock above B_{lim} is intended to be a safeguard against recruitment failure. The expectation is that recruitment would be larger at a spawning stock larger than B_{lim} . Furthermore, herring can have a negative influence on capelin recruitment and such an effect should be considered if it can be quantified.

Sources of information: Report from the 2002 joint Russian-Norwegian meeting to assess the Barents Sea capelin stock, Kirkenes, October 7-9, 2002. Report of the Northern Pelagic and Blue Whiting Fisheries Working Group, April-May 2002 (ICES CM 2002/ACFM:19).

Catch data (Tables 3.1.8.1-3):

Year	ICES Advice	Recommended TAC	Agreed TAC	ACFM catch
1987	Catches at lowest practical level	0	0	0
1988	No catch	0	0	0
1989	No catch	0	0	0
1990	No catch	0	0	0
1991	TAC	1000 ¹	900	933
1992	SSB > 4-500 000 t	834	1100	1123
1993	A cautious approach, SSB > 4-500 000 t	600	630	586
1994	No fishing	0	0	0
1995	No fishing	0	0	0
1996	No fishing	0	0	0
1997	No fishing	0	0	1
1998	No fishing	0	0	1
1999	SSB > 500 000 t	79 ¹	80	101
2000	5% probability of SSB < 200 000 t	435 ¹	435	414
2001	5% probability of SSB < 200 000 t	630 ¹	630	568
2002	5% probability of SSB < 200 000 t	650 ¹	650	645 ²
2003	5% probability of SSB < 200 000 t	310 ¹		

¹Winter-spring fishery. ² Includes the remaining part of the quota, set aside for Russian autumn fishery. Weights in '000 t.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler: Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
15112002

Vår referanse
200200310/14-530

Deres dato

ARRIV

333

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

18. NOV. 2002

JARSEN.

DOK.NR.

2002/20158

1

U.O. 3

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I 2003.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (108/02) i møte 12.-14. november d.å. og fattet slikt vedtak:

« Totalkvoteg og fordeling på grupper

- Norges Fiskarlag viser til at Norge og Russland har blitt enig om en loddekvote for 2003 på 310.000 tonn, hvorav Norge er tildelt en kvote på 186.000 tonn. Det forutsettes at hele den norske loddekvoten stilles til disposisjon for norske fiskere. Selv med den kraftige kvotereduksjonen som en har fått 2003 går Norges Fiskarlag inn for at det skal kunne fiskes både til konsum og til mel- og olje anvendelse.
- Norges Fiskarlag går inn for at loddekvoten fordeles mellom gruppene slik landsmøtevedtak 7/01 anviser. Dette gir følgende prosentvise fordeling:

Kystgruppen (alle fartøyer under 90 fot):	12%
Trålgruppen (trålere over 90 fot):	11%
Konsesjonspliktige ringnotfartøy:	77%
- Norges Fiskarlag tilrår at det av hensyn til avviklingen av fisket iverksettes tiltak som gir større samsvar mellom antall påmeldte og reelt deltakende fartøy i loddefisket. Det må fastsettes krav om at alle deltakende fartøy på egen hånd er i stand til å drive fiske, samt føre fangst. Myndighetene må i denne forbindelse vurdere å innføre en depositumsordning som bidrar til at det blir bedre samsvar mellom påmelding og reell deltakelse. En slik ordning bør organiseres og administreres av Norges Sildesalgslag.
- Når det gjelder deltakelse og kvoteregulering i loddefisket går Norges Fiskarlag inn for følgende:

Kystgruppen

Når det gjelder deltakelse i kystgruppen går Norges Fiskarlag inn for at man viderefører prinsippet om fri deltakelse for notfartøy opp til 27,5 meter, samt fartøy opp til 33,5 meter som er godkjent i fisket etter nvg-sild (kun merkeregistrering og manntallsføring på blad B). Videre må trålere under 90 fot samreguleres med kystgruppen slik som tidligere år.

Påmeldingsfristen bør settes til tidlig i januar 2003.

Det må også i 2003 settes stramme tidsfrister for utseiling og refordeling. Norges Fiskarlag er av den formening at det bør settes samme frist for siste utseiling i alle grupper. For inneværende år ble en slik frist vurdert i lys tidspunktet for konsumproduksjon (rogn). Det vil alltid være forbundet med usikkerhet å forutsi et slikt tidspunkt. Siste oppmøte for

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondhelm

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 68 90

Organisasjonsnr
NO 938 500 290

TelefaksVår dato
15112002Vår referanse
200200310/14-530

2 av 3

deltakelse i det totale loddefisket bør likevel settes til en uke etter at konsumfisket av rognlodde til Japan-markedet har startet opp.

Fisket må reguleres med maksimalkvoter, og denne fastsettes med en rimelig overreguleringsgrad når en kjenner antallet deltagende fartøy. Organisasjonen forutsetter at dette skjer i kontakt med næringen. Det bør også i 2003 settes et skille ved 90 fot (27,5 meter), slik at fartøy under denne grensen gis en maksimalkvote som utgjør 80% av maksimalkvoten til fartøy over 90 fot (27,5 meter).

5. Trålgruppen

Deltakelse i trålgruppen avgrenses i utgangspunktet av trålere over 90 fot med lodde-tråltillatelse.

Det vises for øvrig til spørsmålet om gruppetilhørighet vedrørende trålere under 90, jfr. punkt 4 foran.

Påmeldingsfristen i trålgruppen bør settes til tidlig i januar 2003.

Det må også i trålgruppen settes stramme tidsfrister for utseiling og refordeling, jfr. punkt 4 foran.

Norges Fiskarlag tilrår videre at man legger til grunn samme kvotereguleringsnøkkel i loddefisket som i fisket etter nvg-sild. Kvoten til det enkelte trålfartøy fremkommer ved å dividere gruppekvoten på summen av basiskvoter tilhørende påmeldte, og deretter multiplisere utregnet faktor med det enkelte fartøys basiskvoten.

6. Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Norges Fiskarlag går inn for at alle fartøy med ringnotkonsesjon gis anledning til å delta. Påmeldingsfristen bør settes til tidlig i januar. Det må videre settes stramme tidsfrister for utseiling og refordelinger, jfr. punkt 4 foran.

Norges Fiskarlag går inn for at kvoten til det enkelte ringnotfartøy fastsettes gjennom bruk av universalnøkkel, og videre at man benytter faktisk lastekapasitet.

7. Åpningstidspunkt, innblanding og 4-mila

Norges Fiskarlag viser til at norske myndigheter også i 2002-sesongen iverksatte langt mer omfattende bestemmelser for norsk fiske, enn det fiske fra den andre avtaleparten måtte forholde seg til. Dette gikk både på åpningsdato og havområder som ble frigitt for fiske. Fiskarlaget forutsetter at de avgrensninger som skal foretas i loddefisket hva angår åpningsdato og områdestegning er et felles anliggende med like regler for norske og andre lands fiskere. Norges Fiskarlag finner ikke saklige argumenter for at norske fiskere skal særbehandles med utsatt fiskestart, slik som i 2002. Avtalens kriterier om bifangst og minstemål, kan overvåkes gjennom samarbeide mellom fiskefartøy og kystvaktfartøy på feltet.

Norges Fiskarlag mener videre at et forbud mot fiske innenfor 4-mila er alt for kategorisk og ikke står i forhold til formålet. Selv om en sist vinter hadde en mer dynamisk holdning til å åpne områder innenfor 4-mila, mener Fiskarlaget at en må tilbake til den tidligere ordningen der en stenger felt som viser seg å ha for høy innblanding av andre fiskeslag, eller fordi det foregår annen konkurrerende fiskeriaktivitet i området.

8. Ad. spørsmålet om egen konsumregulering

Norges Fiskarlag mener en prinsipielt bør være tilbakeholden ned å styre produksjonen i fiskerisektoren. Norges Fiskarlag konstaterer imidlertid at et flertall i flåten ønsker en konsumregulering. I siste sesong ble det ikke etablert en egen konsumregulering ut fra at

Telefaks

Vår dato
15112002Vår referanse
200200310/14-530

3 av 3

spørsmålet ikke var omforent i næringen., samt at hjemmelsgrunnlaget var diskutabelt. Dersom situasjonen blir den samme for kommende sesong, mener Norges Fiskarlag at egne minstepriser under selve rognloddeseongen vil være en farbar vei.

Norges Fiskarlag viser til at årets sesong skapte til dels betydelig misnøye i forhold til Sildelagstes håndtering av omsetningssituasjonen. Det ble i denne forbindelse avholdt et evalueringsmøte mellom berørte faglag og Sildesalgslaget i etterkant av loddeseongen. Her ble ulike forbedringstiltak for neste sesong drøftet.

Norges Fiskarlag mener at Sildesalgslaget fortsatt må legge opp til at konsumlodda omsettes ved auksjon. Fiskarlaget vil videre anbefale at i den grad salgslaget anvender turkvoter, så må disse være slik at de er effektive overfor alle fartøygrupper og de respektive gruppenes praktiske leveranserekkevidde. I en slik sammenheng bør salgslaget anvende graderte turkvoter dersom dette blir nødvendig. Det bør også vurderes å sette inn kjøpefartøyer dersom omsetningssituasjonen tilsier det »

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Sør-Norges Trålerlag
Norges Sildesalgslag

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet
postboks 185

5804 BERGEN

Karmøy, den 2. september 2002

LODDEFISKET 2003

Styret i Sør-Norges Trålerlag (SNT) har i møte 16. – 17.08.2002 behandlet ovennevnte sak og fattet følgende vedtak :

1. Trålerne andel av total loddekvote må bli minst som i 2002, dvs. 11%.
2. SNT går inn for at det fastsettes en kvote på konsumlodde (holodde) og har bedt partene forhandle seg fram til dette. Det må kunne forventes av Fiskeridirektoratet og Norges Sildesalgslag at de lager regler og opplegg for en praktisk gjennomføring av en slik ordning.
3. SNT vil kreve at det gis anledning for trålerne å fiske etter lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen på Finnmarkskysten. Slik det er nå må trålerne henvende seg til oppsynsskip for å få oppsynsmann om bord når lodda befinner seg innenfor 4-mils grensa. Oppsynsskipene er plassert forskjellige steder på Finnmarkskysten og i tillegg er beredskapen mindre enn før. Det kan derfor være vanskelig å få oppsynsmann om bord når det måtte være behov. Erfaringsmessig kan ventetiden på å få oppsynsmann ombord ta opp til 1 døgn. Innen oppsynsmann rekker bort til oppkallende fartøy, kan derfor loddestimen være vekk. Vi antar at det ikke vil være tilstrekkelig kapasitet til å betjene det antall skip som antas å kalle opp vaktskipene i den hensikt å få oppsynsmann ombord. Derfor må det bli mulig også å tråle innenfor 4-mils grensa og heller ha en kontroll i ettertid om fangstene har uønsket innblanding eller ikke. Om dette ikke er mulig må det arbeides med å lage rutiner som kan fungere i praksis. Det kan f. eks. tenkes at trålerne gir beskjed om når trålen settes og hvor slik at oppsynsskipene kan komme ombord og kontrollere lasten i etterkant.
4. Øvrige reguleringer (påmeldingsfrist, oppstart og siste utseilingsdato) bør være som i tidligere år.

Med hilsen
sign.
Oddmar Hatlevik
styreleder

Harald Østensjø
daglig leder

Kopi til : Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag

SAK 27/02

REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår å innføre flere og strengere reguleringer i garnfisket etter breiflabb. Nye elementer i reguleringsopplegget er:

- Fredingsperiode fra 20. desember til og med 30. juni.
- En eventuell garnbegrensning.
- Innføring av minstemål på 75 cm.

2. BAKGRUNN

Spørsmål om regulering av fisket etter breiflabb ble diskutert under sak 7/94 på møte i Reguleringsrådet den 7. juni 1994. I Fiskeridepartementets forskrift av 24. juni 1994 om regulering av garnfiske etter breiflabb, ble det fastsatt en minste maskevidde på 180 millimeter halvmaske i garn. Det er dessuten satt krav om at garn som nyttes til fiske etter breiflabb skal røktes minst annen hver dag.

I brev av 16. oktober 1996 til Havforskningsinstituttet tok Fiskeridirektøren opp spørsmålet om det kunne være behov og grunnlag for å sette i verk ytterligere reguleringstiltak. I brev av 18. november 1996 konkluderte Havforskningsinstituttet med at de ikke kunne gå inn for ytterligere reguleringstiltak.

Med bakgrunn i at flere lokallag har uttrykt bekymring for bestanden av breiflabb, har Norges Fiskarlag i brev til Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet av 14. november 2001, bedt om at det settes i verk tiltak for å styrke kunnskapen om breiflabben. Videre ber de om at det innføres minstemål for breiflabb som svarer til fastsatt maksimal maskevidde i dette fisket.

Nye anbefalinger fra Havforskningsinstituttets framgår i brev av 14. mai 2002. Havforskningsinstituttet foreslår at det innføres en del tiltak, herunder fredningstid og minstemål for breiflabb. I brev av 14. mai 2002 vises det også til signalene fra lokallagene i Norges Fiskarlag som gir et entydig inntrykk av at beskatningspresset på breiflabb i norske farvann er for stort.

I Reguleringsrådets møte i juni 2002 inviterte Fiskeridirektøren Rådet til å komme med synspunkter til Havforskningsinstituttets forslag. Det ble videre forutsatt at Fiskeridirektøren skulle komme tilbake til spørsmålet om ytterligere regulering av fisket etter breiflabb i Reguleringsrådets møte høsten 2002.

Havforskningsinstituttet understreker i sitt brev av 14. mai 2002 betydningen av å regulere trål- og snurrevadflåtens fiske etter liten breiflabb dersom en skal lykkes med å redusere beskatningspresset. Det vises i denne sammenheng særlig til at denne flåten fisker en langt større andel av individer av mindre breiflabb enn det landet kvantum indikerer. Havforskningsinstituttet mener dessuten at en stor del av breiflabbfangsten i trålfisket, og da særlig i krepsetrålfisket, består av breiflabbyngel som blir kastet ut igjen. Fiskeridirektoratet kan videre

legge til at det er en fare for at gode priser på breiflabb oppmuntrer en del fiskere til å rettet fisket med krepsetrål og reketrål inn mot kjente breiflabbområder.

Når det gjelder de forhold Havforskningsinstituttet peker på med hensyn til trål- og snurrevadflåtens fiske etter breiflabb så mener Fiskeridirektoratet at det er mest hensiktsmessig å drøfte dette i sammenheng med tiltak i forhold til bunnfisk bestandene i Nordsjøen. Vi viser til egen sak om dette (28/02).

3. NORSK FANGST AV BREIFLABB

Tabell 1: Norsk fangst av breiflabb fordelt på geografisk områder

År	Nord for 62 gr. N	Nordsjøen	Skagerrak	Andre områder	Totalt
1993	3 045	1 227	154	27	4 454
1994	1 028	1 330	263	100	2 721
1995	529	672	440	90	1 731
1996	894	850	309	19	2 071
1997	576	678	186	7	1 447
1998	1 490	967	177	12	2 646
1999	1 732	1 236	260	11	3 239
2000	2 952	1 192	197	17	4 357
2001	3 532	1 225	200	18	4 974
2002*	1715	762	221	20	2 718
Totalt	17 493	10 139	2 407	321	30 358
Gjennomsnitt 1993 – 2001	1 753	1 042	243	33	3 071

* Pr. uke 46

Tabell 1 viser m.a at uttaket av breiflabb i Nordsjøen har ligget mellom 1500 og 3500 tonn siden 1998. I perioden 1995 til 1997 var uttaket på et markert lavere nivå. Uttaket nord for 62°N var i 2001 det største som har vært registrert i tiårsperioden. Hittil i år (uke 46) har det vært fisket 1715 tonn breiflabb nord for 62°N, og 762 tonn sør i Nordsjøen.

Tabell 2: Norsk fangst av breiflabb fordelt på redskap

År	Line	Garn	Trål	Annet	Totalt
1993	118	3 643	651	42	4 454
1994	80	2 056	551	34	2 721
1995	122	1 111	478	21	1 731
1996	74	1 501	462	34	2 071
1997	40	1 051	314	43	1 447
1998	80	2 049	448	69	2 646
1999	58	2 473	635	73	3 239
2000	125	3 643	522	67	4 357
2001	88	4 190	583	113	4 974
2002*	38	2 239	371	69	2 499
Totalt	823	23 956	5 015	565	30 359
Gjennomsnitt 1993 – 2001	87	2 413	516	55	3 071

* Pr. uke 46

4. FORSLAG TIL REGULERINGER FOR 2003

Fiskeridirektøren er enig i at det er behov for et reguleringsregime for fisket etter breiflabb utover det man har i dag. Bestanden synes å være beskattet for sterkt, og en må derfor vurdere å kombinere flere regulerings tiltak enn det en har gjort til nå. Fiskeridirektøren vil i denne sammenheng understreke at en støtter Havforskningsinstituttets oppfatning om at manglende kunnskap om breiflabb i norske havområde ikke må brukes som et argument for å utsette adekvate tiltak for å redusere beskatningspresset.

Ut fra de signalene Fiskeridirektoratet har mottatt, kan det synes som om røkting annen hver dag ikke nødvendigvis er det mest rasjonelle, og at røkting 3 hver dag kan synes mer hensiktsmessig i forhold til den praktiske avviklingen av fisket. Dette kan være et dårlig signal i den situasjonen bestanden er i. Som ledd i en totalløsning hvor også spørsmålet om fredningstid må tas i betraktning, kan Fiskeridirektøren være med på å diskutere røkting 3 hver dag.

Som ledd i en totalløsning vil Fiskeridirektøren diskutere om kravet til røkting av garn skal endres til å gjelde 3 hver dag.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringen om en minste maskevidde i garnfisket etter breiflabb på 180 millimeter.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det innføres minstemål i garnfisket etter breiflabb som harmoniserer med dagens maskeviddebestemmelser. En støtter Havforskningsinstituttets anbefaling om at det ikke bør skje et direkte garnfiske etter breiflabb som ikke er kjønnsmoden. Med utgangspunkt i dagens kunnskap legger en til grunn at hannfisken blir kjønnsmoden ved omkring 50 cm og at hunnfisken blir kjønnsmoden ved omkring 70 cm. En legger til grunn at et minstemål på 75 cm vil samsvare relativt godt med dagens minste tillatte maskevidde på 180 millimeter. Stikkprøver ved bruk av 180 millimeters garn viser imidlertid at andelen undermåls fisk vil utgjøre om lag 10 % av totalfangsten av breiflabb.

Fiskeridirektøren foreslår at det i garnfisket etter breiflabb blir innført et minstemål på breiflabb på 75 cm.

Fiskeridirektøren foreslår videre tillatt bifangst av breiflabb under minstemål blir fastsatt til maksimum 10 % av antall breiflabb om bord og ved landing.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at det innføres en fredningsperiode i fisket etter breiflabb. Dette vil være et effektivt regulerings tiltak som samtidig vil være relativt enkelt å kontrollere. Havforskningsinstituttet foreslår en fredningsperiode fra 20. desember til 30. juni. I rådet fra Havforskningsinstituttet vises det til at offisiell fangststatistikk viser at perioden juli til oktober er den viktigste perioden for breiflabbfisket. Det vil videre være en målsetting å harmonisere dette med fredningsperioden for kveite, siden kveite utgjør den eneste nevneverdige bifangsten i garnfisket etter breiflabb. Forsøk viser at innblandingen av kveite er størst i mars og april. Videre vil det være en målsetting å unngå fiske etter breiflabb i den mest sannsynlige gytetiden.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres en fredningstid i fisket etter breiflabb i perioden fra 20. desember til og med 30. juni.

Fiskeridirektøren mener videre at en garnbegrensing vil kunne være et effektivt bidrag til å regulere fisket etter breiflabb. En slik regulering vil imidlertid være vanskelig å håndheve.

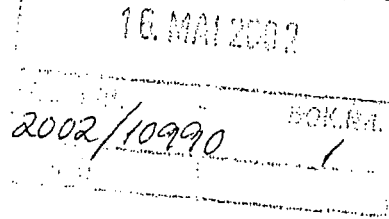

Fiskeridirektoratet
Reguleringsrådet

HER

Kenned

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
INSTITUTE OF MARINE RESEARCH

2001/600/ÅB

14.05.02

Deres ref.:
Your ref.:

Vår ref.:
Our ref.:

Bergen,

REGULERINGAR I FISKET ETTER BREIFLABB I NORSKE FARVATN.

Det er ikkje innført totalkvote i breiflabbfisket. I norsk økonomisk sone vart det med verknad frå 1.1.1995 fastsett ein minste maskestorleik i garn på 180 mm halvmaske i fisket etter breiflabb. For å redusere innsatsen i fisket, og samtidig unngå dårleg kvalitet på fisken som følgje av lang ståtid, har Fiskeridirektøren innført krav om at breiflabbgarn skal røktast minst annankvar dag.

Sjølv om vi ikkje har dokumentasjon på dette så har vi grunn til å tru, mellom anna etter samtalar med fiskarar og artiklar i media, at noko av forklaringa på fangstauken dei siste par åra kan skuldast at eksisterande regelverk med maskeyidde- og maksimum ståtid ikkje blir overheldt. Dersom dette er riktig og det nå viser seg at ein må ty til tekniske forandringar for å oppnå same utbytte viser det at innsatsen i fisket er for høg og at ein med stor sannsynlegheit vil få mindre fangstar i tida som kjem.

Med bakgrunn i at fleire medlemslag har uttrykt bekymring for breiflabbressursen og –fisket handsama Norges Fiskarlag denne saka på landsstyremøtet den 13.11.01. I brev til Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet (HI) datert 14.11.01 ber Norges Fiskarlag om at følgjande tiltak blir sett i verk:

- HI må setje fortgang i arbeidet med gjennomføring av eit større merkeprogram for å betre kunnskapen om breiflabb og bl.a. kor avhengig norsk fiske er av tilførsel/vandring av breiflabb frå sørlegare EU-område.
- Det må snarast setjast eit minstemål for breiflabb som svarer til dagens tillatne maskeyidde i garn, med høve til å ta unngåeleg bifangst av breiflabb i andre fiskeri.
- Norges Fiskarlag finn etter ei totalvurdering ikkje grunnlag for å gå inn for freding av breiflabb i deler av året. Fiskarlaget grunnjev dette med uttale frå forskarhald om at dagens beskatning ikkje er til fare for bestanden.

HI er glad for at Norges Fiskarlag har engasjert seg spørsmåla knytta til forvaltning og regulering av breiflabb i norske farvatn, og støttar forslaga til fiskarlaget. HI vil imidlertid føreslå fredningsperiode av grunnar nemnt nedanfor. Med utgangspunkt i tiltaksforslaga til

Postadresse/Post address:
Postboks 1870 Nordnes
N-5817 Bergen
Norge/Norway
Internett:
<http://www.lmr.no>

Tlf./Tel.: (+ 47) 55 23 85 00
Faks/Fax: (+ 47) 55 23 85 31
Bankgiro nr./Bank account: 7694.05.00849
Swift-adr.: DNBANOKK
Enhetsregister nr./Registration no: 971349077
E-post/E-mail: havforskningsinstituttet@lmr.no

Senter/Dept.:
Saksbeh./Handled by:
Adresse/Address:
Tlf./Tel.:
Faks/Fax:
E-post/E-mail:

VENNLIGST ADRESSER ALL POST TIL INSTITUTTET/PLEASE ADDRESS YOUR CORRESPONDENCE TO THE INSTITUTE

Norges Fiskarlag vil HI kome med følgjande kommentarar og råd om nye reguleringstiltak:

Nordisk Ministerråd har for 2002 bevilga pengar til å gjere opp status når det gjeld kunnskap om breiflabb i nordiske farvatn som utgangspunkt for søknad om eit tre-årig forskingsprosjekt der kartlegging av bestandsstruktur og vandring inkl. merking vil stå sentralt.

HI vil føreslå at det blir innført eit minstemål på breiflabb på 75 cm i alt fiske. Reguleringane vi har i dag berører berre garnfisket, medan trål- (inkl. reke- og krepsetrål) og snurrevadfiske ikkje er regulert m.o.t. breiflabb i det heile tatt. Som bifangst i særleg krepsetrålfisket i Nordsjøen blir det fiska breiflabb heilt ned på yngelstadiet. Ved fastsetjing av eit minstemål på 75 cm har vi teke utgangspunkt i dagens kjennskap til kjønnsmodning som viser at hannfisken blir kjønnsmoden kring 50 cm og hofisken kring 70 cm. HI tilrår at flest mogeleg breiflabb blir kjønnsmoden før han blir fiska, men minstemålet må ikkje setjast så høgt at det berre blir fiska hofisk (det er registrert svært lite hannfisk større enn 90 cm). Figur 1 viser HI sine lengdemålingar (stikkprøvar) frå 180 mm garn. Den kumulative kurva viser at dersom det blir innført eit minstemål på 75 cm så samsvarer det med dagens tillatne maskevidde på 180 mm viss det samtidig blir tillatt fangst av undermålsfisk inntil 10% i antal av totalfangst breiflabb. For samanlikning er kumulativ lengdefordeling for 150 mm garn vist i figur 2. Dette m.a. for å vise at minstemålet ikkje må setjast så lavt at det kan oppmode til bruk av ulovlege 150 mm garn.

Tabell 1 viser norsk offisiell fangststatistikk av breiflabb fordelt på reiskap. Sjølv om garnfisket utgjer ca. 80% av samla fangst, så vil det vere uheldig og undergrave føreslåtte reguleringar dersom trål- og snurrevadfisket ikkje blir pålagt restriksjonar i fangst av undermåls breiflabb. Ein skal også vere klar over at når det gjeld antal breiflabb som blir fiska, så utgjer trål- og snurrevadfisket ein større andel av dei totale norske landingane p.g.a. at fisken er meir småfallen enn garnfanga (180 mm) fisk. Dessutan, HI er informert om at ein stor del av breiflabbfangsten i trålfisket (særleg krepsetrål) består av nærast breiflabbyngel som blir kasta ut igjen og ikkje blir omsett og inkludert i fangststatistikken. Vi har også grunn til å tru at breiflabb ikkje berre blir fiska som uunngåeleg bifangst i trål- og snurrevadfisket, men at dette fisket også rettar innsatsen inn mot kjente breiflabbområde. HI overlet imidlertid til Fiskeridirektoratet og næringa sjølv å finne tenlege og praktiske måtar for korleis trål- og snurrevadfisket kan overhalde eit minstemål.

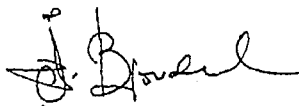
Signala som kjem inn frå medlemslaga til Norges Fiskarlag gjev eintydig uttrykk for at beskatningspresset på breiflabb i norske farvatn er for høgt. Store gammengder (slik at regelen om røkting annankvar dag ikkje blir følgt) og bruk av garn med ulovleg maskevidde aukar beskatningspresset utover det som var tilsikta. HI har tidlegare gjeve uttrykk for at beskatningsgraden burde vere akseptabel dersom dagens regelverk vart følgt. Sidan fleire rapportar til HI frå fiskarar tyder på at dagens regelverk diverre ikkje blir følgt godt nok, og at det er vanskeleg å kontrollere, ja, då held ikkje våre føresetnader lenger, og då må vi vere ytterlegare føre-var. Under føresetnad av at regelverket blir følgt i den tida fisket føregår utanom fredningsperioden, vil ein fredningsperiode kunne redusere beskatningspresset. Ein fredningsperiode burde også vere ei enklare kontrollerbar reguleringsform. HI vil som fredningsperiode føreslå 20. desember – 1. juli. Vi vil då også unngå konflikt med fredningsperioden av kveite (som utgjer einaste nemneverdige bifangsten i garnfisket etter breiflabb, iflg. fiskarar særleg i mars-april), unngå brukskollisjon med torskefisket, og unngå fiske etter breiflabb i den mest sannsynlege gytetida. Fredning i nemnte tidsrom vil ikkje kollidere med dei månadene som breiflabbfisket (iflg. offisiell fangststatistikk) til no har vore mest konsentrert om, nemleg juli-oktober.

HI ser det som nødvendig straks å få ei betre regulering av breiflabbfisket for å redusere beskatningspresset for å sikre eit stabilt fangstgrunnlag i framtida. HI meiner at manglande kunnskap om breiflabb i norske havområde ikkje må brukast som argument for ei ytterlegare utsetjing av føreslåtte tiltak, men at førebelse reguleringar vert innført, og at reguleringane vert forbetra og betre tilpassa ressursen og fisket etter kvart som kunnskapen veks.

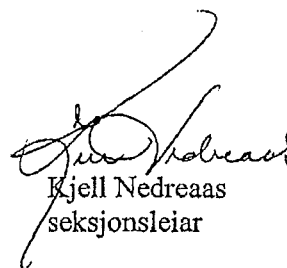
Føreslåtte reguleringar i breiflabbfisket:

- oppretthalde noverande reguleringar med minimum 180 mm maskestorleik (halvmaske) i garn, og røkting av garna annankvar dag.
- minstemål av breiflabb på 75 cm totallengd i alt fiske, og med tillatt bifangst av breiflabb under minstemålet sett til max. 10% av antal breiflabb om bord og ved landing.
- freding av breiflabb i perioden 20. desember – 30. juni.

Med venleg helsing

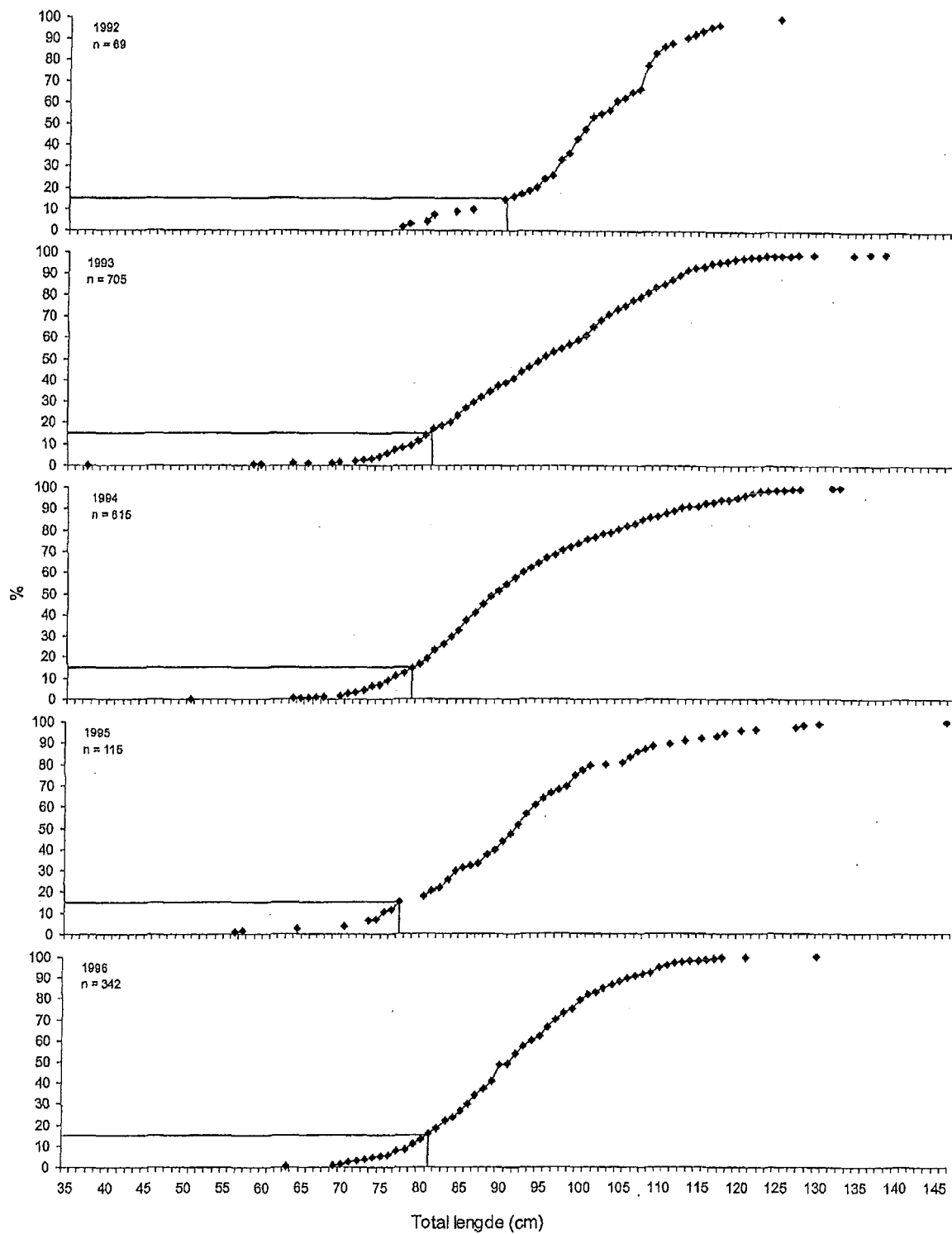
Åsmund Bjordal
forskningsdirektør

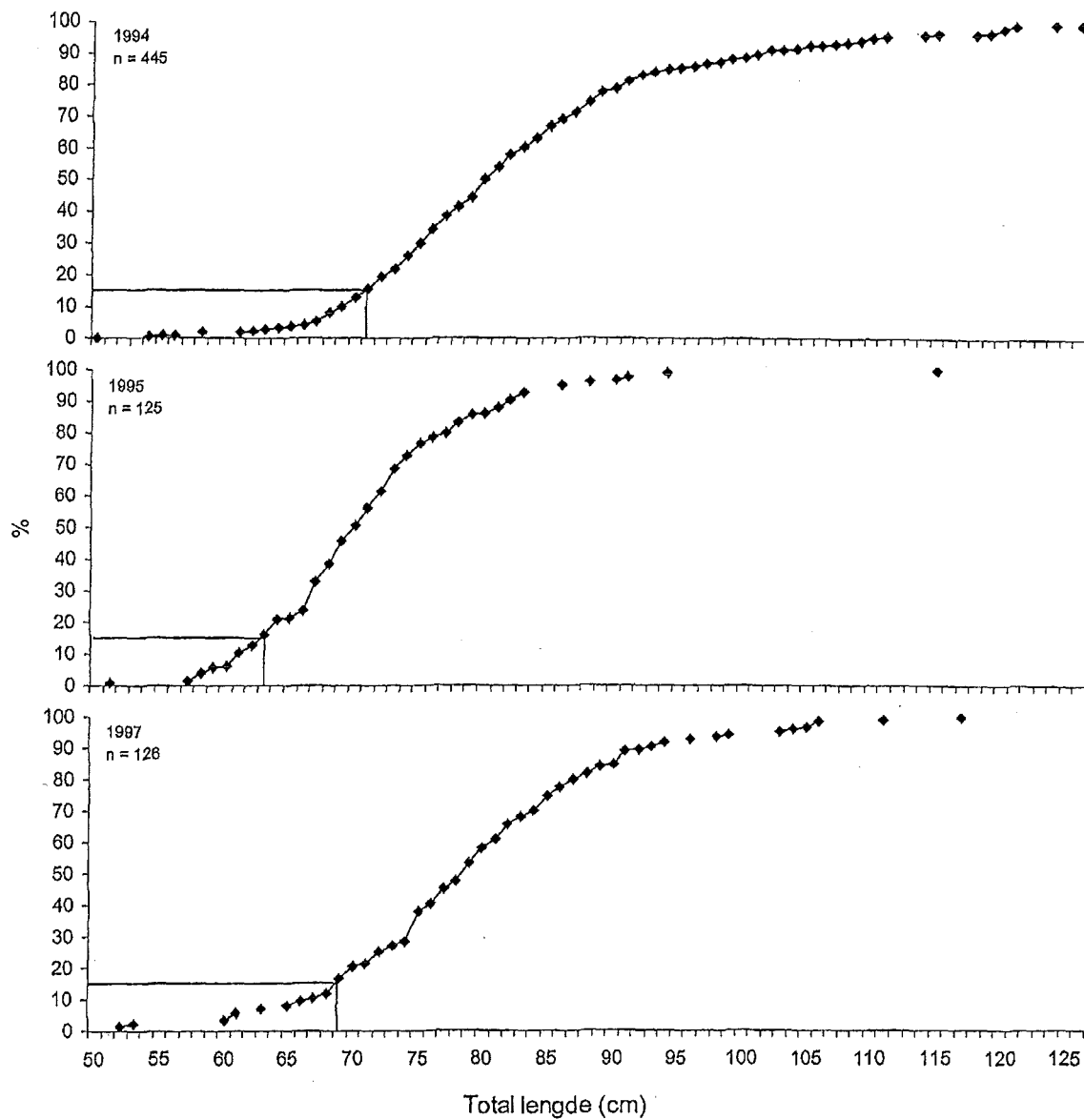
Kjell Nedreaas
seksjonsleiar

Vedlegg: figurar og tabell

Kopi: Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag

Figur 1. Kumulativ lengdefordeling av breiflabb i norske fangstar med 180 mm halvmaske garn. Resultat av stikkprøver tatt i perioden 1992-1996. Boksen i nedre venstre hjørne viser kva minstemål som vil gje 15% innblanding av undermåls fisk ved bruk av 180 mm garn.

Figur 2. Kumulativ lengdefordeling av breiflabb i norske fangstar med 150 mm halvmaske garn. Resultat av stikkprøvar tatt i perioden 1994-1997. Boksen i nedre venstre hjørne viser kva minstemål som vil gje 15% innblanding av undermåls fisk ved bruk av 150 mm garn.

Tabell 1. Årlege norske fangstar av breiflabb (i tonn) fordelt på reiskap i perioden 1985-2000.

Reiskap	Landingar pr. år (tonn)															
	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Garn	204	160	215	177	104	98	304	577	3642	2056	1111	1504	1053	2049	2473	3644
Line	65	64	68	53	84	75	70	71	118	80	122	73	39	80	58	125
Teiner og ruser	1	9	2	3	4	7	13	1	1	2	1	5	11	21	16	6
Botntrål	447	370	420	308	340	519	485	656	647	539	472	456	304	423	607	481
Sjøkreps trål								0	4	13	4	6	10	24	29	41
Snurrevad	12	11	8	8	7	5	11	21	40	32	19	26	29	47	56	61
Andre	3	2	2	2	0	0			0	0		0	0			0
	732	616	715	551	539	704	883	1326	4452	2722	1729	2070	1446	2644	3239	4358

Kjelde: Fiskeridirektoratet

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71

Telefaks

Vår dato
15112002

Vår referanse
200200348/1-
532.3

Deres dato

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	333 Deres referanse
18. NOV. 2002	
SARSNR.	DOK.NR.
2002/20179	1

Til
Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB I 2003

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøtet 12. – 14. november 2002 regulering av fisket etter breiflabb i 2003 og fattet følgende vedtak:

1. "Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 105/01 spørsmålet om regulering av fisket etter breiflabb og konkluderte med at det snarest måtte settes minstemål for breiflabb som svarte til dagens tillatte maskevidde. Videre støttet man etablering av et merkeprogram for derigjennom å få bedre kunnskap om breiflabb.
2. HI har fått bevilget midler for å gjøre opp status med hensyn til kunnskap om breiflabb i nordiske farvann. Dette arbeidet var forutsatt å danne utgangspunkt for et tre-årig forskningsprosjekt hvor kartlegging i nordiske farvann av bestandsstruktur og vandring ville stå sentralt.

Norges Fiskarlag viser til vedtak 105/01 hvor det ble påpekt viktigheten av å få gjennomført et merkeprogram for å bedre kunnskapen om breiflabb. Økt kunnskap er viktig for å få en bedre forvaltning av breiflabb, og Norges Fiskarlag krever at det stilles midler til disposisjon for HI til det omsøkte prosjektet snarest.

3. Norges Fiskarlag viser videre til tidligere vedtak om å innføre et minstemål for breiflabb og vil gå inn for at det settes et minstemål på 75 cm som et ledd i å få til en mer biologisk riktig beskatning. Det er likevel en klar forutsetning at en innføringen av minstemål også blir gjort gjeldende for andre nasjoners fartøy som fisker i Nordsjøen og Skagerrak.

Det må gis anledning for fartøy å ha inntil 10% i antall av breiflabb under minstemål om bord og ved landing, dersom det innføres et minstemål.

4. Med hensyn til fredningstid, er Norges Fiskarlag mer usikker på om det er riktig å sette fredningstiden lik for hele kysten og innenfor det tidsrom som foreslått fra HI,

Etter en totalvurdering vil Norges Fiskarlag gå inn for at det iverksettes fredning av breiflabb i området nord for 62° N i perioden 20. desember til 30. april."

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Havforskningsinstituttet

Adresse
Prestentorget
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr
NO 939 500 290

REGULERING AV FISKE ETTER BUNNFISK I NORDSJØEN I 2003.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer:

1. SAMMENDRAG AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2003.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere ulike tiltak for å forbedre beskatningsmønsteret i fiskeriene etter bunnfisk i Nordsjøen. Fiskeridirektøren foreslår at det innføres utkastforbud for hvitting.

2. INNLEDNING

For tredje året på rad har ACFM kommet med meget dystre og alvorlige bestandsvurderinger for nordsjøtorsken. Situasjonen er blitt ytterligere forverret i løpet av denne perioden. Tabell 1 under viser hvordan forskernes anbefalinger har korrespondert med nivået på avtalt TAC mellom Norge og EU og fangsten i Nordsjøen.

Tabell 1: Torsk i Nordsjøen, ACFM-anbefalinger, avtalt TAC og fangst - tonn.

År	Anbefaling	Avtalt TAC	ACFM - fangst ¹
1996	141 000	130 000	106 600
1997	135 000	115 000	102 200
1998	153 000	140 000	122 100
1999	125 000	132 400	78 400
2000	79 000	81 000	59 100
2001	0	48 600	41 000
2002	0	49 300	
2003	0		

Med henvisning til tabell 1, er det grunn til å anta at de avtalte kvotene mellom Norge og EU ikke har hatt avgjørende betydning for totaluttaket av torsk i Nordsjøen. Det går klart frem av tabell 1, at kvotene ikke er blitt fisket opp i perioden 1996 – 2001. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at en av hovedårsakene til dette, er den dårlige bestandssituasjonen. Fiskerne har ikke maktet å fiske sine kvoter fordi de ikke finner store nok fiskbare forekomster av torsk. På denne bakgrunn og med henvisning til ACFMs anbefalinger (jf. punkt 2), vil Fiskeridirektøren understreke at han deler forskernes oppfatning av at situasjonen for nordsjøtorsken er svært alvorlig.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det et dårlig beskatningsmønster i fiske etter bunnfisk, som er hovedårsaken til at vi i dag befinner oss i en slik situasjon. For at vi skal forhindre at man kommer i samme situasjon med flere bestander vil Fiskeridirektøren anbefale at det iverksettes tiltak for å forbedre beskatningsmønsteret etter bunnfisk i Nordsjøen.

Situasjonen for hyse og hvitting kan illustrere noe av Fiskeridirektørens motiv for slike tiltak. I 2001 ble det fisket ca. 165.000 tonn hyse i Nordsjøen og Skagerrak til sammen. Kun 39.000

¹ Hentet fra ACFMs rådgivning i oktober 2002.

tonn ble landet for konsumformål. ACFM beregner at ca. 8.000 tonn ble tatt som bifangst i industritrålfisket og at ca. 118.000 tonn hyse ble kastet ut av fiskerne. For hvitting er tilsvarende tall ca. 19.400 tonn til konsum, 7.400 til bifangst i industritrålfisket og ca. 16.500 tonn til utkast. Med andre ord ble kun 24 % av all fangst av hyse i Nordsjøen fisket til menneskemat i 2001, mens hele 72 % var utkast. For hvitting var andelene 45 % til konsum og 38 % til utkast. For hvitting utgjør bifangst i industritrålfisket 17 % av totalfangsten, mens det for hyse utgjør 4 % av totalfangsten. Dette er tall som etter Fiskeridirektørens oppfatning illustrerer et dårlig beskatningsmønster av bunnfisk i Nordsjøen. Norge har pr. i dag ikke et utkastforbud for hvitting.

På bakgrunn av ovennevnte mener Fiskeridirektøren at det må iverksettes tiltak for å beskytte nordsjøtorsken spesielt, men også for å forbedre det generelle beskatningsmønsteret av bunnfisk i Nordsjøen. Fiskeridirektøren vil invitere Reguleringsrådet til en diskusjon omkring aktuelle tiltak.

3. BESTANDSSITUASJONEN FOR TORSK, HYSE OG HVITTING I NORDSJØEN.

For 2003 uttaler ACFM at bestanden av torsk er utenfor sikre biologiske grenser. Gytebestanden har vært under føre var nivået (B_{pa}) siden 1984, og siden 1990 har gytebestanden vært på nivået rundt B_{lim} (den laveste gytebestand som antas å gi rimelig god rekruttering). Gytebiomassen for 2001 er estimert til å være det historisk laveste observerte nivået, ca. 38.000 tonn. Fiskedødeligheten er fremdeles på historisk høyt nivå, og har vært over føre var nivået for dødeligheten (F_{pa}) siden tidlig på 80-tallet. I alle årene i perioden 1996 - 2001 har fiskedødeligheten vært over F_{lim} (fiskedødeligheten som kan føre til bestandskollaps). Med unntak av 1996 har rekrutteringen til bestanden vært under gjennomsnittet i alle årene siden 1987. De to dårligste årsklassene som noen gang er registrert, er årsklassene 1997 og 2000.

På grunn av de lave bestandsestimatene, den høye fiskedødeligheten og den dårlige rekrutteringen, anbefaler ACFM at alt konsumfiske etter torsk stoppes i 2003, både i de fiskeriene hvor torsk er målart og i de fiskerier der den fiskes som bifangst. I andre fiskerier hvor torsk opptrer som uunngåelig bifangst bør det innføres strenge restriksjoner på fangst og utkast av torsk. Tiltakene må virke inntil det er klare bevis for at bestanden er i ferd med å gjenoppbygges.

Både hvitting og hyse høstes i dag utenfor sikre biologiske grenser, men bestandssituasjonen er ikke like kritisk som for nordsjøtorsken. For hyse er gytebestanden over B_{pa} , men fiskedødeligheten er for høy (over F_{pa}). Med hensyn til hvitting er fiskedødeligheten under F_{pa} , men gytebestanden er under B_{pa} . ACFM sier at siden hvitting og hyse for det meste fiskes i blandingsfiskerier med torsk, så må kvotene og andre reguleringstiltak for hyse og hvitting fastsettes i med klar sammenheng til hvilke reguleringer som fastsettes for torsk. Med mindre det kan bevises at hyse og hvitting kan fiskes uten bifangst av torsk anbefaler ACFM stopp i også disse fiskeriene.

Med hensyn til ACFMs tilrådning for sei i Nordsjøen viser vi til sak 13/02.

4. GJENOPPBYGGINGSPLANEN FOR TORSK

På grunn av ACFM sine anbefalinger for torskebestanden i Nordsjøen høsten 2000 ble Norge og EU enige om flere tiltak for å rette på situasjonen. Som et strakstiltak ble det innført et forbud mot et direkte torskefiske i Nordsjøen i 10 uker, fra 14. februar til 30. april 2001. Stengingen omfattet tre områder som til sammen dekket ca. 25 % av Nordsjøen.

Gjennom hele 1. halvår 2001 ble det gjennomført konsultasjoner mellom Norge og EU med tanke på å bedre beskatningsmønsteret for torsk og andre bunnfiskarter i Nordsjøen. 21. juni 2001 ble det inngått en intensjonsavtale mellom partene, som skulle tre i kraft 1. januar 2002. Innholdet i intensjonsavtalen kan for Norges vedkommende oppsummeres som følger:

- Den generelle maskevidden i bunntål og snurrevad ble økt fra 100 mm til 120 mm
- Det ble fastsatt spesielle regler for konstruksjonsmessig utforming av fiskepose og forlengelse i trål og snurrevad.
- I fiskerier hvor maskevidden er mindre enn 120 mm er det kun tillatt med 20 % bifangst av torsk.
- Det innføres ristpåbud i rekefisket.
- Midlertidig ordning for bruk av enten 70 mm firkantmasker i fiskeposen i krepsetrål fisket i EU-sonen eller bruk av fiskepose med 80 mm diamantmasker kombinert med 140 mm vindu i topp-panelet.
- Maskevidden for garn ble fastsatt til 148 mm i NØS og 140 mm i EU-sonen.
- Påbud om 180 mm vinduer i topp-panelet for bomtrålerne.
- Patch-banken i NØS ble stengt for alt industritrålfiske.
- Norge informerte EU om at norske myndigheter ønsket å revurdere minstemål på bunnfisk i Nordsjøen.

Av ulike årsaker ble implementeringen av enkelte av tiltakene noe utsatt, og med hensyn til ristpåbudet i rekefisket ble det bestemt at dette inntil videre ikke skulle innføres. Dette ble bestemt av Fiskeridepartementet etter at en arbeidsgruppe nedsatt av Fiskeridirektøren hadde kommet med sin innstilling.

Tiltakene nevnt ovenfor har dermed ikke fått virke et helt år enda, og det er vanskelig å vurdere nytten av dem enda. Bestandssituasjonen for nordsjøtorsk har forverret seg i løpet av året, og vi kan konkludere med at de nye tekniske reglene for fiske i Nordsjøen ikke har vært nok til å forbedre bestandssituasjonen i tilstrekkelig grad.

5. FANGSTUTVIKLING

5.1. KONSUMTRÅL

Tabell 2 under gir en oversikt over det norske trålfiske etter nordsjøtorsk i årene 1996 – 2002 fordelt på ulike trålredskaper. Norge har i liten grad drevet et direkte torskefiske i Nordsjøen med trål. Det aller meste av den trålfangede nordsjøtorsken er fisket som bifangst i andre fiskerier. Under stormasket trål kommer bifangst av torsk i det direkte seifiske i Nordsjøen. Selv om bifangstprosenten av torsk er meget lav, blir det noen hundre tonn årlig på grunn av at de norske seikvotene i Nordsjøen er rimelig høye.

Tabell 2: Norsk trålfiske etter nordsjøtorsk - tonn

År	Bomtrål	Stormasket trål	Industritrål ²	Krepsetrål	Reketrål	Totalt
1996	49	707	366	1	401	1 525
1997	125	948	217	-	292	1 582
1998	173	827	144	-	286	1 430
1999	113	645	288	5	453	1 504
2000	35	409	637	11	150	1 242
2001	34	362	456	8	160	1 020
2002 ³	21	357	449	3	84	915
Totalt	551	4 251	2 557	29	1 826	9 218
% av totalen	6 %	46 %	28 %	0 %	20 %	100 %

I tabellen over er bunntålfangstene splittet mellom stormasket trål og industritrål for perioden 1996 – 2002. Dette er gjort ved at vi ved hjelp av fangstdagbøkene har trukket ut torskefiske til trålerne som fisker i Nordsjøen med stormasket trål. Forskjellen mellom det sluttseiddelførte fangsttallet for bunntålfiske og fangstdagboktallet for konsumtrål er i tabell 2 ført som fangst av industritrål.

Tabellen viser at industritrålernes torskefiske har ekspandert i forhold til konsumtråls fiske av torsk. I de seineste årene har en større andel av trålfanget torsk blitt fisket med småmasket trål.

5.2. BIFANGST AV BUNNFISK I INDUSTRITRÅLFISKET TIL OPPMALING

Tabell 3 under gir en oversikt over beregnet oppmalt bifangst av nordsjøtorsk og andre utvalgte bunnfiskarter i industritrålfisket i Nordsjøen. Tallene er beregnet av Havforskningsinstituttet basert på Fiskeridirektoratets prøvetakning av industritrålfangster i Nordsjøen.

Tabell 3: Bifangst (tonn) av bunnfisk i industritrålfiske i Nordsjøen.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002 ⁴	Totalt
Torsk	25	886	941	406	378	91	24	2 751
Hyse	1.300	4.359	4 925	2 931	4 810	2 844	1 453	21 322
Sei	49	3 228	1 056	1 815	6 337	2 753	5 715	20 904
Hvitting	500	1 193	1 341	1 310	2 145	938	1 756	8 683
Rødspette	0	40	83	46	49	54	3	275

Det faktum at det har vært lite bifangst av torsk til oppmaling i industritrålfisket i de seneste årene, har sammenheng med den dårlige rekrutteringen til torskebestanden. I 1996 var det eneste året der det har vært bedre enn gjennomsnittlig rekruttering de siste 16 årene, og i årene 1997 – 98 ble det dermed noe høyere kvantum bifangst av torsk i industritrålfisket. Som vi ser av tabell 3 over fiskes det imidlertid betydelige kvanta av hyse, sei og hvitting som bifangst i industritrålfisket.

² Industritrålernes torskefiske til konsum

³ Fangsttall for 2002 er pr. 12. oktober. For å dele bunntålfangsten på 806 tonn på industritrål og stormasket trål, har vi her brukt samme fordelingsprosent som for 2001.

⁴ Prognose for hele 2002.

5.3. KONVENSJONELT FISKE ETTER NORDSJØTORSK

Tabell 4 under gir en oversikt over det norske konvensjonelle fiske etter nordsjøtorsk i årene 1996 – 2002 fordelt på redskapsgrupper.

Tabell 4: Konvensjonelt fiske etter nordsjøtorsk.

År	Autoline	Annen line	Garn	Snurrevad	Annet	Totalt
1996	1 361	315	2 321	229	119	4 344
1997	1 008	176	2 703	262	85	4 233
1998	1 828	93	2 197	201	74	4 393
1999	2 927	86	2 365	488	62	5 928
2000	1 963	46	2 496	596	65	5 166
2001	930	121	1 831	348	68	3 297
2002 ⁵	1 022	153	1 726	201	26	3 128
Totalt	11 038	990	15 639	2 325	498	30 489
% av totalen	36 %	3 %	51 %	8 %	2 %	100 %

Av det konvensjonelle fisket etter torsk i Nordsjøen utgjør garnfisket ca. 50 %. Fangstnivået for garnfartøyene har vært stabilt, mens det har variert mer for linefartøyene.

5.4. OPPSUMMERING

Tabell 5 viser en sammenstilling av alt norsk torskefiske i Nordsjøen fordelt på trål, konvensjonelle redskaper og bifangst i industritrålfisket.

Tabell 5: Norsk torskefiske i Nordsjøen.

År	Trål	Konvensjonell	Bifangst	Totalt
1996	1 525	4 344	25	5 894
1997	1 582	4 233	886	6 701
1998	1 430	4 393	941	6 764
1999	1 504	5 928	406	7 838
2000	1 242	5 166	378	6 786
2001	1 020	3 297	91	4 408
2002 ⁶	915	3 128	24	4 067
Totalt	9 218	30 489	2 751	42 458
% av totalen	21,7 %	71,8 %	6,5 %	100 %

Totalfangsten av norske fartøy var lenge meget stabil på 6 000 – 7 000 tonn årlig. Imidlertid har det skjedd en klar reduksjon i fangstnivået de 2 siste årene. Det er grunn til å tro at hovedårsaken til nedgangen er forverringen i bestandssituasjonen.

⁵ Fangsttall pr. 12. oktober 2002.

⁶ Fangsttall pr. 12. oktober 2002.

6. FISKERIDIREKTØRENS TILRÅDNINGER

De bilaterale kvoteforhandlingene med EU vil tidligst være avsluttet 17. desember i år. Et av hovedtemaene i disse forhandlingene er den kritiske situasjonen for torsk i Nordsjøen. Situasjonen tas meget seriøst, og det vil uten tvil bli iverksatt strenge tiltak for å beskytte torsken. Det er et mål at Norge og EU skal bli enige om felles reguleringstiltak, men det er ikke en absolutt nødvendighet.

Moratorium i torskefisket i Nordsjøen og Skagerrak er et tiltak som er i tråd med forskernes tilrådninger. I sin ytterste konsekvens vil dette bety at alt fiske etter bunnfisk i Nordsjøen stoppes neste år. De tiltakene som diskuteres under må sees under forutsetningen av at det vil være et kvoteregulert fiske etter torsk neste år også. Hvis det innføres et moratorium vil de fleste tiltakene under være overflødige. Forhandlingene med EU vil altså kunne begrense valgmulighetene, eller påvirke dimensjoneringen, av de virkemidlene en vil ha til rådighet for regulering av norsk fiske.

Diskusjonen i Reguleringsrådet er etter Fiskeridirektørens oppfatning et viktig element for å komme med innspill foran sluttforhandlingene av kvoteavtalen med EU for 2003. Når forhandlingsresultatet er kjent vil Fiskeridirektøren, på bakgrunn av diskusjonen i Reguleringsrådet, kunne utarbeide et endelig forslag til reguleringstiltak.

6.1. TRÅLFISKE

6.1.1. REKETRÅL

Tabell 2 over viser at 20 % av all norsk fanget nordsjøtorsk som fiskes med trål fiskes med reke-trål. Av den norske totalfangsten av nordsjøtorsk utgjør dette 4,3 %. I reke-trålfisket brukes gjerne rist for å sortere ut stor fisk som torsk og breiflabb. Den utsorterte fangsten fanges ofte opp av et ledegarn eller en oppsamlingspose. I rekefisket nord for 62° N er dette forbudt. Fiskeridirektørens generelle tilnærming er at man ikke skal drive et trålfiske etter konsumfisk med småmasket trål.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere forbud mot bruk av ledegarn og oppsamlingspose i reke-trålfisket.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere innføring av ristpåbud i reke-trålfisket i Nordsjøen (og Skagerrak).

De ovennevnte tekniske reguleringene vil være tiltak som også vil bidra til å beskytte andre fiskeslag enn torsk, og ACFM har bedt om at det iverksettes tiltak for å begrense fisket av breiflabb. Bifangst av breiflabb i rekefisket er, som nevnt over, blant de artene rekefiskerne er spesielt interessert i å ta vare på. Tabell 6 under viser reke-tråls fangst av breiflabb, reke-tråls andel av total trålfangst og reke-tråls andel totalfangst. Det vises ellers til sak 27/02 vedrørende breiflabb.

Tabell 6: Fangst av breiflabb med rekeetrål.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Totalt
Fangst	226	137	188	239	158	174	111	1 232
% av total trålfangst	69	77	73	68	51	55	59	64
% av totalfangst	11	9	7	7	4	3	4	6

6.1.2. KREPSETRÅL

Det vil sannsynligvis innen kort tid bli fremmet nye regler for utøvelsen av og deltakelsen i det norske krepsefisket. Fiskeridirektøren vil derfor ikke i denne omgang foreslå Æreguleringstiltak for dette fisket med tanke på beskyttelse av nordsjøtorsken. Krepsetrålning omfatter blant annet kompliserte reguleringsproblemer i forhold til bifangstproblematikk. Ved utforming av det nye regelverket vil det bli tatt hensyn til dette.

Norsk fiske etter kreps er for øyeblikket på et svært lavt nivå. Imidlertid har EUs fiske av kreps i NØS i Nordsjøen ekspandert kraftig i de siste årene. For det meste blir det her brukt konsumtrål (120 mm maskevidde). Det tas svært mye bifangst av andre arter, og sjøkreps utgjør sjelden så mye som 50 % av fangstene. Breiflabb, torsk, diverse flatfisk og andre bunnfiskarter utgjør ofte hoveddelen av fangstene i dette fisket.

6.1.3. FISKE MED STORMASKET TRÅL

Som nevnt under punkt 2 er det innført nye og strengere regler for fiske med stormasket trål i Nordsjøen i løpet av 2002. Disse reglene har ikke fått virke et helt år enda og det er vanskelig å vurdere effekten av dette. Gjennom forsøk er det imidlertid blitt avdekket at 120 mm masker har god seleksjonseffekt for småtrålere.

Norge har ett stort konsumtrålfiske i Nordsjøen, og det er fisket av sei. I 2002 har norske trålerne en seikvote på 52.500 tonn (opp fra 26.000 tonn i 2001), og selv om bifangstprosenten av torsk er lav i seifiske (1,4 % i 2001) vil dette bety en fangst på ca. 730 tonn i 2002 om det er samme innslag av torsk i seifiske i år som i fjor. Av norsk estimert totalfangst på ca. 5.000 tonn torsk i Nordsjøen, betyr altså bifangst i seifiske ca. 15 %. Om ACFMs kvotetilrådning for 2003 legges til grunn, vil dette bety at trålerne får en kvote på ca. 73.000 tonn sei neste år. Dette kan bety nærmere ca. 1.000 tonn torsk som bifangst i trålfisket etter sei i 2003.

Fiskeridirektøren vil vurdere å innføre et forbud mot bifangst av torsk i trålfisket etter sei for å hindre en ekspansjon i fisket etter torsk. Han erkjenner likevel at det vil være umulig å unngå torsk helt, og med hensyn til håndhevingen av regelen vil den kunne skje på samme måte som dagens praksis med hensyn til unngåelig bifangst.

Seleksjonsinnretninger i trålen ville ikke med sikkerhet kunne sortere ut bifangst av torsk. Slike seleksjonsinnretninger er ikke artsselektive, kun størrelsesselektive. Norge har i løpet av året drevet seleksjonsforsøk med både rist og kvadratmaskepanel i konsumtrål, og disse viser at småfisken unnslipper. Av hensyn til det generelle beskatningsmønsteret (sortere ut småsei

og annen småfisk) anser Fiskeridirektøren det som et fornuftig tiltak å innføre sorteringsrist eller kvadratmaskepaneler (Bacoma-panel) i konsumtråling etter sei i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets vurdering av et forbud mot bifangst av torsk i seifisket.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet om å vurdere innføring av seleksjonsinnretning i konsumtrålfisket i Nordsjøen.

6.1.4. INDUSTRITRÅLFISKET ETTER ØYEPÅL OG KOLMULE

Industritrålerne beskatter torsken både som råstoff til oppmaling, men også ved at stor torsk sorteres ut av fangstene og leveres til konsum. Fiskeridirektøren mener at det er betenkelig at det på denne måten drives tråling etter konsumfisk med småmasket trål.

På grunn av meget stort innslag av yngel og småfisk av konsumarter i fangstene ble Patch-banken stengt for industritrålernes fiske etter øyepål, kolmule og tobis, som et ledd i gjenoppbyggingsplanen for torsk, som ble vedtatt mellom Norge og EU. I de senere årene er det helst hyse, sei og hvitting som er tatt som bifangst i industritrålfisket, jf. tabell 3, men det har også vært betydelige innslag av torsk i enkelte år.

For denne flåtegruppen er det Fiskeridirektørens oppfatning at områdebegrensninger og dybdebegrensninger som vil være de mest effektive tiltakene for å begrense bifangst av konsumfisk. Etter hva Fiskeridirektøren forstår vil det aller meste av bifangsten av yngel/småfisk av konsumarter forsvinne om industritrålerne forbys å fiske på grunnere vann enn 200 meter. En permanent dybdebegrensning/områdebegrensning ville kunne bli overvåket ved hjelp av satellittsporingssystemet.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet om å vurdere ulike virkemidler for å begrense bifangst av konsumfisk i industritrålfisket etter øyepål og kolmule i Nordsjøen.

6.1.5. BOMTRÅL

Det er tre bomtrålere som fisker flatfisk i Nordsjøen under norsk flagg. Tabell 2 viser at det er begrensede kvanta av torsk som er fisket av disse fartøyene de siste årene. Bomtrålerne fisker stort sett i de sørligste områdene av Nordsjøen, og fartøyene må derfor til enhver tid følge gjeldende regelverk for bomtrålere i EU-sonen.

Siden bomtrålerne i svært liten grad opptrer i norske farvann vil Fiskeridirektøren ikke foreslå at det fra norsk side innføres særskilte norske regler for denne fartøygruppen i denne omgang.

6.2. KONVENSJONELT FISKE

6.2.1. GARN

Garnfisket i Nordsjøen er både et kystnært blandingsfiskeri og et profesjonelt målrettet torskefiskeri til havs. Fisket etter torsk med garn er det største norske direkte fisket etter torsk

i Nordsjøen. Som vi ser av tabellene 3 og 6 utgjør garnfisket av torsk ca. 37 % norsk totalfangst av nordsjøtorsk. Maskevidden som ble fastsatt som et ledd i den vedtatte gjenoppbyggingsplanen for torsk er som nevnt 148 mm. Mange av garnfiskerne bruker større maskevidde. En maskevidde på 148 mm er størrelsesselektiv, og den forhindrer at det fiskes umoden torsk med garn.

I 2001 var det 32 fartøy som fisket mer en 10 tonn torsk med garn i Nordsjøen, men fangstene til disse fartøyene utgjorde ikke mer en ca. 62 % av garnfartøyenes totalfangster. Dette betyr at det er mange fartøy som fisker en del tonn torsk hver. Det fartøyet som fisket mest fisket alene 242 tonn torsk. En maksimalkvote på for eksempel 50 tonn ville ha berørt 5 fartøy i 2001, og det ville hatt en reguleringseffekt på 636 tonn. Tilsvarende tall for en maksimalkvote på 30 tonn er 8 fartøy og 755 tonn. Prognosene tyder på at garnfiskerne vil fiske mer i 2002 enn i 2001. Reguleringseffektene som er skissert over vil dermed bli forsterket om man legger fiskemønsteret i 2002 til grunn.

Når det innføres begrensninger i fiske etter torsk er det Fiskeridirektørens oppfatning at slike begrensninger også må omfatte det direkte torskefiske med garn.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere innføring maksimalkvoter i garnfisket for å begrense det direkte fisket etter torsk.

6.2.2. SNURREVAD

Som nevnt under punkt 2 er det innført nye og strengere regler for snurrevadfiske i Nordsjøen i løpet av 2002. De samme maskeviddebestemmelsene som gjelder for konsumtrål gjelder også for snurrevad. Disse reglene har ikke fått virke et helt år enda og det er vanskelig å vurdere effekten av dette, men fangststatistikken indikerer en tilbakegang i fangsten for denne flåtegruppen.

Snurrevadfisket sør for 62° N er et kystnært blandingsfiskeri hvor vel 20 fartøy fra Møre og Romsdal i nord til Agder i sør deltar. I 2001 var det 21 fartøy som hadde fisket mer enn 5 tonn torsk med snurrevad. Det fartøyet med størst fangst hadde fisket 29 tonn torsk med snurrevad i 2001. Andelen av torskefangstene til snurrevad har gått betydelig ned fra 2001 til 2002. Dette kan bety at de tiltakene som ble iverksatt som et ledd i gjenoppbyggingsplanen for torsk har rammet snurrevadfiskerne hardere enn andre redskapsgrupper. Fiskeridirektøren vil ikke i denne omgang anbefales at det iverksettes ytterligere tekniske tiltak rettet mot denne flåtegruppen med tanke på å begrense torskefisket.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere hensiktsmessigheten av en maksimalkvote i dette fiskeriet.

6.2.3. LINE/AUTOLINE

Linefisket etter torsk i Nordsjøen er både et kystnært linefiske og et autolinefiske med havgående fartøy. Det kystnære linefisket er et blandingsfiskeri, og det vil være vanskelig å treffe tiltak som ville kunne være målrettede for å beskytte torsken. Fiskeridirektøren vil derfor i denne omgang ikke foreslå begrensninger for linefisket i kystnære farvann.

3.5.2

Cod in Subarea IV (North Sea), Division VIIId (Eastern Channel), and Division IIIa (Skagerrak)

State of stock/exploitation: The stock is outside safe biological limits. The spawning stock is estimated to have been below B_{pa} since 1984 and in the region of B_{lim} since 1990. SSB in 2001 is estimated at a new historic low at about 30 000 t and is now estimated 50% lower than last year. The SSB in 2002 is estimated around 38 000 t. Fishing mortality has remained at about the historic high and above F_{pa} since the early 1980s and F in 2001 is estimated to be above F_{lim} . Except for the 1996 year class, recruitment has been below average in all years since 1987. The 1997 and 2000 year classes are estimated to be the poorest on record.

Management objectives: In 1999 the EU and Norway have "agreed to implement a long-term management plan for the cod stock, which is consistent with the precautionary approach and is intended to constrain harvesting within safe biological limits and designed to provide for sustainable fisheries and greater potential yield. The plan shall consist of the following elements:

1. Every effort shall be made to maintain a minimum level of SSB greater than 70 000 t (B_{lim}).
2. For 2000 and subsequent years the Parties agreed to restrict their fishing on the basis of a TAC

consistent with a fishing mortality rate of 0.65 for appropriate age groups as defined by ICES.

3. Should the SSB fall below a reference point of 150 000 t (B_{pa}), the fishing mortality referred to under paragraph 2 shall be adapted in the light of scientific estimates of the conditions then prevailing. Such adaptation shall ensure a safe and rapid recovery of SSB to a level in excess of 150 000 t.
4. In order to reduce discarding and to enhance the spawning biomass of cod, the Parties agreed that the exploitation pattern shall, while recalling that other demersal species are harvested in these fisheries, be improved in the light of new scientific advice from, inter alia, ICES.
5. The Parties shall, as appropriate, review and revise these management measures and strategies on the basis of any new advice provided by ICES."

ICES considers that the agreed Precautionary Approach reference points in the management plan are consistent with the precautionary approach, provided they are used as upper bounds on F and lower bounds on SSB, and not as targets.

Precautionary Approach reference points (unchanged since 1999):

ICES considers that:	ICES proposes that:
B_{lim} is 70 000 t, the lowest observed spawning stock biomass.	B_{pa} be set at 150 000 t. This is the previously agreed MBAL and affords a high probability of maintaining SSB above B_{lim} , taking into account the uncertainty of assessments. Below this value the probability of below-average recruitment increases.
F_{lim} is 0.86, the fishing mortality estimated to lead to impaired recruitment	F_{pa} be set at 0.65. This F is considered to have a 95% probability of avoiding F_{lim} , taking into account the uncertainty of assessments.

Technical basis:

$B_{lim} = \text{Rounded } B_{loss} = 70\ 000\ t.$	$B_{pa} = \text{Previous MBAL and signs of impaired recruitment below: } 150\ 000\ t.$
$F_{lim} = F_{loss} = 0.86.$	$F_{pa} = \text{Approx. } 5^{th}\ \text{percentile of } F_{loss}; \text{ implies an equilibrium biomass } > B_{pa} \text{ and a less than } 10\% \text{ probability that } (SSBMT < B_{pa}).$

Advice on management: Given the very low stock size, the recent poor recruitments, and continued high fishing mortality despite management efforts to promote stock recovery, ICES recommends a closure of all fisheries for cod as a targeted species or by-catch. In fisheries where cod comprises solely an incidental catch there should be stringent restrictions on the catch and discard rates of cod, with effective monitoring of compliance with those restrictions.

These and other measures that may be implemented to promote stock recovery should be kept in place until there is clear evidence of the recovery of the stock to a size associated with a reasonable probability of good recruitment and there is evidence that productivity has improved. The current SSB is so far below historic stock sizes that both the biological dynamics of the stock and the behavior of the fleets are unknown, and therefore historic experience and data are not considered a reliable basis for medium-

term forecasts of stock dynamics under various rebuilding scenarios.

Relevant factors to be considered in management:

Although large short-term losses will be incurred in many North Sea fisheries, the advised measures are required if the cod stock is to reach a level where it can regain historic productivity. The advice will likely result in greatly reduced harvesting of other stocks where the fisheries take cod as part of a mixed-species fisheries, particularly haddock, whiting. Harvesting of other stocks such as plaice, sole, and *Nephrops* may also require substantial reductions and/or changes in times, areas or methods fished, if it is shown that, in recent years, a significant proportion of the annual cod catch has been caught in the fisheries for them. However, the current state of the cod stock, and the failure of past measures to bring fishing mortality down to rates that allow rebuilding, mean that more stringent action is required.

Time and area closures for particular fisheries may be a tool in rebuilding this stock, and their effect can be considered in evaluating harvest opportunities for other species.

ICES notes that this advice presents a strong incentive to fisheries to avoid catching cod. If industry-initiated programs can be demonstrated to bring their catch rates of cod in fisheries for other species down to near zero, then these programs could be considered in

management of such fisheries. Industry-initiated programs to pursue such incentives should be encouraged, but must include a high rate of independent observer coverage, or other fully transparent method for ensuring that their catches of cod are fully and credibly reported.

The newly agreed increases in minimum mesh size for North Sea fisheries, if implemented fully, would have a positive effect on the exploitation pattern of North Sea cod when fisheries taking cod eventually reopen. However, the implementation and enforcement of these measures has not been evaluated yet.

North Sea demersal fisheries have been subjected to a number of EU and national regulations designed to modify the selectivity of fishing gears. No complete evaluation of their likely impacts has yet been undertaken, but an overview of their potential effects is available based upon a number of simplifying assumptions. This overview considers measures outlined in EU regulations 850/98 and 2056/2001, and UK measures SSI 227/2000, SSI 250/2001 and SI 649/2001. Results are expressed as the percentage deviation from baseline simulations, which assume that no selectivity changes occur. The results are considered to be indicative of the likely impacts. The simulations are made assuming single-species population dynamics and assuming full and effective implementation of the measures, i.e. that all fleets catching cod are subject to the full impact of the measures. For 2002 it is assumed that all UK vessels have adopted the 110 mm mesh size derogation of EU regulation 2056/2001 and that 20% of non-UK fleets have adopted it. For 2003 no such derogation is assumed to apply.

Year	Landings for human consumption	Discards	Industrial by-catch	Spawning stock biomass
2002	<1%	-	-	
2003	<1%	-	-	<1%
Long Term	7%	-	-	5%

The absence of information on discards in the cod assessment and forecasts means that the effect of increased selectivity at the youngest ages is not accounted for in the above table.

The effects of the emergency closure implemented in 2001 has not been evaluated by ICES, but that closure was likely to have contributed little to the recovery of the stock.

In recent years the growth rate of North Sea cod has declined. The reasons for this are not known, but if

growth remains slow, the rate of recovery of SSB will be delayed. Slower growth may also expose juveniles longer to discarding.

The catches of this stock in Division VIIId is managed by TAC covering Divisions VIIb-k,VIII, IX, X and CECAF 34.1.1. Managers should take this into account when setting a TAC for Divisions VIIb-k,VIII, IX, X and CECAF 34.1.1.

Catch forecast for 2003:

Basis: $F(sq) = F(99-01) = 1.11$; Landings (2002) = 76.6; SSB(2003) = 35.4.

F(2003)	Basis	Landings in combined area (2003)	Lndgs in IIIa (2003) Skagerrak	Lndgs in IV (2003)	Lndgs in VIId (2003)	SSB (2004)
0	$0 * F_{sq}$	0	0	0	0	87.1
0.11	$0.1 * F_{sq}$	10.3	1.3	8.8	0.3	78.6
0.22	$0.2 * F_{sq}$	19.7	2.4	16.8	0.5	71.0
0.33	$0.3 * F_{sq}$	28.2	3.4	24.0	0.8	64.2
0.44	$0.4 * F_{sq}$	36	4.4	30.6	1.0	58.1
0.55	$0.5 * F_{sq}$	43.1	5.3	36.7	1.2	52.7
0.65	$F_{sq} = 0.59 * F_{sq}$	49	6.0	41.7	1.3	48.3
0.78	$0.7 * F_{sq}$	55.7	6.8	47.4	1.5	43.5
0.89	$0.8 * F_{sq}$	61.2	7.5	52.1	1.7	39.6
1	$0.9 * F_{sq}$	66.2	8.1	56.3	1.8	36.1
1.11	$1 * F_{sq}$	70.9	8.6	60.3	1.9	33.0

Weights in '000 t.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Landings by Division or Subarea are obtained by prorating the combined area catch by 0.122 for Division IIIa, 0.851 for Subarea IV, and 0.027 for Division VIId. These factors are the ratio of the mean catches by area to the combined area for the period 1992–1996.

Rebuilding plan: A rebuilding plan for the cod stock in the North Sea has recently been proposed by the European Commission. Although ICES advises a closure and not a rebuilding plan with lowered fishing on cod, it did conduct a review of the proposed plan. The proposal consists of a set of measures that aim at increasing the spawning stock biomass by 30% per year. This is to be achieved by reductions in fishing mortalities and maximum allowed changes in TACs. The reductions in fishing mortalities are to be accompanied by reductions in fishing effort.

The rebuilding plan has been evaluated by the Scientific, Technical and Economic Committee on Fisheries (STECF) and by the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak (WGNSSK). The evaluations indicate that the proposed recovery plan is likely to lead to a recovery period of at least 8 years. It was further noted that evaluations were sensitive to the assumptions used so that the actual number of years required for recovery cannot be estimated precisely. Notably, the bias in the assessment may seriously alter the perception of recovery to a period in the order of 12 years. Discards have not been included in the evaluation, which limits the generality of the results. ICES also notes that the current SSB is so far below historic stock sizes that both the biological dynamics of the stock and the behavior of the fleets are unknown, and therefore historic experience and data are not considered a reliable basis for medium-term forecasts of stock dynamics under various rebuilding scenarios. On the basis of this evaluation ICES concludes that the proposed rebuilding plan cannot be accepted as likely to lead to safe and rapid rebuilding of this cod stock.

Comparison with previous assessment and advice:

Fishing mortality has consistently been underestimated and stock size overestimated in previous assessments, and the current assessment suffers from the same problem. The quality of the assessment improved in 2000 and 2001 due to the exclusion of commercial CPUE data. This year the assessment again showed retrospective bias, possibly because of a decrease in the quality of the landings data in 2001.

Elaboration and special comment:

Cod are taken by towed gears in mixed roundfish fisheries, which include haddock and whiting. They are also taken in directed fisheries using fixed gears. By-catches of cod occur in flatfish and shrimp fisheries especially in the Southern North Sea and in *Nephrops* fisheries. Average landings by fleet segment in the North Sea demersal fisheries are shown in Table 3.5.1.3 (see overview Section 3.5.1). The average landings allow a comparison to be made between different fleet segments. However, the interpretation of Table 3.5.1.3 is hindered by the fact that discards are not included in the table so that the actual catch of the different fleet segments cannot be evaluated. A STECF subgroup will meet shortly after ACFM to address the issue of linkage in the cod-haddock-whiting fishery and ICES working groups are expected to deliver data to this group. The issue of linkage will also be an explicit term of reference for an ICES study group, which is expected to meet next year.

It was apparent that commercial CPUE data used in calibrating previous assessments had a strong tendency to give a more optimistic estimate of the state of the stock than research vessel survey data. There are a number of reasons for believing that the commercial CPUE data may be biased. For example, there have been substantial changes in the distribution of commercial fleet effort and the nature of vessels in the fleet, which may affect abundance indices derived from these sources. In addition, commercial fleets may target areas of high cod abundance leading to artificially higher abundance estimates. It should be noted that

differing signals between commercial CPUE data and survey data affected assessments of some Canadian cod stocks, resulting in an over-optimistic decision on the management of these stocks before they collapsed. In view of these problems, no commercial CPUE data are used in the assessment of North Sea cod.

A number of analyses were performed using a variety of different assessment models. All these approaches gave very similar results. While no method is without uncertainty, the fact that a variety of methods give comparable results increases confidence in the current assessment.

There is reason to suspect that the landings for 2001 were under-reported. The TAC implied a reduction in fishing mortality to the order of 50%, and the reported landings were less than the TAC. The results of a time-series analysis indicated predicted removals in 2001 almost double the reported landings.

The North Sea Commission Fisheries Partnership has reviewed the assessment for North Sea cod in August 2002. The review consisted of a scientific review by three independent scientific experts and a public review with the participation of fishermen organizations. The general conclusion of the review was that the assessment was carried out according to appropriate

standards. The fishermen broadly shared the perception on the development in the stock.

Following the review by the North Sea Commission Fisheries Partnership a survey has been conducted among fishermen in order to evaluate their perceptions of the stock and catches in 2002 in relation to 2001. The results of that survey were made available to ACFM and indicated that fishermen differ in their perception of stock abundance. Fishermen in the North tend to see more fish than last year, and fishermen in the South tend to see fewer fish.

The assessment is based on analysis of catch-at-age data calibrated with data from three research vessel surveys.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, 11 – 20 June 2002 (ICES CM 2003/ACFM:02).

EC (2001). Proposal for a council regulation establishing measures for the recovery of cod and hake stocks. COM(2001) 724.

Yield and spawning biomass per Recruit

F-reference points:

	Fish Mort Ages 2-8	Yield/R	SSB/R
Average Current	1.107	0.514	0.238
F _{max}	0.248	0.731	2.564
F _{0.1}	0.148	0.685	4.244
F _{med}	0.823	0.563	0.410

Landings for each of the three parts of this combined assessment area and for the combined area are given in Tables 3.5.2.1-2.

North Sea (Subarea IV)

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	SSB recovery; TAC	100-125	175	167	182
1988	70% of F(86); TAC	148	160	142	157
1989	Halt SSB decline; protect juveniles; TAC	124	124	110	116
1990	80% of F (88); TAC	113	105	99	105
1991	70% of effort (89)		100	87	89
1992	70% of effort (89)		100	98	97
1993	70% of effort (89)		101	94	105
1994	Significant effort reduction		102	87	95
1995	Significant effort reduction		120	112	120
1996	80% of F(94) = 0.7	141	130	104	107
1997	80% of F(95) = 0.65	135	115	100	102
1998	F(98) should not exceed F(96)	153	140	114	122
1999	F = 0.60 to rebuild SSB	125	132	80	78
2000	F less than 0.55	<79	81	62	59
2001	lowest possible catch	0	48.6	42.3	41
2002	lowest possible catch	0	49.3		
2003	Closure	0			

Skagerrak (Division IIIa)

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	ACFM Landings ¹
------	-------------	------------------------------------	-------------------------	----------------------------

1987	F = F_{max}	<21	22.5	20.9
1988	Reduce F		21.5	16.9
1989	F at F_{med}	<23	20.5	19.6
1990	F at F_{med} ; TAC	21.0	21.0	18.6
1991	TAC	15.0	15.0	12.4
1992	70% of F(90)		15.0	14.8
1993	Precautionary TAC		15.0	15.3
1994	No long-term gain in increased F + precautionary TAC		15.5	13.9
1995	If required precautionary TAC; link to North Sea		20.0	12.1
1996	If required precautionary TAC; link to North Sea		23.0	16.4
1997	If required precautionary TAC; link to North Sea		16.1	14.9
1998	If required precautionary TAC; link to North Sea	21.9	20.0	15.3
1999	F = 0.60 to rebuild SSB	17.9	19.0	11.0
2000	F less than 0.55	<11.3	11.6	9.3
2001	lowest possible catch	0	7.0	7.1
2002	lowest possible catch	0	7.1	
2003	Closure	0		

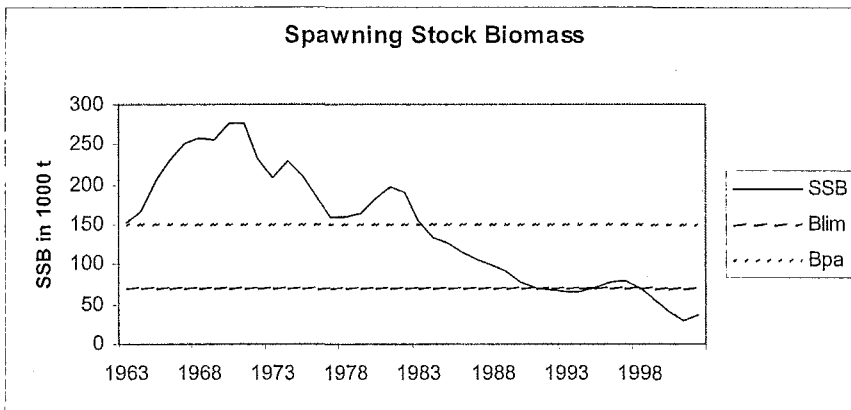
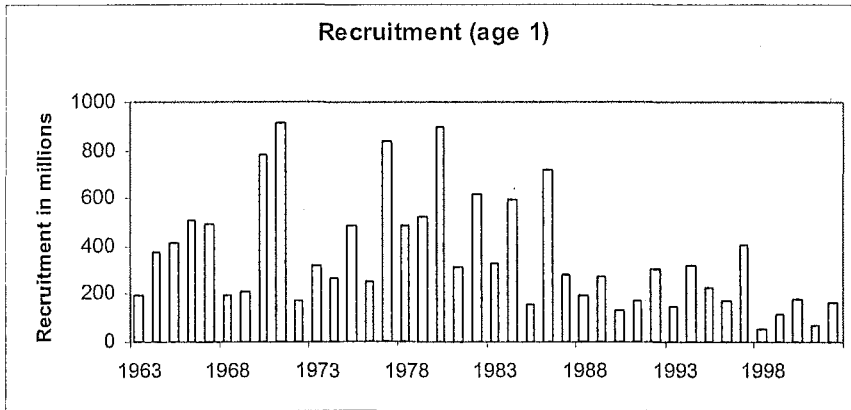
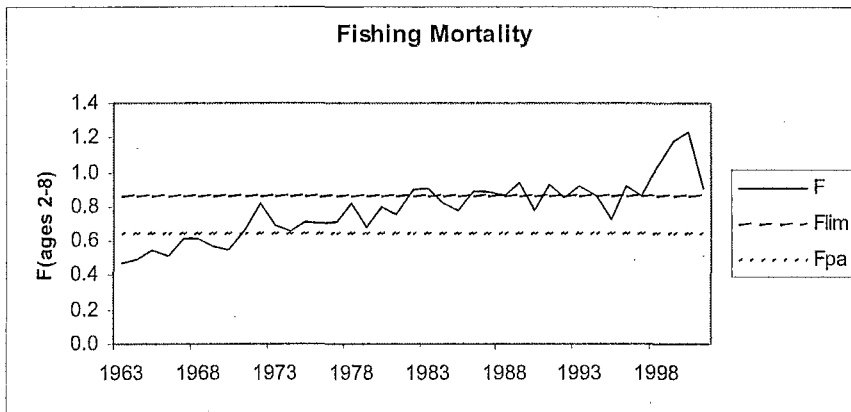
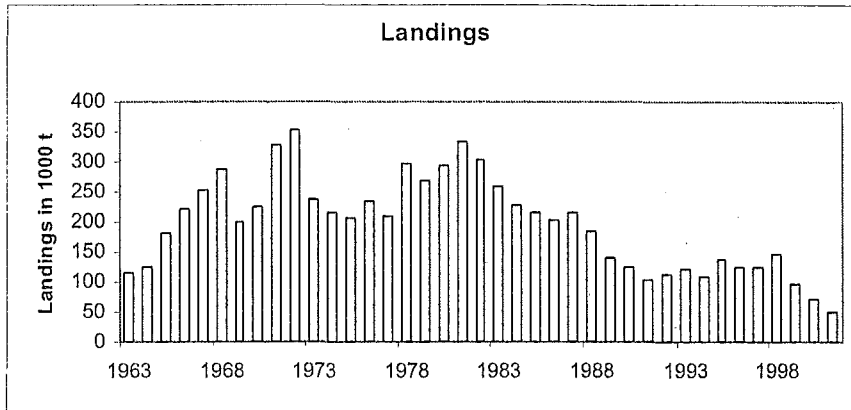
¹Norwegian fjords not included. Weights in '000 t.

Eastern Channel (Division VIIId)

Year	ICES Advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	Official landings	ACFM landings
1987	Not assessed	-	-	9.4	14.2
1988	Precautionary TAC	-	-	10.1	10.7
1989	No increase in F; TAC	10.0 ²	-	n/a	5.5
1990	No increase in F; TAC	9.0 ²	-	n/a	2.8
1991	Precautionary TAC	3.0 ²	-	n/a	1.9
1992	If required, precautionary TAC	5.5 ²	-	2.7	2.7
1993	If TAC required, consider SSB decline	-	-	2.5	2.4
1994	Reduce F+ precautionary TAC		-	2.9	2.9
1995	Significant effort reduction; link to North Sea		-	4.0	4.0
1996	Reference made to North Sea advice		-	3.5	3.5
1997	No advice		-	7.2	7.0
1998	Link to North Sea	4.9	-	8.7	8.6
1999	F = 0.60 to rebuild SSB	4.0	-	n/a	6.9
2000	F less than 0.55	<2.5	-	n/a	2.3
2001	lowest possible catch	0	-	n/a	1.6
2002	lowest possible catch	0	-		
2003	Closure	0			

¹Included in TAC for Sub-area VII (except Division VIIa). ²Including VIIe. Weights in '000 t.

Cod in Subarea IV, Divison VIIId, & Division IIIa (Skagerrak).

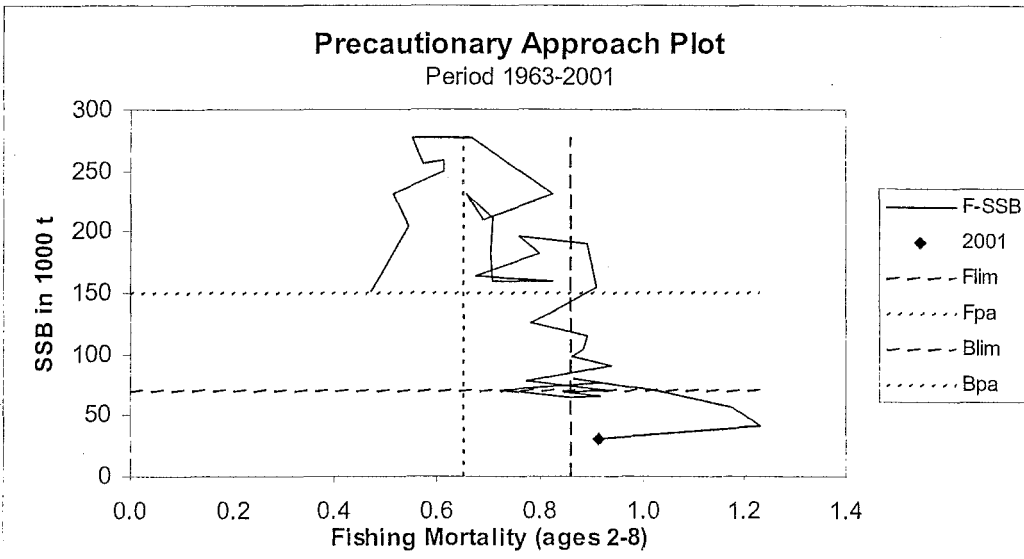
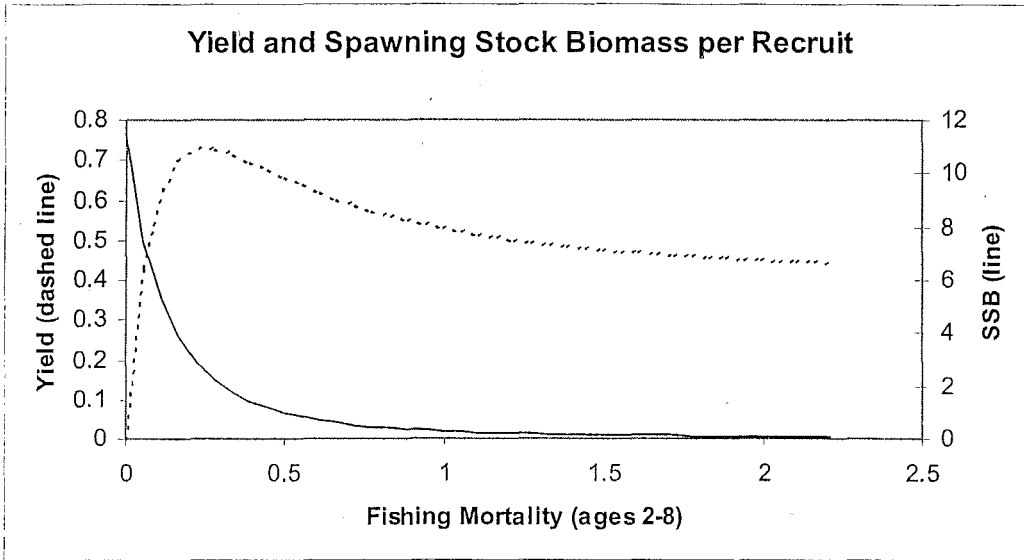
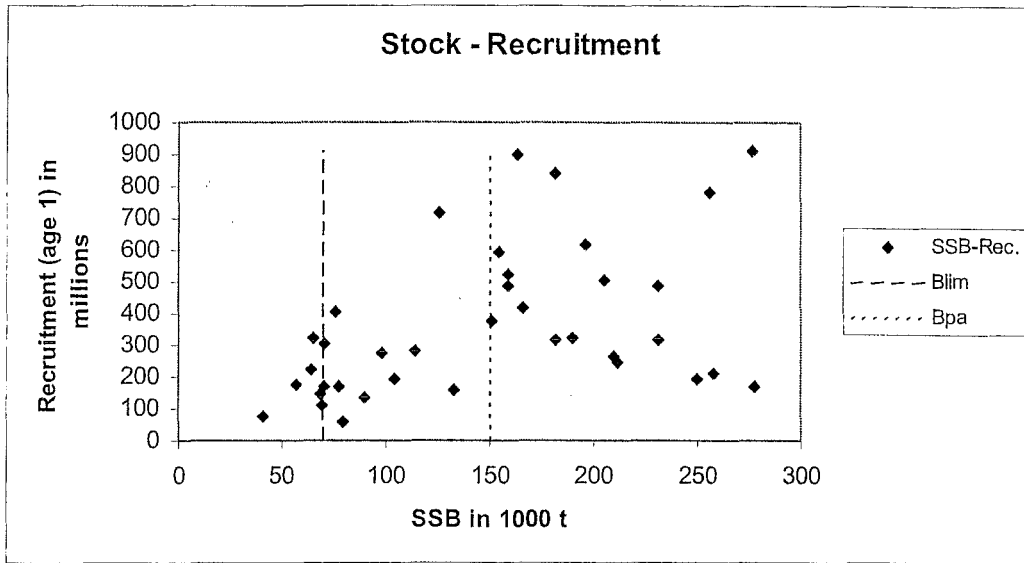

Table 3.5.2.1 Nominal landings (in tonnes) of COD in IIIa (Skagerrak), IV, and VIId, as officially reported to ICES and as used by the Working Group.

Sub-area IV										
Country	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000**	2001**
Belgium	3,356	3,374	2,648	4,827	3,458	4,642	5,799	3,882	3,304	2,470
Denmark	18,479	19,547	19,243	24,067	23,573	21,870	23,002	19,697	14,000	8,358
Faroe Islands	109	46	80	219	44	40	102	96		
France	2,146	1,868	1,868	3,040	1,934	3,451	2,934	1,750	2,348	1,350
Germany	8,446	6,800	5,974	9,457	8,344	5,179	8,045	3,386	1,740	1,810
Netherlands	11,133	10,220	6,512	11,199	9,271	11,807	14,676	9,068	5,995	3,574
Norway	10,476	8,742	7,707	7,111	5,869	5,814	5,823	7,432	6,353	4,369
Poland	-	-	-	-	18	31	25	19	18	18
Sweden	823	646	630	709	617	832	540	625	640	626
UK (E/W/NI)	14,462	14,940	13,941	14,991	15,930	13,413	17,745	10,344	6,543	
UK (Scotland)	28,677	28,197	28,854	35,848	35,349	32,344	35,633	23,017	21,009	
United Kingdom										19,683
Total Nominal Catch	98,107	94,380	87,457	111,468	104,407	99,423	114,324	79,316	61,950	42,258
Unallocated landings	-758	10,200	7,066	8,555	2,161	2,746	7,779	-924	-2,865	-1,224
WG estimate of total landings	97,349	104,580	94,523	120,023	106,568	102,169	122,103	78,392	59,085	41,034
<i>Agreed TAC</i>	<i>100,000</i>	<i>101,000</i>	<i>102,000</i>	<i>120,000</i>	<i>130,000</i>	<i>115,000</i>	<i>140,000</i>	<i>132,400</i>	<i>81,000</i>	<i>49,300</i>
Division VIId										
Country	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000**	2001**
Belgium	187	157	228	377	321	310	239	172	110	93
Denmark	1	1	9	-	-	-	-	-	-	-
France	2,079	1,771	2,338	3,261	2,808	6,387	7,788			
Netherlands	2	-	-	-	+	-	19	3	4	17
UK (E/W/NI)	443	530	312	336	414	478	618	454	385	
UK (Scotland)	22	2	+	+	4	3	1	-		
United Kingdom										248
Total Nominal Catch	2,734	2,461	2,887	3,974	3,547	7,178	8,665	629	499	358
Unallocated landings	-65	-29	-37	-10	-44	-135	-85	6,229	1,826	1,215
WG estimate of total landings	2,669	2,432	2,850	3,964	3,503	7,043	8,580	6,858	2,325	1,573
Division IIIa (Skagerrak)										
Country	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000**	2001**
Denmark	11,194	11,997	11,953	8,948	13,573	12,164	12,340	8,734	7,683	8,650
Sweden	2,436	2,574	1,821	2,658	2,208	2,303	1,608	1,909	1,350	2,201
Norway	270	75	60	169	265	348	303	345	301	757
Germany	-	-	301	200	203	81	16	54	9	32
Others	102	91	25	134	-	-	-	-	-	-
Total Nominal Catch	14,002	14,737	14,160	12,109	16,249	14,896	14,267	11,042	9,343	11,640
Unallocated landings	0	0	-899	0	0	50	1,064	-68	-66	-4,554
WG estimate of total landings	14,002	14,737	13,261	12,109	16,249	14,946	15,331	10,974	9,277	7,086
<i>Agreed TAC</i>	<i>15,000</i>	<i>15,000</i>	<i>15,500</i>	<i>20,000</i>	<i>23,000</i>	<i>16,100</i>	<i>20,000</i>	<i>19,000</i>	<i>11,600</i>	<i>7,000</i>
Sub-area IV, Divisions VIId and IIIa (Skagerrak) combined										
	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000**	2001**
Total Nominal Catch	114,843	111,578	104,504	127,551	124,203	121,497	137,256	90,987	71,792	54,256
Unallocated landings	-823	10,171	6,130	8,545	2,117	2,661	8,758	5,238	-1,105	-4,563
WG estimate of total landings	114,020	121,749	110,634	136,096	126,320	124,158	146,014	96,225	70,687	49,693
n/a not available										
** provisional										
Division IIIa (Skagerrak) landings not included in the assessment										
Country	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000**	2001**
Norwegian coast *	923	909	760	846	748	911	976	788	624	846
Danish industrial by-catch	1,360	511	666	749	676	205	97	62	58	46
Total	2,283	1,420	1,426	1,595	1,424	1,116	1,073	850	682	892

Table 3.5.2.2

Cod in Subarea IV, Division VII d & Division III a (Skagerrak)

Year	Recruitment Age 1 thousands	SSB tonnes	Landings tonnes	Mean F Ages 2-8
1963	195099	151521	116457	0.4732
1964	374080	166150	126041	0.4928
1965	415425	205425	181036	0.5458
1966	506863	230759	221336	0.5145
1967	488789	250046	252977	0.6124
1968	194587	258219	288368	0.6158
1969	209061	255921	200760	0.5742
1970	782003	276848	226124	0.5514
1971	910808	277216	328098	0.6695
1972	173496	231011	353976	0.8246
1973	319648	209145	239051	0.6919
1974	263657	230838	214279	0.6589
1975	486359	211636	205245	0.7084
1976	246421	182050	234169	0.7045
1977	839198	159349	209154	0.7107
1978	488156	159354	297022	0.8247
1979	525424	164266	269973	0.6765
1980	899522	181875	293644	0.8020
1981	314766	195731	335497	0.7597
1982	618498	190226	303251	0.8931
1983	324685	154987	259287	0.9107
1984	596292	133414	228286	0.8173
1985	158611	126206	214629	0.7815
1986	716254	114213	204053	0.8909
1987	281821	104722	216212	0.8842
1988	197054	98642	184240	0.8634
1989	274077	90604	139936	0.9391
1990	133933	78044	125314	0.7748
1991	168552	71117	102478	0.9315
1992	305284	68898	114020	0.8484
1993	147360	65087	121749	0.9181
1994	323413	64800	110634	0.8626
1995	226023	70953	136096	0.7246
1996	170710	76252	126320	0.9207
1997	407921	79738	124158	0.8655
1998	57961	70151	146014	1.0249
1999	113291	56902	96225	1.1773
2000	177149	41110	71371	1.2317
2001	73747	30278	49694	0.9123
2002	167000	37600		
Average	356825	145533	196594	0.7842

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

FISKEDEPARTEMENTET	
Telefaks	Vår dato
APRUV	15112002 333
8. NOV. 2002	
Deres dato	
2002/20161 1	
U.S. 9	

Vår referanse
200200238/4-
523,2

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

VEDRØRENDE SITUASJONEN FOR TORSK, HYSE OG HVITTING I NORDSJØEN.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak (112/02) i møte 12.-14. desember d.å. og fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at ICES nå vurderer situasjonen så dramatisk for torskbestanden i Nordsjøen at de har anbefalt full stans i torskefisket i Nordsjøen i 2003. Situasjonen er også alvorlig for hvitting og hyse. I og med at fiske på disse tre fiskeslagene i stor grad foregår som et blandingsfiske vil stans i torskefisket også i praksis innebære stans i hyse- og hvittingfisket. Norske fiskere som drifter med garn i Nordsjøen kan vanskelig forstå at situasjonen har blitt så mye forverret fra i fjor til i år.
2. Norges Fiskarlag vil også påpeke at alt miljøfarlig utslipp fra landbasert- og sjøbasert industri som ukritisk blir "pøst" ut i Nordsjøbassenget må tas inn som en medvirkende årsak til den rekrutteringssvikten som nå oppleves for flere av bunnfiskbestandene i Nordsjøen. Det er gjennom vitenskapelige studier dokumentert at flere av de miljøfarlige stoffene som petroleumsindustrien slipper ut i sjøen virker hemmende på reproduksjonen hos enkelte fiskeslag.
3. Norges Fiskarlag viser til at man nå er i en forhandlingsprosess med EU om en kvoteavtale for 2003, og at reguleringstiltak knyttet til torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen og Skagerrak er et viktig element i disse drøftelsene. Etter det Fiskarlaget kjenner til vil forhandlingene med EU trolig ikke bli slutført før helt opp under jul.
4. Norges Fiskarlag viser til at organisasjonen også uttalte seg om situasjonen for torsk i Nordsjøen i november 2000, og at det i nevnte uttalelse ble fremmet mulige tiltak for å bygge torskbestanden opp igjen. Tiltak som ble nevnt var økning av minstemål, økning av maskevidde og forbud mot utkast, samt påbud om seleksjonsinnretninger i trål og snurrevad der det kan forventes innblanding av små fisk. Norges Fiskarlag er fortsatt åpen for å diskutere ytterligere forbedringer innenfor ulike tekniske reguleringstiltak.

Flere av disse tiltakene er som kjent blitt fulgt opp gjennom den såkalte "Cod recovery plan" prosessen som pågikk mellom Norge og EU i 2001. Det er imidlertid fortsatt mye som kan gjøres på den tekniske siden, og som må følges opp videre i et nært samarbeid mellom Norge og EU. Ikke minst gjelder dette regelverket innenfor EU som påbyr å kaste ut fisk som ikke er tillatt å ta i land. Norske myndigheter må utøve maksimalt trykk for å få fjernet utkastpåbudet i EU, ellers vil det bli en umulig oppgave å komme videre med gjenoppbyggingen av

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

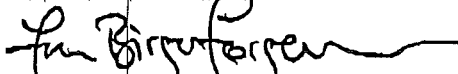
Organisasjonsnr
NO 998 500 290

torskebestanden. Også småmasket redskap som beskatter yngel av torsk, hyse og hvitting må godta å bli pålagt visse restriksjoner for å bidra til gjenoppbygging av bunnfiskartene i Nordsjøen. Ut fra de erfaringer en hadde med stengninger av felt vinteren/våren 2001, er Fiskarlaget av den oppfatning at dette ikke er et særlig effektivt tiltak for å beskytte torsken.

5. Ut fra de kvoterådene som er gitt for torsk, hyse og hvitting for 2003 er en fra Norges Fiskarlags side villig til å godta reduksjoner i torskefisket, men en innser at det i praksis vil være bortimot umulig å gjennomføre full stans i torske-, hyse- og hvittingefisket i 2003. Det vises i denne forbindelse til det opprøret som nå er innenfor EU om disse spørsmålene. I og med at det er EU som har de største eierandelene i disse fiskeslagene er det også naturlig at de tar de største byrdene med å bygge disse bestandene opp igjen. Norges Fiskarlag vil ikke kunne godta at norske myndigheter fastsetter strengere fiskebegrensninger for norske fiskere i Nordsjøen enn det som EU fiskere blir pålagt.
6. Dersom man skulle komme i den situasjon at Norge og EU setter en veldig lav kvote av torsk i 2003, så må norske myndigheter sørge for at de fartøyene som har lang tradisjon på å fiske torsk i Nordsjøen gis fortrinnsrett i dette fisket. Det vises i denne forbindelse til kapittel 6.19 i Ressursfordelingsutvalgets innstilling og til landsmøtevedtak 7/01. I en slik situasjon forutsettes det også at det etableres en skjerming av et norsk kystfiske. Videre må det etableres fornuftige bifangstregler i fiskerier hvor torsk kan inngå som bifangst. Også fritids- og turistfisket må underlegges restriksjoner.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Havforskningsinstituttet

SAK 29/02

EVENTUELT

Under eventuelt ønsket FHL å ta opp spørsmålet om helligdagsfredning, samt regulering av rekefisket i Barentshavet. Videre ønsket Norges Fiskarlag å ta opp spørsmålet garnbegrensning i fisket etter torsk og hyse. Sametinget ønsket å drøfte en sak vedrørende fangst av kongekrabbe. I tillegg til dette ville Fiskeridirektøren gi en orientering om dyphavsfiske.

Sak 29/02 A	Dyphavsfiske	- Fiskeridirektoratet
Sak 29/02 B	Reker i Barentshavet	- FHL
Sak 29/02 C	Helligdagsfredning	- FHL
Sak 29/02 D	Garnbegrensning	- Norges Fiskarlag
Sak 29/02 E	Kongekrabbe m.m	- Sametinget

Sak 29/02 A Dyphavsfiske

Fiskeridirektøren viste til at det er enighet i NEAFC om at dyphavsfiske ikke skal ekspanderes i 2003. Fisket i 2003 vil derfor bare kunne foregå inntil det nivået en har hatt i 2002. For Norge vil det bety at vårt fiske er begrenset til inntil 17 fartøy og totalt 675 fiskedøgn.

Fiskeridirektøren vil ikke foreslå påmelding til fisket, men fritt fiske inntil ovennevnte 17 fartøy/675 fiskedøgn er nådd.

Kjell Nedreaas la til grunn at fiske etter snabeluer i internasjonalt farvann med pelagisk trål ville gå utenfor, mens fisket med line etter uer på Reykjavikryggen nok ville ligge innenfor dette regime.

Sak 29/02 B Reker i Barentshavet

Kristen Mordal fra FHL la til grunn at det var et økende innslag av småreker i fangstene i Barentshavet, og stilte spørsmål om det var behov for å øke minstemålet i dette fiske. Han presiserte at det ikke var et forslag, men et ønske om å få en diskusjon omkring dette.

Åge Remøy viste til at det ikke var dokumentert et økende innslag av småreker. Han mente at de fangstene som har vært med innslag av småreker har vært tilfeldige. En økning i minstemålet ville ellers kunne få store konsekvenser for en svært konkurranseutsatt næring i form av flere stengte felt.

Ut over dette var det ingen diskusjon om temaet.

Sak 29/02 C Helligdagsfredning i kystfiskeriene

Kjell Olav Larsen fra FHL viste til at mange ønsket å gjeninnføre helligdagsfredningen. For landindustriene var dette et spørsmål om kvalitet. Fisking i helgen og levering fra fulle båter først om mandagen gav dårlig kvalitet. En slik ordning var uheldig for verdiskapningen.

Norges Fiskarlag

Vår saksbehandler . Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68

Telefaks

Vår dato
26112002

Vår referanse
199900340/83-
534.9

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

VEDRØRENDE BESTEMMELSEN OM GARNBEGRENSNING I FISKE ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62°N, JFR. § 4 I FORSKRIFT AV 22.12.1989 OM REGULERING AV GARNFISKE ETTER TORSK, HYSE OG SEI - ANMODNING OM AT DENNE BESTEMMELSEN INNTIL VIDERE IKKE HÅNDHEVES.

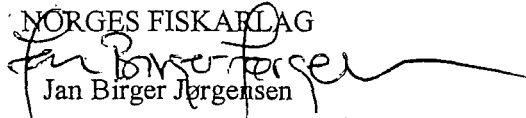
Vi viser til tidligere henvendelser om denne saken, bl.a. vår telefaks av 31. januar 2002.

Paragraf 4 i ovennevnte forskrift gir påbud om antall garn som det er tillatt å bruke i fisket etter torsk og hyse nord for 62°N.

Siden forskriften ble gjort gjeldende har garnfartøyene gjennomgått en betydelig effektivisering og det er har utviklet seg en sedvane, der de aller fleste fartøy bruker mer garn en det forskriften tillater. I løpet av det siste året har man begynt å håndheve denne paragrafen. Dette har ført til usikkerhet blant fiskerne som frykter at de kan bli straffet i og med at praksis med håndhevelse er blitt endret.

Spørsmålet om garnbegrensning som reguleringsvirkemiddel er vurdert av Grensedragingsutvalget (del II), der man konkluderer med at regelverket bør endres på dette punktet. I innstillingen bes det derfor om at departementet tar denne bestemmelsen opp til vurdering. Medlemslagene i Norges Fiskarlag har enstemmig støttet utvalgets konklusjon. Det er nå gått over ett år siden denne innstillingen var ute til høring, men ikke noe av innstillingens forslag er så langt fulgt opp av myndighetene. Et arbeidsmøte (gruppe) som er kommet i stand etter en dialog mellom Norges Fiskarlag og Fiskeridepartementet (se brev fra NF til Fiskeridepartementet av 2.10.2002), og som har fått i oppgave å se på ulike problemstillinger knyttet til garnfiske, har nylig hatt møte og bl.a. diskutert bestemmelsen om garnbegrensning. Deltakerne i dette møtet har kommet til at det i første omgang vil være mest formålstjenlig å utsette håndhevelsen av garnbegrensningsbestemmelsen inntil gruppen har fått evaluert og vurdert nærmere elementene omkring en slik bestemmelse. Gruppen har avtalt nytt møte andre uka i januar neste år.

Norges Fiskarlag vil med dette som bakgrunn be om at fiskerimyndighetene midlertidig suspenderer håndhevelsen av § 4 i nevnte forskrift. Fiskarlaget ber om at dette spørsmålet legges fram for Reguleringsrådet i møte 27.-28. november d.å.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Sjef Kystvakten
Havforskningsinstituttet

Vedlegg 1. Brev fra Jan Larsen, Vestertana.

Jan Larsen,
Vestertana,
9845 Tana.

Tlf. 78927605

Vestertana, 14. september 2002.

Fiskeridirektoratet,
Postboks 185,
Sentrum,
5804 Bergen.

Avslag på krabbekvote, gruppe II, fiskefartøy "Pinta" F-40-TN.

I brev av 29.08.02, ref. 02/12863273, har De avslått min søknad om krabbekvote for kommende sesong med den begrunnelse at min fiskebåt ikke er tilstrekkelig lang. Etter målebrevet mangler det 15 cm på at båten er 8 meter.

Herved anker jeg denne avgjørelsen, med den begrunnelse at 15 cm neppe kan være avgjørende for om det lar seg gjøre å drive krabbefiske med mitt fartøy eller ikke. Min hovedbegrunnelse er at en krabbekvote, selv om det kun er en halv kvote, vil være helt avgjørende for om jeg skal kunne ha et levebrød som fisker og kombinasjonsnæringsutøver eller ikke, innerst i Tanafjorden.

Grunnen til det er at den gruppen fiskere jeg tilhører, som hele tiden har fisket med små båter, er blitt utsatt for reguleringer som nesten systematisk har tatt fra oss en større og større del av retten til å livnære oss av de lokale fiskeressursene.

Til Deres orientering kan jeg også opplyse at jeg siden jeg var unggutt har fisket med en åpen småbåt, de seinere årene en båt på 17 fot, men valgte i fjor å investere i en 26 fots sjark, nettopp med tanke på at den var mer egnet til å drive fiske etter kongekrabbe inne på fjorden.

Avslaget på min søknad om en liten kvote kongekrabbe tyder på at Fiskeriforvaltningen neppe kan være klar over hvilken situasjon fiskere i vår kategori egentlig er i, på grunn av de reguleringene som har vært gjennomført siden 1989/1990, og også på grunn av den fiskeripolitikken som ble ført før den tid. Da lå fjordene åpne for havgående sildesnurpere – til silda ble oppfisket, for store snurrevadbåter, osv. Det medførte at lokale fiskere med små båter allerede i mange tiår før 1989/90 var blitt skadelidende.

Gjennom hele 1980 tallet var det sammenhengende kobbearvasjoner i vårt område, noe som gjorde at torsken ikke kom inn i fjordene. Delvis samlet den seg i dype områder ute i Tanafjorden, hvor

snurrevadflåten gjorde kraftige innhogg i den lokale torskestammen i fjorden. Langtidsvirkningen av det er det småbåtfiskerne inn i fjorden som har fått merke. Siden den gang er det blitt mindre og mindre torsk.

Det store overgrepet overfor meg og mange andre i min situasjon, skjedde i 1989. Da ble det fastsatt en forskrift som sa at for å få fartøykvote, måtte man ha fisket et bestemt kvantum torsk i løpet av ett av de foregående tre årene. Undertegnede, og de aller fleste av de andre som drev med små båter inne i fjordene, hadde ingen mulighet for å oppfylle dette. På mange år hadde det omtrent ikke vært torsk å fiske på, innenfor den radius vi hadde. Siden da har vi vært avspist med smuler, og for inneværende år har jeg rett til å fiske 3,5 tonn sløyd torsk. Det vil si at jeg på dette kan tjene godt og vel 50.000 kroner.

Imidlertid er situasjonen den at det heller ikke er mulig å fiske opp det tildelte kvantumet på 3,5 tonn. Det kommer av den eksplosive veksten i kongekrabbebestanden. Sist vår prøvde jeg som vanlig å fiske med torskegarn, men det var nesten umulig å gjennomføre et skikkelig fiske på grunn av at garnene gikk fulle av krabbe straks de var satt. Etter en tid var det var bare å trekke bruket på land. Det vil si at jeg hadde et stort arbeid med å renske krabbe fra garnene, som også i stor grad ble ødelagt, og fortjeneste var deretter.

Når det gjelder andre fiskeslag har jeg som fisker i gruppe 2 rett til å fange 7 tonn sei, rund vekt. Det vil si en inntekt på 15-20 000 kr. Imidlertid er ikke det heller praktisk mulig å få til i Tanaffjorden på grunn av fjorden ikke er en seiffjord. Teoretisk kan jeg også fiske 5 tonn hyse, rund vekt. Det kunne utgjort 50-60 000 kr. Problemet er imidlertid at også hyselinefisket om høsten nærmest er blitt umuliggjort på grunn av kongekrabben. Straks lina blir satt blir agnet spist opp av krabben, og man sitter igjen med mye arbeid og store ekstraavgifter til agn, og med minimal inntekt.

Kveitta, som tidligere var viktig for oss småbåtfiskere, er nå omtrent helt borte. I tillegg går også kveitegarnene fulle av krabbe. Dessuten har vi vært sterkt plaget av havert som vaser seg inn i kveitegarnene, og ødelegger bruket, uten at vi får noen kompensasjon eller erstatning for det.

Fjorden vår har tidligere til dels vært en god sildefjord. I dag er reglene slik at jeg ikke har rett til å utnytte denne ressursen heller, og har ikke lov til å sette sildegarn for å fange sild til eget forbruk engang. Det eneste unntaket er at jeg kan fiske sild til agn som jeg anvender selv. Det er jo et lite lyspunkt.

Sjølaksefisket var tidligere en meget viktig del av inntektsgrunnlaget mitt, og for mange andre i fjorden. Frem til 1970 - 80 tallet fikk vi en betydelig del av årsinntekten fra laksefisket. Etter at oppdrettsnæringen vokste, med store statlige subsidier, har lakseprisen falt voldsom og vi får nå reelt sett bare kanskje 15 til 30 % av den prisen vi fikk på begynnelsen av 1970 tallet. I tillegg til det har det vært store avsetningsproblemer, slik at mange har begynt å kutte ut sjølaksefisket.

Andre fiske fiskeslag som kunne gi et viss grunnlag for inntekt er flyndre. Men - det fins ikke en kokflyndre igjen i fjorden. Den er sannsynligvis blitt offer for den store og voksende selbestanden. Det samme gjelder steinbiten, som det tidligere var en god del av. Også den er omtrent helt borte.

For noen år siden etablerte jeg og flere andre i bygden, mærer for oppføring av torsk. Heller ikke det var det mulig å få til gå på grunn av offisielle bestemmelser. Den store, fredete oterbestanden, var den som profiterte på at vi satte ut torsk ut i mærene. Heller ikke hadde vi adgang til å fange sild som vi kunne ha brukt til fôr. Dermed var det kroken på døren for også dette forsøket på å skaffe seg flere bein å stå på.

Jeg er også aktiv rognkjeksfisker. Der er vi også hemmet av krabben, selv om det der likevel har vært mulig å oppfylle kvoten. (Dette fisket er for øvrig nesten det eneste hvor småbåtfiskere får en noenlunde rimelig og rettferdig behandling, og hadde det ikke vært for det, hadde min inntekt fra fiske vært enda mindre enn den er i dag.) Men - jeg merker meg med forundring at det i kriteriene for å få krabbekvote, ikke er tatt hensyn til rognkjeksfisket.

Oppsummerende vil jeg så langt hevde at ut fra rettferdighetsbetraktninger har jeg rett til og krav på krabbekvote ut i fra at kongekrabben gjør det umulig for meg å ta ut den lille inntekten jeg kunne hatt av torske- og hysefiske. Kongekrabben er også til hinder for rognkjeksfisket, hvor kvoten kunne vært fisket opp atskillig raskere under normale forhold.

Jeg vil også hevde at de reguleringene som jeg er blitt utsatt for, og som har gjort det vanskeligere og vanskeligere å skaffe et levebrød av det fisket som undertegnede og mine forfedre alltid har drevet i fjorden, umulig kan være i overensstemmelse med de rettsprinsippene man bygger på i Norge på dette feltet. Som sametingsvelger har jeg prøvd å følge med i det som har skjedd på dette området de siste 10 - 20 årene. Blant annet har vi fått en grunnlovsparagraf som skulle bidra til å sikre grunnlaget for samisk kultur, herunder næringer. Norge har ratifisert ILO-konvensjon nr. 169 som uttrykkelig, i mange paragrafer har som målsetting å sikre urfolks materielle grunnlag. Jeg hører også at det skal være andre internasjonale bestemmelser som forbyr statene å ta levebrødet fra folk i urfolksområder.

I 1990 laget daværende professor Carsten Smith en utredning for Fiskeridepartementet. Der slår han helt klart fast at staten er forpliktet til å ta hensyn til samiske interesser ved reguleringer av fiske i samiske strøk. Det som nå skjer er imidlertid stikk i strid med anbefalingene fra vår nettopp avgåtte høyesterettsjustitiarius.

I avisene registrerer jeg at båter også fra helt sør i landet er tildelt krabbekvote i Finnmark. Jeg misunner ingen av dem som har fått kvote, men det kan ikke være noen rimelighet og rettferdighet i at vi som bor her, og også lider store tap på grunn av krabben, nektes retten til å utnytte denne ressursen og må sitte på land.

Også derfor ber jeg om at min anke blir sett i lys av den offisielle politikken som man fra sentrale myndigheters side fører for å sikre samisk kultur.

Med vennlig hilsen

Jan Larsen